

Incipit Innes Jolecanonici p[ro]fudissim[is] de ordine m[un]di
lib[er] 8. lib[er]is p[ro]p[ri]is. Cui[us] tabul[ar]ia p[ro]m[en]ta p[ro]f[un]da a ff 202. d.
p. p[ro]p[ri]o.

446 + m. u. d.

ENIT EAD

ms o[mn]i[um] labora-
tia & g[ra]tioni-
bus mes adim-
plebo nos. ecc[lesi]a.

Quos & quos fructus caru-
nortia & cogn[iti]o nobis afferat. of-
redie ille sapiens iter huius mundi
sapiens omnia diuina fulgoribus il-
lustratus sapiens. 4. ita dicens.
Ista p[ro]p[ri]a s. sapiens regis &
sedibus & diuicias nihil esse dixi in
p[ro]p[ri]a illius q[ui] omne aurum in co-
p[er]atione illius arena est exigua.
Ad idē com[er]o. q[ui] quis exiliante
rit de decoratione q[ui] i sciēdo o[mn]i[um] de-
lectatione p[re]termittat. Ad idē
augustinus. li. de spiritu & an[im]a
qm dicitur est mibi ut me ipsum co-
gnoscere subitine nō possūm me
habere cognitū. Magna est negli-
gētia enel d[omi]ni q[ui] in illud q[ui] ce-
lestia tā p[ro]funde cognoscimus. quo
naturalia tā subtili indagamus. inef-
rigitū. Prop[ter] hec p[re]dicta ualle
etū alidētia ad hui[us] p[ro]p[ri]e s[er]uatiō-
nis notia q[ui] xpo du cenunc p[re]t-
manib[us] exponatā h[ab]em d[omi]ni sūma dili-
gētia ad hoc accedatū. cū ip[s]a ma-
gnis clamoribus & uocibus nos iocit
& ortat dices uenite. In q[ui] b[us]
qdē uerbis gr[ati]a breuiter t[er]m[in]at.
Priō nāq[ue] ostēdit naturalis sciētie
hui[us] benigna. q[ui] benign[us] nos ad
ip[s]a iocit & ex damat cū magnis
mugitibus monēdo: cū p[re]t[er]it.

Venite inquit ad me iuxta illud
p[ro]p[ri]a uer[bi] fili andi. me d[omi]ni doce.
uos i sciētia & sapiētia docebo uos.
q[ui]z p[ro]p[ri]a sapiētie timor d[omi]ni sa-
piētia. p[ro]p[ri]a 2. tangit & ostēditur
quos iocit & ex d[omi]ni. sed solū iplis
itine p[ro]p[ri]a cū sub f[er]f. Ve-
te ostēdit laborans iuxta illud
uigilantibus & nō dormientibus cura
subueit. Nāq[ue] nō laborat nō mā-
duca. 3. t[er]m[in]at ut ostēdit donū
dulciferu[m] q[ui] nos satiat suis gene-
ratioibus & notia ad implendo cū
cōdudū & agnatioibus mes adim-
plebo uos. Ip[s]a nāq[ue] p[ro]p[ri]a dicit illa ar-
bor h[ab]ens fructū dulcissim[um]. de q[ui] da-
nidia 4. le. q[ui] nabugodonosor ui-
dit q[ui] daz arborē i medio terre posi-
tā. c[ui] al[ia] m[un]dia celos t[er]gebat. et la-
citu[us] terra uelās. c[ui] & folia & fru-
tus erāt dulcissim[us]. sub qua pascebā-
tur aialia & bestie. quē fructū dul-
cissim[us] nobis concedere dign[us] ille
q[ui] uicit & i secula secul[or]um am[en]. Ve-
rū q[ui] i o[mn]i ordine reñtali ē d[omi]ni
re ad aliq[ui]d unū simpl[er] p[ro]p[ri]a. q[ui] q[ui]
oia illis ordinis ul illis generis cō-
tin[et] eniēter & a quo oia depēdet.
Et cū i sciētia sit ordo essēntialis
adulsiō ad p[ro]p[ri]a & p[ro]p[ri]a
mediator[um] ad imētia. & imētia
ad p[ro]p[ri]a. erit d[omi]ni unū
p[ro]p[ri]a simpl[er] quod appellat sub
iacū i tali sciētia ad quidētia p[ro]p[ri]a
de eius subiecto talē p[ro]p[ri]a q[ui] q[ui]
Expli ar plogia.

N. 21560

TRVM sub-
 stantia finita in
 suo ceptu coi
 i qtu; natural
 sic primu; sub-
 iectu & ad equa-
 tum sciēcie naturalis. Et videtur
 qd non. Nam cuiuscūq; cōpetit ratio
 materialis subiecti. eide cōpetit
 ratio quiditativa & diffinitiva. sed
 substantie finite in suo cōceptu coi
 non cōpetit ratio quiditativa &
 diffinitiva. g^o u. maior patet. pri-
 mo p^o iorū. ubi dicit qd de subiec-
 to oportet presupponere quid ē &
 quia ē. quid ē quātū ad diffinitō-
 nem. & quia ē. qz ppria passio p
 batur de subiecto p diffinitōe; sub-
 iecti. oportet qd subiectū habeat
 diffinitōem. Minor patet. Nam
 ratio diffinitiva p philosophū 7°
 metha^{ce}. & p porphirū. constat
 ex genere & differēcia. sed sub-
 stantia finita in suo ceptu coi nō ha-
 bet genus supra se nec p cōsequēs
 differēcias. g^o u. Prefa. secun-
 do ad idem. Omne qd est subiec-
 tum in aliqua sciēcia dicit aliquē
 unū ceptū uniuocū omnib; in
 scia ptractatis. s; subā finita in suo
 ceptu coi nō ē hui; f^o oīz q tractā
 f^o scia naturalis g^o u. maior patet. Tū
 quia de equiuocis nō ē sciēcia. de
 subiecto autē ē sciēcia. subiectū;
 g^o i scia nō poterit ēē equiuocū.
 Tum 2°. quia equiuocū sola;

nocē dicit cōmūne. sola autē nocē
 2° matorē nō potest ēē subiec-
 tū aliq; scia. Ex quo cauēt
 illi qui dicūt ens ēē equiuocum
 quod possunt saluat qd methaph^o
 sic de ente ut de subiecto. minor
 rōnis principalis patet. Tū qz illa
 qd differēt p extrema cōtradictoria
 uel per formas equalētes extre-
 mis cōtradictoriis. nō sūt aliquē;
 unū cōceptū cōe; uniuocū. sed
 substantia corpea & incorpea diffē-
 rūt penes extrema cōtradictoria
 uel penes formas equalētes exte-
 mis cōtradictoriis de q; b; tracta-
 tur in scia naturali ut feriorius uide-
 bit g^o u. maior patet. nam cōradic^o
 distāt in inf^o g^o & i^o q differēt p
 cōradic^o distāt in inf^o. p bō cō-
 tātā ē distīctio in distīctā qra ē i-
 ter distīctia. cū g^o extrema cōtra-
 dictōnis distāt in inf^o. g^o & distī-
 ctia. g^o illa q p ipsa distīgūt. p bō
 qz in ipsa nullū cadit mediū.
 Tū etiā. qz extremis cōradictō-
 riis nihil ē cōe. g^o n^o ēq; pollēt b;
 ipis. minor patet. Tū. quia
 substantia corpea habet p se exo-
 formā nō spūalē subā uo i corpea
 formā spūalē & ista cōradictō-
 Tū etiā qz corruptibili & in-
 corruptibili nihil ē cōe uniuocū;
 4° metha^{ce}. Prefa. cuiuscūq; cō-
 cōpetit rō subiecti aliq; scie uni-
 tis realis sibi cōpetit uerē unitas
 realis circūscripto oī intellectu. s;

substantia finita in suo ceptu
 coi nō dicit aliquē cōe; ceptū fa-
 lem oīb; in scia naturali tractatis.
 g^o sibi nō cōpetit rō subiecti.
 Maior patet. tū qz effectus nō
 est maioris entitatis q; sua cā nec
 mēstratū q; mēsurā. subiectū nō
 ē mēsurā & cā scie. Ad ipm enim
 cāquā ad pfectū unū redūcūt
 oīa in scia ptractata. g^o si scia ē rea-
 lis subiectū suū debet habere uni-
 tatē realē. minor patet. qz accipio
 angelū heri p dūctū & a^m angelū
 hodie p dūctū. tū arguo sic. sub-
 stantia angelica heri p dūctā fuit
 heri simplr ens. & angelus hodie
 p dūctus fuit heri simplr non ens.
 g^o hui; angeli hodie p dūcti ad ā-
 gelū heri p dūctū nulla erit real-
 unitas. cōsequētia p bō. nam dato
 qd sic sit. sequūt duo icōueniēcia
 Tū prioz qd des uihil poss; no-
 uiter creare. p bō. illud nō potest
 nouiter creare cui; pcessit aliq;
 entitas realis. qz creatio nihil pro-
 supponit sed hui; angeli hodie p
 dūcti pcessit aliqua entitas rea-
 lis p qz in angelo hodie p dūctō
 poīs qd talis subā in cōceptu quidi-
 tatio hab; unitatē realē. Secū-
 dū icōueniēs quod idu cū est qd
 annihilato uno singulari annihila-
 rēf oīa. p bō. qz annihilato uno in-
 diuiduo annihilatēf oīa q sunt in
 ipso. si g^o des qd sit aliq; realis uni-
 tas cois in hoc angelo & in illo. p bō

annihilato annihilabit talis realis
 unitas & p cōsequēs oīs angeli.
 Preterea si substantia finita in
 suo ceptu coi esset subiectū; in
 naturali p hā scie ref qd angeli eēne
 de cōsideratione p hā naturalis.
 sed hoc est falsū g^o u. p bō hui-
 ius falsitatis. tū quia omnia in phi-
 losophia ptractata sunt corruptibi-
 lia & coorporalia angelus enim
 nec est corruptibilis nec corpora-
 lis nec reducibilis. Tū etiā. quia
 omnia ptractata in p hā naturali
 sunt mobilia. angelus autē non est
 mobilis. p bō. qz omne quod
 motus primū ē in termino ad que;
 & partū in termino quo 6° phico-
 rū. sed angelus nō hab; p rē & p rē.
 g^o u. Tū etiā qz nullū in exten-
 sum siue in diuisibile ē subiectū;
 aliquid extensū uel diuisibile.
 qz subiectū & accidēs debent ade-
 quant. angelus autē est indiuisibi-
 lis & inextensū. nō enim habet ali-
 quam quātitatē g^o nō ē subiectū
 motus g^o angelus non potest esse mo-
 bilis. Preterea. quia in titulo
 .q. ponit utrū substantia finita in
 naturali sit primū subiectum; &
 adequatū ē. p bō qd naturalitas nō
 sit formalis rō & adequata subiecti
 hui; scie qz mobilitas ē ratio for-
 malis & adequata subiecti hui; scie
 g^o nō naturalis. g^o subā cois hāc
 rō nō ē hic subiectum; p. illud
 ē rō formalis subiecti in illa scia p

ip illa scia distigir ab oibis aliis
sciētiis sed p mobilitatē distigui
tur ut pat; 6° methaphice ubi dī
q p mobilitatē distiguit a mathe
maz & dīna g^o x. cōsequētia t3^o
qz naturalis & mobilitas disticta
sūt. In oppositū arguit sic omī
substācie finite i est mobilitas g^o
substācie finite i suo cōceptu cōi
i est naturalis rō subiecta. cōse
quētia ē eti^o quia omnia mobilia
sūt de cōstitutiōe phis naturalis.
aūs pbabit i foris. q aut nālitat
sit formalis rō subiecta pbatur.
mobilitas nō ē hīc formalis ratio
subiectiva g^o ē naturalis. cō^o tēz.
Nā oīs op. pōit q naturalitas nō
mobilitas ē formalis rō subiecta
aūs pbat. nulla rō formalis sub
iecta p^o de aliquo subiecto illis
sciēcie a priori qz scia presū pp^o
subiectū & ei^o rōz formalē sed
mobilitas p^o de substācia finita a
priori g^o x. mior pbat nā argūē
dō sic. oē q hab; naturā ē mobile
Nā natura ē pīcipiū mot^o & qe
tis sed substācia finita hab; natū
ram g^o x. Rēspōdeo. in ista. q
sic itendo pcedere. pīo nāq ad
euidēcia sciē naturalis & ei^o sub
iecti tractabit i generali de scia &
subiectō. Secūdo ponē aliqoe
cōclusiōs negatie & aliq affirmat
p quas apēbit unītas & nō ad q
stionē. 3° aliqua dubia rmonē
bo & op. de i dīōnib; aureoli in p

lubo. Circa primū articulū ip
suz de articulando sic pcedam^o.
Pīo uidebit sciētiā qualis
sit. 2° quot modis pōt aliquid
fari. 3° q ē rō primi subiecti i
scia & quot sunt eius cōditiones.
Circa primū & unā solemnis
op. crioda; subtilis bachalarii ca
thalani q ita super primū sīarūz
ponit. s. q unītas habit^o sciētifici
ē unītas cuiusdā forme simplicis
extēris i itellcū q tota acqrit q tū
ad scia; p primā demonstratōz nō
tū totaliter. sed p sequētes demō
stratōs illa forma augmētā & ac
cipit diuersos gradus zensionis
& nouū f^o ad primū ita q nō
ymaginatur q ex distictiōe obiec
torum specificā sit distictiō spe
cificā habituum sciēdarū sicut
ymaginatur scotos. quā oppinio
nem sic probat. Si tot essent habi
tus sciētifici spē disticti quot
sunt opposita scibilia specie dist
incta seqr q aliq s hūz specific^o
hūz p oppositō ens creatū pōt;
esse perfectior habitu habēte de
um pro oppositō conlequens. ē
fallūm ergo & antēcedens. proba
tio fallitatis conlequentis quia il
la sciētia est perfectior alia q ē
de pfectiori oppositō hoc dicit
cōmētator super p hēmitū de
anima. deus autē; excedit omne
ens creatum. cō^o pbatur habitus
qui habet deum p obiecto finit^o

est & finit^o gradus h; i pfectōe.
Saz g^o illi. x. uel. xx. & accipio bi
tū quib; p obiecto ens creatum
nō itimā spē; spālūm q ad mīo
hab; unū gradū. Si g^o ad variaci
onē specificā obiectōz seqr ha
riatio i habitib; qn g^o habueris
tot obiecta spē disticta quot erūt
grad^o i hūz hūz deū p obiecto
tūc erit equalis & qn p^o tūc erit
pfectior g^o x. Ista op. nō plac;
mibi. cōdo enim salua sua grā q
sit fallā & i p babilis. ut paret in
eliciēdo primā cōclusiōē. Pre
terea. rō nō arguit pīo qz ratio
facit cōtra eū. nā idē scōu erit q
ipse pbat ego pbabo de sua op.
Nā supposito hoc q supposit ipse
q hūz hūz deū p obiecto adēto
habeat ix gradus. supposito etiā
q hūz hūz ens creatū p obiecto
habeat. xii. demonstratōz q ē pos
sibile. cū g^o x. ipm. p alia & alia
demonstratōz; acqritat ali^o & alio
gradus i hūz ut spē dicit sequit
q iste hūz q hab; iz gradus ē
pfectior hūz qui nō hūz. nouē
hoc ipē repnat scōu erit. & hoc
sequit ex sua oppiōe g^o x. Et
lō p me & p iplo solū negando
cōsequētia. nec pbatō u; grā gra
dus qui sūt i hūz hūz deū; pro
obiecto sūt alteri hūz ab illis q
hūz ens creatū p obiecto. & iō nō
pōt adēquari. Confirmat ista
solūtio. ponit q subā habeat. x.

gradus & ponit q deus i finitū i
pceder albedinē. nūquā tamen al
bedo pōt esse perfectior nec ego e
perfecta sicut ipā substācia. ita
ipposito. & iō illa ratio hab; ma
nifestos defect^o. Pīo qz facit
tra eū q ē max^o dēctū i q^o cūq;
2° qz arguerē p rationē suā;
q deus pōt facere q albedo
erit perfectior ipsa substācia cū
deus in infinitum possit incedere
eam succēssive. 3° defectus est
quia peccat per fallaciā nō cā;
ut causam putat enim esse causā
illud quod addit ut quod tamen
non est ut declaratum est i soluē
do. Ideo est alia op. aureoli q
ponit q unītas sciēcie est unītas
numeralis cuiusdā totalitatis
resultans ex cōiunctiōe parti cu
larium habituum respiciētiū;
diuersas cōclusiōes. ita q dicit
quod distictiō in habitibus non
est ex distictiōe specificā obiec
torum. Nam aliter in numerabi
les habitus phis nobis deficiēt
cum in numerabiles sint species
de quibus nō habemus demonstra
tiones. hoc autem reputat incon
ueniens & manifeste fallūm.
Ista etiā op. nō placet mibi. nā
tūc sequerē q nūquam aliq s
habitus sciētificus posset in no
bis ad generari. cum unītas tota
licitatis nūq sur nisi ex cōiunctiōe
vniūm partium. sicut patet de

deo sit exemplificat p se. hoc autē
est manifeste falsū. Prefatio ratio
sua facit cōtra eū. nam si unitas
habitus resultat ex cōiūctioe hi
tuū particulariū habitū sequit
q̄ innumerabiles particularis ha
bitus nobis deficient q̄ ipse sp̄t
eat in cōueniens. Ex ideo pro me
& pro eo dico q̄ sicut non habeo
pro incoūuenienti q̄ innumerabiles
demonstrationes nobis deficient
in philosophia. sic nō habeo pro i
cōuenienti q̄ innumerabiles habi
tus specificē distincti in philo
sophia nobis deficient. Et ideo
obmissis duabus opinionibus.
est alia op̄ doctoris subtilis scori
cum qua me tenet. qui ponit qd
cū habitus intellectus sit q̄dam quali
tas generata ex frequēti conside
ratione uel una perfecta inclinā
ad cōsimilem speculationem
respectu pprii obiecti a quo ge
neratur pōt poni duplex habitus.
Vnus pprius qui formalis idi
nat ad speculatioē obiecti tanquā
naturalis eius similitudo ex eius
cōsideratioe derelicta. Alius est
habitus qui virtualiter idinat ad
speculationē alterius i quo obie
cum aliquid virtualiter cōtinēt
Primo habitui correspondet uni
tas specificā q̄ distinguitur ex spe
cifica distinctioe obiectoū i ordine
ad aliquā passionē demonstrādā.
2° uero correspondet unitas generis

cois sit q̄ sic ymaginor de ista cō
clusiōe. quod sūt obiecta specificē
distincta scilicet forma i phia. hoc
sūt habitus phici specificē distincti
qui ramē oēs sub uno hitu gene
rali cōtinētur. unde licet sint scita
oia virtualiter notitia subiecti co
munis & prioris tñ scilicet forma
liter & p ppriā & specialē demō
strationem. hec autē oppō sic
pbat. actus speculādi circa di
uersa obiecta specificē distincta
sunt specificē distincti. g^o & eorū
habitus p istos actus a generati
cōsequēcia tenet. quia sciēcia ha
bitus per actus distinguuntur.
hoc etiam patet in habitibus mo
ralibus. antecedens probatur. nā
maior est distinctio actū specificē
distinctorum quam actū eiusdem
obiecti sed illi qui sunt eiusdem
obiecti distinguuntur numeraliter
tū. g^o & alii plusquā numerali
ter. sed distinctio maior q̄ nume
ralis ē distinctio specificā g^o & i
Cōfirmat q̄ demonstratio cō
scia. g^o alia & alia demonstratio ali
am & aliā scia. nā idē addit utro
biq̄ g^o scilicet h^o de isto. Quā
ad 2^m p̄ articuli ubi erat uiden
dū quot modis aliquid pōt sciri
dico duo p̄ctā. p̄ i^o ē. q̄ aliquid
pōt sciri uel intelligi 4°. iuxta q̄
ponit res cōclusiones negativas
& unā affirmatiuā. P̄ i^o est ista
q̄ perfectissima notitia non potest

haberi de aliquo i respectu ad ali
ud. hoc pbat 1° notitia respectū
presupponit notitiā absolutā. sed p̄
perfectissima notitia nullā aliam pre
supponit. g^o & maior p̄. qz sicut
res se habet ad esse. ita ad intelligi.
sed esse respectū presupponit
se absolutū. g^o & . Secūda con
clusio ē ista q̄ perfectissima notitia
sine cogitō nō pōt haberi de ali
quo sub ratioe passionis pbat. noti
tia passionis presupponit notitiā
subiecti. sed perfectissima notitiā
nihil presupponit g^o & . 3° cōclu
sio ē ista perfectissima cogitō sine no
titiā nō pōt haberi de aliquo i coi
pbat. perfectissima notitia alicui
nō stat i uel i nec i cōfuso. sed nō
i coi i uel i & i uel i. g^o & . 4° cō
clusio affirmatiua ē hec. notitia ha
bitus de aliquo ē i uel i formalis
& quidam ē perfectissima cog
i scia nobilissima. p̄. qz illa cog
s qua habet perfectissimā cōspicuitatis
rei illa ē perfectissima. sed cogitatio
qua cognoscit aliquid in suo cō
ceptu quidam ē habitus. g^o & .
pbat maior. qz cogitō distinctiua
ē cogitō perfectissima. Cōfirmat
q̄ ille cōceptus nullū aliū presu
ponit g^o & . 2° p̄ctā ē. q̄ aliquid
pōt sciri uel intelligi dupl^o. uno
abstractis. alio i uel i. Pro cū
eiusdem ē notādū quid ē notitia
i uel i & qd abstractis. Respo
deo & dico q̄ notitiā i uel i est illa q̄

Respondeo sicut obiectū p se p̄ctā
ut exis ē i re extra & p̄ctā in
Alie pprio & extra actuali. q̄ cog
nosceri tāq̄ obiectū clare & in me
diante cogitō. iuxta q̄ adueren
dū ē. qz ex eo qd dicit sūū primū
& p se pōt iuxta m̄ē sciri i prio
sententiā q̄ ois actus habet p̄ctā
obiectū a quo essentialiter depē
det. & habet obiectū 2^m a q̄ essen
cialiter non depēdet sed tendit
i illud uirtute primū obiecti. ille
autē actus ad illa sic se habet. qz impossi
bile ē eū dē actū manere i me habi
tudine ad primū obiectū a quo
essentialiter depēdet. p̄ctā autē rem
anet sūū habitū ad 2^m a q̄ acci
dentialiter depēdet. pbat autē ille
dus p̄ctā. qz nihil pōt esse sūū eo
a quo essentialiter depēdet. patz. qz
si sic iā depēderet accidentaliter & nō
necio. qz autē possit esse sūū eo a quo
accidentaliter depēdet. patz. qz depēden
cia accidentaliter ē cōtin^o. g^o & . Ex
hūc ponit a doctor. idem ē actus
i uel i essentia. sed essentia ē pri
mū obiectum. res uel i secūda
i uel i. unde nō possit remanere ea
dē i uel i nisi esset i uel i essentia.
pōt tñ remanere absq̄ hoc qz ē re
rū uel i i uel i. 2° pōt i uel i desce
ptōe notitiā i uel i q̄ obiectum
sic realiter existens i propria ex
istentia & nō in aliquo sp̄ctā
ē sed in se. qd dē ad differētiā

notitia quae habetur de plura
sensu existente. 1° dico quod
sic dare usum ad differentiam
illorum quoniam clare videntur.
ut cum homo videtur a longe &
non cognoscitur utrum sit homo
vel bos. Sed dico quod notitia ab
strahit illa quae respicit suum
obiectum non ut existens nec ut pre
sens in propria existentia sed ut pre
sens in suo presentatio. Quia
tunc ad tertium primam rationem habet
ubi videndum erat ratio primi sub
iecti & eius conditiones. dico primo
cum francisco de marchia quod
illud habet rationem primi sub
iecti in scientia quod est primum tri
plici primitate. primo primitate
generationis. secundo primitate
perfectionis. tertio primitate in
tensionis. dico ergo primo quod
eius notitia sit prima primitate
generationis. hoc est quod notitia est
primo generatur in illa scientia quae
notitia aliorum quod patet. nam no
titia in scientia dependet ex noti
tia primi subiecti. cognitio autem
posteriorum presupponit notitiam
am priorum. 2° dico quod ratio quae
notitia eius sit perfectior quam
alicuius alterius quia notitia sub
iecti est perfectior quam notitia
passionis & omnium aliorum in illa
scientia consideratorum unde noti
tiam subiecti presupponit notitiam
passionis sicut notitiam principiorum

notitia conclusionis. unde propter
illam subiecti scientia primitate
dicitur philosophus 2° posteriorum quod tunc
scimus simpliciter quod non scimus
quod est. scilicet de subiecto. tunc autem
quid quando quale aut quod non. &
illud idem habet 3° metaphysicae.
3° primitas est tensionis nam no
tiam subiecti non tendit propter no
tiam passionis ymmo e converso
tam notitia passionis quam omnium
aliorum in scientia consideratorum pro
pter subiecti primi notitiam tendit
& ideo dicitur ille doctor quod dicitur est
inter obiectum adequatum potentie &
inter subiectum primitivum scientie
unde dicitur quod quantum ad illam primi
tatem triplicem quam subiectum habet
distinguitur ab obiecto potentie. pri
mum obiectum potentie non habet esse
sed aliquid primitate predicatum. color
est quod est primum obiectum visus non est
primum aliqua primitate predica
tum. non primitate originis vel ge
nerationis. nec est color primo ut
sed singularis color nec primitate
perfectionis. nec est color ut color est
perfectissimum visibile. sed aliquid eius
species ymmo aliquid eius individuum
nec primitate tensionis nulla enim
species est contra genus ymmo potius
e converso. Circa quod est intelligen
dum quod si dicitur recte ponitur de poten
tia quod habet duplex oppositum. sic
etiam de scientia quod habet duplex subiectum
potentia enim primo habet duplex

obiectum 1° formale aliud mate
riale. materiale ut h^o singulari vel il
lud quod omnia sunt obiectum adequatum
formale vero ut color in color. nam
color in color est obiectum formale &
specificum potest visum. Nam quod est
formale ratio videndi est color. quia
quicquid videtur hoc est sub ratione
coloris & illud tale non potest esse sin
gulare. quod si sic. quicquid videtur est
vel sentire vel videtur vel sentire
sub ratione illius singularis. Eodem modo
ymmo de subiecto scientie. nam
quod dicitur est subiectum formale & quod dicitur
est materiale. sic
in materia subiectum materiale sunt omnia
inter de quibus tractatur in illa scientia. sub
iectum vero formale & specificum
est ipsum ens in quo ens. quicquid enim
ibi tractatur tractatur sub ratione entis.
Est autem alius modus dicitur doctor
ris subtilis quod supra primum sententiam
describit primum subiectum
scientie hoc modo. primum subiectum
scientie est quod habet conceptum quod dicitur non
videtur virtuale in aliquo alio prio
ri ad illam scientiam pertinere primo notitiam
simpliciter secundum rationem propriam & quod dicitur
tunc formale & absolute virtuale
ter primo continens notitiam omnium veri
tatum & adequatum toti illi scientie. cuius
est subiectum. Unde in ista descrip
tione elicitur 6. conditiones. prima quod habet
conceptum entitatem sive quod dicitur non
hoc potest. Tunc quod de non ens non
est scientia. Tunc quod si illud subiec

tu habet primum subiectum subiectum
de eis predicabitur in quibus non est
si conceptum quod dicitur non habet.
2° conditio est hec quod ille conceptus
non sit idus virtualis in aliquo prio
ri ad illam scientiam pertinere. hoc potest sic
in essentiali ordinis. stare ad ali
quod primum simpliciter sive primo notitiam
in illo ordinis. sicut iter considerata in scientia
ordo essentialis est ordinis. cognos
centi quod necesse est ibi stare ad aliquid
simpliciter primo notitiam & per consequens
non inchoatum virtuale in aliquo priori
ad illam scientiam pertinere & illud dico
subiectum primum. maior est enim. sicut
mior potest. quod in consideratis in aliquid
scientia estordo essentialis conclusionem ad
principia. & mediatorum ad imedia
ta & immediatiorum ad terminos spales
sive proprios. quod potest cognoscimus
quod tunc terminos cognoscimus primo po
steriorum. In terminis predictis
ad terminum subiectum ordinis essentialis
sicut quod ab eo essentialis dependet &
ab eo habet causam sui esse & sive cognitio
nis in subiecto. unde ista resolutio
stare ad subiectum. cum ergo sic ordinare se
mutuo presupponat considerata in
scientia. 3° iter illa est ordinis essentialis.
3° conditio est quod sit primo notitiam. hoc
potest sic de subiecto 3° precognos
cere seu presupponere quod est &
quod est ex primo posteriorum. 4° co
ditio est quod sit primum habet propria ratio for
male & absolute. dico propria quod si
per rationem alterius iam esset virtualiter

inclusū in actū alteri quod est
cōtra secūda cōditō; ita dicta dico
formalē qz formalis ei ē rō co
gnoscēdi rē dico absolutā qz re
spectu presupponit absolutā; &
ideo si subiectū scie ēēt notū & ra
tionē respectuā & nō absolutam
iā ēēt virtualē cōtētū i aliq^o prio
ri ad illā scia; p^o tūre. 5^a cōditio
ē qz sit prio virtualē cōtētū notū
tū oīū ueritatū quid aut sit uir
tualiter cōtinere, alibi parebit &
iō obmutro. p^o g^o illa cōditō sic
ois effectū adequatū cōtinet prio
virtualē a sua cā ad quāta. sed q^o
cūqz scia ē effectū adequatū sui
primi subiecti g^o ā maior p^o qz
oppositū predicati infert oppositū
subiecti. s. qz nō ē adequatū effec
tus illi cā. mior p^o qz subiectū
ē cā scie. si q^o subiectū ē adequatū
& ipā scia ē adequata. Sexta
cōditō ē qz sit adequatum toti illi
scie scia ē subiectū. p^o qz oīa
determiata i illa scia ad pri^m sub
iectū referuntur & ad ipsū oīa alia
habēt attributiō. nā uel sūt pres
subiecti integrale uel essentielles.
uel subiectiue. uel passiois ei^o uel
effectū ei^o aliquo^o. uel sūt negatō
nēs. uel priuatiōes. uel uicqda pu
ta generatiōis. & corruptōis. uel
dispositōis. h^o expresse dicit. p. a^o
methaphice cap^o primo ponēs
exēplū de san^o & hoc de prio ar
ticulo principali. Circa secūdū

articulū principale ubi est dīdēn
de aliqz cōclusiones. negatiue &
aliqz affirmatiue pon. 6. cōclusio
nes. Priā ē. qz ens sub quacūqz
rōnē sūptū. nō pōt ēē subm mate
riale i phia. Ad cui^o enidētiā
ē sciēdū qz i oī subiecto scie ē ali
quid materiale & aliquid forma
le qd p^o. si dicā linea uisualis est
subiectū ipspectū. linea dicit mibi
materialē rōnē; subiecti. uisuale
dicit mibi rōnē; formalē. qz linea
nō sub quacūqz rōnē ē subiectū
ipspectū. sed solū sub ratione
uisualitatis. numer^o etiā relatiō
ad sonū ē subiectū in mūsica. nu
merus etiā sub rōnē numeri (st
subiectū in arithmetica. p^o b^o g^o
cōclusionē. Tū qz ay. dicit in
q^o rō methaphice i principio. Est
g^o scia qz speculat ens i q^o ens
postea subdit aliarū eni nulla itē
dit uel de ente i q^o ens uel id p
res ei^o abscondēs circa hāc spectū
lanf g^o ā. Tū qz p. silp. cōm^o
6° methaphice qm uero phica est
scia circa quoddā gen^o entis nā
circa t^o subm i q^o ē pri^m motū
& qz etiā i ea g^o ā. Tū ē p^o rōnē;
sic qz si ē sub quacūqz rōnē sūptū;
ēēt materiale subiectū i philo
sophia. se q^o rōnē qz ipsa subalter
neret methaphice. cōns ē s^o m. g^o
& a^o nēs. s^o rōnē consequēntis patē
per. p. 6° methaphice. d. ipās ēē
diferas & distinctas scias.

didit enim p. sciētiā i phicam
methaphicam & mathematicam
cōsequētia p^o. qz illud quod con
trahit ens ad standum pro sub
iecto in phica sciētia uel est ali
qua differētia accidentalē & sic
habetur ppositum. s. qz subalter
neret methaphice. nam hec ē cō
ditō sciētiē subalterate qz addat
aliquam differētiā accidentalē
sūper sciētiā subalterantem
Si est differētia p^o g^o per se con
stituit aliquod unum particulare
sub ensē. Nam omnis differētia
per se alicui communi adueniēs cō
stituit aliquod particulare sub il
lo cōmū & sic habetur ppositū.
Ex hoc cōcludo qz op. thomistay.
qz ponit qz ens mobile ē subiectū;
in philosophia naturali est falsa.
Tum. quia ponit mobilitatē esse
rationē formalem subiecti philo
sophienaturalis. Tum. qz phi
sica est tunc prima sciētia.
Intelligēdū tū ē qn dico qz ens
mobile nō ē subm i phia naturali.
pōt itelligi dupl^o. uel p ens mobi
le ita qz mobilitas sit formalis rōnē
subiecti. & qz ens supponit simpli
citer. & sic itelligēdo negādū; est
ens i q^o mobile ē ē hic subiectū;
Si autē itelligat qz ens mobile hoc
ē illud qd ē mobile & ut nobis dicit
tū loquitur subā; i suo cōceptu coi
ut sic bene cōcedo. hoc aut nō in
telligit hec oppo. 2^a cōclusio

ē qz ipossit ē cor^o cōmaterialē rōnē;
subiectiā scie nafal qz p^o illud
nō ē rō material subiectiā scie natu
ral ad qz nō hōt o^o cōsi^o i scia & p
tracta^o p^o at^o b^o tō. s. o^o p^o trac^o
i scia nafali nō hōt at^o b^o tō; ad cor
p^o. g^o ā. a^o p^o. qz b^o ē uā additio
subiectiā i scia. b^o p^o qz aliq non
corp^o sūt p^o mobi^o s. o^o p^o mo
bi^o sūt se^o s. a scia nafali. ex 6°
methaphice. g^o aliqua non corpo
ra sūt p se cōsiderata a scia natu
rali. sed illa cū sint nobiliora cor
pore nō hōt attributiō; ad corp^o
g^o ā. Ad istā maiorē pbm dā
pono duas pponēs. priā qz qz lib^o
angelus ē naturaliter & p se mo
bilis. hāc pbo sic. quilibz angelo
ē ipotētia passua & naturali ad
ubi g^o qz libet angelo ē naturaliter
& p se mobilis. a^o p^o. qz illud qz
ē receptiū alicui^o forme q^o car^o
est ipotētia passua ad illā recipi
endū. sed angelus est hui^o modi.
g^o ā. pbatō mioris. qz angelo nō
pōt esse illimitatū ad omē ubi
qz sic dēt immēsus. & qz nō habet
illud pbo qz nō ē ubiq hoc ens;
soli deo cōuenit sed posse recipere
aliquid nihil aliud ē qz ē ipotētia
passua ad illud g^o ā. cōsequētia
priūpalis p^o. qz ubi ē terminus
mot^o localis. g^o si aliquid habet
potētiā passua ad ubi illud erit
nōtio mobile localē. 2^a ppo ē
ista qz angelus potest se mouere.

localiter pbat sic etiam qd tunc
est potētia passiva ad aliquid ac
quiritū pfectōis ē i eo qd habeat
potētia actiua ad illud acquiritū
sed i angelo ē potētia passiva re
ipsa ubi qd n̄ habet g^o z. maior p³
qz potētia actiua i quocūq pfect
tionē dic i ipō. mior p³ p pri³ p
poē³. Cōfirmat qz illud qd ē
pfectōis i ipfecto attributū est
enti pfectiori. s; grana & lenia &
oia alia habēt i se potētia actiua;
sui mot⁹. qd n̄ sūt ipfectiora ang
lo. g^o multo pl⁹ attribuenda ē po
tētia actiua ipi angelo qua possit
se mouere local⁹. mior p³ 6° phi
sico⁹. Cōfirmat ubi cūq est
mot⁹ & mobile. & virtus mobi
lis nō excedit virtutē mouētis.
ibi pōt ēē mot⁹. sed angelo habet
virtutē mouēdi qz mouet corp⁹
cui cōiūgit ut moror. ē etiā mo
bilis. qz ex n̄o i uno ubi ē i potēti
tia ad aliud ut dicitur ē. nec virtus
mobilis excedit virtutē mouētis
qz sūt i eadē natura. g^o in angelo
pōt esse mot⁹ localis. ita qd hęc cō
firmatō pbat qd nō rātū sit mobi
lis localiter. sed qd moueat se loca
liter. Sed iuxta has ppositōes
dubitat dic ēi³ qd angelo mot⁹ xtra.
tū qz oī qd mouet ē i loco angelo
aut nō ē i loco qz nō habet corp⁹
4° phico⁹. tū etiā qz indiuisibile
nō mouet. sed angelo ē hūi mot⁹
g^o z. maior p³. & habet a phō 6°

phico⁹. Tū etiā qz 2° philo
sophū 4° phico⁹. si ē dare ua
cūm in rerum natura mot⁹ sūt
ret i qd n̄ esset resistētia ex pre
mediū cum g^o angelo nihil possit
resistere angel⁹ s mouēt⁹ i in
stanti qd negat. Ad euidētia
hūi³ dubitatōis notādū. qd aliqd
esse in loco potest sumi duplicif
tūo modo dimensionaliter & ex
tensue. alio modo presentialiter
& determinatue. primo modo ē
in loco omne quod locum occupa
t & extendit. 2° modo potest
esse in lo^o omne illud quod non
habet per quod possit occupare
locum. primo modo angel⁹ nō
potest esse i loco sed secūdo mō
ppter hoc rīdeo ad instantias.
Ad primū cum dicitur omē
corp⁹ sūt i loco. tūcūm est oc
cupatue. sed angel⁹ nō est i in
loco quia nō est corp⁹ certūm
est occupatue sed bēne determi
natue & principaliter. Ad se
cūdam potest dici qd indiuisibile
nō mouēt⁹ cui⁹ subiecto cor
respondet loc⁹ s dimensionaliter
& extensue. nō autē; est sic de
mot⁹ angeli. Vel potest dici
quod uerūm ē de indiuisibili de
genere quantitat⁹. ut punctus.
nō est autē sic angel⁹ indiuis
sibilis. Ad tertiam dicendum
pro cui⁹ euidētia sciendum.
est quod successio causatur i

mot⁹ ex present⁹: uno mō ex pre
sent⁹ qz terminus nō est natus
recipi idiuisibiliter. 2° mō ex pre
mediū. quia ex ei⁹ mediū resistētia
3° mō ex pre subiecti. eo qd subiec
tum nō est natum recipere termi
num simul. Dico g^o qd successio i
mot⁹ angeli nō causatur ex pre
mediū. sed ex parte termini & sic
patet quid sit decidūm. per hoc
enim euadi potest illa difficultas
aristotilis quia si esset dare uacu
um h⁹is proiectis simul eē sur
sum & deorsum potest dici qd p
tūo dicitur hęc qz illa successio nō
est ex parte mediū resistētis. qz
simpliciter nō est simul sed suc
cessiue. Ex predictis cōcludo
correlariē qd philosophia natura
lis ut tradita ab arist^o ē erronee
& insufficienter tradita. hoc pro
bo sic. excludens a sciētia aliqd
quod per se est de consideratiōe
illius sciētie. tradit erronee & i
sufficienter illam sciētia sed sic
ap⁹ in proposito fut. g^o & maior
& minor patet ex sup⁹ dictis.
quia omne naturale uel mobi
le est per se de consideratiōe phi
losophiē naturalis patet ex sexto
metaphisice. sed angel⁹ est na
turaliter mobilis ut probatum ē
superius. g^o est per se de conside
ratione philosophiē naturalis. s;
ipse excludit dicēdo substācias
incorporeas haberi rationē puri

7
scūs & necesse esse decidūm r e
thaphisice & per cōsequētia imo
biles quod est falsum & erroneū.
Et cōfirmatur quia 6° phico⁹
& s. solum attribuit mutaciones
corp⁹ naturali. ergo secūdu
tum solum corp⁹ esse subiec
tum i philosophiā quod proba
tur esse falsum. Sed dices.
pari⁹ loquit⁹ uerē de uerit
tate philosophiē nō autē de u
ritate sciētie catholice & theolo
gice. Cōtra ueritas nūquā
contradicte ueritati. ergo ueritas
theologica nō contradicte ueritati
philisice. secundum hoc ergo non
loquitur uerē secundum unam
ueritatem. nec secundum aliam.
Preterea probatū est qd loquē
do naturaliter angel⁹ est mobi
lis. ergo pērtinet ad naturalē
considerationem. & ideo dico ma
gis qd aristotiles nō solum i secū
dam theologū sed etiam secū
dam philisicū uel secundum u
ritatem philosophiē fuerit insuf
ficienter & falso modo locutus de
naturali phiā uel qd nō hūit no⁹
plenam de rebus naturalib⁹ uel
si habuit opo^m posuit. Iuxta
qd sciētiū qd sciētia natural⁹ pōt du
pl⁹ considerat⁹ p ut tradita ab ap⁹. p
i se & ab⁹. p^o ē hic subm corp⁹
2° sub⁹ h⁹ i suo ocep⁹ coi⁹ 3°
conclusio principalis est quod
mobil⁹ n̄ ē format⁹ rō subiectiua

Sciētia naturalis. Tum p hoc
rationem factam i oppositum ad
principale quia probatur de sub
iecto sciētie naturalis a priori ut
fuit ibi pbatū. Prefea oē sub
iectum primū sciētie per rō
formalem subiectivam qua dicit
subiectum continet virtualitē em
nēs virtutes primas illius sciētie
sed subiectum primū phisicum
non continet virtualiter per rō
mobilitatis omnes veritates pri
mas phisicas. g^o a. maior patz. qd
illa ē conditio subiecti primi ut
patuit sup^o in prio articulo. mi
nor probatur. quia illud qd rō
mēsurādi & causandi sciētia est
rō ipā; virtualitē continēdi sed mo
bilis non potest esse rō mēsurā
di nec causandi sciēciam phisicā
g^o a. minor hui⁹ p sibi pbatū.
quia respect⁹ formalis qualis est
mobilitas nō ē ratio causandi ab
solutū qualis ē scia phica. 4.
cōclusio principalis ē qd mobilitas
ē ppria passio subiecti sciētie na
turalis adequata qd pbat sic. oī
accidēs qd nō ē de cōceptu quidi
tatiō subiecti sed iē ipsi subiec
to p se & qd ipm & adquire est
ei⁹ ppria passio. sed mobilitas ē
hui⁹ mōi respectū subiecti scien
tie naturalis. g^o a. minor pbat.
mobilitas enī nō predicat i quid
de subiecto naturalis sciētie sed
predicat connexibiliter & in est

soli & semp. p. scito metaphisice
omnia inquit naturalis sūt mobi
lia & eōverso. Idē habet pri
mo & secūdo phisice ubi dicit
q natuta est principiu; mot⁹ a.
Iux hoc cōcludo correlatiōe qd op
tōis q tenet qd rō formalis p
subiecti phisicū naturalis est
mobilitas. est falsa. ut pbat in se
quēti cōclusioe. 5. cōclusio ē
qd substantia finita rō cōceptū
comuni ē subiectum phisicū
naturalis. subiectū dico materia
le qd patet scito metaphisice ubi
dicitur sic. quoniam vera phisica
sciētia est circa qd qd gen⁹ aī
sūt supra a. unde intendit dicere
qd substantia que est principium
motus & quietis est subiectum
phisicū naturalis. Sed omnis
substantia finita sicut aēthērica sicut
corporea est principium motus &
quietis ut probatū est supra. g^o
a. dico finitā ppter drā. Itē p^o
illud ē subm ipmā naturalis ad qd
hūc attribut⁹ oīa mobilia & i q^o
continēt. s; ad subm finitā rō cō
ceptū motus & quietis. ang d⁹
ei⁹ nō pōt hūc attribut⁹ ad corpus
cū sit mobilior & ē mobilis ut p
batū ē g^o a. Ex qd cōcludo ut cor
relatiū qd nō ē pōt extra rel
lectum aliquam unitatem rēalē;
minor em unire numerāli. ita qd
nulla nō p imaginari possit quod
unitas animalitatis ut subē i qua

est unitas supposita posita sub ip
sa sic unitas facta per intellectū.

Tum quia omne factum per
intellectū est accidēs. g^o sequitur
enī qd homo & alius cū dicim⁹
qd continent in animali q con
tinentur in uno accidēs. Tum
etiam quia qd predicat de aliquo
enī e rēali quiditate ē in rē circū
scripto omni intellectu. sed aim
quod est commune & est genus est
hui⁹ modi. g^o a. Nam hūc ē diffi
nitio generis g^o a. Tum etiam
qd substantia ut patet ex cōclusioe
g^o a. hūc subiectū scēda autē rē
alis debet habere subiectū rēalem
& cōs. Teneat g^o qui volūt p
ter oppositā. nā a me est inconcep
tibilis & iopriabilis. de hoc magis
in questione de individuatione.

Secūda cōclusio & ultimā est qd
naturalitas ē formalis rō subiec
tivā i scēda naturali. Vnde nō
aliud intelligo p naturalitatem nisi
cōceptum quiditativum substā
cie mobilis p quē cōceptū ipā ē
principium motus ut p; 2. phisice
Natura ē principium motus & quietis
Pono g^o a. subiectum sciētie
naturalis est subm finita sub hac
rōe formali q ē naturalitas. hoc
p^o sic qd sub hac rōe ē subiectum
formale i scia sub qua cōtinēt ut
rēaliter & pfectōnaliter oīa rē
rara i illa scia. p; p cōditōs subiec
ti. s; subm finita sub hac rōe ē hūc

8
mōi. hā nō pōt cōtinēre aliquā
substantiā nisi p pfectiorē ei⁹ rō
cū ē cōcept⁹ qd dicitur hūc aē
ē naturalis. Cōfirmat. qz ille
ē cōcept⁹ pfectior q haberi possit
de rē. sed sup^o dictū fuit qd de
rōe subiecti qd sit pfect⁹ oīb⁹
in scia cōsideratis. g^o a. Quā
tū ad 3. & ultimū principale arti
culū ubi erāt qdā dubia movēda
moveo aliqua dubia. Primū ē
qd dicitur fuit i questione p i positiōe
qd mobilitas ē ppria passio qdā
hui⁹ subiecti phisicū naturalis. Ideo
q nō ut nō sit dīsa vel idīsa a prio
subiecto hūc scie. Et p rāgam
luxta hoc unū mō; s; nō ē aureo
li. 2. ipm ipbādo. 3. dicam ad
ppositi. Quātū ad primū dī
aureo; qdā ē idīo absoluta &
quodā respectiva. absoluta est q
aliquid est indivisum a se. Sed in
divisio respectiva est qua aliquid
est indivisum a non se. De prio
patet nam essēcia divisa est idī
tīa in se in divisione absoluta &
est idītīa ab attributis i divisione
respectiva ita qd propter rēalē dī
versam indivisionem dicebat qd
cōtradictoria possent verificari
in dīvis non per aliquam distin
ctionem extra intellectum cum
ibi sit summa simplicitas & p con
sequens summa unitas non est
aliquis mod⁹ divisionis sed hūc
qd mō; nō p dēpitiōis q i fūdal

propter istas divisiones. 2^m
dicitur est quod in divisione absoluta di-
citur ex ipso quia scilicet fundat su-
pra rem non in ordine ad extremum sed
dicitur respectu quando fundat su-
pra rem in ordine ad extremum. illa 2° in
dicitur quia aliquid est in divisione a se dicitur
tunc absoluta in dicitur autem quod aliquid
dicitur in divisione a bahio dicitur. relatio
quod est in illo ordine ad aliud. oem enim
absolutum presciscit ab ordine ad
aliud relatum vero includit hoc.
3^m dicitur est quod in dicitur cum sit que
da privatio potest comparari ad duo si-
cut quilibet privatio vel ad illud quod
privat. vel ad illud supra quod funda-
tur & quod supponit. cecitas enim potest
comparari ad visum quod privat. vel ad
oculum quod supponit supra quod funda-
tur. Similiter in dicitur potest comparari vel ad
illud quod privat & sic dicitur relatio
privat enim dicitur quod quid est relatio
2° & sua privatio potest etiam comparari
ad rem in qua fundat & sic potest dici ab-
soluta eo quod fundat supra rem quod non
est in ordine ad extremum. Contra
hunc modum dicitur arguitur. priora
ratione propria. & ostendit manifeste
obiter dicitur in modo dicitur. probatio quod
illa in dicitur sit absoluta. 2^a ois ratio in
studis formaliter relatio. vel quod est
formalis relatio est formalis respectiva
& non formalis absoluta. sed ois in
divisione est huiusmodi. 2° maior pars
est ipsa relatio dicitur respectu. mi-
nor probatur sic: ois in divisione est unum

2° ois in dicitur est unitas. oem enim est
idem. 2° ois unitas est ydempotens. 2°
primario ad ultimum ois in dicitur est yde-
mitas. sed ydempotens est pura relatio
2° a. 2° prior pars patet per locum a. 2° con-
gruis. In 2° autem iste modus aureoli
quod est doctor est subiectus. est modus.
hoc modo. quando cum aliqua quod tuor
combinatio accepta sic se habet quod duo
ex uno latere sunt opposita aliis
duobus ex alio latere ex utroque si al-
terum membrum istius partis erit possibili-
bile & alterum erit impossibile. aliter
similiter ex altera parte erit possibile
se. puta illud quod correspondet me-
bro possibili. & reliquum erit impos-
sibile puta illud quod correspondet me-
bro impossibili. sed in ista ditione quod ponis
sunt quatuor membra duo ex parte in-
dionis puta in dicitur absoluta quia
aliquid est in divisione a se & in dicitur e-
ra aliquid est in divisione a se non
se & alia duo istis opposita puta
ex parte divisionis valent divisione
absoluta quod opponitur in divisione ab-
solute & divisione respectiva quod oppo-
nitur in divisione relative. Et ex parte
divisionis alterum membrum est impossi-
bile puta illud quod aliquid sit in divisione
a non se quod est in divisione a se. est di-
visum ab alio a se est in divisione a se.
Aliud autem membrum est in-
possibile videlicet quod aliquid
sit in divisione in se. nihil enim est
in divisione in se nisi sit in divisione
a alio sic communis dicitur in parte

2° nisi per quatuor ipse partes sunt distincte
ab ipso toto. 2° ponere quod aliquid sit
in divisione in se vel a se hoc nuncio est im-
possibile sic 2° a necessario impos-
sibile quod sit in divisione a non se. 2° ex
alio latere puta ex parte in ditionis
membrum contrarium membro impossibili
erit impossibile. puta quod aliquid est
in divisione a se & aliud est possibile pu-
ta quod aliquid sit in divisione a non se. 2°
duplex declaratur per 2° ex. 2° ratione.
ex. sic accipio duo membra ex pre-
cise puta ipsa; 2^a est priora; suo
effectu. & 2^a est posteriora suo
effectu. Ex parte effectus alia duo istis
contraria. puta effectum esse priora
sua causa & effectum posteriora sua causa
modo hic ita est quod sicut ex parte cause al-
terum membrum est possibile nuncio. puta
quod causa sit prior suo effectui. Aliud
autem impossibile puta quod causa sit poste-
rior suo effectui. ita ex parte effectus
membrum contrarium membro possibili ex
parte cause quod quid est effectum esse po-
teriora sua causa est possibile. aliud autem
est impossibile videlicet effectum esse
priora sua causa sicut illud cui cor-
respondet. eadem autem possibilitate
qua est possibile causa esse priora
suo effectui & est possibile effectum
esse posteriora sua causa & eadem impossi-
bilitate qua est impossibile causa esse
posteriora suo effectui est impossi-
bile effectum esse priora causa. Se-
cundo phasione. quod quod aliquid duo
membra sic se habent ad alia duo quod

9
opponitur uni & aliud alteri & unum
tatum membrum ex uno latere est possi-
bile & aliud impossibile. impossibile est
quod utrumque membrum ex alio latere sit
possibile vel impossibile. sed in ratione
predicte est sic 2° a. maior pars. quod
possibile non opponitur possibili. sed
impossibili tatum. 2° si utrumque me-
brum ex una parte est possibile &
unum solum ex parte alia. sequitur quod me-
brum quod est possibile ex illi parte nihil
opponitur alteri parti sed utrumque
membrum opponitur tamen alteri membro
impossibili. 2° a. Iste 2° modus
dicendi de istis in ditionibus non pla-
cet mihi. Et ideo dico aliter & po-
nende sunt de distinctione mobiliza-
tis & cuiuscumque alterius passionis
a subiecto septem propositiones. Prima
est hec. quod nulla propria passio per
se cadit in predicamento. hoc pro-
batur. Tum quia primo sequitur
tunc processus in infinitum. probatio. quod
si caderet in predicamento caderet
sicut species. omnis autem species
est subiectibilis & per consequens habet
propria passionem & tunc de illa
propria passione argueretur sic de
prima & sic in infinitum. Tum
etiam quia idem esset idem essen-
cialiter cum aliquo. & distingueretur
essentialiter ab eo. probatur. nam
ois propria passio ut dicitur isti est
essentialiter distincta a subiecto
cuius est. accipio ergo illam propria
passionem illius predicamenti in quod

illa iquatu ponit inferio est idem
essencialiter cu illo predicamto
iquatu passio e disticta essentiali
unūqđq ar ad unūqđq cōpatū
simpliciter hab; suā ppriā essen
ciā. g^o nec eodē respectu n^o dixer
sis poterit esse idē essentiali cū
aliquo & disticta realiter ab eo.

Tū etiā. qz idē distigueretur
essentiali a se ipso. Nā z^m istos
ppria passio distiguit essentiali
a subiecto cui e. Tū accipio i^o
ppriā passionē illiū predicamēti.
& arguo sic. qđ quid distiguitur
essentialiter ab aliquo superiori
distiguit essentialiter a quolibet
eius inferiori. sed illa ppria passio
distiguit essentiali ab isto supio
ri & ista e inferior ad ipm g^o distin
guis a se. Cōtra istā ppositōz
arguic. Nā ois ppria passio est
qđaz naturalis potēcia. sed talis e
de z^o spē qualitatē ut p; i predi
cantis. g^o z. Respondeo si tūa
rō ualeret. pbarē q ois drā dīez
de genere qualitatē pura rōnabi
litas qut credo nō cōcederes nāz
tūc accidēs cōstitueret subāz itri
lice & predicaret de subā p se q
est falsū. Ideo dico q p ibi sūit
naturalis potēcia uel ipotēcia p
quadā facilitate naturā uel disti
cultate ad autū. Secūda ppō e
hec q nulla ppria passio e forma
lis subā uel formalē accēs q non
sit subā pbarē nā subē nō e demō

straxō p^o p^o y. Tū ē. qz subā
eā p^o fīpeati accēs q e f^m. nā
ppria passio cū ex fū dptis sub
iecti n lic e de subā f^m accēs. s;
qñ sit accēs for^o p^o. Tū. qz
oē accēs e de aliq^o. notū ē p^o p^o.
tū p^o nulliū pñti ē ut probat ex
p^o ppōe. Tū etiā. qz materia
nuda n pōt eē subiectū aliq^o acci
dētis cū for^o subālis sit p^o accy
q format materiā. Tū qz. oē
accēs accid^o. dī eni accēs ab acci
dēdo ppria aut p^o n acci^o cū. p^o
de subiecto i demō. & p^o nō ē in
poss^o sibi nēē. Tū ē qz acci
dēs & subiectū faciūt unū p agre
garōz & de rō n ē scia q mētha^o
Sciēcia aut ē hīz cōlōnis i q rō
du^o ppria p^o de subiecto p^o p^o
terior. g^o z. Cōtra hāc ppōez
ar^o. p^o p^o bos^m dicit ē q oē pp^m
emaner de genere accēs & c^o uē
mibi q dicas tra rotā p^o z. tota
enī phia uī clama^o. q oē q e uē ē
subā p accēs & c^o uī dī ab algaz ele
i sua me^o ēs. R^o ad pri^m &
dico q uey ē f mōz nō ē rē oē aut
pp^m h; mōz accēs nō tūf rē. in
deo eiz cū sit subm. i sacra theolo^o
ut rē cōis op. sibi i ē aliq^o p^o. Nā
i oī scia p^o p^o dē sō i deo tū n^m
ē accēs. Cōfir^o predica sō. dī
nā q ar^o s^o mē^o q dīa ē qđā q lī^o
o; erro q itelligatur secundūz
modū nō secūdū rē. nā ut dicitū ē
nulla qualitas cōstituit qđtate

substāciā cū sit posterior. Ad
z^m dicēdū q oīe q e uel ē subā
uel accidēs. sic itelligit uel ē idēz
cū substāciā uel ē idē cū accidē^o.
uel ē aliquid substācie uel aliqđ
accidētis. uel sic oē q e uel ē sub
stāciā uel accēs. uerū ē formalis
uel ydemptice. ppria passio licet
nō sit for^o subā uel accēs. ē tamē
hoc ut illud ydēptice. Tertia
ppositio ē hec q nulla ppria pas
sio ē disticta essentiali a subie
cto cui e passio. hoc pbat sic. oīs
rō realis & pōsita alicui in exēis
circūscripto & denudato & preci
so ab oī eo qđ nō ē ipsū. uel nō ē
idē essentiali secū. est uēcessario
cū illo idē essentiali sed circūscrip
to hoīe sive p^o int^m sive realit^o ab
oī extrinseco sibi essentiali ad
hoc ppria passio sibi existit. g^o z.
maior icludie predicatū i subie
cto & oppo^m predicati fert oppo^m
subiecti. mōt pbat. nā circūscrip
to hoīe ab oī tali extrinseco ut deo
pōt sibi dare actū ridēdi ut nō. si
sic q ille hō pōt illū actū recipe.
s; oē q pōt^m actū ridē^o recipe ē
risibile cū risibili^o nihil aliud sit
nisi qđā aptitudo ad actū ridēdi.
g^o z. Ad istā rarōz rōdēt aliq
cōcedēdo maiorē & negādo mō
rē & ad pbatōz cū dī i mōri uel
deō pōt sibi dare actū ridēdi uel
nō. dī q qz ipē hō ē p se i potē^o
ad actū ridēdi. qz sicut tu pbat

cuiuslib; potēcie actū e cōtēndere
pō^o p^o z. & cūz ifers g^o hō ē risi
bil^o nē cō^o. unde risi^o dī aptitudi
nē. hō aut lic; sit in pō^o nō tū h;
apt^m separa risi^o uel passione
& iō tu peccas cōuertēdo z^o q n
cōuertē^o & iō omitteris fallāz dīez
Vn oē q hab; aptitudiez ad aliqđ
h; etiaz pō^o & nē oītra si h; pō^o
nō se^o q hēat aptitudinē illud aut
p; p drāz i aptitudinē & potē^o
qz lapis h; pō^o ad essendū surfū
nō tū h; aptitudinēz ibi eē. Et si
ar^o q deō pōt sibi dare actū ridē^o
separa risi^o ipō nō hōtē aptitudinēz
qz cū sit rāte pō^o sicut prius uī
q possit. Di^o q qz ibi ipli^o cōf
dictio. q eē risibili^o & nō eē risi^o
p; g^o sō istis ppois q aptid qđ
dā de modernis deō fputat. Vē
alif ē dicēdū q separa risi^o ut deō
z dī q nā iposs^o ē fīpectu cui
eūq potē^o sine ac^o p^o dā actū
z^m sicut cōsi^o subiectū sū scia
mō ridē^o ē acc^o z^o risibili^o aut ē
acc^o p^o & iō iposs^o ē dare actūz
ridēdi sū r^o. Cōfirmat i^o rō.
nā pō^o actiua ē rē^o pō^o passue qz
nīsa actiā pō^o dei ē fīpectu ipossi
bilis g^o pō^o accēs dei cōr fīpōdēt
pō^o passua i creaturis. si des z^m
u; q deō nō pōt dā. cōtra qz deō
nō erit oipotēs n^o eiz pō^o erit ifita
Tū etiā qz qñ ac^o nō ridē^o poterat
sibi dare ac^m ridēdi g^o pōt p sēp.
cū i eo nihil sit uariabile nec pōt

in eo aliquid diminui vel augeri.

Iste tñ rōnes nō solvūt rōnē ut patet pōt iudicari. & ideo istam rōnē; repto insolubilem nec aliquid unquā potuit michi soluef

Et si ad ipsam aliquid dicitur cū prius dicitur. forme ratio & dicitur ut prius contra ipsam.

Nā forte diceretur qd des potest sibi dare & hoc rōne videlicet prius dādo risibilitatem & postea actū. P. forte diceret qd potest sibi dare. nō tamē sequit qd ipse hō sit i potētia nisi solū simpliciter privata risibilitate.

Contra istos duos modos solvendi replicat ut prius hoc additō. Nam deo potest sibi dāre p̄p̄inquū siue p̄p̄riū & formalit̄ quādo actu ridebat. g. & nunc si solutio nō valet soluat g. qui poterit.

Quarta p̄p̄ō est ista qd nulla p̄p̄ria passio est separabilis a subiecto cuius est. hoc satis patet ex dictis. ipsa tamē p̄bat infirmitas in q̄tra q̄stione de separāte accidētis a subiecto.

Quinta p̄p̄ō est ista. omnis p̄p̄ria passio distinguit formalit̄ & quiditativē a subiecto cuius est. hoc p̄bat. nā unū nō predicat de altero p̄seita re primi modi. & hoc necō requirit ad istā p̄dēptatē ut pōt scotus.

Sexta p̄p̄ositio est qd nulla aptitudo ad aliquē actū siue p̄p̄ria passio qd idem ē. ē distincta essentialit̄ ab eo cuius est. hoc p̄batur

sicut 3. p̄p̄ositio. nā cū cōscripto omni extrinseco ad huc ista aptitudo in est illi. Tu quia tūc deus potest sibi dare actū. g. &

Septima p̄p̄ositio est qd omnis aptitudo ad actū alicui subiecto qd nō est de cōceptu eius qd dicitur. oīs talis est p̄p̄ria passio eius cuius ē. ista p̄batur sic. nam omne qd predicat de alio in secūdo dicitur p̄ se est eius p̄p̄ria passio aptitudo autē talis est huiusmodi. g. & minor probatur. Nam nō potest dici qd predicat p̄ accidēs cū sit idē essentialit̄ cū subiecto cuius est ut patet ex precedētī p̄p̄ositōe. g. p̄ se. & non in primo cū nō sit de eius cōceptu quiditativē ut supponit.

nec in tertio nec in 4. g. & 2. m. dubium ē utrum mobilitas sit entitas absoluta vel respectiva videlicet entitatis alicui qd non sit respectiva & arguit sic nulla entitas respectiva p̄scidit a termino. mobilitas ē huiusmodi. g. & minor patet. qz illud i q̄tū ad aliquid dicitur nō ē actu. a. p̄bat. nā relativa posita se ponit & p̄empta se perimūt. Respōdeo ponēdo hāc p̄p̄ositionē. qd mobilitas ē entitas formalit̄ respectiva & qd dicitur de mobilitate intelligas de p̄p̄ria passione. p̄bat g. p̄p̄ositio sic. oīs entitas qd est rō referēt aliquid ad aliud & qd nō potest accipi. si nō termino. ē formalit̄ respectiva. sed mobilitas ē huiusmodi. g.

2. maior patet. omne enim absolutū inquantū absolutū p̄scidit a termino. minor p̄bat. quia omnis aptitudo dicitur respectiva ad illud ē est aptitudo mobilitas autē dicitur est aptitudo g. & dico g. qd non est i aliquo predicamento ut dicitur est superius. Sed forte diceret aliquis qd ex quo dicitur entitas respectiva ē in genere relationis hoc dicitur qd maior est vera solū de respectu accidentalī & est falsa de respectu aptitudinali. aptitudo autē naturalis est respectus aptitudinalis ideo p̄scidit a termino in actu. 3. m. dubium principale ē utrum de mobili inquantū mobile possit esse scientia dicimus enim qd scientia philosophica est de mobilibus & videtur qd nō. Tu qz scientia est de p̄p̄riis & incorruptibilibus & sempiternis prius posteriorū. s. p̄p̄ritas & corruptibilitas sunt differentie oppositae. g. eidem nō possunt cōpetere. Tum quia illud de quo est scientia est univērsale. univērsale autem non est corruptibile nec cōversō singularē enim solum corrūpitur. Respondeatur & dicitur qd de corruptibili inquantū corruptibile est potest esse scientia & de mobili inquantū mobile. p̄bat qz possunt habere demonstratōne. p̄bat quia de illis qd non sunt potest haberi

scientia. puta de gradine & planta g. & demonstratio. mobilia sunt huiusmodi g. &. Ad primam rationem dicitur qd esse p̄p̄ritum potest accipi dupliciter. uno modo p̄ coexistētiā omnis differentie temporalis. alio modo p̄ abstractionē ab omni differentia temporis. si primo modo intelligitur talis p̄p̄ritas dico qd nō requirit talis p̄p̄ritas ad subiectū scientie p̄bat quia mobilitas qd ponit ratio subiectiva scientie naturalis nō salvatur in rebus p̄p̄ritatis p̄ coexistētiā omnis differentie temporis. g. sequitur qd talia nō sunt scibilia i scientia naturali certe non si secūdo modo intelligit verū ē qd scientia ē p̄p̄ritōrū & dicitur p̄p̄ritas p̄ abstractionē qz secūdo se formalit̄ ut est sic scibile non requirit aliqua differentia temporis. quia non est necessariū qd sit vel fuerit vel qd forte nunquā erit

Corruptibile autē p̄ oppositū potest dupliciter accipi. uno modo privative. alio modo negative. Nā corruptibile duo includit ut esse in isto tempore & non in alio. & nō esse in aliquo tempore nec in alio nec i isto. & ideo dicitur corruptibile negative qz in se nō ē natū corrūpi vel ut abstrahit a sua ratione formali omnes differentias temporis corruptibile excludit. Si accipit corruptibile privative

petes secundum modum sic oportet
sibi perpetuum per quod existit in omni diffe-
rentia temporis & illo modo dicitur cor-
ruptibile privatione quoniam in se ap-
tum natum est recipe corruptionem
ideo abstrahit in sua ratione forma-
li ab omni differentia temporis.

Ad secundam concedo maiorem
& cum dicitur in minori nullum esse est
corruptibile dico quod non est corrup-
tibile primo sed ex consequenti bene
concedo. potest aliter dici quod tunc
potest dici dupliciter corruptibile.
uno modo per se alio modo per aliud. pri-
mo modo per se non est corruptibile. 2°
modo bene. Sed contra ostendo
quod per se sit corruptibile accipiendo
corruptibile in eo abstractum ab
corruptibili & ab illo. tunc arguo
sic. idem de se & per se essentialiter
predicatur. quod corruptibile in eo de
se per se essentialiter predicatur
ergo illa essentia corruptibilis in eo
est per se corruptibile. Preterea.
omnis propria passio per se primo in
alicuius. Nam omne quod per se inest
aliquibus pluribus inest eis per
aliquod commune cui per se primo inest
corruptibilitas autem est quedam
propria passio ut dictum fuit in 7°
propositione primi dubii 8° & 9°.

3° quia si dicitur quod sit corrupti-
bile per accidens quod ponatur in esse
tunc de ipso non presupponitur
quia est quod tamen oportet quod presup-
ponatur de omni eo de quo est scia.

Respondeo ad primum dico quod sit
per se ut potest determinare ibi etiam
predicatum ad subiectum ut potest deter-
minare predicatum. si primo modo sic
est vera. si 2° modo sic est falsa. Vnde
cum utraque illarum stat quod corruptibile
sit corruptibile & quod corruptibile
non sit corruptibile. prima est vera
quod idem de se ipso predicatur formaliter
2^a est vera de predicato deo etiam.
unde concedere eorum contradictoria pre-
dicata de eodem subiecto dicitur modo
una sit essentialis & alia denotativa
non est inconueniens quod tamen contra dicto
ria denominet idem subiectum ut quod
utrumque predicatur de eodem eadem
predicatione esset inconueniens. Ex
quod accipio primo quod corruptum
est & non ratione fundamenti quod tunc est
primo per se posteriori quod tunc sic est predica-
tio eiusdem de se ipso & est in primo
modo & ista est vera primo non est
primo posteriori cum sint sit natu-
ra quod correlativa & per consequens nullus
est primo eo nec hoc est inconueniens quod
hec simul stent. nam 2^a predicatio
est denotativa prima vero essentialis.

Ad 2um dico quod corruptibile per se
sumi dupliciter. uno modo dum est contra-
ctum & determinatum per dicitur individuali-
tem. ut verbi gratia homo est corruptibilis
per dicitur individualiter per hereticum con-
tractum. alio modo ut precisum a dicitur indi-
viduali verbi gratia ut corruptibile
per se sumendo primo corruptibile
in singulari primo per se. 2° est ut

prio & per se. ita etiam dicitur de actu
correlativo istius potentie quod ut
contractum in singulari ut non con-
tractum in eum si videtur est potentia
& actus in libro de sompno & vigiliis
Et si dicitur quod non est dicitur inter acci-
dens & proprium quod etiam accidens con-
trahitur in singulari ut non
contractum ut 1. g. 2. Respondeo
negando contra. unde notandum est quod
est dicitur inter accidens & proprium
quod conueniens ex propriis principis in
diuidualibus proprium vero causatur
ex propriis principis spiritus. unde ri-
sibilitas non inest per se huiusmodi
quod risibilitas in se quis homines in
coi in natura specificata non sit de acci-
dens conueniens. non enim primo est homo albus
eo quod albedo consequatur homines in
coi sed quod primo consequatur homines
hunc. Ad tertium dico quod sufficit
preconoscere de subiecto quod est
sic. quod esse existere non sit sibi prohi-
bitum. sicut est dicitur quod autem actu
existat hoc sibi accidit nos enim
habemus scientiam de rosa uniformi-
ter quod est quod sit. non est. Huius ut
sit. non tamen ad rationes principales ad
primam per cuius euidetia ponatur
dicitur. Primum est istud quod impos-
sibile est aliquem conceptum predicari
quod dicitur nisi sit quod dicitur hoc
probat sic. omnis conceptus quod quod dicitur
ut predicatur est quod illis de quo
predicatur & per consequens quod dicitur. Ex
quo infero correlativum quod omne super

rius predicatur de suo inferiori qui
dicitur quod omnis conceptus superior est
conceptus quod dicitur. 2um dicitur
est quod conceptus quod dicitur in plus
se habet quod conceptus diffinitus. Nam
omnis conceptus superioris habet con-
ceptum quod dicitur ut probatur est super-
ius non tamen diffinitum nam omne est
superius huiusmodi genus & dicitur quod proprie
requiritur ad diffinitionem ut ens.
3um dicitur est quod accidit subiecto
scientie quod habet diffinitum. nam deus
est subiectus theolo- & tamen non
habet diffinitionem cum ibi non sit ge-
nus nec dicitur. 4um dicitur est quod ali-
quod conceptum esse quod dicitur potest
esse dupliciter. uno modo tanquam constitu-
tium ex principis quod dicitur ut
quodlibet inferius respectu superio-
rum. alio modo tanquam constitu-
tium vel principium ut se habet
ens respectu inferiorum & similia.
& per hoc patet ad rationes. Ad
formam cum dicitur cum quod conceptus
est. dico quod si intelligatur de diffini-
tione proprie sumpta quod est ex gen-
ere & dicitur & de quod dicitur quod expres-
sa & significata per diffinitum dico
maior est falsa. si autem per diffinitionem
intelligis aliquem conceptum quod dicitur
predicatione in quod predicatum vel
quod dicitur. i. est tunc bene conce-
ditur maior & minor est falsa ut patet ex
primo dicto. unde aliquiditas & quod
dicitur non sunt nisi entitates uage
sumptae. unde sicut dico quod dicitur

homo & aliquis homo significat
 sub quadam ratione uaga. sic cum di-
 citur quiditas & aliquiditas significat
 aut ipsa est terminus uage supra.
 Ad secundum concedo maiorem &
 nego minorem ad probationem per x.
 quod cuius evidentia ponatur ut est per
 positionem quod non oportet esse tantam
 distantiam inter aliqua duo distincta
 quanta est ipsorum distinctiorum ad in-
 uice; quod declaro. duo individua di-
 stinguuntur per distantiam; idiuuiale; uel
 per quosdam gradus entitatis ut
 per ypothesis. i. incohibiles. qui quidem
 secundum mentem sicut se totis sunt
 distincti. dicuntur enim conceptus simpliciter
 simplices nihil penitus includentes
 ita quod sunt irresolubiles nature est sic
 de indiuiduis per illos gradus con-
 stituitis huius autem per se est ta-
 lis ratio potest esse natura huiusmodi talia
 distincta ultra ista distinctia aliquid
 aliud includunt in quo possunt habe-
 re convenientiam. 2^a propositio est ista quod
 contradictoria sunt dupliciter for-
 & subtractione priorum nihil est
 eis commune. 2^a modo bene ideo patet ad
 primam rationem. Ad secundam proba-
 tionem corruptibilis & incorruptibilis
 dico quod uerum est philosophice loquendo.
 ita quod corruptibile & incorruptibi-
 le in nullo genere philosophico conveniunt
 bene autem possunt convenire in genere
 logico uel metaphisico. uocatur autem genus
 philosophicum cui correspondet generalitas
 & corruptibilitas ita quod omnia sub

ipsa concepta sunt generabilia & cor-
 ruptibilia. genus autem logicum est
 illud quod predicatur de pluribus specie-
 bus in quibus & sic idem dico de gene-
 re metaphisico. Ad tertiam concedo
 maiorem & nego minorem ad primam
 probationem de angelo heri per du-
 ctio. dico quod huiusmodi heri per du-
 ctio nulla fuit entitas numerata & sim-
 pliciter sed bene specificata & quod
 Ad aliam probationem nihil posset
 nouiter creari nego contra. nam in
 in creatione non presupponatur ali-
 qua numerata entitas. bene tamen
 aliqua specificata. Ad aliam proba-
 tionem quod uno annihilato neque. nam si
 ista esset uera frustra esset unitas
 indiuiduabilis sicut presertim corin-
 thiosorum omnes presertim corin-
 thiosorum unitates & tamen ista potest manere
 alia annihilata. unde dico etiam quod
 possibile est quod aliquid annihilatur
 simpliciter. quantum ad suam totam entitatem
 totam catholicam supra supra. & tamen re-
 manebit tota sua entitas simpliciter
 tamen. licet patet hic ista syllogistica per
 annihilari remanentibus b. & a. seor-
 sum; idem dico in omnibus opposita tamen
 sic ymaginor quod in quolibet indiui-
 duo est aliqua entitas quod de se non
 est hec dicens unitatem quodammodo
 rem unitate numerata ex natura
 rei in qua aliquid sunt plura sunt indi-
 uisibilia qui quidem licet simpliciter
 sunt concepta cum distantia indiuidualis &
 ita per contra singularem quod si denotatis

etiam quantum est de se dicit unitatem
 realem minorem unitate numerata quod
 quidem unitas est proprie in omnibus eadem
 & quod accipit esse simpliciter per primam
 indiuiduum per ductum. per aliam autem indi-
 uisibilem per ductum non accipit esse nisi
 secundum quid. pura quod conuenit alii
 & alii per nouam per ductum; indiuiduo-
 rum; & hoc de illa materia possunt
 euadere multae difficultates aduer-
 tatur. 2^a in hac materia disputantes
 Ad quartam concedo contra ad proba-
 tionem falsitatis ad primam quod an-
 geli non sunt corporales dico quod non
 solum corporalia sunt de consideratione
 philosophice naturalia & si euidenter
 committatur ut aliquis alius dicitur
 oppositum negando ipsos rationes in
 ignorantibus & nescientibus aliquid de
 motu angelorum. Ad aliam probationem
 quod sequeret quod angelus esset mobilis
 concedo. sed tu probas quod non. quod quod
 quod mouetur primus est in termino. potest
 uno modo dici quod uerum est de illo quod
 mouetur per extensionem & dimensio-
 nem loci non autem de illo quod non est
 in loco circumscriptionis. Aliter di-
 citur robertus in secundo sententiarum;
 quod primus & primus uno modo distinguuntur
 contra totum & totum. & sic quan-
 do mobile est diuisibile prius est hic
 secundum unam partem est in termino
 a quo. & aliam est in termino ad quem
 Alio modo diuisibilis primus contra
 totaliter & sic si aliquid indiuisibile
 mouetur primus est in termino a quo

quod non totaliter ipsum diuisibile & prius
 est in termino ad quem quod non totaliter
 ipsum acquirit. unde illa partialitas
 non debet referri ad mobile. sed ad
 formam quod acquirit & ad terminum a
 quo receditur. Ad tertiam proba-
 tionem nullum iterum. dico quod a contra
 extensum & diuisibile est duplex.
 quoddam permanens. & quoddam suc-
 cessiuum de priorum maior est uera non
 autem de 2^a. Ad quartam concedo
 contra & nego antecedens. Ad proba-
 tionem quod hec scientia distinguitur
 ab aliis per mobilitatem dico quod uerum
 est rationes per posterius. per prius enim
 distinguitur ab aliis scientiis per natu-
 ralitatem; & sic patet.

VERITUR VI

rum uniuersalia sunt
 magis nota & priora ab
 intellectu nostro. Et ui-
 detur quod non quod copositiora sunt no-
 tis notiora & priora sed minus uni-
 uersalia sunt huiusmodi. 2^a maior
 est a se & committatur in hoc philosophice
 minor probatur illud quod se habet per
 additionem ad aliquid. est magis co-
 positum sed minus uniuersalia se habet
 per additionem ad magis uniuersalia
 2^a maior per se patet quod quod se
 habet per additionem ad aliud uidetur
 esse pars eius. minor patet quod minus
 uniuersalia per magis uniuersalia dif-
 finiuntur. 2^a. Preterea quod est
 prius & natura est posterius quo

ad nos. magis uniuersalia sunt huiusmodi 1° maior est in primo ista minor probatur. nam omnis definitio est ex prioribus naturae respectu illius 2° est definitio enim sunt partes definitio uero sunt priores suo toto naturaliter sed magis uniuersalia definiunt minus uniuersalia ut dicitur fuit 3° 2° potest etiam probari principalis minor pauca enim quae dicitur quod natura prius inceduntur uniuersalia non enim natura incedit hic singulare generare sed hominem 2^m se ut ipse dicit. Item ad principalem arguit auctoritate philosophi in primo posteriorum in quo dicit simpliciter autem priora & notiora sunt quae longiora sunt a sensu sunt autem longiora maxime uniuersalia 3° 2°.

Præterea illa quae sunt difficilia ad cognoscendum non sunt nobis magis & prius nota sed uniuersalia sunt huiusmodi 1° maior includit predicatum in subiecto. minor probatur quia illa quae sunt a sensu remotissima sunt etiam ad cognoscendum difficilia prima prius meo capitulo hoc uniuersalia sunt huiusmodi 1° ut habet idem 2° 2°. In oppositum est autem in hoc phemio ubi dicitur quod uniuersalia sunt magis & prius nota nobis.

Item illud prius occurrit intellectui cuius singulare prius occurrit sensui. 3° singulare magis uniuersalis prius occurrit sensui. 3° 2°.

maior patet. nam quales ordinem habet uniuersalia ad intellectum. tam habet habere singularia ad sensum & e converso. maior etiam probatur ex primo philosophi ubi dicitur quod prius primo uocant omnes uiros patres 2°. de ide distinguunt illud ab isto & uocant istum uirum patrem illud uero non. Confirmatur etiam ex primo to quod prius a remotis percipit de aliquo uisio quod est aliquod corpus postea quod est animal deinde quod est tale uel tale animal 3° 2°. Præterea potest deduci ratio quam facit autem omnis nostra cognitio incipit a toto & a confuso uniuersale est huiusmodi 1° tunc patet in littera 3° 2°. Ad quod istam respōdeo sic procedendo priora traho de notitia singularis & eius cognitione. 2° de notitia uniuersalis. 3° tangit utrum ad notitiam perfectam cuiuslibet effectus requiratur necessario cognitio omnium causarum. De primo articulo ponam tres distinctiones. Prima est quod singulare est triplex. quoddam abstractum ab exteriori non enim singulare de se terminat ad exteriora sicut nec uniuersale. & tale singulare est per se in genere nihil includens præter naturam speciei & proprietatem individualem per quam est hoc. quilibet enim ordinatio per se tota abstracta ab exteriori. 2° modo accipit singulare in quantum exterius est & non includens aliquod accidens & tale singulare

potest dici simul totum exterius autem non est de ratione alicuius nec in quantum quid nec in quantum principis quod quod existens est omnino extra conceptum formale & quod dicitur saltem in creaturis. 3° modo potest sumi singulare in quantum includens non solum existens sed etiam omnia alia accidentia circumstantia pura quantitate qualitate locum tempus & huiusmodi motus & sic est ens aggregatum & unum per accidens. 2° distinctio est illa quod intellectus est duplex. quodammodo dicitur abstractum seu quidditatum & hoc abstractum ab existenti obiecti respiciens solum quidditatem eius ut quidditas est ut cognitio habita de rosa non existens seu ut non existens est tunc presentis in se representare. Alia est intellectio seu cognitio intuitiva ut uisio & hoc respicit obiectum presentis per se existens in sua existentia ita quod est existens ut existens est. 3° distinctio est illa quod obiectum intellectus quodammodo obiectum inest primo intellectui & quodammodo non primo. dicitur autem obiectum primo inest intellectui quod adhaeret actu intelligendi non primo quod non adequat. ex modo in simili in sole quodammodo alicui uisus aliquid bipedale & ipsi utrumque adequat uisionem sed per se licet per se uideat non tamen adequat uisionem simili cum intelligitur per se pura homo rota per se intelligitur ut adequat intellectus & est primo intellectui per se per se pura

& dicitur licet per se utrumque intelligat de tamen primo quod neutrum per se adhaeret intellectui rationes. Hoc uisio est aliquas conclusiones. prima est quod singulare quodammodo sumptum est per se intelligibile de natura sua hanc conclusionem sic. singulare est uere ens. 2° est per se intelligibile. 3° nota pars. intelligibilitas absolute sequitur entitatem cum ens sit obiectum intellectus ut suppono per nunc 2° autem probatur. singulare includit totam entitatem quod dicitur uam superiorum & includit etiam ultra illa dicitur individualia uel existens uel aliquod accidens quorum neutrum diminuit sed adducit ad entitatem 3° & ad intelligibilitatem. 2° conclusio principalis est quod singulare primo modo. scilicet ut abstractum ab existentia est cognoscibile notitia abstracta hoc probatur. nam notitia abstracta est obiecti non ut existens sed singulare primo modo presentis ab existentia. 3° 2° maior patet per 2° distinctionem. minor probatur per primam 3° conclusio principalis est quod singulare 2° modo sumptum. scilicet cum existens & 3° modo sumptum. scilicet cum illis accidentibus & circumstantiis potest cognosci notitia intuitiva. hoc per nam notitia intuitiva est obiecti existens sed singulare 2° modo dicitur & 3° modo sumptum est existens. 3° 2° maior si minor patet in prioribus & 2° distinctionibus. 4° conclusio est quod singulare per se existens est quod singulare

ut p se intelligibile a nobis pro
statu isto salte noticia abstracta
sui intellectus cuius oppositum tenet
tois oppio. hanc ostendo sic omnis
potentia ponit se differetia inter
aliqua duo obiecta. necdario per
se cognoscit illa sed intellectus no
stet per se ponit drā; inter unū et
salsē & singlāre. g^o a. maior patet
nā impossib. e q aliqua potentia
ponat drā; inter aliqua duo opo
sita q totaliter ignorat. mior patz
qz intellectus noster dicit unū et sa
le nō esse singulare g^o a. Pre
terea ad idē; illud qd per se a no
bis nō cognoscit nō possum⁹ dili
gere. s; singulare ē per se a nobis
uolūtū g^o & cognitū. maior patet
per aug^m z^o de trinitate d. i. u. i. l. a.
possum⁹ diligere icognita neq; q
& ad i. l. e. a. x. i. o. v. h. i. c. o. x. cap. l. o. 3°
& i. d. e. a. u. g. u. s. t. i. n. u. s. 9° de trinitate q
quis ignorat nullo pacto diliger
pōt. mior patz qz precepta de di
loc^o ē magis respectu singularis
quā respectu uiversalis. u. d. e. l. o.
prio qui nō diligit fratrem suū; q
uidet q^o mō deū quē non uidet
diligere pōt. g^o itelligim⁹ singu
lare. Cōfirmat etia; mior. qz
deū diligim⁹ & p^rimū diligim⁹
g^o p se singulare uolūtū ē. Cō
firmat ratio. qz si intellectus per se
nō itelligeret singlāre. uolūtās si
posset habere actū singulare nec
per cōis peccare q est fallū. o. s. a.

patz. qz uolūtās nō pōt per se uel
sensū qd ē ab intellectu per se co
gnitū. 5° cōclusio ē q singu
lare ē prio per se cognitū; nobis.
pbat illud ē notis prio cognitū
qd prio mouet intellectū singlāre
ē huius moi. g^o a. maior patet. qz
obiectū mouet potētā. mior etiā
patet. nā omēs actus & omēs op
tiones sūt circa singulāria primo
mē. Preterea i pō^o subor
dinatis quorū; posterior accipit
sui obiectū a priori illud ē prio
cognitū a potētā posteriori. q si
bi prio potētā inferior. admistrat
sed intellectus & potētā sensitīue
sūt potētā subordinate. potētā
aut sensitīue prio admistrat ille
qui seu representat singulare g^o
a. mior pbat. qz illud prio sibi
admistrat qd prio apprehendere
pōt huius moi ē singulare g^o a.
Preterea. illud ē prio cognitū
a potētā intellectīua qd prio sibi
representat spēs itelligibiles sed
illud ē singulare g^o a. maior patz.
qz intellectus nō uel apprehendit nisi
per representationē spēs. minor
patet illud enim prio representat
sibi spēs itelligibiles a quo g^o f
singulare autē ē huius moi. g^o a.
Cōfirmat ratio per dicitur
scoti. qz spēs itelligib. lis repre
sentat p^o singulare uagū. z^o natū
ram humanā specificā; absolute
sine accidentibus & circūstantiis.

3° singulare significarū cum illis
differētis & circūstantiis habet
autē inferi⁹ magis declarabitur.

Preterea ad principale. in omni
argumētatione premissa sunt prio
note & magis nota quā cōcl^o. s;
i argumētatione iudicia pcedim⁹
a singularibus ad u^o g^o a. maior
patet nā cōcl^o nō cognoscit nisi
p premissas ex prio posteriorē.

Cōfirmat ratio p dictū q^o ro
picox. Inductō ē pgressus a sin
gularibus ad u^o & a magis notis
ad min⁹ nota. magis autē dico eē
nota q sūt h^o sensū. 5° arguitur
sic. omis potētā abstrahēs aliq^o
obiectū ab aliquo prio cognoscit
illud a ouo abstrahit quā illud q
abstrahit. sed intellectus abstrahit
u^o a singularibus g^o a. maior patz
qz aliter abstrahēt ignorātiā. b^o
patz p omnes cōiter opp^o.

Preterea totū ē notis quā pre
terea sic illud qd ē prio totū ē prio
notū & magis notū. singulare ē
huius moi. g^o a. presuppo^m patet
prio huius a^o p^o ex presuppo^o
mior patz. qz singulare plura in
cludit quorū unū se habet i actu
& reliquū i potētā. Cōtra illā
cōclusionē; arguit prio auctori
tate a. x. i. o. v. h. i. c. o. x. uel illinc
p totā phia; dicit enī z^o de aīa q
sensus ē singulāriū intellectus uo
uiversalis. deinde subdit u^o edū
itelligit singulare dū sentitur.

14

Cōfirmat distictio potētās hū
disticta obiecta sensus & intelec
tus sūt huius g^o a. maior patz. qz
p act⁹ distiguūf potētā a actus
uero p obiecta. minor uero de se
ē nota. Preterea intellectus nō
pcedit de imperfecto ad pfectū. s;
uiversalis ē ipsecti⁹ singulāri. g^o
a. maior patz & etiā mior. qz oē sin
gulare ē actualis & plura idudie
g^o a. Ad ista respōdo. ad pri^m
cū dicit intellectus ē u^o dico q
illa autoritas itelligit sic. uidelicet
q sensus ē singulāriū cū precisio
ne intellectus uero nō cū precisioē
ē uiversalis. ymmo etiā singula
riū. Ad cōfirmatōz rō p c^o
euidētia ē sciēdu; q de numero
potētiarū. qda; sūt disticta. ita q
nō sūt subordinate ut uisus audi
tus & ille ita se hūc q illud q
una apprehēdit ipossibile est q
a^o apprehēdat. qdā uero sūt sub
ordinate. & ille sūt duplicēs. qz q
dā sūt cōtinentiales ita q qui qd una
pōt & altera ut intellectus. & uolun
tas. & tales pōt habere idē obie
ctum & eque cōē. Vnde pono
crado q^o ens iquātū ens ē obiect^m
tā intellectus quā uoluntatis licet
forsan u^o & bonū sint qda; rō
nes determinatiue obiecti intellectus
& uoluntatis. Alie uero sūt sub
ordi^o nō cōtinentiales ut intellectus & po
tētā sensitīue & ille sic se habēt q
quicquid pōt potētā inferior pōt

& superior & adhuc plus & i^o potentie habet distincta obiecta s^o magis commune & minus cōe.

Ad tertium pro cuius evidentia est notandum. q^o in cognitione est duplex processus. Quidam cuiusdā ordinis simpliciter uel originis. ut intelligere hoc prius hoc & hoc post hoc. alius est ordo cuiusdā causalitatis ut intelligere hoc per hoc. in primo processu intellectus procedit de imperfecto ad perfectum. In secundo processu e converso nam semper causa prior ē & perfectior suo effectu. In isto ergo secundo processu ē processus de perfecto ad imperfectum et ille est in processu cognitionis singularis ad universale. & sic patet ad formam rationis.

Aliter respondet franciscus de marchia dicens. q^o perfectio & imperfectio possunt referri ad duo. scilicet ad modum cognoscendi respectu eiusdem obiecti uel ad obiectum cognitum & utroque modo intellectus noster procedit de imperfecto ad perfectum. Et probat primo quantum ad modum cognoscendi dicens. quod omnia intellectus noster primo intelligit obiectum confuse & postea distincte. Unde intellecto singulari intelligitur universale confuse. postea intelligitur perfectiori intellectione puta distincte. similiter in

intellectus noster procedit de imperfecto ad perfectum. quantum est ex parte obiecti. nam singulare dicit quandam materialitatem. & quandam abstractionem s^o rem & secundum rationem. universale uero dicit immaterialitatem que quidem est conditio obiecti & ita patet quomodo procedit de imperfecto ad perfectum.

6° 9° ē q^o n^o potē^o nec sensitua nec intellectua p^o statu pōt cognoscere itel^o illo singul^o sub ratioe p^o singularis. p^o p^o a sco^o sic. ois potētia apprehēdēs aliquid quod obiectū s^o aliq^o rōnem p^o am & s^o aliq^o p^o unitatem pōt ipsum apprehēdēs & ipm distinguere sub tali rōe & unitate a q^o cunq^o non tali sit. b. tali unitate & rōne quocunq^o alio extrinseco circumscripto. sed nec intellectus. nec sensus possunt distinguere singulare unū ab alio nō tali. t^o rōe & unitate quocunq^o a^o circūscripto. g^o a^o p^o. nā p^o rō uniusc^o & rō unitatis sūt sufficiens cā distinctionis h^o a q^o cūz q^o nō ē t^o rōe & unitate b^o p^o nā si p^o dīz duo idēdua e^o dē spēi pū due albedines eēt i eadē s^o pte cōi tēse ita q^o i n^o circūstā^o distinguēnt n^o p^o nec intellectua nec sensitua poss^o distinguē^o eē duas. s^o declā^o d^o duo b^o hōib^o p^o dīz si d^o eos facēt siles p^o nō differēt p^o aliq^o h^o circūstā^o.

probatur etiā alia ratione. obiectū apprehēditur a potentia secūdu^o rationem s^o quā mouz. potētia^o ipsā. & s^o illā rōnem non apprehēdit s^o quā nō mouz. sed obiectū mouet potentiam non sub rōne singularitatis. ergo x. ma^o p^o. q^o potētia nūquā apprehēdit obiectū nisi ut obiectū mouz. & ipam potētia^o & eodē modo apprehēdit quo mouz. mior p^o Ad cuius euidētia^o pono duas p^o positiones. Prima ē illa q^o i omni actione p^oncipiū formale habz eē nā cōis. hoc probatur sic. illud ē ratio agendi in quo agens assimilatur passo sed hoc ē in aliquo. ergo x. maior patz quia iter agēs & patiens debz eē similitudo ex p^omo de generatione & corrup^o hec etiā maior patet i generatōe uniuoca. licet i omibus uniuersaliter sit v^o. simp^o. n. agens intendit sibi assimilare passum. cū creatio & eius entitas reluceat i passo. mior patet quia cōueniē^o solū est i cōi. p^o q^o eadem p^opositio sit uera nulla potentia cōtinz aliqua plura eiusdē rōnis cum aliquo ordine sub aliqua ratione cōi una. sed potētia actiua alicu^o agentis cōtinet multa p^oducib^o eiusdem rōis quia eiusdem spēi. & nō cum aliquo ordine ut patz. g^o illa cōtinet sub aliqua una ratione cōi. Tūc p^o s^ologismo sic s

illā rationem. quia agens est p^oncipiū agendi s^o quam in uirtute sua actiua continet illa multa agenda. sed hoc ē s^o unam rōem cōmunē ut probatū ē ergo x. Secunda p^opositio ē illa. q^o d^o rōne individualis uel singularis in actione alicuius singularis ē quedam cōditio & ratio quedā sine qua nō p^oducitur actio cuiuslibet singularis. Hoc probatur sic. illud q^o ē limitatiuū & determinatiuū de se alic^o actionis ē p^oncipiū sine quo non potest fieri actio nō est p^oncipiū actiōis. sed p^oncipie ratio sine qua nō differentia indiuisibilis est hōmōi ergo x. maior p^o. nam aliqd ē esse p^oncipiū actiōis aliud limitatiuū actiōis. mior probat. nam ipa differentia individualis uel ipsa singularitas ē quidā actus limitatus ut ultim^o anex^o necessario cui libet singulari ergo x. De p^odicta ergo cōclusionē est subtilis imaginatio scoti in hoc stans. q^o cum dicitur singulare sentitur. ut intelligitur concurrunt ibi tria. Primo occurrit illud q^o apprehenditur & illud est singulare. Secūdo occurrit formalis ratio apprehendendi secundum quam apprehenditur. & h^o est nature communis. Tertio occurrit ibi quedam ratio sine qua non. Et hec est differentia

ipsa individua ut ipsa singularis
 obiecti tunc sicut quando albedo
 iudei concurrens tibi quare sicut
 ratio sine qua potest videri albedo
 non est formalis ratio videndi sic
 igitur dicitur individualis est ratio sine qua
 non tamen est formalis. Ratio autem
 predictae conclusionis est quod iam virtualiter
 est tacta in 2^a ratione principali huius con-
 clusionis & est ista quod potentia non est
 nata apprehendere obiectum nisi per
 ipsum obiectum mouet potentiam & quod
 non mouet nisi sub ratione alicuius cois
 ut patet ex prima propositione 2^a. Sed
 contra istam conclusionem arguitur sic quod
 si nec intellectus nec sensus potest ap-
 prehendere singulare sub ratione pro-
 pria singularis tunc sequitur quod sen-
 sus non magis determinat cognos-
 cere ipsum singulare quam intellectus
 hoc autem est falsum & contra philosophiam in mul-
 tis locis 2^a. Respondeo & dico
 quod sensus tamen cognoscit singulare in
 virtute & non abstracte intellectus
 tamen utroque modo & ideo dicitur per appre-
 hensionem sive per appropriationem quod
 sensus est singularium quod non est utrumque
 cognoscit sicut intellectus quod nihil
 quod dicitur cognoscit & ideo sensus ma-
 gis determinat cognoscere singulare
 quod cognoscit eius essentiam partem &
 actualis non eius quod dicitur abstracte.
 Si circa illam resolutionem surgit
 dubium si videtur sensus per intellectum illam
 dicitur individualis cognoscit distincte
 ut dicitur a natura & ab alia dicitur indi-

duali Respondeo & dico quod intel-
 lectus intelligere ut sensus sentire
 illa dicitur individualis hoc potest esse
 dupliciter scilicet quod cognoscit ipsum dis-
 ferentia individualis per quam unum in-
 diuiduum dicitur ab alio ut est ipsum sin-
 gularis dicitur & hoc distincte vel ne
 includit in ipso singulari constituto
 ex ipsa natura & dicitur individuali &
 hoc est cognitio confusa. primo dico
 quod nec sensus nec intellectus cognos-
 cunt ipsum dicitur individualis per quam
 dicitur unum ab alio individuali 2^a tam
 sensus quam intellectus cognoscunt
 dicitur individualis & ipsum totum consti-
 tutum ex natura & dicitur individuali
 hoc tamen dicitur inter sensum & intelle-
 ctum quod sensus non cognoscit dicitur
 individualis distincte nec ipsam na-
 turam distincte intellectus autem bene
 cognoscit ipsam naturam distincte
 per hoc utriusque primi & secundi
 sit quod si duo individualia ponantur
 simul in eodem loco neutra potentia
 distingueret unum ab alio nec sensus
 nec intellectus sed si recipit dicitur
 individualis distincte unum individuali
 ab alio individuali cum presentiantur
 tunc intellectus potest distinguere unum
 ab alio quod est falsum quod tunc cognosce-
 ret vel posset cognoscere illam
 dicitur 2^a neutra potentia cognoscit
 illa dicitur individualis 2^a si essent
 duo homines omnia si res nisi essent quod sci-
 rer distincte unum ab alio 2^a si res per quod
 illud quod dicitur per se per aliquid quod dicitur

omnes partes eius tunc includit in ipso
 sed sensus cognoscit compositum to-
 tum 2^a. Ultima conclusio habet
 articuli sit ista quod singulare circum-
 stantiarum est conceptus istum distin-
 ctum quod habet ab alio cognos-
 scit a nobis a posteriori i. per aliquam
 lineam reflexam. hoc conclusio probatur
 sic nam sicut est in natura ita de-
 bet esse in arte sed in natura sic est
 per auicennam prior philosophorum quod na-
 tura prior intelligit singulare utrumque
 2^a ipsum naturam 3^a ipsum singulare
 significatum 4^a intellectus ultimo
 similiter intelligit singulare illud
 significatum conditionatum seu circum-
 stantiarum. Confirmatur quia si-
 cut est in representando ita intelligi-
 gendo sed species intelligibilis ut
 dicitur est prior prior representat in-
 tellectui singulare utrumque 2^a ip-
 sam naturam 3^a ipsum singulare si-
 gnificatum & quantum ad istum ultimam
 conceptus singularis habemus re-
 cursus ad fantasmata tunc circum-
 stantie ille & conditiones magis de-
 terminat representatur ita quod con-
 ceptus perfectior est quam possumus
 habere de individuali ut distinguit
 ab alio est conceptus aggregatus & per
 accidens non simpliciter simplex quod
 2^a nam eodem modo res intelligimus quod
 alteri significamus & exprimimus
 sed uolendo notificare uel signifi-
 care notitia de aliquo singulari
 dicimus secundum conceptum istum

aggregatum & non aliter ut patet
 quoniam si uolumus de aliquo bo-
 mine dare notitia dicimus quod ipse
 est talis homo habens talem faciem
 hanc & nasum fymum & magnum
 oculos & sic de aliis circumstantiis
 & per hoc soluitur multe contrarie-
 tates que sunt in philosophia & inter doctores.
 Quartus ad secundum articulum
 ubi est uidentur utrumque scilicet uniuersale
 sit nobis prius & magis notum.
 Respondeo prior ponam 2^a
 distinctiones secundum aliquas con-
 clusiones. De primo sit prima
 distinctio aliquid potest esse prior no-
 tum tripliciter. Vno modo prior
 ritate originis uel generationis est
 uidelicet cognitio prior generatur in
 nobis ut se habet accis respectu
 substantie. Secundo modo priori-
 tate perfectionis est scilicet cognitio est
 perfectior. Tertio modo priorita-
 te adaequationis quando uidelicet
 potentia adaequat sibi obiectum
 tunc ita quod non apprehendit nisi per
 contentum sub illo & per rationem illam
 sicut se habet ens respectu intelle-
 ctus. 2^a distinctio est quod aliquid potest
 esse cognitum per se perfectioris 2^a. Vno
 modo ut perfectio se tenet ex parte
 obiecti cognitum uidelicet quando
 illud obiectum est perfectius ab aliis
 in se ut substantia respectu accidens
 eius. Alio modo ut perfectio se tenet
 ex parte cognitionis puta quod illud per-
 fectius cognoscit ut se habet accis re-

2^a articulo

2^a 2^a

2^a 2^a

specu sub pna cognitō i pfectior in se. 2° uero secūdu pporcionē obiecti ad potētiā. puta i qua illi magis pportionatur.

Tertia distinctio sit illa q̄ adequatio cōceptōis & cōcepti accipiē tripliciter. Vno mō cōparando cōceptō; totius ad cōceptōnem ptis ut fuit declaratu; in 3° distinctōne precedētis articuli.

Alio mō cōparando cōceptōnē unius partis ad cōparō; alterius ptis sicut enim aliquod totum ad equat sibi cōceptō; suam ita pars quādo ut distincta ab alia p se precise cōcipitur & adequat cōceptiōnem sui.

Alio mō cōparando cōceptōnem ad obiectum adequatū; potētiē cōceptiue & illa adequatio i hoc ē qz nihil cōcipitur a potētiā cōceptiua nisi sit picipans aliquo mō formale ratōnē eius obiecti qd̄ ponit adequatum & illo mō loquēdo de adequatōne nihil contētum sub obiecto adequatū illam potētiā cōceptiua nec condipitur p se pno sed solum huiusmodi est illud cōe.

Quarta distinctio q̄ obiectū primū; intellectus potest dupliciter cōsiderari uel ē duplex. quia quoddā ē primū; primitate adequatōis & cōtūsdā; uniuersalis cōtētiē. aliud est primū in ratōne motiui qd̄ qdem mouet potētiā & nihil mouet nisi sub ratōne illi. & hoc est dū

plex. qz quoddā; est formale. & specificū oia cōtētiē sicut cōe cōtētiē aliqua obiecta motiua ipsi; intellectus & hoc ē quidditas sensibilibis in cōi. aliud ē quasi materiale & nō specificū & hoc ē quidditas sensibilibis uage sūpta puta aliqua quidditas singularis nō significata.

Quinta distinctio ē q̄ uniuersalis; dicit dupliciter. uno mō cōtētiue & hoc mō dicit uniuersalis; illo q̄ cōtētiē i uirtute sua. plures effectus. alio mō dicit uniuersalis; illud q̄ ē cōi. q̄ p de p̄ib; predictari. exēplū primū ut de; ē uniuersalior respectu cuiusēq̄ cōe 2°. exēplum secūdi ut aial respectu hominis dicit uniuersalis; qz cōi & qz sup^o respectu inferiorum.

Sexta distinctio ē totū dicit dupliciter. ut totalitate uirtutis uel totalitate xie essentia. p^o se h; sup^o re^o inferiori. nā inferiora respectu superioris sicut p^o subiectiue suū totū ut e. 2° se h; sic inferiori respectu superioris sui ut hō re^o animalis oē inferiori cōtētiē cōtētiā suū sup^o sic totū suū p̄e essentialem.

Septima distinctio ē q̄ cōfusū dicit dupliciter. ut cōfusioe uirtutis q̄ est cōfusio predicatū. ut cōfusioe p̄tiū inuicem. p̄tiū oē sup^o est cōfusio respectu inferiori. 2° mō totū respectu suarū p̄tiū. 3° distinctio ē q̄ cog^o p̄ no^o intel^o ē duplex. 2° uia n; & distinctio p̄ cog^o

est de re secūdu; quid nominis. ut i suo uniuersali. ut cognoscēdo hominē quia animal. 2° notia est de re p̄ p̄cipia sua inuicem distincte & explicite sūpta. ut cognoscēdo hominē qz animal ratōnale mortale. Nona distinctio ē ista & ē lanctulsi sup̄ primū sententiā q̄ aliud est intelligere aliquid actualiter. & aliud habitualiter. uel habitualiter. & aliud uirtualiter. actualiter autē; intelligere est quādo aliquid actu intelligitur uel p̄cipitur uel cōcipitur habitualiter quādo obiectū ē sic p̄sens in ratōne actu intelligendi q̄ intellectus statim p̄t habere circa ipm̄ actu. Virtualit̄ uero aliquid intelligit quō est pars rei intellecte ut intelligēdo hominē; actualiter intelligo aial uirtualit̄

Decima distinctio sit hec & est scoti q̄ refert aliquid concipi cōfufū. & aliquid cōcipi confufū q̄ m^o ē q̄ ei; notat modū cōfusiois in notitia cōcipitur enī aliqd̄ cōfufū. i. modo cōfufū quia notia cōfufū 2° notat cōfufionem in obiecto quādo. s. obiectū confufū cōcipitur. similis refert dice realiquid cōcipi distincte. & distincte. qz p̄tiū notat modū distinctiōis in notitia. cōcipit enī; aliquid distincte qz modo distinctio 2° notat modū in obiecto cōcepto & q̄ illa differant patet. quod

potest aliquid cōfusū concipi distincte. possū enī cōcipere aial & hominē q̄ est aliquid cōfusū distincte per sua p̄cipia. potest etiam aliquid distincte; cōfufū concipi. possū enim concipere hominē; q̄ est distinctū confufū. habendo tamen quid nominis eius. uel in suo cōi cōcipere hominē; ut per animal. Premissis hīs distinctiōibus. pono quatuor conclusiones. Prima est q̄ notitia distincta prius est notū; nobis magis uniuersale quā minus uniuersale. hanc p̄bo sic. illud qd̄ est rō distincte cōcipiēdi aliquid prius cognoscitur illud notitia distincta sed magis uniuersale est huiusmodi respectu minus uniuersalis. 2° maior patet de se. minor p̄bat quia notitia distincta alicuius nō potest haberi nisi resoluēdo ipm̄ in sua p̄cipia extrinseca. sed uniuersale est de intrinseca ratōne ipsius minus uniuersalis. 3° 2°.

Sed dices uerū est respectu eiusdem. qd̄ prius habetur notitia distincta de homine uel de aliquo alio per magis uniuersale. & hoc uidetur ratō concludere sed q̄ habeatur prius notitia distincta ipsius superioris hoc ratō non p̄bat. ideo p̄bat alicui. primo de ipso ente sic illud qd̄ prius cognoscitur alio. nō potest cognosci nisi distincte. & prius nisi eode;

modi ordie: cognoscendi se ipsi
ens est huiusmodi respectu
inferiorum g^o & maior patet de se
minor probatur quia ens est de se
seca ratione omnium inferiorum. g^o
nullum inferius potest distincte cognos-
ci nisi prius cognoscatur. Tunc
quia ens dicitur conceptum simpliciter
simpliciter. g^o non potest cognosci
nisi distincte. Nam simpliciter sim-
plex vel totaliter scitur vel tota-
liter ignota. 2° probatur de aliis sic illud
sine quo distincte cognoscitur non potest
cognosci aliud distincte est prius
illo in ordine cognoscendi distincte
sed sine universaliori distincte cog-
noscitur non potest distincte cognosci
aliquid inferius g^o & maior patet
minor probatur. quia minus universale
scilicet dicitur in suo conceptu magis uni-
versale & omnia que sunt de ista seca
ratione eius usque ad ens. Confirmatur
per aristotem in 1° libro metaphisice
dicit metaphisice est prior aliis
scientiis in ordine distincte cognoscendi
sed ipse est de ente universalis-
simo g^o 2°. 2^a conclusio est hec
de qua forte magis dubitant aliqui
quod notitia confusa prius nobis no-
tius minus universale puri species
specialissima non quod est. sed illa cuius
singularis prius movet sensum
hanc probatur sic. omne agens naturale
non impeditur producit effectum per
fectionem quam potest. sed intellectus
ens in prius actu intelligendi quod prius

codit actum voluntatis est ^{metaphisice} maior
agens naturale. cuius species intelligibili-
tatem g^o concurrunt effectum ad i-
collectionem de cause priores unam
causam totaliter complectentes g^o produ-
cunt notitiam perfectiore quam possunt
maior patet quia da oppositum non
erit naturale quia non agens & ultimum
potest sine. minor patet quia ut
sic nullum illorum dependet ab actu
voluntatis. tunc ultra. sed notitia per-
fectionem que haberi possit est speciei
specialissime cum sit intelligibile per-
fectius. g^o notitia confusa prius cog-
noscitur minus universale.
Præterea illud prius cognoscitur
cognitione confusa cuius abstractio
est facilior. sed minus universale
est huiusmodi g^o & maior patet.
quia universalis intelligitur ab-
solute abstracto quia eorum cog-
nitio est abstractiva. minor probatur
quia abstractio minus universalis
fit a minus oppositis nam genus
abstractum a distinctis specie. spe-
cies autem solam a distinctis nume-
ros g^o est facilior. Præterea si non
g^o impossibile esset intelligere mi-
nus universale non intelligendo
magis universale. consequens est
falsum. g^o & antecedens. non patet
quia si prius intelligitur magis
universale confuse. falsitas conse-
quentis patet. quia geometer mul-
ta probatur de linea non cognoscen-
do tamen ut sit substantia vel actus.

g^o habet conceptum confusum de
linea non habendo de aliquo superiori
Confirmatur per aristotem in 1°
metaphisice. metaphisice est ultima
in ordine confuse concipiendi. g^o &
ens quod est eius subiectum ultimo
cognoscitur confuse. Præterea il-
lud quod fortius movet intellectum
est magis notum saltem notitia con-
fusa. minus universale est huiusmodi
g^o & probatur minor. Tum quia
proxius illi quod primo movet pu-
ta singulari. tum quia actualior
nam quanto universalis tanto po-
tentialius. g^o quanto minus unum
satis tanto magis actuale. Tum
etiam quia perfectior nam quanto ali-
quid est minus ut et tanto plura in-
cludit. Præterea illud univer-
sale est magis & prius notum apud
intellectum cuius singulare prius
& magis movet sensum. sed hoc est
singulare speciei specialissime. p-
robatur. quia agens naturale non im-
peditur producit effectum perfecti-
orem quam possit. sed visio singu-
laris speciei specialissime est perfectior
& illas quibus causatur sunt agen-
tia naturalia. g^o 2°. Tum quia
tale singulare est actualius & perfec-
tius ut patet. g^o 2°. Sed contra
conclusionem arguitur. quia illud ut
est prius cognitum apud intellectum
cuius singulare prius movet sensum
sed hoc est singulare magis ultis-
um patet experimento aristotem de

aliquo visio a remotis quia primo
iudicatur esse eorum. g^o 2°. Ista ratio
facit etiam contra rationem ultimo
factam in ista conclusionem. Ad
hoc respondet andreas. p. q. h.
ratio est maxima distantia unde
ratio non est ad propositum. quia
cum videtur a remotis non est propor-
tionata distantia. ego autem dixi quod
illud particulare facit conceptum spe-
ciei specialissime quod fortius movet
sensum & per consequens oportet
quod sit proportionata distantia. nec ob-
stat illud per philosophum quod superiora
sunt nobis prius nota. nec est illud
autem quod dicitur quod ens & unum
prima impressione imprimuntur
in anima. Ad hoc dicendum est
primo quod est verum notitia distincta
in quantum sunt presens & in quantum
sunt tota notitia confusa. unde
philosophus intendit ibi dare modum de
veniendi in notitiam distinctam.
& hoc per distinctionem magis uni-
versalis & magis confusi. Ad
aliud autem dico quod verum est
quantum ad eorum distinctam notitiam
& hoc est per divisionem. Ter-
tia conclusio illa magis universale
causatur prius est notum prio-
ritate perfectionis. hanc probatur sic
illud est prius notum perfectione
quod est obiectum perfectius sed ma-
gis universale causatur est per-
fectius. g^o 2°. 2^a patet. quia sic illud
est prius quod perfectior non potest generare

de se tale est obiectū perfecti. 2° & minor probatur. quia illud est magis ultimum caritatis quam in sua virtute continet perfectus effectus. sed illud quod sic est perfectius sicut deus. 3° 4° conclusio sit illa quod ut est quodam totum totalitate contenti essentiali est prius & magis notum notitia confusa hanc probatio sic. compositum est magis & prius notum notitia confusa priorum phisicorum sed ut est quodam totum est magis ultimum compositum quam eius partes. 2° minor probatur. quia homo est compositus a rationali & organis. superioribus. confirmatur. quia geometer ex conceptu confusio lineae & puncti procedit ad cognoscendum distinctionem eius propriam & passionem. Contra. ex lecto topi corum diffinitum est minus notum diffinitione. confirmatur quia diffinitio datur simpliciter per priora & tunc priora essent minus nota quam in contentis. Respondeo ad primum quod diffinitum est minus notum notitia distincta. Ad 2° concedo quod diffinitio semper datur per priora & illa sunt magis & prius nota notitia distincta. sed non notitia confusa & non est contra nos. Quartum ad ultimum articulum ubi est videndum utrum ad cognitionem perfectam cuiuslibet rei de potentia a quolibet genere carere requiratur cognitio cuiuslibet carere.

Respondeo ad cuius evidentiam premitto unam distinctionem & est ista. quod

cognitio est duplex. quidam imperfecta ut quae cognoscit carere per effectum. alia perfecta ut quae cognoscit effectus per causas. de prioribus ad posterum. sed tamen de 2°. Iuxta quod pono tale distinctionem. quia illa cognitio perfecta dicitur dupliciter. uno dicitur quare res cognoscit absolute quid est alio dicitur quare non solum cognoscitur quod est res in se. sed et cognoscitur in ordine ad alia ex quibus dependet loquendo de cognitione perfecta pono unum tale dictum. quod ad perfectam cognitionem cuiuslibet rei talis non requiritur cognitio cuiuslibet carere. quod probatur sic. nam tunc loqueretur quod omnis diffinitio daretur per additum. hoc est falsum. 2° contra patet. nam cause a quibus dependunt tales res sunt extrinsece. Preterea quod est quod diffinitio diffinitio quod cum alio dicitur scripto extrinsece potest quiditatis notificari quocumque alio dicitur scripto maior patet nam diffinitio notificat quiditatem. minor patet. quia extrinsecum non ponitur in diffinitione loquendo autem de cognitione illa 2° probatur per dicitur distinctum quod est duplex. quidam est in genere & alia extra genus cognitio perfecta in genere est cognitio rei ultra limitem ipsius generis sicut perfectior est faber qui cognoscit ferrum sufficienter & quod est subiectum actionis sue & medicus similiter sanitate. & illo modo ad cognitionem perfectam naturalem sufficit cog-

noscere alia genera carere & quod non excedit genus considerationis naturalis sufficit enim ad cognitionem perfectam rei naturalis in genere cognitio perfecta est efficiens in quantum est motus. non requiritur eius cognitio perfecta in se & sic de aliis causis. tamen ad cognitionem rei extra genus quod est rei & omnes cognitiones quia est cognoscibile requiritur cognitio prioris carere in se. sed hec cognitio non est homini possibilis in hac vita quod autem requiratur cognitio talis carere probatur quia sicut res se habet ad esse ita ad cognosci. sed res dependet in esse a suis causis. 2° & quantum ad cognoscendum. quod autem cognitio perfecta quod est rei extra genus non sit homini possibilis in hac vita. probatur per cuius evidentiam pono aliquas propositiones. Prima est quod omnis cognitio de deo quod potest haberi de deo per statum isto est per effectum equivoce. hoc probatur. potentia agens vel utens in sua actione instrumens non potest in aliquid nisi mediante illo instrumens ut mediante isto carere illud instrumentum. sed intellectus possibilis utriusque intellectu agere tamquam quoddam instrumentum per statum isto. 2° intellectus autem agens non potest in deum sed tantum in effectum equivoce puta in spes intellectuales obiecta representantes 2° confirmatur ratio. quia de deo nihil cognoscimus nisi per ista sensibilia. sed ista sunt eius effectus equivoce 2° 3° propositio est quod omnis cognitio habita per statum isto de deo est notitia con-

fusa in distincta obscura in quibusdam enigmata. ad hanc autem cognitionem non supponitur hoc fundamentum dependens ex priora propositione. quod cognitio habita de deo est per effectum equivoce. tunc arguitur sic. effectus qui non adequat virtutem suam carere non inducit in cognitionem perfectam & distinctam & essentialem sue carere. sed nullus effectus adequat virtutem dei 2°. 3° propositio est quod nihil conceptus quiditatis est possibilis haberi de deo in via nisi conceptus obscurus & indistinctus hoc probatur sic. quia nullus conceptus potest haberi de deo nisi obscurus sed conceptus quiditatis est clarus & distinctus 2°. maior patet ex secunda propositione. minor patet de se 4° propositio est quod conceptus perfectior quod possit haberi de deo est quod est ens infinitum hoc probatur ille conceptus per quem omnem perfectionem probamus de deo. & per quem quicquid est in perfectionis a deo remouemus est perfectior qui haberi possit de deo in via sed conceptus entis finiti est huiusmodi. 2° 5° propositio est ista quod est francisci de marchia quod nullum conceptum quiditatis communem esse sube creaturam in creatura materialis in materia habet in via probatur quia conceptus quod potest haberi de subiecto in via non habet nisi ex sensibilibus tunc carere sic. impossibile est aliquem effectum

cōtinere virtuali aliquē cōceptū
pfectiorē suo pprio cōceptu. s;
cōceptus qd dicitur substantie est
pfectior cōceptu qd dicitur accidētis
g^o pprius cōceptus accidētis non
potest cōtinere virtualiter cōcep-
tum quiditativū substantie. g^o per
accidēs nō possum⁹ devenire in
proprium cōceptum substantie

Præterea habēs cōceptū ppri-
um & essencialem alicui⁹ o^o pōt
distinguere illud obiectu⁹ circū
scripto quocūq⁹ posteriori cōcep-
tu & pōt distinguere a q^o cūq⁹ nō pōt
illud cōceptum priorē. stante
enim apud itē^m ratione distinguē
di altera potest distinguere. cōcept⁹
enī pprius & essencialem rei ē suffi-
ciens ratio distinguēdi ipsa; a q^o
cūq⁹ nō ipso. sed remōtis omnib⁹
accidētibus a substantiis sensibili-
bus in ordine ad ipsas intellectus
nō habet p quid distinguat unā;
ab alia. nō eī; distinguūt hominē
a leone nisi qz vident eū; alteri⁹
figure & opationis. x. ex tali enī
uariatione arguit uariationē; &
distinguit figure & opationis leu-
diu erit itē ipsa rū essencialem.

Sed contra istā cōclusionē; ar-
guitur. rū primo qz seqretur qz
de una substantia non habemus
unam demonstratō; cōsequēs est
falsum. g^o & antecedēs. falsitas cō-
sequētis pat; qz de vera substan-
tia possum⁹ habere demonstratō;

& sciētia; consequētia pbat. quia
differētia subiecti ē mediū in de-
monstratiōne. sed differētia & qui-
ditas sunt idē; . Tū etiā qz cō-
cept⁹ attributi & cōclusi p dūp-
ponit illū cōceptū; cui attribuit⁹
& de quo cōcludit⁹. sed intellectus
aliquid attribuit substantie & de
ipā aliquid cōcludit. g^o x. Re-
spondeo ad primū nā un⁹ doctor
cōcessit qz in isto statu nō possum⁹
habere demonstratiōē a priori p-
pria; unde pbat de tria g^o ha-
bere tres p angulū extrilecū qz nō
est ei⁹ ratio quiditativa. Ali⁹
dici pōt qz demonstratō est duplex
qdam habita p ppriā differētiā
& cōceptū ei⁹ quiditativū & ppri-
um. & illa de quacūq⁹ re ē impos-
sibilis p statu isto. alia est p differē-
ntiā tūcū loqret⁹ nobis illam
ppriā nobis ignoram & talis be-
nē potest haberi in via. Ad lectū
du; dicitur. uno mō qz intellectus
nihil attribuit substantie nō aliquid
cōcludit de illa. attribuit enī illos
modos enī postea illi aggregatō
puta ex hoc modo qui ē p se ens
& i ponit hoc nomē quod est sub-
stantia. similiter dicitur qz cōpōit⁹
quali cōfusa & idistincta. & h^o po-
test cōfirmari qz intellectus non
potest attribuerē aliquid alicui
quod ignorat. g^o o; qz aliquo mō
cognoscat intellectus cōceptū qd
tativū substantie. ista autē notitia

ē cōfusa & idistincta. pōt ē ista
qz in te^o noster hab; p statu isto
aliquē cōceptū tā pvariū qz po-
sitiū qz soli sibi cōuenit. p^o de
positio. nā itē^o cōcipit de sibi qz ē
substantia accidētis. hoc autē soli sibi
pōt. g^o x. de pvariis p. nā itē^o
cōcipit de substantia qd ē ens non in alio
subsistens qz soli sibi. g^o x.
Circa qd ē sciēdiū qz itē^o nō hab; p
p statu isto; cōcept⁹ sibi ppos-
itō nō ē sibi eētial. quorū
& aliq sunt positi. aliq sunt pva-
riū. p^o cōcept⁹ ē iste. s. qz sibi sub-
stantia h; modū substantiā oib⁹ acci-
dētib⁹. ille mō substantiā ut eēdiū tē
sibi i or^o ad posteri⁹ pōt i or^o
ad acci^o & ab isto substantia ipositiū
ē nomē sibi. sibi. n. a substantiā dī.
& h^o de nō dēt dici sibi. Vñ an
g^o 7. de tri. dī eē dicit⁹ ab usite
deū eē sibi et i^o mō eēdiū ē pōtiti⁹
& extra rōnē; sibi. p mū p; qz h;
ut qz extremū positiū pua substantia
qz substantia & accidētis cui substantia.
z^o & p; qm substantia dicit⁹ ordi-
nē sibi ad acci^o. ordo autē iste nō
pōt eē de itē^o rōnē sibi. z^o
h; aliū modū eēdiū i or^o ad pua
& tal⁹ cōcept⁹ ē nō eē i a^o subiectie
ille mō eēdiū ē negatiū & extra
rōnē; sibi. qz p; qz nega^o est extra
ratiōē positi. h; aliū cōcep-
tū i ordie ad se ut p se stare. & eē
i se. & ille mod⁹ eēdiū ē negatiū
sibi. licet nō sibi modū. qd p;.

21
qa eē i se idē ē qd nō hē; aliqd p
sibi. g^o x. S; cōtra mō eēdiū
sibi ē nobilior mō eēdiū accidētis.
h; p pua mod⁹ accidētis ē positiū
quā esse in alio ergo & propriū
modus subē eēdiū erit positiū
cū positiū sit nobili⁹ pvariū.
Rūdeo & dico. qz h; forlī & in-
trī^o oē positiū sit nobili⁹ pva-
riū siue ne^o quocūq⁹. tū aliqua
nega^o pōt cōlurgē ex nobiliori.
& pfectiori ditiōe rōnē sibi qz af-
firma^o sit. ex^m. licz corporeitas sit
for nobilior i corporeitate. quia
corporeitas ē aliqd positiū i cor-
poreitas vō pvariū. tū fundamē-
talī i corporeitas est nobilior. qz
ex nobiliori cōditōe rōe sibi. g^o
Sic i pposito pōt dici. qz h; mod⁹
accidētis sit forlī pfect^o. qz positiū
qz mō sibi qz ē negatiū. ē tū mō
sibi sit pfect^o & mālī. qz ē ex p-
fectiori cōditōe sibi. pōt est
qz de nullo accidētē p statu i^o pos-
sum⁹ hē; qd dicit⁹. pbat.
qz hōs cōceptū qd dicit⁹ & p pū
alī⁹ pōt illud differētiā quocūq⁹
a^o circūscripto. p; qz differētiā nō
depēd; ab aliquo extrī^o. s; itē^o nō
pōt differētiā accidētis sine ordie ad
extrilecū. g^o x. h^o p; discurredo
qz differētiā mihi albedinē. dices
qz albedo ē color dī negatiū ut
sus. ecce iā tu differētiā i or^o ad ex-
trilecū. g^o x. Cōfirmat⁹ p boē^m
& etiā p h^o pbatō; quā dicit⁹ qz

dicere res esenciales sunt nobis igno-
te. dicitur autem ista facit ad quod quid
ditatiui g^o & s³ extra hanc p^o p^o
ar^o & contra s^o p^o argui sic. ois
p^o cog^o aliq^o o^o c^o h^o aliq^o r^o
ne ad aliq^o extra cognoscit necio^o
extra. p^o na r^o n^o p^o cognosci n^o
cognoscit extra. s³ intellect^o n^o co-
gnoscit ens i^o ens iclusu i uno
s^o quidditati g^o & s³ iclu^o est
r^o o^o extra^o e^ocept^o quiddati^o
g^o & p^o ista r^o p^o. q^o ois o^ocept^o
quiddati^o de quolibet h^o p^o statu
illo. p^o p^o euide^o. pono ista
distinctione. q^o ens acci^o du^o. uno^o
ab^o h^o r^oz entis. & sic ite^o. u^o ac-
tu sicut h^o. Alio^o p^o accipi in-
rone ad ea i quib^o repit for^o r^o.
entis. h^o e^o ut iclu^o i oib^o entib^o.
sic sup^o i inferiorib^o & h^o pono.
s³ dicta Primu^o e^o q^o es p^o n^o n^o
e attigib^o ab intellectu uiatoris. p^o.
qz e^o ob^o p^o. s³ dictu^o est
q^o ens z^o n^o e^o n^o attigibile ab i-
tellectu uiatoris. p^o. qz si sic tuc
o^o ens e^o n^o attigibile ab intel-
ctu n^o qd e^o impossibile q^o aliquid
cognoscatur ut iclusu i aliquib^o n^o.
cognoscatur i^o i q^o iclu^o sic p^obat.
r^o s³ dictu^o e^o q^o es p^o e^o p^o o^o
n^o. qz ad illa iclu^o ite^o uiatoris
na unu^o qd n^o iclu^o ad sui p^o-
fectione h^o. g^o p^o ad r^oz q^o i
te^o itelligat es qd iccludit i oibus
etib^o p^o r^oz entis. n^o t^o itelligit
illa ut iclu^o i ill. qz tuc o^o seq^ore^o.

112 q^o eno l^o p^o m^o m^o m^o
p^o m^o m^o m^o m^o

q^o ite^o & h^o de^o art^o. His n^o
ad r^ones p^oncipales & aditas ad
z^o arti^o. & ad distinc^o & p^ones
positas i^o. n^o n^o r^o fit n^o fieri p^o.
q^o n^o p^o ipas soluat. n^o r^oes q^o p^o
bat q^o uita sunt magis & p^o non
h^ont vitate de not^o s^oula. ut ipsa
sunt qd^o r^o & de n^o disticta ut
sunt qd^o ptes. dictu^o e^o i p^o & z^o.
z^o q^o p^ont e^o pres. Alie aut^o r^oes,
q^o p^obat min^o uita e^o magis n^o h^ont
vitate de n^o c^osula. ut ipsa s^ont q^o
qd^o r^o. & de n^o disticta. ut sunt
qd^o ptes.

VERITVR VI r^o.

a deo & cre^o lib^o & acci^o

te possit abstrahi aliq^o

cept^o real^o c^ois ill^o uniuo^o. & ut
q^o n^o. p^o aucte a^o. i h^o p^o q^o d^o. q^o
p^o n^o p^ocededi extra p^o me^o & meli^o
e^o q^o es d^o n^o. & p^o porph^o. d. si q^o p^o
e^o etia uoc^o z. p. A^o. 4° & s^o
me^o d^o q^o es d^o ana^o de sub^o &
accite. g^o n^o un^o cu^o uidem^o re-
pug^ore. p^o. r^oes sic n^o r^o una tra-
hibil^o p^otrahi p^o didi nisi p^o co-
tractia aliq^o. g^o ista contractia entis
sit. a. & b. a. & b. s^ont es p^o nihil^o.
si nihil g^o ens contracti^o p^o nihil. & c^o
aliq^o es s^ostitu^o p^o nihil. si es. g^o
bis iclu^o i eod^o se^o i se. & se^o i co-
tractio. Et sicut seq^ore^o q^o dicedo e^o
si^o p^o ens p^o erit nuga^o. qz es p^o
p^omo i se z^o i contractio. Et ite^o si
ponas q^o t^o contracti^o sit es. p^o g^o e^o
p^o diu^o s^o. & i n^o penit^o s^o cu^o

alio ente. p^o d^ons i aliq^o & i aliq^o
ueniens. si des p^o tradicia tibi
ipi. & das nobis. p^o p^o. q^o u^o n^o
s^o cu^o ente. & p^o n^o e^o ens. si aut^o
sit d^ons cu^o q^o s^ont d^ons i aliq^o
sui ueni^o & i aliq^o d^ons. s^o me^o
g^o illud contracti^o h^o aliq^o quo d^ont
ab a^o etc. Et cu^o id^o n^o sit p^o n^o u^o
n^o & d^ont i^o u^o & es d^o tuc ac-
cipiedo illa i q^o d^ont p^o nihil
si nihil ut p^o contractis tibi. &
ite^o qz es n^o s^ostitu^o n^o disti^o p^o
nihil. Si ens arguamur primo p^o
e^o p^o diuersu^o p^o d^ons. & sic p^oces-
sus i inf^o. p^o se totis distinctis.
& p^o d^ont & i inf^o disti^o non
p^ont e^o aliq^o c^ocept^o c^ois uniuo^o
s³ de^o & cre^o s^ont h^o. g^o & a^o
p^o. qz op^o p^o d^ont i inf^o s^ont.
h^o & p^o qz si de^o & cre^o se totis
n^o disti^o g^o i aliq^o ueni^o &
i aliq^o d^ont. & p^o n^o de^o h^o p^o
& p^ote. & sic de^o n^o e^o simpl^o sim-
plex qd e^o m^oifeste s^ont. C^ostr^o
ista r^o simpl^o simplex a quocunq^o
disti^o se toto disti^o h^o p^oposi-
tione qz necio c^ocedet q^o n^o h^o.
at p^ote. q^o n^o e^o p^o q^o d^ont. s^o p^o
c^ocedit ista o^o s^ont i^oates cu^o sit
p^o s^ont. p^o francisc^o de mar-
chia qz ista p^o arguit. de deo.
& creatura p^o duas r^oes qz p^o e^o
hec. ista r^o c^ois deo & creatura p^o
e^o nec e^o p^o. si sic sequit^o d^ont co-
uenit. p^o e^o q^o i quolibet nec e^o
qd. n. de se tale ubi q^o req^o p^o

arguitur
m^o m^o m^o

q^o p^o

q^o p^o

e. tale g^o i crea^o erit nec e^o qd e^o
m^oifeste s^ont cu^o ipa & ois e^o en-
tis sit o^otes s^ont qd se^o e^o op^o m^o m^o
qz qd e^o nec e^o e^o de se hoc aliq^o.
qz nihil e^o nec e^o nisi sit determi-
natu^o i effectu. nihil aut^o e^o determi-
natu^o ex se nisi q^o de se e^o singulaf
n^o aut^o n^o existit extra nisi me^o
aliq^o s^ont. g^o r^o ista entis e^o s^ont
de se. s³ s^ont q^o tale singulare n^o
p^ont e^o c^ocept^o distictis e^ont^o e^o
m^oi s^ont de^o & cre^o. g^o & a^o. Si aut^o
dicat q^o h^o m^oi r^o n^o e^o nec e^o. g^o n^o
de^o. p^o n^o e^o. qz nullu^o c^ostr^o ex a^o
e^o magis necessariu^o suo c^ostr^outio
p^o. qz c^ostr^outio c^opar^o ad s^ont^o.
sicut c^oclusio ad p^omissas. & effec-
t^o ad c^oz. s³ ip^ossibile. n^o e^o q^o uolu^o
sit magis necia q^o p^o nec effect^o
q^o c^o. aut magis neciu^o dep^odet a
min^o necio. & ista s^o necia n^o de-
ped^o p^o c^ocept^o. si g^o ista ra^o
n^o e^o necia. & e^o i deo formal^o seu i-
cludit. g^o aliq^o r^o iclusu in deo est
q^o n^o e^o necessaria de se. sed n^o est
ab alio p^ori cu^o nullu^o sit p^ous illa.
n^o ab alio p^oriori cu^o n^o po-
steri^o sit causa p^oris. & ita nullu^o
e^o necesse esse. g^o nec de^o ista r^o e^o
tis iccludit qd e^o heresis m^oifesta.
p^o. ois r^o realis c^ois & una p^ofica
bil^o & disti^o bil^o i aliq^o plura. & per
plures r^oes contractibilis & deter-
miabilis e^o necessario una & real^o
pot^ont & s^ontabilis. sed omis
r^o realis pot^ontialis & s^ontabilis

q^o p^o

q^o p^o

est formaliter deo repugnans. s; rō ētis ē h^o g^o a^o patet quia diuidi solius ē po^o sicut diuides ipsius actus. Tū. quia oē contrahibile et determiniale per aliq^o d^oas ē actuale & perfectibile p e as & per oīs ipm ē simplex & po^o le quia aliqd potest sibi addi. b^o ptz. quia tū deus est pur^o & simplex act^o & infinit^o nihil habēs aliquid mixtū de potentia nec d finito. Tū. quia in deo eēt cōpo^o p^o. qā ubi cūq^o sunt radices p^o p^oositionis ibi ē cōpositio. & sic deus non est simplr simplex. Tū. quia oīs po^o finibilis & limitabil^o & po^olia dicit perfectiōz g^o a^o. Confir^o b^o. quia in rōib^o b^o s; sub & supra or^o q^oto aliq^o ratio ē superior. tanto poten^o & q^oto inferior tāto actualior. illa p^o in corde p^oli de genere specie & indiuiduo & ēt qā q^oto aliq^o rō minus includit d actu tanto magis ē po^olior sed q^oto superior tāto minus includit de actu. g^o a^o.
 Confirmatur eadē rō sic. qā illa ratio cōis deo & creature ut est potentialis uel nō. si sic g^o aliquid potentiale ē in deo. quia qcquid cōuenit s^om se alicui conuenit ei ubi cūq^o reperiat. Si z^o an sic. nulla ratio contrahens ē potentior contracta semp enī contrahens se habēs r^o cōtrahibilis per modū actus. g^o si ratio

cōis deo & creature nō est potē tialis multo magis nec aliq^o ratio cōtrahēta eā. g^o cū creatura nihil aliud includat nisi ipam & cōtrahentē eā q^o neutra ē ex se potē tialis se^o q^o nulla ē i creatura potē tialis rō sicut nec in deo. hoc aut est falsū. qā tūc esset eq^o simplex & actus purus sicut de^o g^o a^o. Et itez qā q^o nō ē de se potē tiale nō cōponit cū aliquo ut potē tiale cū actuali. sed ēs cōpo^o cū aliquo hoc modo g^o a^o. Preterea ad idē argu^o sanct^o doc^o i sūma cōtra gētilis li^o p^o c^o g^o. illd qd p^odicat un^o est p^o quolibet istoz d quo p^odicat sed deo nihil est simplicius nec prius g^o zc
 Preterea effectus q^o non recipit formā s^otez ei s^om spēz per quam agēs agit nō ab illa forma sump tū s^om un^o p^odicatōz rēcipere nō pōt sed entia creata ad spēz dīne voluntatis non cōueniunt. sic g^o de deo & entibus creatis nihil p^o dicat un^o s; ēs d^o d eī s^o p^o ex^o ignis. n. p^oduce^o a sole nī d^o un^o calidus cū sole nā ignis ē for^o calid^o sol vō causalit^o b^o p^o. qā etia creata diuisim & partibus recipiunt q^o in deo simp^o & ut^o contie tur. Preterea sc^oref q^o ens eēt genus p^o diffinitōm generis. Preterea ad idē arguit. gerardus carmelita p^o q^olibet q. p^o un^o p^o fican^o i uno noie & una rōne s; i

p^ofican^o i uno noie & una ratio ne. s; ipossi^o ē dū & crea^o i aliq^o p^ofican^o g^o a^o. In oppo^o ar^o sic n^o cōceptus equoc^o ē lbm p^o ali cui^o scie u^o realis nec o^o adētum po^o ite^o nec ex^o alicui^o uere cō tradic^o s; ens h^o oīa p^odicta g^o a^o. a^o p^o q^o tū ad tres sui p^otel. Prima pa p^o. Tū p^o qā nulla ē scia d sola uoce. tū ēt qā de sola uoce nō p^obā^o p^ones uere realis tū p^o p^o d^o de lbō p^o cōcept^o q^o dū s^obi & itez p^o p^o scia ē un^o g^ois s^obi p^otes & p^ones cōsiderās. Ex q^o p^o q^o de m^otr^o nec de equo^o ē scia. Z^o ps a^o p^o p^o. nā oī^o po^o realis h^o obm adēctū reale n^o. und nō ut possi^o q^o sola uox sit obm adēctū ite^o n°. 3° ps p^o qā i eq^o nō ē cō trad^o. ē. n. xrad^o nō noīs solū s; rei & noīs p^o elen^o g^o a^o. b^o etia p^o q^o ad oīs sui p^otes. p^o & 3° ps p^o p^o 4° mē^o. d^o. n. q^o ens est lbm i mē^o & oīs xrad^o accip^o p^o ē & nō esse. Z^o ps p^o p^o Auic^o. & suppo^o hic tanq^o v^o a^o. p^o i ista q^ostioe sic p^ocedā. & p^o recita b^o op. an rōli x^o ipa iprobab^o & d^o dubi^o solūē^o 3° ponā op. p^opriā. 4° ponā aliq^o p^opōnes Quā^o ad p^o ē imagiatio au rōli ponēs tria. p^o po^o q^o dāz p^o bulū. x^o p^obat p^oncipale itētū 3° reb^o mo^o. Est g^o p^obulūz q^od declarat. s; q^o aspect^o ite^o p^o t^o r^omiari ad aliqd mē confusūz &

7° p^o

7° p^o

7° p^o

ide^o absc^o h^o q^o r^omiat ad aliq^o rōz p^opā ul^o cōez. hoc aut sic p^obo Intellect^o pōt q^oscūq^o rōes d^o p^o pare. sed alia ē rō cōfusōis & mix te nō spēz & alia d. teriatōis & d^o g^o nō ē ipo^o q^o cōcep^o mere cōfusūz & mixte not^o possit aliq^o h^oē absq^o aliq^o rōe d^otermiata cui inital^o. Vter^o p^obat p^onci^o itētū & ē istud. s; q^o cōcept^o ētis nō iclu dit aliq^o cōez rōz i q^o cōueniāt oīa etia. y^o r^omiat denudar^o & exspō liat^o ab oī rōe. & hoc p^obat & d^o dem^o. Priā d^o ē illa. cōcept^o q^o ē idē oīb^o cōceptibilib^o & rōibus n^o penit^o acq^olito nō h^oz in se aliq^o unā rōm cōem. y^o ē oēs rōes cōfus & indit^o. sed cōcept^o entis ē idē oī b^o rōibus n^o penit^o addito. g^o nō h^oz aliq^o unā rōm. sed ē oēs rōes cō fus^o & idit^o. a^o h^oz duas p^otes. unā ne^o & aliā affir^o. ne^o p^o qā ut d^o t^oz in uirtute p^o p^o n^o q^o cūq^o uni & eidē sunt eadem eodez mō ydep^o quo sunt idē i 3° inter se sunt eadē. sed cōstat q^o rōes p^oprie etū nō sunt eadē y^o d^omitē i se s^o etia. g^o nō p^ont eē idē penit^o alicui rōi uni qn saltē addāt aliq^o p^opriā rōm. illi i q^o cō^o p^o quā inter se for^o dist^o etia qā aliter oīa eēt si p^oliciter unius rōis. si enīz differunt aut eadē rōe cōuenirent aut eadē rōe different q^o ē ipossibile aut o^o dare in qualibet re rōm q^o d^orent esse additaz rationi in qua

p^o denudatō A^o u^o

ueniret e^o oppositū sumis i rōe
l. q^o nulla rō addat p^o sic. non. n.
ille cept^o i idē coicider^o i ydep^o
cū oī rōe dīmiata. nisi i idē cept^o
i idē coicideret cum oī rōe de
terminata nō ydep^o oīb^o. nisi ēt
ēet oful^o & idē terminat^o nō coicidēt
i ydep^o cū oī rōe dīmiata s^o p^o om
cū idētiat^o sit tūc nō coicidēt p^o a
liqs cept^o idētiat^o cūz expli^o
& deter^o ē oīo idē q^o tū ad rōz cō
ceptā q^o nīf drāt i mō cōci^o iplicite
& expli^o ipsa. n. eadē rō cepta
iplicite & ofuse explicat se ipam
dū cepit^o explicite & idīstincte. a
liq^o n. si esset alia rō. iā non expli
caret sed adderet. b^o p^o. q^o quic
qd tale poneret illud ēēt ens. &
sic illud tale non esset illud addi
tū nec dītum ab ente. z^o de^o ē
ista & argu^o sic. q^o cūq^o aliq^o drīe
diuidētes aliquē conceptum. sic
se habent q^o ē possibile dare me
diū p^o abnegatōm & i dīam utriusq^o
ille cept^o sic diuis^o est denuda
tus ab oī una rōe. s^o ceptus ētis
diuidit^o per ab^o & re^o q^o ruz
non ē mediū p^o abnegatōm & in
drāz utriusq^o g^o z. a^o p^o constar
n. q^o si ceptus icludit unā rōz
in se o^o illā ēē indrētē. dīis et
mediā p^o abnegatōz utriusq^o. Ex
ēplū rō sensibilis nō ē rōnal^o nec
irrōalis s^o abstracta & media & i
drās ad utriusq^o. uude si rō sensī
bilis est rō rōa^o nel irationa^o

nccio sensī diuisūz per rōale &
irrōale nō drēt unā rōm. p^o g^o a^o
quia p^o tū inclu^o in lō. b^o p^o q^o
nō ē ipossi^o imaginari q^o sit aliq^o
rō q^o nō sit ac^o ab^o ut^o rē^o cū cō
tradit^o se habeāt eē ad se & eē ad
aliud. Preterea q^o nī inte^o attri
buit aliquē cept^o unūz aliq^o bus
s^o aliā & aliā rōm. ille cept^o nō
d^o unā & eandēz rōm. hec de^o ut
d^o intuī a phō & z^o 4° me^o. s^o
cept^o ētis & aliq^o nō attribu^o
z. p^ontis s^o m unā & eandē rōm g^o
cept^o iportat^o p^o ens & ad aliq^o
nen d^o aliq^o unā rōz. a^o p^o p^o op^o
q^o a^o dicit unā rōm. ideo itē illaz
attribuit eq^o & a^o sino aialitatē p^o
eandē rōm u^oz p^o rōm sensibile un
si aliqs cept^o h^oz unā rōz cuiusq^o
attribu^o p^o illā rōz unā attribuī
b^o p^o alia. n. rō ē de eē aliq^o sim^o
alia de eē s^o m qd. e^o aliq^o p^o ēē
de rōe alteri^o. nūc autē eē q^o est
ēē p^o p^oribilitatez alteri^o & q^o lit^o
ēē ē p^o dissimilitudinē dispōz alte
ri^o sicut sanitas urine nō ē nisi ef
se signū sanitatis. & sanitas die
te nō ē nisi eē effectm sanitatis. In
ducere autē sanitatē & sig^o re nō
ē p^o eandē rōm s^o rē eē aliq^o i se
& eē aliq^o nō a se s^o alteri^o. s. si
cut dispō uel p^oici^o Phabitu^o p^o
origo nō ē eiusdē rōis i eē aliq^o
& de aliis. Preterea si cept^o
ētis iportat aliq^o unā rōm g^o rōef
p^ope entiū sunt extra rōm ētis &

p^o nō sunt nō nō s^o h^o ē ipo^o g^o z.
g^o nā p^o. si enī iportaret aliq^o rōm
cōcept^o illa nō ēēt eadē cū q^o lib^o
iplic^o nā ēēt cōtradit^o q^o aliq^o rō
sit s^o r^o & ex^o. Ex hoc cōclud^o
ulteri^o q^o cū p^o dēā & inūerabilia
icōueniēz sēq^o n^o nec ē q^o z^o en
tis sit sim^o de cōcep^o idētiatē & i
pli^o & cōfule ita q^o n^o concep^o
i eo explicite relinq^o & cū cōcep^o
& rō idē sint relinq^o q^o n^o rō ēē
sit ibi nec p^opria nec g^o s^o s^o z^o
denudat^o ab oī cōcept^o & ab oī
rōe i ac^o. Ulteri^o 3° r^o s^o r^oat mo
dū ubi ponit qdā dicta. Pri^o dīc
tū ē istud q^o g^o h^oz du^o em uni^o
Pri^o ē. e^o dā rōis quā ac^o iportat
q^o tū ē p^olis r^o rōnū q^o p^o drās i
portat. z^o ē cuiusdā cōfū^o & i
determi^o r^o s^o s^o inferiorz.
z^o m dcm iuz^o h^o ē q^o g^o iportat
duplicē indetermiatōz. Unā p^o
mōm cuiusdā s^o b^o r^oacti p^ofectib^o
p^o rōes drās alia r^o idūduorūz
sue rōis sit ap^o ad h^o ap^o et ad illā et
utraq^o istaz cōfūsiōm p^o dēter^o
inici^o tanq^o fun^o alicui actiā h^o
& d^o p^ota rōi sensī. 3° dīctū
ē q^o spēs habet unā idētiatē.
s. r^o s^o inferiorz. nec iporrat a
liq^o dētermiatē p^o mōm for^o p^olis
p^ofectibilis sed p^o modū substracti
ad aliq^o rōz q^o sibi addi pōt. Est. n^o
e^o rō dēter^o nec potencialis ad
aliq^o aliā rōm. ideo nō contrahit^o
p^o drās. rō tū sua ē penitū ofusa

et idētiatē r^o s^o inferiorz indūduorūz
sue rōis. cōfūsiō autē ista accid^o
rōe dētermiatē p^o spēs iportate q^o
paret quia tota spēs rō salua^o i in
diuiduo exclusa idētiatē & cō
fūsiōne quā habebat put erat in
con^o spēs. 4° dīctū ē q^o z^o s^o
spēs ē con^o oīm idūduorūz cō
fūsiō & indetermiatus imixtus
tū cūidā rōi q^o per exclusionē con
fūsiōnis & rōnē dētermiatōis cō
trahit ad quolibet idūduū. s^o
cōtū g^o nīs ē conceptus specierūz
mixtus & confus^o. imixt^o cūidā
pōtentiali rationi quē non est dē
ternū^o sed expectat ulteriores
dētermiacionē. conceptus autēz
entis est confus^o & imixtus & nō
admixtus alicui rationi dētermi^o
uel pōtentiali. hec est ratio sua aū
rōi p^o pōitio fidē r^o citata. Nūc
volū^o ad 2° articulū arguo cō
tra istam oppōnem ponendo ali
quas p^opositiones per q^o dicta
p^omaginatio infringetur. pri
ma p^opositio ē ista. q^o aspect^o i
telloc^o ferris nō pōt nisi sup a
liq^o q^o ē conceptibile. hāc p^obo^o
q^o nihil ē intelligibile ab intel
tū nisi pōt concipi ab inte^o. s^o
aspect^o inte^o nō potest ferri nisi
sup aliq^o cōceptibile ab ite^o g^o
aspect^o inte^o nō pōt ferri sup a
liq^o concep^o. a^o ē eui^o q^o aliq^o
intelligi ab inte^o & intelligibile
conci^o ē idē dīctū. g^o ipossibile

itelligi qd ipso e itelli cōcipi ab i
 tellcū & p nō p3 ppō y' ut op^m
 in op^m qd sit aliqd ab intellectu
 itelligibile & nō cep^e ab itellcū
 z^a ppō qd oē illd in qd fert af
 pectus ite^o e aliq rō hanc oñdo^e.
 rō & cepti^e idē sunt qd enim
 h3 rō3 cepti^e h3 rō3 aliq rōia.
 ut dīcā. sed oē in qd fert aspect^o
 ite^o e cōcepti^e. g^o oē ite e aliq rō
 a^o e nota ex tīs et ēt e data ab ad
 uerfa^o. p3 b^o ex p^o p^o. Ex
 quo concludo corru^e qd cū cōtū^o
 entis possit distīcte cōcipi qd hēt
 dītam cōcepti^e & p nō dītam rō
 nē c^o op^m d^e ymagi^o aureoli.
 z^a ppō e qd qd cōn^o in aliq^o
 uno cōceptu cōn^o in una aliq rōe
 cōcept^e. h^o p^o qd cōn^o in
 aliq^o uno cōcepti^e. cōn^o i aliq^o
 una rōe. p3 ex p^o duab^o ppōib^o
 s3 qd cōn^o i aliq^o uno cōceptu
 cōn^o i aliq^o cōcept^e. g^o & i aliq^o
 una rōe. Ex qd cōclu^o cor^o qd ens
 d^e aliq^o unā rō3 ppā siue dī aliq^o
 unū cōcept^m ut d^e ēt aureoli.
 4^a ppō qd cōcept^o pp^o entis e a
 liq rō ppā. hāc p^o. nā illud qd
 n^o rō est nec i re nec i ite^o n^o e a
 liqd itelli^e. si g^o pp^o cōcept^o en
 tis non e aliq una rō nō erit it^o
 & tunc erit cōcept^o nihilat^o. nā qd
 n^o e it^o e nihil. un^o ēt nō nes & p
 uatōes si aprehēdūf ab ite^o apre
 hēdūf ut aliq rō saltē i intellectu.
 Preterea oīf rōdupl^o reducat^o aliq^o

rōm. sed rōdupl^o addit^o entis. g^o cie
 ca ens rōdupl^o aliq rōm. non aliq
 aliq^o entis spālia. g^o aliq ppriam
 entis ut ens. b^o p3 4° me^o n^o dē
 Est g^o scia qd speculat^o ens i q^o m^o ēt
 Preterea oē qd e libm p^o aliq^o
 scie h3 aliq rō3 ppriā qd op^m h^o
 nō e itelli^e sed ens e libm propū i
 me^o ut nūc suppo^o g^o & Pre
 tēra ipo^o ut qd cept^o illiq qd e rō
 forma^o aliq bus ut sint talia n sit
 aliq ratio i se. sed ens p entis e rō
 forma^o aliq^o ut sint talia. g^o
 es uel ētis est i se aliq ratio forāl
 a^o r e uī^o qd n. i se nō e aliq ratio
 quo^o aliis erit ratio forma^o app3
 ēt p ex^o. nā si aiā i se nō e aliq rō
 formalis n potest eē ratio forma^o
 aliis ut sint aiā. & idō d^e ap in se
 aliq rationē. b^o e euidens si^o. n.
 humanitas est ratio formalis q
 homo e homo ita ēt itas e rō for
 malis q ens sit ens. Preterea p
 rationē frācis de marchia inte^o
 cōn^o aliq sub ppriis rationibus
 eoz cōci^o ea me^o aliq rōe cōi e3
 n. qd itligat ea sub aliq rōe ppā
 l cōi s3 inte^o n^o it^o eē p quolib3
 did^o qd s3 cōi oīa ētia n sub rōi
 b^o ppriis eoz. g^o p^o b^o ite^o
 uiatoris n potest itligere itmitā
 simul sub rationibus propriis e
 eoz. sed intellectus distribu^o
 ens pro quolibet distribu^oit pro
 itmitis. quia distribu^oit pro oīb^o
 potētiālibus que sunt itmita.

Infinite enī sunt species nume
 rorum in potentia. ergo non po
 test intellectus omnia pro quib^o
 distribu^oit ipsum ens intelligere
 sub propriis rationibus. ergo cū
 intelligat sm aliq rationē. intel
 liget h3 rationē cōmunē omnib^o
 sed ratio huiusmodi non est nisi
 ratio ētis g^o & Preterea z^o ar^o
 sic idē doctor qd cūq^o confundū
 tur sic qd non remanent in se dī
 tincta confunduntur in aliqua
 ratione z^a alia a confusis. Impos
 sibile ē. n. idē esse cōfundēs & cō
 fusus f^o sui ipsius. sed oīa ētia i
 feriora cū cōfundunt i rōe ētis.
 g^o ipsa e ab oībus distīcta sicut
 confusus & nōn confusum. sed
 omnia entia inferiora ut cōparāf
 siue accipiantur in ratione entis
 in cōmuni confunduntur in ea.
 ut accipiuntur in se & sm prop
 as rationes eoz que sunt in cō
 fusa & indistīcta. oportet ergo
 entis rationem fore aliam ratio
 nibus inferiorum. Ex quo con
 cludo correlative qd cōceptus en
 tis non est denudatus ab omni
 una rōe. c^o op^m dicit aureol^o. Iō
 p3 flitas h^o op^ois. s^a ppō e i^a
 qd aspectus ite^o n pōr ferri sup a
 liqd dūdatū ab oī uia rōe hanc
 oñdo^e. oē illud in qd fert aspect^o
 ite^o est aliq rō. g^o ite^o nō pōr
 ferri sup aliqd denudatū ab oī
 una rōe. s^a e euidens. s3 aū app3

ex z^a ppōe. Ex his inferro
 corre^o pambulū pcedētis ymagi
 natiōis eē simpl^o sm. qd dicit qd
 aspect^o ite^o pōr terminari ad a
 liqd mere cōfusus & indistīctus
 absq hoc qd terminetur ad aliq
 unā rō3 ppā l cōe3. z^a rō ist^o pā
 buli n concludit cum dicit qd in
 tellectus potest quascunq^o ratio
 nes distīctas separare def. a^o if
 ta & etiam b^o. cum dicitur qd a
 liqua est ratio cōfusionis & mix
 te noticie & conce^o etiam istam
 sed q^o nō sequit^o ex premissis. g^o
 non est impossibile qd cōceptus
 mere confusus & mixte noticie
 possit haberi absq aliq distīcta
 rōe cui inital^o patet enī māifeste
 qd mutat abstractū in concretus
 sed debet sic iferri. g^o intellect^o
 potest habere cōceptum de ista
 ratione que est cōfusio. absq h^o
 qd hēt d^e rōe qd e distīct^o & hāc
 cōnā3 ce^o ex h^o. n. nihil hēs qd cō
 mittitur ibi falsa si^o dictionis
 Ad eius rōes p^odicte cōclu^o p^o
 Ad p^o un^o doctor d^e hic qd a^o n^o
 ē uera. ad p^o batiō3 p illd p^o dī^o
 qd p^o illud h3 ueritatē qn illud
 i q^o aliq sunt eadē n ē limitatū s3
 illitum nā tē pp sui illimit^o pōr
 eē idē cū p^o rea^o dī^o ite^o se.
 ex^o d^e dia eē qd e eadē i f^o p^o cō
 ceptus g^o entis est summe illit^o
 propter summā q^o ratē quam h3.
 Aliter pōr dicit ne^o b^o. nā hic

habeo unam regulam certam quae
one inferius habet distinetur aliquam
extra intellectum a suo superiori & p
3o aliquid addit super illud. 3o g^o est
non coincidit in idem potestatem quodammodo cum
omnibus rationibus non potest addito
Ad 2am de^m potest dici quod illa pec
cat in a^o & in b^o & in 3°. in
a^o quia implicat incorporeum. scilicet quod sit
aliquis conceptus quod unus potest & p con
ceptus quod dicitur diuisibilis nullam
tamen rationem includit. P^oportat quod quidem in
possibilitas ex p^odeclaratis 23. In
b^o peccat. tamen quia assumit quod esse
ad se & esse ad aliud sunt contradictoria.
& idem iterum non est medium. quod non si
esse ad se & esse ad aliud sunt extrema
formalia contradictoria. P^omalia si for
malia g^o altere est potest nihil si ma
terialia g^o omnia quae potest esse sic extrema
contradictoria. si in 2a ratio potest esse neutra
Sed ratio & irrationale potest esse extrema
malia coincidentia g^o n^o ratio potest eis esse
neutra quod est manifeste falsum. In conclusio
peccat quia concludit falsum ex falsis.
Ad formam g^o rationis non b^o nec
p^oba^o e^o ut dictum est unum conceptus quod
aliquam rationem potest dici per abnegationem ab
& re^o quod quidem in se non est ab^o n^o re^o
sed neutra. unum ratio est in se non est ad
se non est ad aliud positum & contractum
sed est utrumque privatim sicut aliter nec est
rationale nec irrationale ut p^ocedit spes nisi
privatim. quia ad utrumque est in potest 13°
vel includat neutrum potest. Sed
contra quia n^o ratio inferior est absoluta

ratione superioris. si ratio habet quae est inferior
ratione etiam cum sit ab^o. for^o & potest
tamen est absolutior quod ratio non est ab
soluta ut est ratio entis. g^o non includit illam
Preterea ad idem replit autem
sic. potest esse aspectum ite^o tiare ad
aliquam rationem nisi intelligat eam ad se & si
ne ratio intellectus. ut si ad se sed
tamen coincidit. sed si non coincidit finis
ratio est ab^o. Si vero coincidit tamen ratio est
re^o. g^o talis me^o ratio excogitari non
potest. a^o p^o quia coincidit & non coincidit
tamen 13° eandem rationem sunt contradictoria in
me^o. Ad p^o respondet m^o franc
cise^o de marchia sic. quod absolute sunt
3°. ut potest ut diuidit contra dependens
sicut de^o vel ens. & isto de^o est si
plex ens absolute. quoniam habet esse omnino inde
pendens. Alio^o ut distinetur contra
ens contractum siue restrictum.
3° ut distinetur contra rationem. tunc ad p^o
potest dici quod ab^o potest ut sunt p^o & 2°
si. potest ut distinetur contra dependens contra co
tractum siue restrictum. a^o est vera
& c^o omnis res superior est absolute ratione
inferioris. isto intelligitur quod ratio superior
est magis in dependens quam inferior cum ite
ri^o dependat a superiori & non e converso et
& m^o contracta & m^o restricta quae
ista ut p^o g^o. 3° autem accipitur ab^o
ut distinetur contra rationem non est vera
quia sic ratio ab^o & inferior est absolute
ratione superioris si ratio habet ratione etiam. quia
ratio habet est ab^o for^o potest. ratio autem
entis non est absoluta nec respec
tiva isto modo ut dictum est.

Ad 2am dicendum quod aliquam rationem
intelligi non intellectus ratio potest esse
dupliciter. vel quia ista ratio est
formaliter est ad se & illud quod
sic intelligitur est proprie & for
maliter absolute. ut quia ista ra
tio non est formaliter ad aliud non
tamen formaliter est a se & illud
quod per istam rationem intelli
gitur non intellectus ratio non est
quod sit formaliter & inproprie ab
solutum nisi abstractum uocetur
absolute. concedo ergo quod ratio
propria entis non est absoluta
nec re^o. immo est neutra quidi
tatiue & utraque potest & h^o est
simpliciter in omni ratione transc^o.
Ad tertiam de^m conceditur
a^o si sit alia & alia ratio se tenens
ex parte conceptus cui attribui
tur & non ex parte eorum quibus
sic attribuitur aliter nullus con
ceptus esset uniuocus. Alia enim
est ratio aialitatis sicut esse quod
habet in homine. & alia sicut esse
quod habet in asino. Ad b^o nec
eas si accipiantur ratio ut se tenens
ex parte entis. Ad probatioem
dico quod 13° sit alia ratio de esse sim
pliciter & de esse ad aliquid cuius
aliquam sit de esse alterius tamen
ratio ipsius est eadem est utrisque
cōis & ab utraque neutra. Ad
4am conce^o nam. scilicet quod omnes ra
tiones proprie entium sunt extra
proprietatem rationem entis. sicut ra

tiones proprie inferiorum & en
infes. g^o sunt nihil ne^o 3° licet
enim ratio propria entis non in
cludat tamen rationes a^o ratione en
tis includunt. peccat enim in for
ma arguit enim sic rationes proprie
hominis & leonis sunt extra p
proprietatem rationem aialis. g^o leo &
homo non sunt animalia quod est fal
sum. Quantum ad tertium ubi
est opinio propria ponenda &
scotica defendenda sic procedam.
Primo ponam aliquas distinctio
nes. 2° ponam aliquas conclusio
nes. De p^o sit ista p^o d^o quod co
ceptus potest sumi multi. Vno^o p
potentia conceptiva seu intellec
tiva. 2° modo pro ratione co
ceptiva seu specie intelligibili.
3° pro actu d^o seu intelligendi
4° pro aliquo per actum intellec
tus formato. 5° modo pro obiec
to conceptibus seu intelligibili.
6° pro obiecto conceptus. i. ut actu
terminat actum conceptus vel intelligendi
quod idem est quod fluctet obieciue
in actu conceptus. 2° distinctio est
scoti quod uniuocus est triplex. quedam
phica quedam logica & quedam
me^o. Vniuocus phica est unitas
naturae ex natura rei. circ^o omni
ope ite^o & d^o uniuocus lo^o p. 7° phice
quod d^o in se ipso est p^o p^o & non
in genere quia spes sp^o d^o uniuocus naturae
uni^o non autem genus sed latet
equoc^o in generibus genus enim d^o

equo^m equi^e opposita uni^m phi
ce. eo q^d n^o correspon^t sibi una n^a
uel ypo^o extra l³ p^ha s³ q^d d^o 2°
& th^oisti^o sup^l h^m d^aia uni^o illa
solum est speciei speciali^m que
dicit unam naturaz unitate reali
minori q^u sit unitas n^ueralis.

Vni^o lo^o est unitas alic^o reali^o
uel intentionis p^e cepte sub una i
ten^e lo^o u^o gra. sub inten^e gⁿis p
d^oe p^oalic^o z^e inten^o alteri^o lo^o cu^o
n. considerat h^o z^o it^oer^oes ad i^octaf
p^omis Ex q^o conclu^o corre^o p^o
q^o aliq^o transced^o e^o p^orie u^o cum
uni^o lo^o & licet nulla z^o itentio
puta g^o uel d^oa operat transcen
d^oer^o alicui ex^o g^o ex^onti sicut p^o
t^o aliq^o sibi c^opetit s^olt^o u^oitas q^o
est lo^o & z^o intentio. z^o conclu^o
q^o aliq^o e^o uni^o cum uni^o lo^o & e^o
quo^m equo^o phica non r^opugnat
p^oz. n. ex p^odictis q^o gen^o est uni^o
uni^o lo^o & equo^o equo^o phica

Vni^o me^o e^o unitas alic^o p^o i
t^oer^ois abstrahibil^o p^o ite^o a p^olib^o
ex n^a rei s^o d^oscripta q^o cunq^o it^o
z^o & hoc m^o trans^o n^o r^opugnat
uni^o. Ex quo conclu^o cor^o q^o a
liq^o e^o uni^o me^o q^o n^o est uni^o
phice p^orie loqu^oedo. z^o d^ois e^o
q^o sicut p^ont pon^o duplex r^o i q^o a
liq^o z^o n^o t^oran^o & p^olis s^o p^ont
d^ois duplex uni^o m^o ut dicat q^o
e^o qued^o uni^o trans^o & qued^o
p^olis. sed z^o m^o d^o e^o famo^o i^o
p. lo^o ut p^o de ipsa & atiq^o doc

tores un^o cu^o s^o q^o illa p^oo; famo
sam & dignitat^e scou^ozantiu^o cui
libet enti cor^ond^o & sua p^oria uni
tas & cu^o ens de o^ob^o p^odicet ip^om
z^o s^o aliq^o unitas hoc non aspici^o
aliq^o doctores q^o p^oia ueritate d
uia uerit^o 4° d^o que est fran
cisci de Mar^o super p^omum l^oiaz
est q^o q^otuor sunt gradus uni^o
p^opter quorum diuersitat^e diuer
sificatur opiniones de uni^o en
tis. uniuocuz enim descend^o i sua
uni^o 4°. primus gradus e^o q^o
descendit s^om eandem r^onem &
s^om eundem m^om essendi c^oem e
is & s^om eundem ordin^e essentia
lem. & s^om eundem grad^o p^ofect^o
essential^e. & ille gradus siue m^o
uni^o e^o p^ofectissim^o gradus q^o pos
sibilis repire in creaturis. sed ista
uni^o est tantum speciei specia
lissima. species enim specialissima
ut al^o descendit in sua indiuidua
s^om ead^e r^oez & s^om eund^e mod^o
essendi eis comunem. patet & s^o
eundem ordinem essential^e eis
c^oez s^om nim^o p^oh^o z^o me^o ordo
essentialis est inter species n^o au
tem inter indiuidua. & ideo spe
cies non descendit per prius in u
no indiuiduo q^o in alio. accidit e^o
ididuo e^o d^e sp^oi q^o sit p^oa. acci
& id^o e^o d^e q^o p^ofect^o a^o possunt
ei esse duo indiuidua ei^o d^e spe
ciei eque p^ofecta & ideo species
descendit in ea secunduz eundem

gradum eque p^ofectu^o. & hoc p^o
& hinc e^o in sp^o spe^o est tantu^o
perfectissima c^oparatio 2° gra
dus est minor isto. & est q^o aliq^o
descendit in sua uni^o s^om eand^e
r^onem. & s^om eund^e mod^o e^ondi
& s^om eund^e ordin^e essential^e. ut
dicit 7° me^o. non tam^e descendit
in ea s^om eund^e grad^o p^ofectio^o
q^o descendit genus aliq^o subal
ternu^o ut al^o in suas sp^os per r^ona
bile & irroabile puta s^oba a^oata s^o
sibilis est i o^ob^o sp^os s^om eun
d^ez m^om e^ondi. & s^oz eund^e ordi
n^e e^ontial^ez ut d^o 7° me^o. non t^o
descendit in eas s^om eund^e grad^o
p^ofectio^o e^ontial^e. ali^o eni grad^o
p^ofectionis alia s^oz h^o q^o brutuz &
ido in hoc u^oz diuersitatis grad^o
um genus recedit ab uni^o & ac
cedit ad equo^o p^o q^o dicit. p. v.
me^o. q^o latent equo^o c^oes in g^on
bus. In q^o uerbis. p. innuit duo.
Primo eni innuit multi^o e^o d^o
uersitat^e graduz g^on^o penes q^o
attenditur equo^o. z^o innu
it unitatem r^onis eius penes q^o e^o
eius uni^o. & hoc cum dicit. la
tent equo^o c^oes in generib^o
sub aliquo enim huiusmodi ha
bent equo^o c^oes latere si la
tent. hoc autem sub quo latent
ille equo^o c^oes graduz ge
neris est unitas r^onis ips^o. latet
aut^e ibi p^o diuersitates graduz
que sunt ei^o d^ez rationis forma

lia. 3° gradus uni^o est mior
predictis duobus. est q^o aliq^o
descendit in sua inferiora s^om ean
dem r^onez & s^om eund^e modum
essendi. n^o tamen s^om eund^e gra
dum perfectionis & essential^e or
din^e. sicut n^us descendit in suas
sp^os. descendit enim n^us s^om ean
dem r^onem numeri in c^oi. & s^om
eund^ez mod^o essendi sed tam^e s^o
ali^o & al^o grad^o perfectionis.
perfectiorem enim gradum nu
meri p^oicipat trinaris q^o binari
us. descend^o etiam in ordine quo
dam e^ontial^e. non ordine superio
ru^o & inferior^o sed per p^o desc^o
dit in unam speciem q^o in aliam.
ut prius in binarium q^o in ternar
ium. & sic ascendendo. Et quan
tum ad talia uniuoca ut dicit. p.
4° me^o. q^o species rerum sunt li
cut numeri. sicut eni^o species nu
meri habent essential^e ordin^e
ita species rerum sunt inter se es
sentialiter ad inuicem ordinate.
& ille grad^o m^o acced^o ad ana
logia. unde numerus est uniuo
cu^o i q^o s^oz un^a r^oz descen^o i suas
sp^os & p^odicat de eis analogu^o aut
ut n^o desc^o s^oz eund^e ordin^e e^o t^o
sp^os h^ont inter se ordin^e e^ontial^e
Ex q^o p^oz q^o ipa ana^o se^oz & p^ont
staf cu^o uni^o. 4° grad^o e^o mior p^o
d^ois. & e^o q^o aliq^o desc^o i sua inferi
ora s^oz ead^e r^oz t^om. non tam^e s^om
eund^e mod^o essendi. nec s^oz eund^ez

gradū pfectiōis. nec secundū eū
 dē ordinē eēn^m. & sic ens descē
 dūt in sbā; & accidēs. rō enī entis
 est i se eadē in sbā & accidente. h; 3
 tū diuersū; gradū pfectiōis i eis
 sbā enī pfectior ē eēn^m accidente
 prius enī descendit ens in sbām
 q̄ in accidēs. sbā enī p̄supponit
 accidenti. 2° habet aliū mo^m eēn
 di in sbā q̄ in accidente. in sbā e
 nim existit ita depen^t ab a^o sbiue
 In accēte autē h; 3° modū eēn^m
 Istē autē ē infimus gradus uniois
 habens multū de equiuo^o. q̄a h; 3
 diuersitatē graduū & modi eēn^m
 & diuers^{tem} ordi. io taie ē s̄i uni
 uo^m equocū & analo^m ē uni^m.
 qm̄ h; 3° uni^m rōis cōis. eq^m q̄tū
 ad diuisi^{tem} graduū & moī eēn^m
 āalo^m autē q̄tū ad ordinē. Et hīc
 est q̄ aliqui aspiciētē ad diuersi
 tatē graduū pfectiōis & modorū
 eēn^m tū dicūt. q̄ ens ē equiuocū
 Alii attendētē ad ordinē qm̄
 ens descendit in sbā; & accidēs &
 ad ordinē quē habent i sua inferio
 ra inter se dicunt ipm̄ analogum
 Alii uero uniuo^m ad eiuū uni
 tatē rōis attendētē & sic diuersi
 ficant̄ opiniōes de ente q̄ certe ue
 rū dicūt in aliq^o. 5^a diuisio est
 eiuū dē in p̄mo q̄ nos habet uniuo^m
 equocū & analogū. drūt autē h^o
 mō. q̄a uniuocū ē cui^o no^m signi
 ficās est unū. & intētio signata
 est unū tantū; unde uniuocū dē

... i cōuolūcia opionū de uniuo^m
 equocū & analogū eūno

... dē

cis rōe unitatis nōb; significat̄
 & intētionis significare. uide ista
 duo. ut ipm̄; no^m significans &
 intētio significata cōparādo ad
 inuicē referūtur uniformiter ad
 se i ratione sig^a ad significatū &
 ecōuerso quantū ad hoc q̄ sicut
 nomen qd̄ est signū est unū ita i
 tētio significata est una Eq
 uocū uero est cuius nomē ē unū
 intētionē uero plures. unde in
 equiuocis unitas nominis signi
 ficantis distincta est ab unitate i
 tētionis significatē sicut multi
 tudo uel pluralitas distinguitur
 ab unitate. Ex quibus patet
 q̄ uniuocū & equiuocū con
 ueniunt i unitate nominis. quia
 utrobicq̄ est nomen unū. differūt
 tamen in diuersitate intētionis
 significatē quia in uniuoco est u
 na intētio. in equiuoco autē plu
 res. Analogū autē est qd̄ signi
 ficat unū alicui^o rōis s̄m̄ p̄r^o
 & p̄r^o dictā. Ex hoc sequūt
 tria correlaria. Primum est q̄
 in equiuocis non differunt sup
 posita & significata. ipsū enim
 equiuocū ut dictum est non sig
 nificat unū aliqd̄; pluribus i
 feriorib; s; sig^a p̄r^o & imēe plura
 & io n̄ ē aliud signa^m a suppositis
 suis p̄ q̄b; pōt supponē. n̄ autē sic
 est de uniuoco. quia nomen uniu
 uocū significat unam intēten
 tō; 3° multis inferiorib; p̄t autē n̄

... p̄r^o

...

solū supponere p̄ illa intētionē
 quā significat s; etiā pro suis oī
 bus iferi^o q̄bus eius significatū
 cōpetit. sicut p; cur dē oīs homo
 currit. & ita aliud ē significatū
 unū & suppositi 2^m cor^m
 2°. q̄ uniuocū ē p̄us nā ipso eq
 uoco & oē equocū simpliciter re
 ducit ad uniuocū sicut multitu
 do ad unitatē. qd̄ p; q̄a aut q̄l;
 istorū qd̄ significat equiuocū ē
 uniuocū aut nō. si sic habet p̄
 positū. si non cū non sit p̄cedē i
 finitū i significatis noīn nec in
 noībus significantibus. tandē ē
 deuenire ad aliqua quorū q̄lib;
 & p̄sonē ē unū & ita equocū re
 ducit ad uniuocū sicut multa ad
 unū ut dicit phīl^o p̄^o me^o. q̄ illā
 qd̄ nō significat unū nihil signi
 ficat. 3^m cor^m ē q̄ inter uni
 uocū & equo^m for^o non ē dare
 me^m sed bene mātr aliquo modo
 u; quātū ad ordinē suppositorū
 q̄ p; quia inter unū & nō n̄ unū
 seu plura nō est dare me^m. sic n̄
 inter equo^m & uniuocū. g^o oē
 nomē uel significat unā intētiō;
 & sic ē uniuocū. uel nō unā; sed
 plures & sic ē equo^m. cōstat autē
 q̄ inter ista duo nō ē dare mediū
 for^o. s; unū & plura. & ideo i
 uniuocū & equocū nō ē dare me
 diū. Nā analogū nō ē mediū nisi
 mātr tū accidit enī; uniuocū &
 equocū q̄ supposita eorū habeāt

... p̄r^o

ōdinē attributiōis ad inuicē in h^o
 aut ordie differt analogū ab uni
 uoco & equoco. q̄l; hō; abstra
 bit ab isto ordine licet cū isto sal
 uet uniuocū quia habentia h^o
 rōnē & ordinē attributiōis etiā;
 hnt unā rō; cō; & tunc tale ano
 logū se tenet cū aliquo uniuoco
 & nō ē uniuocū. qm̄ aut talia ha
 bē^a h^o ordinē n^m hnt rō; cō;
 tūc tale analogū se r; cū equoco.
 et iō oē analogū ē forīr uniuocū
 & equocū. l; accētalr rōe tū; dicit
 ordinis utrūq̄ accētalr d̄rāt ab
 utroq̄ 6^a distinctio ē q̄ ē sco^a q̄
 refert d̄rāt uniuocū. & eē uicē
 p̄tū. allegādo. n. ē quid uniuocū
 i diuisiōis i q̄tū ē i ill^o ei^o no^m &
 h^o rō; nō tū de ipis unice p̄r.
 nā p̄r unice ē p̄r quidiūe. d̄rāt i q̄
 p̄rio unice a p̄rio denōia^{ua} nnde
 eō uniuocū phb^o nō ē nisi eē e^o
 rōis i oib; quē admo^m se h; albe
 re^o sbō; Sic pōt dici de ente
 qd̄ ē uniuocū nō tū de oib; uicē
 p̄r. q̄a nō p̄r de suis passiōib; n̄
 cū nō p̄dicet q̄e de eis. n; etiā d̄
 ultis d̄rāt. tū sua rō ē eadē apud
 oia; 2° h^o arti^o pō aliq̄l; n̄c^o. p̄r
 ē q̄l; lūpētū d̄rāt n̄ ē unū oib; etib;
 unice phica. hāc p̄bo^o tū etis d̄rāt
 lūpto n̄ corrūd; una nā i re extra
 g^o cept^o etis n̄ ē uniuoc^o r̄h unū
 . l. phica. anō ē eui^o. q̄a 9° etis
 i d̄i lūpti substat o^a en^a d̄ q̄b; etū
 ē q̄ d̄rāt aliq̄ unā nām. nā ē p;

... d̄rāt

... p̄r

ex pcedentib⁹ puta ex 2^a diffictio
ne. 2^a 9° sit hec. q^o sicut sup
tum est vere uniuocū oib⁹ entit
bus. Vniuocū lo^o hanc oōdo id
quod dicit aliq^o unā realitatē uel
p^onam itentionē sub aliqua intē
tiōe lo^o ē uniuocū uniuocatione
logica. sed ens cōiter sumptum
est h⁹ 9° zc. a^o patet ex diffini
tione uniuocū lo^o posite super⁹. b^o
ē est euident. q^o licet ens cōiter
sumptū non concipiatur sub itē
tione g^ois uel d^oe uel alicuius 2°
itentionis in g^o. concipit tñ p^o cō
cipi potest sub iten^o uis q^o utiq^o
est intentio lo^o et 2^a 9° ē ista
q^o ens cōiter sumptū ē uniuocū
oib⁹ entibus uniuocū. sic intel
ligendo q^o ens dicit aliq^o unū
9° realē abstrahibile ab oib⁹ en
tibus participantibus ens qui^o.
fm quez 9° ens est p^odicabile de
oiente qui^o et realiter et uniuocū et
in quid. hāc 9° nē oōdo. Ois itē
certus de uno 9° et dubi⁹ de duo
bus d^osis in quib⁹ ille cert⁹ que
includit. habet 9° im de quo est
certus aliū a cōceptib⁹ de quibus
est dubius et uniuocū illis. sed
intē hōis pōt esse cert⁹ de aliquo
q^o sit ens. dubitan^o tñ utrū sit de
us uel creatura subā uel accidēs
& sic de oib⁹ aliis in quib⁹ inclu
dit ens quidi^o sicut p^o 3. g^o 9°
entis est aliū a conceptibus du
bitis & uniuocū illis. ita q^o de se

neuter tñ includit q^o in utroq^o
illorū. a^o p^o 3 quā ipossibile ē eū
dē conceptū eidē intellectui siml
esse certū & dubiū. g^o u^o ē ali⁹ &
habet ppositū uel nullus & tūc
non ē certitudo de aliquo. 2^a
ergo alius. si ergo quidi^o includit
tur in illis. sequit⁹ q^o non tñ erit
ali⁹ sed ē uniuocū eis. b^o d^o clā
ra^o primo de deo & crea^o. quia q^o
libet phūs antiqu⁹ fuit cert⁹ de
hoc quod ponebat p^o p^onci^o eē
ens puta unū q^o posuit ignē esse
p^onci^o. ali⁹ aq^o. q^olibz eiz erat cert⁹
ignē uel aquā esse ens erāt tñ du
bitū utrū esset ens creatur⁹ uel incre
atū. p^onci^o uel non primū probo.
non enim erat certus q^o esset ens
primū. quia tunc d^o s^o fuisse
certus. falsum autem non conue
nit sciri. nec etiam erat certus q^o
esset ens non primū. quia tunc
oppositum non posuisset. 2^a
pbat de subā & accidente. nam
phī diuersi diuersimode oppinā
tor de luce. unus enim posuit q^o
est accidēs. alius q^o ē substantia
cōmunis. & ille qui posuit q^o est
cōmunis substantia est certus q^o
ē ens nō tamē est certus q^o sit sic
substantia. quia est certus de fal
so nec q^o non est substantia quia
oppo^o pōit. Ex q^o cōclu^o cor^o
q^o hec rō ē soluta apd hōiez q^olibz
q^o p^o rō fūda^o i p^o p^onci^o qd q^olibz
negat mētē & totā phia^o d^ostru^o

que est apud oēm hominē mani
festa in solu^o predicta ratio ē h^o
tride eaz g^o &. Pro euiden^o tñ
h⁹ rationis pono aliquas pposi
tiones Prima ē ista q^o cōcept⁹ erit
nulli pōt esse dubi⁹. p^o sic aliqd
q^o est sōm primi et cert^o p^onci
pii de eius ueritate null⁹ potest
dubitare ē notū. sed conceptus
entis ē h⁹ 9° &. a^o p^o 3 naz no^o p
positio^o dependet ex no^o termi
noy ex p^omo p^o 9. b^o p^o 4° me^o
de o^omo prin^o. ipossibile est idē sit
esse & non eē. Confirmat per al
gazelē primo tractatu me^o c^o 2°
diuisione p^oma qui dicit sic. intē^o
apprehendit ens fm mo^o ymagi
nations sue sine du^o aliq^o. nec e
get ad apprehēdēdū descriptioē
seu diffiōne. Preterea Auic^o pri
mo me^o c^o 2°. no^o entis nō acqri
tur ex aliis notiorib⁹ se. Cir
ca h^o aliq^o poss⁹ dubitare an cōn
ceptus entis sit uniuocū uel eq^o
x^o q^o oīa nō uiz. quia dubitare d^o
hiis nō ē dubitare de cō^o entis i
se. s^o de quibusdam sibi attributis.
tñ sim^o simplex aut total^o scif
aut total^o ignorat cū nō habeat
p^ote fm quā possit sciri. & p^ote h⁹
quā possit ignorari. hec ē ratio
scoti habēs ortū ex 7° me^o.
2^a p^onci^o ē ista. q^o conceptus sōm p^o
accētis dei uel creature pōt eē ali
cui d^obitus. hoc p^o 3 expi^o & ē p^o
batū est. 3^a p^onci^o est ista q^o cer

ritu^o d^o cōceptu ēris nō ē certitudo
solius uocis. p^o quia certitudo p^o
p^oncipiū eiusq^o tior nō ē certitudo
solū uocis p^o nā i ipsa solū nō p^o
finiri p^onci^o p^onci^o. Confir^o p^onci^o
q^o p^onci^o i^oq^orentes p^onci^o prin^o certi
erāt q^o ip^o erat ens reale cū solū
sibi op^oerat rō primi principii. du
bitabāt aut q^o ens erat nō g^o erāt
certi de cōceptu solū uocis g^o &
4^a p^onci^o ē ista q^o cōceptus entis est
cōceptus q^o dicitur uis. hoc p^onci^o
cōcept⁹ q^o p^o in quid ē q^o dicitur uis. s^o
cōceptus entis ē h⁹ 9° &. b^o p^o 3 q^o
ad interrogationē factā per q^o d^o de
aliq^o. optime p^o q^o ē ens. Pre
terea q^o p^o ē cōceptus & nō p^o modū
q^olibz. p^o quidi^o ens p^o ē cōceptus fm
notem 4° me^o. c^o 2° g^o. Intell^o
g^o tñ q^o l^o cōcept⁹ entis p^onci^o dicit
q^o & sit p^o i se tñ de oib⁹ p^o
q^o dicitur s^o de aliq^obus deno^o. und
de p^onci^obus nō p^o q^o sed deno^o
ut inferi⁹ oñdetur. Pro euidē^o
tñ h⁹ p^onci^o notandū est q^o con
ceptus quidi^o dicitur duplici
ter. Vno modo pro oī conceptu
ptinente ad quiditatē rei. & isto
modo tam conceptus g^ois q^o t^o
dicitur quidi^o. Alio modo
pro solo illo cōceptu q^o p^onci^o
in quid. & isto modo conceptus
cōis g^ois ē qui^o. cōceptus aut
d^oe ē q^olibz. 2° sciendū ē
q^o quidi^o dicitur multipliciter.
s^o cōceptus quo dicendo omnem

etiam in creatura quae creatur ab actu
prespecuum quia ut patet est aliquid essentia.
2° dicitur quod unum speculum ut de
quod aliquid respicit cuiusmodi est
dicitur speculum uel forma rei ultima.
3° dicitur aliquid quid unum repit ut
de quod repit eam alicuius quod
dicitur siue sit uerbum personale si
ue spiritus intellectibilis siue actus intel
legendi. 4° dicitur aliquid quod dicitur
constitutiuum ut ostendit quod intri
sice aliquid constituit siue sit materia
siue forma uel genus uel dicitur.
5° dicitur aliquid quod dicitur indicatiue
ut de quod indicatiue indicat. ut
dicitur. 6° dicitur aliquid quod dicitur
predicatiue ut quod quid patet in quid
Ex his possunt accipi quedam
correctiones. primus est quod de quod dicitur
constitutiue est quod dicitur essentiuum.
sicut non est uisus huius patet. 2° coram est quod
est quod dicitur unum speculum est quod dicitur sicut non est uisus
patet dicitur. n. speculum est quod dicitur speculum &
est constans. genus autem constans
sed non speculum. 3° coram est
istud quod dicitur repit non est quod dicitur
essentiuum nec constans. nec prediciue nec i
dicatiue. & hoc illi quod repit
Iuxta quod pono tria dicta. primus
est quod conceptus entis ut est illud quod
concipitur abstractiue cum precisio
tationis qua terminat actum co
cipiendi est quod dicitur essentiuum. patet.
nam sola essentia est illud quo aliquid
quod dicitur essentiuum. conceptus autem
entis sic acceptus est idem quod est.

2° dicitur est quod conceptus est
acceptus pro actu concipiendi uel pro
aliquo actu concipiendi formato
non est quod dicitur nisi representatiue patet
et 3° dicitur est istud quod conceptus
entis acceptus pro obiecto concipiendi
est quod dicitur prediciue. patet quia est in
superius. 5° propositio est ista quod con
ceptus entis est distinctus a conceptu
omni entium particularium probatur
Impossibile est eundem conceptum
idem intellectui simul esse certum
& dubium sed cum certitudine de
conceptu entis stat dicitur de conceptu
cuiuslibet entis spiritualis ut patet ex
declaratis quod et preterea. ipso
est aliqua plura in uno & eodem
conceptu conuenire & differre. sicut
deus & creatura & omnia entia
particularia conueniunt in con
ceptu entis quia utrumque est uere
ens & tamen differunt rationibus
propriis ergo et preterea pa
nes insunt. subiecto adequato sicut ali
qua propriam rationem uel sicut ali
conceptum unum proprium. sicut ens
habet propriam passionem. 4° meum quod et
propositio est ista quod nullum equi
uocum dicitur aliquid unum conceptus
proprius suis equo. nisi saltem nominis
patet nam non dicitur nisi solam uocem
com. 7° propositio est hec quod conceptus
equoci non est conceptus quod dicitur. patet
nam non dicitur nisi sola uocem com
n^o aut uox patet quod dicitur de aliquid uera
re ex quod concluditur unum coram quod cum

conceptus entis sic quod dicitur & dis
tinctus ab aliis quod ipse erit unicus
Sed ad rationem scoti patet 3° dicitur
aureolus quod ista ratio sic nititur impediri
4°. Ex propositio ostendit quod ille motus arguendi
non ut patet sic patet quia unus & idem
conceptus non potest esse certus & du
bitus sed intentus scit quod ens dicitur aliquid
unum conceptus & dubitat utrum sit a
nalogum uel equum uel unum. 6° est
dare aliquid conceptus quod nec sit ana
logus nec equum nec unum. quod
patet est sicut. pro ad idem 2° sic ad dic
tum aliquid quod scio ipso esse mentiri. di
centes. canis est in platea uel in ma
tello. habeo aliquid conceptus tertium
quod aliquid res significata per hoc no
men canis est in platea. & tamen dubito
utrum sit illa res latrabilis uel pis
cis. 6° significat canis unum conceptus
conceptus com quod est falsus. 6° for
arguendi non ut patet. pro ad formam
soluendo pro dicitur de conceptu
alio dicitur. quod conceptus aliquid potest
intelligi dupliciter. uel abiecte dicitur
& separte rationis alie resolutionis. quod con
ceptus totus est aliquid a conceptu pa
tium & ille est duplex. quia quod quod enim
concipitur determinate utrumque uel al
terum. quod quod sub quodam confuso &
mixto. uides multos minu
tos colores non discernit eos. sed
in quodam modo mixto & confuso ui
det eos. tunc tendit ad bonum. quod
concipiens pro autem esse ens habet
quodam conceptum totale mixtum

si determinatum puta huius patet. sicut libet
uel acutis. pro 4° alibi concedit
aureolus & bonum & cum inferre quod con
ceptus entis non est conceptus libet de
terminate uel acutis determinate con
cedit quod est utrumque indeterminate non
pro hoc ut dicitur scit quod dicat aliquid
conceptus prediciue ab illis uel abstracti
bile. Contra hunc respondentem
tamen 2° pro quod ipse super pro sicut dicitur
dicitur. 2° quod ista ratio demotie patet quod con
ceptus entis est aliquid ab oibus con
ceptibus entium spirituum sed hoc est
quod intendo concludere quod ad pre
sentem per istam rationem. 6° pro rationes
rationes uarie uel uane sunt. demotio
non est exentis solum. Addit
tamen ille quod hec ratio non probat unita
tem rationis sed tamen unitatem conceptus.
Contra hoc quia uidetur concludere
contradictum. sicut sit unitas conceptus
& non sit unitas rationis pro eodem. non
accipitur conceptus & rationem obalem.
pro ostendit quod nulla illarum rationum ualet.
prima enim ratio quod est per instantem con
mittit fallam sine dictione mutata
quod dicitur. nam analogum unum est equum
sunt quedam 2° intentiones & non patet
est autem dicitur prima intentionem non autem
conceptus pro intentionis est foris 2°
intentionis refert autem dicitur unum
analogie & equum. & conceptus
tamen analogum unum & equum
cum 6° dicitur conceptum analogie &
unum est accipere conceptum quid
cum uero dicitur conceptus equum

uel analogus ē: et p̄rē cōceptū
q̄lē qd̄ q̄a deno^{ue} sumif. patet g^o
q̄ contradicit p̄^o r̄n^o p̄^o ad illā
instantiā q̄ conceptus entis non
ē concept^o ana^{ci} uel uni^{ci} uel eq^o
for^o. licet posset eē uni^{ci} analo
gus uel equoc^o deno^{ue}. sed bene
sē q̄ conceptus entis non ē con
ceptus analo^{ci} for^o. & cum dici
tur conceptus entis uon est con
ceptus analogici g^o non est ana
logus nō u3. uñ cū oīs modis sol
uēdi peccans p̄ fallam sit ipo^o sē
q̄ dicta instantia & solutio sit im
possibilis Ad 2^m cum dicitur
ad dictum alicuius x̄. posito isto
casu tali q̄ sit aliquis q̄ non pos
sit mentiri. dico q̄ non est simile
q̄a canis non dicit aliquē concep
tum cōm sed solū uocē ens autē
dicit cōmuniss^m conceptū. & iō
posito casu non sum cert^o nisi de
conceptu nōis & ille est ali^o roia
lis a suis significatis Ad 3^m ra
tionē que est ad formam dico q̄
multipliciter peccat. tum q̄a nō
uidet scientificē dictum q̄ con
ceptus oīm entiu^o p̄prehendatur
in quodam cōceptu mixto sicut
mixti colores in celafa. Tum q̄a
ubi est alietas est d^o ibi g^o p̄ere
alietatem sine sbō est ponere oīm
in adiecto. Ista ē d^o de alie^o cō
ceptus repugūz iplicat. Tum
q̄a saltē habe^o fm istaz rōnem q̄
cōceptus entis est aliud a conceptu

et iullibet entis sp̄alis i p̄r^o qd̄
ē p̄p^o. sed q̄li alie^o postea d̄rē
Ad 4^m rōm p3 q̄ conced^o p̄
po^m q̄a cōcessa a^o & b^o rōis ne
cessario sē^o. cōcedere g^o p̄mis
sas & negare^o nem est r̄ndē ad
o^o nem & non ē bonū nec lo^o dic
tu3. p̄^o iplicat p̄concessi oppo
sitū. p̄^o eni concessit q̄ cōceptus
entis n̄ ē d̄terminatē conceptus
sbē n̄ acn̄tis. & postea dicit q̄ n̄
ē f̄ci^o uel abstrahibilis ab eis.
Confir^o sic q̄a oīs cōcept^o sic se
h3 ad oēs alios cōceptus q̄ ē ali^o
ab eis alie^o non conuertente est
precisibilis & abstrahibilis ab e
is abstractione precisua. sed cō
ceptus ētis sic se hab3 cōceptus
omnium entium specialium si
cut ē euidentē de se. g^o cōceptus
entis ē preci^o a conceptu cuiuslib3
entis sp̄alis. quod tamen ipse ne
gat. patet ergo q̄ ista rō remanz
in suo uigore. Et ideo ē alter mo
dus soluendi Tho^o anglici in q̄l
tionibus phicis. qui istam rōnem
nititur soluere 3° & ipedire p̄^o
n. ipedit eā ipedit^o aureoli q̄ iam
fatuit sup̄. 2° uero ipedit eaz d.
q̄ cū certū sit mihi q̄ rō ē qd̄dā
ens. du^o tñ an sit d̄ra spec^o hōis
p̄e3 p̄pria pa^o. si rō scoti u3 sē^o d^o
ip̄le q̄ conceptus entis sit abstra
hibilis & uni^{ci} p̄pria pa^o ni &
d̄rē q̄ tñ ut dicit ipse scot^o neget
Di^o eni q̄ nihil est abstrahibile

ab ultima d̄ra p̄p̄ eius simplicem.
3° dicit ad formā rōis q̄ notū
fuit p̄ his q̄ q̄ritas erat ens. und
bñ sic b̄r q̄ sit aliquo ēte sig^o
to continēbas. sub quo tñ igno
rabant. uñ hoc distūctū distūctū
fuit eis notū. q̄ sit hoc ens p̄ illā
puta sbām uel accn̄s dubitabant
tñ sub q̄ parte h3^o distūcti conti
neret. & ideo dicit ipse non sē^o
q̄ cōceptus ētis sit aliud a cō^o
sbē uel accn̄tis. q̄a erant certi de
conceptu ētis. distūcti. Contra
hanc rōm ar^o sic. p̄^o contra rōm
ad formā rōis. uidet q̄ rō non re
maneat Primo sic. Intellect^o alic^o
hōis n̄ ē certus de distūctis cū
obus fm eoz p̄p̄rias rōes u3 fm
aliq̄ rōm cōm eis. nō fm al q̄ ra
tionem cōm eis parte. q̄a nulla ē
tis ralis cōis. g^o fm aliq̄s p̄p̄rias
tunc sic. inte^o est certus de oib^o
distūctis fm p̄p̄rias rōes eoz
g^o est cert^o de q̄b̄bet p̄e distūc
tionis. g^o p̄e^o n̄am non ignerat
alteram partem distūctionis c^o
q̄^o dicit g^o uel ista rō implicat
q̄^o. uel c̄potet concedere q̄ in
reflectus est certus de distūctis
non fm aliq̄ rationem p̄p̄riam
e^o sed fm aliq̄ rōnem cōm qd̄
ē p̄positū p̄^o intellectus cert^o
de uno conceptu non distūctis
habet aliū conceptū de i^o ab ul
lis de q̄bus est certus d̄ f̄unctim
illa p̄u contradic^o. Sed in e^o

est certus sine distūctō aliq̄ d̄ cō
ceptibus oīm entiu3 cū distūctō
g^o isti conceptus necio sunt alii &
d^o p̄^o inte^o n̄ ē certus parte
de conceptu entis & dubitat de
conceptu dei d̄terminare. g^o ille
cōceptus ē distūctus necio ab il
to. sed n^o equo^o alteri dicit con
ceptū distūctū ab isto ut p3 ex
p̄cedentib^o g^o &. Contra 2^m
modū ip̄e^o ar^o sic. nā dup^o peccat
Primo q̄ scotus nō d^o q̄n cōcep
tus ētis sit uni^{ci} in f̄u ad q̄cūq̄
p̄atur n̄ tñ uni^{ci} p̄tur. q̄ p̄bat
q̄a unūq̄q̄ retinet suā rōm. p̄p̄
ad qd̄cūq̄ cōpatm. cū ergo con
ceptus entis habeat aliq̄ rōnem
p̄p̄riam ut p̄batum ē. sē^o q̄ in cō
patione ad ultimas d̄ras & ad q̄
eunq̄ aliud cōcept^o entis ē uni^{ci}
non tñ de ip̄lis unuoce p̄dicatur
cū de ip̄lis nō p̄dicet in qd̄ ut ife
rius apparebit. 2° peccat. q̄a
in rōe scoti dicitur q̄ ille cōcept^o
p̄dicat in qd̄ de ultimis aut d̄ri^o
n̄ p̄dicat in qd̄. g^o p3 q̄ 1° mo^o sol^o
nulli^o ē exn̄. g^o remanet p̄dicta
rō. soluāt eā q̄ uolūt. p̄^o 2° ad
principalē 3^m d̄nem thome ar^o
sic per duas rōes fratris Gerald
odonis q̄ arguit sic. in q̄b̄scūq̄
iclu^o faliter & for^o & cēn̄r unū
extremū uni^o & eiulde3 cōradic
tōis illis ē cōis aliq̄ rō r̄atr & for
m̄tr & cēn̄tr. p3 q̄a extremuz
atradic^o o3 h̄rē unitatē non nōis

solum sed rei & nois. & esse si ex
tremū inclu² reali rō ē realis. si
eēn² eēn²lis. sed in deo & c² sba &
accēte & in quibuscunq; entib⁹
spālibus h^o inclu² p^o Pro euidē²
h^o b^o acci^o extremū unius cō-
tradictionis & sit illud oīo nihil
q; eq; pollet nulli rei. quia qd nul-
la res est nihil ē. g^o contradic^o
istius oīs nihil est aliq; res. tūc ar-
gno sic de^o & crea² sba & accidē²
q; libet istoz uel ē aliq; res uel n²
la res per contradic^o. sed nulla rō
g^o nihil. si aliq; res uel eēn² uel re-
aliter uel intentionaliter. Si intē-
tionaliter. g^o de^o ē res per inte^m
n^m. 2° ar² sic ad idē. quecūq;
sunt distincta non per cōem rōnē
inclusā; in eis habent aliq; rōnez
sibi ppriā; 3° in q; sunt distincta
hoc ē eui^o. sed deus & creatura
sba & accēns sunt inter se distincta
nō per cōez rōm inclusā; in eis g^o
2°. p^o b^o 2^oem. q; de^o & lapis sunt
dist². tunc uel lapis dist² a deo ī
q; tū res uel inq; tū sba uel non. si
sic ergo oīs res uel oīs s² ē a deo
distincta. ergo ipse met a se. Cō-
fir² q; nulla rō est dist² alicui⁹ ab
alio q; non cadit sub extremis cō-
tradic^o illi⁹ rōis Ex^m albedo nō
ē dist² albi ab aliquo nisi a non
albo. sed aliq; rō inclu² in deo sub
c² contradic^o nō cadit c² pura
ens uel sba g^o 2°. p^o scotus ad
idem. si ens non drēt unum con-

ceptū cōem deo & creature seq;
tur q; de deo non posset haberi a
l² q; distincta cognitio. hoc autem
ē falsū; s^m paulū de inuis² dei
per ea que facta sunt intellecta cō-
spiciuntur. p^o 2°. nullum ob²
ppriū potest exprimere uel g^o
nere pfectiorē effectū; suo ppo
sibi simillimōa eēq^m. s; cognitō
dei acquisita in creaturis. cū; ip-
se sit ens primū non dependens.
causa oīm non causata est pfecte-
tior q; sit aliq; cognitio cuiuscūq;
tibi causati. g^o oportet q; ille eli-
ciatur per aliquod cōe repertum
in ipsis 4° 2° est ista q; un^o cō-
ceptus entis ē uere realis sic itel-
ligendo q; ens ut cōe deo & crea-
ture sba & accidenti habet unita-
tē realem non rōnis. hoc pbat
sic. illud quod p^o ratur eēntialiter a
aliquo ente reali & in qd ē necio
reale ens est hui⁹ ut patet ex p-
cedentib⁹ g^o 2°. p^o illud quod
p^o supponitur omni actui inte^m
habet suā; realitatē extra inte^m
sed ens s^m propriū conceptū; p^o
supponitur ei actui intellect^o. cū;
sit ei⁹ oppositū; adequatū & p^o
g^o 2°. Confr² rō. causa ut cau-
sa ē pcedit suū effectū. sed op^m
p se inte^o est per se causa actus in-
telligendi s^m Aug^m 9°. de tri-
sic dicente si qdē inq; tenendū ē
q; oīs res quā cognoscim⁹ g^o nat ī
nobis nō^m sui. ab utroq; enim

32
paritur nō a cognō² et cognō²
hec Aug⁹. cū g^o ens sit ob² itē
n² g^o 2°. p^o q; ē sba prima^m
hab² uere realis habet ppriam
& uerā fals²em. op^m est causa ha-
bitus. sed ens inq; tum tū ē sba
hab² me² q; ē uere realis g^o 2°.
Pro euidētia hui⁹ rōis pono
aliq; propositiones. P^o ista
q; ab aliq; b^o se totis realitate sibi
ua distincta pōt abstrahi aliq; cō-
ceptus p^o me². hoc p^o. nā ab i-
distiduiserit idē spēi pōt abstrahi
aliq; ceptus p^o intentiōis. s; ip-
sa sunt se totis distincta realitate
sba q; non ī tali; nec nūerals
sba e conuēniunt g^o 2° 2° ppō
ē hec pōt aliq; cōm p^o intenti-
ōis esse cōem deo & creature nō
ē ponere q; de^o & c² se totis reali-
distiduiserit fals²ē realitē sba. h^o
p^o ex pcedenti ppō. 3° ppō ē
ista q; un^o ppriū cept^o entis
nō correspond² aliq; res sba & ī
effectu p^o. nā illis q; se totis re-
aliter realitate sba dist² nō
pōt eē aliq; rō sba cōis. sed deus
& c² realitē sba dist² g^o deo
& c² nō pōt eē cōis aliq; rō sba
una. & p^o nō proprie un^o con-
ceptu entis non correspond² a-
liq; res una in effectū. Est autem
aduertendū q; cuiuslibet cōceptu
reali un^o corrdēt duplex reali-
tas. una in se alia in suis inferiori-
bus. Prima realitas ē obia. 2°

32
sba. siue in effectū. sed primū
abstrahit ab ex² actuali. & ab il-
lia que actualē ex²iam cōsequū-
tur. S; 2° p^o cernit actualē ex²
& que ipam cōsequuntur. Ex^m
con² spe^o hominis correspond²
det un^o realitas un^o uere reali-
nōq; terminata ad hoc suppo^m uel
ad illud. Alio modo correspō-
det sibi eadē; realitas ut determi-
nata diuisa & picipata in diuer-
sis suppositis. Primo hec reali-
tas nō h; ē nisi obiuū & unitate;
ppriā correspondēt illi reali-
tati. 2° h; ē sba ī effectū &
non correspondēt sibi aliq; unitas.
sed potius pluralitas cū sit in illis
plurificata ut dictū ē. Ista tū p^o
pōt esse fundamētū remotū pre-
dicte unitatis. Sicut ceptu entis
correspond² realitas dup². Vno
modo ipsa entitas nō dterminata
ad hāc uel ad illā entitate; nec ad
existere uel non existere. nec ad
hunc modū eēndi uel ad illū. &
s^m hanc realitatē habet propriā
unitatē & ē obiuū precise. & s;
hanc accidit etiā sibi oīs entitas
sig² & oīs modus eēndi deter-
miat² Alio correspondēt sibi ipsa
entitas ut ē dterminata & pluri-
ficata in diuersis suppositis actū
ex²ib⁹. & s^m hāc nō hab; esse
obiuū nec hab; aliq; propriā uni-
tatem. immo totalē diuersitate;
nisi quis uell; dicat q; h; un^o

analogie & habitudinis que est
inter ipsa in quibus existit. Sed
contra deus & creatura sibi & ac
cidēs cōtinent in rōe entis real
ut dicitur. & eadē d: s'inguū² se to
tis realitate subina s'm te g^o impli
cas contradic^{em}. 2° & dico q^d
predicta se totis distingūtur h³
realitate s'biue acceptā. & cōue^{nt}
realiter s'm realitate obīue accep
tam. uocando realitē oīz³ tūm
p'inte intentionis. & sic patet nō
ēē contradicti^{em} in dicitis. 4.2
ppō est illa q^d unitas cōcept^{us} en
tis est summa. op^{ta} unitati māli.
p² nōm illa que habent op^{ta} cō
tra^{tes} in summo uident^{ur} ēē sum
me op^{ta}. sed unitas propria concep
tus entis & unitas nūales habēt
op^{ta} con^{tra}tes g^o 2. Ad eviden
tia b^o 2° est sciendū q^d unitas nūa
lis ē determinā^{ta} di^u & maxima
q^d patet nā nulla uoitas ē ipsa de
terminā^{ta} & ideo per nullāz aliam
determinatur. nulla enim unitas
est ipsa di^u. & ideo unitas ipsa
est principiū numeri. nulla uni
tas ipsa inferior. & ideo des^{cent}
sub ipsa. est impossibilis. sed per op
positum unitas propria concep
tus entis est indeterminā^{ta}. cūz sit
transcendēs & tante indifferen^t
quanta intelligi potest & est in
di^u. ideo cum nulla in num. rōz
potest ponere. nec comparationē
nec aggregationem facit. est eti

mi^u quia minor illo intelligi si
potest in conceptibus realibus
procedendo. licet enim unitas ge
neris sit minima non tamen sim
pliciter. Contra 4^{am} conclu
sionem ar² q^d conceptus entis nō
sit realis. quia quōd diuiditur p
aliqua duo non ē alterum deter
minate. sed ens diuiditur per ent
reale & ens rationis 7° me^{ce}. g^o
2. 2° negando a^m. scz q^d ens
ut est uniuocūm diuidatur per
ens reale & ens rationis ut pate
bit in sequenti cōn^one 5^a con^o
est ista q^d ens ut est uniuocūm nō
est cōmune enti reali & rationis
Pro cuius euidentia pono duo
preambula. Primum est quid
intelligatur per ens rationis. di
co q^d per ens rationis intelligo dē
illud quod habet esse per actum
potentie collat^u uel comparatiue.
ita q^d sua entitas non habet esse
c^o actu intellectus. sed ab ipso
trahit & in fieri dependit. 2^m
preambul. m ē q^d per ens reale
intelligo illud q^d habet esse c^o
actu intellectu uel actu cōipa
tūo cuiuslibet potē^t int^u. h^o
p^o nō p^o nōz sic. Illud quod
p^o dicatur quid dicitur & essentia²
de aliquo uere ente reali quod ha
bet ēē circū^o omni actu intellec
tus est necessario quid reale. ens
h³ ēē circū^o oī actu int^u. patet
ex quo cōn^o d' illo p^our. sed n^o

tale potest cōn^o d' dicari n^o aliq^o
nō de ente rōis g^o 2. Sed de uni
uocū p^o d' cōn^o de suis uniuocū
g^o 2. p² illud tale cōe uniuocū
enti reali & enti rōis uel p^o sup^o
ab aliquo actu int^u uel non pre
supponitur uel causat^{ur} per actus
uel non causatur p^o actum. si
presupponitur & non causatur.
g^o uere habet ēē reale. reale autēz
non potest p^o de ente rōis. si non
presupponit per actū intellectu
sed causatur g^o tale non pōt p^o
de ente reali cōn^o g^o non est quid
uni^u. Est ergo sciendū q^d ē yma
g^o scoti sup^o primū snāz. q^d ē
reali & enti rōis non pōt ēē aliqd
2° uni^u ita q^d ens q^d diuidit^{ur} per
ens reale & ens rōis non dicit a
liq^o rōem cōem sed solam uocēz
& illud ens sic cōmune non est
s'bi in me^{ca}. cum me^{ca} sit soluz
artifex realis. & per q^oz quelibz
p^o sui s'bi debet ēē realis sicut est
sui s'bi. Dico t^o pro euide^{nt}
h³ aliq^o p^ones. Prima q^d rōi
bus rōis est aliqd cōe uni^u
puta ēs rōis. p² q^d a p^oicipatib^o
for^o aliq^o rōem cōem ē abstrahib^o
aliq^o con^o uni^u. etia aut rōis
p^oicipant unā rōem. q^d ēē rōis g^o
2. 2^a ppō ē illa. q^d in oib^o enti
bus rōis ē aliq^o cōis con^o re
alis uniuoc^o. p² ex 3^a con^one h³
articuli. 3^a ppō ē ista q^d null^o
con^o realis pōt ēē uni^u entib^o

rōis. p² q^d uni^u uniuocū p^our
que de suis uniuocū ens aut reale nō
p^our q^o de entib^o rōis ut p² 3
g^o 2. 4^a ppō ē ista. q^d null^o cō
ceptus entis rōis pōt esse uni^u
entibus realibus. nam predicari
conceptum rōis de ente reali. ē
p^o rōi i adiecto. g^o cōm rōis esse
uni^u entib^o realib^o stare nō pōt.

Sed contra istam cōn^onem ar
guit Aureolus. primo cōtra sco
tam. dicit q^d scotus uidetur con
tradidit p^oicipiis suis. ratio sua
est ista. omnis intellectus certus d
tūo conceptū & dubius d' diuer
sis habet conceptum alium de il
lo de quo est certus ab illis de qui
bus est dubius. & uniuocū illis.
Istud uidetur esse p^oicipiū sco
ti. sed potest aliquis ēē cert^o de a
liquo q^d sit ens & dubitare utrū
reale uel rationis. g^o ens ut diui
ditur per ens reale & ens rōis
d^o aliq^o cōcept^{us} cōem uni^u illis.

p² ad idē arguit unus doctor
sic d^o p^o ferri^o sup^o aliq^o p^o obā
h³ aliq^o uni^u 9° om^o p^o sub q^o o²
illa cōtinent^{ur}. s³ itē pōt ferri super
ēs reale & ens rōis. g^o o² q^d sit in
tūrtute alie p^o obī. s³ obī p^o in
tē^o nō est sola uox ut d^o scot^o. Nāz
p^o real h³ obī reale p^o g^o 2
p² magis distant deus & creatū
ra q^d ens reale & ens rationis.
Tūm. q^d de^o & creatura distāt i
infinitūz. non sic ens reale & ens

per Aureolus 5° 10. dicitur

rōnis. Tum quia ens rōnis p̄
dicatur de creatura & in ipsa fū
daf. sed p̄ te deus & creatura cō
veniūt in aliq̄ uno cōceptu. ḡ
multo magis ens reale & ens ra
tionis. 2° & dico q̄ ad hoc q̄
aliquis cōceptus sit aliquib⁹ plu
ribus uniuocus non requirit so
lum q̄ sit aliis alie^{te} uocis. sed
etiam alietate pprie rōis cui ini
titur. Tunc ad primā rōnem
in forma dico q̄ q̄n aliquis ē cer
tus de aliquo q̄ sit ens. dubitant
utrū reale ut rōnis est certus de
conceptu solius nōis. Sed di
ces idem dicas ad istam rōnē tu
am per quā p̄bas unitatē dei &
creature. rōnez fac si potes si bñ
adueras ad propositiones que
illam solidant. ut muniunt cōtra
oīm sagipram valeant defendē.

Ad 2^m premitto ut dī^r Sco
tus in suis theolo^{is} q̄ intelligi
bile intellec^{em} nā precedere ne
cesse est. Et idem potest haberi
per dictū Aug⁹. ut in questionib⁹
de esse intelligibile diffusū
declaratur. 2^m dictum est q̄
cp^m intellectus non dependz ab
intellectu. sed cōm intellectus
habet rōm presuppositi r̄^m inte⁹.
ut patet supra. ḡ op^m intellect⁹
non deperdet ab intellectu.

3^m dicit m̄ q̄ omne p^o contē
tentum sit b̄ obiecto formali in
tellectus est per se independens

ab intellectu. sed ens est p̄ se ob
iectum intellectus. ḡ de concep
tum sub obō formali intellect⁹
est dependens ab inte^{tu}. 4^m
dictum est q̄ nullum ens rōnis
est per se contentuz sub obō for
mali intellectus. p̄bas nāz cui re
pugnat esse tale q̄ conperit om
ni contento sub formali obō in
tellectus. non est per se contentū
sub formali o^o intellectus. sed
enti rationis repugnat independē
tia intellectus ab intellectu
uel equipo^o. quod dico propter
aliquas potentias collatiuas. ḡ
ens rōnis non est per se cōnētū
sub formali o^o inte⁹. 5^m dcm̄
est q̄ enti rōnis non conperit in
telligibilitas per se. p̄bas. nam
quod non continetur per se sub
formali o^o intellectus non ē idē
ydep̄itate suo contento nisi uir
tualiter inclusum in ipso. nec ha
bet per se intelligib^{em}. hoc patet
ex declaratis superius. sed ens ra
tionis non continetur per se sub
formali obō intellectus ex prece
ce^o dicto. nec ē ydep̄^{te} suo cōtō.
ens enī rōnis enti reali ydep̄^{te}
nō pōt. nec ē virtualiter in ipso
clusum sicut passio in subō. quia
ens rōis n̄ pōt esse p^o ētis realis.
ḡ ens rōis nō hz p^o intelli^{em}
6^m dictum est. q̄ enti rationis cō
petit intelligibilitas per accōs.
nam omne quod potest intelli

p^o ē intelligibile p^o. patet ex pre
cedenti. ergo q̄ non est intelli
gibile per se ē intelligibile per accōs
7^m dictum ē q̄ intelligibilitas
entis rationis ē intelligib^{em} eq
uocē. h^o patet ex predictis hūi.
nihil enim cōpetit ei uniuocē cū
ente reali. Ex predictis patet
q̄ ens rōis non habet rationē
proprie intelligibilem nec accōs
tellectus presupponit necō.
Ad formam rationis potest dici
q̄ intellectus non fertur unifor
miter obiectu in ens reale. & ens
rationis. quia ens in reale fer
tur sicut in p^o obm̄. in ens au
tem rationis sicut in illud quod
obicitur sibi per accōs. ideo ne
go nām. Ad probationē autē
patet ex prelibatis. Ad proba
tionem 2° concedo q̄ unius potē
tie ē unum obm̄ propriū & adeq̄
tum sub cuius ratione attingit
quicquid p^o ab ea attingitur uel
saltem ē idem ydep̄itate accōs
part^o. formaliter rationem eius.
tunc autem ens rationis non est
p^o attingibile ab intellectu. ut p̄
ex dictis superius. Ad 3^m ne
go 2° nām plus distant extrē
ma alicuius distantie q̄ cōtā sub
altero extrēmorum. sed ens rea
le & ens rationis magis distant
q̄ deus & creatura cum contine
antur sub ente reali. ergo ens re
ale & ens rationis magis distant

34
q̄ deus & creatura. Ad proba
tionem potest dici q̄ inter deum
& creaturam ē distantia per infi
nitatem intēnsiam ipsius dei. sed
talis distantia non tollit cōm ra
tionem ipsorū. sed distantia que ē
inter ens reale & ens rōis tol
lit omnem rationem cōm eis. ut
patet ex declaratis i cor^o questi
onis. Ad aliam probationem
dico q̄ ista predicatio nec funda
tio non arguit maiorem ydep̄
tatem. certum enim est q̄ duo i
diuidua eiusde⁹ speciei min⁹ dis
tin^{tu} q̄ accōs & lbm̄. & tamen
accōs fundatur in si b̄iecto & p̄
dicatur de subiecto. Vnum autē
indiuuum eiusdem speciei nō
potest sic in aliquo fundari. nec
de aliquo predicari. 6° con^o ē
q̄ licet conceptus entis sit in se u
niuocus & ad quocunq̄ cōpara
tus dicat unam rationem aliq̄. n̄
tamen ē de omnibus uniuocē p̄
dicabilis nec quiditative. qd̄ pro
batur primo sic. illud quod cadit
in diffinitione aliquorū ut addi
tum non predicatur quiditative
de illis nec p^o. sed ens cadit in dif
finitione aliquorū ut additum.
ḡ x. p̄batur b^o quia 7° mē^o di
citur q̄ in diffinitione passionis
ponitur subiectum ut additum
primo p^o. capi. de per se. ens au
tem habet passiones multas ut
sexum bonum unūz ex 4° mē^o.

Preterea omne quod predica-
tur quiditative de aliquo sub-
iecto est idem illi p^o in primo mo-
do. sed ens nō est idem p^o primo
modo cuz passionibus suis g^o &
a^o patet quia soluz illa & omnia
illa de primo pertinet ad quidi-
tatem que sunt de primo modo
dicendi p^o. b^o patet quia subiec-
tum non est idem passioni in pri-
mo modo nā magis esset idē lbm
passioni q̄ passio lbō. Cōfir-
m^o q̄ p^o nō ē p^o nō ē p^o nō ē p^o
s^o p^o nō ē p^o nō ē p^o nō ē p^o
e^o p^o nō ē p^o nō ē p^o nō ē p^o
tias drāl uz q̄ de ip̄is nō p̄dicat ēa
q̄ p^o nō ē p^o nō ē p^o nō ē p^o
nihil p^o penitus includē. s^o cō-
cept^o ultiaz drāz sunt h^o g^o &
a^o p^o s^o me^o. ubi ponit d̄ra inf
differen^o & diversa. nā d̄ra ut d̄
ibi sunt alicui idē entia. ita q̄ in
aliquo sui cōveniunt & in aliq^o
drūt. diversa autē i nullo cōveniūt
p^o b^o nā accipio duas drās uti-
mas. a & b. p̄ sunt d̄ra p̄ diversa
Si diversa habeo p̄pōm. si d̄ra g^o
in aliq^o con^o & in aliq^o drūt ex
p̄missis. tunc acc^o illa per q̄ drūt
uel sunt d̄ra ut diversa. si diversa
eadē rōe standū erat in p^o uel sal-
tē habet q̄ ens non p̄tur de istis
q̄ d̄ra. Si d̄ra ut p̄ arguā & e^o
p̄cessus in infinitū p^o concep-
tus eius qd̄ ē rō drūdī p̄c^o ē sim-
pliciter non includens ceptū aliū

cōiorē. s^o forma p̄ rō d̄ra ē h^o g^o &
a^o p^o q̄ si includit ceptū a^o
cōiorē p̄ta entis o^o q̄ in illo cō-
tinetur cū aliq^o & p̄ cōis non est
p̄c^o rō d̄ra d̄ra. b^o p^o Tū ex
noie & rōe. tum per porph^o. d.
q̄ ois d̄ra facit aliud. p^o si d̄ra
includeret ceptū entis tunc in
d̄ra diffinitione esset negatio. cōis
est falsuz g^o a^o. p̄ba^o s^o Cuz
q̄ negatio est quando idez bis
repetitur. sed si d̄ra ipsum ens i-
cluderet repeteretur idem bis cō-
s^o semel in animali & semel in ra-
tio^o. Iste tres rationes solēmp-
nes sunt scoti. per quas dicta s^o
p̄robatur. inter quas primam re-
puro insolubilem nec unq̄ aliq^o
fuit ausus temptare nec solvere.
licz alumnicus temptet ultiaz
illam solvere q̄ tangetur inferi^o
in i^o q̄stione de gene & differen-
tia. Contra istam cōnem q̄ d̄ra
tam ad p̄nes entis arguit Au-
reolus sic. omnis entitas in se in-
divisa et ab aliis divisa ut ab aliis
divisa in se est unum preter mul-
ta. si ergo entitas est formaliter
distincta ab unitate. erit ab illa
formaliter distincta uel divisa. et
in se indivisa. & per cōis in se u-
na preter illam q̄ est contradic^o
erit enim unitas non per unita-
tem. Preterea q̄ cōis sunt dis-
tincta sunt plura. sed ubi est plu-
ritas ibi ē d̄ra uni^o ad m^o duas

Sed ubi ē pluralitas ibi sunt due
unitates ad m^o g^o & a^o ad
p̄dicta. Pro c^o evidē ē notanduz
q̄ ista sunt ad invicē ordinata. ē
in q̄ p^o in d̄ro in est uni aliud ta-
tum & non est ipsa unitas. a^o
est unitas ad quā rōis indio. s^o
ē idem p̄tas q̄ ē relatio fun^o s^o
per unitatē rōis. fm hoc g^o d^o
q̄ non s^o q̄ si est indivisuz q̄ sit
unū. nam indio non est unitas.
sed s^o unitatez & est via ad unū
vide alibi prolixius puta in in-
terrogationibus interrogatiōe
vi^o Ad z^o cōcedo q̄ quecūq̄
sunt distincta sunt plura. sed nō
sequitur q̄ ubi est pluralitas q̄
ibi sint formaliter due unitates.
s^o bene sequitur q̄ sint duo una
tūm quiditative & aliud deno^o.
ita q̄ per eandē unitatem p̄ quā
unitas est una quidit^o per eandē
ens est unū deno^o. Quan-
tum ad ultimū articulum huius
questionis pono aliquas p̄p̄si-
tiones. Prima est q̄ concept^o en-
tis est cōmunissimus etiam si m^o
me p̄m^o. hoc p̄ba^o quia concep-
tus ille quē nullum positivū po-
test subterfugere p̄mmo oppo-
ta sunt inter eos ambitum est
cōissimus & summe p̄m^o. sed cō-
ceptus entis ē huiusmodi p^o &
p^o ille conceptus cui p^o soluz
opponitur prima negatio ē sum-
me p̄ & cōmunissimus sed cept^o

39
entis ē h^o g^o & b^o p^o q̄ nō ē ē p^o
ne^o q̄ p^o oppo^o ip̄li ēti ēē Cō-
firmat ratio. quia primum prin-
cipium habet conceptum cōmu-
nissimuz pro subiecto & p^o p^o.
ista patet nam p̄mital p̄p̄positio
nis est ex primitate terminoruz
subiectum primi principii ē ens.
4° me^o g^o & a^o. ex quo concludit^o
q̄ n^o rō ē cōior ēte. s^o cōis q̄ cūq̄
sūt idē cōveniūt i aliq^o unū cōi. s^o
conceptus entis est idem cuz oī-
bus conceptibus. ergo oportet
q̄ sit aliquis conceptus unuz cōis
i quo cōveniant. Cōfirmatur
rō. s^o q̄ si cept^o entis est cōis p̄cō-
venit i aliquo cū aliis cōtibz uel
in n^o. si primū hēo p̄p̄ositū. opot-
tebit in q̄ q̄ illud sit cōe cū semp
illud i quo aliq̄ cōveniāt sit cōi^o
extremis cōveniētibz. si in nullo
p^o non idē. p^o illud qd̄ dicitur
de ente & de non ente ē cōis. s^o
p̄ta sunt h^o g^o & b^o p^o. plura
ex^o addu^o p^o q̄ significari p̄ no-
men cōvenit enti & nō ēti nihil nō
ē nō^o z^o nōhō qd̄ ē nō^o ifinitū
ē cōe ēti & nō ēti bñ i q̄ d̄ q̄ nihil
ē nōhō cū affir^o entis negat ab ip̄
solū cū nihil sit s^o q̄ sit nonhō
3° q̄ p^o pōt d̄ ēte & de nō ēte
dici^o. n. de a^o q̄ nō ē q̄ possibil^o
ē cū adhuc nō sit 4° q̄ p^o cō-
enti & nōn entī dici^o. n. n. b. l. est
nihil 5° quia formalitas cōne^o
ēti & nō ēti p^o q̄ nihil & ēs dist^o

for² uel sunt non idē for². q̄a for²
re dīceres q̄ nihil nō ē dīstīctum
cū idē & dīstīctū sūt pa^{ones} ep̄
tis dīte p^o me^{ce}. & de quocūq; dē
pa^o de eodē dī & lbm per qd̄ pos
ses probare q̄ nihil eēt ens qd̄ est
tradi^o & io p̄ cauilla^{ne} nō eua
des q̄a dīcā q̄ non sūt idē for².
sed quecūq; nō sūt idem for² ha
bent formalitates p̄ q̄s non sūt
idē. p^o p^o euidē² ē sciendū
q̄ qd̄itas ī cōceptibus m² pōt ac
cipi. Prio in ordine t^{uum} p̄ntab
liū. 2° in ordine cōceptū re
aliū & qd̄itāōis. 3° in ordine
deno^{ozum} realiū cōceptū. 4°
in ordine q̄litercūq; entiū. In
p̄mo ordine conceptus p̄ntales
sūt cōmūssī ita q̄ supra se non
habent aliquem cōem conceptū
in ordine. x. p̄ntōis nullū. n. h̄nt
p̄ntum cōe. In 2° ordine t^{uum}
cōis deo & creatre ē cōssī ita
q̄ null^o cōtū qd̄itū ē cōior deo
& creature q̄ ip̄e cōcept^o entis.
In 3° cōcept^o transcenden^o cō
stībiles cū ēte sūt cōssī. In
4° ordine ens ut est cōe enti rea
li & enti rōis & cuiūq; per aīz
fabricato ē cōmūssī & sub ista
ente credo posse concipi oīa ētia
p̄ntatū & sic ista th̄ia ita q̄ p̄s
tus nulla rātio conceptibilis po
test ipsū subter fugere. Ad
rōnes respondeo pro euidētia
p̄mo pono duo dicta. P̄mū est

q̄ proprie loquēdo superius &
inferius non conueniunt in aliq̄
patet quia tunc eēt processus in
īnīnitum. nam tunc queram de
illo alio oportet enim q̄ illud sic
quid superius ad ista & sic proce
dam sicut p̄r^o. 2^m dictū ē illd̄
q̄ superius est illud in quo infe
rius conuenit cum aliquo & est
idē idemp^{te} nō adēquata. Per
hoc ad formam dico q̄ concep
tus entis nō cōuenit in aliquo 3°
cum conceptu huius entis. sed ē
illud quo omnia entia conueni
unt tū licet in nullo 3° cōueniāt. ē
tū illd̄ quo oīa cōueniūt. & sic
seip̄o cōuenit. Ad cōfir^{em} rō
& d^o q̄ conceptus entis in nullo
3° cōuenit. uenit tū seip̄o. & seip̄
sō rō h² cōueniēt. & ideo nō sē
q̄ nō sūt idē. Ad 2^m p^o eui
den² ē sciendū. q̄ ens in 4° ordie
ut uisū ē dī de oī conceptū ē d̄
extremo tradic^o entis qd̄ ē lbm
p̄² p̄n². & ideo rō ista p̄bat bñ q̄
sit aliqd̄ cōi^o ēte qd̄ est ī 2° ordie
n̄ aut p^o qd̄ ē in 4° ordie. Signi
ficatū q̄ p̄ nō². & poss² & nō²
īfinitū & h² talia sūt p̄ta sub
ēte ī 4° ordie & illd̄ n̄ dicit nisi so
lū nocē cōez eis. 2° p̄ d̄ ē ī q̄ ē
ut d̄ eo loqm² h̄z cōn^{em} v̄e circa
qd̄ sciendū eēt op̄ō; q̄ rūdā quā se
pe audiui uolētū oēz textū ap̄l
destruet chimeritū & figētū
ēs n̄ h̄re cōn^{em} & motiū cōrū;

stat in h^o q̄ illud contradic^o eēt
intelligibile & tunc est ens. quia
nec pō² apprehē² aliqd̄ obm̄ nisi
sub rōe p̄mi obi. ens autē est p̄m̄
obm̄ intellect^o s̄m̄ Autē. Si g^o ē
haberet cōtradic^{em} sē² q̄ illa eēt
ens. sed inter ens & ens non ē cō
tradic^o. Confir² quia contra
dic^o mēbra neutrū est factū; ab
aīa. nē² enim ab aīa est. sed factū;
ab aīa est aliq^o ens it² g^o inter
ens & ens nō ē contradictio. g^o
&. Contra illo; mo² dīcēdi
quē rep̄ro falsū; ar² p^o aucto²
Ap̄. 4. me^{ce} q̄ oēm cōtradic^{em} ac
cipit p̄ens esse & non ē. h^o non
esset nisi ens haberet cōtradic^{em}
Preterea ap̄ uult ibidē argue
re contra illos q̄ negabant illud
p̄m̄. Impossibile ē idēz sūm̄ esse
& non esse. & arguit sic contra e
os illud principium est firmīssī^m
cuius obiecto non potest assen
tiri. sed obiecto p̄mi principii
non potest assentiri. g^o &. h^o em
enim probat ap̄ sic. nam tunc cō
tradic² essent in eodem. nam opi
niones contrariorum sūt cōtra
rie ut ip̄e dicit quid ergo ualeat
ista rātio nisi esse & non esse sūm̄
dent contradic^{em} certe nihil.
Preterea in fine 4° me^{ce} Ap̄ pro
bat q̄ inter contradic² non ē dā²
mediū. Tum primo quia iter
uerum & falsū; non est dare me
diū. oīs enim oratio est uera ul

falsa sed uerū ē eē qd̄ ē & falsū; n̄
eē qd̄ n̄ ē ē ē et n̄ ē sūm̄ tradic²
ut dicit g^o &. Tum etiam quia
in 4° rātionē dicit q̄ esset dare a
liq̄ factionem que non eēt gene
ratio p̄ corruptio. omnis enī ḡna
tio incipit a non eē. corruptio ue
ro ab eē quare concludit q̄ inter
esse et non eē non est dare mediū
p̄ ergo plane q̄ Ap̄ uult ens ha
bere cōtradic^{em}. Preterea po
test argui sic. cuiūq; est oppo
sita aliq̄ una nē² illud h̄z cōtra
dic^{em}. sed ens est h̄z modi g^o &. a²
patet. quia affirmatio & nē²
eiusdem de eodē cum aliis cōtra
dictōib² que sūt in libro elen.
faciunt contradic^{em} ergo zc. b^o
probat. quia potest affirmari
g^o & negari. patet oīa per Ap̄ ī
2° p̄r². Preterea in omni op
positiōe est dare unā primā ad q̄
oīs alie reducuntur. g^o in oppōe
contradic² est dare unam primā;
contradic^{em}. s̄ ista nō ē alie² ētis
sp̄al q̄ rōe de una eadē rōne de
alio g^o o; q̄ illa sit ipsū² entis ut
sumpti ad ēe ens cōe reale g^o zc.
Pro cui² euidē² & eoz solūē
dis rōibus ē scien^m q̄ ens pōt sū
mi dū². Vno² ut cōe ad oīa entia
realia. alio² cōe ad oīa entia siue
realia siue rōis ī aīa uel extra aīz
p̄^o ut dictum est dicit conceptū
ōmī^m & est subm̄ p̄² p̄n² 4° me^{ce}
Alio² dī² solū no² ut fut p̄batū.

Pro quo potest reduci una ratio
francisci a mairois q' ab extre-
mis contra^o for^o sumptis no pot
aliquis conceptus cois unicus alia
inter ipsa contradic^o sumpta for-
maliter eet dare mediū. sed altere
contradictoriū ē ens ratiois q'a
nihil ē ens ratiois inte^o enī fingit al-
tere extremū contradic^o. g^o x.
fm hoc dicendo q' enti pmo mo^o
sumpto est contradic^o. & hoc p
bant rōes predicte. Enti autē z^o
sumpto nihil est contradic^o naz
in equivoctis non ē contradic^o. q'
a contradic^o non ē nōis solum s;
rei & nōis p^o elen. & ita conclu-
dunt eorū rationes & oppinōes
3^a ppō est ista q' ac^o est simp^o
& p^o p^o illud quod ē ex sua rōe
propria. licet x^o rōe & ex rōe sit
enī ex q'dā analo^o ad sbām. pba^o
quia posteri^o se b rōe posterioris
non est causa prioris ut prius. s;
analo^o acntis ad sbām est posteri-
or ipso accidente. g^o non ē causa
pccila entitatis acntis. & per nōis
acntis non est precise ex analo^o ad
sbām. Preterea ab^o est pri-
res^o. sed q'ritas est quid absolu-
tū habitudo aut q'ritatis ad sbām
est quid respectiū. ergo q'ritas
p^o est ens q' intelligat in analo^o
ad sbām. preterea arguit ni-
hil est tale actu per solā p^oritudi-
nem. sed ista aptitudo non ē nisi
q'da; habitudo g^o zc. 4^a ppō

ē q' unū & analo^o possunt se cō-
pati in eodē conceptu simul hec
probat ois rō non tollens alteri^o
rōm est illi alteri compo^o sed rō
analo^o nō tollit rōm unū g^o zc
b^o p^o. nā unū sunt quorū nō ē
cōe & rō sbē est eadē. s; aliq' pnt
pticipare eandem rōm licet p p^o
& posterius g^o zc Confirma^o
ppō conceptus aliter g^o nī ē analo-
gicus. sed iste est vere unū g^o
zc. anī patet de numero q' prius
dicif de dualitate q' primo ē nū
q' de multis aliis. 7^a ppō ē q'
cōceptus entis ē abstrahibilis
a quocunq' ente. probat. q'a con-
ceptus aliquorū p^obitis cōis ē ab
ipsis abstrahibilis. sed conceptus
entis est h^o g^o zc Vbi ē sciē^o
q' abstractio ē duplex. s. pccilata
& diuisiva. Precisiva vōcō il-
lā fm quā aliqd includens p^o rōe
rōes potest pccise cōcipi s; unū
illaz vel una ipsaz pot pccise cō-
cipi s; se ipam nō pccise cōcipi
pccise altitē precise nō cōcipi
rōabilitate. Sed abstractio diuisi-
ua ē q' aliqd separat ab ente a
liq'no diuisente. De p^o abstractio-
ne pono aliq' dicta. p^o nū ē
q' multa sunt inseparabilia fm esse
q' nō sunt separabilia & abstrahi^o
per int^o. p^o de mathe^o. 2^m
dicif ē q' in h^o abstractione ni-
hil affirmat ut nētur exercetur
enim solū per simplicitē cōparatōz

intellectus. & ideo in h^o abstrac-
tione falsitas ut veritas non con-
sistit. unde 2° p^o dicitur quia
abstrahentium non ē mendaciū.

De 2^a abstractione pono aliq'
dicta Primū dictū ē. q' de q'd
potest vere negari de aliquo pot
vere abstrahi ab eo abstractione
diuisiva 2^m dictū ē istud q'
de q'd non potest negari ab aliq'o.
non potest vere abstrahi ab eo
istomodo 3^m dictū ē q' ista
abstractione consistit veritas ut
falsitas 4^m dictū ē q' ex ista
abstractione pccise inferre diuisi-
uā ē conuertere abstractionem
ueracem in mendacē. 5^a ppō
ē q' conceptus entis ē indiffrens
conceptibus aliorū entium. p^o de
cōe ē idiffrens illis quibus ē cōe.
sed conceptus entis ē cōis cōcep-
tibus aliorū entium g^o x. Pro
evidentia huius ppōis ē notan-
dum q' indra est multiplex. que-
dam ydemptitatis. alia cōitatis.
a^o receptionis. alia actionis alia
disiunctionis. Primā habent il-
la que sunt eadem eo modo quo
sunt eadem inq' indra. i. non dīa
2^m habent superiora r^o iferi-
orū. 3^m habet mā r^o foraz.
4^m habet agēs q' est indra
ad hanc actionem uel ad illā.
5^m hnt ppōes ypo^o disiuncte.
7^a ppō ē q' conceptus entis hab;
q'dam neutralitatem r^o aliorū cō

ceptuū. p^o ois cōceptus indeter-
minatus r^o aliorū & nullū
rum includens h; neutralitatem.
r^o ipsoz. sed conceptus entis est
h^o g^o x. Pro evidentia huius
ppōis ē notandum. q' duplex ē
neutralitas. quedam iclusionis. q'
dam indeterminatiōis. Primam
neutralitatem habent superiora
r^o inferiorū suoz. nam superioris
neutrū inferiorū quiditatie in-
cludit. & de se ē indra & indeter-
minatū ad quodlibet inferiorum
2^m neutralitatem habet sbm.
r^o suaz ppriaz p^ontum. nā p^o
non includitur quiditatie i cō-
ceptu sibi. tñ sbm ē de se indeter-
minatū r^o suaz passionū. 3^m
ppō ē ista. q' conceptus entis h;
quandā alie^o a conceptibus
aliorū ēritum. patet quia ē dislice^o
Vbi sciēdū q' alie^o ē multiplex.
Quedam oppositionis & hec est
inter conceptus oppositos qual-
font conceptus dīatum diuidē-
tium aliquod genus. Alia est
disiunctionis & hanc habent con-
ceptus dispati puta duaz specie-
rum sub eodem genere. Alia est
determinabilis & dīa^o. & hec
ē inter cōceptus generis & dīa
Alia ē neutralitatis iclusi^o & dīa
tia^o & hec ē inter cōcept^o iferi-
orū & superiorū. & hec ultima a-
lietas cōpatif secuz uerissimam
ydemptitatem 9^a ppō est ista q'

inter conceptus quos potest haberi de deo & creaturis solus conceptus entis est simpliciter simplex. primum nam ipse non potest resolui in alium priorē & cōiorem conceptū se. & hunc uoco conceptū simpliciter simplicem. 2° ppō est ista quod cōceptus speciei cuiuslibet pōti ē uere cōpositus. p^o sic tūm quia ē uerū diffinitio diffinitio aut habet partes. pars & pars faciūt cōpōnem Tum quia ē resolubilis in alium conceptū cōiorem. Ex quo patet quod opinio Iacobi de Viterbio tenentes oppositum nihil ualet nec obstat illud dictum quod accidentia sunt simplicia. Intelligitur namque de simpliciter oppositum cōpōitioni ex uera materia & ex uera forma. His uisus est ad rationes principales. Ad autem. 1° p^o phis. quod ens dicitur multipliciter dici quod intelligitur de multipliciter supposito. p^omenides enim ponebat quod omnia entia erant aliquod unum suppositum. Ad Porphyrium. Si quis omnia entia uocet &. Dico quod intelligitur de equiuocatiōe pōli que stat ad unum translatam. Ad aliud 4° me^o dico quod intelligitur quod tūm uniuocata stat analogia. Ad primam rationem dico quod ista contrahentia per que ens contrahitur non sunt ens formaliter sed ydemptitate. puta quia sunt eadem enti. & ideo dicitur quod sunt primo diuersa. nam in nullo ab ipso abstrahibili cōueni-

unt quod includant. eorum enim conceptus sunt simplices non tamen sequitur quod sint nihil. sunt enim ens per ydemptitatem non tamen per inclusionem. Ad aliam rationem dico quod deus & creatura sunt p^o diuersa & in infinitum distantia realitate sibiua non autem realitate obita. uel in conceptu reali. nec tamen sequitur quod deus sit cōpositus. quia ibi pprie non ē pars & pars. Ad rationem Francisci de Marchia. dico quia ratio est de se nec ē necesse esse nec contingens sed non ē necesse esse p^o uatiue nō positue. puta per rationem contingente. ē enim utrumque permissiue. sed est neutrum positue. Ad p^o batiōem quia tunc deus non esset necesse ē. ne & tūm p^obas nullū consistētū ē. Pro euidētia istius p^ono istam ppōnem. quod esse constitutū ex aliis non conuenit pprie deo in quo patet defectus p^obatōnis. hec enim dicit imperfectionem que in deo non reperitur. Ad aliam rationem p^o cuius euidētia p^ono aliq^o dicta. Primum ē quod conceptus entis nō ē finit^o nō infinit^o cū p^o utrumque diuidatur ē p^omi^o neutrum uero positue. uel licet contrahitur per d^om p^opria ē ge^o sit limitatū nō tūm contrahitur per modos irrisecos. Ad illud quod uidebat^o facere contra hoc. quia istud nihil pōt^o addi. dico quod ista ē uera

de infinito quod dicitur & in infinitum. tūm in finit^o permissiue bñ potest fieri ad ditionem nō aliter cōtrahitur distincti. sed aliter cōtrahitur. p^o istud dictū patet solutio unius partis rōnis 2° dicitur est istud quod pprie rōni entis nō cōpetit pprie cōpōitione p^o quia sibi non repugnat in finit^o itensit^o. Tum quia ens ē indrūm ad omnes rationes tam cōpōitionem quā incōpōitionem. Ad illud autem quod uidebat^o esse cōtra hoc quod de contrahibili ē p^o le uerū est de contrahibili per aliq^o a se realiter distincta. Ex quo patet quod conceptus entis pprie non ē potentialis. nec ipse quod est de se facit cōpōitionem saltem in re. sed bene in conceptu. que quod ē p^o deo nō t^o pugnat nec obstat illud quod didi est potentie. nam ista est uera de diuisione in aliqua realiter distincta ab ipso 3° dicitur est quod rōni entis est potentialis sumendo large et finibilis sumendo ista. p^o quadam determinabili^o nec ille tales t^o pugnet deo nec dicitur pprie imperfectiōne p^obitue sed bene permissiua certū inq^o quod positue perfectior ē musica quā ens. cuius includat ipsum & preter hoc apli^o licet nō p^omi^o Ex quo solueret^o una rōni per quā p^o bas quod aliquid imperfectum. musica esset in deo &. Per ista dicta soluunt^o dicta Francisci de Marchia & omnes probatōes sibi apli^o ces ad intellectū. Ad p^o thoma

38
dico quod licet in re nō sit aliqd simplicius deo. tūm non est inconueniens quod sibi intellectū abstractum intelligere aliquē conceptus esse simpliciorē conceptu dei & esse priorē p^oritate unitatis & cuiusdā non conuertentie. Ad 2° eiusdē si rōni u^o. sequitur quod planta & sol non conueniunt in aliquā unitate. arguā sicut & tu. effectus qui non recipit formam similem ei sibi spem per quā agens agit nō ab illa forma sumptū sibi unitate. cā p^odicatōm recipere non potest ista est tua a^o. sed planta a sole p^o ducta non recipit formam sibi sibi spem similem per quā agens agit g^o &. Dico quod tua a^o habet ueritatē de unione spe^o quā non pono inter deum & creaturā. Ad 3° eiusdē dico quod non sequitur quod ens sit genus nā non descēdit sibi eundem modū eēdi quod requirit ad rōni generis ut p^o ex p^o cedentibus. Ad rōni carmelite dicitur quod per rōni eius p^obarer^o quod homo & musca nō conueniunt in animalium homo sit perfectius animal. & per omnes perficitur in ratione animalis. Ad formam ergo rōni dico quod ad hoc ut unitate conueniunt in aliquo uno cōceptu fuisse quod participant formaliter eundem conceptum de se indrūm tūm ad illa. quod utent^o participant eundem perfecte uel non rationē

illius hoc accidit unlicet rō ētis
in q̄tū ē d se sit una & eq̄ pfecta
in uno sicut in reliq̄ tñ perfecti
ori mō pōr partici^{ti} ab uno q̄ ab
alio s̄m q̄ rō rtractiva ē pfectior
in uno q̄ in alio. hoc autē se tenz
ex parte illoz p que cōtrahit ei.
sic sufficiat pro q̄stione p̄nti

VERITVR. VT.

rum actualis sepa^o acn
tis a subō cū existētia
eiusdē includat rradic^{em} ex tis.
q̄ sic videtur. Illud q̄ est alicui^o
formaliter constitutū & eiusdē
alicui^o ab aliq̄o formaliter diuūm
& q̄ ē contractiuūz entis ad ipm
non est ab illo separebile ymmo e^o
sepatio includit rradic^{em} ex
terminis. sed esse i aliquo subūve
est huius^o g^o & a^o includit p̄m
in subō. b^o patet per totaz phiaz
& h^o me^{ce} ubi A. x. distinguit ēs
in ens per se & in ens i alio. & q̄
esse in alio constituit acn^{is} g^o & &
per hoc distinguitur accidens a
subā. & per illum modum distin^t
in a^o ens contrahitur ad accidens

Confirmat rō quia sicut se ha
bet subā ad esse per se. ita accidēs
ad esse in a^o passiones distinc^{te} u
niformiter se habent ad alia quo
rum sunt passiones. sed eē subām
& non eē per se est impossibile g^o
eē accidens & non eē in a^o est in
possibile. p̄ si possibile est aliq̄
cūitate ab alia eēntialiter de

pendentem posse eē sine illa. sed
accidens dependet eēntialiter a
subō g^o & a^o patet nam hec est
d̄ra inter eēntialiter ordinata &
accidentaliter nam in ordine eēn
tiali nunq̄ p̄sterius potest eē si
ne priori. hec est propō z^a posita
a scoto in tractatu de primo prin
cipio e^o primo. qui sic dicit. illu o
dicitur eēntialiter ab alio depen
dere qd̄ necessario ipso idiget ad
eēndum. hec ille b^o p^o q̄a lbm ē
prius sua propria passione & tñc
omne subm est prius s̄m diffini
tionē quocūq̄ accidētē z^o me^{ce}.
sed priorital diffinitionis ē q^{ta}
essentialis. g^o a primo ad ultimū
accidens est p̄sterius essentiali
ter ipso subō s̄o sed p̄sterius ef
sentialiter dependet a suo priori
cum p̄sterius ab^{te} dependeat a
priori g^o eodem addito utrobicq̄
s̄mp sequit. v p̄ acn^{is} eē subm
implicat rradic^{em} g^o & a^o ē ē
per se & non in alio iplicat cōtra
dic^{em}. p^o q̄na. naz qd̄ est ens per
est subā s̄ me^{ce} & per oēm phiaz
g^o si accidens est separebile & n̄
in a^o esset per se & per q̄ns subā.
g^o & Ad oppo^m illud q̄ apud
aliquā potentā est possibile non
includit rradic^{em} ex termis.
sed separetio acn^{is} a subō cum
ex n̄tia eiusdem est possibilis ap̄
aliq̄ po^{am} ut p̄ in sacra^o eucha^e
ubi per fidē p̄oim; acn^{is} sine sbō.

g^o & hoc etia; dicit Io. p̄p. x. q̄
hoc tanq̄ fidem certam determi
nat accidentia illa sine aliq̄o subō
g^o & Cōtra multos fatuos z q̄
bus fatuissime semp̄ auidiūi acc^o
illa eē in aē subūve certū est inq̄
q̄ nullo aē exn̄te ymmo si i uac^o
ponatur illud sacra^mper possibi^e
uel inpo^o adhuc fieret transmuta
tio panis & vini in sacramentūz
uirtute illoz uerboz p̄ si ac^o
non migrat a subō in subm q̄ p̄
us autē non erat in aē subūve g^o
nec postea patet quia aer non est
colotus. p̄ in ista q̄stioē sunt
q̄tuor faciēda. Primo nāq̄ uidē
dū ē si actualis sepatio acn^{is} cō
mūnis & ab^{ti} icludat rradic^{em}
ex tis. z^o uidebitur de accn̄te
prop^o p̄ta de propria pa^o ne.
3° uidebit de relatiuo p̄ta d̄ re
la^e 4° aliqua dubia remouebo

Circa primū ponodual 9° nel
Prima conclusō ē q̄ actualis se
paratio acn^{is} cōis & ab^{ti} cū exn̄
tia eiusdem ab oī subō non iclud^t
rradic^{em} ex terminis. p̄ p̄
sic oīs poten^a ifinita po^{am} finitā
excedens p̄tē quicqd̄ illa & plus
sed poten^a cōseruatiua dei ē in
finita cū sit secū idem g^o poterit
quicquid creata po^o & finitā q̄z
& plus. sed po^o inte^{na} nostra ap̄
prehendit acn^{is} non apprehen^o
subm & sine subō. g^o poten^a dei
creatiua & cōseruatiua poterit q̄

conseruare ipsū sine subō. a^o p̄
aliter non eēt ifinita nec excede
ret finitam. p̄ b^o & p̄rio d̄ sen
su. obiectū enim sensus est quod
dam accidens z^o de intellectu ac
cidens est primo cognitū q̄ subā
cū omnis nostra cognitio depen
deat a sensu & etiam cum solo ac
tu habeat per se ipsam propriam
representationē apud intellectū

p̄ oīs perfectio prec^a ab om
ni imperfecto est perfectissimo at
tribuēda cui nulla perfectio de
ē. sed posse cōseruare hoc sine h^o
& in tali cōseruare uel coexige
re est maxime perfectionis ut p̄
g^o deo qui est perfectissimus est
ista perfectio attribuēda. a^o p̄.
nam aliter iam sibi deficēret ali
q̄ perfectio. & non esset ifinite
perfectionis. p̄ ut p̄batum ē
supra de facto ē ita ut patet in sa
cramento eucha^e. Confirmat
predicta propositio propositione
nulgata apud oēs theologos q̄ ē
illa. quicquid potest deus mediā
te causa z^a. p̄t sine illa in uirtu
te propria. aliter aliqua perfectio
esset in creatura q̄ deess^t ipsi deo
licet tamen ista propositio sit ue
ra in genere cause efficientis &
ita theoligi ipsūm intelligūt.

Confir^t rō qd̄ rō eōi apud sco
tizantes quē ē hec q̄ p̄m indepen
dens p̄t terminare dependen^{am}
eūipz create ēti^o & p^o supplet

uicē eorū termināris cū cālitatem
eorū cause z^{rie} eminēter uides
q̄ depe^m quā h₃ ac^o ad sūm d_s p^c
terminare & uicē subī sup̄plere
Cauet g^o fidelis q̄ ne aliqd de
e^o potestate auferat nec de ei^o p
fectione nec enī auris audiu^t n^c
in ore hōis ascen^t q̄ta ei^o sit mag
nificen^a & ptās. uerū tñ non pñt
ad hęc oīa entia esse separabilia.
Inuenio quedā ac^o que tantā de
pēden^m habent ad sūm & ad
aliqd in sūb^m quod de^o non pōt
supplere nicē termināris illā d^p
den^m & hoc non ē pp dei ipfec^o
tōm sed magis pp ipfec^om etiū
& perfec^m dei inter illa accū^o i
uenio q̄ sanitas ē adēq̄tio hūore
& in tali adēq̄tōe stat & fūda^o
& d^o multis aliis ita genera^o & d^o
hiis que uident^r eēntialiter depē
dere a sūbō. Iuxta illā o^o nem
pono illā ppōe^o & ex dictis cor^e
concludo q̄ inheren^a actualis est
d^o eēntialiter ab ac^o. p^c enī
ē notā^o q̄ inherencia ē duplex
Quedā actualis & quedā aptitudi
dinalis. Inherencia actualis nihil
aliud ē nisi qdā actualis unio acū
tis ad sūb^m. Sed aptitudinalis ni
hil aliud ē. nisi qdā ordo eēntia^o.
& quedam natura^o aptitudo & i
clinatio acūtis ad sūb^m. Hoc
premissopbatur ppō predicta. il
la inherencia a qua acū p^c actu
ali^o separari est distincta eēntialit

ab acūte. sed inherencia actualis ē
h₃ g^o & b^o p₃ ex pmissis. nam i
herencia actualis nunq̄ inest ipsi
acūti nisi ut unio in sūbō. s₃ pōt
eē acūis ac^o non unum ut p₃ ex
p^cdictis g^o &. Sed contra ista^o 457.
ppōnem ar^o. Primo sic illud quo
acūis est formaliter ens non ē eēn
tialit^r distinctū ab acūte s₃ actuali
inherencia acūis formaliter inhe
ret g^o & b^o p₃ 7° me^o. acūtia nō
sunt entia nisi in eo q̄ talis eēntia
tis. s. si bē g^o per illā unio^m quā
appellas inherencia eēntialē acūis
est formaliter ens g^o non distin^o
ab accidente eēntialiter. p^a si
sic seq̄retur q̄ inherencia inhe^o
ret accūti. nam oē accidens inhe
ret sūbō. sed inherencia ē acūis g^o
inheret sūbō. sed nihil inheret ni
si per inherencia. si g^o inherencia
inheret g^o inhereret per inheren
tia. r^o e^o etiā quero de illa inheren^a
uel ē d^o ab acūte ē uel non. si
nō eadē oē standū f^o in p^o &
& se^o ppositū si sic pcedet ut p^o
in infinitū. p^a si sic eēt. ista in
herencia esset posterior acciden
te. nā oē accidens posterior ē sūbō
sed ista inherencia non potest eē
posterior accidente. nam cū oē p^o
us in aliquo sit signo in quo non
est posterior. sequeretur tunc q̄
accidens existeret & nulli in
hereret & ita prius esset natura
liter quod est impossibile. 3°

Ad primū concedo^m & nego
b^orem. Ad pbationē dico q̄ quo
tiens d^r causa tocūens dicit in eo
q̄ ut habet. 5°. me^o. q̄n g^o dicit
Ar^o. q̄ accidentia non sunt entia
nisi in eo q̄ talis entitatis li in eo
quod denotat aliq̄ causalitātē sibi
r^o accidentis & ista ē causalitas
effectiua ita q̄ entitas acūtis est
effectiue per sūb^m for^o aut inest
sibi per p^oriā rōm. Ad 2^m p
e^o eui^o pono duas r^ogulas uni eq
ualen^o. Prima ē hęc quā p^o sco
rus q̄ q̄ncūq̄ aliqd ē tale dno^o
& aliqd formalit^r tale standū est in
illo qd ē formaliter tale. 2^a r^o
gula ē ista q̄ est eadē cū p^oria sūb
aliis uerbis tñ posita. q̄ q̄ncūq̄
aliqd mediū ē in aliquo ordine n
o^o talis mediū in ordine eodē affig
nari aliud mediū. sed ipsū seipso
in tali ordine ē me^o & rō. Ex^o
per qd declarant prima & 2^a r^o
gula a ē idē b. deno^o ita q̄ ydēp
titas ē mediū i ydēp^oficatiōe ip
sius. a cū b. ydēp^otitas autē ē talis
for^o & quā p^ota eadē. si ergo
ydēp^otitas sit alicui alteri idē non
o^o q̄ per aliq̄ aliā ydēp^otatē sed
ipsa seipso ē eadē sed est eadem ali
cui tali iste regule sunt g^onales &
per eas multe rōes sunt soluēde.
p₃ g^o in proposito q̄ ē status &
non ē processus i infinitū. Ad
3^m concedo o^onam. Ad pbatiō^o fal
sitas dico q̄ duplex ē prioritas

Quedā r^ois & qdā n^o. & d^r hęc
ab illa nam in prioritate tēporis
extrema ut sic sunt in cōpossibi
lia eē simul. In prioritate a uē nē
non p^o bene. Vñ s^o q̄ dicit
unus doctor notabilis. non ē icō
ueniens q̄ unū sit in uno signo
in quo reliquū non ē. sed illa pri
oritas nō ē aliud nisi p^oppō^o h^o
ab hoc in alie^o nature & sic pat^o
ad rōnem q̄ non o^o q̄ accidēs sit
in aliquo signo in quo nō ē iherē
tia nā ibi est solum prioritas nē.
Sed dubitat circa predicta in
quō p^oto sit predicta inherencia
actualis. qdā doctor dicit q̄ re
ducitur ad p^oto cuius est. modo
enī nō pōnitur in aliquo p^oto
per se sed reducitur ad p^oto^o c^o
est hoc mihi non placet. nā r^o
nō reducitur ad gen^o ab^oum s₃
ista inherencia ē re^o cum sit que
dā utro & sine terminis cōcipi n
pōt. Et ideo dico aliter cū Frācil
code marchia q̄ ipsa ē d^o g^o r^o
nis. tñ scidū q̄ iherē^o h^o acūtis
ad sūb^m includit duo. Primo
enī inest d^o informantis
adiformabile sūe perficiētis ad
perfectibile in quantum accidēs
informar & perficit sūb^m. sūb^m
autem informatur & perficitur
ab accidente & iste r^o est cōmu
nis forme substāciali & acciden
tali quia utraq̄ informat & per
ficit sūb^m licet una s^o q̄ ali

vero simpliciter 2ª inherencia
accidentis includit 2^m dependen^{te}
ad subm iqtu in itif i eñ^o ipi lbō
& pp hoc for^o acñalis distingui
tur cōiter a forma subāli. Et sū
hoc dicendū est q̄ inherencia ac
cidentis q̄tū ad neutru modū est
in gñe accidentis ab^o. sed in gñe
rōis q̄ sic p̄ q̄a r^o informā^o &
informā^o ē queda; rō q̄a ifor
mans & informā^o sunt queda; re
lativa p se sūter dependentia cu
in sub; dependentis ē rō queda;
quia informā^o & informā^o sunt
quedam re^o per se similiter d̄pē
dentia cuius; dependentis ē que
dam res uerū tamen scias q̄ p̄dic
ti duo r^o ut mihi uidef possunt
fundari in quolibet accidente si
ue ab^o siue respectio & ideo non
uidetur q̄ illi duo respectus p̄ci^o
faciant inherenciam esse de p̄rito
rōnis sed eo q̄ ipsa formal^o & q̄
ditatiue ē r^o 2^a d̄clū principal^o
est q̄ aptitudinal inherencia ac
cidentis ad subm per nullā potē
tia est separabilis ymmo manifeste
iplicat contradic^o ex terminis
sic intelligendo q̄ nulla potētia
potest facere quin accidens inhe
reat aptitudine quadā. & in incli
nationem naturalem essendi in
subō habeat. hoc p̄bat sic. Nam
facta separatione huius aptitudi
nis deus potest ponere tale acci^o
in subō aliquo uel non. si non g^o

deus non est tantu; potens sicut
quando ponebat si sic ergo ipsu;
accidens posse poni in aliquo est
possibile. nam nulla potē^o potest
ponere aliqd in aliquo nisi ipsu;
sit potē^o poni in illo alias potē^o est
r^o impossibilis. si g^o acñs potest po
ni facta sepatiōe adhuc hab; illā
q̄ ē uera ytradic^o. Cōtradicō; illi
fir^o quia de^o n̄ potest facere q̄ n̄
possit esse accidens in subō g^o nō
potest facere q̄ accidens non pos
sit pōi in subō. p^o de ens uel ē
ens in se uel ens in a^o facta g^o se
paratione accidentis a subō uel
est ens per se uel in alio. non per^o
quia tunc esset subā. si in alio uel
actualiter uel aptitudinaliter. nō
actualiter quia suppositū ē q̄ sit
separatum ergo sequitur q̄ apti
tudinaliter. seqtur g^o q̄ ista apti
tudo & inclinatio non est separa
bilis ab accidente. Iuxta illam
conclusionem concludo correla^o
duas propositiones. Prima p
positio est q̄ inherencia aptitudi
nalis est eade; essentialiter ipsi ac
cidenti. Vbi tamen sciendum q̄
scotus facit vim in uerbis. Dicit
enim q̄ ista inherencia aptitudi
nalis est eadem essentialiter ipsi
accidenti. non tamen de essentia
accidentis. esse eni; de essentia ut
ipse dicit est esse de conceptu q̄ di
tatiuo alic^o. ē autē idem eētia^o
ē ē alicui intrinsecū & eētia^o.

Primū infert 2^m. 2^m autē non in
fert primū in uerbis ideo nō fa^o
magnā uim. p^o supradictā p̄pō;
ois rō potē^o alicui in exñs ipso cir
cūscrito ab oī eo q̄ nō ē ipsu;
q̄ est extra e9 eēn^o est illi idem
essentialiter alias nō ēē facta to
talis circūscrip^o sed circū^o acci
dēte ab oī ente q̄ est extra e9 eēn
tia; talis inherencia sic in ē g^o &
p^o b^o circūscribat accidēs ab oī
tali. extrinsecō uel de^o pōt ponē^o i
ipsu; in subō uel non. & ar^o si i
pcedēti rōne. 2^a p̄pō est ista q̄
neutra aptitudo ē eadē quidi^o.
ipsi acci^o. p^o nullū eē for^o re^o
ē idē for^o cū for^o ab^o. p̄dicte inhe
ren^o sunt h^o g^o & b^o p^o primo
de actuali iā p̄batū ē de aptitudi
nali p̄ q̄a aptitudo ē r^o. Intelligē
dū tñ ē q̄ hec inherē^o aptitudinal^o
i nullo p̄ito ē per^o ē tñ per r̄duc
tō; sine reductiue in illo c9 ē & ē
in g^o idirecte p̄nta eēn^o sunt di^o
q̄re se^o q̄ illa inherē^o apti^o cū;
sit de eē cuius; acci^o nō pōt per^o
ēē Quantū ad h̄m articulū u^o
ē uideū d̄ sepa^o p̄prie pa^onis
a subō sic pcedit p^o recitabit
unā. & eadē iprobabit 2° dica;
aliter d̄ p^o ē una op. e^o dā doctoris
q̄ ap̄d theolofanos articul^o fidei
reputat q̄ p^o q̄ ista p̄prie pa^o ē
separabil^o a subō. dicūt enī q̄ h̄ de^o
nō possit facere cōtradic^o p̄mo
mō bñ tñ pōt facere in 2° ut u;

q̄ hō non sit risibilis Predicta
opio^o p^o. de p̄prie iqtū pri^o ē sepa^o
a quocūq; posteriori p̄ dinā potē
tia a quo eētia^o non depend;. s;
lbm ē pri^o sua p̄prie pa^one & ab
ipsa eētia^o liter nō d̄pēdet q̄a n^o
p^o d̄pēd; eētia^o a p̄teriori g^o.
a^o p̄ q̄a de idepē^o ē sepa^o a q^o
cūq; a quo essen^o non dependet
nihil. n. ē isepabile ab a^o n^o p̄ q̄da;
necām coexigentia; que quidem
coexigentia depen^o iportat
Tunc quia quicqd de^o p^o facere
p̄ aliq^o sig^o linea^o p^o & p^o cūq;
cum eque sit potens semper. sed
p^o iqtū pri^o ē in aliq^o signo i quo
non est posteriori si p̄ nā. in isto g^o
p̄ori nā i q^o subm p̄cedit pa^o nem
uel passio est uel non est. Si est g^o
iam simul sunt. si non habeo pro
positū. b^o principalis ratiōis p̄;
quia causa p̄cedit effectum & p^o
est aliquid anteq̄ sit aptum natū
passio autē est causata ex prin
cipis subī. p^o potentie eque i
finite & eque potentes & non se
excedē^o si una ē distincte forma
lis in aliqua plura & reliqua. sed
potentia intele^o dei & e^o potē^o
p̄duc^o & r̄ser^o sunt e^o iqtū &
ten^o & se n̄ excedē^o. p̄ cū q̄ sit i
fi^o. nihil. n. ē fi^o i deo cū i^o nō
possit esse mai^o a^o seq^o necessario
propositum. g^o per rōne cū po
tentia dei intele^o sit d̄te formalis
in subm & passio ē cū sunt eēti^o

distincta una prius alia & hoc est
potest intellectus creatus. g^o sequi
necio quod potentis producat & con-
sistentia potest esse in subiecto tantum
& non in parte. Contra ratio quod
quicquid de potest intelligi potest con-
sistere sed deus subiectum sine parte
intelligit. per ex precedenti propositio g^o

Sed contra istum modum dicendi
quod est impossibile & implicat con-
tradictionem. Primo de hoc quod dicitur
quod deus potest facere contradictionem. 2°
modus & non primi. probo quod hec sit con-
tradictio ubi dicitur quod est separatio
eiusdem a se ipsis est contradictio. 3° modus.
sed in omni contradictione est separatio eius-
dem a se g^o & sed preter omnes contradictiones
3° modi est impossibile g^o omni contra-
dictio est impossibile quod deus est contra-
dictio. 2° a^o. quia idem de se ipsis primo
modo predicatur cum modo predicti
sint sunt ydempritate quondam
& a^o sit ydempritate eiusdem ad
se quod ad alterum. b^o probatur quia
nunquam est contradictio nisi sit negatio
eiusdem a se primo elenco. contra-
dictio est rei & nonis & non alterius
sed eiusdem. dicitur quod idem de se ipsis
non predicatur in primo dicens
pro se. Contra tunc quod quod
non in 3° quia iste non est modus predicti
3° pro. nec in alio. 3° tamen non eva-
dis quia a^o est contradictio quod separatio &
negatio idem a se omni distinctis.
3° quando separatio aliquid ex natura rei
dicitur ad se cum sit sicabile & idem

uerti cum potest quod est inconciliabile dis-
tinguitur ex natura rei ab ipso.
Contra separatio eiusdem a se apud omnes
potentiam est impossibilis sed ubi
est contradictio est separatio eiusdem
a se ita est hic ut probatur est g^o &
Alias rationes adducuntur in sequenti
ratione quas audacter soluant si potest
Et ideo pono istam propositionem mihi cer-
ta & indubitabile. quod ipsa propria
partes per nullam potest esse separabilis a
subiecto. 2° consideratio ratione sicut de inhe-
rentia aptitudinali. quia separata pas-
sione a subiecto puta risibile ab homine.
vel deus potest sibi dare actum ridendi
vel non. si non g^o non est eque po-
tens sicut prius quod datur nec erit
oppositio. si sit cum nulla potest sit 3° eius
impossibilis. sed quod hoc non sit ipse
3° recipere actum ridendi. sed hoc non
est nisi esset risibile g^o &. Di-
ces quod separata partes deus potest sibi
dare actum ridendi licet ipse sic pos-
set recipere non fortis 3° fundamen-
taliter. quia tunc entitas hominis quod erat
fundamentum risibile remanet cui non
repugnat habere tale actum per potest di-
stinctum. non autem fortis. quia est fortis potest
lis ad actum ridendi est fortis risibile & ha-
bere fortis ipsam partes. Contra
tunc pro. quia deus fortis potest dare g^o per
eiusdem rationem tunc est possibilis fortis reci-
pere ista g^o ratio insolubilis & non potest
propter ad principium ar^o sit 3° dmo^o
per nullam potest potest esse falsa. sed si
partes separaretur a subiecto b^o sequeret

g^o &. a^o 3° natura cum scia sit habitus
3° nis demote & scia non possit esse
se ex falsis diffinitis inquam per esse ex
ueris & ex impossibilibus aliter se
habere potest pro. & ideo esse sciam
ex falsis implicat contradictionem. 3° modi
cuius est ipse b^o quod isti dicunt g^o &. b^o
3° pro. natura ista 3° est demote b^o est
risibile sed si esse separata passio.
non esset risibile g^o se 3° quod est falsum.
3° esse 3° & non habere. 3. esse
esse 3° & non esse 3°. sed esse 3°
& non esse 3° est contradictio & ipse
3° modi g^o esse 3° & non habere
3. est contradictio impossibilis. sed
habere. 3. est eius passio g^o &. 3°
3° quod diceret quod sit entitas sine
unitate. cum omnis entitas sit in se in-
diuisa non diuisa nec distincta g^o
sequitur quod sit una. Ad rationes
huius opinionis. Ad primam dico
quod a^o habet veritatem in priori
essentialiter distincta posteriori.
Ad probationem primam concedo
de totum usque ad illud quod coexisten-
tia dicit dependentiam hoc enim
non est tunc. Ad aliam probati-
onem dico quod omne prius natura non
est prius in aliquo signo in quo
non est posterius. licet oppositum
dicat landulfus. sed esse prius natu-
ra non est nisi presuppositum habet ab homine
in quadam alteritate nature. licet
enim pater in diuinis presupponat
a filio sicut generans presupponit a
generato quia tunc sunt ab eo eiusdem nature.

ideo communiter a doctoribus non
ponitur prioritas nature sed ori-
ginis. In hoc solum differt prio-
ritas nature & originis. quia prio-
ritas nature est presuppositio & depen-
dentia huius ab hoc in quadam
alteritate nature. originis vero in
ydempritate & hoc nota diligen-
ter. Frater landulphus oppo-
situm huius sentit. dicit enim quod
cumque sunt simul natura sic se ha-
bent quod unum est in aliquo signo
in quo reliquum non est & ideo dicit
quod contradictio esse simul in eodem. phi-
lippi potest non esse. Contra quia
hec non veritas de predictis. contraria enim
que minus opponuntur non sunt
coposita in eodem phi-
lippi de hoc aliter.
Ad aliam rationem pro qua pono alii
quas propositiones. Prima est
ista quod non quicquid deus intelli-
git potest producere. 2° pro-
positio est hec quod intellectus diuinus
simul omnia intelligit ita quod non potest in-
telligere unum sine alio. 3° natura autem esse
mutabilis & mutare. 3° propositio est
hec quod intellectus diuinus intelligit omnia dicitur
ut dicitur se tunc ex parte obiecti non ex parte
intellectus. 3° natura intelligit eo quod sunt
si g^o sunt dicitur intellectus dicitur. 4° pro-
positio est quod fortis productio dei & ite-
rum propositio non dicitur se excedere natura non
sunt in eodem genere potest excessus autem
dicitur opatoz quod habet esse in eodem genere & ite-
rum quia excessus est infinitus unum 3° in
plura possit intellectiva quod producat

quia tñ utraq infmita ideo non proprie ē ex cellus per hoc ptz ad formā. pōt eque infmita & eq po tentes. & de a^o. tunc ne^o b^otem in plura eniz pōt intellect^o q̄ pōt confer^o nec pduc^o cū pbas q^m quia utraq ē infmita uollosz qa non sūt in eodē gñe ideo nō ha beo p impossibili q̄ una poten^a i uno genere infmita possit in plu ra q̄ alia poten^a in alio gñe infini ta g^o ē magis infmita p^o non habeo p incōuenienti in diuersi generibus. Quantū ad 3^m ar ticulū de separatiōe rōis pono istā 5° nem q̄ non est ipō^o deo separa rōnem a fun^o cū ex nā eius de 3 spā^o de illis rōnib^o de q̄bus non ē talis depen^a ad fun^o qm de^o pōt supplere nicē terminātis siū iperfec^o nā de aliis fun^o ē ipō^o

Ad 2° euidentiā pono q̄tror dcā. Primū ē q̄ pō^o est rōnem ac tualiter separari a fun^o pro hui^o q̄ uerūq̄ eēntialiter distingunt^r sunt sepabilia mutuo. rō & fun^o sunt hui^o g^o & a^o p̄bas sicut se habet ipō^o separatiōis ad ydēp titatē eēntialem. Ita post^o ad dīonem eēntialem. sed ad ydēp titatē eēntialem uccio s^o pō^o se pationis. b^o patet quia sunt dis tinctorum generum abso^o & re^o si dicas a^o est uera si sunt ab^o distincta eēntialiter si aut eum alterum est respectū prop-

ter dependentiam eius ad ab^o non est a fun^o separabile. Cō tra nihil impedit p̄bationē eius. Illud enim q̄ ita dependit ad ali ud q̄ eius dependentia potest ali ud ab illo terminare potest eē ac tualiter sine illo. sed rō sic depē det ad fun^o q̄ eius dependen tia potest terminare aliud ab illo g^o potest esse actu sine illo. a^o est euidens quia tota rō inseparabili tatis ponebatur ex parte depen dentie & termini eius. Si ergo a liquid potest supplere uicem ei^o g^o non necessario illa dependen tia erat ad illum terminum. b^o p̄ bas quia primū simpliciter inde pendens potest terminare oēs de perdentiam & supplere uicē cui uollet terminantis eam sed de^o est hui^o g^o &. Confirmatur ista ratio quia quero quō fū tum ad quod est rō dependens se ha bet ad ipsū uel in genere cause efficientis uel finalis uel formalis uel materialis de ipsis duob^o mo dis. Si primis duobus modis ha bet p̄pō^o quis potest deus sup plere oēs cālitatē extrinsecā. Si 3° uel est mā inq̄ uel exq̄. si inq̄ i h^o continet cū acūte ab^o sed h^o nō ab^o ac^o ab^o pōt eē sine sbō g^o & rō. Si dicat q̄ se h^o h^o mā exq̄ uel for^o n^o hōz pōt eē ois. n. cū siue mā^o exq̄ siue for^o ē i eēntiā t̄aro s^o fun^o non inexistit rōni g^o &.

Confirmatur quia mā ex q̄ & cau sa formalis faciūt unū per se cau satū sed ex fun^o & rōne nō fit unū per se sed per accidens g^o & p^o si dependen^a ē rō insepara bilitatis cū mā & forma a se dēpē deant unū ab alio non poterit se parari actua^o hoc autē ē falsum. g^o aliq̄ p̄missa. non a^o g^o b^o

Confirmatur quia deus pōt pone^o actu materiam sine forma. & pōt supplere uicē cui^o fun^o i rōne termini. & ita ponere rōnē sine fun^o. quia potest supplere uicē fun^o in rōe termini 2^m dictū ē q̄ rō potest esse sine extremis. p^o quia rō distinet eēntiā ab extre mis g^o pōt eē actu sine eis. p̄a p^o quia essentialis distinctio aliq̄ rū ē rō sufficiens sepabilitatis. a^o p^o quia sunt distinctioz generū.

p^o quia si hoc non eēt hoc eēt quia dicent dependentiā ad ex trema sed hoc non obstat g^o. b^o p^o quia quicquid pōt eē sine dēpē den^a pōt eē sine termino dēpēden^a. sed rō pōt eē sine dependen^a ac tuali ad extrema g^o & a^o p^o quia rō quare dependens coexig^o ter minū dependen^a ē ipā dependen^a b^o patet quia cū actualis depen de^a sit rō intrinsecus adueniens ē alteri^o p̄ti a rōne que ē intrin secus adueniens. g^o sunt distincti eēntialiter. & per q̄s mutuo se parabilia p^o si rō dependentis

coexigit extrema. quero in quo gñe cause sunt si extrinsece deus potest supplere uicem ois cause extrinsece & est propō^o si intrin sice hoc ē absurdū q̄ ab^o sint in trinseca relationi. Confirmatur quia primum independens pōt terminare omnem dependentiā quantum sufficit ad extrinam rei actualem. sed deus est hui^omodi g^o potest per se terminare depen dentiam rōnis. Confirmatur quia deus potest supplere uicem cui^o cause extrinsece terminan tis. sed extrema sunt extrinseca terminantia dependentiā rōnis. g^o sine ipsis potest facere rōne 3^m dictum ē hoc extrema re lationis possunt esse actualiter re latione. p̄batio hui^o. oñe prius natura ab^o & distinctum rea liter potest esse sine contradic^o ab^o posteriori a quo essentiali ter non dependet. sed extrema sunt hui^omodi rō relationis g^o & a^o est euidens. quia si detur op positū prius natura dependeb^o a posteriori Confirmatur quia est propō uulgata scoti. b^o patz de se p^o fū tum pōt ex se nō ex nōte rōne quia est prius natura ea. si ista prioritas nō rōnis ē in tū g^o utruq̄ p̄tre^o p^o ē eēntiā rō et i erūt duo āba ab^o sicut a^o ē e u^o. b^o p^o quia rō cā^o ab ex^o p̄fir^o ga si de^o p^o face^o h^o al^o ab^o sua

similitudine & h^o album sine sua
g^o duo alba sine similitudine
Sed dices q^d non sequitur. nam
liquid est necessariu^m in hoc aliquo
q^d ponitur aliud albu^m quia tunc
necessario fundat similitudinem
q^d tamen non est necessariu^m noⁿ po-
sito alio albo. Contra causa f^o cisa
quare albedo potest esse sine simi-
litudine est quia est prius natura
uel saltem est causa sufficiens n^o
ab^o prius non dependet ab ali-
quo posterius s^o natura ergo il-
lud quod non tollit ab albedine
illa prioritate i^o similitudinis n^o
tollit quin possit stare sine illa s^z
aliud album tantu^m non tollit p^o
oritate ergo non tollit quin hec
albedo possit esse sine similitudine
stante alia albedine i^o alio. 4^m
dictum est q^d unu^m corre^o pot^{est}
actu existere sine alio. p^o t^u quia
distinguitur estentialiter. evidens
est ergo q^d unum potest realiter
existere sine alio. Tum quia si
non habes d^o q^d hoc potest esse
propter dependentiam mutua^m
que necessario se exigunt. Co-
tra du^o t^u quia constat q^d unum
non dep^o ab alio & ad t^u sue
dep^o tanq^u a causa intrinseca
g^o extrinseca. sed de^o pot^{est} supple^{re}
q^uem tal^e g^o z. Tu quia unum
dependet ad aliud & ad termi^u
sue dep^o sed de^o est sufficiens
supplet^u uni^o corre^o i^o q^u ter

minat dep^o alterius g^o po-
test exigere unu^m sine alio & eius
dependen^o tiabit^u ad de^u. Co-
fir^o q^u sicut se habet s^o ad acci-
dens ab^o in r^oe subsistentis. ita
unu^m corre^o ad aliud i^o r^oe tian-
tis. sed de^o pot^{est} supplere r^oz sub-
sistentis a sub^o r^o accide^{ntis} ab^o
g^o & r^o terminatis ab uno cor-
re^o r^o alterius. b^o p^o in sacra^o
eucha^o. Contra illas coⁿclusio-
nes sunt aliq^u dubia. Primo q^u
tu^o ad primu^m dictu^m q^d si de^u pot^{est}
separare relati^oem a fun^o sic q^d
supplet^u uic^e fun^o in eius depen-
de^{ntia} cu^m fun^o i^o forme^o r^one g^o &
De^o g^o est s^o q^u de^o n^o ac^ote i^o
forma^o g^o z. g^o p^o q^u fun^o
p^o infor^o fundat r^oz eui^o est.
z^o q^u ad z^o dictu^m q^d si r^o pot^{est}
est sine extre^{is} g^o r^o n^o est r^o. g^o
i^o p^olicat r^oadic^o g^o & a^o p^o q^u
q^u d^o r^o r^ois est referre^o n^o extre-
mum ad aliud. sed ammotis ex-
tre^{is} nullius ad alteru^m potest
esse p^o refer^odi g^o z. Coⁿfir^o
q^u est r^ois est ad aliud ut ad t^u
z^o q^u ad z^o dictu^m q^d si extre^{is}
p^ont esse sine r^one ut duo alba si-
ne s^o g^o r^o n^o est r^o. g^o i^o p^olicat
r^oadic^o g^o & a^o p^o q^u r^o
est i^o i^o adue^o q^uten^o n^oci op^o
tut posit^{is} extre^{is} Coⁿfir^o q^u i^o
poss^o est duo alba & n^o est s^o s^z
h^o n^o est n^o p^o s^o g^o n^o pot^{est} est i^o ipa
4° q^u ad 4° dictu^m q^d nihil pot^{est}

est si est illo quod est de conceptu ei^o
sed unu^m corre^o est h^o i^o respectu
alterius corre^o g^o & a^o est eui^o
b^o p^oatur quia unu^m diffinit ali-
ud ut ponit in p^ontis. Confir^o
relati^oem posita se ponunt & per-
estta se perimunt g^o z. p^o si de^o
potest supplere uic^e unius corre-
lati^oem respectu alterius g^o uic^e
filii stant est patre. sed filius est uer^o
filius patris sui g^o deus est uere fi-
lius creature quod est falsum.
z^o ad primu^m q^d ibi est falsa ac^ontis.
Ad cuius euiden^o est sciendu^m q^d
ac^ontis ad s^o est duplex habitu^o.
una est dependentis ad illud quod
dep^o ut ad terminu^m sue dep^o
tie. alia i^o for^o ad infor^o & iste ha-
bitudines sunt distencte. p^o hi^o
Tum. quia primo ponit i^o perfecti-
on^o in ac^ontis eni^o i^o perfectio^{is} est
dependere null^{am} tam^o i^o perfectio^{is}
in termino dependen^o. z^o pot^{est}
perfectio est in ac^ontis quia ut i^o for-
mat s^o est eius perfectio accide^{ntis}
tal^o ponit t^u i^o perfectio^{is} alie^o i^o s^o
quod i^o format. Tum. q^u sunt
sepabilia potest eni^o aliquid termi-
nare dependentia^m alie^o non tam^o
se^o q^d i^o format ab ipso. naz de fac-
to in triduo mortis x^opi anima fu-
it unita uerbo in termino sue de-
pendentie non tamen ut in s^o i^o
forma^o quia uerbu^m diuinu^m non
fuit informatu^m ab anima. Ad
formam r^onis dico q^d accide^{ntis} fun

damento q^d terminet dependen-
tia^m r^onis q^d i^o format ab ipsa &
ideo deus potest supplere uic^e
illi^o non in r^oe formati sed i^o r^one
terminantis seu ter^o quia p^omu^o
est i^o perfectio^{is} z^o uero non. Ad
z^o nego g^o nam. Ad p^o bati^oem
dico q^d si de ratione r^onis est q^d sit
principi^u referendi uer^o est aptitu-
dinaliter q^u est ex se q^d aut^o sit
r^o referendi actua^o hoc accide^{ntis}.
Ad coⁿfirmat^o dico q^d est r^onis
est ad aliud aptitu^o & non actu-
aliter. hec solutio p^o baf sic. sicut
se hab^o est i^o ad accide^{ntis} ab^o in
est ad aliud ad accide^{ntis} respectu^m
sed accide^{ntis} ab^o potest est si-
ne est in g^o & respectu^m si est esse
ad. non aptitudinaliter sed actu-
liter. Ad z^o nego g^o nam. Ad
p^o bati^oem dicendu^m q^d r^o est i^o in-
trinsecus adueniens q^u n^occio seq^u
positis extre^{is} n^occitate n^o non
tamen simpliciter. quia non nisi
per i^o ad potentiam prime cau-
se. Ad confirmat^o dico q^d
i^o possibile est est duo alba & non est
similia fun^o per r^onem albedinis
non t^u o^z q^d for^o per r^oem simili^o
& p^o hoc p^o r^oz a^o p^o in p^ontis est
de q^u p^o est q^ulitari s^o est s^o s^o
ul^o dissile di^o g^o in est sibi cir^o s^o
& re alteri^o p^onti a^o n^o esset p^o.
s^z duo alba uer^o p^onti^o r^o d^o g^o
q^ulitatis g^o amota s^o s^o duo alba e-
runt similia fun^o per albedinem.

Ad 4^m b^o datur. & b^o est. ad
pbationē dicendum qd unū cor-
re^{uum} diffinit aliud ut extrin^m
& additū sibi Ad confis^m qd
pōita ponūtur. dicendū defacto
& uia nē. deus autē potest istam
mutuā coexigētiā tollere Ad
aliud qm dicitur qd tunc deus eēt
fi^o creature. dico qd non sequit^r
nam infi^o respectu patris est duo
consci^o. uidelicet fili^m qm for-
maliter dicitur filius & term^m
paternitatis terminat enī filius
dependentiā patris ad ipsum p^o
habet rōnem cor^m. ex 2° rōnem
term^m. supplet g^o deus rōis filii
non rōne primi sed secundi & iō
non est filius sed ē termin^o p^o
tatis. g^o patet qd nō sequit^r op^m
Quānuq; ad 4^m articulu ubi
erant dubia remouendā. Pri^m
tū ex sbā & accidente resultat
aliq; una entitas p^o alia ab ut^o qd.
2° & dico qd nullū qd p^o p^o
mo sic. nam quero de isto 3° & il-
lud 3^m ē cōpositū per^o sub^o & a-
c^o aut alteri inherēs cui iter hęc duo
non sūt dare mediū sūt per se sub-
sistentis g^o sbā & ita acci^o erit p^o
acc^o quia sbā est pars cōpositi
quod ē ipōssibile g^o nō est per^o
subsistentis nec alteri inherēs. &
per^o nō nihil quia oē cōpositū ē
ens per se aut in alio. p^o quod
aduenit rei constituit in esse cō-
pleto est sibi acci^o sed si ex sbā &

accidēte resultat aliquod 3^m op-
positū ipsum aduenit sbō & ac-
cidenti in eē cōpleto seu in actu
cōpositi sui generis. g^o illud 3^m
ēset in se formaliter accidens &
cū oē accidens requirit suū sbm
pprium g^o illud cōpositū 3^m ha-
bet subm propriū cui inheret. &
querā de illo cōposito sicut de p^o
aut resultat aliquod 3^m x. aut e^o
processus in infinitū uel standū
erat in primo. p^o idem sic de-
claro. si ex sbā & accidente resul-
tet aliqd tertiū cōpositū. illud cō-
positū erit perfectius formaliter
sbō & accidente. quia oē totū
ē perfectius sua parte. Sed qto
aliquod ens ē perfectius si debe-
at generari. tanto perfectiori ge-
neratione g^o natur. quia genera^o
specificatur a termino. Si ex sbō
& accidente resultat aliquod 3^m
cōpositū g^o generatio ista cōpo-
siti ēē perfectior generatione sim-
pliciter. quia generatio illa cōpo-
siti ē s^o quid. g^o patet qd ex sbō
& accidente non resultat aliquod
tertiū. Sed contra istam 3° nē
arguo sic. Primo ois transm^o q
ē per se una habet unū terminū
p^o unū. sed alteratio ē per se unū
transmutatio cuius termin^o non
ē sbm nec forma sed cōpositū ex
utroq; g^o 2° patet. unitas enī
transmutationis accipitur a ter-
minō ad q; 3° phiz. b^o p^o 7° me^o

p^o cuius quāto correspondet alt
qd p termino. sed tali cōposito nō
correspondet subm nec for^o quia
utroq; istorū ē compo^m nec abo
simul eadē rōne. quia ut sic abo
simul cōponunt. & tunc uel com-
ponunt se uel aliquid aliud a se s^o
se quia idē non p^o se ipsum si
aliud habet ppositū. p^o inter
subm & acci^o sunt due pōnes.
aut rārum una. si inter ipsa ē ran-
tū una pō & cuiuslibet uni pōni
correspondet unū cōpo^m tantū
g^o cōpōi ex subō & accidēte cor-
respondet unū cōpo^m. sed cōpo-
sitū unū nō ē subm nec accidē
tantū qd nō ē magis rō de uno
q; de alio nō abo simul qd tunc nō
ēē unū p^o g^o ē aliud 3^m resul-
tans ex utroq; qd est propo^m
Si autē iter ipsa sint due pōnes
& cuiuslibet cōpōni correspondet su-
um cōpo^m sic erunt ibi duo cōpo-
sita distincta qd ē magis absurdū
pposito quā ibi sunt duo cōpo-
sita ex subō & accidente. nō sunt
subm & acci^o. sed sunt pō^o
nō compo^o g^o essent ibi duo cō-
pō^o illa resul^o ex subō & acci^o
& ita habet ppo^m. 2° ad p^o
potest dici qd termin^o alteratiōis
est duplex. un^o mālis ali^o formal^o
Prim^o termi^o ē ipsū aggregatū
2° est ipsa for^o unitas alteratiōis
suffic^o qd accipiat ab uni^o termi-
ni formalis. Ad 2^m & 3^m rō

29
Pro cōpō uidentia est sciendus
qd duplex est cōpositio Quēdā
cum hīs ut materia & forma
Alia ex hīs ut ex materia & for-
ma Et in has duas cōpōnes est
qd duplex dīa. Prima cōposito cū
hīs ē posterior & presupponēs
cōpōnem ex hīs. 2^a quia in
cōpōne cum hīs quot sunt cō-
pō^o tot sunt cōposita. 3^a in
compositione ex hīs plura sunt
cōpō^o q; cōposita. 4^a qd cō-
positio cum hīs in quolibet g^o
cum alio genere. cōpositio ue-
ro ex hīs non nisi in eodem g^o
per hoc patet cum enim compo^o
subi & accidētis sit precise com-
positio cum hīs hūc cōpōni
nō correspondet entitas 3^a ibi i
q; cum idem est cōponens & com-
positū & quot sunt cōpō^o tot
sunt cōposita. 4^a dubiū pri-
cipale est utruq; sub^o & acci^o
faciant unū per se 2° duplex
est unitas. Quēdā unitas p^o
titatis. que qdem unitas est ab^o
non for^o. qd p^o titas ē rō s; fū-
damen^o p qto nō fun^o in aliq; ta-
li rōne. Est alia unitas uniōis &
illa ē rel^o & for^o fun^o qd super
uniōis fūdaf rō. Et ista ē duplex
quēdā qua extrema uniuntur i-
ter se p^o & non in aliquo 3°
Alia qua non solū extrema uni-
untur inter se sed etiā in aliq; 3°
Exēplū p^o ut subm & accidens

que non unificur in aliquo 3° cō
po^o. Ex^m 2° ut mā & forma que
inter se & in aliq^o 3° unium. quia
in 3° po^o & s^m hoc dico tria deā.

Primū ē q^d subm̄ & acns non
faciunt per se unū unīc^o ydēp^o
p^o. nā sunt di^{ta}. distincta autem
ut distincta non sunt idem 2^m
dictū ē s^m & acns nō faciūt p^o
unū unitate uniois in aliq^o 3°. p^o
ex q^d buscūq^{ue} mixtis nō resultat
aliqd unū 3^m illa nō sunt unum
unitate unionis in 3° p^o ex declar
ratis subm̄ & accidēs sunt h^o ex
precedenti dū^o g^o &. Ex ad istam
unitatē aduertēs A^z. in 5° me^o
& in multis aliis locis dic^t subm̄
& accidens facere unū per acns.
qa n^o ex ipsis r^o sultat aliquod 3^m
unū in quo sint unū. 3^m dū^o
principale ē ut^z accidens possit
intelligi sine subō. 2° ponē^o tria
dicta Primū ē q^d accidens non
copulatū in ab^o sumptū pōt itel
ligi sine subō. p^o. ois p^o magis
abstractiua pōt magis intelligē
hoc sine hoc q^d p^o min^o ab^o. sed
sensus apprehendit unū ut^z sū
alio qa colorē sine dulcedie. que
tū sunt unita i lacte g^o multo ma
gis inte^o pōt intelligere unū ut^z
sine alio c^o sunt subm̄ & acns
p^o ois entitas ab^o eēn^o di^{ta} ab a^o
potest intelligi sine alia. sed acci
dens est h^o f^o sub^o g^o &. a^o pat^o
nam ubicūq^{ue} est alia & alia ratio

ab^o quārum una ab altera nō de
pendet ibi potest intellectus di^{ta}
ferri. entitas enī est rō o^o inte^o
quia ens est obiectū intellectus.
b^o patet de se. Contra intel
lectus itelligens rem aliter q^d sit
est falsus. sed intelligendo accns
sine subō cum non sit sine ipso ē
ipsum intelligere aliter q^d sit g^o &

Confirmat quia sicut se hab^o
res ad esse ita ad intelligi. sed ac
cidens non est sine subō g^o &
2° rez intelligi aliter q^d sit potest
esse dupliciter. Vno modo. quia
non intelligitur eo modo quo ē.
nō tū intelligit sub mō repugnā
ti sue p^orie nē vbi g^o &. intelligi
mōs deū non tamen eo mō quo ē
e^o enim compo^o q^d ditatiuū non
possum^o intelligere. & ista intel^o
rei nō ē f^ota. Alio^o itelligit res
aliter q^d sit qa nō inte^o eo^o quo ē.
s^o inte^o sub mō repugnāti sue p^o
prie nē ut itelligen^o deū eē cor
poreū & ista ē falsa p^o ē in p^oo^o
z^o non z^o di^o ē illa q^d duplex ē
itel^o q^d dā p^oci^o a^o uō diu^o sūp^o
in q^d one d^o ēte fir dictū p^o itelle^o
itelligit acns sine subō z^o uero nō
z^o dictū ē h^o q^d accidens i cō
creto nō pōt itel^o sine subō. p^o illā
q^d cōcernit uel cōnōt subm̄ aliqd
nō pōt itelligi sine illo acns in cō
creto ē h^o g^o &. & in hoc pono cō
cretū differre p^oci^o ab abstracto.
qa concernit & connotat subm̄

abstractū aut non. tū^o cretū nō
ē nisi entitas abstracti cū cert^o
sumpti. cū enī de acns possit p^odi
cari de subō & albedo sit acns in
subō existens & nūq^{ue} possit p^odi
cari nisi in cōcreto nō differt a se
i abstracto 3^m dictū ē q^d acns co
pulatū quo ad nos non inte^o sine
subō. nec i abstracto nec in cōcre
to s^o de natura sua possit ut^z ite^o
sine subō d^o acns copulatū q^d
dat inte^o subm̄ ut s^o dat itel
ligere nasū p^o nā ex quo dat itel
ligere nō pōt itelligi sine ipso. h^o
ē p^o certū ē. In p^o enī ē scipere
s^o m^o q^d cōcipiam^o nasū cū r^o
tatē. qa hoc ē sua rō de se tū cum
sit di^{ta} entitas pōt inte^o sine illa.

4^m dubiū ē ut^z accns possit
eē subm̄ accidētis. 2° & dico q^d
acns eē subm̄ accidentis pōt itel
ligi dū^o. Vno^o p^oma^o & imedi
atū. Alio^o z^o riū & ultimatū
Et s^m hoc dico duo dicta. Pri
mū ē q^d acns pōt eē subm̄ acntis
alteri^o prima^o & imediatū p^oba^o
de acns reale & ab^o h^o pro subō
illud de quo p^otur. sed acns reale
& ab^o pōt p^odicari de accntē ut
superficies ē alba g^o &. p^o pro
pria p^o ipsius acntis ē acns g^o &
p^o r^o pōt fundari sup^o q^d ge
n^o entis 2^m dictū ē q^d ac^o nō
ē subm̄ ultimatū acntis. p^o illud
q^d non substat ultiatē alteri nō ē
suū subm̄ ultiatū. acns est h^o f^o

alteri^o g^o &. a^o p^o qa illud quod
alicui accidit aliqd substat sibi s^o
illud cui aliqd substat nō substat
ultimate g^o &. Contra primū
arguit unus doctor. illud q^d de
pendet eadē dependē^o q^d alterū nō
potest illi^o dependentiā terminaf
de enim q^d terminat dependentiā
alic^o ē independēs dependē^o illa
sed omne acns est dependens de
pendētia ad subm̄ g^o illā depēdē
tiā ad subm̄ nullū accidēs potest
terminare ultio modo. Contra
2^m pōt argui de q^d ritate sacra^o mē
ti in altari. qa est ultimū subm̄ al
bedinis cū nō sit aliqd aliud sub
stans Ad p^o r^o conce^o a^o em
ad h^o em dico q^d s^o sit dependens
dependē^o ad subiectū ultimū.
nō tamen de ē dependēs dependē
tia ad aliqd subiectū imediatū
& q^d medicū alteri subcisten^o p^o
mam dependentiam ut ad subm̄
ultimū non potest accidens na
turaliter terminare licet bene su
pra naturaliter ut patet in sacra
mento. ut deducit rō contra 2^m
dictū Contra 2^m rōnem cō
cedo illud supra naturaliter. de
quo concedo q^d non est bene p^o
5^m dubiū ut^z ens descendat i
sub^o & accidēs p^o illos mōs eēn^o
q^d sunt eē p^o & eē i a^o. aut p^o aliq^o
rōnes pōres ita q^d disti^o p^o illos
mōs p^o aliq^o rōnes pōres. 2°
& dico q^d s^o ens descendat s^o eadē

rōe; in subā & acn̄s & p̄ dīver
fos mōs eēndi p̄us tñ descendit ī
ista per aliq̄ priora istis mōis eēn
di hoc p̄ sic subā & acn̄s dīstin̄
for̄ & positie . s; p̄pri⁹ mō⁹ eēn̄
subē qui est esse per se nō ē aliqd
pō^{ue} sed ne^{ue} uel priua^{ue} . nihil e
nim ē realiter in se sūtē existit p̄
nisi qd̄ dicit esse per se q̄re ḡ .
ḡ subā ab accidēte nō pōt p̄ dif
ferre per istū mōm sūū sicut nec
acn̄s per sūū p̄ q̄ accn̄s ab^m
nō dī^{tu} a subā per aliqd̄ resūm .
sed mod⁹ eēndi acn̄tis q̄ est eē in
alio subīue ē f̄^u nihil h̄ns ab^{rum}
ḡ subā & accidens p̄ aliq̄ priora
istis modis dīstin̄ p̄ illa autem p̄
q̄ ens descendit p̄ subā & acn̄s
p̄ dīstin̄ ḡ . p̄ si pri⁹ dīstī
per istos modos aut dī^{tu} per eos
ut actuales aut per eos ut aptitu
dinales nō p̄^o q̄ acn̄s sepatū nō
ē a subā dīstin̄ nec 2° q̄ apti
tudo nō dat alicui dīstin̄ . Cō
fir̄ q̄ illa q̄bus p̄ acn̄s & subā
dīstin̄ sunt intrinseca eis . modi
aut q̄bus acn̄s & subā p̄mo dīstī
sunt eis acn̄les & extrin^{ti} ḡ .
p̄ nullū posteri⁹ ē causa priora .
sed subā & acn̄s h̄nt dī^oem prio
rē q̄ illa que ē per istos modos sūt
ue dīstin̄ a q̄b⁹ que sunt priora
ipsis modis essendi ḡ . p̄ba^o b^o
ris ē q̄ dī^o mō^o eēn̄ subē & acn̄tis
ē p̄ dī^oem entitatū ipsorū . ideo
cū subā & acn̄s habeāt dīverfos

modos essendi q̄ dīverfas habeēt
entitates . dīverfas ḡ mō^o ar̄
ex dīveritate entitū ḡ . p̄ il
la que dīstin̄ per aliq̄ fālitatē ma
gis dīstin̄ q̄ illa que dīstin̄ per
dīversum mōm . sed subā & acn̄s
magis dī^{tu} q̄ q̄cūq̄ subē inter se
inter q̄s tamen ē dī^o non per mōs
precī sed per aliq̄ priora q̄ p̄ en
titates dīverfas ḡ . Sed cō
tra hoc ar̄ . q̄ de unīocū habeēt
aliq̄s dr̄s p̄ter mōs essendi ē ḡ
ens autem s; descendat per dr̄s
nō tñ s̄m eundē modū essendi
ym^o dīversum q̄re s; Ad rōes
principales . Pro eīdentia quare
ē notandum q̄ esse per se & esse ī
alio sumī dupliciter Vno mō
aptitudinaliter Ita q̄ esse per se ne
gat aptitudinē ad inherendū . eē
autem in alio dicit istam aptitu
dinem ad actualiter inherendū
Alio modo potest sumī actua
liter ut si esse per se negat inheren
tia; actualē . esse autem in alio
dicit illam primo modo esse per se .
ut aptitudinaliter ē intrinsecū subē
& esse in alio ē intrinsecū acn̄ti .
Et hoc modo isti modi esse per se
& esse in alio sunt quidam modi
ens dīvidens per quos salte; per
posteriorē contrahitur ad subā
& acn̄s tanq̄ rōnes circūscriben^o
nobis rōnes formales subē et acn̄
tis . Et isto modo impossibile est
q̄ accidens sit per se ens . quia sic

ess; subā . Sumendo autē eē per se
& esse in alio 2° non sunt intrin
seca p̄dictis . eē enī; per se isto mō
pōt cōpetere acn̄ti . & iste non fā
differre subā; ab acn̄te cū; utriq̄
possit cōpetere . Per hoc patet
ad primam rōnem datur 2° ad b^o
rem . dī^o q̄ ibi sumī esse per se &
esse in alio aptitudina² . Ad cō
fir^oem patet per predicta q̄ acci
pien^o eē per se & eē in alio unifor
m; aptitudina² sicut se habet esse
per se ad subā; . sic eē in alio ad ac
cidens Ad aliud cōcedo 2^oem .
ad b^oem dico q̄ aliqd̄ eē posteri
us alio eēn̄ potest eē dupliciter .
Vno q̄ b; sūā eēntiā sit posteri⁹
Alio non solū s̄m suam eēntia;
sit posteri⁹ . sed etiā q̄ habeat or
dinē quēdam eēntialē & quāndā
dependentiā eēntialē que arguit
ipossibilitē exn̄ sine a^o p̄ori p̄^o
acn̄s ē posterior subā eēntia² . &
ita posterioritas non arguit depen
dentiā eēntialē & ipossibilitē ex
istendi sine illo priori . 2° posteri
tas non ē in acci^{te} r̄a subā . Ad
3° dico q̄ de quod non ē in alio
subīue potest ē subā . non autem
de quod non ē in alio actualiter .
Vnde sicut eē in subā & non eē
per se ē ipo^o . & ita eē accidens &
non eē in alio saltē potentiona
liter est ipo^o . Ad atētem phi
p̄ phi; . d^o q̄ loq̄ ut nālis & nā
liet n̄ aut q̄ri^o de potentōali ut

dictū ē q̄ sit p̄ta per pō^o dīnā .
VERITVR. VTR
um totūm per se sump
tum dicat aliq̄ entitatē
3^{am} dīstinctam realiter ab oib⁹ p
tribus simul sūmptis . & videtur
q̄ non p̄mo per cōmentatorē p̄
phi; . ubi dicit q̄ totū; est aliud
a qualibet parte non tñ ab oibus
simul sūmptis . p̄ arguit Au
reolus . nā tunc sequeret q̄ dīffī
nitio non diceret eēntiam dīffī
cū; est s̄m 7° me^o ḡ & añs . oñā
p̄ba; . quia tunc in cōpō^o essent
tres res . s; materia & for̄ & i^{ta} 3^a
entitas . Dīffinitio autē solum dī
cit duas . s; materiā & formam . 7°
me^o . hoc quidem ut materia illā
vero ut forma p̄ arguit unus
a^o . quia numerus trinaris esset
quaternarius . p̄batur . quia quā
docūq̄ aliqua 3ª entitas additur
tribus constituitur numer⁹ qua
ternarius cum ḡ in numero tri
nario sint tres unitates p̄te au
tem additur alia 4^a unitas quā;
dicit trinaris p̄ter . 3 . unitates .
ḡ est fieri 4^a unitas addita .
p̄ sequeret processus in infinitū
Primo accipio istam unitatē . quā
ponis illa facit unum per se cum
materia & forma cum sit unita e
is . sed cuilibet compōni correspō
det compositum . ḡ illi compositi
oni ex 3^a entitate & duabus p̄i
bus simul sūmptis correspondet

aliquid 3^m compo^m. g^o si compo^m
dicat aliud a suis partibus. sequere
ref^o illud 3^m compo^m diceret a
liq^o entitatem. tunc de illa pcedā
sicut prius in infinitū p^o si to
tum distin^o realiter a suis pri
bus. vel includeret aliq^o entitatē
p^oter partes vel nullā. si nlla 3° n^o
distin^o realiter. nam in po^o est aliq^o
distin^o realiter nisi includat dist^o
entitates. ubi enim est d^o ibi est
alia & a^o unitas & per oīs a^o & a^o
entitas. cū multi^o passione mul
tiplicetur subm^o. Si dicas q^o in
cludat aliam. cū oē inclusum eēn
tialiter sit pars includentis. & oē
inclu^o exigit aliq^o aliā entitatem
includentem. & cum ibi nō sit a^o
entitas que includat preter ma
teriam & formā & istam 3^m en
titatem. sequit q^o ista 3^m entitas s^o
pars illius includentis. & tunc d^o
ista parte & toto cuius est sic ut
prius procedam sequit etiā q^o ul
tra istam entitatē sit alia entitas
quod ē euidenter falsū. In op
positum An. p^o phiz. ubi ui
detur q^o rō sua sit talis. quia si to
tum non distingueretur a parti
bus simul sumptis. partes simul
sumpte essent eadem inter se cū
est s^o quia ut dicit tūc totū eē
indiv^ouale. pbat oīs. quia que
cunq^o uni & eidem sunt eade 3°
ū. p^o in ista questione sic pro
cedam. Primo uidebitur speci

aliter de diffinitione & diffinitio
si ipsa ex natura rei distinguant
nam quidam dicunt ipsa non dis
tingui ex natura rei. sed tamē di
cunt totum & partes eō distincta.
hoc autem ut ostendam implicat
contradictōm. 2° uidebitur d^o
quolibet toto & partib^o. Quā
tum ad primum est quedam opi
nio francisci de marchia sup 7^m
me^o. q^o diffinitio & diffinitū nō
distinguntur ex natura rei. sed
sunt eadem totaliter. quia illud
idem quod dicit diffinitūz impli
citate dicit diffinitio explicite nā
diffinitio dicit duo. scz quiditatē
rei. & dicit eam explicite. diffi
nitum uero dicit illam eandem
quiditatem implicite & indistincte.
Quantū ad primum 3° dif
finitio cum diffinito. quantū ad
2^m dicit ab eo. quia diffinitū dicit
eandem quiditatē indistincte nō re
soluendo eā in sua prin^o. hoc autē
pbat sic. q^o ex eisdem prin^o &
eodē mō se habentibus nō resul
tat nisi unū principaliter. sed dif
finitio & diffinitio sunt ex eis
dē principiis eodē mō se habenti
bus 3° diffinitio & diffinitio nō
distinguntur ex natura rei. p^o
b^o p^o principia diffinitiois & dif
finitiois sunt genus & d^o idem
autem genus & eadē d^o sunt q^o
sunt prin^o utriusq^o & eodē modo
se habēt q^o utrobicq^o ē act^o d^o in

ge^o in diffinitioe & diffi^o. q^o dif
finitio si sit per se ad u^m q^o d^o
i diffinitioe dicit ge^o. q^o ex phib^o
aut sic non sit per^o unū. nisi i^o
unū ē act^o alterius. g^o utruq^o cō
stituit ex eisdē principiis & eodē
modo se habentib^o. Ista opinio
salua sua grā nō ē uera nū credo
q^o ibi p^o pueris loquebat. hec enī
opinio multis modis & multis opi
nionibus suis contradicit. Et
iudico aliter ponend^o duas op^o nes
Prima ē ista q^o diffinitio & dif
finitū sunt idē for^o & q^o d^o. p^o
q^o quecunq^o sunt de se inuicem
p^o dicabilia p^o ita^o p^o mōi sunt idē
for^o & q^o d^o. diffinitio & diffi
nitū sunt h^o g^o & a^o p^o solum enim
illa de p^o pertinet ad quiditatē
& ista ē p^o o^o scotilay. & b^o
patet p^o p^o. 2° 3° est q^o diffi
nitio & diffi^o distinguuntur ex nā
rei. ita q^o p^oter oēm actū inte^o ha
bent aliq^o distin^o. p^o p^o sic q^o
buscunq^o verificantur contradic
p^ota rea^o ipsa sunt distincta salte^o
ex natura rei. s^o de diffi^o & diffi
nito verificantur & g^o & a^o patet
p^o prin^o prin^o. b^o p^o accipiem^o 2°
contradictō. u^o constituitur & non
constituitur. ista verificat de diffini
tione & diffinito. q^o de diffi^o ve
rificat constituitur loquendo de
ipsa q^o ad illud q^o dicit extra i
tellectū. diffi^o enim non dicit nisi
partes sui partibus 7° me^o. & in

phemio phiz debet constituitur
ita q^o si sunt reales eis p^oter rea^o
constituitur. de diffinito verificat nō
constituitur salte^o cū sit realiter
distin^o p^o oīs entitas fundans rea^o
aliq^o unitatē q^o alia fundare nō p^o
est distincta ab illa realiter. s^o en
titas diffinitio fundat aliqua^o uni
tatem realem & non entitas dif
finitionis g^o & a^o patet nam oīs
alia & alia unitas arguit alia^o &
aliam entitatē. b^o patet quia h^o
quod est diffinitio fundat unita
tem quiditativā & est unū qui
ditatiue. p^o autem & rationabile
q^o est diffinitio non sunt unum
quiditatiue. nam d^o est extra ra
tionem generis 3° me^o & etiam
quia si essent quiditatiue suffice
ret unum in diffinitioe homis &
sic esset negatio in diffinitione.
p^o omnis entitas in intellectu cau
sans maiore notioritatem q^o alia
dicit aliq^o entitatez & aliquid dif
tinguitur ex natura rei ab illa. sed
diffinitio fundat notioritatez a^o em
q^o diffinitio p^o phiz. g^o & a^o p^o
quia impossibile ē q^o aliquid causz
aliqd in intellectu q^o aliud causa
re non potest dicit q^o eludat an
actuz ite^o aliqd preter illud qua
re enī hoc magis causat hanc no
ticia q^o illud non potest d^o nisi p^o
aliqd q^o dicit h^o p^oter illud aliud
p^o in demō^o pot^o me^o real^o
diffinitiois d^o differre ex nā rei

ab utroque extremo aliter probaretur idem
per idem. sed diffinitio est in demum 2° g^o &

Contra modum dicitur frater scilicet dicitur mar-
chia de implicito & explicito ar^o sic
omnis ratio explicans habet rationem duorum dicitur
tamen aliquid 3°. sed duo dividuntur ali-
quid 3° habent aliquid distinctum ex natura rei
ab illo 3°. & illud 3° est aliquid resul-
tans ab illis 2° & 3°. per 2° quia ni-
hil est seipsum dividens explicans
nec dicitur cum 2° diffinitio explicans suum
diffinitio 2° se^o quod distinctum ex natura rei.

Contra omnis dicitur non vana for-
titer robur ab alio dicitur in re. 2^a
enim dicitur est vana cui nulla respon-
det dicitur in re inter se false dicitur illa quod
re non sunt dicitur. 2° cum secundum ipsum
diffinitio & diffinitum dicitur ratione. 2°
ex natura rei quod est propter ista com-
firmatio non clauditur propter est tamen
apparens. Ad rationem quod adducitur
patet supposito enim unum manifeste
finitum: aut enim loquitur de diffinitio quod tamen
rem supra quam fundatur. aut quod tamen
ad illam intentionem 2^{am} fundatur

Si primo modo certum est quod ipsa non
habet rationem principii ut sic non
enim est nisi pars pura a ratione
le & mortale que sunt partes ho-
minis. Si 2° modo certum est quod
implicat manifestum in ipso inten-
tio enim ipsa non principiat ex
animali & rationali cum ipsa sit res

Quantum ad 2^{am} articulum po-
no aliquas conclusiones. Prima est
ista quod totum per se sumptum di-

cit aliquid 3^{am} entitatem dicitur ab
omnibus partibus simul sumptis.
hoc patet sic omnis entitas realis realiter
causata ab aliquibus duobus est
realiter distincta ab illis. sed enti-
tas totius est realiter causa-
ta a partibus simul sumptis 2° &
2° per eadem enim res non causat
seipsam nec est prior realiter seipsa causa
enim & effectus realiter dicitur pro
b^o 2°. Nam materia & forma sunt cause
compositi. sed non nisi unite & simul
sumpte nam divisim non causant.
2° & 3° per omnis entitas que est per
terminus alicuius generationis est
distincta a quibuscumque aliis ex natura
rei. que non potest esse terminus
illius generationis sed entitas compositi
& non partium est terminus per
posse generationis. 2° & hoc autem per
2° me^o Contra omnis transitio per
se una habet aliquem terminum per
se unum. sed ille terminus habet compo-
situm. 2° me^o 2° compositum dicitur aliquid
quod propriam entitatem unam dicitur
ab ipso ex quibus est. per omnis per
unitas habet aliquid propriam entitatem
pro fundamentum. sed unitas com-
positi per se unum est unitas per
una 2° habet aliquid propriam entita-
tem pro fundamentum. sed illud fundum
non potest esse entitates partium. quia
propria unitas requirit unam enti-
tatem. partes autem non sunt una enti-
tas. 2° per omnis propria per requirit proprium
substantiam tamen proprium fundum & ipsa me^o

triplicata multiplicat substantiam. b^o 2° est
per de se. unitas enim per se compo-
sita est per se una unitas. Con-
tra ratio. nam si compositum non dicitur
aliquid entitatem 3^{am}. tunc compo-
situm ex materia & forma non dicitur ma-
gis unum nec per se unum quod acer-
uus lapidum 2° est contra philosophum 2°
me^o 2° 2° per nam ille aceruus
est verissime sue partes & iterum
quia unum per accidens est ma-
gis unum aggregatione & minus
unum quod illud quod est per se unum.
per propria per ut propria passio ha-
bet aliquid substantiam cui primo per se
inest. sed illud non est materia &
forma nec abo simul sumpta nec
ipsa ut seipsum & iterum quia illud est
substantiam risibilitatis quod potest ri-
dere. sed nec materia nec forma
potest ridere nec ambo simul 2°
& 2° per entitates potentiales sunt
alio existere sunt distincte ex na-
tura rei ab illa alia. sed materia &
forma simul sumpte sunt poten-
tiales existere composito cor-
rupto 2° & 2° patet easdem enim
res manere & non manere sunt
idem ex natura rei. probatur b^o
Tamen per quia Aristoteles dicit in fine 7° me^o
quod destructa illa sillaba ba. adhuc
remanent seorsum b. & a. Tamen
etiam quia in resolutione per supposito per
tamen materia quod forma. & tamen 2° non
est aliud compositum. dices quod simul
sumpte non sunt potentiales esse

linea composito. Contra totum ut
cludens partes est dicitur in illas. nam
non est divisibile nisi ut est includens
sed si non est divisibile in illas non
ille possunt se prius ab illo ut sunt
unite & simul sumpte 2° & c.
per cause intrinsicam composito aliquid
causant non se. quia idem non causat
seipsum. nec altera altera. quia prius non
sunt ex alterutris per philosophum. 2° ali-
quod aliud. ymaginor 2° sic. quod ex
materia & forma resultat originaliter
pullulat & oritur aliquid una 3° quod entita-
tas compositi. 2° est ista. quod
ista 3° entitas compositi licet sit ex
natura rei dicitur ab omnibus partibus
simul sumptis non tamen dicitur eentia
contra multos ignorantes huius
dicitur in dicitur loquentes de hac
& de illa dicentes partes & totum
distingui essentialiter. hec autem 2°
sic probatur. omnis entitas intrinsicam &
eentiliter in alia inclusa ipsamque
intrinsicam consistit & componens est
necessario idem illi essentialiter enti-
tas partium est huius 2° & c. 2° per
Tamen quia distinctum eentiliter ab a-
liquo non includit in ipso essentialiter
nec intrinsicam. Includum enim est idem
cum includente aliquid 2° quod est
inclusio talis est ydempotentia inter illa
ut si aliquid includitur in aliquid per
intellectum est idem illi per se 2° & c.
Tamen quia nihil est eentiliter consistit
per illud a quo eentiliter dicitur. quia eadem
sunt partes eentiliter & distinctum substantiam

ab alio eēn² nisi p illud qd ē idem
secum eēntialiter g^o &. Vñ pōt
de ppōne talis formari rō. una-
queq; rel distīn² eēntialiter ab oī
bus non talibus p sua principia
īrīnseca sed nihil ab alio eēntiali-
ter per aliqd distīnctū ab ipso ef-
fentialiter distīn² g^o &. a^o patet
qa eadē sunt prin² essendi & distī-
guēdi. p² quecūq; sunt alicui
rei idē qdī^{ue} sunt idē ei eēntiali²
sed partes sunt idem toti qdī dicit
ne g^o &. a^o p² qa ydēp² qdī^{ua}
ē ydēp² eēntialis. b^o p² 7° me^{ce}
ubi doc³. p. distīnere rē p sua pⁿ
īntrīnseca & consī^{ua} & ptes rei.
uñ ibi phūs cōmēdat architechā
q distīniebat rē p mām & formā
diffī^o aut & q pⁿēt ad diffīem
sunt idem qdītate cui īsunt.
Vñ pro etīde² a^o notanda sunt
nerba francisci de marchia q⁷ ēē
īn alio 2° dīc^o p^o dīc^o rōm distīc-
tū² q^o est alio ab illo īn q^o ē. 2°
dīc^o aliq^o unī^{em} īnter ipsa. Pri^m
p² qa nullo^o distīnctū ab aliquo
n^o ē īn eo. idē enī nō pōt esse īn
seīpso. 2^m ē p² qd enī est īn
a^o o³ aliquo^o ēē idē cu³ eo al^o q³
ēē īn quol³. Ex sī q^{ras} qd īsso
rū magis dīc^o ēē īn alio ul^o unīō³
uel distīctō³ d^o q^o unīō³ rō cū^{us}
ē qa oē qd ē īn alio dīc^o qdī^{ua} distī-
onē īn dīo aut arguit unīō³ q⁷ &
Sed cōtra istā d^o nē ar². Inp^o
ē cōtradīc² p^{ta} de eadē eēn² p^{ri}

sed de q⁷ tot² & eē p^{ri}ū uerīficā
tur cōtradīc² p^{ta} g^o &. b^o p² qa
dīstīnere eēntialiter & nō dīstīnere
eēntialiter ut ē. g^o &. Cōfir²
q^o eadē eēn² nō dīstī² sēn² ē sīne ip-
sā eēntia aut partīū cōstī² essen-
tiam totius & potest esse sīne ip-
sā g^o &. p² a^o est uera de essentia
eadem ex natura rei Ad cōfir-
mationem per idem dīc^o q^o eēn²
partium nō est ipsamet essentia
totius omnimoda ydēp²itate ē
enī īnter ipsa distīc^o aliq^o extra
īntellectum quā distīnctōnem nō
h³ idem cū seīpso 3^a cōclū^o q^o 3^a
totū per ac^o nō d² aliq^o 3^a ēntia
tē ultra partes. puta ex subō &
scīte aggregatum nō dīc^o ali-
quid p^{ter} subm & accidēs. p²
nō illud quod dīc^oer ultra ptes
uel esset subā uel accidens nō subā
quia accidens nō est pars subē
nec accidens. quia subā nō est
pars accidentis g^o &. Ista autē d^o
est prolīxus probata īn 4° art^o
p^{re}cedentis q⁷ tīonīl īn p^o dūbio
uide ibī 4^a d^o q^o ista ēntitas to-
tius p² est ēntitas absolutā p^{ba}
oīs ēntitas q^o ē termin² generatio-
nis est ab² ista est hūm² g^o &. a^o
patet 5° p² hūm². In ad aliquid nō
est motus nec generatio ergo &. p^{ba}
p^{ba} q^o b^o 7° me^{ce}. P^{re}terea
de e^o cūq; essentia sūnt ēntitates
foe² ab² ipsū² ē ab² formalī-
ter sed de essentia hūm² ēntitatis

sunt mā & for² q^o sunt for² ab²
en² g^o &. b^o p² nulli en² resue
debet rō principii cū oīs ēntitas
for² resue p^{re}suppōat aliqd fun-
dam ab² g^o &. Cōtra h^o ar²
Aureol². Oīs ēntitas ab² ab²
realiter dīc² ē possibilis ēē sīne ī²
alia a quā dīc². sed pte ēntitas to-
tū est ab² & distīnctā a partib²
g^o &. p² a^o est uera. sī illud nō
sit ī idē eēn² & tū depen² ab ipso
eēn² īnter ptes aut & to^m ē y²
eēntialis & depen² g^o &. 5^a
d^o est ista. ēntitas d^o distīnctā
a p^{ri}b² ē for² totū q^o est qdītate
Ad e^o enīdētīā pono sex dīc²
Primū dīc² ē istud q^o duplex ē
for². qdā p^{ri} ut illa que īformat
mām & est pars d^opositī. Alia ē
for² totū ut tota rī ēntitas abstrac-
tīue sumpta. ut hūaitas & hec dī-
for² totū. 2^m dīc² est q^o for²
totū nō ē alia a for² partis puta
humanitas ab anima īn hōīe que
sit supertēnēs & aliqd ip² to-
tū. dīc² aut esse ip² totū qa
p^{re}fectū cōstī² cōpō^m q^o forma
p^{ri}s. p^o h^o qa tūc īn hōīe est 3^a
for² cōstītuens hōīe. que est p²
p^{re}fectior aīa īntellect² qd ē absur-
dū dīcere. 3^m dīc² ē q^o forma
totius nō est aliqd mediū unīēl²
mām forme ad cōstītuendū p se
unū. hoc p² quia querī de ipsa
quō facit p² unū cū mā & for²
p^{ri}s q^o nō ē dare aliqd mediū

sed uel ipsa ex se unīf. & sic stan-
dum sit īn primo uel erit p^{re}cess²
īn īnīfīnītū. 4^m dīc² q^o for² 4^a
totius nō est aliqua forma ultra
formā partis q^o p^{re}fīcīēs materiā
& formā. p² qa oē quod p^{re}fīcīf
ab aliqua forma una habet rōnē
unī² p^{re}fectībilis. sed mā & for²
partis nō sunt h^o g^o &. Tum
quia sunt alterīus rōīs. tum quia
unū est p^{ri}ie p^{re}fectībile. & ali-
ud actū p^{re}fectīssīmus. & hec ē
rō quare faciūt unū per se. 4°
me^{ce}. g^o mā & forma nō p^{re}fī-
cīūt ab aliqua for² una cōī.
5^m est q^o forma totius est ipsa nā
tota sīue qdītate cōstī² totū ēēntīe. 5^a
ita q^o nō ē forma īnformans sed
forma quā suppo^m dīc²ur ens q^o
dītate. nō īntelligēdo q^o forma
totius sit causa totū ip². i. caus
totum cū materia & forma p^{ri}-
tis. sed ipsum totū p^{re}cīse & ab-
solūte dīc²ur eo quo lo² Aūc² 5°
me^{ce} sīue q^o eqnitas ē tū eqnitas
6^m dīc² est q^o forma totius ē 6^a
alia realiter a forma partis. h^o ap-
paret ex dīc²is īmmediate īn 2^a cō-
clūsiōne q^o totū dīc² aliq^o ēntita-
tem realiter distīnctā a partib².
sed illa ēntitas est forma totius.
g^o &. Sed circa ista querīt Au-
reolus. quero īnquit quomodo
ymagīnaris istam ēntitatem. aut
enī sic q^o ipsa fundetur supra
materiā & formam p^{ri}s. aut sic

quod solum fundet super materiam. ita quod
materia sit eius primum subiectum & forma
primum formale. non primo. quia
tunc forma in composito entificaretur
& quodificaret & non entifica-
ret quod uidetur falsum. Nec 2° quia
effectus formalis non differt a for-
ma. sed forma ista potius est forma te ef-
fectus formalis 2° non differt a
forma partis cuius est effectus sed
illud ar^m peccat multipliciter
Tunc quia quiritur fundam^m illius 3^e
entitatis & non est proprie fun^m.
Tunc esto quod fun^m eius non est ma-
teria nec forma nec alterum istorum
sed est fun^m proprium & proximum
est ipsum suppositum aut compositum
quia probatum est esse aliud a parti-
bus. omni enim entitati formali cor-
respondit adequate aliquid quod
habet esse per ipsam sicut humani-
tati 2° quod dico homo non corpus
nec anima. & hoc dato totus pro-
cessus rationis est 2° Tunc est quod dato
quod est fun^m esset materia. forma autem
primum formale non differret a forma.
omnis enim effectus realis dicitur a sua cau-
sa quia nihil causat seipsum. Vnde
tunc olo quod effectus formalis non sepe-
retur a forma quia ipse est aliquid esse forma al-
bium sine albedine. sed non se 2° non
distinguitur. Ad rationes principales. Ad 1^{am}
potest dici ipsum esse 2° &
cuiuslibet & exponedo quod 2° uult
sibi ponere duas inter partes diui-
sitas tentas & si sumptas. quia partes

diuisum sumptis non integrat totum
& ideo non sunt idem toti integrati
ne. partes autem si sumptis integrat to-
tum & ideo sunt idem toti integrati.
2° autem non obicitur totum dicitur aliquid 2°
integrata ex parte si sumptis
Ad 2^{am} Aureoli concedo 2^{am} quod dif-
finitio & diffinitio dicitur ex re.
3° ne quod diffinitio non dicitur tota eentia
diffinitio. Ad 3^{am} dico 2° dico
quod diffinitio integrat & dicit integra-
tione & idicatur siue explicatur tota
entitatem diffinitio. hoc autem non obicitur
ipsum dicitur aliquid entitatem 3^{am} integrata
seu explicata & idicata per diffi-
nitioem Ad 3^{am} ne 2^{am}. Ad p-
batum dico quod in numero est duplex
unitas. una materialis. alia formalis.
Unitas materialis in numero trina-
rio est unitas que est pars eius 2° fun-
tina opinioem uel saltem fundam^m
entitatis trinarium. & per istas uni-
tates materiales numerus variatur &
multiplicatur. ut si sunt tres est
numerus ternarius. si 4° quater-
narius. & sic de aliis. est alia unitas
in numero formalis que est consecuti-
ua tamen posterius & posterior sequens
entitatem numeri in esse constitutam.
unitas enim est passio entis. ita quod
quolibet entitatem sequitur per sua
propria unitas. & per istam unitatem numerus
est forma unius. & per istam non multi-
plicatur nec variatur numerus per hoc
factum per ad formam. licet enim en-
titas numeri trinarium dicitur pro-

primam entitatem uel tribus numeribus
addita. quia tamen illa non est materialis sed
formalis. ideo per illam numerus non ua-
riatur Ad 4^{am} nego illud processum
procedit enim est probatio ex nimis
grossa ymaginatione. Vnde pro
soluione pono istam propositionem quod nulla
entitas facit compositum cum aliquo nisi
si illi habeat rationem actus uel potest
Ista propositio habet ab Aristotele 8° me^{ce}.
dicit enim quod materia & forma faciunt com-
positum uel unum compositum & hoc non
est nisi quia hoc est actus & illud est
potest. cuius 2° ista 3^a entitas compositum
non se habeat proprie in ratione actus &
potest 2° me uel forme. ideo cum ipse
proprie non facit compositum. tamen non se
est unitatem 2° facit compositum. sim-
plicia namque includunt rationes aliquas
unitas eis non tamen faciunt com-
positum patet. In individuo enim est
quedam unitas & unio & tamen
ibi nulla est 2° compositum. Ad 5^{am}
dico duo. Primum est istud quod totum
dicitur aliquid entitatem preter partes
ex precedentibus patet. 2° est
quod ista entitas quam dicitur non ha-
bet rationem inclusi. ita quod includatur
in se ipsa. Idem enim in seipso non
includatur. ut patet ex notabili
quodam 2° questionis habet tamen
rationem includentis 2° partium
Dico 2° quod bene dicitur aliquid entita-
tem & tamen nullam includat pre-
ter partes. Includum enim est pars
includentis & presupponit aliud

includens. quod non potest esse
de ista 3^a entitate.

VERITUR. VTR.

um in individuo eiusdem
speciei sunt aliquae rationes
potest & proprii generis eorundem
& materialiter intrinsece dicitur. Et uide-
tur quod non. Nam ille rationes uel essent
adde nature specie eis compositi uel ip-
si in individuo per ipsas rationes ma-
litate constitutis. sed neutrum isto-
rum potest dari 2° a^o patet ex
sufficiens diuisione. 2° probatur
non enim addi possunt nature com-
muni. Tunc quia ipsa non esset
communis nec remaneret sicut com-
munis. Impossibile est enim aliquid
formam alicui addi quin det sibi
addito esse tale formale. illa 2° ratio
est singularis uel ratio singularitatis
2° cuiuslibet addita facit ipsum sin-
gulare. Tunc etiam quia com-
tas & singularitas sunt rationes op-
posite 2° in eodem includi non pos-
sunt illi 2° nature non est addita
illa ratio nec in individuo Tunc
quia omne additum presupponit
illud cui additur. quia illa ratio
presupponeret in individuo in esse
diuisuali. & sic in individuo non
esset in individuo per istam rationem
2° in quibuslibet 2° ubi sunt a^o &
a^o 2° ubi sunt a^o & a^o 2°. si
2° in forma est aliquid illis rationibus specie
diuisans ipsa facit quodam compositum cum natura
specifica. Sed ista duo compositum

font alia a materia & forma g^o i
for. e duplex opo^o qd e absurdus
A^o p^o qd composita diuersifica
tur fm compo^o Tum etiã qd
per istam habent esse. & idem est
prin^o essendi & distin^o. Con-
fi^o qd ista rō talis ut e mā vel for^o
opo^o aliqd icludēs aliqd añ h^o
sed nullū istoz est g^o &. non est
materia vel for^o. quia ista inclu-
duntur in natura specifica i cōi.
nō cōpo^o nāz ipa dicif di^o hui^o
compositi ab illo & est rō partial^o
huius compositi. nec añs hoc. qd
iā esset indiuiduatio preter ipam
cum añs presupponat añs cōsti^o
p^o quēcūq; distin^o per p^ouati^o
oā rōm vel q^oritatē non distin^o p^o
rōnes p^oas g^ois. indiuidua sunt
h^o g^o &. b^o p^o p^orio de p^oria^o p^o
ne^o. quia indiuiduū dicitur qd
est indiuisum. Indiuisus autēz nō
est nisi per indiuisiōē. nihil au-
tem habet effectū formālem nisi
per formam. z^o per q^oritatē dīo et
indīo quantitati congruit p^omo
phiz. fm phm^o me^o. diuisi^o
primo & per^o cōpetit q^oritati. tūc
sic nihil ē per^o tale nisi p^o ill^o p^o qd
ē p^o & per^o tale s^o q^oritas ē p^o & p^o
se diuisibilis g^o indiui^o nō ē di-
uisum ut diuisibile nisi p^o q^oritatē
In op^o ar^o sic. q^oritatē nūa^o siue
eēn^o distin^o icludunt aliq^os rōnes
p^op^orii g^ois positiuas intrinsece p^o
q^os nūaliter distin^o. Indiuidua e-

iusdem speciei sunt hui^o. ut pat^o
g^o &. a^o patet. eadem enim sunt
principia essendi & distinguēdi.
rō enim que non est po^o & que
est alterius generis cum sit dif^o
essentialiter non erit consili^o in
esse essentiali. b^o patet de se cum
possit separari in actuali exētia.
p^o ubi sic pcedetur. Prim^o d^o
clarabitur titulus q^onis suffici^o
esse. quod dico p^o Aureolum q^o
oppositum probat z^o ostende-
tur propositum que est ista ratio
indiuiduationis & que non z^o
quia ista tota questio fundat su-
per brigaz de unitate numerali.
sic ideo querif utz extra inte^o
sit aliqua nūitas realis po^o b^o
q^o unitas nūalis. Quantuz ad
p^oritum pono quedam preābula
Primū preābulū ē q^o ad inte^o
q^ostionis q^o fm scottū nō ē inten^o
q^orentium de hac mā. q^oref de cau-
sa alicui^o z^o intentiōis. q^o iportat
per hoc nomē indiuiduū quia il-
ta est a comparāte effective & ab
intentiōe z^o formāl^o. nec q^orerē d^o
rōe formāl^o q^o indiuiduū puta for.
ē unū numero. qd unit^o nūali rō
ē una nūero for^o s^o entit^o res d^o
for^o ens. sed quia i^oribus ē aliqd
cui repugnat diuidi i plura quo-
rum quodlibet sit ipsum cui re-
pugnat diuidi in plures parte-
subiūas. queritur de causa h^o re-
pugnantie. non de causa formāl^o

quia causa formāl^o ē repugnant^o
qd for^o repugnant^o suis rōib^o for^o
lib^o repugnat s^o inten^o q^onis qd
ē imē^o finim talis rōnis q^o ē ta-
lis repugnant^o finim de quo ē.
Ex quo xcludo corre^o q^o illi q^o di-
cunt indiuiduū eē per mām mā^o
& per formā for^o & per q^oditatez
q^oditatiue nō itelligūt titulū q^o
nis ut patet ex pambulo. Si ille
mod^o dicēdi ualeret sūt dicaz q^o i
di^o albificane per albedinē & fa-
ciatē per faciē & sic de aliis. q^oo
g^o tot ualentes doctores circa hāc
māz dubitassent si iste eēt ite^o q^o
nis. z^o pābulū ē istud q^o per i
diuiduatōz sūt p unitatē nūera-
lē nō itelligo unitatē determinatā
s^o quā q^olibet i spē d^o unū nūero
s^o itelligo unitatē signatā ut hāc
ita q^o sicut ē dictū indiuiduū ipo^o
ē didi in p^o subūas. & q^orif rō ip-
si^o impossibilitatis. querif g^o causa
nō singu^o i cōi. sed h^o singu^o
signate in spali. s. ut hec d^otermi^o
z^o pābulū ē q^o aliqd respicit
duos actus in se licitos siue hitua-
les ordito^o tā fm pri^o & poster^o
idē ē q^orerē qd sit act^o uni^o act^o
& alterius. ubi erga rōlitas i hoīe
i spi^o istū actū q^o ē risibi^o ut hōrē
& istū qui ē susceptiōis disci^o.
p^o quā ē rōnalis & e^o. Similiter
circa rem singularē sunt isti duo
actus. s^o hoc esse hoc. & esse indi-
uiduum hoc. quod est esse hoc est

42
p^oior actus & quid positū. esse
autem indiuiduū est actus poste-
rior & quid priuatū. Idem ergo
est querere per quid res est indi-
uidua & per qd sit hec. unde ista
sunt nō^o h^ononia qd sit causa idī-
duationis & indiuidu^o & sin-
gulari^o & numeralis unitatis.
4° p^oambulū q^o in reruz na-
tura sunt quatuor unitates. que
dam est numeralis alia specifica.
alia generis. alia uero transcēdēs
ita q^o iste sunt subordinatē fm p^o
tu & posterius & fm magis per-
fectum & minus perfectuz. Pri-
enim unitas est perfectior s^o nū-
merale. q^o ille unitates sunt dif-
tincte. p^obatur quorum entitates
sunt distincte & eorum unitates
sunt distincte. sed entitates indi-
uidu^o & aliorum sunt distincte.
g^o &. p^obas b^o. quia impossibi-
le est fm unam & eandem unita-
tem omnino indistinctam esse cō-
formitatem & difformitatem. s^o
aliqua sunt conformiā in una ita
q^o non in alia ut patet g^o &. Huius
u^ois probō conclusionē de
indiuiduatione esse sufficientē &
bonā oīs q^ostio aliquod. uerū sup-
ponens & aliquod dubium que-
rens est bona optima & sufficiēs
predicta est h^o g^o &. a^o patet 7°
me^o & ideo dicit ibidez ph^os q^o
querere quare homo est hō nihil
est q^oref quia nullū du^o suppo^o.

similiter querere quare hoc est aliquid si
habetur querere quare supponit fallum
b^o p^o cum enim querere quod est cau-
sa individuationis suppono quod aliquid
est individuum & hoc est verum. Sed ul-
tra hoc querere quod sit causa huius in-
dividuationis & hoc est dubium nam
quod tot valentes doctores hoc quod
scivissent nisi dubitassent. Con-
fir^o quia omnis quod querens querenda &
supponenda supponit bona pre-
dicta est h^o g^o a. Sed contra h^o
arguit Aureolus. dicit. n. quod que-
re per quid individuum est individuum nihil
est querere & quod est nulla. & p^o illa
quod que querit per quod res est res
est nulla. si querere per quod res est sin-
gularis est querere per quod res est res.
g^o est nulla. nam in eo quod res est est
singularis. nulla enim res ut dicitur
est nisi quod potest sic probari. quia de quod
est extra animam ideo est quod unum nu-
mero est. Boetius in li^o de unitate &
uno. p^o omnis quod supponens finitum
est nulla. & dicta est h^o g^o a. a. patet
7° me^o. b^o p^o. nam ista quod presup-
ponit quod in re non sit aliquid individuum
ad hoc & ad illud. & quod contrahatur
per istas rationes indubitabiles. quod
autem hoc sit falsum alibi probatur sic
de individuis ad aliquos actus operum
vel distinctos potest ab uno in alium
transmutari. Si g^o hoc est individuum ad
hanc dictionem individuum vel ad illam
potest transmutari ab una in aliam
& sic humanitas sortis potest trans-

mutari in platonem quod est absurdum.
p^o negantur b^o a. Ad
probationem cum dicitur de quod a. Vno
dicitur hic quod licet de vel distribatur per
singulis generum. vel per generibus sin-
gularum. si pro singulis generum sit
est vera. si pro generibus singularum
sic est falsa. singulum enim supponit
alicuius cōis est aliqua entitas singu-
laris cōis autem non sunt singularia

Aliter dicitur secundum doctrinam sco-
ti quod aliquid est unum vel singulare
potest intelligi dupliciter. uno modo de
se & intrinsece & essentialiter

Alio modo extrinsece & denotando
secundum hoc dicitur quicquid est in sin-
gulari est singulare denominative &
extrinsece. nam de tale coniungitur
cum singulari. & per se habet
denominari a singulari. de se autem
dicitur aliquid unitatem quod non est nū-
erale sicut declaratur per exem-
plum. corpus dicitur animatum
quasi extrinsece & non de se. sed
per aliquid quia per illud in quo est
homo autem dicitur animatus in-
trinsece & essentialiter sic hic.

Ad 2^m concedo quod supponit hoc
tale esse individuum & hoc est falsum
Ad probationem dico quod illud non est
verum quando illud quod se habet
per individuum se habet ut utrum non
ut unum numero. sic dico quod hoc ut
hoc se habet per individuum ad album
& nigrum & cum hoc per se non
transmutetur a albo in nigrum.

quia actus & operationes circa sin-
gularia sunt in phemio meo. Itē
rū est falsa. si illa ad quod se habet per individuum
sunt operum circa illud ut lac se habet
per individuum ad albedinem & dulcedi-
nem. & tū non dicitur mutari ab uno in ali-
ud. plura autem individua sunt operum
in eadem specie. Itē est falsa. si illa ad
que se habent per individuum nec participat
illud. Individua autem nec participat
panem spem. Quantum ad 2^m ar-
ticulum ubi erat videndum quod sit prin-
cipium individuationis pono aliquas
rationes. Prima est ista quod sub materia
lis & quocumque natura specie non est
de se hec. singularis. hoc patet cui-
cunque est naturalis multitudo ipsius
de se non est h^o. si sub materia & cui-
libet nature specie hoc ut patet
g^o a. a. patet quia operum participat infert operum
sibi. b^o patet quia quocumque est h^o plures
partes subitivas & plura supponit
sibi operum multitudo naturalis. sub
materia & cui libet nature specie hoc operum
patet g^o a. p^o ipso est inter intelligi
gere re vere sub ratione operum sibi &
contradictio. sed si sub materia & quod
talitudo natura est essentialiter de se h^o
inter intelligens ea sub ratione operum
intelligeret ea sub ratione operum sibi.
quia naturalis opponit singulari. g^o in
reflectus nunquam intelligeret nisi re
singularē vere & tū secundum ipsos sin-
gularē nunquam intelligit per se.
patet cuius quod est unitas realis & p-
pria & b^o unitate naturali ipsam d

93
se non est h^o singularis. sed unitas na-
ture specie existit in isto lapide rea-
lis & propria est b^o unitate naturali
g^o a. a. patet quia nihil est de unum
unitatem naturali vel minori sibi suffi-
cienti. b^o h^o rationis probatur in sequē-
ti articulo. Ex hoc concedo cor-
relarie quod opinio dicens quod natu-
ra specie ex se singularis est falsa.
tū dicitur quod non est ymaginandum quod
natura sit prior singulari. & patet quod ad-
veniant sibi quasi ab extra singula-
ritates. nam quia natura est singula-
ris ut dicitur quod probatur per An. 7°
meo quod sic dicitur. sub materia cuius quod
est propria illi est. & non inest al-
teri. si ergo ex natura sua est propria
illi cui inest ex natura sua non est aliis
g^o natura sua est singularis. &
aliquid esse proprium alicui potest esse du-
pliciter. Vno de se & de natu-
ra sui. Alio modo per aliquid contra-
hens quo posito non potest alteri
inest licet de se non repugnet
esse alteri. Primo natura non est
propria sed 2° bene. 2^a con-
tra illa quod individuationem non potest esse
per se. h^o patet nulla imperfectio
repugnat alicui foris nisi per aliquid
positum. sed dividi per plures partes
subitivas est quedam imperfectio
& ideo non competit essentie divi-
ne cui etiam repugnat individua-
tio g^o hoc non erit nisi per aliquid
perfectum & entitatem positivam sibi
inexistentem hoc autem non

est proprie per negationem nec p
privationem. p^o nulla entitas p
vativa est constituta intrinsicce
alicuius entitatis for^o positiva. s^o
for. in esse suo individuali est ita
for^o positiva ut p^o g^o a. Con-
fir^o quia quero un^o ista ne^o est h^o.
Ex quo concedo correlarie q^o opi-
nio dicentiu^o individuū eē per dū-
plicē negationē est falsa. Sed cō-
tra hoc ipsi arguunt. nihil est indi-
visum nisi per indivisionem. sed
de individuū est quid indivisum
& indi^o est ne^o quedam g^o a.
p^o isti arguant nō intelligunt ti-
tulū q^onis. ego enī quero d^o isto
fun^o quo huic inest in d^o & q^o
fun^o alicui cōpetit esse individuū.
non autem quero de rōne forma-
li. qua aliqd est indivisum. naz hec
est per indivisionē for^o sicut per al-
bedinē est aliqd for^o albū. 3° cō-
clu^o est ista. q^o individuū nō habz
eē per actualez exntiam. hoc pba-
tur. illud quod nō est de se distinc-
tō nec determinatō; non pōt esse
prin^o distin^o vel determinans
aliud. sed eē exntie est h^o g^o a.
h^o p^o exntia enī est cōicabilis si^o
eē^o. Confir^o q^o quero per q^o
distinguant exntie in hoc & in^o.
Sed cōtra hoc arguit hen^o
de gandano. q^o videt eē h^o opinio-
nis actus d^o & sepat p^o & di-
co eo modo quo est actus eo modo
d^o si est essentialis eēntialiter. si

actualis actus^o 4° q^o indivi-
duatio non habet eē per q^ontitatez
nec per aliqua acntia. hoc pbat.
n^o p^o constituit in eē per aliqd
poster^o. sed subm^o quod est singu-
lare est prius quocūq^o accntē 7°
me^o g^o a. p^o quecunq^o indivi-
duantur & nūaliter distinguant^o
eēntialiter distinguant^o. cū g^o eadē
sint principia eēndi & distinguē-
ndi. q^o illa per que eēnt^o distin-
guant^o sint eis intrinsicce. sed n^o
actūs est h^o g^o a. Confir^o. quia
deus potest separare subm^o ab oī
accidente. & iterū quia individuū
est quid aggregatū per actūs
& per oīs aggregatū per actūs e-
rit terminus trans^o. q^o oīa sunt i
p^o. De q^ontitate pōt spāliter sic
pbari. quecunq^o sunt individua.
per aliqd for^o unum sunt forma-
liter unum. nā per unū ut unum
nōn possunt esse formaliter plu-
ra. sed individua oīm generū i eo-
dem subō exnt^o sunt quanta ea-
dem quantitate. g^o si individuario
fit per quantitatem. oīa esset unū
individuum quod est impossibile.
a^o patet primo de g^ontatione. q^o
idem inq^ontum idem semper est na-
tū facere idem. Contra hoc ar-
guit quidā doctor q^o est p^o op^o.
d^o & indi^o q^ontitati cōgruunt
p^o unū est de diuisione in ptes ite-
grales & q^ont^o. nū autē i ptes sub-
uas. p^oterū est de dione vel idione

est priū subiuax vel q^ontitax
5° q^o est q^o individuū vel individu-
atio nō h^o esse p mām & formā p-
bat q^o q^ontū sunt d^o eqtate spāi
nō constituit rē in eē individuali
mā & for^o sunt h^o g^o a. 2° p^o q^o
de cuiuscūq^o q^ontū sunt prin^o indi-
uū ipsū de se est individuū. h^o
p^o 7° me^o. ubi p. architrā mēdat
A^o. q^o rē diffiniēbat p mām & for-
mā. p^o de mā ar^o spāliter. naz est
eadē mā in g^ontato & corrupto &
iterū in acntibus nō est mā g^ontatio
& corrup^o erunt siml^o & s^onter
In acntib^o nō erit indiui^o quorū
utrūq^o est s^ont. g^o a. Opio tho-
mistax magistri petri de Alūnia
q^o dicunt q^o magis p formā sunt i
illo est insufficientia. Nā q^onto ab eis
per qd materia & forma sunt indi-
vidua. & p qd d^ont^o cū seipsis
totis sic nō pōt differre. Sed
cōtra hoc arguūt p^o q^o eadē sunt
prin^o eēnt^o & distin^o. 2° d^o for^o
q^o acc^o sepat & disti^o p^o me^o
3° de mā. nā illa sunt unū nūo. q^o
rū mā est una nūo. p^o & dico q^o
eo^o q^o sunt p^o eēnt^o sunt & disti-
guent^o. mā igit^o & forma sunt pri-
cipia spāe nō tū in esse individuali.
& ideo sunt p^o distin^o non qua-
litercūq^o n^o q^ontūq^o Ad 2°
dico q^o for^o sepat & disti^o. uerū
est spāe & for^o. nō autē nūaliter ut
māliter. Et si dicas oīs d^o est a for^o
māe est spāe & formalis. Ad a

97
liud de mā dico q^o mā p^o dup^o est
sciderari. Vno^o ut est altera p^o cō-
positi. Alio^o ut disti^o contra q^o
ditat. Primo^o nō lo^o A^o. q^o ipa
sit principiu^o individuatōis. 3° p^o
mō b^o. nā illa d^ora individual^o ut
uidebit^o non p^oinet ad q^ontitatem
q^o op^ote poterit uocari mā. q^o s^o
per mām res est subtilis. ita p illaz
d^ora individualē rē consti^o s^o ul-
timo subicibili. 4° p^o est affir^o
scori q^o una q^ont^o res est individua &
singularis per aliquē gradu^o enti-
tatis p^ont^o deter^o nām ad sin-
gularitatē. illa autē gradus nomie
cōi uocantur d^ora individualē p^ore
ultie noie aut magis spāi uocāt^o
hecleptates p^oritates p^osta^o. i.
qdā gradus icōicabiles & prin^o
icōicabili^o & grad^o sub nā spāe
vel sub p^o contenta tāq^o deter-
minatio & cōtractio qdā natu-
re spāe. & hoc ultimo^o ut dicef
Damascen^o in lo^o sua. a q^o forte
habu^o originē. Hec opinio scori.
hec aut opinio sic pbat. P^orio ex
i p^obatione dictax opinio^o. q^o cū
nō sit per aliqd extrinsecū ut p-
batum. sed per intrinsecum &
h^o nō sunt mā n^o for^o. s^o nec^o q^o s^o
p^o d^octos grad^o ēntitatis. p^o oīs
ultima unitas est per aliquē gradu^o
enti^o ultia^o u. s^o unitas material^o
est unitas ultima g^o illa erit per
aliquē gradu^o entitatis ultia^o. s^o ei
grad^o nō est materia nec for^o tū ex

precedit. tū ēt quia unitas nō
habet mēōz q̄ sit per aliq̄z ultm̄ gra
gō o3 ponere nec tales grad⁹ h⁹
sunt dīe individuales vel hec dīe
p̄ q̄s q̄libet individuū ē hō. a⁹ p3
qa cui⁹z entit̄ correspondz sua p̄
pria unitas & ecōverso p̄ & ē
rō scoti iudicio meo difficilis. oīs
dīa dīentium reducī ad aliq̄ p̄
diuersa. alioqn n̄ ēt stat⁹ in dīn
ribus. sed individua p̄pe dīnt. quia
sunt alicui idē entia. gō eoz dīa
r̄duces ad aliq̄ p̄ diuisa. Ista p̄ di
uersa n̄ ē vera nisi i illo & illo. nā
in natura oīe gō p̄ter naturaz
in hō & i illo sunt alia q̄b⁹ hō dīnt
sed hec non sunt aliq̄ extrinseca.
gō erunt aliq̄ entitates p̄tine p̄
se deter^{tes} nās p̄ oē inferius i
cludit aliqd p̄ qd non includit su
perius. hoc nō ē nisi aliq̄ gradus
determinās entitatis. gō x. Itē sit
unitas in cōi se² entitatē in cōi. ita
q̄ q̄cūq̄ unitas se² ēt^{em} aliq̄ p̄ gō
unitas sumit q̄ ē unitas idīdūi
cū non repugnet nō ē. hō signa
tū conse² p̄ aliq̄ entitatē. nō aut
conse² per se entitatē nē. qa illi⁹
ē per se unitas aliq̄ p̄pria minor
illa. gō alia entitas per se nāz de
ter^{te} Ad maiorem declaracōz
p̄peratū illius entitatis idīdūal
notādū ē q̄ illa entitas simp^{lis} vel
p̄fecta vel ultiara unitas habz
aliq̄ simp^{lis} cū dīa spe^{ca}. dīa enīz
spe^{ca} pōt cōpari ad aliq̄ ifra se &

aliq̄ supra se. & ad aliq̄ iuxta se
Si cōpes ad aliq̄ infra se. repug^t
sibi & illi q̄ per ipsam consti^t di
uidi in plura spe^{ca} dīa. ita i p̄posi
to illi en^t individuali repugnat
q̄cūq̄ plurificatio inferiori. & c
ipsi individuo qd per ipsum con
stituitur i cō individuali repug^t
diuidi individua. & solū ē dīa i
ter entitatē & nām indiui^{tem} &
spe^{ca} qa specifica cōsistit i uni
tate mīori q̄ sit unitas nūalis. qa
in en^t q̄^{ua} q̄ conse² unitas speci
fica. nec dat repugnatiā ad q̄cūq̄
ad ifer^t diuisionē. s3 solū ad q̄^{ua}
diffinitōm. sed indi^{tes} q̄ cōsistit i
diuid^m ultiara & p̄fectissima uni
tate en^t facit repugnatiā ad di
uisionēz oīodā. in q̄ diuisione p̄tur
diuisum de diuidentib⁹ p̄tione q̄
dī^{te} dicente hoc est hoc. & s3 hō
declarat p̄pō^m. qa ex quo ē alia
unitas individualis q̄ unitas spe
cifica se² q̄ sit alia entitas q̄ spe^{ca}.
xō cōpando en^t spe^{ca} ad su
piora si^t ad ē^{tem} a q̄ sumit rō ge
neris. & cōpanō entitatē idīdūitatē
ad en^t nē siue specificā ē uēiē
tia & ē dīa. ueniētia ē in hoc qa
sicut una ad mo^m alio^q se h3 r̄^u il
li⁹ superioris q̄ p ipsam determinat
sic & alia. s3 dīa ē in hō qa una cō
trahit ad eē qd itatū & q̄^{ua} con
stituit. qa ipsa ē qd^{ua} realitas.
s3 alia ē idīdūalis non contrahit
ad eē qd^{ua} qm nec ipsa ē q̄^{ua}.

entitas. sed p̄ dīuerfa ab oī aliq̄
q̄^{ua} aliter qd per ipz oīi n̄ poss^t
ē de se hoc. Alia ē dīa itē p̄
dictas duas en^t. qa interdū dīa
spe^{ca} sumit ab a² for^{te} s3 ab a² re
nō so^m ab alia forma^{te}. Interdū
uero sumit ab eadez re a q̄ formit
rō gnis. s3 semp ab alia forma^{te}.
& n̄ ab alia for^{te} aliter ēt nūgacō
in diffinitione & sup̄fleret dīa.
qa gō totā realit^{em} diffiniti dī
ceret. ita q̄ qm sumit ab alia for^{te}
nō dicit cōceptū simp^{lis} simp^{lis}. qa
iclu^t cōceptū entis & illi⁹ contra
dictōis dīalis. qm aut solū sumit
ab alia for^{te} dicit cōceptūz simp^{lis}
simplicē. entitas aut idīdūitatē
nō sumit ab alia & alia re. s3 ab a
lia & a² formalite. q̄ ē tūtiata ab
straccio cuiuslibet rei q̄ ē qd itat
uel nā. & ideo illa q̄^{ua} uel nā hēt
cōceptū simp^{lis} simplicē. Ex his
se² q̄ alia ē p̄partō utriusq̄ ad iux
ta se. qa entitas spe^{ca} qm ē p̄ di
uersa ab oī alia dīa. qm q̄ non. sed
entitas idīdūitatē semp h3 cōp
tū simp^{lis} simplicē ab oī alia p̄ di
uersa. tū oīi^{tes} per ipso nō sunt
p̄ diuersa. s3 dīa. hec gō entitas
nec ē mā nec for^{te} nec cōpō^m. qa
oīa illa sunt entit^{tes} q̄^{ua} s3 ultiara
realitas h⁹ n̄ illi⁹. Ad declara
tōm h⁹ q̄onis & dīaz idīdūitū
tū cog^{em} pono duas p̄pōes.
Pria ē talis q̄ ille ultiē dīe sunt
se totis distincte & p̄ dīuerse. &

99
simp^{lis} simplices. ita q̄ nō cōceptū
maiorē cōtē in quo cōpentiāt in
cludunt & in que resoluant. hoc
p̄bo q̄cūq̄ sunt dīa p̄ dīuerfa i
cludunt aliq̄ duo unū i quo uēi
ant & aliud per qd differant in
p̄ ē q̄ idē sit prin^m cōueniendū
& dīendi. Tū arguo sic. alia q̄
dīnt uel sunt dīa uel p̄ diuersa.
& sit p̄cedē sicut p̄ in infinitū
o3 gō nec^o stare in p̄mīo. p̄ cō
ceptū priorē p̄pō^{tes} & in quo r̄
nāz resoluit sunt se hēc p̄pō^{tes} i
liter includentes. s3 cōceptū p̄ rez
idīdūitū cōponētes. hō i cōpōne
mē^{tes} sunt entis & dīe idīdūitales
q̄ illi cōceptū sunt se nullo iclu
dentes. a² patet p̄ sit de cōpōne
phica q̄ ē ex mā & for^{te}. b² p3. qa
nō sunt aliq̄ in que ulter^o resol
uant cū nihil sit supra ens nō ni
hil sub dīa idīdūali. Cōfir^o rō
in oī resolūtiōe ē denēte ad aliq̄
duo simp^{lis} ita resolubilia aliter
ēet p̄cess^o in infinitū in resolūtiō
s3 q̄cūq̄ sunt ita resolubilia sunt
simp^{lis} simplicita nō cōm cōceptū
includentes i que possunt resolui
gō. a² p̄pō ē hec q̄ dīe idīdūi
duales sunt idē eēntialiter & itri
ficecū idīdūo qd cōstituit. p̄b².
nihil ē difficutū eēntialiter ab alio
nisi p̄ illā p̄ qd inesse eēli cōst^o el
sentia² & p̄ qd eēn² ab alio dī^{tes}
sed idīdūo dī^{tes} eēn² ab alio & nō
nisi p̄ dīaz idīdūalē ut p̄batū ē

& per illā Intē eē conſit^g.
3^a ppō ē qd dīe idīduales lūnt idē:
ydep² ipſi enti. un ſciendū. ē qd
ſcorus pō² unā ydep² quā ap-
pellat ydep². ad quā nec duo
requirūt. Primū qd ſubū & p-
dicatū ſunt idem eē². 2° qd
utrūq; nō alterū ſit infinitū po^{ue}
uel pmi^{ue}. po^{ue} ſicut i dīs pmi^{ue}
ſicut in transcendētib⁹. Hoc p-
miſſo p² qd ſint idē eē². Tū. qd
2^a poſſ² eē ens ſine ipſis cum ab²
ſint eē² dī² & deus pōt ſepare-
tū qd nihil ē extra rōnes entis 3°
me². nō ē dīe ſcorū qd ipſe ſunt
idey eē² ipſi nē ſpe². Circa p-
dicā ſunt aliq̄ dubia. p^o cōtra cō-
cluſionez p̄cipalē. qd illa dīa in-
diuidualis non eſt prin^m indiui-
duationis p rōes Aureoli. P̄ia eſt
hec nullū poſteris ē cā prioris. ſz
dīa indiuidualis eſt poſterior nā idī-
uiduata & ſingulari² ut p^o g^o
2^a. ut dicit ē ſcori cōtra illos qd
ponūt q̄tatitē eē prin^m idīduale
& c^o p² de ſe qd cā p̄cedit effectum
b^o p² qd dē in rei nā ex^o ē aliqd
hoc. ſz nā illa ſpe² ut p̄cedēs nāy
idīduale. i. dīa ē ex nō eū nō ex nō nō
ſit ens g^o erit aliqd hec. ſz dē tale
ē ſin². Tū ē qd iſta hūanitas
ſi nō eēt ſignata & idīduata poſſet
eē mea p̄ua. p² dīa idīduale ex
q^o cōis ē multis dīis idīduale⁹
aut idīduale ſe ipſa aut aliq^o a^o
ſi p^o g^o & rō ſpēi poterit. ſi 2°

pedis in infinitū. Cōfir² dic²
hechetas eſt he². hic ſignat &
dīerminat h² hechetas i². g^o ut qd
iā ſingularizet p aliqd aliqd g^o nō
pōt eē prin^m indiuiduationis p²
qd qd poſſet dīdi dīis infinitis
ē infinitum. ſed ſpecies diuidi²
iſtis dīis infinitis p te g^o 2^a.
Contra primā ppōm ar² per iſtū
q̄cunq; ſunt infra concep^m hōis
ſunt infra cōceptūz aliq̄litas &
entitatis. ſz dīe idīduales ſunt
h^o g^o 2^a. nā ſi non uadāt uias ſu-
as. & hec ē rō aureoli. p² magis
cōueniunt due dīe idīduales i-
ter ſe q̄ cū nihilo. hoc aut nō niſi
eis opponat aliqd cōe in q^o cōue-
niant g^o 2^a. nā inter ſe nō ueniūt
in rōibus ppriis g^o i aliquo cōi.
3° ad p̄mā cōcedo a^o 2^a & ne
gaudo b^o 2^a. Ad p̄batōz dē i re
rū nā exiſtens uerū ē de ſe uel per
aliqd aliud. nā g^o de ſe non ē hoc
aliqd nō ē ymaginandū qd nā
ſit in aliq^o ſigno in q^o nō ſit dīa i
diuidualis. ſed ſunt i eodē ſig^o &
ſil. licet nā per ſe p̄ſuppōat & ſit
prior nā ipſa dīa idīduale. ē g^o
hoc aliqd fundamen² nō for² ſed
ſimp² non de ſe ſed per aliud.
Ad aliam p̄batōnez dico qd nō ē
magis ex rōne ſua qd ſit ſub iſta
dīa idīduale q̄ ſub illa ita qd ip-
ſa dīe nō dīerminat ſe ad iſtā dīa
idīduale. ſed dīerminat per
agens pdu^o idīduale per quod

ſoluit una rō ſua q̄ talis ē. q̄ro dī²
ipſe per qd hūanitas q̄ ē i me ſibi
appropriat iſtā ppriem ypo²
meā aut p rōm hūanitatis ſimp²
& hoc non pōt eē. qd p² qd ē in
dīis. & indīis ad plura nō ap-
priat ſibi altēz eorū p rōm ppriā
g^o per aliqd additū qd tollit ab ea
indīam. ſed ablata ab ea idīa eſt
indiuidua g^o hūanitas ante aduē-
tū illius pprietatis ypo² ē indi-
uidua. & ſic ex dicto p̄ reſolū^o.
Ad 2^m dico qd illa rō p̄ſuppōnit
falſum dicendo in q̄ qd nihil ē cōe
dīis idīduale⁹ ab ipſis abſtra-
hibile p² intēōis ſz cōueniant in
hoc qd ē dīa indiuidualis que eſt 2^a
intē^o. un ſicut cū dico unitas ē
una p̄ una unitas nō ē ibi alia &
alia unitas denōians & denōiata
ita cū dico hec hechetas ipſa ſe-
ipſam denōiat. un ipſa non dībet
dīi indiuiduata n² ſignata. ſed
prin^m indiuiduationis & c^o p² ad cō-
firmatōem. Ad 3^m dico qd dē qd
pōt diuidi 2^a. dico qd uerū ē ſi eſt i
finitū pmi^{ue} nō aut poſitiue.
Ad aliud cōtra p̄mā ppōm dīco
qd ſi dē pōt diſtribūere uel tēneri
p ſuppōſitis per ſe ipſi² ētatitatis
u² p̄cabilib⁹ & aliis q̄buſcūq;
Si p̄mo^o cōcedo a^o 2^a & nego b^o
rem. ſi 2° nego a^o 2^a loquendo
de infra qd iſeri² cōtinet iſta ſu-
peri². & cū dīcis in b^o 2^a qd ſi non
ſunt inter concep^m entis ita

46
dant uias ſua dico qd nemo reue-
tur ad impoſſibile & quia nō ha-
bent pedes ideo uiare nō poſſunt.
Ad 2^m dico qd aliqua magis
cōuenire poſſet eſſe du². Vno^o
formaliter. Alio modo fundamē-
taliter & quaſi deno^{ue} Primo^o nō
cōueniant inter ſe magis q̄ cum
nihil. 2° bene fundamen² enim
in eadem nā ſpe² & de ipſis ens
deno^{ue} p̄dicat². Quantum ad
3^m articulū ubi erat uidendū.
utq; in reze natura & extra itē^m
ſit aliq̄ unitas realis minor q̄ nu-
meralis. ſic p̄cedam. Primo op-
p̄nōez ſcori cū ſuis fun² 2^a cita-
bo. 2° h^o op. cuiuſdam docto-
ris ex pō ponetur in q̄ intē^m me-
um firmabo 3° utq; utraq; uia
poſſit in caſu tēneri. & ad oīden-
dū hūo rōnes quorundam nō
cōcludūt a² ponentium. De
primo ē 3° ſco² ſuper 2^m līnarū.
qd extra intellectum eſt dare aliq̄
unitatē minorez qd ſit unitas
numeralis. minor ē in q̄ intē^m ſed
maiorē extē^m. unde hec con^o
probat² multis rationibus.
P̄tīmā eſt talis. ſi oīs unitas real²
eſſet nūalis. tunc oīs diuerſitas
realis eſſet numeralis. 3° ē falſūz
g^o & 2°. p^o cōe. quia unum &
multa idē & diuerſūz ſunt op-
poſita. i. nē² & q̄notiens dīcī²
unū oppoſitūz totiens dīcī²
& reliquū. p̄mā rōp̄lōez

cuiuslibet unitati correspondet p
pria diuersitas sua. sicut dicitur pba²
qa o^o diuersitas nūalis inq̄tum
nūalis ē eq̄lis & sic tm̄ dicitur sor. a
platonē q̄tum ab^o uello. Tuq̄
qa se² ex hoc q̄ inte^o non posset
abstrahere a sorte & a platonē a
liq̄d cōe magis q̄ a sor. & ab^o uel
lo. nū confir² illa pp̄o. nulla una
rō cōis que ē possibilis abstrahi
ab aliquibus duobus & non ab
aliis pōt abstrahi ab aliis duob^o
nisi per aliq̄d reptū hic & nō ibi
Sed ab idiuuis eiusde² sp̄i pōt
abstrahi aliquis cōceptus cōmu
nis q̄ non potest ab aliis abstrahi
g^o &. 2° sic. unius actionis sen
sus est unum oppo^m s̄m aliq̄ rea
lem unitatem. sed non s̄m nūera
lem ut pbo g^o erit aliq̄ unitas re
alis minor unitate nūerali. b^o p^o
qa p^o cōgnoscens op^m s̄m aliq̄
unitatē dicitur ipsū ab oī alio q̄ nō
est unū illa unitate. sed sensus nō
cōgnoscit op^m inq̄m̄ indistinctū ē
a quolibet qd̄ non ē unū illa uni
tate nūerali g^o sensus nō cōgnos
cit op^m s̄m unitatē numeratē g^o
s̄m aliam. pbatio assumpti. null^o
sens^o disti^o h^o radiū solis differre
nūaliter ab ipso radio licet conti
nue variet in medio q̄ tenus actū
non migrant. Sicut si per po^m
dinam duo oīo s̄m essent in acti
tibus oībus. sensus non iudicat
illa esse dist^o Confir² oīs pot^o

realis habet aliq̄d unum obm̄ re
ale adēq̄tū. sed obm̄ uisus adēq̄m̄
non est hec al^o g^o &. Tum. qa
obm̄ inq̄tum obiectū preced^o ac
tum intelligendi. sed op^m inte^o nō
est singulare g^o &. p^o in omni
ḡne est aliq̄d unū p^m quod ē mē
sura omniū illi^o generis. io. me^o
sed illud unū non est unum nūo
ut ē euidens igif &. ut pba² p^omo
q̄ non ē unum nūo. qa inter indi
uidua non ē ordo essentialis. mē
su^o autem ad mensuram ē ordo
eēntialis g^o &. Quod etiam non
sit per inte^m p^o. nam nullum ens
rōnis est mensura entis realis. cū
sit mensura perfectior mēsurato.
io. me^o. p^o idem simile & eq̄le
super unum fundat^o s̄ me^o. tunc
sic nullo intellectu ex nte dueli^o
sunt eēntiales qa non se excedūt
sed q̄cūq̄ sunt eēntialia sunt u^m
nūo ut p^o g^o &. Similiter nullo in
tellectu ex nte duo alba sunt si
milia. p^o. & pōt adduci una talis
pbatio. q̄tuncq̄ aliq̄d non potest
disti^o inter hoc & illud. ipsa ē
s̄m itudo. sed iter duo etiā alba n^o
potest disti^o g^o &. p^o oīs en
tias nec^o ex acta ad aliq̄ effec
tum realē ē realis. sed unitas mi
nor q̄ nūalis ē h^o g^o &. b^o pba²
qa in ḡne unū que ē oī inte^o cir
cū^o se² nec^o q̄ generās & genitū
sit eiusdem sp̄i 7° me^o. g^o &. p^o
uni^o oppo^ois talis sunt duo ex

trama realia. sed contrarietas est
oppo^o realis g^o utrūq̄ extremū ē
reale & unū. sed non unū nūali
ut pba^o g^o &. a^o p^o qa unū re
ale destruit & corrūpit aliud. b^o
p^o. qa tunc precise hoc albū esset
contrariū huic nigri qd̄ ē durus
& s̄m. p^o oī intellectu circū^o
oīa essent primo diuersa ex quo
nullo cōuenirent. sed talia nō sunt
unū nūo p̄qa subm̄ scie realis ē
reale sed illud non est unū nūero
g^o &. hec scō^o. Qualis autem sit
illa unitas. dicit q̄ pōt declarari
per dictū Auic^o s̄ me^o. ubi uult
q̄ eq̄ns sit tātū eq̄ns. nec est ex
se una nec plures. nec uis nec pri
cularis. Intelligo dicit ipse nō ex
se u^o nna nūali. nec plures plura
litate op^o illi unitati. nec uis ac
tu eo^o u^o q̄ oī est aliq̄ ule factū
ab aīa uel ab intellectu non ut ē i
tellectus obm̄ nec est particularis
d se licet nunq̄ sit realiter sine ali
quo istor. s̄ ē prior realiter oīb^o
illis. & s̄m istā prioritatē nālez ē
p se op^m inte^o. & ut sic cōsideret
a mē^o & ut^o exprimit p disti^o
& ut sic habet illa natura entita
tē realem de se indistinctam & in
determinatam ad singularitatem
& s̄m istam entitatem habet uni
tatem sibi proportionabilem s̄m
quā sibi debet indistinctam. nū
licet non habeat quiditatem illā
unitatez. qua equinitas est tantū

97
equitas. est tamen eius pars s̄ en
sietatem sibi propriam. Sed cō
tra hoc ipse replicat. Primo quia
uidet ponere aliq̄d ule in re. qd̄ ē
contra cōmē^o p^o de aīa. Intel
lectus est q̄ facit uleitatez in reb^o.
p^o Damascenus dicit sic. In oī
bus creaturis ypo^o dio in re cō
sideratur cōitas & contempla^o
intellectu cōsiderat. Intelligi^o
inq̄ in intellectu. q̄m̄ petrus & Io
hānes unius sunt nē & cōem ha
bent nāz p^o arguit sic. ista uni
tas aut ē alie^o in eodem nūaliter
aut in aliquo alio non in eodē nu
mero. qa q̄quid ē in eodē nūo ē
idē nūo. nec in duob^o. qa qd̄ ē in
eis hoc est unū s̄m damascenū.
g^o pro^o euidētia p^o talis di^o.
q̄ ule p^o du^o. Vno^o pro inten^o
z^o. Alio pro illo qd̄ denotat ab i^o
intentione z^o q̄ ē aliq̄d p^o inte^o
& h^o pōt sumi z^o. Vno^o pro illo
qd̄ ē q̄si subm̄ remotū & denomi
natū ab ista z^o inten^o. & sic nā
ab^o sumpta dī ule q̄ ten^o nō ē d se
h^o &. ita nō repug^o sibi dici d m^o
ris & nā sic accepta idētiata p^o na^o
sen nega^o & ē apta nata ap^o re
mota dici de mulcis & nō p̄pinq̄
nē & h^o nē sibi p̄ire^o i. n. ē ac
tualis. Alio pōt acci^o p subō p̄pi
q̄ q̄ ē ipa nā idētiata^o trarie ut s̄.
iūcta actuali idētiationi q̄si ha
bitui trario. & hoc mō non ē ule
n^o actuali inālia. quia indeterm^o

atribuit sibi per intem & ut est
apta nata pprius de pluribus pri.
& isto dicit comen^o q non est
dare vte in rebus. & sic patet p^m
ar^m Ad illud Damasceni dic^t
q in rerum natura non est dare a
liquod cōe q sit de pluribus p^di
cabile & in pluribus unum licet
sit ita tōe q nō repugnet sibi eē
in alio q in eo in quo est. Ad
3^m dicit q ista unitas realis non
est alicuius exētis in duobus in
diuiduis sed in uno & Et eē dicit^r
q qcquid est in singulari ē sin^g.
verū est per se & de se vel per ali
ud & hoc ē iam declaratum. hec
est pō scoti cum suis motibus & i
stantiis fideliter recitata nec plus
de ista materia ipse pōit. Quā
tum ad 2^m articū huius 3ⁱ ar
ticuli ubi erat ponēda una expo
sitiō huius rōnis scoti. Est scien
dū q unus modus exponēdi frā
cisci de marchia non fuisse de mē
te scoti pōere aliq unitatē pō^m.
ex nā rei miorē unitate nō illi. sed
solūmō priuatiā. Ad 3^m eti
dentiā ipse pmitit unā dicit^r
q triplex ē unitas. Quedam mē
pō^m. alia mē p^ruatiā. & 3^a que est
p^rim priuatiā. & p^rim pō^m.
Unitas q ē mē pō^m ē q aliqd q^m
ē de se ē aptū natū eē unū. q aut
nō sit unū hoc ē per aliqd extrin
secū ipsum dicens & distinguen.
& ipsum non pmititens esse unū.

sicut materia salte oim g^rabilū
& corruptibiliū. q^m est de se ē
apta nata esse una. quia nō habet
de se unde distinguat. distingui
aut seu diuidi per for^m & ideo nō
positiue una actu cū sit per for^m
actu diuisa sed tū priuatiā. &
hoc intelligendū ē illud dictum
phi^m in p^o me^o. q mā est una nūo
in oibua. licet hec siquidem ē v^m
positiue cum sit distincta & diui
sa realiter loco & subō. s^z p^rua^o.
quia q^m est de se nō intelligit sū
d^ris vel formis ipsa^z diuidētib⁹
vel indaliter ipsam distinguentib⁹
apta ē esse v^m nūero. nō q distingua
tur nūero habet a se sed ab extri
seco. Unitas pō^m est q aliqd
est unū actu sicut materia que
est in illo indiuiduo. que est actu
indiu^o. que est actu una pō^o. s^z
ista que est in isto. & illa que est
in illo sint solum unam priuati
tē. Unitas media est qua ali
quid q^m est ex se natū est habe
re aliquam unitatē dū tū per ali
quid extrinsecū non habet aliq
unitatē. Ad p^o dico q nā spēi
& nā g^ris tā subaltem q g^ris
hūt extra itē aliq unitatē p^rim
qd p^r. nām enī spēi ē de se i^dita
& i^diuīsa nūa^o. & ideo q^m ē d
se h^o repug^t sibi unitatē nūa^o. q aut
ista unitatē realē q de se nata ē hē
rū hēat. h^o ē p^o d^ris i^diuīales.
īpā^z in diuersis i^diuīa^z distin^o

92
& cū hoc distinte. Cōfir^r d
g^ris f^r spēi q enī gen^o nō sit unū.
unitatē spēi hoc nō ē ex se s^z ex rōe
d^ray. specificay ipsum in diuer
sas spēi dicit^r. nā si natura spēi
poneret per ipō sine d^ris ipsa^z
distinguentib⁹. non esset una nu
mero d^ris nec gen^o sine d^ris spe
cificis positū eēt spē diuisū. uni
tas aut pō^m iuxta intem ē p^rimo
tionē ois diuersitatis. & talē uni
tatē non h^z gen^o nec spēs. nec ali
qd aliud a sin^g nisi tū per intem
constit^r q libet istoy. s. gen^o &
spēs & vte q^m ē per remotionē
d^ray ipsum diuidem^o. & sic ē ue
rū dictū illud cōmētatoris q itē^o
ē qui facit v^ritatē in rebus. uni
tas aut media est q aliqd extra in
tellectū intē^o eē unū aliq unitate
licet sit diuisū realiter & dicit^r
in pluribus. q qdā unitas ā p^rua
tiua in ordie ad diuidētē. siue ad
maiorē unitatē puta nūalē. q tol
litur per diuersitatē in se tū ē po
situa. Hoc p^rimō dicit q sco
tus nōq intellexit ponere uni
tatē pō^m extra intem minorem
unitate nūali. sed solūmō priua
tiūa. Poss^z etiā sic p^rbari. n^m diui
sūz in aliq plura s^z aliq ei^o unita
tē remanet post factā diuisiones
unū illa unitate s^m quā diuisūz
est. Ois enim diuisio tollit unita
tē aliq a diuersis. sed natura spe
cifica diuidit in i^diuīa^z s^z unū

unitatē specifica^z g^o nā ipā specificā
indiuiduis diuisa non reman^z tū
in spē i eis. p^ro b^oem puta q na
tura specifica in indiuidua diui
dat s^m quā in eis nūatur non tū
s^m nūalem cū talem non habeat.
g^o 2. p^r unitas ista que resp^r
indrū sua subiecta s^m quācūq^z
distantiam iporū finita vel infi
nita est infinita. sed unitas speci
fica respic^t sua indiuidua s^z quā
libet distantiam. nā enim speci
fica se per nec^o est in suis indiui
duis q^m tūcūq^z etiam i infinitū
distantibus. g^o si huiusmodi oni
tas sit realis erit actu infinita n^c.
rationes scoti ut dixi probant nā
si unitatem priuatiāz. h^c patet
discu^o. Ad primū de unitate
& diuersitate. dico q sicut extra
intellectū est dare maiorē diuer
sitate diuersitate numerali. ita
etiam extra intellectum est dare
unitatē minorē unitate numera
li. s. priuatiā. q aut sit pō^m hoc
nō p^rbat rō. q^m cūq^z. n. albedo pp
unitatē quā habet in q^m libet p^r
ctuari albedine nullā tū unitatez
positiūa h^z extra itē^m. ad h^c non
ob^t hec albedo magis d^r a nig^o
die q ab alia albedine. qa albedo
nūo d^r ab albedine. a nig^o die ue
ro specie. Ad 2^m dico q uni
actionis sensus est unum ob^m.
s^m unitatem priuatiā nō aut
positiūam. hoc non probat ratio

Si dicitur de unitate Ad 3^m de
mensura quod illud quod est mensura in
liber 2° est res ipsa quod est unitas
pura albedo & illa est extra aliam
non conceditur quod est data entitati realiter
extra in se dicitur ab omnibus idem
dicitur. sed hoc entitas sic distincta
habet extra in se aliam unitatem potentiam
hoc non probatur ratio. quia nec unitas al
bedinis est mensura aliorum colorum nec
ipsa albedo ut fundam unitatis.
sed potest habere rationem sue entitatis ab
non ut una vel plures Ad 4^m
de similitudine & unitate sufficit quod
eorum unitas & unitas sit una pura
tie Ad 5^m de generatione unitatis suf
ficat quod una sit potestatem generari
re & generari. Ad 6^m de oppositio
reali concedo quod quod contrarietatis
quod quod quod habeat duo extrema
realia. non enim potest esse realiter op
positio nisi sit inter ens & ens. dico
tamen quod licet utrumque extremum
contrarietatis sit ens reale potentiam
& extra in se puta calidum & fri
gidum vel albedo vel nigredo non
tamen ipsorum habet extra in se aliam
unitatem reale potentiam preter naturalem
quam habet utrumque in se idem
dicitur haberent tamen huiusmodi
unitatem si essent deinde distinctas.
nec potest hoc quod contrarietas ista non
sit realis. quia nec albedo contraria
nigredini ratione sue unitatis. sed ratione
sue entitatis ab se Ad aliud per
per idem videtur ergo satis pro-

habilitate dicitur & concordare doc
trine scoti nullam unitatem positam
reale extra intellectum esse si non
sit naturalis. Quantum ad 3^m
articuli est alter modus exponendi
scoti quod extra intellectum est dare
aliam potentiam realem unitatem mio
rem intentione unitate numerali. sed
sic alia extensio sic quod ymaginatur
aliam entitatem communem realem
extra in se vel realiter in qua a
liqua plura preter intellectum ueni
unt. Ad 7^m declarationes promittit
tunc primo descriptiones quedam
unitatis specifice. ut appareat qual
sit intentio ponentium istam.
Prima descriptio est per causas ma
teriales & formales que est hec. quod
unitas specifice est distinctio aliquorum
nam aliam participantium inesse dif
finitum & quod unitas unius nature &
de correspondens a quo quod non
participante illa nam sunt esse sunt
diffinitum & quod unitas. ut unitas spe
cifica in humanitate est de hominum
in esse humano vel in esse diffinitum & quod
unitas. & de hominem a non hominem &
omni eo quod non participat hu
manitatem vel esse humanum.
2^a descriptio est hec que est simpli
citer per causas extrinsecas. id est
efficientes & finalem. unitas spe
cifica est indistinctio aliquorum
causatorum ab eadem causa ro
tali proxima & indistincta sed est
quod habent sub ea in quantum

talibus & eadem est distinctio istorum circum
stantiarum a quibusdam non casualibus ab eadem
causa in quantum talis causa est. hanc extrahere ad
trios speciales et dico quod unitas specifice
figuratur in impressis. In cerro sigillo
regis est indistinctio figuratur illa sed est
quod habet in illo sigillo in quantum tale sigil
lum est 3^a descriptio est ista quedam per
effectum. Unitas specifice aliam causa
rum est indistinctio earum sunt quod ab eis potest esse
unus & idem effectus. In quantum talis
effectus est de ista tamen entitate specifice di
co quod est duplex. Quedam creata. &
quodam increata. Est autem triplex descriptio
inter istas. quia entitas increata ex
ratione sue quodam est determinata ad ac
tualis existentiam. Entitas autem creata
non est determinata ad existere vel non
existere. Tamen quia si ex ratione sua
est determinata ad existere. habe
ret necesse est sicut deus. si autem ad non
existere haberet ipse esse sicut chimera.
quia enim chimera ex ratione sua est
determinata ad non existere. ideo est
entitas de phisica & ficta. 2^a
descriptio est. quia est increata est ex ratione sue
quodam individualis & inaptum
in plura supposita quodam tamen sunt in pluri
bus supposita non tamen partem nec
diuidit iter illa. Entitas uero cre
ata est partem & diuisibilis in plura
supposita & non est ex se una numero
nec plures sunt numero. 3^a descriptio est
quonia quodlibet suppositum en
titatis increate est ens per essenti
am vel existentiam. ex eo quod habet

49
notam quod dicitur de spei sue quod dicitur ue
ro entitatis create habet supposita
ta quorum quilibet est ens partem quia
nullum eorum habet in se totam qui
dicitur sue spei Ex his tribus
dicitur apparet quod entitas spei seu qui
dicitur in rebus creatis non est ens
simpliciter & per omnes unitas talis enti
tatis non est entitas simpliciter sed habet
quid. nihil enim est in sorte quin
sit distinctum ab omni eo quod est in
plato. & hec distinctio que importat
per unitatem naturalem. Est enim in
sorte humanitas que in quantum huma
nitas non est diuisa in sorte & pla
tone. est tamen diuisa ab equo &
asino & ab omni non homine. & hanc
diuisioem hominum inter se & di
uisioem ab aliis uoco unitatem
specificam. Hanc autem denominationem
de unitate potentiam que potest esse in re
rum natura. pro primo sic. nulla
unitas potentiam realis remouetur ab a
liquo nisi per diuersitatem aliam
oppositam sibi repertam in eis. uel
includunt. sed individua eiusdem
spei puta sortes & plato non inclu
dunt diuersitatem aliam oppositam
unitati specifice extra in se ergo ista
ab aliis non potest remoueri. 2°
patet nam unum oppositum nunquam
remouetur ab alio nisi per positionem
uel partem alterius oppositum. 3° patet
quia ista individua non includunt
nisi diuersitatem naturalem que non op
unitati specifice. Confirmat ratio.

quod non sunt di^o nec sunt in
distincta & e^o non sunt distincta ne^o
sunt diuisa. & et e^o. h^o s^o & pla
to sunt spe^o non distincti nec disti
extra ite^m & et po^o g^o sunt spe
cifice id^o & indist^o. sed indist^o & i
diuisio fundant unitate^m g^o &
p^o maior diuisitas s^o p^o u^o e^o b^o
remouet aliq^u unitate^m qua non p^o
remouere minor diuisitas s^o ma
iori. spe^o e^o maior q^u n^o u^o ralis. g^o
ipsa adueniens duobus individuis
remouet aliq^u unitate^m q^u non fmo
uet n^o u^o ralis. Sed non ut q^u de
beat aduenire nisi unitate^m sibi op
posita ut spe^o q^u diuisitas
n^o u^o ralis amouet unitate^m n^o u^o ralis.
le g^o ipsa diuisitate spe^o non ad
ueniente duobus individuis uel
pluribus ne^o sequitur q^u in ipsis
erit unitas illa specifica po^o
p^o sunt e^o u^o ralis & po^o
distincta non t^o s^o o^o ralis i
clusa in eis sunt realiter & e^o u^o ralis
aliter & po^o distincta. non tam e^o
s^o o^o ralis in eis sunt
realiter & e^o u^o ralis & po^o disti
ncta. sed s^o & plato sunt realit^o
& e^o u^o ralis & po^o distincti non
tamen s^o o^o ralis in eis inclu
sam. g^o saltem s^o illa sunt po^o
realiter & e^o u^o ralis indistincti
a^o p^o per contradictio^o. b^o p^o
qa uel s^o. d^o a platone s^o q^u
e^o h^o ut s^o q^u non. si h^o q^u non g^o
ois homo distinguit a platone. qa

ab inferiore ad suu^o superius est
t^o a^o. si plato sicut homo
distinguit a sorte. g^o distinguit a se
ipso. si datur aliud habet p^o.
p^o si nulla unia^o ralis sit pre
ter intellectum minor numerali.
sequitur ista inconuenientia.
Primo destruet loquela. 2°
scia. 3° na. 4° me^o. 5° mathe^o. 6°
lex diuina & humana. & oia pre
cepta legis. Hec autem oia sunt
inconuenientia g^o. probo. q^u
illoru^o p^o destruet loquela
na; si p^o aliquis p^o errat
illam uocem ois homo sit. cum h^o
homo uel significat illum homi
ne s^o uel u^o ralis. u^o ralis
f^o e^o realiter. non p^o dari p^o
qa nullu^o tale e^o dist^o nec 2°. qa
nullus co^o ralis potest
e^o ralis uel bibere g^o s^o q^u q^u
e^o p^o 2° ip^o e^o destruet
et scia. probo. na; scia e^o alicui^o
passionis. quia inest alicui sub^o
p^o & adequat. nullu^o a^o ralis
co^o ralis potest e^o sub^o
aliquaru^o passionu^o ralis. nullus
enim co^o ralis e^o p^o ralis
g^o. 3° destruet na. nam na
agit propter fine^o non p^o unu^o
signatu^o g^o. 4° destruet me^o
na destruet eius passioes. pu
ta hec que est d^o. nam cum d^o
sit alicui idem essentialiter & p^o
te nulla talia extra intellectu^o sunt
unum ergo non erit differentia.

& sic destruet pa^o & me^o cu^o
t^o ipsa sit scia real^o d^o h^o pa^o nes
reales. 5° p^o na me^o p^o
aliq^u figura h^o p^o tres angulos
nullus aut co^o ralis h^o
tres angulos nec aliq^u s^o p^o
qa t^o se q^u solu^o illud habe
ret ad q^u e. 3. angulos 6° p^o
acci^o h^o p^o diliges p^o
tu. istud e^o unu^o p^o de ill^o. x.
illa g^o dilectio q^u hic p^o uel est
dilectio singularis uel dilectio fac
ta p^o uel dilectio realis co^o
non hec dilectio qa ad co^o h^o
p^o sufficeret una dilectio q^u
e^o e^o s^o 2° eti^o non. na
tu^o eni u^o repugnans legi d^o ip
sa dep^o ex co^o ralis
g^o o^o p^o 3°. Co^o ralis r^o o^o
un^o p^o de aliq^u duob^o e^o &
q^u man^o i eis o^o intellectu e^o
cu^o. sed al^o p^o de duob^o e^o
& q^u & q^u ralis sup^o non
p^o tota logica g^o. Et potest
7° ic^o u^o p^o qa tunc des
truet logica Co^o ralis r^o o^o factu^o
per inte^o e^o & e^o ralis. sed
nullu^o tale p^o de re g^o.
Sed contra ista 5° arguit Aure
olus. qa tunc uno individuo anichi
lato oia anichilant & uno crea
to nihil poss^o noniter creari. ista
sunt impossibilia g^o & Primum
p^o sic. anichilato aliquo sim
pliciter anichilatur omne quod
i e^o. sed illa humanitas co^o

60
per te est i forte. ergo ipso anichi
lato anichilabitur & ipsa. sed ani
chilato aliquo co^o anichilan
tur eius singularia g^o. 2° p^o
bo illud non potest causari cu^o
aliqua entitas seu realitas prece
dit. sed p^o in isto individuo q^u
ante precessit puta in sor. heri p^o
ducto est aliqua realitas co^o
sibi & platoni etas creando qa hu
manitas g^o & p^o quia in eade^o
re uel in eodem individuo essent
due humanitates. una propria p^o
q^u dist^o s^o a platone alia co^o
nis p^o g^o. & hoc est inconue
niens quod deducit Ax. contra
platonem po^o ydeas 7° me^o.
3° negando n^o. Ad primam p
bationem dico. q^u anichilato ali
quo individuo simpliciter duo suf
ficiunt. primo q^u e^o entitas sin
gularis anichilatur. 2° q^u destruetur
e^o entitas cath^o sump
tam q^u ad istam 3° entitate^m
que resultat ex partibus. certu^o
est eni q^u q^u res corrumpitur q^u
reman^o eius materia cu^o sit incor
ruptibilis. Ad 2° probatio^o
alterius 3° dico q^u illud non po
test creari cu^o precessit aliqua
entitas singularis. Ad 3° dici
tur q^u non debent dicere proprie
due humanitates. Vna enim est
in utroq^u indistincta que ad di
uersa contrahitur diuersos gra
dus p^o. quia igitur rationes

contra ista pte nō videtur edictu
dere. pōt tñ pbabilē cōteri licet
forte pcedēs sit magis subtile &
magis cōsonū opioni scoti Ad
rōes pncipales 3°. Et primo Ad
p^m dico qd ista rō individualis ē
addita ipsi nē spē^{ce} cū est iste mo
dus ymaginandi qd dfa individu
alis sit rō qdē actiua & actualis.
ipsa autē nā ē spē^{ce} quēdā rō po^{lis}
ex q^{re} unione resultat 3^a entitas
q̄ est individ^m sicut po^{lis} de rōa
bili & aīali. ex quoy unione fūrl
rat hūanitas. patet q^o qd ista dfa
indiv^m est addita ipsi nē spē^{ce} si
cut actualis potētiāli Ad p^m
Ad primā. quia tūte est singula
ris dicitū ē sup qd uerū ē extrin^{ce}
& demo^{ue}. de se autē dicit unitā
tē minorē nūali. Ad aliam di
co qd cōtra & singularitas s; idē
& eundē rōm non sunt compo^{ta}
in eodē bene tñ dīversimode. g^o
est singulare deno^{ue} & per aliud
de se autem non. sed 3° & hoc nō
est impo^{ue} Ad 2^m rōnem dico
q^o dīversicia sunt compo^{ta} qdam
est pñca sicut materia & forma.
quedam me^{ca} ut quelibet rō ac
tualis cum alia rōne potētiā
nali in multis autem est 2ª sine p
ma. dico g^o qd in eodē compo^{si}
to possunt esse plures compōnes
& compo^{ta} me^{ca} sine plurifica
tione cō^m hoc non est icōueniēs.
Ad cōnmatiōem dico qd ista

indivisiibilis nō ē mā nec forma
nec cōpo^m. s; ultia realitas h^o ut
illius Ad 3^m rōm cōce^o a^oem
& n^o b^oem. Ad p^m pbatōz
de privatiōe & negatione dicitur
fuit iā s; q^o ar^o n^o itelligūt ti
tulū qōnis sicut ad pbatōnem de
q̄ritate sui dicitur.

VERITVR. VTR

u3 g^o & dfa dicāt dī^{tas}
realitates qd nō videtur
nāz si sic sequerēt qd aliqd s; es
sentiam sui sim^{em} esset vere &
realiter cōpositum. cōis est fal
sum g^o & aīis. fūras cōis patz p
plicationē cōtradictōis. cōia p^o.
de icludens realitatem actualē
dī^{tas} rea^o a rea^o po^{le} ē rea^o cō
po^{ta}. actūs enī & po^{ta} sunt p^o ra
dix opōis. cū g^o albedo sit forma
simplex s; au^o sex pncipioz
& pte includit g^o & drām que
sunt rea^o dī^{tas} ipsa erit realiter cō
posita. p^o arguit Aureol^o qū
cūq; aliqua res pncipalior &
prior respicit plures actualitates
deus potest facere illam sub actu
alitate aliqua alia & trāsmutare
ab una in alia. cū g^o realitas gñis
sic po^{lis} & realiter distincta pte
& indrīs ad utranq; drām deus
potest trāsmutare ipsam anima
litatem a rōnā^o & irrationabi^o.
q^o est falsum eīdēter. a^o q^o qd
nō est contradic^o qd diuisa pñori
actualitate possit esse sub alia

3° p^o ois realitas eo^o formalis q^o m^o
net uisūz disgregat nī cōgregat
& e^o p^o aliter possz disgregare sū
matione. sed albedo disgregat rō
ne disgregationis. & moz rōe co
loreitatis. g^o in albedis colo^{ta} &
disgregatū sunt una simplex re
alitas p^o ois realitas prior dī^{tas}
realiter ab ipsa ē per po^{am} dīnāz
ab intellectu pñcībilis. cū g^o g^o
sit prius dfa sicut po^o actu si g^o
ē dī^{tas} realiter. de^o poterit face^o
genus sine dfa oī. & sic eē a^o qd
nō ē rōabile n^o irrōabile In op
po^m est A^o. hic in p^o pñix. q^o cō
tra permenidē uolēs pbare plu
ralitatē ipsaz pbat ex multitudis
gñis & dfe uel diffi^o. Ista autem
multi^o nō pōt eē rōis. qd pñeī
des istā nō negaret cū eīdēz ad
se sit talis multi^o g^o o^o qd sit re
alis 3° p^o uidebit p^opositū.
2° uidebit utz. realitas importa
ta per 3um dfe sit inclusua reali
tatis gñis & e^o entī^o Quātū
ad primū pono. 3° nes Prima
ē ista qd g^o & dfa dī^{tas} cōceptū
bec p^o sic. Inpo^o ē unū & eīdē
conceptum eīdēz intellectū sicut eē
certū & dubiū. s; cū certū de cō
ceptū gñis stat dubio^o cuiuslibz
dfe g^o & b^o patet. qd a remotis
ego sūz cōceptū de aliquo qd ē colo
ratū & tū dubio^o si ē albū uel ni
grū. si cōgregatū uel disgrega
tiū. p^o ois conceptus mō po

gentialis & confusus ē distinc^o
a conceptū mēactuali & dēia
to. sed cōceptus dfe ē mere actu
alis & dēterminatus. 3° g^o gñis
mere po^{lis} & confusus g^o &
Sed iuxta pbatōm b^o p^o rōis
de colorū nūo a remotis ē duplex
dubi^o Aureoli. Prima ē ois re
alitas actualior & perfectior a^o.
pōt a remotis & in maiori distan
tia aliq^o po^{am} mouere q̄ alia. s; re
alitas h^o albedinis ē actualior &
pfectior realitate coloris g^o a re
motis citius uidebit hęc albedo
q̄ hic color. a^o pbat. qd unum
q^o mouet & agit sicut qd est ens
actu. b^o p^o. nam realitas indivi
dui spēi. cum sit inclusua. dīcere
actualior est & perfectior reali^o
idividūi generis. 2° sic unū q^o
agens naturale q̄o magis appro
pinquat suo passo tanto magis
& fortius potest agere. sed color
de p^opinquo ex quo a remotis
citius uidetur & prius q̄ albedo
g^o citi^o uidebitur q̄ sit ipsa albo.
unde dicit ipse non uidetur rō q̄
re accē^o albo uisūi q̄uli. causa
bitur realitas huius coloris. Has
duas rāiones facit Aureolus qd
genus & dfa non dicant distinc
tas realitates. nec qd a distinctis
sumantur. sed solum ex diuersi
tate impressionis. & tamen pñt
reduci optime contra ipsū. Et
ideo respondeo ad primā Pro

Agust. Aureoli

2° 2°

causis evidentiā pono distinctio-
nem q̄ aliquid esse perfectius a
potest eē dupliciter. Vno modo
intensiue alio modo extensiue.
Exemplum albedo margarite ē
perfectior & actualior intensiue
q̄ albedo equi sed e contra albedo
equi est perfectior & actualior
extensiue q̄ albedo margarite. per h̄
patet ad 2^oem prime rationis. cō-
cedo enim quanto q̄ aliquid est
actualius & perfectius intensiue
& extensiue. tanto p̄ a remotio-
ri po^o imutare nō aut q̄n solū ē
extensiue nō enī albedo margari-
te imutat visū a remotiori p̄fec-
tius q̄ albedo eq. Tunc dico q̄ h̄
sp̄s sit actualior & p̄fectior ḡne
intensiue non tñ extensiue. gen^o
enī ē illimitatū ip̄a sp̄q̄m qdē i
diffrēs ad aliq̄ p̄a ē limitatū qd
libz illorū. Per h̄ p̄ ad 2^{am} rōm
q̄ ista a^o h̄z ueritatē. si illd agēs
nāle dicat p̄fec^{em} intēuam & q̄m
ē de se. uñ si esset po^o q̄ color est
sepatus a nigredie & albedie per-
fectius uideret de p̄pinq̄ q̄ d̄ lō
ḡnquo 2° ē ista. q̄ cōceptus
ḡnis & d̄re sumit ab alia & ab a^o
realitate. ubi sciendū q̄ q̄m ad h̄
sunt duo mōi d̄di. Prim^o ē Aure-
oli q̄ diuersitas cōceptū ḡnis &
d̄re h̄nt ortum uariatū uarietate ex
diuersitate ip̄ressionis. q̄s eadem
res simul oio ē nata facere in ite^o
q̄rum una ē perfectior alia. ita q̄

ex hoc q̄ respicit ip̄fectā ip̄res-
sionem sui intellectus orif cōcep-
tus generis. q̄n uero perfectā ori-
tur cōceptus d̄re. uñ dicit postea
q̄ si querat a quo h̄nt ortū isti di-
uersi cōcept^o nō diuersitate nō
uariet^o dicit q̄ ab eadem re sim-
pli^{ma} que uirtua^o continet duas
ip̄ressiones que nullam diuersita-
tē h̄nt in re. Si aut querat a quo
habent ortū isti diuersi cōceptus
tāq̄ diuersi dicit q̄ a formali
simili^{ne} alia & alia q̄ inte^o potest
recipere de eadē re. uel ab eadem
re simpli^{ma}. que uirtualiter con-
tinet duas ip̄ressiones que nullaz
diuersitatem ponit in re. hanc cō-
clusionē p̄bat per duas rōnes p̄-
cedentes. Contra omnis di^o q̄
est preter inte^m est distinctio rea-
lis. sed cōceptus generis & d̄re
sumitur a distinctis preter inte^m
quāre ab alia & alia similitudine
ḡz. Confirmatur. quia quod
causatur ab ip̄a specie immediate
non causatur ab intellectu. s̄z con-
ceptus generis & d̄re & eorū dis-
tinctio oriuntur in mediate ab a-
lia & a^o specie uel similitudine ḡz
& hoc per eum. Et ideo ē ali^o mo-
dus dicendi & uerior supra cōcep-
tus ḡnis & d̄re sunt igit diuersi
opiones seu opatiōes & apparen-
tē sic que i eadē re fundat. uideo
enim q̄ h̄ rōcinat & ideo ab h̄
apparenti rōnari sumit cōceptus

d̄re u^o rō & ab hoc apparet qd
ē sentire sumit cōceptus ḡnis.
Contra aut genus & d̄re idē
dunt istas opatiōes in suo primo
conceptu aut non. si sic. cū hui^o
opatiōes sint accidentia & a ca-
su se^o q̄ genus & d̄re p̄ren^o acn^o
& a casu. Si non arguo^o. illa que
d̄nt s̄m suos p̄mos cōceptus &
q̄ue non distinguunt penes illa q̄
sunt extra suos cōceptus p̄mos &
q̄uo^o. sed cōcept^o ḡnis & d̄re dis-
tingunt s̄z suos cōceptus p̄mos
& q̄uo^o. gen^o enī non pōt p̄ri de
d̄ra q̄ue. cū sit extra rōnem eius
3° me^o ḡz. Ista rō etiā pōt appli-
cari contra mo^m dicendi Aureo-
li. cū ille ip̄ressiones & sim^{nes} sint
extra conceptū d̄re. Dico igitur
aliter q̄ ipsa sumunt a distinctis
realibus. hoc p̄bat sic. cōcipiēdo
genus uel cōcipiēdo aliqd rei u^o
nihil. non nihil. q̄a tūc ḡz nihil
esset speciei. sed ḡz aliqd. si aliqd
tunc. u^o id idē qd cōcipiēdo
ḡz cōcipiēdo d̄ram. uel ali-
qd aliud. si idē ḡz cōceptus ḡnis
& d̄re erunt idē cōceptus. Si ali-
ud h̄t p̄po^m. Dices q̄ idē in re
cōcipit. nō tñ se^o ḡz idē cōceptus
q̄ eadē res ē apta nata facere in
ite^o diuersos cōceptus & sic rōz
aureolus. Contra unaq̄ res ē
apta nata facere in inte^o aliquē
cōceptū sibi p̄p̄riū & adequatū
ille ḡz uel cōceptus ḡnis uel.

d̄re quoy neuter ē ḡz q̄ sit al-
qs alius cōceptus. p̄ ad prin^o
Aur. 7° me^o dicit. q̄ sicut se habz
diff^o ad rē sic p̄es diffinitōis ad
p̄es rei. sed p̄es diffinitōis sunt
ḡz & d̄ra. ḡz istis sic correspon-
dent in re aliq̄ di^o. p̄ 2° me^o
ibidē dicit. q̄ hec ē p̄po^o diffini-
tionis ad diff^m. q̄a sicut tota dif-
fi^o sig^o totā q̄ rei. ita p̄ diffi^o
p̄tem q̄ rei. uñ Aur. dicit 8° me^o
q̄ res simp^o simplex non ē diffi^o
q̄a non habet partes ḡz. Vnde
sciendū q̄ s̄m scotū gen^o & d̄ra
in quibusdā sumunt ab alia & ab
alia re ut in h̄ntibus p̄es formas
ponen^o gradus in for^o ab a^o rō-
nali sumit d̄ra puta rōe ab aia au-
tem sensitia sumit aial & i t̄ibus
dicit ḡz & d̄ram non solū differ-
re realiter uel for^o. sed & eēntialr
In quibusdā autēz aliis non su-
muntur ab alia & ab alia re. s̄z ab
alia & alia realitate uel formali^o
q̄ sunt eiisdē rei. ut in h̄is sp̄b^o
q̄ sunt ut for^o simplices. ut albe^o
& nigredo & alia talia. In t̄ibus
q̄liratib^o. n. ē assignare quosdā i-
trinsecos gradus u^o realitates s̄z
qs suscipiūt magis & minus. ita
q̄ unus ē q̄ actualis r̄^o alterius
& ab actuali sumit d̄ra. & a po^o li
genus. & in talibus dicit gen^o &
d̄ram differre formaliter & ex nā
rei. non aut eēnt. cu^o talis forma
sit s̄m eēdam sui simplex. p̄ 3° me^o 35.

que est ad propositū est q̄ genus
& dīa dicūt distinctas realitates
uel distinguuntur ex nā rei. ut for
maliter & quiditate. & p̄bat p̄o
sic. ip̄o ē idē ex nā rei r̄u eorundē
esse precisam rōnez d̄entie & dif
frentie realis. sed rōnabilitas est
rō dīe realis duarum specierum.
eiusdē generis r̄u q̄rum aialitas
non est rō dīe sed potius cōueni
entie ḡo rōnabilitas & aialitas nō
sunt una rō uel realitas simpliciter.

Confirmat rō quecumq̄ sunt
idem penitus realiter. quicquid
repugnat uni realiter repugnat
alteri realiter. sed aliquid repuḡ
realiter aiali quod non repugnat
dīe & cōmunicabili. puta facere
differre realiter sua inferiora. ḡo
x. a. rōnis & cōfirmationis pat̄
per contradicōm. 2° sic que
cumq̄ sunt unū realiter. si unū
est causa alicui⁹ & reliquū. sed ra
tionabilitas est causa q̄re homo ē
susceptibilis disci^{ne} & non aiali
tas ḡo x. p̄ ip̄o ē unū & idē
obm̄ r̄u eiusdē passi eque disposi
ti cāre in ip̄o effectus cōtrarios.
nisi ipsum includat in se aliquas
rōnes realiter distinctas. ita q̄ b̄
unū est causa unius & s̄m alteri
sit causa alterius. sed al^o in intel
lectu eque disposito conce^{ta} cau
sat cōceptum cōmunem multis
speciebus. quia con^{tum} coloris.
& non cōmunem pluribus. quia

con^{tum} disgregatiuum. ergo ip̄a
includit in se aliquas rōnes reali
ter differentes. sed hec non sunt
nisi rō generis & dīe ḡo x. p̄
illud quod circū^o omni opere i
tellectus mouet reali^o aliq̄ po^o
alio nō mouete di^o rea^o ab ip̄o. s̄
color cū u^o a remotis unū aliter
po^o uisua non mouente aliqua
eiusdem sp̄e. ḡo x. Confirmat. q̄a
possum intelligere aial non intel
ligelligendo rōnale. idem autem
realiter non potest concipi & nō
concupi. p̄ si genus & dīa di
cerent penitus eandem realitate
genus esset tota rea^o q̄^o & rea^o
sp̄e. cōns est falsū ḡo x. a. falsi
tas cōtis p̄. Tū q̄a ḡo & dīa
dicūt diūlas q̄^o unū dīe sunt ex
tra rōm ḡnis 3° me^o. i. extra rōz
leu diffinitōm q̄^o tem. Tum &
q̄a ad diffinitōm hōis sufficeret
genus diffinitio. n. explicat q̄di
tatē nec & est curandū ut dicūt
multi de cōceptu^o. q̄a de aliquibus
extrinsecis nō est curandū i diffi^{ne}.
cū diffi^o nō explicat nisi intrinseca
Confirmat quia differunt p
luas quiditates realiter & for^o cū
distin^o q̄ditatiua non sit dīo rōis
sed gen^o & dīa sunt hui^o 3° me^o
ḡo x. Quantum ad 2° articu^o 2° me^o
lū pono tres rōnes. Prima ē q̄
realitas dīe inferioris nō inclu^o
q̄di^o uel realitatē dīe superioris
puta rōlitas non inclu^o sensu^o

q̄ditatiue. p̄ nā tunc in oī diffi^o
erē nugatio ḡnis est falsum ḡo x. a.
a. nō. p̄o nā idē bis dicēf puta hē
sibile semel in se & sensibile semel
in aiali. 2° conclud^o ē ista. q̄ n^o
genus ē p̄dicabile p̄ de dīa. ut q̄
realitas dīe non est inclusiuā rea
litas ḡnis hoc p̄ nam tunc n^o
aial esset multa aialia. uel ess^o nu
gatio in diffinitōe. p̄ q̄a illud
idē aial quod exprimit in diffini
tione inclu^o in rōnali uel aliud. si
idem ḡo bis ponit. semel in se & se
mel in po^o rōnali. si aliud ḡo q̄d ē
unū aial esset multa aialia puta il
lud quod ē in rōnali & illud quod
exprimit. p̄ tunc q̄s dīa uel
diffinitio esset species & eēt diffi
nibilis. p̄o q̄qd cōuenit cū aliq̄
for^o in aliquo ḡne & distin^o ab eo
h̄ genus & dīam. sed de tale si nō
ē idiu^o ē sp̄e. & ē diffinibile ḡo
x. p̄ seq̄ret p̄cessus in infini^o
p̄bat. nā quicqd cōuenit cū aliq̄
in aliquo ḡne for^o & distin^o ab eo
h̄ dīam per quā distin^o. & tūc q̄
rā de illa dīa sicut prius. Sed
contra. p̄rio. q̄a ex non subis nō
fit subā. sed ex rōnali fit subā. ḡo
rōnale ē subā. sed subā ē gen^o ḡo
x. Confirmat. de quocūq̄ p̄dicat
modus p̄prius alicui⁹ de ip̄o p̄
dicat illud e^o est modus talis. sed
eē per se ut distin^o tra eē in alio
subitū ē modus p̄prius subē. q̄
p̄dicat de rōnali. nā non est sicut

acis in subō. ḡo de rōnali p̄dicat
subā. Dico q̄ subā potest du^o
sumi. Vno cōiter ut immediate
distin^o cōtra acis. & ista subā nō
ē genus. p̄dicat enim de deo & dī
p̄cipis subē. Alio p̄t sumi
magis p̄prie. & isto^o facit p̄ntis
& sic non p̄dicat de rōnali nec de
p̄ntis subē. Contra q̄m nō
soluit q̄a utriq̄ adhuc per easdē
rōnes potest argui de illa subā
Dico q̄ aliqd eē subā potest du^o
sumi. Vno for^o & q̄^o Alio p̄ri
uacit & cōst^o. unū ex nō subis
for^o b̄n fit subā for^o nō autem ex
non subis p̄riua^o nec cōst^o
Ad cōfir^o potest dici q̄ ille mo
dus nō ē p̄prie subē. sed circūscri
bit nobis modū p̄prie subē. unū
cū p̄ntis cōfirmatione sciendū
ē q̄ rō p̄t dup^o supponere.
Vno simp^o. Alio p̄sonaliter. si
suppo^o simpliciter tūc genus nō
est de ista p̄dicabile. si p̄sonaliter
bene & tūc est sensus q̄ illd q̄
est rōnale ē aial. Et si forte argu
as rōnale uel ē aial uel nō aial. si
nō aial ḡo hō nō ē aial. p̄o q̄a q̄n alte
rū p̄dicat x. p̄o. ista regula est
intelligenda i p̄dicat^o p̄o & eēn
tialibus nō aial aut nō p̄dicat p̄o
nec eēntialiter de rōnali. q̄a nō nō
p̄dicat per se nec eēntialiter de ali
quo ente positito. 3° conclud^o ē
illa q̄ nulla dīa ē inclusiuā entis
for^o p̄bat. nam alias seq̄ret q̄

esset processus in infinitum in drinis
& drinibus. non est falsum g^o &
ans. p^o 3° accipiendo duas dras
sint a & b. & tales pte conveniat i
ente quidi^{ue}. cu^o g^o sint distincte
hnt aliq^s rōel disti^{na} non enim
pōt dici q^o seip^s. nam aliter seq^u
retur q^o ois rō cū alia cōveniat &
ab ea dris h³ aliq^o rōm p^{ri}ci^m p^o
q^o differt ab illa p^o cōveniat cu³
per idē nō possit cōvenire & dif-
ferre. tunc accipiendo istā drām
uel rōm per quā differt & arguā
sicut de prima & sic pcedat in in-
finitū. p^o tunc esset negatio i
quibet diffinitione. p^o q^o idē bis
repereret. semel in rōnali & semel
in aiali. Ad istā rōm respond^o
gustus almuch. dicens q^o tunc ē
negatio q^o idē cōceptus h³ eā
dem rōnē bis habetur. sed q^o f^o
aliā & aliā rōnē non. aliter dic^o
q^o esset negatio. dicendo color al-
bus cū ens includat in albo & in
colore. ens ergo bis repereretur.
sed f^o m^o dixerunt mo^o puta h³
mo^o q^o dirat^o & q^o lirat^o. Cō-
tra si dixerit^o modi evitaz nō
g^o tionē tunc hic nō esset nuga^o
albo p^o habent^o pedes q^o tamē
ē f^o m^o A. 7° me^o nec ual^o ista
obiectio. q^o in colore & albo uni
for^o non reperitur ens. Vn-
de sciendum q^o licet ens ut ens.
habeat rationem d^o se indrntem
h^oat. subā & accidens tamen ut

intell^o nel includitur in subā est
idem q^o subā. & sic habet modū
per se subsistentis. ut autem intel-
ligitur uel includitur in acciden-
te idem est q^o accidens & sic hab^o
modū inherens & denomina-
tis. nam q^o quid recip^o denomina-
tōm a quolibet inferiori recipit
denomiacōm a superiori Ex^o q^o
quid denominatur ab albedine.
denominatur a colore & qualita-
te. esse enim album est coloratū
Similiter uidet^o. quia quicquid d^o
nominatur ab albedine ut sic de-
nominat^o ab ente ut liceat finge-
re cum scoto illud esse concretū
entis quod est entale ut dicamus
q^o homo est entalis. oē enim albu³
est entale. Contra ergo ens p^o
dicabit^o denominatiue. h^o non ē
incōueniens p^o accidens ut si inclu-
dat^o in aliquo suo inferiori. Cō-
tra oclusionē ar^o sic. illud q^o rō ē
formalis alicui q^o sit ens ē forma-
liter ens. rōale est huiusmodi g^o
&. Confirmatur uel est ens ut
non ens. si non ens g^o nihil.
Si ens ergo conuenit in ente cū
aliquo alio. & huiusmodi cōcep-
tus non est primo diversus & ha-
betur propositum cuius opposi-
tum fuit p^obatum in predicta cō-
clusiōe. h^o faciēdo rim i uer-
bis. dico uno modo q^o d^o nō est
rō formalis alicui q^o sit ens. h³ ta-
le ens cum autem dico tale ens d^o

duo. s. acceptū entis & acceptū
illius quod facit tale. Aliter tū
p^o forte dici q^o sic istud q^o ē for-
mā rō q^o hō sit hō nō ē hō ita illud
q^o ē formalis rō essendi ali^o est
non ē for^o ens. h³ enī sit ens nō tū
for^o Ad 2° dico q^o ē ens. sed
nō for^o. Et si dicas g^o tales d^o cō-
ueniūt i ēre. dico q^o nō for^o. p^o
Iunt p^o diuerse h³ bene fundat^o cō-
ueniant. h^o ē q^o fundant^o i ēre n^o
ex hoc se^o processus in infinitū Et si
arguas. uel sunt for^o ens uel for^o
non ē. si for^o non ens. g^o for^o ni-
hil. h^o ista nō contradicūt. nam i
una non negat^o q^o quid in alterā
affirmat. debes enī sic dicere ut
sunt for^o ens uel non sunt for^o ens
& f^o m^o dico negatiuā. Ad rōem
principales. Ad p^o duplex ē rō
p^o. q^odam ē ex mā & for^o. alia ē
ac^o & p^o p^o ex actuali & p^o h^o p^o
ma negat^o ab actū b^o z^o n^o Et sic
telligit^o m^o q^o aliq^o sunt simpli^o
sim^o i q^o op^o op^oni ex mā & for^o
Ad 2° uide supra in q^one d^o
inditiduatione in p^omo articulo.
Ad 3° nego o^onam. allegando
enim per aliq^o in q^o m^o disgregat et
per aliud mouet & cū p^obat. quā
tunc disgregare & nō mouere ne-
go o^onam. nā licet hec realitas sit
alia ab illa nō. n^o potest esse sine i^o
Ad 4° pōt uno^o dici q^o uerū
ē si sint di^o eētia^o. genus autē
& d^ora. licet sint distincta for^o nō

tū eētia^oliter. tū per sola; istā rō
nē uidet^o p^obari posse esse ipsa idē
essentialiter tenent^o aut^o q^o drām
eētia^oliter q^o & scot^o de aliq^o
cōcedit ut in h^ontibus plures for-
mas ut trisum ē. dico tū q^o aliq^o
esse sepabilia pōt esse d^o. t^omo d^o
se. alio mō r^o 3° in q^o abo hnt t^o
cōnexionem. p^o q^o tū est d^o se g^o
& d^ora sunt sepabilia r^o tū alicui^o
3° uage sumpti pura speciei uage
sumpti smē qua spē uage sum-
ta g^ontis & d^ora eise rōn possunt
nec spēs sine eis. & tunc nō sunt
sepabilia. & hec sufficiant de ista
questione.

VERITVR. VTR^o
u³ i quolibet g^o sint tria
prin^o trāsmutatiois na-
turalis. que sunt eiusde; generis.
Et uidet^o q^o sic. oē recipiens aliq^o
formā per trāsmutationē que est
motus recipit eaz per nāz p^o pas-
sive que ē prin^o trāsmu^o. sed
superf^o recipit albedinē per deal-
bationē que ē motus. g^o hāc reci-
pit per nāz p^o p^o. sed superf^o ē
actus per eēam cū sit for^o g^o q^o
superficiē ipsaz cōsequitur aliq^o po-
tētia p^o que sit p^o passio re-
ceptiua albedinis. sed talis p^o nō
pōt esse nisi eiusdē g^o cū termi-
nō g^o. p^o quia ex actū & po-
tētia sit per se unū g^o me^o. sed
ex actū unius g^o & p^o alteri^o
generis n^o unū per^o h³ per actū

g^o o^o q^o in albedine sit aliq^o pot^o
passiva & aliqd tale prin^m male
eiusde generis cu albedie. a^o fⁿ
cipalis p^o. qa sicut nihil est albu
nisi per albedine. ita nihil recipit
pa^o aliqd per transmutatiom
eius per se nisi per mam po^o pa^o
que e per se principiu transmu^o

p^o eiusdem po^o receptiue est
mo^o us & termin^o motus. puta d
albatio & albedo. sed dealbatio n
est actus superficiei sm se s^o i^o
dealbabilis. sed dealbabile e eius
de g^ois cu albedine g^o x. p^o per
comen^o 3° p^o h^o qui dicit q^o po
tentia ad rem est de genere illius
rei. g^o in albedine e aliq^o pri^m fal
siuu receptiuu illius for^o Fir^o
per A^o. p^o p^o h^o. q^o dicit q^o in
unoquoq^o generi e una contrarietas
prima s^o diuersa contrarietas argu
it diuersuz conceptu p^o p^o.
g^o in unoquoq^o g^one sunt principi^o
di^o a principis alterius generis
Ad oppo^o uidef A^o. s^o me^o u^o
dicit q^o acntia non hnt. ex qua.
p^o A^o. in f^o mo h^o q^o f^o ma contrari
etas e primi generis. s. sube. s^o p^o
contrarietas facit p^o ma prin^o g^o i
g^one sube erunt solum ista prin^o.

p^o p^o mo uidebit p^o p^o. z^o
uex iter ipsa p^o pri^o sit maxia op
positio. & ut^o ista oppo^o que est
inter illa sit maxia. Quantuz
ad primu e una op. thome Angli
ci que uidef tenere prem a^o uam^o c^o

roes sunt tacte i pede q^oonis. Vn
dicit q^o A^o. s^o me^o lo^o de accidē
tibus priuatiuis c^o est eclipsia.
& de hoc ponit ex^o m^o ibi. ista enim
oppo^o non placet mihi. ideo dico
aliter ponent^o tres cōclusiones
p^o e hec q^o omnis entitas subalis
sue accidentalis in genere per
cadē e vere o^o p^o ex aliquo actu
ali & aliquo potenciali. hec p^o baf
ois entitas diffinibilis e per se cō
posita ex aliq^o actuali & aliq^o po^o
li. sed ois entitas per se cadens in
g^one e h^o g^o x. a^o p^o s^o me^o & 7°
ubi dicitur q^o diffinitio est habē
partes que sunt genus & diff rē
quarum una est potentialis. scz
genus. alia actualis ut d^o a. b^o p^o
qa si est indiuiduū saltcm habet
potentiam speciei q^o cunq^o etiam
aliud cu habeat genus & drām e
diffinibile. Cōfirmatur ratio
de includens actum & potentiaz.
est compositū ex actuali & potē
tiali. sed omne in genere cadens e
h^o. nā includit genus & drām g^o

z^o cōclusio e ista q^o nulla enti
tas lateralis in g^one cadens e nec^o
o^o p^o. p^o baf p^o. Tū qa eoz^o o^o p^o
e simpliciter simplex cu n possit
resolui in aliqd tale p^o. d^o e enim
sunt p^o diuerse ex pre^o cōclu^o.

Tum etiam quia tunc esset
processus i infinitum. quia que
reretur de illis compositionib^o
illa lateralia si essent composita

uel simplicia. & sic in infinitum
pcederetur. Contra Aug^o 6°
de trinit^o. nulla e^o e^o simplex

p^o ubi sciendū q^o aliqd eē cō
po^o potest esse dup^o. uel qa ex a
liis cōpo^o Alio^o. quia alteri com
pōt^o. P^oia e ex hiis. z^o cu^o hiis.

Intelligit g^o Aug^o q^o ois creatu^o
e cōpo^o. qa uel aliis cōpo^o u^o qa
ex aliis. 3° e ad p^o p^o q^o ac
cidentia non sunt cōposita ex mā
& forma licet bene ex māli & for
mali. non ymaginor eniz q^o sicut
in subā sunt tria prin^o nē. ita q^o
duo sunt intrinseca rei priuata. s.
mā & forma & al^o e alteri^o re
ceptiuū & prin^o transmu^o eius
q^o sic in acntibus sit licet subm al
bedinis sit receptm & sequit^o aliq^o
potentia sm quā potentia mor^o
est actus eius que e distincta for
maliter a subō. licet non eēntia^o
& ideo non est eiusdem g^ois cum
tio. ois enī aptitu^o e intri^o rei c^o
est ut p^o baf^o fuit i priā q^one h^o
p^omi. hāc aut^o o^o nem q^o acntia non
sunt cōposita ex mā & forma. p^o
p^o p^o h^o qui uidef ad hanc pre^o eē
& etiā per auc^o 6. p^o p^o p^o

p^o rōne sic illud qd se toto p^o in
format subm nec est mā nec for^o
nec hns pre^o sui. sed acns q^o cūq^o
seipso informat subm & eius per
fectio g^o x. a^o p^o mē. n. n. debet
iformat^o Informat^o. n. e act^o for^o
forme p^o illud quo aliqd p^o mo

agit nō est materia nec habēs ma
teriā prem sui materia eniz non e
prin^o agendi. sed calor e prin^o
quo ignis calefacit g^o x. Pre
terea illud quod seipso e actus nō
est materia nec habens materiam
sed actio seipso primo est actus a
gen^o g^o saltcm actio non h^o mā
ut p^o sui. p^o si actus haberet
mām. aut e^o materia p^o fier^o lbm
mediāte aliquo accidente cōpo^o
aut econuerso accidēs cōpo^o me
diāte ipsa materia aut utrūq^o illo
rū imediāte. non f^o mo^o. qa primū
sub rōne prioris non perficit sub
rōe alio^o p^o terioris s^o acns cōpo^o
esset posterius sua propria mate
ria ergo ipsa materia non perfic^o
subm mediāte accidente nec z^o
pōt dici tūc qa propria passio nō
inherēt subō imediāte. nec 3°.
qa impossibile est q^o totum & par
tes habeant eandem ordinem &
eque imediātū ad idē Cōtra
ista 3° nem arguit p^o c^o. q^o nēcūq^o
aliqua pa^o primo per se consequ^o
aliqd subm ubi cūq^o p^o fecti^o repit^o
rō illius obiecti ip^o fecti^o reperit^o.
rō ipsius passionis ipsum subm
ōntis. sed unū consequitur ens li
cut eius propria passio g^o x. sed
subā est perfectius ens q^o q^o cūq^o
acns ergo magis unum & per cō
sequens magis simplex. sed non
obstāte maiori simplicitate et uni
tate. subā est cōposita ex materia

forma g^o multo magis accidens
cum sit minus unum & simplex
q̄ subā ut rō pbat. Confirmat
q̄cquid ē perfect^o simp^o nobiliori
mō r̄p̄itur in subā q̄ i oī ac̄tē s̄
simplicitas ē conditio nobilitatis
& subā ē cōposita ex mā et forma.
g^o & ac̄tē p^a actio cuiuscunq̄
agentis nālis h̄z aliq̄ subm̄ & ali
quā mā. sed agens nāle p̄c̄ nāli
ter agere in q̄titate separata. ut
in sacra^o altaris g^o talis actio h̄z
aliq̄ subm̄. sed illud non ē subā.
g^o non ē mā q̄tatis q̄ auget.
2° patet q̄ agēs & patiens p̄b̄
dicant in mā primo d̄ g^o c^o d̄ actio
& passio. b^o patet ad sensu p̄
enim hostia consecrata rarasieri
& dēp̄ari & humefieri & dēfic
cari p^a q̄ nāliter ḡnatur ge
neratur ex aliquo sui. sed accidēs
nāliter generat ergo ḡnāf ex al
quo sui. sed subā nihil ē ac̄tē cū
sunt p̄mo diuersa g^o ōz q̄ genere
tur ex natura sua p̄pria. p^a p^a
argui de corruptione. oē q̄ cor
rumpitur in aliq̄d sui aliter anibi
laretur ac̄tē corrumpitur g^o z̄
Confirmat q̄ q̄cūq̄ sunt trans
mutabilia habent eādē primo de
ḡnē. sed accidentia sunt ad inui
cem transmutabilia ibidē g^o z̄
Sed ista mā nō ē subm̄ cū subm̄
ibidē habent oīa accidentia siue
sunt transmutabilia siue non. g^o
ōz q̄ eis cor̄spōdeat aliq̄ p̄p̄a mā

p̄ter p^m subm̄. 3° ad p̄mum
q̄n d̄ ubi p̄fecti^o reperitur oē q̄
ita ē in subā q̄ ibi perfectius ē rō
unū q̄ in ac̄tibus sed q̄n ulterio^o
subā enīz ē cōposita ex mā & for
g^o accidens. nego q̄a ista 3° nō t̄z
nisi i uirtute illius ut q̄ unitas
rei simplicis sit perfectior unita
te rei cōposite. q̄d t̄n uniuersaliter
non est uerum. Vnde sciendū q̄
illud simplex q̄d n̄ uenit ad cōsti
tutionē alio cōpositi non depen
det ab ipsis sicut au^o. Aliud est
simplex q̄d uenit ad cōstit^{em} siū
ad cōpōem alio unius per eēn^{am}
sicut mā & forma. Aliud est sim
plex q̄ licet nō ueniat in compo
sitionē alio unius per se tamē de
pendet a composito uno per eēn
tiam sicut est accidens. Tunc di
co q̄ illud simplex non uenit ad
cōpōem alio cōpositi tamē
dependet ab ipso sicut est accidēs
non est perfectius unde sicut n^o
perfectius ens. Sicut enim entita
tes mē sunt in potentia ad enti
tates forme. ita unitas ad unitatē
Sed hoc non uidetur sufficere. ar
guam enim sic. ubi perfecti^o re
peritur rō entitatis ibi perfecti^o
reperitur rō unius. sed cōpositū
est perfectius ens cōpōnētib^o
g^o est magis unū. sed quod ē ma
gis unū est magis indiuisum cū
eē unū sic indiuisum in seg^o com
positū est magis indiuisū 3°

& dico q̄ licet unum dicatur illū
quod est indiuisū a se & diuisū
ab alio tamen nec diuisio nec indi
uisio est de rōe unū. sed ista duo
ut dīo & indiuisio sunt due rōes cō
rōnē formale & q̄ditiuū unū.
Vnde dico q̄ aliq̄d esse magis in
diuisum illa potest esse dup^o. q̄a
uel formaliter & negatiue. q̄m ad
ipsius indiuisiōē sicut mā & for
ma sunt magis indiuisa q̄ ipsū cō
positū ex mā & forma. Vel positi
ue q̄m ad rōnem positiuū q̄ l^o
unū & sic cōpō^m sit perfectius i
diuisum & unum. sicut est p̄fec
tius ens q̄ mā & forma. unde si
est de ēte. ita ē dicendū de unitate
ipsorū. entitas enim mē non ē per
fectior simpliciter entitate cōpo
siti. ē tamen s̄m quid. q̄a est incor
ruptibilis & in depēdens. entitas
autem compositi est corruptibilis
& dependens ab ipsa entitate ma
terie. Ita similiter dico de unitate
sc̄z q̄ ipsa unitas compositi non
est simpliciter nobilior & perfec
tior ipsa unitate materie. q̄re s̄m
q̄ unitas materie est perfectior
puta q̄m ad istam indiuisiōem
negatiuū que sequitur rōnem
positiuū unius simpliciter au
tem & q̄m ad rōnem positiuū
unius unitatis substractam isti
negatione perfectior ē unitas cō
positi q̄ mā & forme. & magis eti
am ipsū cōpositū diuidit leu

distin^o a quocūq̄ diuiditur q̄ mā
& forma. Ex hoc patet q̄ rō uni
us n̄ est rō priuatiua ut dicunt a
liqui alia sequeres q̄ magis ma
teria esset una q̄ cōpositū eūz ma
gis sit in diuisa q̄ compositum &
punctus magis q̄ linea & unitas
q̄ nūs. Ad confirmatōem q̄n d̄
q̄cquid ē perfecti^o & dico q̄ non
ualet quia non oē simplex ē per
fectius composito nisi loquendo
de simplici subsistente non apro
uenire in compositionem non ali
quā alicuius unius per se nec de
pendere ab ipso unde rō que su
mitur ex perfectione ad proban
dum accidens esse compositū si
subā magis ad oppositum. quod
probo. q̄a illud cuius dependen
pōt terminari infra ābitū sui ge
neris perfectius ē illo cui^o depen
dentia nō pōt terminari infra ā
bitū sui generis sed subā est hui^o
forma enim subālis dependet ad
mā que est eiusdē generis. acci
dens uero ad subā compositam
que est alterius generis. g^o z̄ Ad
3° potest dici q̄ naturaliter lo
quendo puta quantum est de se
& s̄m cursum nature nullū agēs
naturale potest in illā p̄hice agē
q̄n alterū secum cōicet i materia
Sed quia acc̄tē illud i sacra^o
non ē separatū nāliter a subā. ideo
nō ōz q̄ cōicet sibi s̄m materiā.
Ad tertiū dico q̄ accidentia p̄ se

non generatur nec corrumpitur
& hoc dicitur ap. 7° me^{ce}. Ad
firmationem potest dici. Vno mo-
do q. Ap. non dicit istam quam
tu sumis sed ista a^{um} q. quocumq.
agentia habent eandem naturam
cum passivis reparantur. vel q.
ennop habent eandem materiam
sunt trans^lta q. philosophus. o-
quitur de his quorum unum p^o
agit in alterum. unum autem ac-
cidents non agit per se in alterum
vel potest dici q. accidentia nec
aliqua sunt per se transmutabi-
lia. licet bene tanq. quo sunt nec
per se genera^lta 7° me^{ce}. Quan-
tum ad 2° articulum est sciendum
q. fuit una opinio magistri. Qual-
ter qui ponit q. contrarietas est
maior oppositio & maxima ita q.
contradictio non sit maxima op-
positio hoc autem sic probat.
Si contradictoria magis & p^o magis
repugnant tunc quanto magis
aliquid inesset alteri extremorum
tato magis repugneret alteri q.
quanto aliquid magis aliquid na-
turam unius oppositorum p^o magis
& principaliter participat. tanto
magis recedit & destruit alterum
oppositum. & per consequens ta-
to magis ab altero recedit. Si er-
go album & non album que sunt
contradictoria essent magis op-
posita q. albedo & nigredo. tunc
quanto aliquid esset magis album

tanto magis opponeretur non al-
bo. cum ergo album sit magis al-
bum ergo album magis oppone-
retur non albo. sed album non op-
ponitur contradictorie non albo
quia alterum contradictorium non
dicitur de quolibet. tamen aliquid
est quod non est album nec album.
ergo magis aliquid non albo q.
contradictorium non album quod
est album & per consequens op-
positio contradictoria non est maxi-
ma. Confirmatur ratio per
Ap. 7° thopicorum. sicut simpli-
citer ad simpliciter. ita magis ad
magis & maximum ad maximum
& intelligitur hec confirmatio in
predicatione essentiali. Si ergo al-
bum essentialiter & primo oppo-
nitur non albo. sequitur q. magis
album magis opponetur non albo
& sic album maxime opponitur
ei contradictorie. Preterea se-
queretur q. aliquid magis repug-
naret consequenti q. antecedenti
consequens est falsum ergo & an-
tecedens. non probatur. quia acci-
piendo ista tria. omnis homo cur-
rit q. est antecedens. & quidam ho-
mo currit quod est ens. & accipi-
endo contradictorium h^o quidam homo
currit q. est non homo currit magis repug-
nanti q. est quidam homo currit q. hinc anti
q. est omnis homo currit. Estis anti p^o. q.
si aliquid plus repugneret anti q.
anti aliquid repugneret consequenti

in quo non repugnat antecedenti
In isto ergo in quo repugneret
anti & non antecedenti stat cuius
ante & non stat cuius ante q. est contra-
dictio. p^o ex b^o opponere non
infertur maior q. minus non in-
cludit magis 3° thopicorum. minus
enim calidum non includit magis ca-
lidum sed e^o sed oppo^o contraria &
ois alia oppo^o infert contradicto-
ria. q. ad oem oppo^o nem se^o con-
tradictio^o g^o &. p^o illa magis op-
ponuntur que maiore oppo^o nem
includunt. sed quecumq. alia oppo^o
ab oppo^o ne contradic^o includit op-
ponere contradic^o p^oter hac inclu^o
cpone^o pprii g^o nis g^o &. Ista oppo^o
non placet mihi credo enim q. sit
contra mentem Ap. 4° me^{ce}. ubi
dicit q. contradictio est maxima op-
positio & p^o & p^o in unoquoq.
g^o ne est maximum 4° me^{ce}. & ideo vi-
am Ap. tenent dico aliter pone^o
q. tuor o^o nes p^o est q. contradic^o
sunt maxie opposita penes maxi-
mum ambitum extremorum. ita q. est
maxia oppo^o exten^o. hoc p^o bat.
illa oppo^o est maxie extensive cuius
alteri extremorum n^o conceptibile
f^o t subterfuger^o 4° me^{ce}. q. non
est medium inter ipsa ibidem g^o &
2° est ista. q. contradic^o sunt
maxie opposita penes icopo^o tem
maximam in eodem sub^o extre-
morum p^o bat hoc illa oppo^o est maxi^o
predictio cuius extrema per nul

lam potentiam finitam vel infini-
tam sunt copo^o in eodem sub^o.
sed contradictoria sunt huiusmodi
& non contraria g^o &. b^o patet d^o
contradictoria per omnem opi-
nionem tam phico^o q. theo^o um.
illud enim prin^o. Inpo^o est idem
simul esse & non esse apud omnes
potentiam est infrangibile. s^o de
contrariis q. possunt esse in eode^o
nam ut pronunc suppo^o q. in 4°
huius declarabit. deus si potest
facere unum corpus in diversis lo-
cis puta sursum & deorsum. sed
ista sunt contraria loca g^o &. Si
non video q. deus possit facere in
eodem sub^o calidum in summo &
frigidum in summo. na poterit ista
privare actionibus suis & sic non
revertentur nec corrumpentur ad
vicem ita q. breviter si aliqua op-
posita sunt impossibili an e^o nisi
per contradic^o sumpram ad ma-
ximum impossibile. quod possumus
deducere ad contradictionem.
Sed contra istam conclusionem
arguit unus doctor qui tenet q.
contradictoria possunt de eodem
verificari in eodem t^o temporis
pro diversis signis nature. Hoc
probat sic omne sub^o est pri^o
sua passione propria na. in illo g^o
priori in quo sub^o precedit sua
propria passione vel passio est
vel non est. si est g^o precedit ip-
sum si non est in 2° signo est cu

ista duo sig^a sunt in eodem ϕ t^o p^o
aliter t^o p^o esset medium in quo
sunt in esset sine p^o p^o passioe q^d
est falsum. ergo esse & non esse q^d
sunt contra dic^a sunt uerisimilia
& compo^a in eodem ϕ Ad idē
arguit sic laudolphus. In muta
tione ϕ u^o utriq^{ue} terminus est in
eodem ϕ . sed in tali mutatione q^d
sunt cōtradict^a g^o & b^o pat^{et} per
p^o h^o s^o p^o h^o s^o. a^o p^o q^d termini a
lii sunt in eodē ϕ . alii in alio & a^o
si primū habes p^o p^o. si 2° ergo
erit t^o p^o me^o & sic nō erit ϕ u^o
3° ar^o primo contra hunc q^d
magis repug^a cōtradict^a q^d cōtra
ria. ita etiā ab ipsi^{us} cōtradict^a. &
ipsa etiā p^o b^o h^o cōter. sed cōtra
ria r^o s^o nō sunt cōpo^a i eodē
 ϕ t^o p^o g^o &. Et ideo r^o & dico q^d
in illo priori quo sub^o p^o precedit
p^o p^o passioem pa^o est g^o dices
non est prius ne^o cōtra. nā eē p^o ri
us nā nihil aliud ē q^d sup^o hui^{us}
ab hoc in alteritate nē. Ad 2° m^o
ymagino sic. q^d forma ignis i to
to t^o p^o p^o cōcedenti habuit esse & in
ultimo ϕ illius t^o p^o habuit nō eē
& in eodem ϕ in quo non habuit
esse forma generanda habuit ita
q^d suū esse mensuratur toto t^o p^o
precedenti & in ϕ terminante tē
p^o p^o p^o cōcedens habuit suum p^o
non esse 3° d^o est q^d cōtradict^a
sunt maxie opposita penes distā
tiam maximam terminorum uel

extremorum inclusioe acceptam
sic intelligendo q^d cōtradict^a
sunt magis cōp^o p^o que possunt
reperiri. hoc probatur ille rōnes
maxime distant que nullam ean
dem rationem subicibilem & p^o
dicabilem includit ut in seipsis. sed
cōtradictoria sunt huiusmōi g^o
& a^o pat^{et}. nō enim potest eē
maior distantia q^d ubi nulla est
propinquitas. sed ubi due rōnes
nihil includunt 2° nulla est propi
quitas g^o & b^o pat^{et}. nam alias i
ter ipsa esset medium. Confir
matur ratio. magis distant illa q^d
in nullo conueniunt q^d illa que i
aliquo. sed cōtradictoria in nul
lo conueniant. alia autem cōp^o
sita saltem in aliquo conueniant.
g^o & 4° conclusio q^d cōtradict^a
sunt maxime opposita autē
tensue opposita penes distantia^m
maximam aut minimā eorū de q^u
bus extrema cōtradict^a dicunt^{ur}.
sic intelligendo q^d cōtradict^a est
minima uel maxia oppō permissi
ue. Hec p^o batur sic. illa extrema
que dicuntur de maxime & mi
nime distantibus sunt maxie op
posita maxime aut minime distā
penes subicibilem distantiam est
sed cōtradictoria sunt hui^{us} g^o &. b^o
pat^{et}. potest in q^u fundari cō
tradictio inter diffinitionem &
diffinitum & inter attributa &
essentiam diuinam ē p^o r^o fūdari

in maxie distātib^{us} g^o & Hinc
uult rō ad rōnes Gualteri.
Ad primam dico q^d peccat p fal
laciā acētis. q^d p^o cedit a suppo
sitione simplici ad personale^m cum
enim album & nō album ab^o ac
cipiunt suppo^m simpliciter. s^{ed} cū
infertur g^o aliqd accidit ad nām
albi. & cū ibi albū supponat per
sonaliter si enī rō ualeat arguam
sic p^o cedit q^d ens & nō ens. sunt
cōtradict^a. q^d sequeret q^d q^o a
liqd magis aliqd appropinquaret
enti. tanto magis cōtradiceret
non enti. quod ē falsum. q^d subā
& non ens non cōtradictunt cū
alter^o nō dicat de quolib^{et} Ad
cōfirmatō^m patet ē q^d per eandē
fallaciā peccat uñ arguā sic. si risi
bile ē p^o p^o hōi g^o risibile ē ma
gis p^o p^o hōi & maxime risibile
maxie p^o p^o hōi g^o & Ad 2° m^o
dico uno^o q^d duplex ē cōtradict^a q^d
dam cōmixta & quedā icōmixta
dico q^d loquimur de icōmixta rō
aut arguit de cōpletiua Aliter
dicitur q^d dicif q^d aliquid magis
repugnaret cōtra q^d a^o cōtra. concedif
ad p^o bationē. nisi est sciendum q^d
non ymagino q^d plus repugna
ret aliqd cōtra ext^o q^d a^o cōtra. q^d
& cōtra 2° q^d aliqd stare cū a^o cōtra
& nō stare cū cōtra q^d cōtra d^o destruit
a^o cōtra d^o destruit cōtra si nō e^o fortius p^o
destrui cōtra q^d a^o cōtra. Ad 3° m^o dico
q^d a^o cōtra ē falsa quod declaro. dicitur

67
litas specierum arguit diuersita
tem drarum. & tamen magis dif
tinguantur d^o e^o q^d species. d^o e^o. n.
conueniunt in specie sicut species
in genere. Preterea diuersitas
2° rum qualitarum arguit diuer
sitate primarum & tamen ma
gis distant. Ad quartum dico
q^d insufficienter arguit. nos enī
loquimur de contraria oppōne p^o
ci^o ab una parte & cōtradict^a.
ipse autem accipit oppōnem con
trariam ut includens cōtradict^a
tionem. & sic patet q^d non arguit
ad p^o p^o s^o r^o n. Ad rationes
principales. Ad primam con
cedo a^o cōtra q^d omne receptiuum
alicuius forme est receptiuum p^o
aliquam potentia^m pa^o a^o m. s^{ed} ista
potentia pa^o a^o non est de genere
termini. ita q^d ex ipsa & termino
non fit una ētitas tertia sicut ex
materia & forma nec ualeat pro
batio non enim dico q^d ex albedi
ne q^d est q^d actus & de albabili si
cut potentia fiat unum per se
Ad 2° m^o dico per idem q^d albedo ē
actus dealbabilis. sed tamen al
babile nō est eiusdem generis cu^m
albedine. nec commentator hoc i
telligit nisi forte s^{ed} m^o quandam p^o
portionem. Ad auctoritatem
philosophi q^d alia & alia contra
rietas arguit aliā & aliam for^o m^o
susceptiua palid & aliā susceptiua
dico q^d lo^o de cōtra^o p^o cōtra^o r^o n.

in gñe subē ibi enim uult pbare
q̄ n̄ sint plura pri^a xaria q̄ duo
nā cōtrarietas ē inter duo extre
ma. si g^o essent plura prin^a cōtra
ria q̄ illa duo cēt alia cōtrarietas
& p̄ n̄s aliud susceptiuū. & sic
patet de qua cōtrarietate loq̄r.

VERITVR. VTR

u³ mā dicat aliq̄ ēritatē
actualē precie^m per aliq̄
po^m ab oī forma. Et uidetur q̄
quia nulla ēritas pure potentia
dicit aliq̄ actualem entitatē ab oī
forma precie^m sed mā ē h³ g^o &
a^o patet cōtradictio enim cēt q̄
pure potentialis & q̄ dicat aliq̄
entitatem. b^o p^o fm A³ in prio
ph³. qui dicit q̄ materia fm sui
nām ē ens in po^a. 2° ad idem di^c
cōmen^o. i. z. me^{ce}. Confirmat
per A³. 7° me^{ce}. materia nec est
quid nec quale nec q̄ nec aliq̄d
horū in quibus ens determinat.
sed si esset aliqua entitas per ip̄a
enim possit determinari g^o & A³.
in primo huius dicit q̄ ipsa non
est precisibilis nec separabilis ab
omni forma. Ad oppositum.
oī entitas aliq̄ entitatem actua
lem actualit^r cōponens & consti
tuens dicit aliq̄ entitatem actua
lem. materia est huiusmodi g^o &
sed ista ēritas mē est prior omni
forma & distincta realiter ut patet
g^o poterit prescindī ab oī forma.
3° ubi sic pcedam p̄moiq̄ ad

ppositū dicam ad questū. 2°
mouebo aliqua dubia circa mām

Quantum ad primum est sci
endū q̄ ista questio querit duo.
Primo querit si materia dic^t aliq̄
actualitatem distinctam a forma

2° querit si ipsa materia est se
parabilis ab oī forma per q̄cunq̄
potentiam. primo ergo uidebit
de primo 2° de 2°. Quantum
ad primū fit una opinio Aureoli
que reducta ad forma³ dicit tria
dicta. Primum dictum est q̄
materia non dicit aliq̄ determina
tam entitem & distinctam actu.
sed dicit puram potentialitatem
& determinatam & est indistinc
te oēs res materiales 2^m dictū
ē q̄ forma etiam non dicit aliq̄
entitatem determinatam nec aliq̄
rem actu determinatam. sed ambe
ille realitates mē & forme sunt
alicuius unius nature determi
nate. ita q̄ ipsa materia est quasi
inchoatiuū entis compositi. &
ipsa forma est quaedam rō cōple^{ua}
huius inchoatiui. ex quibus scz
inchoatio & pletio suo resultat
entitas compositi. 3^m dictum
q̄ materia & forma non possunt
dici duo quid uel duo aliquid ul
duo hoc. sed dicuntur duo huius
nūntiant ipsum hoc in q̄ sint p
tes in continuo nō sunt illius in
actu loq̄tur de actu p̄bus 9° me^{ce}.
qui distinguit & separat. sed oī

sunt in poten^a actia ab alia nō est
disa nec legata sed fundant oēs i
di^{am} realitatē. hāc opiom sic pro
bat. illud qd solū h³ rōnē distin^o
leo distinctiōis nō ē aliqd h^o nec
dicit aliq̄ entitatē detiatam po^m
uel precisam. mā & for^a sunt hui³
g^o & a^o pbat q̄a oē qd dicit aliq̄
entitatē detiatam & est h^o. aliqd
dicit aliq̄ ēritatē mē sicut ex di^c &
di^{ne} & tunc non distert hoc ul il
lud & esset pcessus in infim^o. b^o
p³ p^o de mā q̄a h³ solū rōz disti^o
q̄a in fun^o nē nihil est distinctū
2° me^{ce} fm antiq̄ translationem
2° p^o de forma q̄a ipsa h³ solū rō
nez di^o q̄a for^a ē act^o. act^o uero
di^c & sepat 7° me^{ce}. p³ q̄ nōn
ē aliqd formatū nō ē hoc aliqd
nec aliq̄ entitas determinatam s³ mā
& forma nō sunt aliqd formatū.
g^o & a^o uidet clara. oīs enim mā
detiata uidet quid formatū. b^o
pbat de forma. ipsa enī est pri^m
forma^o & ē qdā rō formatiua.
2° de materia q̄a ipsa ē qd forma
bile. ista ymaginatio non placet.
Vñ cui³ ip̄ba^o appebit ex ppria
opinionē Aliter ergo dicen^o p
mitto duas distinctiōes de actu &
po^a. ens aut p̄ ista duo diuidit ut
p³ 7° me^{ce}. De po^a aut sit ista
p³ di^o. q̄ aliqd ēē in po^a hec pōt
ēē du^o. Vno^o subieue. alio^o obiecti
& fm q̄ cōiter dicit q̄ duplex ē
scz subiecta & obiecta. Esse au

68
tem in po^a subieue. ēē subm^o uel
funda^m po^a actiue uel pa^{te}. ita q̄
tunc aliqd ē in po^a subieue q̄n tal
potencia fundat in aliq̄ en^o ut i
subō & funda^o. siue sicut potē^a
actiua siue passiuā. ut po^a ignis
calefaciens ē in potentia subieue
uel subiecta ad calefaciendū. Sed
ēē in po^a obieue nihil aliud est nisi
esse obm^o po^a actiue uel passiuē p
po^a p̄ actiue. ut an³pus non di
dit creaturam nisi in po^a obiecta. c^o
enī potentia nō fundat in aliq̄ en
titate & ē termin^o po^a p̄ ductiue
dei. uñ illa eadē potentia q̄ de^o p^o
p̄ ducere antep³ & creaturas an
techristus alias dē esse in po^a pro
du^o. & a tali potentia denomiāf.
& sic nō enim ista p̄ ducit^o ē ali
qua potentia in an³po fundata.
cū ip̄e nihil sit. sed ē ipsa mer dei
potētia denomiāns res p̄ ducibiles
Vñ eadē scia qua deus scit crea
turas creature denomiāf facte & n̄
per aliq̄ sciam ipsi in exntē. sic e
tia dē de potentia. Inter autez
istas duas potentias ē q̄druplex
dīa. Prima ē q̄ ens i potētia sub
iectiua uenit ad actū p̄ actū. si sit
potentia actiua per pati si sit p̄ actū
passiua hoc apparet. qm̄ post
actū po^a actiue ē agere. passiue
uero pati 3° phicoz. Ens aut i po
tentia obiectiua uenit ad actū p̄
produci in esse 2° dīa ē qm̄ ens
in potentia subiectiua nō trāsit

in actū op^m eēn² datop^e eēntia
sit ille actus. Ens aut in po² obi
ua taliter trāsit eēntia² illū actū
q̄ est exntie actualis q̄ ab eēntia
non dī² ut statiz pbabo 3^a dīa
ē q̄ enī in potētia subīua ē aliqd
actu in se. si enī ens in potētia ac
tua qnq̄ pōt agere māifestū ē q̄
est ens in actu. ens uero in poten
tia subīua realiter nō ē aliqd i se.
y^o ē purū nihil in se. 4^a dīa est
q̄ ens in potētia subīua non plu
rificat nec nūat ad p̄alitatez &
nūalitate actus op^m sibi. unū enī
& idē est in potētia ad act² op²
ens aut i potētia obiua taliter p̄fi
ficat ad plurificationē actū op
positoy. Ad euidētia aut dca
rū drāy formo duas propōes
Prima est illa q̄ nulla realitas in
potentia obiua exns ē aliq̄ eēntas
nec dī² aliq̄ entitatē y^o ē purū nil
hil. b^o p² sic. nā si diceret talez en
titate aliquā aut haberet ea; a se
aut ab alio. non a se & ideo nō tū
hic cōsonuz sīd y. nec cū ipsa con
cordare q̄ talia seu crea² habeāt
a se aliq̄ en². unū yohēs p^o oīa p
ipsum facta sunt. si aut ab alio. h^o
non pōt esse nisi per productiōm
& tunc sequūtur duo. Primū q̄
ante sui productionē sit produc
ta. 2^m q̄ anteq̄ habeant exntiam
sic existens. oīs enim produc^o ad
existere terminat terminans inq̄
acc² ab aliquo producta; o; q̄

sit ens actu. ista duo includūt cō
tradictōm g^o x̄ 2^a propō ē ista
q̄ existētia non ē dī² eēntialit²
ab essentia. p² de prius absolutū
dī² essentialiter aliquo poste
riori per diuinā potentia pōt ex
istēre sine illo. cū ergo essentia sit
prior pte exntia & ab² & dī² es
sentialiter ut dī². g^o deus potest
facere q̄ essentia existat sine ex
istentia quod ē contradictio ma
nifesta. Ex quo patet q̄ opinio
istoy qui ponunt essentias rerū
ab eterno, ponentes distin² in
ter essentiam & exntiā eēntialez,
ē falsa. unde bene tū pono dī² onem
ex natura rei inter eēntiam & ex
istentiam. De ista aut materia ui
de alibi. 2^a dī² est ista q̄ actus
ē duplex. qdam formalis & largi
ens eē specificū illi cuius ē & tal²
dī² actus forme. Alius est actus
transiens qui dicitur actus enti
tatiuus. qui cum potentia obiua
diuidit ens. Sed contra istā dif
tinctionem entitatis in actum &
po² obiua arguit Aureolus.
nam dī² entis fit per nihil. sed il
lud quod ē in potentia obiua, est
nihil. g^o x̄. a^o p². q̄ aliter unū;
contradic² diuidet alterū. b^o
p² ex precedenti ppōe. p² act²
& po² sunt dīa cuiuslib; p̄nti cū
diuidāt de ens io. me². sed esse in
po² obiua non est dīa cuiuslibet
p̄nti. cū nullū p̄ntum extēdatur

ad non ens g^o x̄. 2^a & dico Ad
p̄mū q̄ illud qd est in po² obiua,
nō est in se aliqd. sed est aliqd in
sua cā & hoc sufficit. Aliter p²
dici q̄ a^o h; ueritatē de dīone n̄
distractua in qua u; alter; dīden
tiū nō abstrahit a rōne diuini si
cut dicimus q̄ hō diuidit p̄ mor
tuū & uiuū. homo tamē mortu²
nō hō. Ad 2^m dico q̄ aliqd ex
tendi ad non ens pōt esse du²
Vno q̄ rō nō entitatis sit distic
tua alic² speciei. Alio q̄ aliquid
ctū cōpetit rō gnīs. sit nō ens. i. n̄
exns in se sed in sua causa. Pri^o
nullū genus extendit ad non ens.
2° bene. Aliter pōt dici q̄ ista
po² ad quā. ut dicitur extēdit p̄ntū
nō est po² obiua. His p̄missis
pono istā onem. q̄ mā dicit aliq̄
entitatē actualē & aliq̄ en² dī
tinctā & deriatā a forma. hoc p²
Oīe quod terminat actualē depen
dentia actualit² actualis entitas
eēntialiter & de se ens actu mā ē
h^o g^o x̄. a^o p². primo enī est ali
qd ens actu quod trāt dependen
tiam & inherētia alteri² actualē;
q̄ terminare actua² nō pōt cōpete
re nisi enti in actu. b^o p². mā enī
trāt dependentiā & inherētia for
me que nō pōt esse sine mā. p²
de in exns actualiter totū eius
nā dependet ab exns h^o ē esse &
ens actu. ista p². nā duobus eēn²
ordinatis. posito posteriori ponit

12
prius. sed existere & non existere
sunt hui² sic q̄ prius nā est exis
tere q̄ non existere. g^o cuz mā sit
existens actualiter totū se² q̄ ipsa
sit ens actu. p² de qd est eēnti²
p̄ aliqd extra. nihil est ipsuz eēn
tialiter. sed oīs entitas eēn² est ex
tra nihil. per actualē exntiam &
mā per p̄p̄iam eēntiam ē extra
nihil. g^o eēn² est actualis exntia.
p² cīs entitas actualis eēntia
liter cō² includit essentialiter ut
actualiter duo prin² essentialit² ex
dīstincta. quorū quodlibet actu
sit aliq̄. s; totū exist² sunt pri²
mā & forma est h^o. g^o mā & for²
dicunt entitates actualiter dī².
2^a conclusio est hec. q̄ lic; mā
in sui essentia dicat actū entium
non tū actū formale. p² sic ac
tus formalis est a forma. sed ma
teria in sui essentia non includit
formā q̄ sunt principia essentia
liter distincta g^o x̄. Sed cōtra
istam 2^m cōclu² arguo p̄mo².
cuiuscūq̄ debet aliq̄ actua² opo
ipsum includit aliq̄ forma; & ac
tum formale. sed materie debet
aliqua actualis opo. g^o x̄. a^o p².
oīs enim operatio est a forma. mā
enim cū sit prin² parte passiuum
nulla debetur actualitas. b^o p².
q̄a princ² & cōponere sunt qdā
actus & quedam opationes que
debentur eēn² mē ut est distincta
a forma p² g^o x̄ 2^a & credo q̄

a forma patet g^o & h^o & credo
q^o nostra mā bene negari potest.
ois acti^o a mā in qua fundat^r f^o
qui causatur a fundamento. & si
dicas q^o causatur a termino. ut d^r
una opinio adhuc habet p^oposi^m
mā enim est alter^r extremū & ter
minus relationis. Dicerem g^o q^o
ois actus dicens perfectionē & p
modū signifi^c morū ē ab aliqua
for^a. cōponere autē & constituere
nō ē actus per modū signifi^c mo
tus. Hiis uisib^l h^o ad rōnes Au
reoli. Ad primā; nego a^oem. Ad
p^obationē cū dicitur q^o de q^o d^r
hoc aliqd & aliq^o entitatē d^r tam ē
cōpo^m ex distinguibili & d^r d^r. d^r
q^o f^om est ul^r accipiēdo. q^o uerū ē
de hoc aliqd cōposito non de sim
plici. & sic non ē p^ocessus in infi^m
unde ē distigui^c d^r & eō d^r tam
non repugnat diuersimode acci^o
mā enī; ē p^o distigui^c d^r ē
per formā & sic intelligendū; est
illud q^o in fun^o mē nihil ē d^r tam
hoc inq^o intelligen^m est de d^r one
formali. ipsa enī in eēntia sua nō
includit formā. s; nihilominus est
qd distinctū distinctione enti^a.
ideo equocas de eē d^r. Similiter
de for^a dico q^o d^r d^r formali. &
sic est uerū q^o forma seu actus d^r
& separat. sed hoc nō obstante ip
sa est quid distinctū distinctione
entitativa. Ad 2^m dico q^o a^o
est falsa. non enim ois entitas de

terminata est informata. sed que
dam formalis & quedā; formati
ua. Quantum ad 2^m primi ar
ticuli ubi est uidendū; si mā est
precisibilis ab oī forma est scien
dū q^o sit una opinio & est adhuc
Thome anglici & oīm suōr^o seq^o.
cium. q^o ponit partem ne^{uam} & q^o
nullam potentiā mā est sepabilis
ab oī forma hoc p^r. Primo sic illd
q^o iplicat manifestā contradicō;
nulli subē est po^o nec uirtuti. sed
mām existere preter formā ē h^o.
g^o & b^o p^o. q^o esse actu uel eē for
ma uel sequens formā. sed mā pre
ter formā nec est forma nec habet
formā siue sequens formā. g^o est;
actu & non esset actu quod ē cō
tradictio. Preterea quia mate
ria est pure potentia. io. me^o. &
primo huius. si ergo esset actu le
parata a forma esset potentia &
non potentia. Tum etiam q^o
omne esse est a forma ut patet p
Boetiu;. Preterea quanto aliqua
sunt magis unum tanto sunt mi
nus separabilia. sed mā & forma
sunt magis unū q^o subm & pro
pria passio que sunt omnio inse
parabilia. ergo multo magis mā
& forma a^o patet. quia unitas ar
guit idionem & ydēp^o. b^o et
p^o. q^o ex mā & for^a fit unū p^o nō
autē ex subō & passiōe cū ex ipsi
nō resultat aliqd; m^o nec se habeāt p
prie sicut actus & potentia p^o

inpo^o ē talē creaturam existere si
ne cōseruatiōe & dependen^a actu
ali ad deū. sed ista sunt quedā; for
me g^o & b^o p^o. cōseruatio & dē
tia sunt quedā; actiō & p^o for^a
Cōfirmat unū corre^{um} non
pōt existere sine altero. sed mā &
forma sunt cor^u z^o h^o g^o & p^o
intelligi separatione uel deus iflu^c
aliquid in mā uel nihil. si aliquid
cū talis ifluxus habeat rōm for^a
nō ē g^o mā preter oēm formā. Si
nihil g^o mē inq^o tū ē de se in eē mā
li uel nāli. non repugnat eē iac^a
& sic nulla for^a est. Ex quo seq^o
q^o cū eē in actu nō sit p^oter actum
q^o in mā in se. uel ē actus & p^o
non erit pure po^o p^o. uel ē cōm
ex actu & po^o quod rep^o eius sim
plicitati. Tū etiam quā; deus p^o
cōseruabat p^o mā materiā me^o for
ma non autē cōseruat in uirtute
ppria. ex quo uidet^r q^o aliqd fit i
fluxū in mā. Ista opinio non pla
cet. Pono g^o istā; o^o nōm q^o eū
ē separabilis ab oī forma. sine libā
li siue actiō. & p^obat sic. de ab^o tam
prius natura a^o distinctū realiter
& eēntialiter ab ipso. pōt sine cō
tradictōe esse sine illo s; mā ē^o for
me est h^o g^o & a^o p^o independēs
enim ē sepabile a quocūq^o a quo
non dependet. & a quo eēntialit^r
distinguitur. unde dico bene ab
solutū propter instantiā; q^o poss;
fieri de rōibus corre^{um}. d^o etiam

distinctū essentialiter p^oter illā
ciā que posset fieri de propria pas
sione. b^o etiam patet. mā enim est
quid ab^o cum sit de genere ul^r eē
entitatis ab^o. & est prior forma
cum sit receptiua eius. unū A^o p^o
mo me^o. appellat mām pandore
as. i. receptaculū oīm formā;
p^o magis dependet accidēs a libō
q^o mā a forma. sed accidēs per di
uinam potentiam potest esse sine
libō. ut patet in sacramento alta
ris g^o. a^o p^o. Tum q^o accidēs ē
posterior subō mā uero pri^o for^a
magis autem dependet posterior
a priori q^o eonuerso. Oie enim de
pendēs habet rōem posterioris
de p^oterioris rōnem dependentis
p^oterioris. nōnem independētis.
Tū etiam q^o esse per se ma
gis tōp^o subō q^o accidētī mā au
tē ē subā cū ex subōis nō ē libā
p^o huius. unde non uideo quo
mō; possint negare sepātiō; mē
a forma. si enim ueritas fidei non
obniat non dubitō; q^o idem di
cent de accidente. q^o g^o temera
rie loquūt^r. cū adeo. q^o s. bipotē
atulerant nō posse separe mām a
forma. cū hoc non iplicat contra
dictionē. p^o q^o nō aliq^o duo
ab^o sic se habent q^o unū tātū in
mediate a deo & nō pōt cātī a nā
reliquū uero causatur a nā pōt p
po^o diuinā unū sine altero fieri
p^o q^o causatū inmediate a deo p^o

ab eo conservari remoto quocūq;
causato a natura. Tum etiam
quia potest impedire ac^m natu^r
ergo & p^r q̄ncūq; aliq̄ duo ab
soluta causant ab aliquo agente
libere quorū unū ab altero non
dependet pōt uno p̄ducto cessat
p̄ductio alterius. sed mā & for^a
sunt duo ab^a que a deo libere p̄
ducuntur. & materia a forma nō
dependet cū sit prior. g^o deus p̄
ducta mā pōt cessare a p̄ductioe
forme. Sed circa hec que dicta
sunt. sunt aliqua dubia. Pr^o
utrū materia sic separata sit alicu
bi. 2° utrū sit mobilis ad aliq̄ v^o.
3° an habeat f^o cōservatiōis &
causationis seu creationis ad deū
causantem seu creatorem & cōser
vantem. 4° q̄ duabus materiis
separatis a duabus formis adhuc
ē dualitas & pluralitas & multi
tudo. sunt enim distincta & non
unum. huiusmodi autem omnia
sunt quedam forme g^o &. Cō
firmatur ista rō. quia circūscrip
ta materia ab omni forma. vel est
ipsa idem cum ea vel distincta. si
distincta ergo in ipsa fūdat^r d^r
que est quedam forma. s^r idem g^o
deus. & sic habetur p̄positum.
quia idempetitas est quedam for
ma. Assump^m p̄bat huius affir
mationis per A. 4° m^o qui po
nit q̄ ista sunt immediate circa es
videlicet idem & distinctum p^o

ad primum & dico q̄ potest esse
alicu^r & non alicu^r. esset enim ali
cubi si pōeretur infra uniuersū
nō tñ circūscriptiue & occupatiue
cum non haberet quantitatem. s^r
diffinitiuē v^r determinatiue. sicut
ponitur de angelo. non esset autē
alicubi si pōeretur extra uniuersū.
cum illi non sit locus. sicut
nec si angelus poneretur extra
uniuersum nullo modo haberet
ubi. Ad 2° dico q̄ motus seq̄
tur formam. nam s^r exigentia
forme est motus naturalis. siue
ad unam differentiam positionis.
sicut patet in motu grauiū & le
uū siue ad eūdo ut patet i mo
tū animalium. cum ergo materia
separata circūscribatur ab omni
forma. ipsa quantum est ex se nō
mouebitur ad aliquod ubi. ubi
g^o esset. 2° ubi de^r uellet siue sur
sum siue deorsum. vel in aliquo
tali loco. Ad 3° dico q̄ sic.
Contra f^o est quedam forma. 2°
& dico q̄ f^o creature ad deū nō
est distinctus essentialiter ab ip
sa creatura. unde deus non poss^r
separare creaturam quin haberet
f^o ad ipsum. Contra g^o oia
sunt ad aliquid & nihil absolutū
dico q̄ nulla creatura est essentia
liter absoluta. sed omnis est reali
ter respectiua. licet tamen sit ad a
liquod essentialiter. non tamen fū
damen^r. talis enim f^o ē distinctus

formaliter act^r licet non essentia
liter inexistet creatura enim circū
scripta ab oī eo quod est extra
eius essentiam cum ipsa sit circū
scripta. adhuc a deo dependeat li
cet ergo materia sit separabilis ab
omni forma a qua distin^r eētia^r
non tamen ab illa cum qua ē ide^r
eētia^r cuius ē ille f^o qui nul
lius ē p̄tis. Ad 4° 2°. licet di
ceret una opinio que etia^r uidet
gulli ochā q̄ numerus non ē dis
tinct^r ab illis supra quē fundat^r
& ideo nō esset difficultas de rōe.
hoc tamen mihi non uidetur ue
rum. nam nostris doctoribus est
repugnans. Ideo dico q̄ de^r ma
terie circūscripte ab oī forma a q̄
distinguntur ipse non dicuntur
plures formaliter. nec duē forma
liter nec distincte forma^r sed fo
fundamentaliter. aliq̄ autē possunt
esse duo fundamen^r quōtamē s^r
includunt dualitatem. Ideo dico
de aliis. na^r cum dualitas sit q̄ d^r
scūs ab ipso subō pōt separari p̄ di
uina potentiam sicut habitus sūt
supra de duobus albis quod de^r
potest facere q̄ nō sint similis for
ma^r licet sint fundamentaliter. h^o
ē q̄ sint fundamenta supra quē
fūdari sūt sicut possit sic dico hic
Ad rationes alterius opinionis
primo. Ad primam dico q̄ nō
est contradictio. ad primam pro
bationem dico q̄ duplex est act^r

1
71
quidam formalis. alius uero enti
tatiuus Primus autē solus est
per se formam. & hūc non habet
materia separata. sed bene 2°
Ad 2° probationem dico q̄ h^o
ē s^r in potentia subiectiua quādo
non repugnat alicui ent^o. unde
non repugnat sibi quōd sit in po
tentia subiectiua. & q̄ sit in actu
entitatiuo. Ad 3° probationem
que est Boetii. dico q̄ oē esse for
male & specificum est a forma nō
ante est utra de alio eē Ad 2°
primo dicitur dico q̄ duplex est uni
tas. uidelicet unitas uniois & uni
tas idempetatis. Primam unita
tem habent magis materia & for
ma. q̄ sūbū & passio. 2° uero
eēntiue. Per hoc dico q̄ quan
to aliqua sunt magis unum uni
tate idempetatis. tanto sunt mi
separabilia. non autē unitate uni
onis Ad 3° dicitur q̄ illa sunt
idem cum qualibet creatura. ut
in 3° dubio. Ad 4° dico. q̄
nā pōt sumi d^r. Vno s^r rōe ei^o
ab^a. Alio s^r informata. Pri
mō ē ab^a & pōt separari. 2° nō.
Ad 4° d^r q̄ de^r pōt facere q̄ ni
hil i^r q̄ q̄d eni deus pōt face
re mediate cā 2° que nō ē de eēn^r
rei pōt & in uirtute p̄pria. Ad
p̄mā p̄batōm n^o negan^o cā. d^o
eniz q̄ ipsa mā ē actus ent^o. s^r n^o
formalis Ad 2° p̄batōz dico
q̄ s^r p̄us cōseruaret me^o for^a. mō

mediate uirtute propria potest fa-
cere quod nihil nouiter influat.
Quantum ad 2^m articulum ubi
sunt aliqua dubia mouenda. mo-
ueo aliquas dubitationes. Prima
sit hec utrum materia sit genera¹
& corruptibilis. 1° ubi pono
duas distinctiones. Prima est ista
quod aliquid esse genera¹ & corruptibi-
le potest esse dupliciter. Vno modo subiectiue
quia est subiectum generationis & corrup-
tionis. Alio modo obiectiue uel terminatiue
eo quod est terminus uel obiectum genera-
tionis & corruptionis. 1° est illud.
quod per generationem nouiter potest
esse uel per corruptionem destrui
& perdit esse. 2° dicitur est illa quod ali-
quid est corruptibile potest esse duplici-
ter. Vno simpliciter. alio modo formaliter
quid. Vnde illud est corruptibile
formaliter quod corrumpitur per resolu-
tionem in suas partes. cumque partibus
eius remanentibus. & isto modo
corrumpitur quodcumque totum in su-
as partes diuiditur uel resoluitur
ipsis partibus remanentibus. Sed
illud est corruptibile simpliciter
quod sic resoluitur. quod aliquid eius com-
ponentium non remanet sed annihilatur
puta ipsa forma remanet tamen eius
principium subiectum puta materia.
& ista corruptio appropinquat
annihilationi. Hoc premissis po-
no aliquas propositiones. Prima
est hec quod materia est genera¹ &
corruptibilis subiectiue. hoc probatur

sic. illud quod est subiectum genera-
tionis & corruptionis est genera¹ &
corruptibile subiectiue. materia est huius
generis. 2° patet ex prima distinctione
unde predicatum includitur in sub-
iecto. 3° patet primo de genera-
tione & primo philosophorum. ubi clare
ponitur per omnis forma alicui
formaliter inexistens. necessario
denominat illud cui formaliter in-
existit generatio & corruptio sunt
materie inexistens subiectiue ut su-
pra generis. 2^a propositio est. quod
materia non est generabilis & cor-
ruptibilis obiectiue uel termina-
tiue. hec probatio patet primo philosophorum.
in fine que probatur sic. omni cor-
ruptioni & generationi est aliqua
materia tanquam subiectum. si ergo ma-
teria potest sic generari & corrumpi.
esset materia antequam esset materia
& tamen corrupta postquam esset cor-
rupta. de enim quod generatur ex
materia generatur. & quod cor-
rumpitur in materia corrumpitur.
Confirmatur ratio. omne quod
generatur ex aliquo priori ut ex
materia tunc queritur de illa priori
materia. uel generatur uel non. si
non habetur propositum & etiam
sit standum in priori. si sic procedam
in infinitum. 3^a propositio est quod materia est
genera¹ & corruptibile formaliter quod. hoc
patet sic. illud est corruptibile formaliter quod quod
corrumpitur per resolutionem in suas par-
tes cumque partibus eius remanentibus. materia est

huius generis. 2^a b^o patet quia deus habet partes
est resolutio & diuisibilis in illas. sed materia est
huius generis. 2^a patet quia ipsa materia habet partes ut
inferius declarabitur. & deus habet partes
est resolutio & diuisibilis. Idem potest probari de
generatione quod eius partes possunt uniri.
4^a propositio est quod materia non est corruptibile
simpliciter hec probatur cuius nulla pars potest
simpliciter annihilari non est corruptibile
simpliciter. sed nulla pars materia potest simpliciter
annihilari ut patet ex 2^a propositione generis.
Sed contra propositum primam a¹ nulla for-
ma accidentalis est inexistens enti in potentia. nec
sibi aduenire potest. sed generatio est for-
ma accidentalis & corruptio generis non pote-
runt aduenire nec inexistere materia cum
sunt ens in potentia. 2^a patet per omne
tatorum in de subiecto omnibus quod assignat
inter formam subiectalem & accidentalem dicitur.
quia forma subiectalis aduenit enti in potentia
accidentalis uero est in actu. 2° arguo
contra 2^{am} propositum sic. si materia non
est genera¹ & corruptibile subiectiue tunc
in generatione non mutaretur totum in to-
tum. omnis est huius generis & animas. sicut omnis
patet de generatione. sed patet 2^a. nam ex quo
materia non corrumpitur manet & non mu-
tat. 3° dicitur agens quod potest imperfectus
us. potest imperfectus & inequale. sed a-
gens naturale potest agere in compositum ipsum
generando & corrumpendo quod est
perfectus quod materia. ergo poterit
in materiam. 2^a patet. quia quod
potest in maius potest in minus.
Preterea propter quod tantum
quodque tale & illud magis. sed com-

positus est generabile & corrup-
tibile propter materiam. ergo ma-
gis materia. Contra 3^{am}
propositionem arguitur. omne
diuisibile est compositum & est
ex aliis. sed materia cum sit primi
principium nec est composita. nec
est ex aliis. hec enim est contra-
dictio primi principii primo phi-
sorum. ergo contra. Contra quartam
propositionem arguitur sic quia
quid deus potest producere potest
annihilare. sed quamlibet partem
materie deus producit. ergo potest
quamlibet partem corrumpere
simpliciter. Respondeo ad pri-
mum dico quod a¹ huius ueritate de for-
ma accidentalis que est perfecta non autem
de imperfecta que non est nisi quidam
in aliquem terminum & procedit
probatio omne. Ad 2^{am} dico
quod totum potest sumi diuisum. Vno modo habet
Alio modo sine cathese. si totum accipitur
cathese sic mutatur totum in to-
totum & est sensus. quod illa ter-
tia entitas totalis resultans ex pri-
bus mutatur in aliam 3^{am} entitatem
aut sumitur sine cathese sic non mu-
tatur totum in totum. quia tunc
esset sensus quod quilibet pars mu-
taretur in quamlibet partem. quod
est falsum. quia materia manet
Ad 3^{am} dico quod a¹ huius ueritate
ceteris partibus. In opposito autem
non sunt cetera paria agens enim
naturale necessario presupponit

matéria in sua acti^o. & q^o materia non p^o p^oducere. nō sic de conf^o
Ad 4^m dico q^o illa p^o p^o h^o habet ueritatē in causis materialib^o habet autem ueritatē in causis efficientibus unitatē & eē^o ordinatis Ad 5^m dico q^o mā be^o est cōposita ex p^oribus mālibus & p^oribus eūsdē rōnis & per nō ē ex aliis & in hoc non repugnat prin^o nature Ad 6^m bene concedo q^o de^o potest corrumpere materiā & annihilare y^o quod plus ē oēm creaturā mālez uel imālem. hoc tamen non est naturaliter. 2^m dubium est illud. utrum causa intrinseca corruptionis. uel corruptibi^o sit materia uel forma. 2° opinio est una quorūdam qui dicūt q^o causa intrinseca corruptionis est materia & non forma hic enim non queritur de causa extrinseca. quia ista est agēs uel finis s^o d^o intrinseca q^o autem materia sit cā intrinseca corrup^o. p^o sic. illud est causa corruptionis p^o quod res potest esse aut non esse sed h^o ē materia. 2° m^o g^o 2°. p^o idē p^o nō est causa contrariorū sed forma per se est causa essendi. g^o non potest esse causa non eē^o & per nō nec corrup^o g^o 2°. S^o tra hāc opionē ar^o p^o sic. illd qd^o forma sui exntiā ē incorrupt^o nō ē cā corrup^o s^o mā s^o s^o ē h^o g^o 2°. a^o

q^o tunc n^o oppositorū est causa alterius. p^o nec^o ut nec^o nō ē causa intrinseca a cō^o nec contingit. sed materia ut distinguit a forma & cōposito est quoddam m^o necessariū cui non possit nō esse. omne autem corruptibile est contingens cōm possit eē & non eē g^o materia de se non est causa corruptionis. a^o patet. q^o ex necessariis non sequitur 2° contigēt nec econuerso ut habetur primo p^o. p^o in causis precisis. si affirmatio est causa affirmationis. & negatio est causa negationis. primo p^o. sed causa entitatis d^o est forma & non materia g^o si uer^o causa non eē^o in actu est negatio forme & nō negatio m^o. g^o ipsa materia non ē cā precisa nec etiā principalis corruptionis. Et ideo dico aliter sequen^o opionem Frācisci de marchia. Ad c^o evidentiā est sciendū q^o p^o corrup^o est duplex. Quedam enim est actiua. qua aliquid dicitur corruptiuum. Alia passiua. qua aliquid dicitur corruptibile. hic autē non loquor de p^o. s^o de 2°. s^o de pa^o. s^o q^o aliquid d^o corrup^o. & ista ē duplex. Quedā intrinseca. alia extrinseca Extrinseca ē qn^o aliquid cor^o h^o cōtrariū tūc ite ē corrup^o pa^o corrup^o extrinseca non tamen intrinseca. h^o enī corruptiuū extrinsecū. Est cor^o

corruptibile intrinseca. naz ad h^o si non haberet contrarium ipm de se ess^o corruptibile. quia de se ess^o ap^o natum corrumpi. & non esse huiusmodi autem corruptibilitas. Intrinseca corrup^o subdiuiditur. Est enim duplex. Quedā subiectiua per mutatorū corruptionis subiecti. & hec est possibilitas materie. Alia est possibilitas obiuā & permutationes termini & ista est possibilitas forme. Potest enī esse & non esse uirtute naturalis agentis & hoc permutationē obiecti. sicut materia per mutationem subiecti. Tunc ex hoc ad p^opositū dico. q^o sicut materia est per formā. ita possibilitas subia inest simpliciter p^o possibilitatem forme ob^o. Et ideo dico q^o prima possibilitas siue rō corruptionis est ex parte forme. non ex parte materie & principaliter q^o si forma aliqua potest eē & non esse ob^o. ideo materia e^o est possibilis esse & nō esse subiuē Ex quo seq^o q^o ubi cūq^o forma ē possibilis esse & non eē. illius mā subsistens a tali forma est possibilis esse & non esse subiuē. Et ideo dico q^o prima radix corruptionis est forma & nō mā. Ad rōnes. Ad primā cū dicitur illud ē causa corruptionis 2°. Dico q^o mā est illud per quod res pōt eē & nō eē subiuē. Forma autē q^o res potest eē

73
& nō eē obiuē. & ideo dico conceden^o q^o mā est cā corruptionis subiuē. Forma autē obiectiue hec autē principaliter ē. Ad 2^m dico q^o idem diuersis modis p^o eē tra^o riorū causa ut patet 2° hui^o & 7° m^o de gubernatore nauis. qui sui pntia ē cā salutis nauis. & sui absentia oppo^o. Sic in p^oposito forma sua ēritate ē causa essendi. & sua non entitate ē causa nō essendi 3^m du^m ē. si mā h^o partes preter q^oritates ita q^o habeat par^o distinctas a p^oribus q^oritatis. 2° ē una opio thome anglici. in q^o Aureol^o & multi alii uidēt recordat^o qui ponit q^o ipsa materia non habeat partes distinctas a partibus q^oritatis ita q^o ymaginatur q^o sbā ē causa subiecti q^oritatis. q^oritas autem ē causa formalis per quā sbā ē diuisibilis ut habeat pres^o ita q^o preter quantitatem non est illa p^ortalitas. Hanc autē p^o sic probat. Primo per Ar^o. p^o p^orum. qui dicit q^o diuisio & indiuisio quantitati congruunt p^o quero quomodo ille partes se habeant ad inuicem. Vel enim una est extra aliam uel intra uel siml. quocunq^o dato semper sequitur q^o hec sit per quantitatem cōm^o tra & extra sint differentie positionis & quantitatis. Si sic per consequens esset quantitas ante quantitātē & preter q^oritatē. p^o n^o

principium indistinctum dicit de se distinctum. Sed materia est principium indistinctum. 2° me^{ce} & 7°. quia actus distinguit & separat ergo non dicit de se. ista 3° p^{tem} nec diuisi^{tem}. 2° p³ q^a ois diuisibilitas & p³ bilitas arguit pluralitatem & per ois distinctionem. Ista opinio non placet Et ideo dico aliter q^d ipsa ma³ habet prium pluralitatem preter q³ tate & an q³ tate ita q^d ymagior q^d sicut totu^m subm³ est prius toto accidente. ita q³ libet p³ sub³ ut subiectu^m est prior q³ libet p³ accidētis. cu^m g^o tota materia q³ e³ subm³ q³ tatis sit prior ipsa tota q³ tate ita q³ libet p³ materie est prior q³ libet p³ itatis. ita q^d partes q³ tatis non sunt p³es materie nec e³o. Videmus eni^m in corpe xpi q^d ista q³ tatis habet p³es conuidentur & tñ sibi non e³ materia subiecta. ut p³ fidē tenemus. Quare uidet^{ur} satis congrue dictu^m q^d pluralitas prius non inest materie ex q³ tate. sed ex p³pria rōe h³et habeat effectiue ab efficiente p³ta a deo Hec aute^m 3° sic declarata p³ p³o sic. Illud quod inest materie circūscripte ab ois q³ tate non inest sibi per q³ tate. sed pluralitas prium inest materie circūscripte ab ois quantitate g^o x. b^o p³ba³. Ad cuius euidentiam pono a liqua supposita Primu^m est ista

q^d ista alia p³ materie est i manu. Alius est in pede. & sic de aliis partibus corporis. Quod sic declaraf q^a si essent eade^m oimode. una ab scila reliqua abscinderetur. hoc autē e³ falsu^m g^o se³ q^d hec p³ & illa sint e³ntialiter d³te 2° suppo³ q^d deus p³ p³scindere totā mā³ & q³ libet p³tem eius ab ois q³ tate cu^m possit separe subm³ ab ois q³ tate & ab ois ac³te ut³ in corpore xpi. Cum ergo ille partes sic separe remaneant eade^m ut prius & p³es essent distincte & plures ut p³ ex primo sup³o. seq³ taliter q^d autē remanēt eade^m. q^a sicut plures & d³te ipse sic separe ab ois q³ tate p³ p³ea o³ ac³ns d³te p³ subm³ d³te. sed q³ tatis e³ ac³ns diuisibile. e³ subm³ e³ ipsa materia sine subā g^o. 2° p³ter p³ome³ 3° celi & mūdi. q^d plane dicit q^d n³ lū ac³ns diuisibile p³ accipi a s³o d³te. nec e³o. p³ etiā rōne q^a alia ipsa mā cu^m sit indiuisibil³ ut dicit^{ur} erit tota sub tota q³ tate & tota sub q³ libet p³te q^d e³ in p³o. q^a tūc separe a parte corpis tota mā separet q^d euidenter e³ falsum. p³ A³ dicit 2° de g³na³ q^d in uno pugillo aeris fiūt decē ignis. plures ergo p³es sunt i prio pugillo aeris q³ in uno pugillo ignis. sed ista pluralitas non est ex parte q³ tatis cum duo pugilli sint e³ q³les secūdu^m quantitatem. ut si

extēdi q^a e³ q³ tatis determinata e³ tāta quanta nūc e³ quāteras mille pugillo^m ignis q³ tatis autē d³ta q³ e³ in duob³ pugillis terre p³ uenire ad ultia^m rarefactionē ut³ ad q³ tate d³ta 2° duob³ miliūm pugillo^m ignis q³re p³ q^d idēta limitat possibilitatē rarefactionis & cōdēp³la³ 2° p³ d³re p³ ex p³ cedēti d³ta q³ tatis e³ ultia^m se³ rare factō³ & cōdēp³la³ 3° d³ra e³ q^d q³ tate idēta nec e³ eade^m numero p³ma³ere i g³ato & corrupto q³ tate p³ero d³ta nō. P³ia p³ p³ ex p³ h³o 4° p³ h³o. ubi dicit^{ur} q^d ex miori p³ g³ari min³. & q^d mā q³ e³ subm³ trans³man³ eade^m nūo certū e³ autē q^d si mā manēt eade^m nūo p³es mā³ manēt eade^m nūo. p³ autē mē accidūt ut q³ tatis indēta q^a nō e³ aliqd³ p³ sine q³ tate. h³re enim p³re & p³te esse q³ tate est. nō autē q³ tatis e³ per quā mā h³eat p³re & p³re nisi p³ istā quā uoca³ indēta. 2° p³ d³re p³ ad sensum in multis & ex uerbo p³ h³o. Hiis p³missis p³nt poni due p³oes. P³ia p³o e³ q^d ista q³ tatis idēta nō e³ d³te e³ a mā. hec p³ p³es sunt idēta cū mā. s³ ista q³ tatis idēta nō e³ nisi p³es mē ex p³cedētib³. g^o x. 2° p³o e³ q^d ista q³ tatis idēta p³cedit formā subāle in mā. p³ o³ e³ subm³ p³cedit illā cui substat ut fundam³ fun³ta. s³ mā & p³es e³ subm³ sunt & fun³ for³ ut p³ p³o

79
phico^m g^o x. Rōes autē facte i op³ soluunt^{ur} ex dictis 3° du³ e³ ut³ p³ sit distincta e³ a mā 3° ubi pono talē d³te q^d p³ p³ sumi du³. Vno³ fun³ & p³ fūto huic p³olirati substrato. cui libet eni^m ap³ sub³ m³ aliq³ res que e³ apta ad illā aptitudē. Alio³ p³ sumi for³ pro ipsa met p³olitate & p³ fun³ p³o³. Et h³o 2° p³ sumi du³. Ista eni^m p³ mē sumpta fo³. p³ esse duplex. Quedā actualis & q³ dam aptitudinalis. Actualis e³ cō surgens ex unione mē cū forma qua remanēt ipsa. ipsa nō remanet. Alia est aptitudinalis s³ quā mā respicit o³ formas ita q^d nō presupponit extra naturā forme sicut prima. Vñ sicut p³ duplex inherencia. n³ actualis & aptitudinalis. ut h³u fuit supra i q³one de separatōe accētis sic pono istā duplicē p³o. Hoc p³missio p³o p³es p³oes Prima e³ hec q^d p³ p³o sumpta n³ pro illo fun³ p³olitatil & p³ illo s³o p³ e³ o³ d³te extra i reflectū a mā. hoc p³. Nā idē non d³te rea³ iter extra inte³. Sed potēria illo³ sumpta nō e³ nisi ipsa met mā g^o x. 2° prop³ q^d p³ actualis for³ sumpta e³ d³te e³ a mā. h³o p³ o³ e³ a q³ mā e³ sepabilis e³ d³te essentialiter a materia hoc claudit predicatum in subiecto. Sed mā e³ sepabil³ a tñ p³ ut³ ex declaratis g^o x. Ita p³ e³ si³ for³ inouat

in mā sic ista pō 3ª ppō ē qd pō
aptitudinalis uel aptitudo sumpta
ē indistincta eēn^a a mā. p^o. oīs re
alitas positia mē ierūs circū ab
ōi qd ē extra eius eēntiā nō dī ab
ipsa mā. talis potētia ē h^o 3° z.
b^o p^o circūscribat mā ab ōi eo qd
est extra eius eēntiā. Tūc quero
utrū mā sit apta nata recipere for
mā. Et sit forma uel nō. si non g^o
n^o de^o poterit sibi dāre pō enī dei nō
est respectu in pō^o. si sit habetur
ppositū. p^o ad oēm formā mē
extrinsecā possibilē recipi in mā
for^a. materia ē i pō for^a nihil enī
pōt recipi for^a in aliquo nisi ipm
possit recipi formaliter illud. Si
g^o ē mā distincta a tali potētia
ipsa poterit for^a recipi in mā & p
oīs mā erit in pō for^a ad potētiā.
Tūc qro de ista potētia p quā
ē in pō sicut prius pcedā i i f m m
Et dico bñ for^a pp unā solutōz q
ponit qd ipsa ē i pō funda^a & per
oīs lequeretur qd haberet poten
tiam for^a ad istāz ad ipsamz potē
tiam. Hic oppo^m ē ut p^o. Con
fir^a ista ppō auct^e A^o p^o phiz.
ubi dicit uisā nā mā ens est in pō
fm eius nām. Solutūf oīa du
bia antiquoz mgroz negantiū
g^o 3°. Idem omen^o in libro d l bā
orbis mā subāf p posse g^o z.
Sed contra istā oⁿem uident^e ēē
quedāz rōnes 3° in p^o phicoz.
Prima est id qd remanet alio

recedente & manet ipso corrup
to non est idez cū iplo. sed mā ma
net nō manente pō aduētere for
mā ced^e pō. nā appetit^e ē r^o nō ha
biti. nō enī uidet^e pō qd mā sit in
pō ad formā q h^oz alias ista subāf
posset ipsos recipere & c^o idē bis
cluderet p^o qd cū sic se hnt qd
uno in p^oficato reliq^m plurifica^a
illa talia non sunt idē. Cōtradict^a
enī nō pnt de eodē pri. s^o materia
p^oficata p^oficant^e potētie. Nāz
ad aliā & ad aliā formā ē alia & a
lia pō ut p^o 3° phiz. Vñ dicit^e qd si
pōtē sanari & posse eg^o tari eēnt
idē. p^o pō ē de g^one relatōis cū
nō possint cōcipi sine tio nā aut ip
sā mā g^o z. Confir^a rō nullūz
eēn^a respectū nū ē idē cum ab^o
Esset enī ab^m & nō ab^m mā autē
ē entitas ab^a cū sit de eēntia ētia
ab^m nō aut pō g^o z. 3° iste due
rōes tangunt duas diffi^o declarā
das. P^oia ē hec si in mā sint plūz
pō aptitudinales ut ē tm una r^o
oīm formāz z^o si aduēiente for
ma cedit ipsa pō. Ad has duas
3° ubi potest dici. Ad primā. q
l^o 3° pō plurificat^e respēu forma
rū specificē distinctāz. nō pp h^o
segtur qd illud sit distinctio essen
tialis. Sufficit enim ad illāz cōtra
dictionem uerificandam formal^e
distinctio inter ea. ut patet de es
sentia diuina q^oia una est exis^ent
& parit^e secū plūz attributoz

Veniamē qd pluralitas nō debz
poni sine nec^e. & non ut pō i f
nitas pōl ēē i mā cū tamē sint for
san infinite forme in pō^a a deo p
ducibiles. Pōt pbabiliter fatis
dici qd p^o in mā ē duplex. Quedā
proxima & propinqua. que nec
sequitur mān ex aliquā tali dis
positione. sicut materia ex^o sub
forma semis. & sub tali disposit^o
ex^o ē i potētia ad formā languē
nis & sub sanguine ex^o ad for
maz carnis. Et ad istā mentē leg
tur A^o 3° me^o ubi dicit. qd illā
ē in pō ad aliud. qd unica trāsmu
tatione trāsmutari potest i illā.
& de ista pō forsan uer^e ē qd ipsa
multiplacatur s^o p^o p^o for^a rū
in mā dispositiua. & d^o ista for^a
intelligit A^o 3° phiz. Est autē
alia pō q^oia remota sibi & d^o ista
que sic non ēē istā alie^o dispo
sitionū. sed ipsa originat^e ex pō i
trinseca mē. & qd ē in pō non est
trāsmutabile p aliq^o trāsmuta
tōz fm istā pō^m. Mā indr^oret
ē ad oēs formās in potētia & istā
credo ēē nū in mā saluo iudicio.
c^o cū q. Ad 2° difficul^o p^o
ex isto dico enī qd rō remota non
cedit in aduentū forme. sed bene
p^oia. Pro hoc p^o ad rōes. Ad
p^oia. iā p^o p^o mā diffi^o solutā
Ad 2° p^o 2° nec p^o a^o cogit
Cū dicit^e qd appetit^e ē pp indigē
tiā. Dico enī qd ille appetitus dīr

75
ab illa pō certū ē enī qd qn hō ac
tu ridet uel rōcinat nō pp hō def
eruit rōa^o u^o rīu^o. nec sē g^o p^o
ipsāz formā itez hē ipsa stāte si
cut declaraf de actu ridēdi. Sicut
enī re p^oducta ipsa stante deus nō
pōt itez ipsam p^oducere. eo qd p
ductio p^osuppo^o nō ē rei. & tm pō^a
p^oductia dei nō corrupit. sic dico
hic. Ad 3° dico qd ista pō^a est
ētiras respectia. & iō bñ cōsēde^o
qd distin^a for^a a mā nō tm eēn^a nō
tm ē dep^oto relatōis. nec in aliq^o
p^oto p^ole. Ex qbus pōt elici 4°
ppō qd ista pō ē d^o a mā ut
p^o ex pcedenti rōe. Sextū du
bit^e ē itez mā sit una in oibus. 3°
p^o eū dēntia pono aliq^o ppōes
Prima ē qd mā ē alia & alia nūali^a
iāto & iāto suppo^o. hoc p^o. In
pō^o qd nō sit actu i locis diū
sis distinctibus. nec per se nec per
accūs. sed mā diuersoz supposito
rū ē i diuersis locis saltē p accūs
g^o 2° p^o 3°. qd idē a se iōso nō est
p^o cōm nec dīsum. Confir^a rō
deus pōt separe māz ab ōi formā
ut p^obatū ē supra in p^o articulo
Sepaf ergo mā. petri q ē Parisi
u^o ab ōi formā & mā iacobi qui ē
remis ab ōi for^a. Nō enī pōt dici
qd iste sic p^o cise sint eedē nūo. cū
p^o sint i di^ois locis deriatie. p^o
eadē mā nūo nō pōt i for^a ri formis
d^o rariis s^o s^o for^a ignis & aq sunt
d^o rarie & for^a repugnātes g^o z.

ex quo cōcludo corref q opio if
 toz q ponit q mā p^a ē eadē i oī-
 bus. nō enī x^a dōpiabilis ut uide-
 tur. mā enī p^a & x^a nō uariāf cēn^a
 cū illa (similitas) iſit ſibi ab extra
 & acn^a g^o ſi iſta nō ē eadē cēnria^a
 nec illa. Cōtra eū faciūt p̄dicte
 rōes. x^a ppō ē. q licet mā actu
 ſit diſticta i diuerſis. tñ ſuſcep^{ue}
 pōt eē eadē. hoc declaraf. nā eadē
 ē mā in g^o nāto & corrupto. unde
 illa met q ſubſtat for^a ignis pōt
 ſubſtare forme aeris & ſic d aliis
 cū mā maneat ignābilis & in cor-
 ruptibilis. & iterū qa eadē ē i pō
 ad oēs formas ſuſcep^{ue} x^a ppō
 ē q mā ē una p̄uatie in oībus. nō
 aut po^{ue}. Et ad declaratiō: hui⁹
 aduertat bñ in x^a articulo q̄omis
 de idiuiduo de unitate illa mīori
 Et p hoc ſoluunt rōes & auctori-
 tates q̄ ſiunt quando A^u. dicit
 q mā ē una nūo in oībus. p^a h^o qa
 ſi alie adducant^r x^a dūm ē ut^a
 mā ſit eiūdē rōis in oībus. x^a
 & dico q eēn^a & ſp^a ē eiūdē
 rōis ſiū corruptibiliū ſiue incor-
 ruptibiliū p^a illd qa qd d ſe caret
 oī forma ē aut idētiatū ad oē; for-
 mā ē eiūdē rōis ſaltē ſpecificē i
 oībus mā ē h^o p^a g^o x^a. Dico etia;
 q mā cere ē in pō ad oēm forma;
 ut deus pōt facere iſtā materiā
 ſine forma Hiis uifis x^a ad rō-
 nes. Ad p^a mā cōcedo maiorē de il-
 lo q ē i pō obiectiua uel de illo q

ē p̄ta entitas pure pōtis obie^{as}
 aut ſubie^o ē mā & ſic pcedunt
 autoritates. Ad ſfirmatō; nō ē
 qd mā & dico q A^u. uult ibi pro-
 bare q mā non ſit in aliquo p̄to
 tñ dicit q ēs non detiar^r ad ipſa;
 p̄di^r nec tanq̄ per entitatē alic⁹
 p̄di^r qñ aut poſſit detiari p ipſa;
 ſicut per qdā ſpālem entitatē nō
 negat Ad autoritates q̄ dicūt
 mā non poſſe ſepari a forma.
 Dico q loquuntur de cōi curſu
 nē. deus aut pō^r ſupra nām.
VERITVR. VTR
 um priuatio ſit aliq̄ en-
 titas for^a exiſtēt^r circūto
 di ope inte^o. Et q nō p^a p^a A^u.
 p^o h^o q ponit p̄uationem eē non
 ens. p^a rōear^r ſic. Inpō^r ē enti-
 tatē finitā includere entitates in-
 finitas extra aiā exiſtes. ſ; mā ē
 entitas finita icludens i finitas o-
 uatiōes. g^o x^a. b^o p^a qa tot p̄ua^o
 ſunt actu i mā quot formis ē ac-
 tualiter priuata. ſ; mā ē p̄uata
 actualiter infinitis formis g^o x^a.
 b^o p̄mi ſiſti p^a. qa tot formis mā
 ē p̄uata quot ſunt for^a pōles pro-
 duci in ea & nō h^o. ſed iſte ſunt i-
 finite. deus enī pōt p̄ducere infi-
 nitas formas i materia ſi ceſſiue
 Vñ natura ſpecifica nō ē detiata
 ad certū nūm ſup^m. Ad op^m x^a
 illud qd ē prin^m cuiuſlibet trāſ-
 mu^o ē aliq̄ nā^r entitas extra aiā;
 exiſtēt^r p̄uatio ē h^o g^o x^a. a^o p^a q^a

illud qd ſim^r nihil ē extra animā
 nō debet aliq̄ rō poſitiua extra ai-
 mā. oē aut prin^m tranſmu^o nālis
 ē talis g^o x^a. b^o ſatis p^a x^a i hac
 q̄one ſunt 4° uidenda. Pri^a ut^a
 p̄uatio ſit ab aiā p̄cip^{ue}. 2° ut^a
 dicat aliq̄ entitatē for^a poſitiua;
 3° ut^a ſit per ſe principiū cuiuſli-
 bet tranſmu^o nālis. 4° ut^a a mā
 ſit di^a realiter.
QUANTVM ad primū ē ſciē
 dū q aliud ē priuatio aliud nega-
 tio. Negatio enī ē abſentia uel re-
 motio & carentia alic⁹ for^a ab^o i
 quocūq̄ ſubō ſiue apto nato ſiue
 non apto nato. Priuatio uero ca-
 rentia uel remotio forme in ſubō
 apto nato. Tria ſiſt ſunt tri^a
 da q̄tū ad primū articulū. Pri^a
 ut^a negatio in creaturis ut dicit^r
 a priu^{ue} ſit for^a extra aiā; exiſtēt^r
 2° uidebit^r de priuatione. 3° qa a-
 liter ē in creaturis aliter i diuiniſ
 uidebit^r. Vt^a negationes & p̄ua-
 tionēs hñt eē extra animā; uel in
 aiā. Quantū; ad primū h^o articuli
 pono iſtā d^o nem. q nulla negatio
 ut diſticta a priuatione ē extra
 aiā for^a exiſtēt^r. Et dico ut dicit^r
 a priuatione qa alique negatiōes
 ſunt q̄ ſupponūt aptitudinē i ſubō
 hanc aut cōclu^{em} p̄bo ſic. Nulla
 rō poſitiua nec non poſitiua for^a
 extra aiā exiſtēt^r eſt indēnter ue-
 rificabilis de quocūq̄ ente ſiue
 ſit in aiā ſiue extra aiā; ſiū ſit ſic

fici^m ſiue non. nega^o talis ē hui⁹
 g^o x^a. a^o p^a. qa nihil extra animā
 exiſtēt^r p̄ri de ente extra animā
 exiſtēt^r p̄dicari d. ēte extra aiā
 & de ente ficto. b^o p^a qa bene dē
 chimera nō ē hō uel eſt nō hō cu;
 iter cōtradictoria nō ē dare me^m
 p^a ubicūq̄ affir^o alic⁹ negatiōis
 nō remouēt extra aiā; ab aliquo
 ſubō i iſto ſubiecto nō ē negatio
 extra aiā. ſed affirmatiōes iſta;
 negationū puta nō deus nō lapis
 remouēt ab hōie uel a quocūq̄ a-
 lio extra aiā g^o x^a. b^o p̄baſ. illd
 q̄ nōnq̄ iſtuit alicui nec in eſt nō
 aptū natū ē in eſſe nūq̄ pōt itelli-
 gi & ab illo realiter remoueri. re-
 motio enī p̄ſupp^r eē uel fuiſſe uel
 poſſibilitatē. Sed affirmatiōes tali-
 u; negationū puta iſta affir^o de⁹
 uel lapis nōnq̄ nec in eſt nec apta
 nata eſt i eſſe hōi g^o per dñs nō p^a
 intelligi realiter remoueri. p^a
 ſi h^o negationes eſſent in re ex-
 tra aiā i talibus ſubis de quibus
 dicit^r. hoc nō eſt; niſi qa nō eēnt
 affirma^o op^{te}. ſed hoc nō pōt eē
 pp hoc g^o x^a. b^o p^a ſic. qa ſi ſic g^o
 iſto deberēt in eē & pōi in eē quō
 nō ſunt affir^o. ſed iſte affir^o pu-
 ta deus uel lapis nō ſunt intra q-
 ditatē hōis iſte negationes eſſent
 intra q̄ditatē hōis. ſed hoc ē ſp̄m.
 g^o x^a. nulla enī rō ne^{ua} uel priuati-
 ua ponit infra q̄ditatē alic⁹ poſi-
 titi Cōfir^r ibi debet poni nē^o
 72

ubi nō po^t affir^o. s; lapis nō inclu-
dit intra eēntiā h^o hōis & qdita-
tē g^o non lapis d; includi. p^o si
ista negatio nō hō q d^r de lapide
esset for^o extra inte^m in lapide g^o
in eodē subō essent for^o ifinita ex-
tra aiām. cōns ē s^m g^o & aⁿs. falsi-
tas cōtis p^o. nō enī pnt poni ifini-
ta actu extra aiām. p^o cōne q rōne
nō hō esset for^o & realiter in lapi-
de eadē rōne nega^o cuiuscūq; al-
terius ab ipso. s; ab ipso sunt infi-
nita. Infinite enī sunt spēs nūor;
in mēte dīna & figuraz & alior;
g^o &. Cōtra illā cōnem ar^o prio-
ric. Oī intellectu^o circūscripto ul^o
hō ē lapis uel nō lapis. nō tōr di-
ci q sit lapis g^o nō ē lapis. sed nō
lapis ē nega^o g^o &. a^o p^o. quia de
quocūq; affir^o ul^o nega^o & inter ip-
sa nō ē dare mediū. p^o nulla af-
firmatio remouet for^o ab aliquo
extra inte^m nisi per negationem
op^o for^o & extra ite^m iexntem
sibi. sed lapis extra aiām for^o rmo-
uet ab hōie qā hō extra aiāz for^o
nō ē lapis. g^o hō ē lapis per nega-
tōm for^o & rea^o extra aiām sibi in-
exntem. a^o p^o qā unū oppositor;
nō remouet ab aliquo nisi per re-
liq^o sibi op^o & icōpō^o. Oppo^o
aūt affir^o icōpō^o ē ipsa negatio.
nū nunq; in oppositis inme^o nō
pōt remoueri nec^o iesse qn alterū
in sit. Contradic^o aūt sunt op^o i-
me^o. Cōfir^o rō iō enī ē in p^o q

hō sit lapis qā in hōie est op^o ne-
gatio affirmationi p^o quā sibi re-
pugnat ipsa affir^o g^o & p^o pro-
p^oma rōe pono istam ppōm q oī
inte^m circū^o ē nulla contradictio
hoc p^o. tū ex pcedenti ppōne.
Tū ē qā contradictio ē i cōplexi-
one & cōpōne inte^m q nō sunt cir-
cūscripto inte^m. Dico igitur q i-
tellcū circūscripto nec hō ē lapis
nec nō lapis for^o. hoc ē per forma-
lē inclusionē affir^o ul^o nega^o. hō
tū ē funda^o nō lapis hoc ē qā ē sū-
damentū cui non cōpetit eē lapi-
dē Ad pbationē g^o inter tra-
dic^o nō ē dar mediū. Dico q ab^o
iter ipāz nō pōt mediū sed iter ipsa
cū hoc addito pura extra inte^m p^o
cū aliq; tali modificatōe hō ponit
mediū Ad z^o pōt dici sic affir-
ma^o remoueri ab aliquo realiter
pōt du^o itelligi. quia uno^o dicif a-
liq; pōt remoueri ab aliq; qd qdē
in sit. uel aptū natū ē iesse & non
inest. & in isto sensu ccedo maio-
rē q nūq; aliq; affirmatio q infu^o
uel apta nata ē in eē alicui potest
rmo ueri ab ipō for^o n^o p negatōz
oppositā sibi in exntem formalif
extra inte^m. sicut de priuationi-
bus uidebit statim. Alio mō
aliq; pōt itelligi iproprie rmo-
ueri ab aliquo non qā infuit nec
aprtū natū ē in esse. & talis affir^o
q isto^o licet iproprie dicitur rmo-
ueri non oportet q remouetur

for^o per aliq; negationē in exntem
subō for^o extra inte^m. sed precise
pp affirmationē illi affirmationi
oppositā & incōpō^o. nō enī hō
ē non lapis qā includit negatōm
lapidis. sed qā hō ē cui lapis ē in-
cōpō^o. unde prior ē repugnātia
hōis ad lapidē q hō includit nega-
tōm lapidis. ideo enī ē lapis quā
ē hō & non econuerso. Tunc
arguitur ad rōm cōcedo maiorē
de aliis que remouetur pprie. nō
de illis que remouent ipprrie.
Aliiter pōt dici s^m nentem scoti
in p^oma distinctione & 7° q aliq;
ab aliō pōt esse du^o. Vno^o per
oppo^o in exntem illi a quo dicif re-
moueri. ut si albedo dicif rmo-
ueri a firmatōe. pp negatōm i exntē
q ē op^o & for^o repugnans albe-
dini Alio^o potest aliq; ab aliō
remoueri per negatōm cause non
ponentis ponere in eē. nō q illū
sit op^o. sed forsitā ē aliq; p^o qd
illud nō sibi cōpetit sicut ē in pro-
posito. lapis enī nō dicif remoue-
ri ab hōie per negatōm sibi oppo-
sitā in exntē. sed per aliq; fieri in
exntem. pp qd sibi affir^o spng^o.
QUANTVM. AD. SECV
ndū h^o primi articuli ubi erat ui-
dendū de priuationē utz esset ex-
tra aiāz. Est sciendū q ē un^o mo-
d^o dicēdi quē alias tenui q ipā p-
natio sicut & ipsa negatio h; esse
p^oscise per inte^m for^o. ita q inte^m

72
p^o priuationes & negationes in
quodā eē perfectio. ita q si p^o p-
uatiue ē priuatio. si negatiue ē ne-
ita q extra inte^m non d; dici pua-
ta forma per inclusiōm ipsius pri-
uationis. sed solū fundamē^o pu-
ta qā ē fundamē^o cui priuatio in est
Ex iste modus dicendi euadat m^o
tas difficultates. Pro nunc tū
mibi uidef salua grā cunctos di-
cētis clarius eē dicendū ponē^o if-
ta; cōne. q priuationes formarū
realiū sunt for^o extra aiām circū-
scripta cōsideratione inte^m. hec
p^o sic. Nihil remouet for^o extra
aiām ab aliquo subō. nisi per ali-
q; priuatū uel negatū extra a-
iām sibi incōpossibile. hoc patet
qā habitū nō remouet for^o a hō.
nisi per aliq; ei icōpō^o si^o extra a-
iām in exntem for^o. siue priuatū si-
ue negatū. sed lumen in aere re-
mouetur ab aere extra inte^m. g^o
hoc nō erit nisi per icōpossibile
sibi positū extra aiām exntem. si h^o
nō ē aliq; positū. qā lumen nō h;
aliq; formā contrariā. g^o remouet
ppriuationē existentem in subō
puta in aere extra aiām exntem.
p^o oīs mutatio extra aiām h; unū
termi^o extra aiām. sed nega^o &
corruptio sunt mutatiōes extra
aiām. ut p^o g^o &. Sed r^o ad quem
corruptionis est priuatō forme.
g^o &. Vnde A^o p^o phicom. dicit
q oīs mutatio uel est a subō in nō

subm vel est a non subd in subm
 Et subdit d^o aut subm affirmati
 one monstratū nō subm privati
 one monstratū p^o ois oppō ex
 tra aiam hz utrūq; tim extra aiaz
 sed inter hitū & privatiōm puta
 mī lucē & tenebrā ē oppō extra
 aiam. & hec videtur intētio Ay.
 2° de aia ubi dicit q; uisus appre
 hendit per acns tenebrā que est
 privatiō lucis qd non esset si essz
 ab aia. Sed cōtra istā d^o nez ar^o
 sic. Primo manente inferiori may
 suoz supius. sed nē^o est superius
 ad privatiōē cū ois pūatio l^o ne
 gatio & nō rēverso & pūatio p
 te ē extra aiam g^o & negatio cui^o
 oppō^m dictū ē Quanta ē incōpos
 sibilitas inter terminos ad quem
 aliq; dīnax mutationum tanta ē
 inter tios a quo ipsoz q; si nō cū
 mutatio sit a tīo a quo ad tīnū ad
 quē. si termini ad quē essent siml
 possibiles tūc mobile pōt simul
 deferere duos terminos & acgrere
 alios duos q; tā igitur incōpossi
 bilitatē hnt termini a quoz g^o ois
 ignis & aque tātā hēbunt termi
 ni a quo ipsoz. sed tī ad quem
 g^o ois ignis & aque tunc incōpos
 sibles g^o & privatiōes ipsoz. sed
 pūatio aq; & privatiō ignis sunt
 in mā i formata for^o terre g^o h^o p
 uatiōes nō sunt in ea extra in re.
 sed tm̄ per intellectū. 2° ad p^m
 dico q; sicut enti in aia & enti ex

tra riam nihil ē cōe uni^o ut pba
 tū su^o supra i qone de ēte. un̄ ens
 qd ē cōe enti reali & enti rōis nē
 nisi sola uox. ita si oporteret me
 dicere q; si nē^o esset qd cōe ad ne
 gatōm & privatiōm q; tm̄ ē cōis
 im uocē. Ad 2^m dico q;. Pro
 cuius euiden^o ē sciendū q; secus ē
 de privationibus. & secus est de
 affectibus uel habitib^o. Duo enī
 habitus pnt ēē incōpossibiles in
 eodem subō sicut forma ignis &
 forma aque. & tm̄ privationes nō
 erunt incōpossibiles ymmo cōpa
 titur in eodē subō. Cuius rō
 ē quia habitus ē pfectior pūatiōe
 & ideo unus habitus repugnās
 alteri includit pūatiōē illius ha
 bitus. sicut forma ignis includit
 pūatiōē forme aq;. Privatiō autē
 q; ipfectior ē ipā affir^o ideo nūq;
 includit negatōm alterius pūa^o
 & iō una pūatio stat cū alia cum
 nullū includat uirtua^o affirmati
 onē op^o alteri pūationi. Et p
 hoc p; ad formā. dico q; pūatiōes
 q; sunt termini a q^o duax g^o nā^{um}
 pnt sumi du^o. Quia ab^o h; se. u;.
 ut pūationes hax formax ut ut
 hnt rōm termini a quo ut p^o su
 mis non sunt incōpossibiles. sed
 sic accidit ei h^o incōpossibilitas.
 sicut accidit q; sunt termini a q^o
 g^o nā^o. Quantū ad 3^m h^o p^o p^o
 pal articuli ubi erat uidendū si
 in deo essent nē^o extra animā.

pono istā d^o nē^o q; nulla nega^o nec
 privatiō ē in deo extra aiaz exns.
 nec enī imorta^o nē^o infinitas nē^o
 ingenitas uel q; cūq; talia sunt
 ipso realiter. sed oia hec sunt tm̄ i
 ipso per intem. Intem enī nō idem
 ens nec intelligēs ibi affir^o op^o
 mo^o ad cōcipiendū h^o nega^o q;
 tm̄ non magis sunt ibi for^o q; affir
 mationes op^o. hoc p^o sic. nullū
 nō ens ē for^o in deo. sed nega^o est
 nō ens 4° me^o g^o z. p^o nullū
 finitū ē in deo formaliter. s; imor
 talitas & h^o talia sunt finitā g^o z
 h^o pbat q; tanta ē pūatio i g^o ne
 pūatiōis q; rō ē hitus q; privatiō
 g^o affir^o. si enī ēēt maior hitū i
 eo q; excederet hitum non esset
 pūatio h^o hit^o. sed oēs hit^o op^o
 illius pūatiōib^o seu negatōib^o
 q; de deo dicuntur sunt finitā p^ota
 mor^o imortalitati op^o g^o z.
QUANTVM AD SECV
 ndū articulū p^oncipale ubi dicit
 erat uidendū. dicitur pūatio dicit
 aliq; entitatē. Est sciendū q; tūc
 opio Thomē anglic^o q; pōntē pūa
 tiōē dicere aliq; positū & aliq;
 entitatē. ita q; ymaginat q; pūa^o
 cōstituit per negatōm quā iclu^o
 & p quēdā mo^o positū p quē si
 bi deriat subm. Hec autē opinio
 pbat Illud qd nihil ē nihil simp^o
 sibi deriat sed pūatio aliq; simp^o
 sibi deriat q; subm g^o z p^o opō
 cōtradictoria & pūatia sunt spēs

distincit op^o. d; g^o q; pte extre
 moz oppōitōz. s; aliq; dicitur cū
 g^o pte hitus nō dicitur q; i^o
 dicitur pceptat ptes pūatiōz &
 nega^o. sed d^o ē penes aliq; iclu
 s; g^o q; aliq; plus includat in
 pūatiōē q; in negatōe. s; hoc nō p^o
 ē pūa nihilitas. q; tunc pūatio
 ēēt nihil magis q; nē^o g^o z. p^o
 sic ar^o. de quocūq; p^odicat extre
 mōz dicitur positū ipsuz ē aliq; enti
 tas positā. s; de pūa^o p^odicat ex
 tremū dicitur positū g^o z. Ista
 opinio nō placet ideo pono tres p
 positōnes mihi pbabiles. P^oia ē
 nā q; pūatio nō dicit aliq; entita
 tē positā. hoc pbat sic. Cuilibz
 enti positū possibili recipi i ali
 quo subō ē sibi pūatio op^o. si g^o
 pūatio dicat aliq; entitatē positā
 cū ipse sit possibilis recipi i aliq;
 subō. puta in mā se^o q; huic pūati
 onē sit pūatio op^o. Tunc queraz
 de illa privatione sicut de prima.
 & tūc uel erit pcellus in ifinitū
 uel erit standū in p^oia g^o z. Cō
 fit^o rō de positū d^o aliq; habitū
 sed pūatio nō dicit habitū cuz
 sibi opponat. ita q; h^o pūatio op
 pōnt^o huic habitū. privatiō autē
 cōrespondēs huic habitū g^o z.
 p^o ois entitas positā nouit ac
 q; sita est tū pductionis positue.
 sed privatiō nō p^o esse tū alicui^o
 pduc^o positue p; discurrendo p
 oēs spēs mot^o. Etā ē tū corrup^o
 l; r

q̄ nō ē mutatio positīa g^o &. p̄
 nulla rō positīa ē s̄stētū ex du
 obus extrēnis cōtradictōis s̄ p̄
 uatio diceret aliq̄ ēritatē positīa
 ipsa esset h^o g^o &. b^o p^o in eo enī
 q̄ priuatio ē negatio inclu^t unū
 extrēmū cōtradictōis. In eo autē
 q̄ dicit q̄ positīa includit alterū
 extrēmū cōtradictōis g^o &. Con
 firmat per p̄m 4° m^o c^o. Priuatio
 est negatio ē for^o uel ibidē g^o &. zc.
 2° ppō ē hec. q̄ priuatio dicit
 quoddā esse p̄uatū p̄bat. Cuius
 esse ē priuatio e^o esse ē priuatiū
 sed esse p̄uationis ē priuatio g^o e
 in s̄dē eēn^o est priuatiū 3° ppō
 ē ista q̄ priuatio nō ē aliq̄ ēritas
 positīa suppo^o & permittitē &
 quōtāte p̄ illud quod suppo
 nit permittitē & nōcat aliq̄ entī
 tatē positīuā ē aliq̄ entitas positi
 ua suppo^o p̄mutatīue & cōno^o
 p̄uatio ē h^o g^o &. Supponit enī
 subm̄ & p̄mittit siue cōnotat
 Ad rōes Thome anglici 2°. Pro
 quorū euidētia & declaratione
 sciendū aliq̄ ē non ens p̄t esse
 triplē. Vnō q̄ u^o ē ens & p^o
 de nullo ente p̄t dici. & sub isto
 ḡne entis cōprehendū oīa figmē
 ta q̄bus esse ē p̄bitū q̄nis in signū
 donō negant ens u^o 2° dicit
 tur non ens q̄a negat aliq̄ dētia
 tū ens ipsū aut de se nihil dēter
 miat sibi p̄mmo ipsū p̄t uerifi
 cari tam de ente q̄ de non ente ut

negatio hōis uel c̄cunq̄ alteri^o.
 3° dicit nō ēs q̄a negat aliq̄
 ens dētiatū cum h^o t̄n dētiat fieri
 aliq̄ ens. & non p̄t sic dicere de
 unoquoq̄. sed t̄m de illo q̄d ē ap
 tū natū habere & non habet cui^o
 est priuatio. Er p̄p^o possunt po
 ni tres gradus nō entī. sub q̄b^o
 ē non ēs continet. Per hoc p̄ ad
 p̄mam rōnem cōcedo q̄ illud q̄d
 nihil ē p̄^o uel z^o nihil simp^o dēter
 minat. sed bene 3° Aliter p̄t
 dici q̄ maior ē uera de illo q̄d ni
 hil ē p̄m^o suppositiē & cōno^o
 Ad 2° dico q̄ negatio & p̄ua
 tio sunt distincta uel saltē non ea
 dē. q̄a distinctio ē passio entis. i^o
 autē ydēptitas nō lumit p̄tes ali
 quā entitatē intrisecā. uel o^o dice
 re q̄ l^o penes aliq̄d quod sit nihil
 penes gradus nihilitatis. uel q̄ so
 lum distinguantur penes extrin
 secum. puta penes suppo^o subī.
 & connotationem aptitudinis in
 subā que sunt extra conceptum
 formalē ipsius priuatiōis. Ad
 3° pono istā ppōm de illo q̄d ni
 hil ē p̄^o p̄dicari denotatē extre^o
 cōtradictōis esse uero ē extre^o
 cōtradictōis. Dicē enī sic ē extre
 mū & nō ē extre^o. Similiter de
 creatura que ante s̄ri creatioē
 nihil ē dicit esse uolibile intelligi^o
 & p̄ducibile & talia. unde h^o
 talia positīa nō possit p̄dicari q̄d
 illis q̄ nihil sunt b̄tamē deno^o

Dicere etiā q̄ ad hoc q̄ de p̄ua^o
 p̄dicet aliter cōtradictōis positī
 uū suffic^o q̄ sit ēs p̄m^o & nō^o
QUANTVM. AD. TER.
 tiū articulum principalē ubi erat
 uidentū ut p̄ priuatio sit prin^o
 2° p̄ cui^o euidētia ē sciendū q̄
 ē d̄ra iter prin^o & causam. Na^o i
 plus se h^o prin^o q̄ cā. P̄ctus enī
 ē prin^o lineē. nō t̄n ē causa. Intel
 lige^o g^o p̄ principitū q̄ solū ordi
 nē preter illū q̄d addit cālitās. q̄a
 cālitās nō cōperit p̄uationi. ut p̄
 discurredo p̄ oēs cās. Dico g^o h^o
 hoc duas ppōes. Prima ē hec
 q̄ priuatio ē p̄ se prin^o in fieri u^o
 q̄tū ad fieri in q̄libz trāsmuta^o
 nālī. hec p̄bat. oīs transmutatio
 per se una. h^o per se duos terminos
 s̄ ḡnatio qua ḡnat forma ignis
 ē per se una g^o &. Sed t̄n a quo
 non ē nisi priuatio. p^o. nō mā q̄a
 ipsa manet sub utroq̄ t̄iorum &
 ipsa est s̄b̄m ḡnā^o. nec forma ex
 pellenda. nā nullū agens natura
 le intendit per se corruptionē ali
 cui^o forme. Intentio enim nālī a
 gentis ē per se facere ex nō igne
 igne. ita q̄ corruptio for^o aeris
 nō ē per se in intentione agentis
 nālī. sed solū per accūs. g^o se^o q̄
 ista priuatio sit per se t̄n a q^o.
 Cōfir^o quero in mutatione q̄ mu
 taf aer tenebrosus in lucē q̄d ē p^o
 t̄n a quo h^o mutationis. non aer.
 q̄a ipsū ē s̄b̄m nec aliq̄ for^o cō

traris ipsi illuminationi cum non
 habet aliter illuminatio fieret in
 tempore & non instanti. quod
 est contra philosophum sedo de
 aīa g^o o^o q̄ t̄n p̄ se a quo sit tene
 bra. sed tenebra ē p̄natio g^o & zc
 2° ppō ē ista. q̄ p̄uatio ē prin^o p̄
 accūs q̄tū ad esse rei. Hec p̄bat.
 illud q̄d p̄ se non ē ens nec ē iex
 istēs consti^o rei p̄nci^o. nō ē p̄n^o
 p̄ se rei q̄m ad esse. Priuatio ē h^o
 g^o & zc. a^o p̄. q̄a de p̄n^o p̄ se q̄m ad
 esse rei h^o ipsūm constituere. hec
 igit ē conditio p̄ncipiū per se. h^o
 p̄ p̄mo h^o. Vn̄ intelligen^o q̄ p̄
 uatio ē p̄n^o p̄ accidens. nō ex eo
 q̄ cōicaf ilī ut p̄ta mē q̄d ē p̄n
 cipiū p̄ se. q̄a multa sunt h^o q̄ t̄n
 nō h̄nt rōnem p̄ncipiū. sicut p̄ua^o.
 sed dicit prin^o p̄ accūs eo q̄ ē ad
 ḡnatōm nālē necio requisitū. nō
 tanq̄ aliq̄d inextēs. adueniente ei
 tio mutationis c^o p̄uatio est t̄n^o
 a quo ce^o sit priuatio. 2° intelli
 gendū ē q̄ p̄uatio de p̄nī est tri
 plex. Quedam negans & priuās
 genus s̄i habit^o & p̄m & accūs
 genus dico p̄bitum. Corrupti^o
 enim & incorruptibile d̄r t̄ ḡne
 p̄bit^o. Incorruptibile g^o priuat
 genus habitus oppositi. & accūs
 & potentiam ad ipsūm habitum
 Preterea sunt aliq̄ re priuatio
 nes que priuant aerum & porē
 riam. non tamen subiectum ha
 bitus oppositi. ut s̄ditas &

cecitas. in eodem enim sub^o sunt.
nō tñ dimittūt aptitudinē i sub^o
& de ista puatione dicit qd non ē
regressus. 3° sunt alie puationes
q̄ priuant tm̄ actū ut tenebra in
uistū & in m̄licū. ab ipis ē pos
sibilis regressus. 3° sciendū qd
aliquid dī priuari a^o plicif Vno cū
aliquid simplicif nō h̄etur. ut si di
cā qd lapis priuatur uisui. q̄ non
h̄z uisum. 2° dī aliquid priuari
ab aliquo qd n̄ h̄z. tñ ē aptū natū
ad h̄ndū. nō tñ s̄m nām sui. p̄pe
sp̄i. s̄ s̄m nām sui ḡnis. & isto^o
talpa priuata uisui. cū sibi nō re
pug^t uisus inq̄tū alēst. aliter re
pugnaret oī aīali. 3° qñ aīa ca
ret aliquo ad qd ē aptū natū esse.
ēt s̄m nām sui p̄prie sp̄i. Pri
mis duobus modis non sumif. p̄
prie puatione. s̄ 3° & isto^o modo
puatione est principū.
QUANTVM AD QVAR
tū articulū p̄cipalē ubi erat ui
dendū ut p̄prie dī a mā. P̄prie
istā d̄nē qd sic uel saltē nō idēz. p̄
babif q̄cūq̄ sic se h̄nt qd tñ o mā
nēte reliq̄m nō māz. illa nō sunt idē
s̄ mā manēte nō māz priua^o ḡo. x.
Sed cōtra istā d̄nē ar^o sic. Illud qd
inest mē circūscripte ab oī eo qd
nō ē ipsa. est idē cū mā. puatione est
h̄z ḡo. x. b̄o. p̄bas. circūscripta e
nīz mā ab oī eo qd nō ē ipsa nō h̄z
formā cūz forma sit dī a mā. &
tñ potest habere ipsam ḡo. x. p̄

inter ea inter que est realis distic
tiō. inter illa est realis relatio. qd
dīstinctio ē quedā relatio. sed iter
ens & nihil c^o ē priuatio non p̄t
esse realis relatio. cū oīs relatio re
alis sit iter duo extrema realia ḡo
& p̄ illud qd per nullā poten
tiā potest separari a mā uidet esse
idē cū mā. dēns enī p̄t separe q̄
cūq̄ dī a mā. quoz unū ab altero nō
dependet & quoz utrūq̄ ē ab m̄.
sed priuatio per nullā p̄m̄ sepa
bilē ē a mā ḡo. x. p̄ba^o m̄ioz qd d̄s
nō p̄t facer qd infinite for^o ad q̄s
mā est in p̄o essent simul i mā. qd
dēns aliter non p̄t dare quā ma
teria possit recipere. mā autē non
p̄t recipere oēs istas formas simul
p̄prie maxiam repugnātiā. Vñ
p̄o mē nō ē ad oēs actus simul. sic
qd s̄itas sit ex pte formaz. unī ibi
ē simulcas p̄o. & nō p̄o simulta
tis. ḡo si per nullā p̄m̄ oēs forme
p̄nt esse s̄ in mā. ipsa h̄o h̄bit ali
q̄s ad q̄s est aprā nata. ḡo ibi ē pri
uatio. Confir^t. Ar. dicit prio
h̄z qd priuatio & materia sunt idē
nūo dr̄nt aut rōne Distinctio au
tē rōnis est disticctio per intellec
tum solū igitur dr̄nt conceptibi
liter. Respondeo ad primum
concedo a^oem & nego b^oem.
Ad p̄bationem dico qd circūscrip
ta materia ab oī eo a quo disting^t
materia nec est priuata nec non
priuata formaliter nec negata n^o

nō negata for^o. puta per formalē
incliatōm h̄z ut illius. oīa enīz h̄z
sunt a mā dī a mā. sed dī dici priuata
sunt. hoc ē. qd est fundamentum
cui nō inest talis forma. p̄t tamē
h̄re ipsa. unī nec h̄z nec nō h̄z for^o
cū nō habere sit nega^o dī a mā
Ad 2° dico ubi sciendū qd distic
tiō p̄prie sumpta ē diuersitas &
ydeptitas ut h̄r ab Ar. 4° me^o
& solū p̄prie h̄nt eē inter entia.
sunt enīz passiones entis que non
p̄cedūt ultra genus subī. Cum
igit priuatio nō sit p̄prie ens. iō
non debet dici distincta. sed non
idē. Sed adhuc remanet rō qd a
nō ydeptitas ē quedā flatio. si ḡo
ē realis nō ydeptitas. ē realis rela
tio. Similiter dico ista nō ydepti
tas ē ex pte alterius extremi. nō
ex pte utriusq̄. cū oīs realis non
ydeptitas uel realis relatio sit in
ter duas res. cum relatio accipiat
sua^z realitatē ab extremis. Debz
igit dici realis ex parte alteri^o ex
tremi. Vel potest dici qd ista non
ydeptitas non dī dici realis p̄o^{ue}
sed ne^{ue}. Ad 3° concedo a^oem
& nego b^oem. Ad p̄bationēz
dī qd siue d̄s possit oēs formas s̄ i
ducere in mā siue nō de quo tñ ad
p̄positū. hoc tñ nō obstante de^o
posset facere qd mā n̄ haberet aliq̄
formā talē. tñ nō eēt priuata for^o
Cōtra istā ē carētia for^o i^o cū apti
tudine ad subm̄. 3° dico qd ca

81.
si stante nō est ibi carētia for^o.
sed solū fundament^o. Ad cōfir
matōz dico qd sunt unū nūo sup
possibilitis sicut p̄o in p̄o thopicoz
qd accidens ē idē nūo cum sub^o.
unī est idēz nūo accū^o. & dī rōne
diffinitia & q̄titatia. nō igitur so
lū per actū intē. Sed cōtra p̄o
dicta ē una dubita^o. Vtrū p̄uati
ones & negationes a nobis itelli
ganf. Videt qd non. qd nihil p̄t
app̄hēdi ab aliq̄ p̄o n̄ oriat rōm
obi p̄a^o p̄marii illi^o potē. s̄ p̄ua
tiones & negationes nō. icludūt
entitatem que ē obm̄ intellectus
ḡo & 3° ubi ē sciendū qd ē una
opinio Aureoli qd priuatiōes &
negationes & talia non intelligū
tur a nobis per h̄itus op^o tū qd
obm̄ oppo^o nūq̄ rep̄ntat op^o tū
qd nē^o adiacz hitui op^o sicut sub
stracto. unī nē^o lucis adiacet luci.
illā aut qd rep̄ntat substractū nō
rep̄ntat id qd adiacet circa ipz q̄li
ter ig^o intē n̄ intelligit p̄ua^o &
nē^o. Dicūt qd intē^o effectie pon^t
rē i aliq̄ eē p̄specto. si p̄o^{ue}. tūc ē
positū qd intē^o si rēouen^o p̄ua^o.
tūc ē p̄uatio p̄nē^o ita qd illud eē p̄
uatū p̄ductuz effect^{ue} ab intra ē
nē^o ul p̄uatio q̄ intē^o intē^o. Cō
tra h̄o q̄uis ista opio sit cōtra phm̄
& mē^o ubiq̄ dicētes qd p̄ua^o
& nē^o n̄ h̄nt eē n^o itē^o n^o p̄uatōz
& h̄itū. p̄o p̄iar^o & 2° phi. & 3° &
4° me^o. tñ ista opio dī tria s̄ta.

Primum falsum quod ymagina-
tur est quod dicitur privationes
intelligi per habitum quod sequitur
ex hoc quod species habitus repugnat
privationi; hoc enim nunquam intelligitur
ex parte enim privatione habitus non est
per omnes species habitus non repugnat pri-
vatio. Est igitur intelligendum quod
privatio intelligitur per habitum sicut
totaliter per accidens per hoc quod
est carentia aliquid per se intelligitur
unum cum intelligitur privationem non intelli-
gimus nisi carentiam aliquid habitus po-
sitiui & non repugnat ut per aliquid po-
sitiuum quia privatio nullus est repre-
sentata cum sit nihil. 2^m falsum
quod ymaginatur est quod negatio in se
adiacet habitui oportet sicut subtractio
to. unum dicitur quod negatio lucis adia-
cet luci. Contra ipse est contradictio
adiacere contradictorio sicut sub-
tractio. sed negatio est contradictio
habitui generati. 3^m quia unum contra-
dictio tollit & interimit aliud quod non
substernit sibi. Confirmatur etiam
quia ex adiacere & subtractio cui
adiacet fit aliquod unum per se vel
per actum 7^m me^o. sicut ex negatione &
habitui non fit aliquid unum per se nec per
actum per 2^m me^o 4^m me^o 2^m me^o
4^m. quod dicitur quod inter negationem & ha-
bitum sit non inter generati. 3^m falsum
quod ymaginatur est quod negatio & priva-
tio accipiunt esse positum distinguuntur
ab actu intellectus. nam si negatio haberet
esse positum productum per actum inter est

processus in infinitum in talibus esse
productis. nam per hoc. quod non est ne-
gatione quod negat illud esse positum
formatum productum per inter. Aut
potest formari per alium actum inter
aut non. Si sic quero. De illo & c.
in infinitum. Si non eadem ratione sta-
dum fuit in primo. Ac rationes
in oppositum dico quod 2^m est vera dicitur
quod per se apprehendit a poten-
tia non de illo quod per accidens ap-
prehendit. unde privatio non mo-
vet inter. sed terminat non per
sed per accidens. Ad rationes pri-
cipales auctore Aristotele est pro nobil-
tate quod privatio est per se non ens
Ad rationes dico. ubi est sciendum quod
ipsa tangit utrumque in materia sunt
infinitae privationes. que est diffi-
cultas satis dubia. Ad quam de pri-
vatio potest dicitur dicitur. Primo quod non
haberetur per ipse infinitas esse pri-
vationes in materia. Ponere esse in fi-
nitatem aliquid non dicentibus perfec-
tionem nec aliquid entitatem positam
non habet pro impossibile. Cuiusmo-
di sunt privationes & cum hoc satis
potest stare. Aliter forte dice-
rent aliquid quod tot sunt privationes
in materia quod forme sunt pos-
sibiles in ea productis. & quia non
sunt infinite sed finite in infinitum
ita quod post quilibet productam potest
alia produci & nunquam devenire ad
ultimam. sic in materia sunt privatio finite
& sicut hoc patet iam ad rationes.

& hec sufficiant de presenti questione.
& per omnes de toto primo libro philosophie.
Explicuit quoniam eximii doctoris
canonici magistri petri casuelis
ordinis minorum super primum librum
philosophie Aristotele. Incipiunt quoniam eius-
dem super 2^m.

CIRCA SECUN-
dum librum Queritur
utrum forma generabilis
& corruptibilis ante

sui produci habeat aliquid esse reale dis-
tinctum ab esse materiae. Et utrum sic pri-
mo per Aristotelem in primo libro 2^m quod ponens
dram inter naturalia & artificialia.
Dicit quod naturalia habent in se primum
intrinsecum sui motus. artificialia autem
non. Quero igitur quid intelligitur
per istud primum intrinsecum sui mo-
tus. non materiam. quia talis reperitur etiam
in artificialibus. nec per istud potest
intelligi formam informantem aliquid
materiam. nam ista repugnat formae genera-
de & in eius adventu corrumpi-
tur. generatio autem tale primum intrinsecum in-
telligat aliquid esse formae & alique
gradu entitatis est quod se habeat in
ratione principii activi in formae gene-
rante. 2^m in 2^m libro & primo dicit quod
non ex quolibet fit quodlibet. sed
ex determinato fit determinatum. ita quod omnia
quae sunt a natura sunt a primo derivata.
sed illud primum derivatum non potest in-
esse materia cum sit in principio contradictionis generati.

Confirmatur plures produci ex semine
generati quod in semine sit aliquid primum

activi. quare enim ex semine azini
melius generatur azin quam leo nisi quia in
illo semine esset aliquod primum ac-
tivi in forma generante. hoc autem
non potest esse ut dicitur est forma aliquid
talis generans cum ipsa corrupta in ad-
ventu alterius generati quod hoc sit ali-
quod esse incompletum formae generande per
rationem autem sic. illud quod est realiter genera-
re dicitur ab illo quod non est realiter
generans. sed forma autem sui generandi est
reale generabilis & non materia generandi. Sed
est quod dicitur ab alio realiter habet ali-
quod esse realiter ab illo dicitur generandi.
Confirmatur de quocumque predicatur
aliquid esse reale extremum positum
aliquid contra dictionis hoc habet aliquid
esse reale dicitur ab illo de quo est ex-
tremum non potest predicari. extremum
enim contradictionis reale positum
est ens reale. quod quidem extrema contra-
dictio non possunt de eadem predicari
sed omne realiter generabile est
tale extremum ut patet quia pre-
dicatur de forma & non de mate-
ria generandi. Ad oppositum forma
ut distincta a materia est actus &
actus. sed ante generationem non
est actus generandi. 2^m ubi sic proce-
dam. quia enim est duplex. Actus
ale utriusque & aptitudinale. Et istud est
duplex. quoddam subiectivum & quod-
dam obiectivum. Et ideo sunt duo
principaliter videnda. Primum
utrum forma generabilis ante sui
generandi habeat aliquid esse reale & actuale

. Actus 2° disti^m ab esse materia. 2° ut
 for^a gnabilis ante sui p^oducti^om
 aliquod esse distinctu ab ipsa ma.
 QVANTVM. AD PRIM
 u^o fuit una magna opio & enuc
 quorudā. solē p^o d^octoy qui
 pon^t q^o forma ante sui gnato^o h^o
 quoddam reale eē di^m actuale
 diminutu & icōpletū & catū mē.
 qd qdē uirtute nālis agentis pro
 ducti^o ad actū p^oletū & p^octū &
 ē prin^m actiū actus cōpleti & if
 tud talē eē icōpletū est inchoatio
 forme & quoddā eē senūat^m & nō
 formalis f^u forme gnande. Hec
 aut opio sic p^o. p^omo q^o alias seq^o
 ref q^o gnā^o for^a nālis nō eē gnā
 tio. sed creatio nec uālis s^o uiolen
 ta. nō implicat contradicōm g^o &
 a^o nā. nō p^o q^o tū ad oēs sui p^oes.
 p^o q^o nō esset gnatio sed creatio.
 nā hec ē d^ora inter gnationē & cre
 ationē. q^o generatio ē de aliquo
 sui. creatio ē de nihilo. cum g^o mā
 nihil sit for^a & unū p^onci^m non
 sit ex altero p^o h^o. s^o s^o p^o nēl q^o ip
 sa sit ex nihilo & sic creabit. ut q^o
 sit ex aliquo sui. hoc aut non est
 nisi p^oexistere i mā s^om aliqd eē
 icōpletū g^o & 2° p^o nē p^obat
 q^o hec ē d^ora inter motū nālem &
 motū uiolentū. q^o motus nālis ē
 ab aliquo prin^o intrinseco. uiolen
 tus uero ab extrinseco. un^o A^o 3°
 phico^o. dicit q^o uiolentū ē p^ori
 cipiū ē ab extra nō cōferentē uiz

passo qd nō pōt ite^o de ui passiva
 q^o ipossibile ē pati line exercitiis
 uis passiuē. p^o nullū agens fi
 nitū pōt supra distāciā infinitam
 p^o q^o nihil pōt supra maius se. s^o
 inter ens & nihil cū sint tradic^o
 ē distantia infinita cū in nullo cō
 ueniant. g^o si for^a gnabilis an sui
 gnatōm esset simpliciter nihil cū
 postea per agēs nāle fiat aliquod
 ens nāle qd ē finitū pōt supra dis
 tantia infinitā p^o tunc nihil &
 aliqd essent idē nō ē s^o g^o & a^o nō
 s^o nō ē p^o cū sint cōradicō^o
 p^o nō q^o illa eadē forma que est
 nūc gnata fuit prius gnab^o & p^o
 te p^oius erat nihil & postea fit ali
 qd qd iplicat tradicōm g^o &.
 Ista opio nō placet. dico igit^o ali^o
 q^o for^a an sui gnatōm nō h^o aliqd
 esse actuale p^oletū nec incōpletū
 ita q^o nō ymaginor q^o forma nā
 sit totalit^o ab extra ut ponūt d^o
 tores formay. nec totaliter ab in
 tra q^o ac^o an sui gnato^o p^oexistāt
 i mā latitanti^o ut icōplete & p^o ea
 p^o gnato^o manifestent & habeāt
 eē p^o gnatōm cōpletū sicut ponūt
 ponentes latita^o formatū. ita q^o
 ymaginor q^o ipsa for^a nālis nullū
 habeat esse actuale i mā. h^o tū ali
 q^o s^o dispositiones p^o q^o for^a ipsa p^o
 ducit. hec aut opio sic p^obat
 Primo quia sequeretur q^o infini
 ta essent actu in materia. ipsa^o ac
 tualiter informant^o. & ē s^om ergo

& a^o nō. salitas nōtis pat^o. p^o nō.
 q^o infinite sunt for^a p^o p^oduci.
 si g^o q^olibet h^o aliqd eē actuale qd
 sit e^o p^o s^o infinite i mā actuali^o
 exister^o. p^opterea seq^oref q^o for^a lbā
 lis suscipet magis & min^o & q^o es
 set diuisibilis. & q^o ei^o gnari esset
 intēdi & remitti & nō gnari. nō
 ē s^om g^o & a^o nō. s^o nōtis p^o. cui
 cūq^o p^ohāti. p^o nō q^o ad oēs sui
 p^oes. Primo q^o ad p^o mā p^ote. u^o q^o
 suscipet magis & min^o nā p^o te for^a
 an sui gnato^o h^o eē icōpletum &
 postea per gnationē h^o esse cōple
 tū. & per nō est p^ofectior q^o pri^o.
 Ex quo etiā p^o q^o ē diuisibilis. q^o tū
 ad ultimā nōam p^o q^o nullū eius
 fieri ē gnari. sed intēdi & remit
 ti p^o. q^o illud cuius p^oexistit ali
 qs gradus actualis incompletis
 postea fit sub esse maioratur. &
 per consequēs intēditur. sed h^o
 posito hoc poneretur ergo &
 p^o gradus ille actualis for^a que
 ponit i materia uel ē p^oduci^o uel
 inproductus. Si inproductus g^o
 i effect^o & p^o de^o. si p^oduci^o uel ē
 p^oductus de nihilo sui ut ex aliq^o
 sui. nō ex nihilo ut tu dicis in p^o
 rōe q^o oē t^ole creat^o g^o cū mā l^o ni
 hil for^a nō etiā tū d^oducis. s^o q^o t^ole
 eē icōpletū sit ex aliq^o p^osupposito
 qd ē p^o e^o & tūc de illo q^o rē in infi
 nitū p^o i eē^o ordinatis & eius
 dē rōis agens cōtinens uirtuali^o
 gradū p^ofectiorē & superiorē con

tinet gradū quēlibet inferiorē s^o
 nō eō uerfo. s^o grad^o actualitatis
 eiusdē for^a sunt e^o dē rōis essen^o
 ordinati s^o istā opinionē. q^o un^o
 ē in p^o ad alter^o g^o agens & cō
 tinens uirtua^o posteriorē cōtin^o
 uirtualiter quēlibet pōre. sed agens
 nāle cōtinet uirtua^o posteriorē
 g^o & quēlibet priorē. pōt g^o pro
 ducere pri^m gradū sicut & uirt^o
 frustra g^o pōit aliqs tal^o grad^o.
 p^o tra rō^o eoy p^o mā in q^o spāliter
 se fundāt pōt argui p^o sic q^o aut
 actus cōplet^o forme educit ime
 diate d^o p^o mē. aut educit ime^o
 d^o p^o illi^o act^o for^a icōplet^o. Si de^o
 p^o mū g^o s^o q^o educit imediate de
 nihilo sui. & s^o creatio sicut de
 ducit ex ui rōis eoy. Si 2° seq^o
 q^o actus icōpletus for^a sit in me^o
 subm gnationis for^a & nō ip^o mā.
 qd ē incōueniēs q^o subm & tin^o
 drnt per eē m. & sic iste actus icō
 plet^o for^a d^o eē^o a forma cōpleta
 ex quo seq^o q^o ip^o a forma cōpleta
 nō educit de aliquo sui cū illud d^o
 q^o deducit sit distinctū eē^o a for^a.
 p^o cōtra eandē rō^o ar^o p^orio sic.
 q^o infectus nō ē prin^m acti^m ac
 tua^o p^ofectōis. s^o illud eē pōle eē
 p^ofectius q^o sit eē forme cōpletōm
 eductum per generationem g^o &.
 Confirmatur illud quod est
 simpliciter in p^o de se nō ē acti^m.
 sed illud esse forme dimittum est i
 potentia f^u illius acus completi.

g^o 2. Pro euiden^o h^o opinionis e^o
 intelligendū q^o ponere prin^m ac-
 tiuū pōt intelligi dū^o. Vno^o q^o p
 tale prin^m pōat aliqd qd postea
 fuit for^a puta ps for^a uel for^a sub
 esse incōpleto. Alio^o per princi^m
 actiuū pōt intelligi aliqua dispō
 q^o sē^o mām que se habet in rōne
 principii actiuū r^o forme generan-
 de. Primo^o nego prin^m actiuū
 in materia. 2° cōcedo. S; iux-
 ta istā pōnez; sunt aliqua dubia.
 primū ē q^o forme educunt de
 pō mē. & qd h^o dictū ē x^o un^o
 doctor dic^t q^o formā educi d^o pō
 mē. nihil aliū ē q^o formā depende-
 re in suo esse & fieri & cōsistētiā
 ab ipsa mā. Et ex hoc eē dicif for-
 ma educi ab itra & non educi ab
 extra. qā suū eē nec^o ē eē in mā. s;
 cut enim in subō pprio sibi. Si q^o
 autē forma est q^o possit eē sine cō-
 posito & sine mā illa dicif ab ex-
 tra qā suū esse nō ē nec^o in mā eē.
 Aliter dicif g^o nalis mister mōrū
 gerardus edonis q^o forme educi
 tur de pō^o mē. i. de pō^o maliū a
 gentiū. Aīa enī rōnalis cū nō e-
 ducatur de pō^o maliū agentium.
 ipsa nō dicitur educi de pō mē
 2° dubiū ē qā nō s^o mīllā opionē
 poni prin^a eē ex alterutris. Cum
 enī ponis q^o for^a educif de mā &
 non ex aliq^o sūi x^o principia eē
 ex alterutris pōt intelligi dū^o.
 Vno^o transitio sic q^o unū prin^m

trāseat i alter. s^o mā trāseat i po-
 sicū. Alio^o trāsitio sic q^o illd ex q^o
 fuit nō trāseat i tē factū s; sic sōm
 factiois e^o & isto^o fiunt forme ex
 materia nō autē primo^o. 3° du-
 biū ē qā uidetur rōi q^o ex nihilo
 possit aliquid fieri quod tamē ui-
 detur esse negatum ab A^o. & ab
 aliis phis p^o huius. 4° & di-
 co q^o istud prin^m ex nihilo nihil
 fit potest intelligi multipliciter.
 Vno modo ut si ex tenetur ordi-
 naliter ut ex nihilo nihil fit. i. p^o
 nihil possit aliquid fieri & sic est
 falsum. Alio modo potest tene-
 ri subīue. ita q^o nihil non sit qua-
 si subm^o factionis eius & isto^o ue-
 sū ē. apud qdctūq^o agēs. Nihilī-
 tas enī non ē subm^o factionis cū
 sit idē subm^o factionis & t^o eitis
 sicut i dem est subm^o motus & t^o
 motus. Alio^o pōt intelligi sic
 ex nihilo nihil fit. i. de agens i fac-
 tione sua requirit aliqd tāq^o subm^o.
 factionis eius pura materiā. & isto^o
 mō uerū ē de agere nāli non de su-
 pra nāli. un^o dicit sic expō^o q^o ex
 nihilo nihil fit tāq^o ex sō bñ tāq^o
 ex tō. De^o enī pō: agere ex nihil
 lo & aliqd ex nihilo pducere. Ita
 q^o nō p^o sup^o mā; nec aliqd tē me-
 diate q^o agat. C^o op^o phi posue-
 rūt. q^o aut hec uerū p^o qā i deo
 ē ifinita pō & ifinita uirt^o igit^o &
 oipoten^o s; i oipō cadit ime^o oīa
 posse pducere g^o 2. Et aut patet

o^o p^o bico^o t^o me^o 3° p^o quia fi-
 nita pō nulla ē maior. De hac
 aut mā uerū dicitur sic cā effectia &
 ime^o uidebit i suo loco. Nā de h^o
 ē magna discordia inter phōs &
 theologos. 4° dubiū ē cū i mā
 pte nō sit. maior eē forē. Que ē g^o
 cā quare magis ex hac mā pducif
 hac forma magis q^o a^o pū ex g^o nō
 tritici quare nō p^o fieri olina cū
 sol sit unifornis re^o oim. 5° h^o iō
 est. quia secūdū me^o em^o me^o
 quia i mā sūt qdā p^o etates sū hī
 litates q^o deīant actōez; agēs ad
 certū tūū pducēdū. Quotum
 dubiū ē de seiequid ē. 6° dico q^o
 semē ē corpus quoddā ipfectū p
 ductū a gnāte cuius forma ē nā
 nō p^o se itēta sed p^o alt^o ut ex ipō
 gnāf aliquod sūe gnāti Vñ itel-
 ligēdū q^o semē nō poif ut sit pri-
 cipiū actm gnā^o p^o cipalit^o tamē
 corrūpif i aduētū forme tū quā
 ē ipfectiua for^a i gēta sed se h^o in
 rōe dū pōit^o mē ad talē formā;
 que quali reducif ad gen^o p^o nci^o
 effectiui. Vñ i ista rōe semina^o sic
 i mā nō tū ē ipa mā n^o ē aliq^o icho-
 atio talis forme seq^o nci^o p^o ta ali-
 qd eē icōple^o ut p^o dicta opio. s;
 rōe semina^o ē aliq^o q^o lita^o necessā-
 rio nō forā; seīs. His uisū rū
 deo ad rōes istius oppōis in oppo-
 sitū. Ad p^o mā nego mām.
 Ad p^o bationē de creatōe dico q^o
 ita gnātionē & creatō; ē i^o d^o rīa

ga creari ē ex nihilo sui tū ex pte
 ter^a q^o ex sō sūi. qā ratio nō p^o sup-
 ponit rei creande nec etiā suppo-
 sōm. gnātō aut bene suppo^o sōm
 uel aliquid rī creande. Forma ig^o
 nāliter educta s; nihil p^o supponat
 tanq^o p^o sūi. bene tū tāq^o sōm. un^o
 s; p^o nci^o nō sint ex alterutris ut di-
 ctū ē p^o modū termini & trāsitio
 bñ tū p^o modū sūi & trāsitio. Et
 si dicat de aīa rōnali q^o ipa p^o sup-
 ponit sōm qā mām & tū dicif cre-
 uri. Rūdeo & dico q^o i crea^o
 aīe sūt due mutationes large lo-
 quēdo de mutatiōib^o. p^o icipit
 a sūo nō eē ad eē. & sic nō p^o suppo-
 nit creando aliqd sōm uel mām.
 Secūda mām icipit aī nō eē unitū
 aīe ad eē unitū et isto^o corrūpif mām
 Primo^o g^o d^o dici crea^o Secūdo^o
 non. Ad secūdā p^o bationē de
 nālitate gnātionis pono istā ppō-
 nez; q^o nālitatē gnātionis et motus
 nālis accipiēda ē ex pte p^o nci^o passi-
 ui ad forā; nālis itellecti et nō ex
 pte p^o nci^o actiuū ipsi mobili ier-
 istēris. p^o b^o hui^o quia nālis mām
 ē p^o mām passū mām secūdū q^o ap-
 tū natū ē mām a quocūq^o gnāte
 Vnde s^o p^o bico^o grāua motū
 deorsū et leuīa surū quā sic apta
 nata sunt moueri. sed hoc est rari-
 one principii passiuū. ergo 2. Vñ
 eo q^o aliquid habet aliquā dispō-
 nālem & iclinationē ideo ibi ē nā-
 litas. Hoc etiā p^o i motu celi ubi
 1.

mā nō ē aliqd pncipiū actm̄ intrin
secū cū sola itelligentia ip̄z motie
at. Ad p̄bationē que adducit
de diffinitōe niolēti. dico. q̄ debz
sic exponi itelligēdo hō p̄t̄m̄ pas
so teneri ablatie & ē iste intellectus.
Violētū ē quoddā motū ab ex
trifeco manifeste ip̄o passo nō cō
ferēte aliqd̄ uiz nō ē sic i genera
nāli. q̄a i generatiōe nāli cōfert ē
uī ip̄m̄ passuz nō actiue sed iclina
tiue. & dispositiōe q̄n scz mā habz
determinatā iclinatiōez ad formam
nālif educēdā qd̄ nō ē uerz de ni
olēto cū lapis fert sursuz. sed ex
hō nihil hēs. sufficit enī q̄ mā sit
iclinata ad formā nālē ad saluādū
nālitatē gnātiōis estō q̄ nihil ac
cipiat ex pte māe. Vñ uiolētuz
passuz nō habz iclinatiōē nālēz
ad motū. sed i motū nāli ip̄m̄ pas
sum hz nālē iclinatiōez ad ip̄z fi
& sic nō hēat p̄m̄ effectiuum sui
motus. gnātiō gō forme sbālis dic
nālis p̄pter p̄m̄ dispositū itra nō
q̄ hēat actm̄ qd̄ sit ps forme ge
nerāde. Violētū autē ē magis def
minās & necessitās ad op̄m̄ suē nē
qa cōtra nām pōderosi ē moueri
sursuz. i artificialibz autē ē iductō
forme cōtra iclinatiōē māe. ut p̄z
i edificiis & erectionibz. Est enīz
cōtra iclinatiōē grauiū nē q̄ po
nif sursuz i tecto. P̄ saltē ē i potē
neutra ad formas artificiales.
Ad 2^m distātiā ifinitāē duplex.

quedā p̄ rōnē ifinite p̄fectionis i
alio extremo & hoc ē passitia.
Alia negatia puta p̄ negatiōez cō
ueniētez extremoz. p̄ma distā
ē iter deū & creaturā. 2ª inter
duo cōtraditoria. supra p̄mā n^m
agēs pōt. supra secūdā bñ. siue in
finitū siue finitū. l. finitū nō nisi
uirtute ifiniti. Ad 3^m dico. q̄
aliq̄ eē idē pōt eē duplicif. Vno
positiōe. Alio^o ne^{ue}. dico gō q̄
forma eadē que ē mō genita fuit
p̄us generabilis. positiōe nō p̄uat
qa nihil ē idē p̄tatiōe nec diuersuz
nisi sit ens. cū ista sōm̄ dicat̄ d̄ ē
4° me^{ce}. sed dico q̄ ē eadē nega^{ce}.
hoc ē qa nō ē alia.
QUANTVM ad 2^m artū
ubi erat uidēdū. Vtrū forma ge
nerabilis ante sui generatiōē hē
at aliquod eē potentiale p̄m̄ di
stictū a mā & a potētia ei.
Vbi sciendū q̄ fuit una op̄io cu
iusdā subtilis doctoris q̄ p̄ posu
it. quodlibz pducibile an̄ sui gene
ratiōē habere & aliqd̄ esse. & aliq̄
propriam entitatem q̄ qdā tale
esse non erat ex nō. sed erat i potē
tia existēdi. ita q̄ imaginabatur.
q̄ ipsa non esset & nihil. potētia n̄ ē
habere esse quid sitatūz ante sui
existētiā. hec autem op̄io sic
probatur. p̄mo arguit sic un^o
Vbi cōnq̄ aliquid dicit̄ de aliqui
bus duobus maiori unione q̄ sit
unio generis p̄ sp̄i ibi utrūq̄ est

ens ētate sim^o sibi p̄p̄a. sed d̄ for
pducta & de for pducibili maior
unio ē q̄ sit unio gn̄is uel sp̄i. gō
cū forma pducta dicat aliq̄ p̄p̄a
entitatem distinctam a materia
& a quocūq̄ alio hēat sibi & ip̄a
pducibilis & gnābilis. A^o p̄z
nā d̄ ēe & d̄ nō ente nichil potest
dici unitate maiori unioē nec mi
nori. Cū unū sunt quoz nomē
ē cōe. & secūdū illud nō rō sub
stātie ē eadē q̄ non potest p̄petere
enti et nihilo Vñ cōtradic^o cōtū
sūt ens & nihil cū sint cōdic^o
nihil pōt eē cōe uniuocū n° 2°
n^o miōri unioē. Minor p̄bat
quia uel eadē forma q̄ ē genita nu
mero fuit p̄tū gnābilis uel a^o et
alia. Si alia gō i^o que fuit genita
nūq̄ fuit gnābilis. Si eadē nume
ro cū nūalis unitas sit a^o q̄ uni
tas gn̄is p̄ sp̄i. 2° me^{ce} sequit̄ ne
cessario p̄positū. Tenētes istam
p̄dicunt q̄ istā ratiōz eē isolu
bilē. p̄p̄ ois p̄p̄a passio p̄suppo
suctū. i eē sūt rōis. p̄p̄o actū
p̄suppo^o tios ueros. sed uer
tas ē passio entis & ista p̄p̄o fuit
eternaliter uera for ē for sortes
est sortes gō op̄z q̄ utrūz hēat ue
rā ētate & non sunt p̄scise nihil
q̄ autē ista sit eternal^o uera sor
tes ē sortes & sic d̄ aliis cōsilibz
licz qdā uenerabilis doctor ē d̄
negauit. Ego p̄bo tñ uel ista est
uera uel sua p̄tradic^o si ista gō nō

2
84
P̄tiera ab eterno for. ē for. gō ista
ē eternaliter uera for. ē nō for. sed
sortes & nō for. sūt cōtradictoria
gō unū cōtradictoriū p̄tur de a^o.
sed hoc ē impossibile apud oēs p̄om̄
gō. tū etiā. qa ois p̄p̄o negatia
uera ē p̄ accūs s̄m̄ A^o. p̄mo p̄iar
menias eo q̄ reducif ad aliquam
affirmatiōē p̄ se uerā maxime ad
istā i q̄ idē p̄dicat̄ de se p̄dicat̄. si
ista p̄ accūs ē uera eternaliter bo
nū nō ē malū. gō ista reducif ad
aliq̄ affirmatiōē p̄tū i q̄ idē p̄tur
de se p̄tū ad istā bonū ē bonū.
Tū etiā p̄ pandē rōnē deus ueri
ficat̄ istā ex tpe. oē totū ē mai^o
sua pte ita q̄ ante mūdi initiū n̄
fuit uera. tū etiā qa hō ē hoc. qa
hō hoc 4° me^{ce}. sed for. ab eterno
hō idē q̄ i eē p̄ducto. hētur ei scia
de re nō ex nōe gō. p̄. 3° p̄nci^o
arguit sic. In quocūq̄ icluditor
d̄ia ētis in ip̄o icludif entitas. l. i
quolibz ente an̄ sui p̄ductionē iclu
ditur differētia ētatis. gō. 2°
patz. quia impossibile ē q̄ i aliquo i
cludat̄ diuidens q̄n i ip̄o icluda
tur diuisiōz. b^o patz. quia actis
& potētia sunt differētie entis.
u^o saltē ratiōes diuisiōe nono
methaphisice. Sed i quolibz p
ducibili icludif potētia. qa qd̄līz
ē i potētia gō. p̄p̄tēa quorū
cūq̄ cadētū sub extremis unius
& eiusdem cōtradictionis aliqd̄
icluditor i uno qd̄ non i alio. qa

ipossibile ē q̄ cōtradictiō p̄ oīa ea
de q̄ includit s̄ nichil ipossibile. &
nichil possibile cadūt sub extrēis
uni⁹ & e⁹ dē cōtradictiōis que est
iter possibile & ipossibile g⁹ aliq̄
includit i u⁹ q̄ nūq̄ i a⁹ sed h⁹ nō
est nichilēitas cū sit q̄is utriq̄ g⁹
aliquid p̄ter nullitatē. sed h⁹ nō
ē nisi dicat aliq̄ ēritatē g⁹. **2.**
Confirmat de quocūq̄ p̄f̄ extrē^m
cōtradictiōis positi⁹ ip̄m est aliqua
ēritas. sed d̄ crea² eternalit̄ p̄di-
cat h⁹ extremū g⁹. Maior patz
quia cōtradictiō ē iter ens & nō ens
ita q̄ positi⁹ ē ens aliud nō ens
nō ē positi⁹ 4° me^{ce}. b^o p̄. quia
ista ē eternalit̄ vera for̄ ē p̄ducibil
p̄ extrē^m positi⁹ h⁹ cōtradictiōis p̄
ducibile & nō p̄ducibile. p̄p²
a^o sic. in quocūq̄ includit relatiō^o rea-
lis nō facta nō ficta p̄ intellectū ip̄-
sum aliq̄ ēritatē realē includit. sed
in quocūq̄ p̄ducibili est h⁹ g⁹. **3.**
b^o p̄bat quia pō refer̄ ad actū
4° me^{ce}. sed quodlibz p̄ducibile
extra intellectū ē i pō g⁹ extra in-
tellectū refer̄ ad actū. p̄p^o oē
scibile scia vera reali verissimā in-
tellectiōe p̄ se intelligibile ē aliq̄ en-
titas. sed quelibz creatura āre sui
p̄ducem ē h⁹ g⁹. a^o p̄. q̄a scia
ei ē eorū q̄ vā sunt. & nō p̄f̄ itel^l ni-
si sit ens. b^o p̄. d̄ ens enī itēdit p̄-
ducibilia habet q̄ scia de ip̄is. g⁹
ē. Sed cōtra istā opinionē ar²
sic. q̄a tūc seq̄ q̄ nihil possit no-

uiter creari. nō ē falsū. g⁹ & an^l
nōa p̄bat. illud nō pōt creari cōp̄
p̄cessit totū nullū ēē reale & q̄
simp̄r nō ē nihil. ista p̄. nā crea^o
ē de nihilo sui. sed per te creatura
ante sui p̄ductionē habet uerū
ēē reale & nō simpliciter nihil. g⁹
ē. **4.** Confirmat. q̄ro enim. quid
forma generalis acq̄rat in sui p̄-
ductione. uel enim acquirit aliq̄
entitatē eēntialem quā p̄us non
hēbat. uel solū accēntalē. si eēntia-
lem g⁹ tota eius eēntia nō p̄f̄u^o
i eē q̄dditatio. Et sil̄ querere de
isto eē acquisito. Ipsū. n. fuit p̄
possibile produci. g⁹ similis ante
sui p̄ductionē habuit ueram en-
titatem. tūc uel aliq̄ acquisiuit
in sui p̄ductione uel nihil. non ni-
hil. q̄a omnis noua p̄ductio ad a-
liquod nouū d̄terminatur. si aliq̄
tūc sicut p̄us. illud fuit possibi-
bile p̄duci si dicat q̄ acquisiuit a-
liquam entitatē accidētales. g⁹
nec i generatione nec i creatione
nō acq̄rit nisi solū accidens. &
sic non habebūt ab alteratiōe dif-
ferētialem. Et similiter querā d̄ p̄
esse accidētales acquisito. quia ip̄z
fuit prius possibile p̄duci. ergo
quādo p̄ducitur aliquid acq̄rit
tur. aliter non eēt p̄ductio. & sic
p̄cedam de illo alio i infinitū. **5.**
dicatur aliter. q̄ nā creatura āre
sui p̄ductionē habuit aliquaz en-
titatē realem i se. & cū hoc tamen

2
86
dico q̄ fuit realiter p̄ducibil.
Hec opio sic p̄bat. Istā entitatē
realē quā dicis q̄ h̄z crea². uel h̄z
a se uel h̄z ab alio nō pōt dici se tū
q̄a Iohānis p̄o oīa p̄ ip̄m scā sunt
& sine ip̄ofcā ēnibile. Tū eti-
am q̄a solus deus ē a se & eē a se
dicit p̄fectiōē & ab alio nō depē-
dere. s̄ oīa depēdent a deo. Est ei
dare iūonit̄itate etiū aliq̄d unū
ens sim² p̄m a q̄ oīa depēdet. Vñ
12° me^{ce} uñ g⁹ p̄ncēps. si ab alio
cū nihil sit ab alio nisi p̄ p̄ductio-
nē g⁹ an̄ sui p̄ductiōis fuit p̄duc-
ta. & tūc q̄rā cū oē p̄ductom sit
prius p̄ducibile q̄a potē² p̄cedit
actū i eis dē g⁹ me^{ce}. & p̄ te omē p̄-
ducibile dicis aliq̄ ēritatē tūc etiū
p̄tuas roēs optie p̄bari possit g⁹
an̄ h̄erēticitatē h̄uit ēritatē de
tūc q̄rā de illa ēritatē ut p̄bat.
Preterā istā ēritatē q̄ dicis creatu-
rā h̄re an̄ sui p̄ductiōis p̄ d̄ p̄bat
ip̄z anihilat i tali eē uel nō. sim^o
g⁹ necitatē & p̄terit alicui dat ē
se & nō auferre q̄ ē mai^o. falsum
si pōt anihilare tūc h⁹ scō uel ipsa
creatura ē possibile p̄duci uel non
si sic cū p̄ te omē p̄ducibile inclu-
dat aliq̄ ēritatē g⁹ q̄ nullā h̄z en-
titatē h̄z ēritatē. si non g⁹ poterit
ei pō mutari quia prius poterat
& nō nunc. Ad euidētia hui⁹
opiois pono aliq̄ dicis. p̄mum
dicis ē q̄ ista potestas & pō q̄a
crea² dici² ab eino p̄ducibil non

est aliq̄ potē² i crea² forl̄it exnā
cū sit nihil ip̄a crea². s̄ ē p̄scise ip̄
sa potē² dina densians ip̄a p̄du-
cibilia. nō sit eadē scia q̄ de² sit ip̄
sas creaturas. creatē sunt a deo in
te & nō aliq̄ scia ip̄is for² in exist-
tente. sic & eadē potē² qua deus
potest p̄ducere creaturas. crea²
sunt possibles produci ab eo.
2^m dicitū est istud q̄ creatura ab
eterno h̄z ē potēntiale p̄ esse diu^o
potēntie ab^o. h̄z esse p̄ductū per
exercitiū diuine potē². 3^m dic
tū est q̄ licz creatura nullū eē re-
ale h̄re in se an̄ sui p̄ductiōis h̄re
tū esse in suis causis & in aliq̄ esse
denotatiua. Vbi sciēdū q̄ crea-
tura ante sui p̄ductionē habet
p̄teritū modos eēndi. & accip^o
p̄ p̄ductiōis. p̄p^o ē possibi-
le & p̄te. 2^m ē eē p̄de. 3^m
ē eē intelligibile. 4^m ē eē i intellectu
4^m ē eē uolibile. 6^m ē eē uolū-
tūm 7^m ē eē esse ponibile. 8^m
mo^o est eē positiū. 9^m modus est
ēē quidditā^m i eē tū p̄li. 10^m mo^o
ē q̄ p̄ creatiōis accipit esse quidi-
tātū i esse actuali. 4^m d̄cm ē il-
lud q̄ rō tū attribuit potē² ē rō
deceptibilis rōcepta. ratio possibilis
ratio positiua rō nō necessario po-
sitiua ratio nō actualis positiua
ratio i p̄ma cā uerualiter d̄cta.
5^m dicitū ē istud q̄ triplex ē potē²
tū siue triplici p̄t accipi. Vno^o
tū ē p̄ncipiū entis de qua loquit^o
13

Ar. 3° de aia & 4° me^o. Ideo ex
ma & forma fit unū. qm hoc ē ac
tus & reliquū potentia. Hoc etiā
mō loqur cōmētor in de subā
orbis ubi dicit q mā subātur per
posse & ad istū modū reducitur
mod^o potentie active & passive d
qua 9° me^o dicit q poten^a actia
ē q ē pncipiū transmūtādi aliud i
qū aliud ē. sed passiva ē que est
pncipiū transmūtādi ab alio i q^m
aliud ē. Et ista poten^a differt a p
ma. quia prima potentia ē pnci^m
entis p modū ptis totū illud cui
ē pncipiū cōstituentis. Ista autē
z^a n^o actia & passiva ē pncipiū
entis & n^o per modū ptis s^z p mo
dū agentis ul^o ptia itatis rferēdo
singula singulis. alia ē potētia q
nec ē pncipiū per modū p^o is n^o p
modū agentis uel patientis. s^z est
d^ora entis. & ē d^ora actualis ul^o cōn
tialis. & hec est po^a que cum actū
diuidit ens. & ista differt a poten
tia prima. quia prima stat sū cum
actū. ista autē nō. p^a quia p^oma n^o
est eiusdē generis cū actū ista bñ
qa. idē qd ē pmo in potētia ē p^oea
in actū. subm autē ē in po^a pmo ad
actū. qm est actū eius que non
sunt eiusdē generis. ista potētia
dicit esse potētia methaphisical^o
3ª poten^a ē q n^o ē pncipiū n^o d^ora
entis. sed tm mod^o cōpōis de qua
p^omo piarme. dicitur q possibile
ē hōiem currere. & h^o ē potētia lo^a

Ex p^odictis g^o pōt patere de h^o q
pncipaliter q^orit. ut p^o forma gene
rabilis habeat aliqd eē potētia. eē
Si itellig^o p illud eē potētia ali
qd eē reale. ita q nō dicat simp^o
nihil dico q nō. patet ex pcedēti
bus. si autē p eē potētia intelli^o
h^o uiz q forma g^onabilis ē simpl^o
nihil. tm habet possibilitatē eēndi
dico q sic. nā eadē po^a sicut dixi
qua generans potest formā g^onā
forma ē generabilis & eadē potē
q materia pōt recipere formā ē pos
sibilis recipi. Hiis uisus n^o ad
rōnes illius opinionis. Ad pri
ma; concedo maiorē si dicat po
sitiue de illis. minorē tm nego. nō
enī dicit idē positie s^z negatie. un
ad formā rōnis cū d^o aut eadem
forma numero que est genita ge
nerabilis fū^o x Dico q ea dē erat
negatie. hoc ē quia nō ē alia. Nō
autē positie. qa idē & diuersus po
sitiue dicunt soluz de xte. illd enī
ē q nihil ē necē idē nec diuersus
positie. Ad 2^m ubi sciendū ē q
istud argumentū tangit unā dif
ficulatē satis dubiā. Vt ad ue
ritatē pponū eternitatis q^orit aliq
d^o terminō. s^z Francis^o de mōy
rōnis dicat q sic. nō tm pōt stare
ut pbatū ē sup. Dico g^o q ad ue
ritatē taliū pponū sufficit p^oci
se q termini habeant esse. cōpō
eē reale. cuius rō pōt esse pponis
m. vitas ē circa cōpōnē & ditionē

intellectū nono. me^o. & p^o piar^o
termini g^o sunt cōcepti & h^oit eē
cōceptū anq p intellectū unū eē
g^o cōceptū videt q solū sufficiat
ad h^o q etiā signo d^osign^o. sicut
enī ista ē vera sor ē sor ita ista chi
mera ē chimera & tm nullā h^o en
titatē. Cōtra h^o q ista non sit
eternaliter vera sor ē sor. Argui
tur p^o sic. ubi cū nō est op^m i ad
iecto n^o ē p^o h^o accūs licz i ferre
ex cōiunctis ad diuisa 2° piar. s^z di
cedo sor ē sor n^o ē p^o h^o accūs ut
pt; n^o ē oppo^m i adiecto id ē i p^o
g^o x. Preterea 2° arguitur sic
sor ē sor g^o sor ē s^z h^o ē fallū g^o &
illud. Preterea eadē rōe cōcedi
tur ista sor ē hō ab eterno cū sint
ppōnes inmutabiles. sed illud q
p^odicat d^o alio cum denōi^o distra
hēte uel diuidēte nō pōt p^odicari
d^o ipso ab^o g^o cū hō p^odicet d^o sor
cū ista d^o m^o mortū distra^o ē
te q ē mortū g^o nō poterit p^odi
cari d^o ipso ab^o. p^oterea illud q
nihil ē nō pōt alicui uniri. sed oīs
ppō p^osuppoit unioez. g^o. n^o & di
co q qn^o cū h^o uetbū ē 3^m adiacēs
iplicat aliqd repugnans ipi eē 2°
adiacēti nō licz arguere a 3° ad 2^m
sic ēi p^oposito. cū ēi dico sor ē sor
nō iplicat existē sor. cū autē dico
inferē g^o sor ē. implicat existere
et sic itelligit ista ppō ar. un^o di^o
q etiā v^oua^o in eē 3° adiacēti ipli
cat oppoitu; ip^o eē 2° adiacētis

Ad 2^m dico q eo modo q p^odi
cat cū d^o m^o distra^o nō p^odi
tur ab^o quia esse mortū distra
hēte ab eē reale hōis nō ab eē cōpō
sio. ideo nō p^odicat ab^o q^o ad eē
reale nisi q^o ad eē p^opositū. Ad
3^m dico q ad h^o q aliq unū suffi
ciat q hēnt eē cōpōsitū. Ex pre
dictis pt; q non op; q si ista est
vera sor ē sor q sor hēat aliud eē
reale & sic patet secūdū pncipale
QUANTU ad 3^m pncipale dico
q pō ut ē d^ora ētis dicit eē v^ouale
nō eē posse rei un^o d^ora entis i ens i
actu & i ens i pō accipiēda ē. ac si
diceret aliqd hab; eē in se aliud in
eē v^ouali rei in sua cā. alif d^ora q
uex ē d^ora nō distra^o. pō autē
est distrahibil^o a rōe ētis. si si dice
ret q mortū & n^o didūt hōies
Ad 4^m dico q aliquid inclu
dēre aliud potest eē dupliciter.
Vno mō i se. Alio modo i sui cā.
Et hoc sufficit ad ueritatē maio
ris tue q includat aliquid in sua
causa non in se. Ad cōfirmati
onē dico q de illo quod nihil est:
pōt aliquid p^odicari denōiatie ex
tremū contradictionis positu; u;
lic & non q^oditatitue nec forma
liter. uel dico in se. lic & bene ha
beat eē in sua causa. Vnde sciendū
q homini in essentialitate nō uest
esse nec sim^o chimere. cum homi
non repngnat affirmatio que est
esse aliquid. sed tantum inest sibi

negatio ipi esse p remotione casu
 se no posuit in esse. chimere vero
 repugnat qm nulla causa posset
 ponere ea in ee. quare g° homini
 no repugnat. chimere vero repug
 nat. Ratio e qm h° e h° & illud e
 illud s3 hae repugnantia no inclu
 dit illud vero bene. ideo h° e pos
 sibile illd uero i possibile no prop
 ter aliquā entitatē quā dicat hoc
 plus q illud. Ad quintuz dico
 q ratio possibilitatis e tm obiec
 talis in re possibili no tm foiliter
 quia no dicif possibile ex aliqua
 quā in se heat. s3 quia e obiectu &
 termin? dine pctētie. uñ potēria
 obiectalis no fundat ratioez foilē
 Ad 6^m dico. q illud q e scibi
 le sufficit q heat ee repm uel ee
 copositū. His uisib patz respō
 tio ad argumēta pncipalia qssio
 nis. Ad auctoritatē 1^a 2ª hui?
 nā e pncipiū motus x. Dico q p
 pncipiū itelligif aliā pncipiū dis
 positū & p naturā aliqd hui? re
 pnta^m. Ad aliā auctoritatez
 ex determinato fit determinatum x
 Dico q eo e. quia inest pncipiū
 aliqd dispositū rōne cuius sit hoc
 determinate ita q no illud. Vñ ra
 tio quare ex semine leonis no fit
 asinus e quia sunt ille dispositōe
 rātū ad istā foiaz. ita q no ad aliā
 & sic patz ad aliā confirmationē
 Ad rōnem dico. q non requir
 q distinguat realif cū distinctio

lit passio entis. s3 debet dici non
 idem. Ad cōfirtioez iam patz ex
 dictis. & hec ad qstioez sufficiant
VERITVR IV xta
 textū. utz qntitas pos
 sit abstrahi a mā sensibi
 li. Ex uidet q no. quia sicut res se
 h3 ad eētra se h3 ad intelligi. s3 qn
 ritas no pōt ee sine mā sensibili ex
 go nec intelligi. 2° patz qa eo mō
 quo res e eo mō mouet itellectū
 cū no possit aliter mouere quā sit
 Confirmat rō. itelligere rē ala
 ter q e. est qm falso mō itelligere
 s3 qntitas no pōt ee sine mā sens
 bili. g° x. pterea nullū poster
 pōt itelligi sine suo pōri. s3 mā se
 sibilē e pōr qntitate g° x. 2° patz
 quia nihil pōt itelligi sine eo a q
 e & depēd3. nihil eni cognoscitur
 nisi p suas causas & principia p
 huius g° x. Ad oppositum est
 aristotiles hic in textu. rōdeo ubi
 pono aliqua dicta. p mōz dic^m
 est istud q duplex est itellectio
 qdam e pscisua. alia est diuisua
 ut positum fuit supra in qstione
 de ente p° huius. pma consistit
 in actu simplici itellectus quan
 do aliqd tale pscise itelligitur
 & absolute secundum istam rati
 onem ita q non e secundum illā
 licet utrumq includat. alia uero
 cōsistit i diuisiōe itellecto & i hac
 stat uer^o & falsi^o. in p^o uero no
 e^m d^m e istud q duplex e abstr^o

quedā e rōis. alia real. real est 2^m
 quā pōif una res pter aliā existet
 sicut. posuit plato d ydeis. Est 2^a
 itellectual siue rōis. & ista e dū
 plex. una uni^o nature q se e pōr
 ab alia posteriori s3 sit actū sibi
 iūcta. alia e abstractio nō nature
 abte ab alia. s3 alicui^o nē sub aliq^o
 mō cōsiderādi pōri a seipā sub mō
 posteriori. Ex^m p^m ut cū abstra
 hif qtu a qualitate. qntitas ei pōr
 est ipa qlitate. Ex^m 2^a ut cū natu
 ra specifica abstrahif ab ipsa drā
 idiuiduali & itellig^o sub modo 9i
 & 6^m h° pono aliq^s ppositiones
 Prima e ista. q qntitas pōt ab
 trahi ab abstractōe pscisua & ab
 abstractiōe itellectuali. pmo mō dca
 mā sensibili. h° pbatur q est p
 fectois i pctē^o inferiori & sensitiua
 nō debz remoueri a potentia supe
 riori & itellectiua. Sed sensū
 est inferior & imperfectior intel.
 lectu pōt aliqua coniūcta per se
 u^m apphēder sin reliq^o ut i lacte
 g° x. Cōfirmat. quascūz entit
 tates distinctas essentialif itellect^o
 pōt itelligere distincte. s3 quāritas
 & mā sensibilē e h^o g° x. 2° patz
 quia ens e obiectū itellect^o. g° ubi
 alia & alia entitas ibi alia & alia i
 telligibili & p qns distincta itelle
 ctio. cū g° ipa sit qdā ab^o itellect^o
 poterit fēsi sup unū ita q no sup
 aliā. 2^a p^o e ista q quāritas
 nō pōt abstrahi abstractiōe diuisi

ua uel reali a mā sensibili ista p^o
 Nam illa que nō sunt separata s^m
 exigētia ymmo unū necio e i alio
 & non pter illud non possunt ab
 strahi abstractiōe diuisiua P reali
 mā sensibili & quāritas sunt h^o
 g° x. 3^m dictū e istud q ad sciāz
 meth^a 4° necio requirūf. p^m
 q sit quāritas 2^m q qntitates sit
 iūcte s^m e qlitate^o sensibili^o
 3^m q sint absoluta. s^m cōsiderā
 tiōz itellectus. 4^m q ab eis aliqua
 ratio nō pcedat. 4^m dcm est if
 tud q due scie sunt puf ma^o sci
 licz geometria & arismetria. geo
 metria est d linea & supficie. arif
 metrica uero d nuō. tres uero sūt
 p^o ma^o & pri nāles scz musica
 ast^ologia & p^opectia. Musica sub
 alternat. geometrie. est enī d nuō
 relato ad sonū & rōe soni e nālis
 rōe numeri est ma^o. alie aut due
 subalternantur geometrie. unde
 astrolgia est de magnitudine
 absoluta per sensum cōmunē ut
 per motum. p^opectiua per sensu
 bile proprium ut uisuale. Est enī
 im ista p^opectiua de lineis uisu
 alibus. his uisib. respondeo ad
 rationes. Ad primā uno modo
 potest dici quod proprio assump
 ta est tēra de esse quidditatio in
 possibile est enim rem itelligi.
 quin itelligatur eius entitas. Ei
 us autem entitas est eius quiddi
 tas. Alter potest dici q ista e

pot dici qd ista e vera no de intel
lectione simpli & pcciva possit
.n. intelligere hciem qd pcciva est &
no qd e rationalis. & tamen ipsa
in e no sunt sepa. Est aut vera
de intellectioe dīna qd cōsequitur
e rei. tale aut no e hic. Ad con
firmationē dico qd intelligere rem
aliter qd sit pot eē duplicif. Voo
qd intelligat aliter qd sit hoc est sub
mō repugnātis sue ppe etitati ut
intelligere deū eē corporeū. & i^{ta}
intellectioe simpli e annexa falsitas.
Alio mō intelligit res alif qd sit. hō
e qd no e eodē mō quo e. nō tñ in
telligit sub mō repugnātis sue nō
ppe ut intelligere a cōns pccise non
intelligēdo submō & e^o. qd i^{ta} mō
intellectionis nō est annexa falsitas
& iste mod^o itellectionis siue itel
ligēdi e i itellectione mathema.

Ad 2^m pot dici qd verū e de intel
lectione dīna. Aliter forte dicere
negā mior e cū oīa accn^o fundēf
mediāte qvātitate. p^m mod^o sol
vēdi satis videtur ad pūctū. Et
hec de qdē dicra sufficiāt ad p^m.

IRCA CAPITV

lū de causis qto tantū
illā qōnē. ut pcciva eē
finalis sit cā cāliratis eē efficiētis.
Et videt qd nō. f mo. qd seqref qd
idē eēt cā sui ipi^o. Et qd idē i spcū
eiusdē eēt cā & cātū. & pōns p^mis
& posteri^o seipo. nō e falsum. g^o
& aīa. falsitas pōntis p^mōna pbat

qū quod eē cā cātū eē cā cātū cā
ti in libro de articulis fidei. Et p^m
argūti eē f ma pōne de causis.
Omnis causa p^maria prior est &
plus i^{ta} i^{ta}. Si ergo finis est cau
la causalitatis cause efficiētis. cū
causa efficiētis sit causa finis. ut
medicū e causa p^mductiva sani
tatis. & in illo 2° sunt sibi inuicē
cause finis et efficiētis sequitur a
fmo ad ultimum qd finis est cau
la sui & per oīs patent alia con
venientia. quomodo idem respe
ctu eiusdē erit causa & causa^m
g^o a. p. si finis eēt causa cālita
tis eē efficiētis. vel eēt causa f qd
ens. f qd nō ens. nō f qd nō ens qd
nō ens nullius e causa. illā .n. qd
nō e nihil habz eē. finis aut e for
cā entis. nec f qd ens qd ut sic iaz
hēref finis i itentione. g^o ppter fi
nē i itentione nō mouebif effici
eō cū habitib^o pncipalib^o i mā ces
sat mot^o eē pmo de gnātōe & mo
t^o & appetit^o sint ppter idigētiā
p^m h^o. g^o a. p^m qd mouz actu h^o
eē actu. f finis ut nō h^o eē ac^m
g^o a. a^o p^m. qd n^m ex nō pōt fun
dari supra nō ex nō. motio aut ac
tūal^o siū nāp e qd ex nō. & itē. qd
oē qd m cūz alio^o e i eo. g^o mō q^o
mouz eo e. si g^o e actu nō moz ac
tū. h^o p^m sanitas qd moz medicū nō
e cū nō p^m id qd iā e mōeaf. Ad
op^m e Ar. i tex. x^o ubi sic pcedā.
Primo ei videt bif. Vtrū finis

it cā fm eē qd h^o itentione agens
fm eē reale. 2° videbif pncipale
q^olitū. Et cum eo sit aliq^o pūeta de
causa finali nec nō de e^o pfectione
& de e^o pōritate 3° ut d^o deus sit
cā finalis oīm & cum h^o sit cā ef
fectū. nam d^o h^o sunt spales dif^o

QVANTū ad pri^m recitabo
p^mo duas opiniones. 2° dicaz ad
p^mpositū q^oli inter ipsas mediādo.

QVANTVM ad primum
e sciendū qd fuit una opinio cui^o d^o
subtilis doctoris. qd finis e cā q^m
ad eē reale. Hec opinio sic pbat
c^olibet effectus realis q^ol^o e^o cā de
bet eē realis. f finis e cā aliqui^o ef
fectus realis. g^o ipsa d^o h^o eē fale
& p^m nō itentiōle a^o pater. qd
nullum ens reale extra depēdet
ab aliq^o eē itentiōli cū sit ipfecti^o
finis & hēref eē pfecti^o q^o effect^o. in
eē aut itentiōli h^o esse ipfectū &
d^otinutū g^o a. Cōfir^o cālitas
realis & pccior & nobilior cāl^o
itentiōli. f cālitas finis est nobili
or & pccior h^o p^m hic i textu
g^o a. a^o p^m qd oē nō dependens
ab intellectu e pfecti^o depē^o cā^o
aut nō realis depēd^o ab itelleū re
alis uero nō g^o a. Preterea eo^o
finis e cā quo h^o rōz p^m quid re
spū agentis. & i^{ta} istorū q^o sunt
ad finē. sed agens quod eū qd agit
p^m finē extra nō p^m finē intra ut
in itentione g^o a. a^o pater. quia
p^m quid dif^o cāz & finis e cā p^m qd

2
87
f^o alioz ut habet hic. pba^o mior
ris. tū p^mo qd nō agēs agit p^m
finem iam habitū. Iste aut in iten
tione e iā habitus aīa actionē agē
tis & solū e habendus ut extra.
Tū etiā qd sanitas in itentione nō
pccit effectūz q^o eūcūq^o i firmus
cōcipet sanitatē nō p^m hoc sana
retur. imo certū e qd ille cogitat^o
sibi noceret. Cōfir^o sub illa rō
ne finis est causa sub q^o a^o ordiāf
ad ipm & sub q^o hō pcciat ad ipz.
f ea que sunt ad ipz finez sunt
ad ipz ut extra i effectū pōitū
nō ut in itentione agētis. & hō nō
mouet ad ipm ut in itentione agētis
tū e qd hoc e esse diminutū. cum
qd h^o tale esse iam pōit finis aīq^o
aliq^o ad ipz moueaf. g^o a. Et
hec videt iten^o phi in 2° hui^o. &
i 5° me^o. ubi d^o qd finis & effect^o
sunt sibi inuicē cē f se et nō f ac^o
tunc sic eo modo finis e causa q^o
efficiens. sed efficiētis habz rōnē
tantum cause secundū eē quod
habet in re extra. non ut intenti
one alicuius. ergo sic & finis
2° e alia opinio cuiusdā doctoris
qui ponit qd finis e causa quātūz
ad esse itentiōale. hec pbat sic.
omnis causa eo modo q^o e est cā
est prior suo effectū. sed finis se
cūndum esse quod habet extra nō
est prior. imo posterior. cūz pri
us sunt ea que sunt ad finem. q^o
ipse finis Finis eē e pccior q^o e p

fecit sine posterior perfectus g^o 2.
 preterea eo modo finis est causa quo modo
 ei repugnat h^o r^o3 c^oti p^o3 c^o ut c^o
 non potest h^o r^o3 c^oti ul' effectus. sed
 finis ut extra h^o r^o3 c^oti & effec-
 tus non autem s^om esse intentionale ergo aut
 preterea eo modo finis est causa quo con-
 currit ad actionem agentis. s^o finis s^om
 esse extra non concurrunt sed sequitur
 ipsam actionem g^o 2. Ad hoc etiam
 videtur opinio auctore s^om s^om s^om s^om
 d^o fine ut dicitur quod causa finalis non est causa
 iuxta extra. sed ut iuxta intentionem
 agentis. **Q**UANTUM ad s^om h^o
 p^o3 articuli est sciendum quod est unum
 dicendum istius doctoris fuerunt franci-
 scici d^o marchia super p^om s^om s^om d^o
 titione. 2° dicitur quod ultra istas
 opinionum dicitur aliquid veritatis s^o ut
 deus oratione. Ad cuius evidenti-
 am ipse nonat quod finis h^o duplicem
 calitatem sicut & agens ul' efficiens
 sunt. n. sibi iuxta esse & sibi mutuo
 concurrunt. quod g^o calitatem h^o efficiens
 totum habet finis efficiens autem habet
 duplicem calitatem. nam quod in se cadit
 super fieri rei producende quod calitatem
 effectiva re ipsam ponit in esse simpliciter
 2° habet calitatem quod est super esse in
 se & non super fieri & p^o ista res
 d^o s^om in esse quod res primo habuit esse
 p^om calitatem & quodlibet ista s^o c^o
 r^o est positiva & sunt ad invicem separabi-
 les. Ad aliquid ei agens h^o p^om calita-
 tem & non secundam dominator ei h^o
 p^om & non secundam cum ipso mortuo

remaneat dominus. Aliud autem habet
 secundam & non primam sicut p^o3 d^o sole
 qui in aqua potest d^o s^om calore ab
 igne productum modo in h^o finis du-
 plicem calitatem sicut finalis predictis
 coram h^o enim una quod ponit ea que
 sunt ad ipsum in esse & ista est super fieri
 rei p^om coram. secundo h^o calita-
 tem intentionem intentionem super esse in pri-
 mo positum. non est res sicut tantum p^opter
 finem quod sicut. sed etiam p^opter finem
 ad quod sunt aliter res esse ociose
His iuxta dicitur expando ad in-
 vicem finis & effectus. ipse finis est p^o
 organizatione his que sunt ad finem
 quod ad primam est calitatem intentionem
 sicut in se super fieri rei quod tantum ad
 eius calitatem secundam intentionem in-
 mediate super esse rei & est ordine
 naturalis posterior in se. licet
 sit p^opter in essendo sicut patet quia
 quod est causa aliquid in se opertur. quod
 primo intelligatur illo. p^opter quid
 sunt sicut finis est causa eorum que
 sunt ad finem g^o 2. 2° patet. quia
 positiva his que sunt ad finem in esse
 ultimo ponitur & sequitur. ipse
 finis ergo in fiendo ordinata ad fi-
 nem p^ocedit finem & non tamen in
 essendo. Exemplum patet in toto
 aliquo et partibus cuiuslibet totum
 in fiendo partes sunt priores toto
 cum primo sunt principia quod principia
 ata. tamen cum toto sit p^opter quid sunt
 partes et non est. ideo in esse totum
 est p^opter in se ex predictis inferitur

duo dicta. Primum est quod finis est
 causa eorum que sunt ad ipsum ut habet
 esse intentionale. & hoc quantum ad eius
 calitatem p^om. & prima quod habet im-
 mediate super fieri rei p^obatio quia
 causa ut causa super ponitur suo causato.
 sed finis ut sit in intentione p^oteref
 quod ut est extra se. g^o 2. 2° dicitur
 est illud quod quantum ad 2^{am} calitatem est
 e converso. quia quantum ad istam finis non
 habet rationem cause nisi sicut se quod habet in
 re extra. p^obatio quia sub illa ratione
 finis non habet rationem cause quantum ad
 eius calitatem sub qua ista que sunt
 ad ipsum in esse posita sunt & orna-
 ta ad ipsum. sed hoc est ut in esse positum
 g^o 2. Secundo hoc soluit ad omnes
 rationes ita quod iste que p^obat quod finis
 sit causa ut in intentione agentis p^obat
 quantum ad primam calitatem. alie vero quantum
 ad 2^{am}. hec est solutio quantum ad istas
 articulum subtilis & approbata illi
 ut responderet doctoris p^o quod p^ont
 enadi omnes difficultates. mihi tamen
 de p^onti videtur esse dubium eius dicitur
 tamen non contradicendo. sed ponendo
 duo dicta. primum est quod finis habet
 rationem cause in esse intentionale. hoc p^o
 oprie. ille rationes que adducuntur
 p^o 2° opinione. 2° dictum est. quod s^o
 finis in esse intentionali sit causa. non
 tamen posse intentionali. sed p^o est tali.
 p^obat. quia in illo esse finis est causa p^o
 quo agens agit. sed agens non agit
 p^o esse intentionali. ut p^obat est 3. T^o
 quia illud in esse intentionali iam habetur

& d^o non proficere. g^o 2. p^o hoc p^o3 ad
 omnes difficultates que p^ont fieri & esse
 p^o3 ad rationes istarum opinionum. Ad
 primam p^o opinionis potest dici sic quantum ad
 eorum effectus realia. dico quod non requiritur
 quod quilibet causa cum habeat effectum reale
 in se esse in se causa est sit realia. sicut sufficit quod
 sit realia p^o esse p^o causa est assumpta
 g^o non est va sim^o. certum est enim quod dominus
 extra producta de p^o3 a deo p^o3 co-
 cepta. cum o^o agens p^o cognitionem p^o
 concipiat effectum antequam in esse producat
Ad confirmationem dico quod ista a^o
 h^o vitare in eodem genere non in dicitur
 dico & sicut statim videbitur quod calitas
 efficiens est maior non tamen nobilior quam
 finis. Ad 2^{am} dico quod finis in esse
 intentionali h^o r^o3 p^opter quod. sicut non
 p^o illo esse & sic p^ocedunt p^obatioes
 & confirmationes. Ad rationes alterius opinio-
 nis. iam p^o3. Ad primam & 2^{am} sicut dico quod
 finis in esse intelligibili est p^oter & h^o
 r^o3 c^ont tamen p^o esse. Ad aliam & ad
 confirmationem p^o idem. & si dicatur contra d^oca. i
 ter d^oca. i. esse d^oca. i. ipse est realia d^o
 p^oca. i. sicut d^oca. i. non est extra
 realia. cum d^oca. i. p^oca. i. q^oda re^o sicut q^o
 h^o esse extra realia. cum g^o efficiens et
 effectus d^oca. i. sicut sicut in tractu
 d^oca. i. p^oca. i. e^oca. i. a causa finalis g^o finalis
 non est g^o d^oca. i. e^oca. i. g^o finalis
 illud d^oca. i. a b^oca. i. d^oca. i. q^oda n^oca. i. i
 d^oca. i. ad e^oca. i. tamen quod finalis cum non
 habeat esse reale sicut quantum ad calitatem p^o
 p^oca. i. q^oda d^oca. i. sicut super fieri rei
 ut dictum est. **Q**UANTUM ad 2^{am}

articulū sunt uidentia tria pūta
Primū ē. Vt causa finalis sit no-
bilioꝝ ip̄a causa efficiēte. 2^m u-
trū eē obiuū rei sit nobili⁹ & per-
fectius q̄ eē sibiū. 3^m de hoc
q̄ p̄ncipaliter q̄rif. Vt finis sit
cā efficiēta. QVANTUM ad p̄mē
sciendū q̄ aliter loquendū est de
fine q̄rū ad eius cālitatē & aliter
q̄rū ad ei⁹ entitatē. differūt enim
ei⁹ cālitās & ei⁹ ēritas. Vñ aliqd
sibi cōuenit q̄rū ad ei⁹ cālitatem
nō tñ sibi cōuenit q̄rū ad ei⁹ en-
titatē. 2° sciendū ē q̄ aliud est
eē aliqd maioris cālitatis aliud ē
eē aliqd nobilioris. q̄ eē maioris
cālitatis ē ip̄lū hēre modū reale
cālitatis. Esse uero nobilioris est
ip̄m hēre modū cālitatis altiores
Ex^m q̄ uolūtas determinat intel-
lectū ad eligēdū actū circa aliqd
obm̄. una ē cālitās ex pte uolūta-
tis determinātis. alia ex pte intelle-
ct⁹ eligētis illū actū. cōpādo autē
istas cālitates ad inicē ut q̄ cāli-
tas intellect⁹ sit maior ista uolūta-
tis. q̄ eligere actū ut ip̄m magis
cāre q̄ solū determinare. sed cālitās
uolūtatīs ē nobilior q̄ determinat
libere agēs ad actū ē nobili⁹ q̄ ē
licere ip̄m. 5^m g^o hoc p̄nt p̄oi duo
dicta. p̄mū dictū ē q̄ cālitās finis
ē nobilior cālitatē efficiētis. De
cāis. n. it̄ilectis nō ē dubiū. cause
n. it̄ilectis dicūt quādā p̄olitatez.
& p̄ōis quādā ip̄fectionē. Hoc

aut dictū sic p̄bat q̄rū ad effi-
cēs. q̄ cā mouēs & nō mota ē no-
bilioꝝ cā executia & mota. s. finis
ē cā mouēs & nō mota. efficiēns
autē ē executia & mota ut 3° g^o ē.
p̄ptēa cā cōtinēs uirtualif oēs
alias cās uidet eē nobilior oibus
s. finis ē h⁹. g^o 2. a^o p³ q̄ igno-
bile nō cōtinēz uirtualiter nobili⁹
se. b^o etiā p³ q̄ cālitās oim aliam
cārū descēdit originalif a cālitē
finis. p³ iductie. nā agens nō agit
nisi motū a fine. Mā uero & for⁹
nō agūt nisi ex p̄suppōita actōe
agētis. p̄ptēa cā p̄pter quam
oēs alie cāe agunt & a qua origi-
nantur omnes alie cause est nobi-
lior. finis ē huiusmōi ergo 2. ut
patet in hoc capitulo. Et hec uī
detur intentio cōmentatoris qui
in methaphisice capitulo de causis
tertio commento. ubi sic dicit.
Complementum & largitas &
bonitas non inuenitur in rebus ni-
si p̄pter causam finalem. Et ideo
q̄ carit̄ causa finali carit̄ omni
bono. Si ergo bonitas habetur i
omnibus p̄pter causam finalem.
sequitur q̄ ip̄a sit nobilior.
Sed contra. quia causalitas realis
ē nobilior causalitate nō reali. s. i
ens reale enterationis. Ens enim
reale non dependet ab intellectu
sicut ens rationis. Ideo depen-
dens est nobilior dependente.
ergo & cetera. Respondeo

2

maior ē uera ut dictū ē in eodem
genere cāe. Et p̄ idē soluit cōsiliū
rō. q̄ cālitās i eē sibiū ē nobili⁹
cālitatē i eē obiuo que quidē dif-
ficultas tanget i sequētī pūcro.

Quātū ad 2^m pūctū de nobi-
litate etiā sibiū & obiuū ē p̄ sci-
endū. qd ē eē sibiū & obiuū. nō
n. bñ isurgūt i uocabula. ubi sci-
endū q̄ s^m hīa^m s^mo rei nō ē rei
subiectō. & iō nō ē curādū d uo-
cabulū. tū s. p̄m̄ necessariū ē sci⁹
qd p̄ nō significat. iō dico d sibi
uō eē q̄ eē sibiū uēit a sō. Sōm̄
autē d̄ aliqd ut mā p̄ sicut i q̄ uel
sicut de q̄ p̄ circa qd p̄ p̄ qd. p̄
d̄ sōm̄ illud de quo fit aliqd ut
de ip̄a mā. 2° i quo existit ali-
quid. 3° circa qd uersat ac.
4° illud qd i se subsistit p̄ subsistat
Et tñ aduertēdū ē q̄ licet istis 4°
mōis dicat sōm̄. tñ eē sibiū de
quo hic loq̄r d̄ a sō 4° sumpto

Ad 2° euidentia ē aduertēdū q̄
oē substās uel substat a se & p̄ se
& sic ē d̄ p̄ se & nō a se & sic ē
sō. nō a se nec p̄ se s. i a^o tñ ab^{te}
ut accētis absolutū. Aliud ē q̄
nō substat n̄ a se n̄ p̄ se n̄ in alio
ab^{te} sed i alio ad aliud ut oīs for⁹
relatīa. s^m hoc p̄t distingui qd̄ u-
plex eē sōm̄. uiz. cētīe die eē sōm̄
sō & accētis absoluti & etiā res-
pectini. Vilo g^o ad ē eē sibiū
uidēdū ē quid ē eē obiuū. Vbi di-
co q̄ eē obiuū s^m p̄ptatē uōbū

91

nihil aliud ē q̄ eē obiuū actu alicui
Vñ esse obiuū p̄t distingui sic.
quoddā enī est quod h̄z tantū eē
i fictione puta secūduz cōiter lo-
quētes aliqua potētīa fingit sibi
aliquid qd ex se nullū habet esse.
nisi eē obiuū. Aliud quod uē
habet eē i aliquo ip̄m concipiente
mō representatio. & ad hūc modū
sequit̄ itelligibile & itellectiuū.
Secūduz g^o h^o p̄t dici q̄ duplex
ē eē obiectiuū. Vñ quod ē sim⁹
fictū & hoc habent figmēta.
Aliud q̄ eē representatiuū. & hoc
habēt solū ista que sunt ex natura
rei i aliq^o representatur. nō ex aliq^o
potētīa fictiua uel p̄ori faccō. Et
ad istud eē seq̄ itelligibile & in-
tellectū. His p̄missis iuxta māz
istā et pūctū quē sitū pono aliqua
dicta. Primū dictū ē istud q̄ eē
sibiū & obiuū nō se iuicē icludat
u⁹ se iuicē cōuertibiliter sequat̄.
Hoc p³ p̄t enī poni esse sibiū
sine eē obiuo. creature. n. ab eter-
no habuerūt eē obiuū i ite⁹ dīno
nō tñ habuerūt eē ab eterno p̄pū
sibiū. 2^m dictū ē q̄ eē sibiū
& obiuū nō se iuicē totaliter ex-
cludunt. patet. Idē enim p̄t ha-
bere eē sibiū & obiectiuū. P̄t
enim actualiter existere & in ali-
qua potentia representari.
Tertū dictum est q̄ aliquod esse
subiectiuū est simpl̄ p̄us omni
esse obiectiuo. patet. nam sibiū

die eēn^e ē simpliciter p^ro^p quocūq; eē obiuo. 4^m dictū ē q^d i creatur eē obiu^m ē p^ri^o eē subiuo. oē ei q^d h³ eē subiu^m h³ eē obiu^m nō tū e^o. p^a t³ quia oē exⁿs actualiter h³ esse repⁿtatū die eēn^e nō tū oē q^d h³ eē repⁿtatū dīne eēn^e h³ actualiter eē exⁿs. p³. n. quia āteq; creaturē existerent hēbāt eē repⁿtatū i inteⁿ dīno. Quātū dictū ē il lud q^d eē subiu^m et obiu^m nō iⁿstituūt ens sic² due dīe die ip^o. p^ba^o q^a ipossibile ē duas dīas oppositas simul eidem p^opetere. s³ eē obiu^m et subiu^m pⁿt sū p^opetere. p³ ex p^rmis sis. p^ptea ipossibile ē q^d una dīa p^dicet d³ altera sibi op^o nec de noīā^o n^e aliq^o. s³ eē subiu^m saltē denoīā^o p^ot dici de eē obiuo q^a eē subiu^m p^ot dici eē obiu^m et aliq^o repⁿtatū. 6^m dīc³ ē q^d eē subiu^m et obiu^m nō spiciūt ipsū ens sic² due spēs h^o p³ q^a tūc nō dicerēt de aliq^o uno. 7^m dictū ē q^d ista duo respiciūt ipm ens sicut qdē duo modi nō uertibiliter se iclu dentes. s³ se iuicē excedēt. et ali qualiter se supponēt. ad iuicē ut patē p^o ex dictis. 8^m dictū ē q^d eē repⁿtatū cōlīz oppositi repⁿtatū eē idē realiter cū sōt repⁿtatū. h^o pat³ sunt ei s³ creatū et abstractū q^d realiter nō dīnt. s³ solū p^o nōta. Si ei differrēt realiter nūquā accēs quod ē i sub^o p^o p^bari d³ subiecto Pro^o. Albedo ei i sub^o ē cū sit acci

dēa. Si g^o disticta ipā est realiter a suo cōcreto cū ipā nō possit p^ri nisi p^ocretie seq³ q^d ipā p^ocretie nō differt realiter ab ipō abstracto sō lū igit hūt dīas p^o modū p^ocretis et abstractiois et p^o qdā nōta. ut ei nōt sub^o dicit eē p^ocretū. dicitur ei a p^ocern^o ut uero nō nōtat dicit i abstracto s³ cū dicit lapis ē ubicit³ et eē ubicitatū nō ē aliq^o ab ipō ubi imo ē ip³ ubi qdā nōtōe et p^ocretōe ad lapidē s³ cū dicit lapis ē repⁿtatū uel ideatus uel spēs eē repⁿtatū nō ē aliud nisi ipā sōt repⁿtatū i quadā nōtōe et p^ocretōe ad lapidē. et s³ s³ eē ideato resp^u idē et spēs resp^u spēs repⁿtatū. Ex quo cōcludo correlarie q^d lic³ creaturē ab eter nō hēant eē repⁿtatū uel obiu^m in sēn^o dīna. realiter ipē nō creaturē hēnt. h^o ei eē obiu^m et repⁿtatū nō distinguūt ab eēn^o dīa. 9^m dictū ē q^d ē ad pūctū p^rncipalis q^d sit q^d eē repⁿtatū uel obiu^m q^d idē ē q^d hūt eē creaturē i eē dīa ē sim³ nobilius ipō esse subiuo eor³ p^bat quia illud idē eē q^d ē simpliciter idē cū eēn^o dīa ē simpliciter nobili³ q^o cūz alio eē h^o aut ē tale eē utz ex p^rcedēti dēo g^o 8°. Decim^o dictū ē q^d eē obiu^m uel repⁿtatū qd hūt creaturē i aliq^o intellectu creato est secūdum qd nobilius esse sub iectiuo eor³. Hoc p^bat. Illud qd ē ināle abstrahens ab oī altera^o et

2

92

predicta. Sed p^rdictū eē obiectiuū in intellectu cāto ē hui³ g^o 8°. Undecimū dictū ē q^d illud tale eē p^rimū in intellectu cāto nō ē simpliciter nobili³ eē subiuo eor³. imo eē subiuū eor³ ē simpliciter nobilius q^d eē repⁿtatū uel obiuū in intellectu creato. p^batur. tū q^a t^re eē repⁿtatū nō differt a forma repⁿtatū ut dicitū ē. g^o accēs s³ forma representās. s³ eē subiuū q^d licu³ creaturē ē uere subā. Subā aut ē nobili³ sim³ q^d accēs. g^o 8°. Tū q^a cē eē ab alio nō depēdēs ē sim³ nobilius q^d aliqd ab illo depēdēs. s³ eē obiuū aliq^o creaturē depēdēs ab intellectu cāto. subiuū aut nō depēdēs. g^o 8°. Cōfirmat³ p^rfectori mō aliqd existit i se q^d i aliq^o aliq^o altē creato. s³ creaturā q^d ad eē obiuū existit i aliq^o a^o 8°. QVANtū ad 3^m pūctūz ponō istā cōclusionē. q^d cālitās eē finalis ē cā cālitatis eē efficiētis. p^bat. illud p^pter qd agens agit ē cā cālitatis e^o. s³ p^p finē agēs agit. g^o 8°. a^o & b^o patēt i 2° h^o. p^r. illud qd ē mouēs agēs ad agēdē ē cā actiois ei³. finis ē h^o g^o 8°. 2° h^o ē q^d finis nō ē cā eē efficiētis p³. tū q^a aliq^o ralis finis est accēs ut pat³ de sanitate. tū etiā. q^a ali cui saltē agēri repugnāt eē cātū. q^a p^rmo. ubi sciēdū. q^d duo sunt d³ formali rōe cōstitutia ipius finis. unū qd ē quasi māle qd ē habere

pōnem termi & hoc q^d ad e^o en titat. s³ quo ad e^o cālitatēz hēat rōnē p^rncipit. 2^m q^d ē rō formal³ uel cōstitutia ip^o finis ē p^pter qd ipm agens agit. ex quo p³ q^d ipa ē cā cālitatis eē efficiētis nō ē cālitatis QVANtū ad 3^m p^rncipale ubi erat sciēdū si de^o ē cālitā finalis oīz & effectū. sic p^rceda. s³ mo dī cā m^o e^o & sui s³ q^ois. s³ uerit^o 2° dīcā³ ueritatē. QVANtū ad 3^m p^rncipale q^d ē una cōis opinio oīz p^rncipitū ag^o. sequē^o. q^d n^o h³ s³ de mēte ag^o. n^o sui cō mētoris deū cālitatē effectiuam cūz. sed solū eē cālitā finalē. h^o p² nā h³ entia oīa uel fuissent facra ex nihilo p^r ex aliquo. nō ex nihilo p^rncipia p^rncipia. quia ex nihilo nihil fit. nec ex aliq^o saltē q^d ad aliq^o entia. intelligēcie enī cū sint simplicissimē māz. nō hūt. g^o ex ali quo nō p^rit. eē p^rctē nisi hēnt māz ex q^d fierēt g^o 8°. Cōfirmatur. oēs p^rhi negauerūt deū & cre atorē imē^o agere. s³ aliq^o etiā sūt ut intelligēcie que nō possent eē nisi p^r creatioēz cū māz nō hūt. g^o seq³ q^d dens nō sit cā effectū oīz s³ si nālitā solū. ista tū opio sic intelcā ab^o s³ sit falsa & heretica tū nūq^o p^rhūs sic itellexit. Pro cui³ etiā dētia ē sciēdū q^d finis & efficiētis hūt duas cālitates sic dicitū ē i p^o articulo hui³ q^ostiois. h³ nāq^o efficiētis. p^o unā cālitatē que cad^o imē^o

su p fieri rei i qua pmo ponit rem
de no esse i ee. 2° h3 alia calitatem
q cadit sup ee rei p qua materiam
tenz & cōseruat i esse. & sic similit
finis habz duplicē calitatē pdicte
duplici calitati correspōdētēz. ut
ē superi^o declaratū. & hoc pmissio
dico q phūs & cōmētator polue
rūt deū ee causam efficiētēz oīz
& finalē tā corruptibiliū q icor
ruptibiliū. tamē alif & aliter. qz
corruptibiliū ponebāt ee cām rea
lē q tū ad utrāq calitatē. incorru
ptibiliū uero q tū ad 2^m causali
tatē p qua cōseruat amoto d p im
possibile nihil pōt ee. p mū aut
dictū sic pbatur. nā oīs causa pri
mariā plus insuit i cāzum q 2^a ria
pma ppōe de causis. hoc aut non
eēt nisi pma causa agerz effectiue
q tū ad pma calitatē sup h^o en^o
corruptibilia g^o x. 2^m dicitur
pbatur q tū ad entia icorruptibi
lia. qm omne pductū d no esse in
esse de nihilo creatur. s3 ista entia
sic sunt pducta de nihilo cū non
hēant materiā. g^o creabūtur. sed
phūs negauit creationē. g^o & p
dictā calitatē. uide cōmētator i de
subā orbis ca^o 2° dicit q p mū lar
gīf celū pmanētia eterna. nō dic^t
aut ee eternū. ex quo p3. qz deus
cōseruat fm mētē huiusmōi. entia
icorruptibilia. nō tū dat eis effec
tiue ee. hec g^o fuit mens phāntiū
ut credo. **QUANTVM** ad

2° h^o articuli ubi ad uidēdū ueri
tatē pono aliquas cōclusiones.
Prima cōclusio ē ista qz deus ē cā
oīz effectiue q tū ad ultranz calit
tatē. hec pbatur sic. oē illud quod
cōtinē. aliud uirtualiter uel meli
on mō q bitudinaliter oia a se alia
ponere i esse. hoc patet. quia conti
nens aliqd uirtualif pōt i illud.
g^o multo magis cōtinens illud no
bilicri mō q uirtualif. sed de^o est
h^o g^o x. pbatio mioris. quia aut
mod^o cōtinendi uirtualif est sup
m^o aut n. sed alius superior eo. si
p mū. g^o tns uiter pfectissimuz
deus cōtinz omia a se uirtualiter.
si 2^m. g^o cōtinē. iste mō supremo
g^o x. p. habente simpfr i finio
fm pfectionē nō debet negari ali
qua pfectio. sed cāli as effectiua ē
pfectionis posse i quā ponet in ee
hoc ē maxime pfectio. g^o hoc
a deo negari nō debet. aliter non
hēret omnem pfectionē. & p oīs
nō eēt i finio^o s3 pfectionē. Cō
firmatur. oīs pfectio sine ipfec
tione ē pfectioni attribūda. cau
salitas effectiua ē huiusmodi. &
deus ē pfectissimus. g^o x. p. il
lud quod cōtinē. quodci. nqz a
liud a se nobilicri mō q causa eq
uoca uel uniuoca cōtineat suum
effectum. potest multo magis qd
cūq aliud a se efficere tam causa
uniuoca q equoca suū effectum
sed deus ē huiusmodi g^o x. 2°

2
p3. qz ratio cōtinēdi ē cā qre ipsa
pōt pducere. oēs. n. effect^o conti
nētur i sua cā. h^o pbaf. qz illud
qd ē supmū cū oīb^o nō ē pfectius
q sine eis nobiliori mō contineat.
oia alia a se q ista q sumpta cū su
is effectib^o sunt pfectiora q sine
eis. sed cā uniuoca p equoca i gnā
tione sumpta cū suo effectū dicit
maiorē pfectionē q ipa sola. maio
ris ei pfectiois ē ignis generas cū
genito q p se tm. g^o x. Idē de cā e
quoca p de uolūtate & de ei^o actu
de^o aut q nō ē pfectior sumptus
cū aliis q p se tantū ut p3. ergo x.
s3 cā tā equoca q uniuoca i generē
pōt i suū effectū g^o multo magis
deus. 2^a 9° ē hec. qz deus extra
se nihil opatur necio seu effi^o sed
tm cōtingēt^o op^o multi phān^o
posuerūt. hec pbatur sic cā necio
agēs nō ē i aliquo exorāda n3 de
pāda. si g^o de^o agēt. necio ad ex
tra nō eēt ex aliquo exorād^o nec
depād^o g^o x. p. oīs cā que non
agit nisi mota ab alia & ipetum
alteri^o eo mō quo ē mota eo^o mo
uē. g^o si cā pma agit necio cū n^o
cā 2^a ria agat nisi i ipetū pme. &
motū ei^o situr necio mota ita ne
cessario mouēbit. & sic i reb^o nll^o
effect^o erit cōtingens. p. uirtus
ifinita necio agēs pducit necessa
rio ifinitā actionē. s3 null^o effect^o
pducit^o a deo ē ifinit^o g^o x. 2° p3
qz oīs cā agēs necio pducit effec

93
tū pfectiores qdē pōt. Cōf. ff
pdicte 9°. de^o rinz tōlif oēm effe
ctū. si g^o necessario pduc^t exclu
dit oēm aliā calitatē. 3° 9° est. qz
de^o ē cā finalis oīz creatoraz. h^o
pbaf. agētis pfectissimū ē pfectif
simū finis. s3 h^o es ē agens pfectif
simū entis nihil ē eo pfectius. g^o
ipm ē finis oīz. Vbi sciēdū ē.
qz duplex ē finis. s. finis cuius. &
finis qd^o d^o fis c^o ipz obm qd p opa
tionē attingit ut d^o q attingit a b^o
pactū itellect^o & uolūtatis. s3 fi
nis quod dicit ipa opatō q obiectū
attingitur. ut ipa uolūtio seu itelle
ctio. 2° sciēdū qz finis cui^o aliqū
p actionē pducit i esse aliqū. non
sed p supponit. ex^o pmi de forma
nāli que p motū p gnationē attingit
uel pducit. uñ 2° hui^o & 9°
me^o ca^o de nā dicit. qz finis gnā
tionis ē forma & ille attingit per
actionē trāseūtē per quam pdu
citur in esse. Exemplū scūdi. de^o
& ille finis attingit opatione ima^o
puta p actū itellectus seu uolūra
tis. Cōtra predictas cōclusio
nes arguit pmo qz deus nō sit cā
effectiua. nā tunc se qretur qz de^o
necessario mutaretur & aliqua si
bi pfectio nouiter aduenirz. nō ē
falsuz & contra fidem. g^o & aūs.
nā pbaf. quia omne qd aliter se
habet nunc q prius mutatur. cūz
g^o deus p^o nō agerz & mō agat
g^o aliter se habet & p oīs mutat.

¶ aliqua perfectio sibi nouiter ad-
ueniret. pbat. nā ista cālitās effe-
ctiā noua uel ē ffectiōis uel ipfec-
tionis. si ipfectiōis. g^o deo adue-
nirz aliqua ipfectio. si pfectionis
cū pmo nō ēē i deo imo sibi nūc
nouiter aduēit. g^o sē q^o aliq^o pfectio
sibi nouiter adueniat. & p^o nō
qū non creauit erit ipfectior q^o p^o
p. idē nō ē cā cōpōitōz. g^o nec
unū ē causa multoz. qā unū &
multa sunt oppōita. cū g^o de^o sit
unus nō pōt ēē causa oīm effectiā
a^o p^o qā idē iqtum idē semp nā
ē facere idē z^o de gnātionē. Cō-
tra z^o m^o arguit pmo sic. cuius
cūq^o agētis actio ē necessaria effe-
ct^o eit p talē actionē pduct^o erit
necessari^o. sed oīs actio dei ē necē-
tā ut pbabo. g^o & a^o p^o qā actio nō
ē necessaria. nisi i ordie ad effcūz.
& itez qā posita actōe i actu po-
nitur effect^o. si g^o actio posita est
necessaria. g^o & effect^o. alif possz
ēē actio sine effectū. b^o pbat. qā
actio dei ē idē cū deo. sed ipē ē ne-
cessari^o. g^o & ei^o actio. Itē necē-
tā ut necessariū nō ē cā alie^o cōtigē-
tis. s^o de^o ē necessari^o g^o & a^o p^o p^o.
qā aliter ex pmissis necē-
tā sequi cōclusio cōtingēs. quod est
contra p^o h^o pmo p^oorum Con-
tra z^o m^o cōclusionē a^o. q^o deus ut
dē nō sit fin^o oīū. qā illd nō ē fin^o oīū
q^o non attingitur oībus. s^o deus
nō attingit ab oīb^o saltē a dampna-

tis. g^o & maior p^o. quia finis dē-
attingi ab his que sunt ad finem.
quod pbat^o sic. quia quādocūz
aliqua non attingūt finem ppter
que sunt. sunt frustra z^o h^o cāra.
g^o a deo frustra erunt. Vnde ista
ratio tangit unā difficultatem sa-
tis dubiam de felicitate eterna q^o
stat in uisione beatifica dei q^o nō
sit finis hominis. pbat. nam omē
agens quod agit ppter aliquem
finem quicquid non attingit ab
ordinatis ad finem est frustra z^o
huius. Cum ergo deus crea^o cre-
aturas ppter felicitatē eternam.
cū dampnati istam non attingūt
ergo actio dei quantum ad illos ē
frustra. sed hoc est contra p^o h^o p^o
mo celi & mundi. deus & natura
nihil faciunt frustra. ergo &.
Ex quo potest pbari q^o null^o hō
possz dampnari. Rūdeo ad p^o
mum. Pro cuius euidētia pō-
no istam cōclusionem q^o nulla ac-
tio dei potest esse noua hoc pbat^o
sic. Omnis actio potentie eterne
noua est accidens. non eniz pōt ēē
substantia istius potentie. cum ac-
tio sit noua. ista potentia exīte e-
terna. sed actus pducendi non ē
accēs ut pbo. g^o & h^o pbat^o. qā
oē accēs p^o suppo^o sub^o s^o crea^o q^o
ē dei pduc^o ratio nullū p^o suppoit
sub^o qā nō ex pte effect^o cū sit
totalis pductio rei d^o nibilo. n^o ex
pte dei cū in deo nullū cad^o accēs

2

g^o ē impossibile q^o ista actio que est
creatio possz ēē noua. & h^o pbat^o
solū de creatione. p. oīs potē^o q^o
ē pur^o actus ē realis sicut actus.
s^o oīs potētia que ē i deo ē pur^o ac-
tus. g^o & sed si actio h^o potētie ex-
ecutiē die. ēē potētia noua exīte
eterna ipā potētia ēē distincta essz
realiter ab actu. g^o &. Rūdeo.
Pro cui^o euidētia ē sciēdū aliqua
sciēda. pmo q^o deus nō agit ad ex-
tra nisi p intellectū & uolūtātē. ut
xpo duce declarabit i 4° h^o n^o. ita
q^o actio ad extra nō ē n^o itelle^o p
uolūtio distincta solū p^o notata.
Iuxta q^o z^o sciēdū q^o ille act^o die
uolūtātis pōt accipi dupl^o. ut qā
q^o tū ad id q^o ē i se formalit^o. & sic
dico q^o ille idē act^o qui ē uolūtio ē
pductio. ut q^o tū ad illud q^o cōno-
tat p utrūq^o istoz ut p^o p uolūtio
nē & pductionē. & isto mō disti^o
Act^o. n. uolēdi cōnotat obm uolū-
tū i ēē dūto puta i ēē uolūtio. Il-
le aut idē act^o in se formalit^o q^o est
pductio cōnotat idē subm i ēē rei
extra. & ita q^o m^o ad actū nulla d^o s^o
ē iter actū qui ē pductio & inter
actū qui ē uolūtio. Vñ illud q^o ē
uolūtio nō absolutif ab eo q^o ē pdu-
ctio. s^o cōnotatū p actū uolēdi
absolutif a cōnotatu p actū pdu-
cēdi. 3° sciēdū. q^o duplex ē p^o n^o
quoddā i quo ponit^o actio. aliā p
quo ponit^o. i. g^o actio dei fuer^o ip^o
nō tū p ip^o. sed fuit p illo p^o p^o q^o

29

pductit. Per hoc ad formā negā
dō nām. Dico ei q^o licz p^o deus
nō ēē creat^o. tū formalit^o nō muta^o
qā nihil nouiter sibi aduenit. sed
fit noua cōnotatio i actu uolēdi
qui ē idē q^o ipā pductio & i^o cō-
not^o nō facit realē mutatiōē. qā
h^o ē ex sola pductione crea^o ex q^o
crea^o sic pducta fit noua dnoia^o
i deo nō ex aliquo ierūte sibi no-
uiter. bñ tū dici^o dñs crea^o & pri-
tis nō ēē cū crea^o nō ēē nō p^o p^o
h^o iper realit^o mūf quia solū fit
not^o p fuitate crea^o & f^o quēdā
modū nrū itelligēdi. Ad z^o m^o
dico q^o de^o nō creat p unitatē licz
fit uitas xditō ipi^o agētis p^o riantis
nō tū est rō creādi. sed creat p in-
lectū plura itelligētē & per uo-
lūtātē plura uolētē. Ad pbari
onē a^o z^o de genē^o idē inq^o tū
idē sp est natū facere idē & p^o nō
unū cū p^o ritas fundē sup uni-
tatē dico q^o idē nihil pōt excludi
pluralitatē effectū ut uarietatē
& difformitatē. Aliud ē eni h^o rē
plures effect^o. aliud uarios & dif-
formes. tū dico q^o illa p^o p^o ē
uera de agēte natāli. si si idem ex-
cludat uarietatē & difformitatē.
tale est agēs resp^o eiūsdē passi eq^o
dispositi sp pducit effectus uni-
formes. n^o possunt h^o rēstantiā in
aliquo. nō est aut uera de agēte li-
bero. tale ei pōt resp^o eiūsdē cre-
are effect^o uarios & difforēs ut
m^o 3.

patz de intellectu. quia respē ead
obi pōt cāre p actū cōponēdi uel
diuidēdi. si autē li idem excludat
pluralitatē effectū sic pōt ē uir
fallā. tam de agēte nāli q̄ de agēte
libero ut p3. ut r̄q. n. pōt i pluēs
effectus. Ad p̄mū z^c cōclusio
nis dico q̄ actio dei ē formalis ne
cessaria. ē tamē uirtualis r̄gens.
sicut ip̄e deus ē necessari⁹ forma
lis & uirtualis nō ē cā alie⁹ r̄gētis
Aliter pōt dici q̄ actio dei potest
sumi dupl̄r. Vno mō q̄tū ad illā
quod dicit formale & sic ē neces
saria. Alio q̄tū ad illud quod p^c
p modū cōnotati. uel q̄tū ad illā
quod d^c p modū obi determinātis
& i^o mō ē cōtigens. Ad z^m p idē
q̄ l^z necessariū n̄ sit cā cōtingētis
bene tñ ē cōtigens uirtualis. Vel
alī necessariū ē duplex. uel i eēn^o.
uel i creando. licz g^o de⁹ sit neciūs
i eēndo tñ i creando ē cōtingēs.
Ad aliud z^c cōclusionis dico q̄ fi
nis d3 attrigi ab his que sunt ad fi
nē nullo ipedimēto p̄x̄ntē. i dāp
natis n̄ ē ipedimētū. Sed ad con
firmationē ubi est difficultas per
quā pbat q̄ actio dei sit frustra.
Dico q̄ duplex ē agēs. quoddā i
cui⁹ defectū ē q̄ or^z ad finē non
attrigūt ad finē. & tale bene agit
frustra. Est aliud agēs i cui⁹ defe
ctū nō ē q̄ or^z ad finē n̄ attrigūt
ad finē. s3 hoc pmittit i dispōe ar
gumētōz ita q̄ quasi ordiāt sub

cōditione puta si facis hoc hēbis
hoc. i. talē finē. & tale agens non
agit frustra. s3 ordiata ad ip̄m nō
attrigūt finē. & h^o de isto articulo
Sed circa istud ca^m de causis
sunt aliquē dubitationes. Pri
ma ē si eiusdē rei possunt eē p̄les
cāe p se. x^o ubi pono aliq̄s di
stictiones. Prima ē ista q̄ cāz
quedā sunt eiusdē ordis. quedam
sunt alteri⁹ ordis. ille dicit^r exde3
ordinis que i eodē gnē cē sunt eq̄
p̄me & eiusdē sp̄ci. dñr eē cāe alte
ri⁹ ordis que in eodē gnē cāe sunt
eēntialiter ordiate s̄ pus & posse
rius. & sunt alteri⁹ sp̄ci. Ex^m p̄mi
duo hoies eque trahētes nauem.
Ex^m z¹. sol & hō i gnatione hois
z² distictio ē q̄ cāz eiusdē or
dinis quedā sunt totales. quedaz
ptiales. dicit^r cā totalis que in illo
gnē cāe non idig3 alia cā eiusde3
ordinis secū cō^{te}. s3 ipa sola suffi
cit ptialis dicit^r que i illo generē n̄
sufficit ad cāndū effectū. s3 idig3
alia causa eiusdē generis secū eū
comitante. Ex^m p̄mi ignis ge
nerās ignē. Exemplū secūdi duo
homines trahētes nauē quoz u
nus non sufficeret. z³ distinc^o
ē. q̄ causarū ptialiū quedā sunt
eiusdē generis. quedam alterius.
Ille sunt eiusdē generis sicut effi
ciens in genere effectū. & sic de
alijs alterius generis. ut a māli &
formali z̄. His uisib⁹ respōdeo

ponēdo aliq̄ dicta. Primū dictū ē
illud q̄ eiusdē effect⁹ possūt esse
pluēs cause p se alteri⁹ & alie⁹
gnis eo partiales & totales h^o ap
paret hic in lrā q̄a status sunt cē
mālis & forlis efficiēs z̄. Idē hēz
z^o me^o ubi dicit oēs modos carū
cōcurrere in eodē ut i factiōe dō⁹
causa efficiēs artifex mālis lignū
forlis ratio seu pportio seu ppo
sicio dom⁹ finalis usus seu hira⁹
z^m dictū est eiusdē effect⁹ p̄m
esse plures cē & eiusde3 gnis & to
tales. sed si sunt alteri⁹ ordis sicut
patz ex^o q̄a de⁹ & sol & hō p̄dei
cunt hoiez quoz qlibz est cā tota
lis & efficiēs in suo ordie & q̄libz
eorū est de gnē efficientis. Ter^m
dictū est q̄ eiusde3 effect⁹ nō pōt
sunt esse pluēs cause eiusdē ordis
& eiusdē gnis & totales. si sint cē
ptiales h^o apparet p exēpla sicut
plures hoies trahētes nauē sicut
patz & mater in generatione filii
4^m dictū est illud q̄ ipossibile
est eiusdē effect⁹ eē plures causas
eiusdē gnis & eiusde3 ordis tota
les h^o p̄z q̄a si sic g^o effect⁹ nō de
pendet eēntialit^r ab aliq̄ cā istarū
causaz n̄ ē flm. g^o & aña. p̄ba⁹
ōne. sint a & b totales cause ip̄i⁹ c
patz q̄a ip̄m c nō depēdz ab ip̄o a
& pōt esse sufficiēter sine a quia
sufficiēter h̄nt esse p ip̄m b cū sit
total causa eius. & itēz pōt p̄ba⁹
q̄ non depēdz eēntialit^r ab ip̄o b q̄a

2 91
hēt esse sufficiēter p ip̄m a pōtue
total causa ei⁹ g^o ip̄m nō depēdz
ab a nec a b. Ita nō nihil facit cō
tra cōclusiōz z^m q̄a cē alteri⁹ or
dinis & totales nō sup̄flūt imo
iōe ordinis eēntialis oēs requirūt^r
& sunt alteri⁹ rois q̄ nō ē i p̄po^o
z² dubita^o Vt z̄ cā i actu sit
& nō sit cū effectū. Et uidef ip̄nō
q̄a si sic tūc i p̄ncipio mot⁹ cessat
motus. nā p̄mo de gnatione hitib⁹
p̄ntib⁹ in mā cessat mot⁹ accipi
atur g^o aliq̄ effi^o certū ē q̄ i p̄n
cipio motus ē i actu efficiēs cā g^o
& p̄ns erat effect⁹ & sic creabit
actu & mot⁹. Preterea. de⁹ est
causa p̄s & h̄p est in actu g^o effi⁹
dei h̄p h̄erūt i actu q̄ aut de⁹ sit
p̄se i cā patz q̄a alit^r p̄us fuisset
causa ip̄p̄tētia & deit^r i actu & p
m̄mūtate. Ad oppo^o ē a x^o
in actu p̄ntēs duas p̄pōēs. Pri
ma ista q̄ cā i ac^o & effi⁹ i actu
sūt sūt & nō sūt. z² p̄pō^o ē q̄ cā i
potē⁹ nō ē sūt cū effi⁹ ut domifi
cator nō ē sūt cū domo. Rñ^o u^o
sciēdū q̄ ē una op̄io q̄ pōt egidi⁹
in x^o hui⁹ q̄ cā efficiēs p motū h3
duplicē effi⁹ s3 unū immediatū
s3 ip̄m fieri & aliū mediatū n̄z
ip̄m s̄cm esse. Ex h^o di^o duo dicta
Pr^o q̄ ista p̄pō ē uera de cā in
actu & effi⁹ ime^o s3 fieri. p̄bat
q̄a q̄n effect⁹ p motū ē i actu tūc
motet & q̄n mot⁹ tūc ē i fieri g^o
z^o di^o q̄ ista p̄pō nō ē uera d cā

in actu & effectu meo. non est sequi
 quod quod dominator est dominatus quod
 sit dominus hinc quod quid de hoc sit
 non in probatio de pntia. tunc dico aliter
 sicut mente scoti. ubi ponitur tria de
 pntia est illud quod ista dicitur iterum
 in actu & in potentia respectu effectuum
 proportionabiliter acceptorum non est acci
 pienda quantum ad istas relationes est ad
 effectum quia sic sunt in potentia & ef
 fectus in potentia. si est in actu & effectus in
 actu. nam hec omnia referunt eodem genere
 rationis. sicut veritas istius dicitur accipienda
 de fundamentis rationis ut sit sensus quod
 causa in actu & effectus in actu non potest
 fundari nisi in esse in actu & ideo sicut
 relationes sunt sunt & non sunt ita &
 fundamenta eorum. sicut relationes esse in
 potentia & effectus in potentia non requi
 runt fundamenta in actu & ideo non
 oportet fundamenta. si est licet re
 lationes sunt sunt. nam si causa in
 potentia fundatur in ente in actu. non enim
 est si existit edificator et edificabi
 le quia edificabile potest esse in potentia
 2^m dictum est quod ista dicitur non est in
 intelligenda de fundamentis relationis
 in quantum fundamenta sunt quia sicut
 utrumque relationes utrumque sunt sunt. ita ut
 sunt sunt fundamenta huius est sunt actu
 sub illis relationibus. sed huius est intel
 ligendo de fundamentis copatis ad
 extrema quia in causis & effectibus
 in actu si unum fundamentum existit &
 aliud. non sic est de causa & effectu in po
 3^m dictum est quod ista dicitur non est ita

ligenda de fundamentis ab eis supra. sicut
 de fundamentis sunt relationibus. non est
 sequi quod si unum fundamentum existit
 si est in actu quod fundamentum effectus in
 actu existat quia fundamentum ac
 potest existere sine relatione est sub re
 latione & existit in actu si fundamentum
 relationis effectus in actu existit in
 actu sub sua relatione. Est igitur in
 summa sic accipiendum huius in ista dicitur
 non est idem in relationibus quia utrumque
 necio sunt si nec inter fundamenta
 relatio in quantum fundamenta sunt
 quia ista erunt necio utrumque si est in
 illis ut sic non sunt nec relationes in
 ea que sunt fundamenta sicut se co
 stant quia sic nec si actu sunt non si po
 sed si est dicitur intelligenda de funda
 mentis actu existit in relationibus
 copatis ad extrema ab eis non ad existe
 tia sub relationibus ut sit. quod si est
 causa in actu. in quo fundatur relatio est
 in actu & effectus in actu. sed si causa in
 potentia sicut edificator non oportet
 ens actu aliquid esse in quo fundatur
 relatio ita quia sufficit huius ens in po
 fundamentum. Per hoc ad roes
 per. Ad primam nego omniam. Ad
 probationem est dicendum quod eo modo quo
 agens per motum est in actu & effectus
 est in actu non per se. sed dum
 motus est ipsum agens non est causa in
 actu ipsius effectus esse usque ad ultimum
 ens accipiendum causa & effectus re
 ens est motus in actu ipse effectus
 est in actu. si ipse fieri cuius est causa

dum motus ipse aut fieri esse est
 solum causa in actu post ultimum
 ens & tunc causa & effectus sunt si
 in actu. unde si causa est in actu in fieri
 si est effectus in fieri & si causa in ac
 in facto esse erit si effectus in
 factus esse quod ergo dicitur quod huius in
 tibus in materia cessat motus. dicendum
 quod presente huius seu effectus in factus esse
 cessat motus non aliter sic autem est
 tunc presentis in fine motus. Ad 2^m
 dico quod deus semper fuit causa in actu
 Et quod dicitur quod fuisset. mutus nego
 quod agens voluntarium cuius est deus
 voluntate antiqua non mutata quod
 placet potest causa sui mutatione sui
 sicut modo huius voluntate curandi
 cras sine mutatio voluntatis eorum
 si est de deo quia quidam fecit
 vel facturus est scivit vel voluit
 se facturus voluntate antiqua & ab
 eterno & ideo facit quidam. facit
 sine mutatio sui facta solum mu
 tatione ex parte effectus. Ad ra
 tiones principales. Respondeo ad
 primam non habeo per impossibile quod
 idem secundum diversa esse sit causa
 sui ipsius & prius se finis ergo quod
 tum ad eius esse intentionale est
 prior se & quantum ad esse reale
 est causa sui. Exemplum huius po
 test dari de domo producta extra
 que prius incipitur & postea in eum
 producitur. Ad 2^m dico quod fi
 nis est causa secundum quod est in
 esse intentionali. licet quod pro illo esse

non tamen est quod est reale. Ad
 illud primo de generatione dico quod lo
 quimus de termino motus quando
 est realiter presentis & productus iam
 per motum. tunc enim cessat motus
 non tamen est ut solum est presentis
 in intentione. finis autem ut est causa
 habet esse solum in intentione. non
 in re. ut satis patet ex precedentibus.
 Ad tertium dico quod sicut
 finis motus in intentione & quod
 ad esse intentionale ita habet esse
 actu quod est ad esse intentionale. quia
 non movetur quantum ad esse reale ideo non oportet
 quod habeat esse actu quantum ad illud esse.
 CIRCA CAPITULUM
 ad fortia istius circa rene
 rigentia quod ista quod est. Vnde deus habet. 2°
 at certam & infallibilem noticiam eorum
 o^o futuri rigentia. & ut quod non. nam
 tunc omnia veniunt necio & non rigent.
 omnia est falsum. g^o & ans. falsi omnia
 per. tunc. non oportet laborare. non co
 silium. p^o omnia. & si accipio ista p
 te contradictionis ad eo nota per me
 curte. tunc arguo sic. Illa per ad nec
 necio. op^o est impossibile advenire. sed
 o^o huius est impossibile advenire. p^o quia p^o est
 advenire. non si non habet per omnia. si per
 i est. & tunc deus decipiet & faller in
 igni. cum deus cognoscet ab eis non o^o
 g^o &. Confessio. igni non est fallibi
 lis est op^o p^o non est. si op^o ista igni
 ois die per non est. cum sit rigentis. g^o &
 Ad op^o in tunc igni dei possit. mutari. omnia est falsum. g^o & ans.

distat in his p[ro]p[ri]et[at]ib[us] et cognat[is] et
 distinguitur ab ip[s]o & t[er]m[in]at[ur] p[er] se
 et ip[s]e mutabilis n[on] p[ro]bat[ur] q[uo]d
 fallibile e[st] mutabile. si g[ra]d[us] de[us] non
 h[ab]et & notici[am] infallibile[m] h[ab]et & falli-
 bile[m] & p[ro]p[ri]et[as] mutabilis. R[ati]o
 ubi sic p[ro]cedat. p[ri]mo e[st] uidebit[ur].
 V[er]u[m] i[n] futuro contingenti sit aliqua
 p[ar]s determinata an[te] ponatur p[ro]p[ri]et[as]
 i[n] esse. 2° ut[er]q[ue] i[n] rebus aliquis ef-
 fectus eveniat contingenter. 3° uidebit[ur]
 p[ri]ncipale qu[er]it[ur] d[icitu]r notici[am]
 dei infallibili cuiuscu[m]q[ue] oppositi.
 4° utru[m] illa notici[am] infallibilis ip[s]a
 t[er]minat[ur] rebus p[ro]cognit[is] de p[re]-
 teritis. **QUANTUM** ad p[ar]t[em]
 m[er]it[is] sciend[um] q[uo]d e[st] una opinio cui[us]
 d[icitu]r doctoris que etia[m] ut e[st] p[ro]p[ri]et[as]
 piarum q[uo]d i[n] p[ro]p[ri]et[at]ib[us] de futuro
 contingenti neutra p[ar]s e[st] det[er]minat[ur] i[n] p[re]-
 teritate u[el] falsitate. s[ed] sub disiunctio[n]e
 altera e[st] uera u[el] falsa. Vnde dicit[ur]
 q[uo]d istud p[ri]ncipiu[m] de quolib[et] affirmatio
 uel negatio uera. uel de quolib[et] e[st]
 uel no[n] e[st] aliter t[er]t[er] i[n] m[od]o contingenti. a-
 liter i[n] m[od]o necessaria. q[ui]a i[n] m[od]o contin-
 genti h[ab]et quatuor ad p[ar]t[em] m[er]it[is] & p[re]-
 teritu[m] altera p[ar]s sit det[er]minat[ur] uera al-
 tera falsa det[er]minat[ur]. i[n] futuro t[er]t[er]
 neutra p[ar]s e[st] det[er]minat[ur] uera u[el] al-
 tera. sed i[n] det[er]minat[ur] sub disiunctio[n]e
 ut ista naturale bellu[m] erit cras nec e[st]
 det[er]minat[ur] uera p[ar]t[em] falsa. nec sua op-
 p[ro]p[ri]et[as] s[ed] sub disiunctio[n]e p[ro]p[ri]et[as] q[uo]d e[st]
 u[el] no[n] e[st]. i[n] m[od]o aut[em] necessaria una
 p[ar]t[em] e[st] det[er]minat[ur] uera. & altera falsa

det[er]minat[ur]. si de sit de p[re]teriti. si de
 futuro. si de p[re]terito. p[ro] ista
 opinione arguit[ur] sic. n[on] t[un]c o[mn]ia eveni-
 rent necio & t[un]c no[n] oportet co[n]-
 siliari n[on] opari n[on] aliq[ui]d tale facer[et]
 o[mn]is e[st] f[aci]m[us] g[ra]d[us] & a[n]s. Fallitas o[mn]is
 p[ro]p[ri]et[as] p[ro]bat[ur] q[uo]d t[un]c o[mn]e q[uo]d p[ot]est esse
 u[el] no[n] e[st] det[er]minat[ur] nullu[m] ei d[icitu]r
 ad e[ss]e u[el] no[n] esse. i[n] det[er]minat[ur] ad esse
 h[ab]et o[mn]e p[ot]est e[st] & no[n] e[st] g[ra]d[us] o[mn]e
 contingens e[st] det[er]minat[ur]. Illud aut[em] q[uo]d e[st] de
 t[er]minat[ur] no[n] p[ot]est e[st] contingens. t[un]c quia ut
 dicit[ur] ista p[ar]s e[st] det[er]minat[ur]. ex quo g[ra]d[us] e[st]
 det[er]minat[ur] ip[s]a e[st] & sua opposit[us] e[st]
 impossibilis adu[er]salis si e[st] possi-
 bilis t[un]c possibilis p[ot]est i[n] esse nullu[m]
 sequit[ur] impossibile seq[ui]t[ur] p[ro]p[ri]et[as] q[uo]d ista
 p[ar]t[em] e[st] det[er]minat[ur] ad ev[en]iend[um].
 C[on]sili[us] o[mn]is effect[us] h[ab]et e[st] i[n] c[aus]a s[ecun]do m[od]o
 du[m] su[er]e. s[ed] o[mn]is c[aus]a contingens e[st] det[er]minat[ur]
 ad utru[m]q[ue] oppositor[um]. In h[oc] e[st] disti[n]-
 guis a c[aus]a n[on] g[ra]d[us] p[re]terea. q[uo]d p[ro]p[ri]et[as]
 sup[er]p[ro]p[ri]et[as] alicui actio[n]i e[st] no[n] e[st] i[n] po-
 testate e[st]. s[ed] si effect[us] contingens e[st] det[er]minat[ur]
 illa det[er]minat[ur] p[re]cederet actio[n]e[m]
 cause g[ra]d[us] p[ro]p[ri]et[as] no[n] e[st] i[n] p[re]teritate e[st]
 hoc aut[em] e[st] mai[us] falsum quia o[mn]is ef-
 fect[us] e[st] i[n] p[re]teritate sue cause. Con-
 firmat[ur]. quia quero de ista det[er]minat[ur]
 one quia p[ro]p[ri]et[as] e[st] ab aliq[ui] c[aus]a effect[us] p[ro]p[ri]et[as] no[n]
 Si sic. homo non potest esse nisi
 per aliquam creationem uel actio-
 nem ergo per consequens causa
 effect[us] antequam ponitur i[n] es-
 se q[uo]d uide[re]t[ur] impossibile. Et iteru[m]

querat de ista actione p[er] qua[m] deter-
 minat[ur] ista pars contingens si ipsa
 an[te]q[uam] eveniret erat determinata p[ro]p[ri]et[as]
 non. si non. g[ra]d[us] nec alia. & per o[mn]is
 habebit[ur] p[ro]p[ri]et[as] p[ro]p[ri]et[as]. si sic. queram
 sicut prius de illa oportet eni[m] q[uo]d
 ab aliqua det[er]minat[ur]. n[on]. n[on] p[ot]est a
 se quia nihil e[st] causa sui. nec a nul-
 lo. g[ra]d[us] oportet q[uo]d ab aliquo. Et t[un]c
 querat[ur] de illo sicut p[ri]us. & sic i[n] i[n]-
 finitum. si aut[em] dicat[ur] q[uo]d no[n] est a c[aus]a
 h[ab]et m[od]o det[er]minat[ur] g[ra]d[us] ip[s]a non e[st]
 i[n] potestate c[aus]e. q[uo]d si non. g[ra]d[us] nec p[ro]p[ri]et[as]
 o[mn]is effect[us] sequens & p[ro]p[ri]et[as] nul-
 la erit contingens. Et iteru[m] om[n]e q[uo]d
 e[st] citra de[um] e[st] ab alio. g[ra]d[us] op[er]at[ur] q[uo]d ista
 det[er]minat[ur] sit ab alio. p[ro] illud q[uo]d t[un]c
 sit i[n] p[re]teritu[m] non est i[n] potestate
 agentis. sed si effect[us] contingens
 e[st] det[er]minat[ur] an[te]q[uam] p[ro]p[ri]et[as] p[ro]p[ri]et[as]
 i[n] e[st] e[st] det[er]minat[ur] det[er]minat[ur] tran-
 seunte i[n] p[re]teritu[m]. g[ra]d[us] ei[us] effect[us] no[n]
 e[st] i[n] potestate c[aus]e ag[en]tis. & p[ro]p[ri]et[as] ip[s]e
 effect[us] sequens q[uo]d e[st] falsum. quia
 t[un]c null[us] effect[us] e[st] contingens. g[ra]d[us] e[st]
 p[ro]p[ri]et[as] det[er]minat[ur] aut p[ot]est im-
 tari aut no[n]. si no[n] g[ra]d[us] no[n] e[st] necessaria
 & p[ro]p[ri]et[as] sequens effect[us] erit n[on] n[on]
 no[n] contingens. si p[ot]est mutari. q[ui]a
 ro p[ro]p[ri]et[as] quid aut p[ro]p[ri]et[as] aliquam mutat[ur] e[st]
 p[ro]p[ri]et[as] aut p[ro]p[ri]et[as] sequent[em]. non per se-
 quent[em] quia poster[us] non est cau-
 sa p[ro]p[ri]et[as]. nec p[ro]p[ri]et[as] p[ro]p[ri]et[as] quia nulla est
 for[is] ista. quia si sic querat[ur] de illa et
 sic i[n] infinitum. p[ro]p[ri]et[as] o[mn]is conditio[n]al[is]
 uera e[st] necessaria. sed ista si petrus

e[st] p[ro]p[ri]et[as] ad glori[am] saluabitur
 est conditio[n]alis uera. g[ra]d[us] e[st] necessa-
 ria & sic de quac[un]q[ue] alia sup[er]p[ro]p[ri]et[as]
 det[er]minat[ur] ad altera[m] p[ro]p[ri]et[as]. &
 sic o[mn]ia evenient de necessitate. &
 tollet[ur] omne contingens. C[on]tra i[n] p[ro]p[ri]et[as]
 ista opi. arguo p[ri]mo c[on]tra hoc q[uo]d
 dicit[ur] q[uo]d istud p[ri]ncipiu[m] e[st] affirmat[us] p[ro]p[ri]et[as]
 negatio no[n] tenet i[n] p[ro]p[ri]et[at]ib[us] de fu-
 turo contingenti nisi disiunctio[n]e. Et
 arguit[ur] sic. a quoc[un]q[ue] sub[er] negat[ur]
 aliqua duo opposita absolute. ab
 eode[m] negat[ur] utru[m]q[ue] sub disiunctio[n]e
 sed i[n] p[ro]p[ri]et[at]ib[us] de futuro contin-
 genti negat[ur] utru[m]q[ue] opposit[us] det[er]minat[ur]
 & absolute. g[ra]d[us] ut dicit[ur]. g[ra]d[us] sub dis-
 iunctio[n]e e[st] opposit[us] dicit[ur]. a[ut]e[m]
 hui[us] r[ati]o[n]is p[ro]p[ri]et[as] ex[em]p[lu]m & rati[on]e. Ex[em]p[lu]m
 sic quia enim homo non est lapis
 nec lignu[m] absolute. ideo nec est la-
 pis nec lignu[m] sub disiunctio[n]e
 Vnde sicut p[ro]p[ri]et[as] affirmat[us] i[n] t[er]t[er]
 dno predicata puta lapide uel lig-
 num de homine absolute est fal-
 sa. ita p[ro]p[ri]et[as] enunti[us] utru[m]q[ue]
 istorum sub disiunctio[n]e. 2°
 p[ro]p[ri]et[as] eadem maior rati[on]e sic.
 Comparatio quoc[un]q[ue] p[ro]p[ri]et[as] p[ro]p[ri]et[as]
 ponit extrema. sed dist[er]t[ur] que
 quoc[un]q[ue] est quedam comparatio ex-
 tremor[um] disiunctio[n]e. g[ra]d[us] u[er]itas p[ro]p[ri]et[as]
 disiunctio[n]e p[ro]p[ri]et[as] u[er]itas p[ro]p[ri]et[as] alte-
 ri[us]. g[ra]d[us] si utru[m]q[ue] negat[ur] ab[er]e. & p[ro]p[ri]et[as]
 sub disiunctio[n]e. p[ro]p[ri]et[as] aliq[ui]s entit[us] ista
 p[ro]p[ri]et[as] cras erit naturale bellu[m] p[ro]p[ri]et[as]
 u[er]itas p[ro]p[ri]et[as] fallu[m]. si u[er]u[m]. ergo istud est

de 5. d. op[er]es

Opus
71 d. 7
N

uere i uitate detiata. si noerit sum^o
i falsitate detiata. Exi^o dico al^o ad
eui^o euidentia pono aliq^o dicta.
Primu^o e istud q^o duplex e indetia
tio. quedā est de i esse. alia de possi
bili. & ista duplex idetia^o rep^o t^o
ex pte cē q^o ex pte effect^o. Indef
mia^o de i eē ex pte cause e q^o causa
est idetiata ad posse agē & posse
nō agere. sed idetia^o de possibili e
illa q^o cā est idetiata ad posse agē
& nō posse. & dicit p^o d^o i eē. ^{z^o p^o d^o i eē}
uero d^o possibili quia resp^o extre
ma d^o possibili. Ista eī duplex idet
mina^o rep^o silif^o ex pte ip^o effec
tus contingētia. un^o ex pte effect^o i^o
dicit^o de i esse qua effect^o e idetia^o
ad p^oduci & nō p^oduci. s^o dicit^o de
possibili qua effect^o e idetia^o ad
posse p^oduci & nō posse p^oduci. un^o
ista de i esse e posterior ista de possi
bili sicut agē e posterior ad posse
agere. <sup>z^o dicit^o est q^o q^olibet ef
fect^o contingētia anquā ponitur i esse
e detia^o detiatioe de i eē. Ita q^o il
ta e uera an^o xps erit qa sua oppoi
ta est falsa licz q^o sic ista sic nobis
ignorū. Hoc aut dicit^o sic p^oba^o
Illud q^o nō est d^otiare uere ul^o flm^o
nō pōt ab aliquo itellectu detiare
sciri uel cognosci. sed q^olibz futu
rū contingētia e detiare cognoscibile a
deo g^o x. A^o p^oz. quia cognitio
sequ^o rem. si g^o e detiare cognosci
bilis g^o erit in esse defmiato. B^o
p^oz. p^o augustinū sup genes. qui</sup>

dicit sic q^o de^o nō alif scit scā q^o fi
enda. sed certū e q^o cogitatio scā e
defmiata sicut q^o hūnt g^o & fiēda
Et itez quia deus omia futu^o d^o
gentia detiare non cog nosceret s^o
tātū idefmiate & sub distiūctioe
sequere^o q^o extra certā ego hērez
de futuris contingētib^o notitia^o s^o
tut deus. de quocūq^o eni ego scio
sub distiūctioe q^o erit uel nō erit
g^o x. Pretēa illud q^o hō agit p
electionē prius defminat illud q^o
ponat in esse. sed illud tale est con
gens g^o futuro contingētia non f
pūgnat q^o sit defmiatū antequā
ponatur in esse. licet igitur effec
tus contingens sit indetermina
tus in determinatione de possibi
li ante esse. dum est in fieri. quia
ual^o p^oter esse & non esse. tamē
est determinatus determinatione
de in esse & de fieri & ante fieri. i
fieri certum est. & ante etiam fieri
quando erit ut supra probatum
est. Ex quo est determinate cog
noscibilis. Veruntamen est scien
dum. q^o ista determinatio aliquā
do sita diuina uoluntate puta
quantum ad ista que a deo epli
guntur. Aliquando autem a no
bis puta quantū ad act^o qui sunt
in potestate nostra. sic intelligen
do non q^o ego sim & terminez me
ad istum actum. sed quia deus ab
eterno nouit omnes causas hui^o
determinationis propter q^o uidz

q^o ego me habeā determinare ad
istū actū. iō e determinat^o & detiat
qa sic erit. & iō deus detiare nouit
& noscit. <sup>3° dicit^o e q^o nullus
effect^o cōtingens e detiat^o detia^o
de po^o. i mo idetiat^o. p^oba^o. nā qd
pōt fieri & nō fieri e idetiatur de
po^o ex p^odictis p^oz. s^o q^oz effcūs cō
tingens ut cōtingēs e h^o p^oz. ex rōe
contingētis. qa contingēs e qd pōt eē &
nō eē. Vñ qñ uolūtas est detiata
ult de i esse. qa ista uult & nō ult
& tñ pōt uelle & nō uelle cū sit li
bera. g^o e idetiata de possibili licz n
de i eē. Sed quid ad A^oz. qui uid^o
dicē p^omo p^oba^o. q^o i futuro cōtin
gētia non e ueritas detiata. dico q^o
uere est quo ad nos. qa uiz detiare
agnoscē non possu^o q^o sit i^o p^o q^o
det euenire. ab aliquo tñ itellectu
e detiare cognoscibil^o. g^o o^o q^o i se
lit detiatū. <sup>4° dicit^o e illud. q^o
p^odicte due idetiaciones sunt di^o
& subordinate s^o p^ous & posteri^o
hoc p^oba^o sic. q^o tūcūq^o idetiatiōz
extrema sunt disticta & s^o p^ous &
posteri^o subordinate & ipē idetia
tiones sunt disticta & subordinate
sed extrema istaz idetiatiōnum
sunt h^o p^o g^o x. a^o p^oz. qa hitudines
distigūf penes extrema. indetia^o
aut eoz e quedā hitudo e^o extrēa
sunt ipā idetiata. h^o p^oz. qa agē &
nō agere & posse agē & nō posse
agere sunt extrema disticta et p^o
e posse agere & nō posse agere. q^o</sup></sup>

agere & nō agere g^o x. ^{5^o dicit^o}
tuz e qd sequitur ex p^odictis. q^o iste
due idetiaciones sunt sine cōtra
dictioe sepabiles. hoc p^oba^o sic. qñ
cūq^o aliq^o due idetiaciones sic se
habēt q^o sunt disticta. & una e p^o
or altera nō e cōtradictō. sic q^o p^o
seperet a z^o qa. n. p^oul pōt absolui
a posteriori l^o nō ecōuerso. sed p^o
dicte due idetiaciones sunt h^o p^o. ut
p^oz ex p^ocedēti. g^o x. Nō e igit^o con
tradictio. q^o aliqua cā sit idetiata
ad posse agere & nō posse agere.
q^o tñ e determinata ad agere uel n
agere. Sextum dictum est. q^o i
hoc tantum distinguitur causa
contingēs a causa necessaria. qa
causa contingens est indetermi
nata ad effectum in determinatōe
de possibili puta ad posse agere.
& posse non agere. impossibile er
go est q^o sit indeterminata i deter
minatione de in esse. quoniā uel a
git & tūc est determinata ad agēz
uel nō agit & sic e detiata ad non
agēz. Causa aut necessaria siū
necessarium agens est determina
ta determinatione de possibili. &
de in esse. quia necessario agit. &
non potest non agere. i hoc ergo
differt hec determinatio. ^{7^o dicit^o}
ctū e q^o cum idetiatiō de possibili
stat p^ocise cōtingētia. h^o p^oba^o. cum
i^o p^ocise stat cōtingētia q^o p^ocise pōito
pō^o tōliter rō cōtingētis. s^o pōita p^o
cise p^odicte idetiatiōne pō^o rō tō cōtin^o

71 d. 7
71 d. 7
71 d. 7

g^o & b^o patz. quia rigēs ē q̄ pōt
 esse & nō esse. ista autē solū perti
 nēt ad idētiatiōē d̄ possibili ut p̄z
 g^o & . Confir^z quia effect^z & tin
 gētes q̄n sunt i eē possibili sūt & tin
 gētes a n̄q̄ ei q̄ sūt n̄ sūt & tin gēter
 n^c nccāio g^o sequi^r q̄ dū sūt tūc
 sunt & tin gētes. sed dū sūt d̄tiati de
 in esse sūt idētiati de possibili eo
 q̄ possunt nō esse g^o & . Ad ra
 tioēs alteri^z opiois pōt sic dici. ad
 p^m negā^o & nāz. Ad ppōēz primā
 dico q̄ illud q̄ ē d̄tiatū de in esse
 & de possibili adueit nccāio. non
 aut̄ illud q̄ ē d̄tia^m t̄m de i eē. li
 cet g^o effect^z & tin gēs sūt d̄tiat^z d̄
 in eē nō t̄n de possibili. ad aliā
 pbatiōēz dico q̄ ista para. a. ex q^o
 ē d̄tiata erēiet non t̄n nccāio. &
 cū dicis q̄ sua. oppoi^a ē & possibil^z
 adueire. nego imo possibil^z nū
 quā eueiat. & cū p̄bas q̄ possibi
 li poito in eē nullū sequi^r imposs
 bile. dico q̄ uer^z ē nullo impossibili
 p̄cedere uel cui nō ē & tin gēta aliq̄ in
 & tin gēta sic. d̄tiatū b̄if̄ i s̄er^z d̄
 effectū & tin gēte stante noticia dei
 circa. cui^z oppoi^{tū} nūq̄ eueniret
 quia si eueiret noticia dei posset
 falli qd̄ ē i possibile. rōe hui^z ipof
 sibilitatis nūq̄ ponet̄ i eē. ad & tin
 gētiōēz dico q̄ q̄libz cā & tin gēs est
 indētiata i d̄tiatiōē d̄ possibili. nō
 t̄n de i eē. adz^m p̄cipale p̄n^o
 Pro cui^z enidē^z est sciēdū q̄ qui
 d̄z sunt effect^z & tin gētes quos

Ad 1° ab h^o q̄ d̄tiatū

Nō

p̄

Ad 2°

ab eterno dina uolūtas d̄tia^m p̄
 mūdi creatioēz & ip^m creari debē
 Sūt alii effcūs quos dicit i p̄tate
 nostra & i n̄ro libero arbifio. non
 enī d̄tia^m me de^z ad peccādū. De
 p̄ma d̄tiatiōē dicit scot^z q̄ sūt
 tria signa uel i s̄taria. In p̄mo sig
 no ponū^r termini s̄plices in eēn^z
 diuina. Inz^o ponū^r & tin gētiōēs q̄n
 uolūtas d̄tiat de terminis s̄plici
 bus sibi cblatis. 3° seq̄^r practic^z
 & tin gētiōē dicit & tin gētiōē illud
 q̄ uolūtas d̄tia^m d̄ ill^z f̄minis
 Ex^m in p̄mo i n̄lāri obicif̄ term^z
 s̄plex qui ē salua^o & q̄ est d̄p^o
 Inz^o sequi^r ip̄a & tin gētiōē p̄ta in
 deo. iudā d̄pnari q̄ntū ē ad istāz
 d̄tiatiōēz patz q̄ ista nō p̄ p̄s̄p
 ponit̄ actioni uoluntatis diuine
 Sed p̄ illa & p̄ i^a dico ad formā
 q̄ aliqd̄ p̄suppōi actiōi cē pōt esse
 duplex. Vno mō p̄ modū effect^z
 & tin gētiōē a^o est uera & b^o falsa
 Alio mō p̄ modū d̄tiatiōis & isto
 mō a^o ē falsa. certū ē enī q̄ q̄n uo
 lūtas uel aliqd̄ ob^m. p̄ h̄z p̄ uolūta
 tē aliqd̄ extra elicere p̄tis se d̄tia^m
 ad h^o eligēdū & t̄n h^o nō ob^o
 h^o ē i p̄tate c̄e ut & tin gēta se d̄tia^m
 minet & agat. ad & tin gētiōēz aut̄
 dico q̄ agēs ē in pot̄ate ad suā de
 tiatiōēz t̄n p̄ potētiā suā ime^o &
 nō me^o aliq̄ alia p̄ori d̄tiatiōē. s̄z
 p̄ p̄z suā ag^o & ē i p̄o ad agēdum
 nō me^o aliq̄ actiōē p̄ori possit̄ ali^z
 eē. p̄cess^z i i s̄tū. s̄ ad n̄lā actiōēz

u^z

u^z

u^z

u^z

onē d̄tiatiōēz eē p̄ se s̄me^o i po
 tētia. Ad 3^m pōt dici isto mō
 q̄ uer^z ē de isto q̄ i p̄teritū t̄n s̄t
 p̄ modū effcūs nō p̄ modū idētia^o
 Ali^z dicit scot^z ad h^o i p̄o s̄niz^z
 i illa q̄ s̄tiōē uer^z p̄ d̄stina^o possit̄
 d̄pnari. dicit enī q̄ sic licet nūq̄
 d̄pnat̄. uñ s̄t de^z ip̄m cōtin gēter
 p̄ d̄stina^o ita & tin gē^z stat i sua pre
 d̄stina^o uñ dicit q̄ ista p̄ d̄stina
 tio nō itelligit̄ p̄ modū p̄teriti
 n^c t̄n s̄t sic i p̄teritū licz ei ip̄a co
 exist^z p̄terito qd̄ t̄n s̄t nō t̄n ip̄a p̄
 teritū. s̄z alia p̄teritū q̄ coexistūt
 sibi. & ideo dicit q̄ i d̄e ē d̄u pre
 d̄stina^o & p̄ d̄stina^o & p̄ d̄stina
 tio ē & ita & tin gēs ē t̄n s̄t sicut
 aliqd̄ q̄a nihil ē ibi nisi nūc eterni
 tatis mēsurās illū actū qui n^c est
 p̄n^s nec p̄teritū n^c futurū. s̄z ex
 istēs oib^z istis h^o ille. unde dico q̄
 nō pōt fieri q̄n ista d̄tia^o fuit f̄cā
 sed h^o nō ob^o oppoi^{tū} ē i potē
 caule. Ad 4^m si h^o d̄tia^o possit̄
 imitari. dico q̄ sic. t̄n de i eē nūq̄
 imitabit̄. ē f̄er̄ ei dicē aliqd̄ posse
 imitari & ip̄lā mūri. & cū dicis
 g^o poterat mūri p̄ aliq̄ mūtiōēz
 Dico q̄ ip̄a cā s̄tue pō non mediā
 re aliq̄ alia mūtiōē pōt ip̄z mūri
 uel saltē erit s̄rat^z i z^o & nō erit
 p̄cessus ut deducis. Ad 5^m dico
 q̄ ois & tin gētiōē uera ē nccā nccā
 nō nō & tin gētiōē q̄n hic nō ē nccā
 ex p̄te a nccēdētis n^c & tin gētiōē q̄ ab^o
 Dico ergo q̄ ista p̄teritū est p̄

d̄stina^o ergo saltabitur erit
 uera & necessaria necessitate & se
 quētia & necessitate conditiona
 ta nō autem absolute & conse
 quentia. Sciendum tamen q̄
 ad t̄n s̄t articulum aliter res
 pōndet franciscus de marchia in
 alia conclusionē dicens q̄ acciō & tin
 gētia potest tripliciter accipi
 & etiam determinatio. uno mo
 do potest accipi actualiter. alio
 modo mere potentialiter. tercio
 modo habitualiter. actio su
 mitur actualiter quando agens
 actu agit. potentialiter uero q̄n
 do nō agit. sed potest agere & nō
 agere diuisim actiōē mediāte. non
 ista quam habet in actu. sed potē
 tialiter. sed habitualiter sumi
 tur quando licet actu non agat ē
 tamen determinatū ad agēdū.
 actioni enim potentiali quodcūz
 agens. licet non sit determinatū
 potest. unde agēs sicut ex p̄te a
 gentis contingētis potest sumi
 tripliciter. actio. s̄t consideratur
 ex p̄te effectus contingētis d̄
 minatio potest etiā s̄nmi d̄tia^z
 E. n. qd̄ d̄tia^o ex p̄te effcūs actiōē
 q̄ qd̄ effcūs & tin gēs ē a c^o d̄tia^z &
 h^o q̄n pot^z effcūs i ac^o. a^z ē mē p̄p
 q̄ qd̄ agēs a n̄q̄ agat p̄ pōt effcūs i
 ac^o p̄ ip̄m ponet̄ & nō ponet̄ d̄tia^m
 a^z ē mē q̄ qd̄ agēs ē d̄tia^m ad
 agēdū non tamē actu agit. & hoc
 ē quasi habitual^z s̄m hoc dicit q̄

Nō p̄ a d̄tin gētiōēz

quibus dicitur sequitur actus sui sibi
 corripitur. actuali enim dicitur sequi
 tur actio actualis & potest
 per hoc ad arguendum
 quod illud quod presupponit actio
 si agens non est in parte actuali
 nisi ab eterno huius creaturae praesentis
 actuali quia non ipsa creatura ab eter-
 no fuit producta. Et ideo quod dicitur
 in minori quod huius dicitur presupponit ac-
 tionem esse. Verum est actio actuali non
 autem habituali & ideo concedo quod huius
 modi definitio non est in parte agen-
 tis actuali nisi quod agens elicit actum
 ipsum. Et tamen in ea parte virtuali sive po-
 tentiali. Et per hoc patet solui unum
 argumentum. Si huius dicitur est mobilis
 Dico quod non est mobilis in actu
 quia actus non est sicut mobilis potest quod
 potest virtute sua in alia derivato
 opposita isti & impossibilem

QUANTUM ad articulum
 ubi erat videndum. Verum in rebus sit a-
 liqua contingencia. prout primo ista
 distinctione. quod duplex est contingencia
 quedam. n. rebus contingencia est per accidens
 & est effectus est contingens in ordine ad
 causas actuales accidentales contingentes
 causas per se & ipsas impediens. & ipsa
 contingencia est inordinabilis generalis
 & corruptibilis. huius enim effectus
 carum naturalium quod est ex causa per se ipo-
 rum necesse proveniunt. quod autem contingit
 proveniat huius est ex causa per accidens. con-
 tingentibus causas per se. ac ipsas impediens.
 causa enim naturalis per se disposita remoto

impedimento non potest non agere quia ne-
 cessario agitur. & hoc est quod dicitur Aristoteles
 in primo metaphysice de talibus causis loquens.
 necesse est igitur hoc idem facere illud vo-
 pati. Ex quo patet quod contingencia effe-
 ctus carum naturalium huius quatuor conditiones
 prima est quod est contingencia per accidens non
 per se. n. huius contingencia ex parte id est
 potest motus non autem in ordine ad aliquam
 causam per se. 2^a conditio est quod est con-
 tingencia huius quod non sicut contingencia ad
 aliquid unam causam ut huius contingencia ad aliam.
 non est autem in ordine ad totum ordinem
 causarum acquisitarum. 3^a conditio est
 quod est contingencia per accidens non per se
 provenit ei contingencia huius ex parte
 seu ex defectu alie dispositionis carum.
 est. n. non debite ultima dispositio per se
 non agitur. 4^a conditio est quod est contin-
 gentia extrinseca non intrinseca. quoniam non
 est ex aliquo impedimento intrinseco. sed
 ex aliquo extrinseco accidente. 2^a
 alia contingencia per se quod est effectus
 est contingens in ordine ad eius causas per se.
 quoniam potest omnibus per se causis & remoto
 omni impedimento ipse effectus potest
 poni & non poni. & huius motus con-
 tingencia est contingencia actuum humano-
 rum sive voluntatis. De contingencia
 ista actus voluntatis ponit ex
 beatus Augustinus 2° de trinitate 6° ca. de
 duobus hominibus eiusdem corporis
 in pulchritudine mente & cor-
 pore pariter affectantes. quorum
 unus movetur ad bonum. alter in
 mala voluntate perseverat. Videmus

ei aliquando de duobus bellantibus vel du-
 obus ludentibus quod magis aliquando vo-
 lumus victoriam per uno quam per alio sup-
 positum quod nulla causa sit magis ex p-
 te unius quam alteri. De ista autem
 contingencia loquitur aristoteles 9° metaphysice postquam
 dicit quod scia est contrarium. subdit ne-
 cesse est inquit alterum aliquid esse. dico
 autem huius apperitum id est voluntatem
 aut propter heresim id est electioem quod ei
 desiderabar principaliter huius faciet. &
 ista contingencia sicut patet huius 4° conditioes
 Prima est quod est contingencia per se. non
 est enim ex aliquo tunc accidente comite
 sicut patet. 2^a est quod est contingencia sicut
 quoniam non est in ordine ad unam causam primam
 ut impedibile per aliam. sed est in parte
 ad totum ordinem causarum requisitarum
 3^a est quod est contingencia per accidens non per se
 rita quoniam non est ex parte dispositionis alie de-
 bite dispositionis. sed ex parte pleitudie
 perfectionis ipsius esse. 4^a est quod est contin-
 gentia intrinseca non extrinseca quoniam
 non est ex aliquo impedimento extri-
 nseco sicut patet. sed ex se ipso & perfectio
 dicitur respectu sui effectus contingens
 gēris. & ista est perfecta contingencia. Ex quibus
 quidem 4° conditioibus patet quod duplex
 dicitur in hac contingencia & predictam
 Hoc primo pono aliquos propositos
 Prima est ista. quod in rebus non omnis
 effectus est necesse. Hoc probatur
 nam aliter non oportet negotiari
 vel consiliari sicut dicitur philosophus primo
 per 2°. Confirmatur. nulla ratio est
 dicitur in rebus impossibilis. sed est

gentia est ratio estis diuisa est enim dicitur
 potest et necesse quod est. Et ista est
 gentia in rebus est manifesta. sicut patet in
 gentia quod est effectuum naturalium Actio enim
 unius corporis sicut celestis impedit per
 actionem alteri quod non est motum sicut
 dicitur in signis astrologicis et ita ap-
 parerit ista contingencia esse manifestam
 10 nega. Istam manifestam indiget per
 ut huius quod dicitur philosophus 7° metaphysice quod
 nega. patet sicut vapulandi per obur
 di quousque dicitur quod non est id est obu-
 ri et non oburi vapulare & non va-
 pulare. Istam istam quod negat aliquod est
 contingens esse exponendi sunt tormētis
 quousque dicitur eos impossibiles non
 torquentur. 2^a propositio est quod contingencia 2^a quod
 est per se est etiam in rebus et ista non est ita
 manifesta sicut prima unde multi po-
 nentes primam sic manifestam negat il-
 lam quod enim voluntas non velit aliquid
 hoc dicitur quod non est ex se sicut ex defectu
 alicuius necesse requisiti ad volendum
 omnibus enim dicitur quod requiritur di-
 cut voluntas non posse non velle 10
 pro ista contingencia sic. Omnis potest me
 re liber agens contingenter agit sed vo-
 luntas in quocumque actu agit libere cum
 cum sit quod dicitur anxia cuilibet
 actui voluntatis et propter hoc est
 meritum per demeritum quod est. Prete-
 rea est cum divisionis alterum membrum
 est ignobilius alterum membrum possi-
 bile est nobilius natura enim non de-
 ficit in necessariis. sed contingencia divi-
 ditur in contingencia per se & contingencia

p accns q̄ est ignobilior et est i re
 b^o g^o p̄ma que est nobilior. 3° p
 pō q̄ ponēdo p̄mā causā agere ne
 cessario ad extra nō pōt saluari i
 reb^o utiq̄ hēc aut p̄pō superius
 fuit pbata In q̄one de fine ubi p
 bartū fuit q̄ actio dei est utiq̄es ut
 de ibi 2° 4° p̄pō est q̄ etiā i re
 b^o ē aliquis effectus fortuitus p̄
 casua adueniens p̄ itētionē agē
 ris hēc pbatur quia oīs effectus
 raro adueniens p̄ itētionē agēris
 est casua et fortuit^o sed aliq̄ sunt
 h^o pat; tā i agētib^o a p̄posito
 s̄m itētionē q̄ i aliis In agētib^o
 aut a p̄posito pat; q̄ aliquis quā
 do nadit ad for; ut ibi emat aliqd
 et obuiat debitori suo a quo reci
 pit pecuniā. Ista recep^o ē a fortūa
 in agēte etiā; nāli patet et appar;
 Nā agēs nāle p̄ gnāns itēdit sibi
 assimilari gēitū si ergo p̄duceret
 aliquod mōstrū ut si p̄duceret gi
 gantē ut hūitē sex digitos ille ef
 fec^o ē casua. Cā aut utriusq̄ q̄re
 talis effect^o d^o casua p̄ fortuit^o ē
 ista quia oē agēs siue naturale si
 ue a p̄posito agit prop̄ finē ut
 pbat 2° h^o q̄n g^o aliquis p̄ducit
 finē quē itēdit et a quo mouet d^o
 cā p se ist^o effect^o et finis p̄ducti
 si uero mouet ab uno fine et ali
 um p̄ducit hoc dicitur dupl^r quia p̄
 illū quē itēdit et a quo mouetur
 nō p̄ducit sed illū aliū a quo nō
 mouet et tūc d^o p se uanū p̄ frus

tra agere ut habet i 1° ca^o de for
 tūa uel etiā p̄ducit finē i tētu et
 aliū nō itētu et tūc nō est actio
 sua frustra et uana quia h^o itētu
 et resp^o ei^o d^o p se cā d^o tūc cā p
 accns re^o finis p̄ducit nō itētu.
 Vñ sēp q̄n aliquod ē a casu et for
 tūa illud idē q̄ d^o cā p accns casu
 al^o et fortuita resp̄cū fis nō itētu ē
 p se cā determinata 1° effect^o p se
 itētu. uerūtū it casu et fortunā est
 ista drā q̄ fortūa ē i hūitib^o itellec
 tū et i agētib^o p̄ itellecū Casus
 uero i hūis et i aliis in pl^o g^o sē h^o
 casu q̄ fortūa 2° sciēdū q̄ i incō
 p̄t^o ad ista inferiora adueniat aliqd
 a casu uel a fortūa resp̄cū tū not^o
 dei nichil accidit a casu uel a for
 tūa quia nichil aduenit p̄ itētio
 nē p̄ itellecū. S; extra p̄dcā 2° sic
 oñdēdo q̄ i reb^o nulla sit utiq̄; p̄
 sic. oē q̄ q̄n ē necesse ē eē s; nūq̄
 ē nisi q̄n ē g^o sp̄ necesse est g^o i re
 b^o nichil ē utiq̄. Cōfirmat il
 lud q̄ est utiq̄ ē. quia illud q̄d
 nullo ē nec ē necessario nec utin
 gē oīs ei modifica^o p̄supponit su
 ū mōificabile cū modifica^o sit ali
 cui^o q̄d modificet. utiq̄; autem
 est quedā modificatio alicui^o uel
 effectus g^o sequitur q̄ res anteq̄
 sit non sit utiq̄er oportet ergo
 q̄ dum est q̄ sit necio. preterea
 omē futurū utiq̄es de necessitate
 ē futurū cū idē de seipso dicit^o cū
 m^o neci^o s; oē q̄ ē d^o neci^o futurū

necessarium necesse lo addūni
 ret ergo 2°. Preterea ad idem
 potest applicari ratio facta supe
 ritis in quæstione de fine ubi dicit^o
 quod actio dei sit necessaria. quō
 probaro sequitur q̄ omnia et ani
 ant necessario ut ibidem pbatur
 Et similiter potest applicari
 ratio de p̄scentia dei. Respon
 deo ad primum omne q̄ est thōs
 anglicus dicit in hoc secundo q̄
 res antequam s̄nt contingēt
 Sed cum est necessario est qz
 causa in actu & effectus in actu
 necessario simul sunt & non sane
 Confirmatio prime rationis
 facit contra hoc ad quam non cre
 do q̄ ipse nec aliquis eius sequax
 possit respondere hoc tenendo
 Ideo dico aliter q̄ ista propositio
 omne q̄ est 2° uel est composita
 uel diuisa. Si composita sic est
 uera. Si diuisa sic est falsa. Unde
 omne quod est quando est in se
 su composito necessatio est in se
 su diuiso contingēt. Ad
 euidētiā est sciendū q̄ accns
 ē q̄ i actū actū. Aliter
 cōparatur ad subiectū cui acc
 dit aliter ad congregatū ex sub
 iecto & accidente puta hoc q̄ dico
 albedo uel iste actus qui est curte
 re. Aliter comparatur ad hominē
 absolute. aliter ad congregatū
 puta albedo ad hominem album
 uel cursus ad hominem currētē

Nam albedo & quodcumque
 aliud accidens comparatur ad sub
 iectum absolute tāquam ad illud
 cui contingēt est existens non
 necessario sed comparatur ad ag
 gregatū tāquam ad illud cui ne
 cessario est inexistens. Inpossibi
 est enim hominem album eē sine
 albedine & hominem currere sine
 cursu. Proposito applicando
 dico q̄ quando ista propositio oē
 q̄ est quando est est composita est
 uera & tūc comparatur actus ad
 aggregatū ex subiecto & accidente
 & sic inest sibi necessario nec
 necessaria quando autem est diuisa
 tūc comparatur actus ad subiec
 tum p̄scentē eo modo quo est di
 uisus ab actu. Et sic dictum est q̄
 inest sibi contingēt. Confir
 matōe p̄dicta solutio quia conti
 gēt est q̄ potest esse & non esse
 Sed quando uoluntas uult cum
 uelit libere uult contingēt quia
 potest uelle & non uelle & potest
 se priuare actu ergo 2°. Unde
 si uoluntas quando uult uel uel
 let necesse non haberet meritū
 nec dēmeritū ex quo facit et ne
 cessario ut dictum est in primo ar
 ticulo q̄ cum determinatione de i
 esse stat indetēminatio de possi
 bilitate quā quidem determinatione
 tūc dictum est stare p̄scentē cotin
 gentia. Ad secundum dico q̄
 libere de necessitate uel pōt dēiare

No quod meo ista
 q̄ d^o d^o nō ē

Ad 2°

inherentiā predicari ad subiectū ubi
 potest determinare predicatū, si
 primo sic ē vera maior sed ppter
 hoc nō sequit̄ q̄ necessario aliqd
 ueniat cōmutatū enī determina
 tio necessitatis ab herētiā predi
 cari ad subiectū ad predicatū ran
 tūm & sic implicatur fallacia acci
 dētis & cōsequētis, si autē determi
 natur predicatū sic maior ē fal
 sa. **Quātū ad tertiu articulu;**
 ubi erat uidēdū de principiāli
 tōpono aliquas ppōs. Prima est
 ista q̄ effectus cōtingēs s̄ quid pū
 naturalis stātē generalē influentia
 prime causē potest determinatē
 cognosci per cās cōtingentes ab
 aliquo intellectu finito. Hoc p̄
 effectus depēdēs a causis finitis
 ipm̄ necessario inferētibz ē deter
 minate cognoscibilis ab aliquo in
 tellectu finito cognoscēte omnes
 eius causas ipm̄ necessario inferē
 res ex quibz enī causatū finire pos
 sūt apprehēdi ab aliquo intellectu
 finito ex quo ipm̄ necessario infe
 runt, sed omis effectus naturalis
 cōtingēs depēdēt seu p̄uenit ex ca
 usis finitis ipm̄ necessario inferē
 tibz. g^o 2°. Pbat̄ mior quātū;
 ad primā partē quā nec eis cē
 sūt finite pbat̄ quia nō ē infi
 nitum i actū. Tū quā inter cās
 est ordo in finitis nō est ordo 2°
 mēce. 2° pars mioris pbat̄ qz
 hui⁹ cē naturalis inferēre necessa

Fio suū effectūm patet cause enī;
 naturales ulcimate dispoite neces
 sario agūt nec possūt nāgō a mo
 tū impedimēto ex quo patet qd
 totus ordo causarum naturaliu;
 cuiuscūq; naturalis effectus est
 necessarius g^o & effectus qui seq
 utur. licet sicut cōtingēs s̄ quid, ut i or
 dine ad omē causam tātum p quā
 ro ille est impedimētū nō ramē
 i ordine ad omēs eius causas. g^o 2°
 unde si omēs effectus naturales
 futuri nō possūt determinate a no
 bis cognosci hoc est quia propf
 breuitatem vite nostre nō possūt
 cognoscere omēs causas eorū; nō
 modos impedēdi. & hoc est qd dicit
 auicēna 9° mēce qd si quis scieret
 omēs eclipses & omēs modos qui
 btis corpora superiora possūt ipe
 diri i operatiōibz suis & quibus
 nō nō possit utiq; uidere oēs effec
 tus futuros qd atite; nūc quis fal
 latur i talibus hoc est qd fallitur i
 causis nel i modis cāladī uel ipe
 diēdi. 4. 2° ppō qd nullus actus
 uolūtatis futurus potest determi
 nate cognosci ab aliquo intellectu
 finito nisi solum facit suspiciōez;
 patet nam uolūtas cū sit libera a
 nullo necessitate potest i utrūq; ac
 tūm oppositū i sū; tam en actūm
 debet potest scire per se ipm̄. 3° 2°
 ppō qd intellectus diuinus intelligit
 omia alia a se hoc pbat̄ auctori
 tate apli ad hebreos 4° capitulo

ducto^o apli ad hebre. 4° ca^o nō
 ē ulla cā inuisibilis in cōspcū ei⁹.
 qm̄ oia nuda sunt. & apra oculis
 eius p̄ rōe ar^o sic ex pte obi. ois
 pō intelligens pfecte aliqd obm̄ i
 telligit quodcūq; intelligibile sub
 rōne qua per ipsum ē intelligibi
 le. sed intellect⁹ diuinus itelligit
 eēntiam suā pfecte q̄tū intelli
 gibilis ē g^o itelligit quodcūq; in
 telligibile per ipsam sub rōe q̄ p
 eū intelligibile ē & sub ppria rōe
 Sed oē aliud a deo ē intelligibile
 p eēntiā dinā g^o 2° p3. nisi enī;
 itelligeret quodcūq; intelligibile
 p ipm̄ nō itelligeret pfecte. b^o
 p3 q̄tū ad p̄am pte qd prima cā est
 q̄ itelligat pfecte eēntiā suā p3
 Et ideo p̄ 2° sic. Min⁹ perfectū
 i ordine essentiali ē rō intelligēdi a
 posteriori magis pfectū p creatu
 ras enī detuenim⁹ i cognitionē dī
 lucta illud apli. inuisibilia dei p
 ea que facta sunt 2° g^o multo ma
 gis perfectū magis ex rō itelligē
 di a priori min⁹ pfectū. pbat̄ cōnā
 nā pfectū magis cōtinet ipfectū
 q̄ econuerso. q̄to autē aliquid ma
 gis cōtinet aliud. tanto est ma
 gis rōne intelligēdi illud. Cum
 igit̄ deus sit ens nobilius & pfee
 tius toto ordine aliorū entiu & qd
 libet aliud ens ab ipso ē rō intelli
 gēdi ipsum a posteriori. g^o & ip
 se erit rō cognoscēdi aliorū a prio
 ri. p̄ ar^o ex pte po^o sic. obm̄ po

tentie limita^o & inferioris nō ē
 illimitaci⁹ nec ut⁹ obō po^o supi
 oris & illimita^o, s; dinin⁹ intel
 lectus ē illi^o q̄ uidetur g^o 2°. Sed
 obm̄ intellectus nostri se exten^o
 in generali ad oia cū; habeat pro
 obō ens in q̄tum ens. g^o obm̄ in
 tellectus diuini se extendit aliq^o
 mō ad oia alia. & hoc i speciali &
 sub rōne ppria cuiuslibet Cū g^o
 cognitio in gnali alie⁹ ē cognitio
 2° fusa & ipfecta & ideo dō repug
 nat. o3 g^o qd ad oia se extēdat sub
 ppria rōne. p̄ illud quod con
 tinetur ab alio s̄m eius ppriam
 & spālem rōem & perfectiori mō
 q̄ in se contineatur illud in quo
 continetur est rō pfecta illi⁹ cog
 noscēdi. sed quodlibet aliud a dō
 cōtinet in deo pfectiori mō q̄ i se
 g^o 2° p3. Nā eius entitas ē rō
 cognoscēdi ipsū; & qd cōtinet
 entitatē cōtinet cogni^o, b^o p̄
 quia cum deus sit infinite perfec
 tionis & nulla perfectio sibi desit
 & quelibet creatura dicat aliquā
 perfectionem. sequitur qd s̄m illud
 qd ē perfectionis sit in deo & hoc
 est quod dicit cōis opinio ois doc
 torū. Dicunt enī qd oēs creature
 & oia alia a deo sunt in deo cōten
 ta supereminenter & in quodā cē
 supeminenti Cōfirmat quia i
 tellectus noster itelligit deum.
 unde aug⁹. 5° de trinitate. Inui
 sa diligere possum⁹ icognita aūe

3° Act^o

1° 2°

1° 2° 3°

113

nequaquam. Intelligitur etiam alia a se igitur
si intellectus diuinus non intelligit
nisi se. intellectus non erit intellectus
& illud quod intelligitur diuinus quod est ma-
nifeste falsum. primum quod deus
conseruat & dat esse ponit ut retri-
buit de actibus bonis uel malis in-
telligit. sed deus omnia alia conseruat
qua omnibus dat esse. creaturas autem
rationales punit de malis actibus &
retribuit de bonis. igitur. 2° patet
non aliter conseruaret & daret esse
& non intelligeret cui daret. quod est
manifeste falsum. 3° de se patet
Est igitur sic intelligendum quod deus
intelligit essentiam suam tanquam obiectum
per se & ad eam intellectus sui.
& non sine aliquo tractatu discursu est &
successive intelligit quocumque alia
per eam suam & intellectio non mu-
tatur nec plura intelligit quam prius
est. 4° propter quod deus per unicum ac-
tum intelligendi indiuisibilem intelli-
git se et quocumque alia a se ita quod ille ac-
tus non multiplicatur. sed manet in-
diuisibilis & unicus. hoc probatur
sic. quod potest per aliquam finitam & li-
mitata per actus infinitos. circa
obiecta diuersa subsequentes tantum
potest potentia aliqua infinita et
illimitata per actum unicum omnes
istos actus infinitos finite poten-
tie excedentem. sed potentia aliqua
finita per tales actus infinitos cir-
ca diuersa obiecta intelligit infi-
nita ergo cum actus intelligendi

diuinus excedit omnes istos actus
infinitos cum sint idem cum deo
tantum poterit iste unicus actus
quod omnes illi infiniti igitur.
primum tanta illimitatio est actus infi-
niti sicut potentie infinite. sed deus
per potentiam unicum scilicet intellectum
quod est infinita intelligit omnia igitur per
omnes per actum unicum. Confirmatur
quia nos eadem potentia cognoscimus
& adtingimus ad omnia nostra obiecta. Cum
igitur actus intelligendi diuinus sit
illud quod potentia nostra intellectus
est sicut ista unica ratio omnium obiectorum
ita & ista actus intellectus diuini
Vnde Augustinus. 5° de trinitate dicit
quod deus una & eterna & immutabi-
li uisione complectitur omnia que ui-
det. Sciendum tamen quod opinio communis potest
circa predicta quod deus non intelligit
omnia per unum representatum. ymaginatur
enim quod deus intelligit causas uel
creaturas per earum rationes ydeales
uel per ipsas ydeas ydea inquam sunt
eos non est nisi ratio quodam exemplarum cau-
sarum eam representans. Vnde Augustinus. dicit
Alia inquit ratio. id est ydea conditus est
homo & alia equus. Pro nunc autem di-
mitto istam materiam de ydeis. Sed
contra istas propositiones arguit tripli-
citer Franciscus de meronis. Et
primo sic contra primam. scilicet quod in-
tellectus diuinus non intelligit
omnia alia a se. Primo sic arguit. omnes
partes quas deus scit uel cognos-
cit uel intelligit in continuo. uel

2
sunt diuisibiles uel indiuisibiles
Si indiuisibiles igitur & continuus
uel compositum ex indiuisibilibus
quod est contra doctrinam Aristotelis.
in 6° huius. Si diuisibiles. cum
de illud quod est diuisibile sit diuisi-
bile. ultra ergo omnes partes quod
deus scit in continuo sunt alie par-
tes in quas sunt diuisibiles ille a
deo cognite. ergo alique partes
sunt in continuo quas deus non ite-
ratur. primum inter hunc punctum uel primum
a deo cognitum. & quemcumque alium
punctum a deo cognitum. per aliquid
medium uel nihil. Si uel igitur punctum
est immediatus puncto. quod est
contra Aristotelis. 6° huius. Si aliquid
est medium uel illud est diuisibile
indiuisibile. si diuisibile. tunc
sicut iste punctus qui est medi-
us inter hunc punctum a deo cog-
nitum & quemcumque alium ab ipso
deo cognitum non est a deo cognitum iste
igitur punctus est a deo cognitum quod est pro-
pter primum. primum etiam sequitur quod idem punctus
sit immediatus puncto. & indiuisibi-
le indiuisibili. Si diuisibile sit igitur
erant multa puncta ante puncta
a deo cognita. Non ergo omnia
puncta que sunt in linea deus cog-
noscit. Preterea ultra omnem
nummum a deo cognitum potest esse ali-
quis maior. sed iste numerus que est
maior a deo cognitum non est idem
nummum a deo cognitum. ergo alique est.

103
nummum a deo cognitum primum tunc
sequitur quod actus intelligendi di-
uinus uilesceret & potest imperfici.
omnis est secundum igitur & animus. omnia probatur. omnis
actio & omnis actus que est circa obiectum
nobilius & perfectius est nobilior
illo quod est circa uilius obiectum & im-
perfectum. Cum igitur deus intelligat primo
eius suam ut dicitur & pro ea quocumque sunt
utilia & imperfecta. ergo sequitur
quod uilesceret & imperficeretur
Ad idem sic arguit Franciscus de
marchia super primum sententia
rati. Omne intelligibile mediare
noticia perficit intellectum. sed
nihil aliud a deo intellectum per-
ficere potest intellectum diuinum.
igitur nihil aliud a deo est intelligibi-
le per ipsum. Preterea unum
sunt quod unum non est ratio intelli-
gendi nisi unum. Idem enim inquam
tum idem semper est natum face-
re idem. sed deus & quicquid est
in ipso est unum. igitur diuina essen-
tia non est ratio intelligendi alia a
se & per omnes diuinus intellectus non
intelligit per diuinam eam alia a se.
primum nec non est ratio immediata in-
telligendi eam aliam continentem quia
si sic ex premissis necesse potest se-
qui quod continetur quod est contra Aristotelis. 6° probatur
sed deus & quicquid est in eo est nec non igitur ni-
hil quod est in eo est ratio cognoscens aliquid
continetur cum igitur nihil possit ite-
ratur nisi per
illud quod est in eo quia nihil quod est aliud a
deo potest esse in intellectu diuino ratio

Arguit fran de marchia
ad idem 1° p^o 1°

1°

2°

3°

cognoscendi g^o &. Cōfir^o q^a
sicut se h³ nec^m ad utin^o sic invari-
abile ad variabile. sed nec^m non ē
cā contingens g^o nec invariabile ē
cā variabilis. sed quicquid deus in-
telligit habens cām intelligit per
eē^m. g^o si intē^r varia^a & contin^{cia}
intē^r ea p^o variabilia & cōtin^{cia}.
s³ h^o ē ipō^o cū oīa q̄ intelligit intel-
ligat per eē^m suā. p^o s^o q^o de^o
pōt p^oducere nū³ actualiter inf^m
hoc autē ē ipō^o g^o &. Impossibilitas
p^o q^a tunc isto nū^o p^oducto non
pōt maiorē nū³ p^oducere. alif ille
p^oductus nō esset infinitus. g^o ē
pō non poterit. & per cōns exha-
rit. cōnā p^obat q̄cunq^o deus intel-
ligit alia a se pōt ea in esse ponere
& p^oducere. si g^o intelligit aīas in-
finitas uel hōines infinitos ex q^o
intelligit oīa possibilis p^oduci po-
terit oīa a^o pōere in eē & p^oducat
g^o &. Contra 2^m p^opōm que ē
4^a in ordie. a^o sic q^o nō intelligat
rer unicū actū. Idē actus nō ē af-
firmativus & negativus. sed de^o
h³ noticiā de veritatib^o affir^o &
in negatis g^o & p^o eadē rōe tūc
actus dīne voluntatis dīvine eēt
unicus sed hoc ē s³ g^o &. p^obo q^a
actus uolendi & actus nolendi nō
ē idē & unus act^o aliter cui^o q^o
inesse unus & reliqu^o. sed de^o h³
actū uolendi de bonis & nolendi
de malis g^o &. p^o ad p^m. Tū p^o
p^omis tribus est un^o mod^o solut^o

Francisci de Maronis. ponendo
tres p^opōes Prima ē ista q^o eq-
le & ineq^oale sunt passiones q̄ t^o
finire. p^o quia equalia sunt quo-
rum extrema non se excedunt. In-
equalia uero quorū extrema se
excedunt. infinitis autem repug-
nat excessus 3° p^oh³. ubi^o q^o ē i
equalitas alterum finitur & ex-
ercetur que oīa repugnāt infini-
to. 2^a p^opositio est hec q^o to-
tum & pars nō inveniuntur nisi
in quātitate finita. p^obat quia oē
totum est maioris sua parte. & oīs
pars minor ē suo toto. maioritas
autem & minoritas sunt species
iequalitatis. que repugnant infini-
to. 3^a p^o p^o est q^o totū in quanti-
tate p^ota oē & nullū & h³ ismo-
di signa que designant quanda^o
t^oritatem s³ e^o p^o t^oritatem si m^o
tā & collectam sp^o pugnat multipli-
cationi & multitudini inf^mire &
circa ip^osum formari non possunt
p^obat^o. nam talia dicunt quan-
dam totalitatem que repugnāt i
finito. Per hoc faciliter sol^onū
tur prime tres rōnes. in omnib^o
enim additur omne & quecunq^o
& talia. Sciendum tamen pro
istis rationibus. q^o cum dicitur
omnes partes &. & sic de aliis. q^o
ista signa possunt dupliciter re-
neri Primo coniu^octim. & isto
modo repugnāt infinitis. ista i^oq^o
collectio habet rationem finita^o

Ad aliud 3° p^opois dico q^o si acci-
piat aliq^o m^oltitudi^o fita d^o multitu-
dine inf^mira tūc de illa m^oltitudie
finita q̄cū^o sit forma^a tal^o p^opoitio
silo^o de illa aut tota m^oltitudie cū
nō sit tota actu non pōt formāi. s³
de rīs ab^o ut abstrahūt a finitate
& inf^mitate. Ad aliam 2^a me^o
p^opo^o i inf^mitū oēs p^o sunt medie
&. Dico ibi q^o li oēs u^o lū^o d^o i^octi
p^o diuisim. si d^o i^octi sic est falsa & eis
repugnāt. mediū enī d^o cif per re-
sp^octū ad extrema oīa. hui^o autē
repugnāt inf^mita. si sumatur d^o i^octi
sic ē vā un^o h³ quelib^o p^o p^o seise ac-
cepta sit mē nō tū oēs esset ei fal-
la^o p^opois et diuisionis nū^o sicut nō
sequitur hōnes est alb^o et ē canoī-
cus g^o est alb^o canoī^o sic hic un^o
ista p^opo^o est in inf^mitis omnes p^o
sunt medie dici^o q^o intelligit p^oua-
tiue p^o p^ouationē extremorū cū
non habeat extrema Ad ratio-
nes cōtra respōsiones et solutio-
nes Respōdeo Ad primā dico q^o
p^opositio cuius subiectū icl^odit
icōpossibilia non est uera et ideo
non habet contradictionem sicut
et ista omnis homo irrationalis ē
animal non habet proprie contra-
dictionem quia eius contradicto-
ria non potest esse uera in cuius
subiecto q^o p^osupponit icl^odit
icōpossibilia et ita est hic omēs p^o
tes continui &. pro infinitis dis-
tribuendo et coniu^octi sumendo

2
104
Cōtra ista est bona contradic-
tio chimera est ens prohibitum
chimera nō ē ens phibitum. & tū
subiectum puta chimera icl^odit
p^opossibilia entia enī ficticia nihil
aliud sunt nisi in suo d^o i^octi
bilia icl^odit in quibus repūgt
omnibus oīs icōpossibilitas ex nōdi
non est ergo huiusmōi chimera q^o
omūter d^o citur q^o hab³ partes di-
uersas aīalibus d^o similes. Rūdeo
& dico q^o aliter est q^o subiectū i
cludit infra se tale q^o & talem icō-
possibilitatem. Aliter autē q^o ad i^o
gitur sibi chimera igitur icl^odit
istam icōpossibilitatē de se. non sic
est i^o p^oposito. Ad 2^m dico q^o semp
i^o contradictionē oport^o q^o affirmatio
& nērio sumantur uniformit^o q^o
g^o d^o cif oēs partes li omēs q^o tu
arguis teneat d^o i^octi oportet ex^o
q^o in extremis negatio neget ita
simul sup^oto & d^o i^octi hui^o sing-
nificationis. & c^o p^ocedat i^o negatia
Non oēs ptes p^oter sunt d^o s^o biles
& ē iste s^o q^o istud sig^o oē s^o l^o sup-
tū & d^o i^octi i^o p^ognat & nega^o a p^o
tib^o i^octis d^o i^octi & cū d^o d^o
cis q^o nō oē eq^opoll^o q^o d^o p^o pecc^o s p^o
fallāz accētis. suis ei li oēt si sue^o
d^o i^octi cū suā d^o i^octi. Ad 3^m d^o q^o
v^o m ē si sit s^o i^octi suff^o i^octi entūata s^o p^o
t^o l^o s^o p^oter sup^ote. sed nō ē hic
Alif rūdetur q^o illa non possunt
sic sufficienter enumerari. quia
infinita sunt. Ad quartū dici^o

si fiat uerifica illi distributi
ois p multitudine ifita nō tamē in
qru fita sed nūq̄ e ti abstrahūt
a fitate et ifitate Adfirmatio
nē peridē Ad rñ^{oem} aristotil
et cōmētatoris nego māz Ad p
batioēz dico q̄ i^a ē uera d actioē
ab obiecta cāta saltē priatī cuius
cā est actus noster itelligēdi ul in
illis i quibus acquiri^r aliq̄ pfect^o
ē ex eadē i ordie ad aliqd obiectū
sic aut nō est i pposito. nō enī est
act^o itelligēdi diuin^o cāt^o acratu
ris nec acquiri aliq̄ pfectioēz ex eis
Ex eo eī q̄ est actus pfect^o cū in
telligit & est circa oīa & nō ex eo
q̄ est circa oīa causata iō ē pfectil
simus. Ad rōēs francisci dmar
chia. Ad p̄mā dico q̄ obiectū itel
lectus ē duplex. quoddā est q̄ est
causa scie apud itellectū saltē i ali
quo gñe cē & tale p̄ficat itellectū
me^{te} notitia saltē triatā. Aliud est
obi^m q̄ nō est cā scie. sed e^o scia ē
cā eī^o ignē cē eī trientis & etiā fis
e^o moi sunt artificialia quia ipa ar
tificialia sunt cā scie iporū p mo
dū finis. Et iō quia aliq^o sunt cā
scie iporū ipē etiā p̄ficiūt itellectū
me^{te} scia. Illud aut obi^m q̄ nullo
gñe cause eī^o e. firiētis nec finis ē
cā scie. sed e uerfo scia est cā eius
q̄ nullo mō p̄ficat itellectū. sic aut ē
in pro-polito ergo x. Ad z^m
dico q̄ uer^o ē de deo q̄ ē formalit
unū & v̄tualit^o siue potētiat^o plu

ra. Illud aut q̄ ē unū formalit &
plura v̄tualit^o pōt esse cā pluri.
Diuina autem essentia licet sit
una formaliter non tamen uirtua
liter ymoplura. Et ideo potest
esse ratio intelligendi. sicut dēcla
ratur quoniā p̄m^o ē rō intelligē
di occlusionē et le et tñ no est mul
ta formaliter sed unū sed plura v̄
tualiter Ad terciū dico q̄ mi
nor est uera de illo q̄ est necessari
um formaliter i essendo et v̄tuali
ter p̄ cālit i iferēdo nō tñ de illo q̄
est necm formalit Cālit tñ origēs
de^o aut est formalit^o origēs unū mā
cū sit i ceteris pōtib^o est necessaria
saltē b^m quid et tñ est cā alit^o ori
gēis Ad affirmatiōē p̄ idē licet
ei de^o sit formalit^o i aiab^o nō tñ cā
lit Ad 4^m uide iferi^o terciū hui^o
i qōne de ifito

Explicit 2° liber

Explicit qōnes māgistrī p̄ ca
sua^o canonici ordis mīorū sup 2^m
librū phisicorū aristotilis;

Incipiūt qōnes e^o dē sup 3^m

q̄ p̄m^o ē q̄m^o b^o tñ
quaz p̄ e^o

IRCA TER
tū librū querit
Vt mot^o sit ali
qua realis entitas
distincta a termino ad

termino ad q̄tē est. Et p̄ rō uidef
q̄ nō sit aliqua entitas oīs entitas
nō sit acq̄lita & pducta p̄ elup
pōit pductōz i pductē. l^o mot^o
nō pōt presupponere istā pduc
tiōē i pductē. g^o x maior p
hū. qz oē pductōz i q̄tū pductōz
ē pri^o pductō. sicut cā ē prior ef
fectu. g^o illud p qd pductōz di
cū formalit pductōz erit pri^o p
ductō. sed p pductōz pductōz di
cū formalit pductōz. g^o x. b^o p^o
Tū qz mot^o eēt mot^o nā omīs
pductō successiā dī mot^o pductō
aut p q̄ mot^o pductōz o successiua
sicut ipē mot^o g^o ipsa est motus
Tū etiā qz. seq̄r eēt p̄ cēss^o i in
finitū. qz argueret de i^a pductō
sic de motu ita q̄ pductōz erit
pductō & sic i infinitū. Confir
mat. idēz non ē cā sui ipsū nec rō
formalis pductōz. mot^o i g^o non
pōt se ipso formalit pductōz. g^o o^o
semp q̄ p aliā pductōz. Prete
ra arguit q̄ nō sit realis entitas
p̄ bō illa entitas nō ē realis cuius
neutra ps est extra aīa; ex nīs sed
neutra ps mot^o ē extra aīa; ex nīs
g^o x mīor patz qz omēs ptes mo
tus p̄tib^o tēporis mēsuratur. sed
omīs pars tēporis ul ē p̄terita

nel futura g^o sūt omīs ps mot^o
sed p̄teritū & futurū non sunt
extra aīa; qz illud qd fuit l^o erit
nō ē. g^o x. 3° p̄ bō. qz cui^o en
titas nō sit distincta a termino ad
quē nā hoc uidef dicit e phūs hic
i textu. mot^o. n. non ē p̄ter res
ad quas ē mot^o. g^o x. idē uidef
dicere cōmētator 3° hui^o q̄ mot^o
nō dīr a termino nisi p̄ p̄fectū & i
p̄fectū. Ad oppositū oīs entitas
q̄ ē effect^o alicui^o potē realis ē
entitas realis sed mot^o ē hui^o ut
patet. g^o & p̄ oīs cū manifeste non
sit termin^o. erit realis entitas disti
cta a termino. Rñ. ubi sic p̄ cō
da; P̄ rō i q̄ rā de q̄ ditate mo
tus & diffinitōe. 2° i quo eēt
sit. 3° si ē entitas realis ul solū;
abaīa. Quārū ad primū p̄ rō
ponet diffi^o ay q̄ dat de motu &
ipsa declarabit. 2° ponet alia
diffinitō magis speāl. Dep^o
ay sic diffinit motū hic. Mot^o ē
act^o entis i potē^o q̄ hui^o. i. q̄ i
potētia. ut dealbarō ē actus de al
bablia i q̄tū dealbabile ē. Ad
hui^o diffinitōis declaratiōz pono
aliqua dīca. Primū ē istud q̄
ista diffinitō dat p ad dīcānta po
nit i q̄ subm ita q̄ illud qd pōit
i rctō pōit lo^o generis & ad cēn^o
mot^o p̄tinēs pura act^o. illud autē
qd pōit i obliq^o pōit lo^o dīe. & ē
extra eio cēn^o. & h^o ē tōm r̄liduū
pura entis i potētia q̄ i potētia.

2^m dictū ē q̄ moule añ motu3
ē i duplici potētia puta ad moue
ri & ad fini^m motu primā potētia
terminat moueri. & iō ē ei3 act9 si
cut termi^m illi9 potētie 2^m termi
nat termi9 motu. 3^m dictū ē q̄
i oī motu ē duplex respect9. u^o
ip9 mot9 ad primā potētia prece
dētē q̄ terminat p ipm & b hoc dī
act9 alicui9. Ali9 ē ad cōplem
tū pura ad actū pfectū. & b hoc
dicit entis i potētia. & ideo mot9
ē act9 q̄ dā impfect9. qz ad alium
ordinabilis ul ordiat. 4^m dic
tu3 ē q̄ duplex ē act9. quidā pfect
tu3 quidā impfect9. pfect9 ut ter
mi9 mot9. impfect9 pōt distigui
qz quidā ē q̄ absolute pfecti futū3
subm nō in ordine ad aliud ut ni
gredo q̄ i cōpatōe ad albedinē est
act9 impfectus alicui9 q̄ ē i potē
tia. ad albedinē & iste act9 nō h̄t
ratō3 mot9. Est alius actus im
pfectus q̄ nō pfecti subm absolu
te s; i ordie ad aliud & ip9 sub
iectū ordiat ad aliud & iste actus
hab; rōe3 motus. De 2° hui9
primi articuli pono aliquas ppo
sitiones. Priā ē ista q̄ mot9 for
malē sūptus distiguit eētialē &
realē a termino ad quē ē. p^o q̄ cū3
sic se h̄nt q̄ uno manēte aliter nō
manet. & uno corrupto aliter nō
corruptis ista talia nō sūt ide3 rea
liter nec eētialē. s; motus & eius
termi9 sūt hui9^o g^o a^o patet p

iplicatō3 cōtradictōnis. b^o p baf
supposito. n. q̄ aliq̄ moule debeat
moueri ab isto loco q̄ ē panhor
mi ad primū locū q̄ ē pilu certū
ē q̄ termi9 istu9 mot9 nō ē motus
nā h̄tib9 p̄tib9 i materia cessat
motus prio de genratōe. s; p̄ cor
rupto motu manet termi9. acq̄ si
ro ei3 termi9 cessat mot9 g^o a^o.
l^o eētias forma^o s; cūctiua
ē eadē formalē cū eēt^o pmanēte.
s; motus formalē ē eēt^o s; cūctiua p^o.
qz nō hab; oēs ptes s; p̄ termi9 at
ē eētias pmanēs qz q̄t^o pmanens
ē termi9 motus g^o a^o. Prefea
impossib^o ē q̄ eadē res sui ip9 sit
pductiā n^o p̄ p̄ pductōis. und
aug^o p̄mo de tri^o. n^o prorsus est
res q̄ se ip9 gignat p q̄ p^o q̄ s; i
distiqō iter p̄rē; & s; iū i dimis.
s; motus ē rō pductiā termi. nā;
p motū acq̄rit termi9. g^o a^o. 2°
ppō ē q̄ mot9 nihil aliud est nisi
s; cūctiua genratō p̄ p̄ p̄. h^o
p^o nā illud ē motus p q̄ acq̄ri
tur termi9 motus s; per genratō3
s; cūctiua p̄ p̄ partē ip9 for
me acq̄rit ipā for^o ul f^o ut pat3
g^o a^o. Et hec ē itē cōmatoris plā
i 3° h^o q̄ dicit q̄ motus non ē nisi
acq̄ritō p̄ p̄ p̄. Cōfir^o mo
tus nō ē ipā forma ad q̄ ē n^o ptes
forme ip9 ad iūicē s; cūctiua per
eadē rōs sicut de for^o n^o ē flux^o
for^o ut p^o i 3° ppōe. g^o a^o. 3°
ppō ē ista q̄ mot^o nō ē ipē flux^o

for^o. hec p^o. qz flux^o for^o nō ē ali
ud q̄ successio s; pri^o & posteri^o
s; p̄ posterior dī aduenire pō
ri. s; pri9 & posteri^o nō sūt ipse
motus cū motus sit subiectū i mo
billē p̄ m̄ & cōmatorē 4° h^o. g^o
a^o. Contra duas prias ppōes
ar^o prio tra s; m̄. s; q̄ motus nō
distiguit realē a termino nā cōtra
tor recitat duas opinioēs de mo
tu 3° h^o. priā ē q̄ motus ē fluxus
for^o. 2° q̄ ē for^o flux^o. priā i qd ē
famosior. 2° uerior. & i alio cōtra
dic q̄ motus nō dīr a termino nisi
sicut p̄cōm & ip̄cōm. Prefea
a quocū3 mot9 capit suā unitatē
& distictō3 ab illo nō dist^o s; mo
tus acc^o suā unitatē & distictō3 a
termino 5° h^o g^o a^o p^o. qz eadē
sūt p̄ eēndi & distigūdi. Cō
tra 2° ppō3 ar^o. nā tūc seq̄ref q̄
idē nūero eēt sub diuersis sp̄b9
nō ē falsū. g^o & a^o p^o nā. s; p̄
to q̄ aliquid albū debeat denigrari
ita q̄ albedo sit infra. 4. g^o ad9 tū ē
si mot9 eēt genratō p̄ p̄ p̄ ē ip
s; for^o ad q̄ ē mot9 p talē motu3
ul acq̄rit aliqd de eē termi^o pu
ta de nigredie ul nihil si n^o se^o q̄
nō sit h^o g^o nā. si aliqd de termino
puta de nigredie cū i toto motu
infra q̄ rē; gradū sit sub albedi
ne. si acq̄rat aliquid de termino di
stiguit spe^o ab illo g^o a^o. Cō
firmat. qz certū ē q̄ si aliqd mo^o
ab aliquo loco ad aliū distat. cer

107
tū ē q̄ i tē motu ad hoc enī habet
de loco distari g^o a^o Rō ad p^o
dico q̄ nūq̄ fuit ista dist^o cōtra
tor. s; auicēna; q̄ i sua p̄ia poic
q̄li dēsilue s; p̄ alio cōtra pono
istā distictō3. q̄ mot9 pōt dupl^o
sūmi. prio^o formalē p^o for^o sicut
eētiate successiua q̄ ē termi^o acq̄li
tā. alio^o pōt sūi materialē p^o u^o
for^o s; q̄ ē mot9. & illo^o mot9 nō ē
nisi ipā for^o q̄ ē i tē fluxu ita q̄
si iste mot9 sit solū mot9 itē cōtra
ip9 for^o sicut ipā for^o i termino a
quo ē dē eētiate spe^o salū; cū;
ipā for^o i termino ad quē. aliq̄n at
dūgit q̄ nō ē sic mot9 intē cōtra
puta cū est motus ab albedine in
nigredinē q̄ spe^o sūt disticta &
isto^o certū ē q̄ ipā albedo q̄ ē i s; u
xū ē spe^o disticta a termino isto.
Ad 2° dīco q̄ mot9 nō habet
sūā tū^o & distictō3 ab ipō termi
no nisi extrinsice intrinsice at & for
malē h; a suā p̄ia eētiate. Ad
3° nē cōtra. ubi sciētū q̄ dē p̄ sic
p̄maginor q̄ q̄n aliq̄ moule mo^o
p̄tib; de termino a quo p̄tib; de
termino ad quē nō oīo for^o sūt. s;
q̄lib; q̄dam dist^o q̄m q̄n ei3 aliq̄
albū deb; denigrari ipm i mittit
q̄ q̄ dā s; m̄ s; iō dist^o ad nigr ed
nē & etiā ad pallorē. s; p̄ de loco.
ūno^o dī q̄ tū ē dē loco imedia
tō & cō q̄ mo^o ad locū tē; imē
p̄tib; de utroq̄. aliter dī q̄ p̄ p̄
b^o ē p̄ q̄ dā app̄p̄tōnē ad

talē locū distātē. Quātū ad 2°
 articulū ubi erat vidēdū i^o ge
 nerē sic motū. Rō ubi premir
 to 2° dca aliq nccā. 2° dca ad q^o s
 tū. p. nū nccm ē q^o motū pōt duo
 denotā q^o ut q^o nccō iuenit i
 eo i motū ē ei; recessū a termino a
 quo & accessū seu ap p^o p^o tū ad
 fminū ad quē. & ipōss^o ē i duo
 ab iuicē separi. & sic obū & omē
 tator dīstī loquūt d^o mo^o. aliqñ
 ei; q^o ipbar oparō; a f^o a q^o un
 4° h^o dīc q^o mo^o ē cā corruptōis
 eo q^o facit distā p^o a p^o. Sīr 6°
 h^o. motū ul ē ipm delinēre ul se^o
 ipm delinē. f^o at q^o motū dīc ipm
 accessū ad f^o ad quē. f^o de eo
 om^o 3° h^o. mo^o ē acq^o sūō p^o p^o
 p^o. Sīr ay^o. motū ē actū entis i
 p^o 2° q^o p^o. f^o q^o motū dīc re
 cessū a f^o a q^o sic de ipō dā f^o s
 descriptō q^o motū ē actū quidē; p
 quē abicit a mobili aliq p^o f^o ab
 soluta. 2° a t^o mō dā de istotalis
 descriptō q^o motū ē actū ordinā
 i al^o 2° p^o. 2° nccm dīcū ē
 q^o i motū occurē i^o fa. lē; moū ē.
 moū. & for^o ad q^o ē motū. ubi sci^o
 q^o p^o ea sūt multi f^o p^o. Pri
 mo ē mobilis ad motorē. 2° ē mo
 toris ad moū. & ut q^o ē extrīlec^o
 aduētēs. qz pōt ēē motor nō mo
 uēs actu al^o moū. p^o f^o p^o s
 ē motū passīua & uocat passīo ex
 istēs subīue i moū. 2° est motio
 actīua & uocat actō subīue exīis

i agere. qz motū ē moū; moū ē ali
 qd pducēdo & tō ē ibi f^o p^o de
 2° rlatō. ut pducētis ad p^o dū
 ctū & ecō. Hīs premīssis p^o
 duas ppōes. p^o ē ista q^o motū ē
 for^o i gēne passīois. hoc p^o il
 lnd q^o patēs f^o f^o ad agēs ē p^o
 f^o moū q^o ē patēs f^o f^o ad agēs
 p^o moueri g^o a^o p^o 3° mē^o a^o
 de rlatōe. ubi dī q^o 2° mō; rlatō
 nis fūdar sup actō; & passīōē &
 sup potētiā actīuā & passīuā. ita
 q^o calefaciēs f^o f^o ad calefactibile
 p^o calefactō; actīuā & calefactibile
 ad calefaciēs p^o calefactō; passīuā
 h^o p^o etiā. qz moū ē i q^o tū mo^o pa
 tiēs ē & hoc p^o moueri f^o q^o moue
 ri h^o f^o p^o ad mouēs. g^o a^o.

Prēea moueri ē pati g^o mo^o
 ul motū ē passīo. nā f^o p^o locū a
 cōiugatis. a^o p^o qz mouere est
 agere & mouēs ē agēs g^o moueri
 ē pati. Prēea actū q^o sūt ei; dē
 potētiē nō sūt dīstīci generē. sed
 passīo & motū sūt ei; dē act^o p^o.
 g^o a^o maior p^o. qz una & ead^o p^o
 nō h^o actū dīstīctos genere. dīstīn
 guūt enī p^o actū ut p^o i h^o 3°
 & i 2° de aī. b^o p^o. qz p^o passī
 ua h^o p^o tū motū & etiā passīō;
 cū nō possint ēē actū p^o actīue.

Cōfir^o ay^o 5° hūis dīc q^o ad
 actionē & passīōē nō ē motū. qz
 motū nō ē motū. & nā nō u^o nī
 motū sūt passīo. Cōfir^o ay^o 2°.
 actor sex p^oncipio; dīstī sic p^o

Passio ē effectū illatio q^o actionis
 & hec ē imediata; f^o motū ē illatus
 imediata ab agē g^o a^o. S^o con
 tra istā ppō; ar^o sic p^o de quo
 cūq^o p^o dīcā dīca alicui; generis
 de illo p^o dīcā dīca q^o tū. g^o &
 ipā q^o tū. m^o p^o. qz de motū
 p^o dīcā dīca dīca dīca q^o tū. Prēe
 rea cui; q^o p^o dīca dīca dīca dīca
 cōp^o rō q^o tū. f^o motū p^o p^o
 dīca dīca p^o a^o maior p^o 3° mē^o ubi
 dīca dīca q^o ul q^o tū sic q^o tū ē p^o
 dīca dīca q^o ul q^o tū aliq dē h^o
 aliud ita q^o dīca dīca p^o rō q^o tū
 tū. Prēea ay^o ē i gēne q^o tū
 g^o & motū. p^o nā. qz sūt idē cōn
 tū ut p^o dīca dīca supra. Est enī
 ay^o passīo p^o motū q^o h^o passīo
 aut & subī sūt idē cōntū ut p^o
 batū sūt supra. g^o a^o. Rō si
 p^o dīca rōes ualerēt idē arguerēt
 de oī actionē & passīōē. ipā enī;
 h^o quādā nī^o & successīō; & dī
 tū dīca dīca & tū nō sūt i gēne q^o tū
 tū. ul g^o o^o dīca dīca q^o tū &
 successīo nō sūt dīca q^o tū. f^o q^o dā
 moū ul p^o p^o tū a tū bīue eis nō
 tū dīca dīca. p^o o^o dīca dīca cōtū & suc
 cessīo nō sūt ifra cōntū motū uel
 q^o dīca dīca. f^o sūt sūt ad extra ut p^o
 ay^o q^o ē ei; mēsurā. p^o enī & p^o
 sūt i motū ut nīdē dīca cōm
 tator nīdē ē ay^o. & p^o nā seq^o q^o
 motū dīca dīca p^o accō q^o p^o ay^o

Ad tūmū dī ul q^o o^o dīca p^o tū
 nō sūt cōntū dīca f^o solū qui
 dīca sūt aliq & quo ad aliquas
 spō. ul o^o dīca q^o p^o nō ē idē
 cōntū cū motū. ul op^o dīca q^o
 ay^o nō ē p^o i gēne q^o tū. f^o solū re
 ductīe ita q^o i nullo gēne erit p^o.
 uideas q^o dīca p^o maiori dīca
 nīca. 2° ppō ē q^o motū ut dīca
 accessū ad f^o ad quē ē dēgnō f^o
 ad quē uadit sūt dīca dīca. p^o. qz
 nīca dīca ad f^o nīca. qz ad illū;
 ordīca f^o motū ē q^o dā nīca ad termi
 nū g^o a^o. Cōfir^o. qz ab ipō ca^o
 nīca dīca dīca dīca. f^o h^o g^o i illū;
 h^o dīca dīca aliq. Vbi sūt dīca
 q^o aliq dīca dīca dīca. uno^o
 dīca dīca p^o p^o sicut p^o illū; ut
 mā & for^o sūt dīca dīca i gēne sūt dīca
 alio^o dīca dīca rōra quo^o dīca dīca
 nīca ad f^o nīca & istō^o motū redu
 cīca ad f^o & ei; dē cōntū cum
 tūmū dīca dīca dīca dīca nō for
 malē & p^o. unde aī cōra tūctū
 2° sūt sūt dīca sic. abhorreo in
 q^o dīca dīca q^o nīca sūt sic nigredo
 S^o ē dīca dīca de mo^o celi quō
 capiat suā unitatē a f^o cū nō hēat
 & quō i ipō poterit saluari nāca
 motū. nō sūt sūt nīca dīca dīca dīca
 finitōes & rōes p^o dīca dīca de
 motū. ut p^o si bī nīca. Rō
 lic; i 4° h^o hēam dīca dīca spō; &
 ibi xpo dīca dīca dīca. de p^o cū
 dīca dīca dīca dīca. q^o dīca dīca
 ad p^o dīca dīca dīca dīca ē motū.

in inferioribus. Alio ad perfectos co
suada & iste e motu celi q si cessa
ret oia corrupet. & nihil possit co
seruari salte naturaliter loquedo
qd aut sit terminus proprius h motu
uide iq b. Quartu ad 3m ar
ticulu ubi uideba sut duo. prius q
lis e ex n motu. 2o si e preter aia
De prius ponant aliq dca. Prim
e q eritas & unitas cuius co
in hoc consistit q oes ei p consistat
& copulat ad aliq d iduisibile. h
appar p diffioz xiiii poia i pre
d camtis. & i b. scz q iduisibile
e i po solu. quo facto i actu defu
cit earu priu xiiii. & hec e ratio
cois ta pmaneti q successiuo. 2o
dem e q alif e de successiuo & ali
ter e de pmaneti. ois ei q r pma
nes rgrit actu oes ei p & si no
sic e de successiuo. n ei rgrit sic
oia p suas sil. ymmo sil rta for
malr sibi rpuinat. s. stat i hoc q
oia p ei snt i quoda actu suc
cessiuo no aut sntaneo i quoda
actu cotinuatio & coplato. copu
lant eni & xiiiiat oia ei p ad
aliquod iduisibile. 3m dicitu e
q ab actuali exna iduisibilis copu
lantis taha successiuo ipm denoi
nant exister eo iq q e istas actu
io rps qd copulat dicit e actu. n
en q aliq ei p snt actu. ois eni ps
tpis ul eca ul fienda neutra go
ps exister actu. s. denoiat exister
totu tp ex exna b iduisibilis co

pulati & ratioe b trinitationis q
dedarat ex. licz eni caput hois
no sit ho ho tntot denoiat cris
pus. & ex hoc q crisputudo deno
minat caput. & hec e ca qz crispu
tudo no enata ho i eni s cap
sic e i. pposito licz istas no snt rps
nec imitatu e sic motu tnt p ex n
istoy iduisibiliu dicitu exister ista
& denoiat nuc go i uerificat d
me ego curro p h q s. l. cur s n i
sit mibi p h ista & d actu cur
sus i e mibi. no q aliq ps cursus
ist mibi quin sit facta uel fienda
s. ex actuali trinaroe & successie
ptiu ad iuice p exna. alif id
sibil coplatis d m' cur s i e ac
tu. De 2o pono ista distictone
q i motu etia considerat. Pri
e ei trinuatoz q n cessat snt x
nec snt ac defiat. 2m e consi
derare illud qd de eo e acceptu
ut e discretu & diuisu. & aliq liter
precisu ab eo q e accipiendu. 3
e considerat ut x. eorū ut consi
esse ad aliud q stat de eo & ut dis
cretu s rōz pōris & posterioris &
s hoc pono tres ppōes. Pri e
ista q motu qtu ad ei rōz forma
lem & qtu ad ee cotinuatm ipm
u. prius consideradu e preter ani
ma pbat cuiuscuq pncipiū suffi
tis motu e natura. 2o b s. 3o. nā
e pncipiū motu go. maior patz
qz natura e agēs. preter intellectū
Cōfir. qz ois motu tūc esset

niolēty qz sra p r extriseco go
z. 2o ppō q sumdo motu qtu
ad ee discretu ipm b. s. ab aia. sic
srelligedo qd e ee discretu. no h
de nū ab aia & i t p ee poif p acu
sio. s. substractu sit ex natura rei
hoc p. oticū qz ex natura rei con
tūc. qz nū illi ex natura rei no
i qd. s. motu ex natura rei in
cotu. no en cotinuat sēu copula
tur oia p. ei p. actū aie go. z.
maior p. qz coti. & discretu snt
opposite dē qz eidē realr i e no
pnt. Itē per illud p qd i est
aliqui discretu. per illud in e el
discretu. s. motu inest discretio
per aia. p. qz uidef actū aie go.
s. 3o ppō qz motu 3o sū p r e
ab aia. & e p r e aia. p r e a b aia
qtu ad ee discretu. Est aut & pre
ter aia qtu ad ei rōz cotinuatm.
hoc p. ex duabz p r e m i s s i s ex q
bus ista dependēt & inferuntur.
Sed iuxta predicta e dubitō
dicitu e eni qd ue p r e s successiuo
en no pnt sil ee. cotra qz suppo
sio q aliq d motu moueat. tūc
n illi p e adē motu q e i una p r e
e i alia ul alia & alia. si ead go mo
tus no diuidit ad distione mobil
q e cotra p h m 4o & 6o p h i c o z. s.
alia & alia cū sil oia p motu
antur. go p r e s p r e s motu erūt sil
s. motu e qd successiuu go. z.
Cōfir. rō. qz oē accūs qd ex
tēdit ad extēsiōē subī didit ad

distione subī. s. motu extēdit ad
extēsiōē sui motu subī. qz qtu
extēdit motu tūc extēdit i p e mo
tu. cū motu uha p r e cotinui totu
moueat. Rno ubi sēdū qd
p h m 6o b. motu didit multipl.
Vno ad distioz p r e s t p i s. s.
en q p r e a r. motu no pōt fieri
i instanti alif istas esset distioz cotz
mēsurās & mēsuratū debeāt h r e
ūnitatē nū tūnigenitatē. 2o me
2o didit motu ad distioz motu
qd qd dā moile b. p r e s q t i t a t i a s.
istō genralr didit oē accūs q ex
tēdit ad extēsiōē subī. unde a r.
i p r e s q t a fuerit supficies tantū
albū ee dicit. Pōt 3o etiā didit
ad distioz spatii sup r a qd sit mo
tus 2m eni q i spatio e una ps an
aliā sic p r e s t r a n s i t una ps q alia.
Vbi sēdū q distio motu s p
moile pōt dū attēdi. Vno q
ps p r e p a r t e moueat. & hoc e im
possē i q n o c u q coti. qz s se r o
moueret. Alio q p a d o motu
solū ad subī i quo e. & sic didit
ad distioz subī moile sicut albedo
ad distioz subī i quo e. hoc aut q
dem e scz q p a r s moile q s se r o
tu. mouet non mouet una. p a r s
ante alā h r e r i t a t e cōpādo u r r a
q p a r t e ad motu ab t e. & sil r con
pādo moile ad alq d signū deter
miatū i spatio. & sic p a r s b e n p r e
cedit p a r t e. hoc p a r t e. hoc dico ad
formā q nō habeo p i m p o s s i b i l i

qd alij ptes motus sūt similes in
 esse pmanēti p ut ualet ita pti^o
 & p faliens ptiū in hnt motu i ex p
 re motis absolute, hoc tñ non ob
 stāte ois p motu ul' ē scā p fida
 sūmō aū rēstā pti^o ex pte pti
 ul' spāti supra qd' fit motu ipol
 sibile ē qd' p' sūt nā, tūc p' scā
 ul' fida ēē sūt & p'or & p'osterior
 qd' ē impossib'. Huius uis rō ad
 rōes pncipales. Ap p'mā d' qd'
 motu p'du' p actione; ita qd' agēs
 mediare actō ē p'du' qd' motu; ista
 tñ actio ē p'du' cō, imediare ab agē
 te. Est inq' p'du' cō i instāti rāquā
 quo, nō tāq' qd', unde sic ē regula
 qd' illud qd' ē rō p'ductia alicuius
 rāq' quo nō ē p'ductia rāquā; qd'
 aliter ēē p'cess' in instāti qd' ipm
 agēs imediare ē dicitū ipi' actio
 nis nō mediare aliq' alia actōe pro
 ductia qd' inq'tū p'ductū tāq' qd'
 p' d' sup' p'ductō; p quā p'du
 cif. Ad 2° dico qd' ptes motu
 sic; nō sūt extra sū; i ē pmanēt
 sūt tñ i quodā sē successiuo & cō
 tinuatio & hoc sufficit. Ad
 3° dico qd' mo' ē eūsdē eētie cū
 rermio rēductie nō tñ formaliter
 & hēc de ista q'stione sufficiat.

VERITVR VT
 rum actio sit exns in
 agere formalr. Et ut
 qd' nō qz omē qd' ē in
 potētia receptia alicuius forme est

in potētia passiva respectu ipius
 forme, sed agēs i q' r' agēs & omē
 agēs nō, ē i pot' passiva qd' nō p'et
 rōis i potētia receptia, qd' actō nō
 recipit i agēte, maior p' recipē
 eni ē quoddā pati ut uidet dicit
 amētor 2° de aia, unde iō r' alle
 ctus passibilis d' passibil' p' passi
 tus qz recipit actus intelligendi
 elictū ab intellectu agēte, minor
 p'et nā aliter non ēē dā agēs
 distinctum a passio, & oē mouens
 moueretur qd' est falsum, est inq'
 dare mouens nō motum s' huius

Præterea actio & passio sūt
 diuisibiliter unius actus, s' passio
 est in passio qd' & actio, p'bat nā
 quonia; unus actus indiuisibil'
 non est in diuersis, cōns p'bat 2°
 huius & 2° de anima dicit eni est
 actus moueri & moti a cōtū & pas
 sio, actus autē; actio est actio, &
 passio est passio, ut uidet dicit
 qd' a, unde illa opinio ponēs con
 trariū uidet destruerē totā philo
 sophiā ut ph' loquū d' illa mā
 teria, unde 2° de anima dicit ap' s'
 sic sicut enim actio & passio sūt
 in patiente & non in agente, sic si
 militer actus sensibilis & sensitiu'
 in sensitiuo est, nēstio quomō dā
 rōis possēt dicere et loqui.

Præterea sequet' qd' omnis actio
 est immanens nō ē falsū qd' & aū
 falsitas dicit p' 3° mē^o ubi disti
 gūit actō; ap' i manēt & r' s' oē

3
 110
 ōia p'et ex quo r' quā nōlla actio
 trāit i passū, s' ē manēs i agēte sē
 qd' q' ois actio erit immanēs in
 oppositū at' ois for' realis alicui
 actu subō fa' i exns ipm for' ifor
 mās pōt dē ipō predicari & ipm
 denōiare, s' actio nō pōt denōiaf
 ipm passū i q'tū huius qd' a, maior
 pat' qz ois for' iformās aliquod
 subm q' h'ficat illud subm, s' omē
 subm qd' ē q' h'ficatū p' aliq' for'
 ē q' l' p' illū ut p' 3° & oē ab alio q' h'fi
 catū ē d' moiatū ab illo, qd' a, minor
 p' qz al' oē patēs ēē agēs i q'tū;
 huius. R' nō ubi sic p'cedā, p'ri
 mo eni q'ro utrū actio fūdet i mō
 tu tāq' i p'pō sū^o, & utrū actio sit
 distincta r' s' motu, 2° utrū actō
 sit aliq' forma r' s' p'ctia ul' sit for'
 sūm' at' a, 3° uidet' p'pōitū.

Quātū ad primū sciendū qd' ē
 una opinio scotizā^m ponēs ipsam
 actionē ēē for' formā r' s' p'ctia; &
 dicē qu' edā r' s' p'ctū tñ extri' ad
 ueniētē, nō d' p'emitte' qd' d' ē
 r' s' p'ctū i r' s' p'ctū ad ueniēs, aliq' ex
 trilec' ad ueniēs; & d' r' s' p'ctū in
 trilec' ad ueniēs d' ille q' pōit ne
 cessario positus extremis ut pōit
 r' s' p'ctū & filio ul' positus duab' at
 b' d' b' n'ccio cōsurgit respectū i
 ipā i r' s' p'ctū, s' d' r' s' p'ctū extrin
 sec' ad ueniēs ille q' nō pōit pōit
 tū extremis, s' q' r' s' p'ctū app'ia^o &
 qd' applicatō unius ad alie' p' r' s'
 r' s' p'ctū ē de g'ne r' s' p'ctū 2° nō ois

ōni lex p'nta ul' r' s' p'ctū qd' ē r' s' p'ctū
 tū extrilec' ad ueniēs q' nō pō
 nūit pōitū extremis nō ē; pōitū
 uelle p' h'ntū pōit' h'ntū nisi fiat ap
 plicatō s' r' p'ctū corpe & loco
 nō pōit ubi h'ntū ē fiat applicatō
 & h'ntū uidet' ēē i r' s' p'ctū boētū p' r' o
 de trinitate cap' 1° 5° ubi dicit qd'
 sūt aliq' p'nta q' r' s' p'ctū significāt, a
 uero q' d' r' s' p'ctū r' s' p'ctū ut illa lex
 predicamēta. Frācisc' de mar
 chia de isto respectu i r' s' p'ctū & ex
 trilec' mo^m sibi aliū ad ueniētē di
 cēs qd' dicit' ista lex p'nta r' s' p'ctū
 extrilec' ad ueniēs, eo qd' alie' r' s'
 extrēuū ē p'fectō extrilec' al' r' s'
 ita qd' unū extrilec' p'nt' ad aliud
 & aliud ab ipō p'nt' ut p' p' oia
 discurre^o, agens ē; aliq' extrilec'
 ce p'nt' ipm passū & locū locatū
 & h'ntū sūū subm' & qn' r' s' p'ctū
 gēs at' r' s' p'ctū d' r' s' p'ctū ad ueniēs
 p'nt' r' s' p'ctū op' r' s' p'ctū qz u^m extrē
 moy' aliud n' p'nt' nec aliud ab i^o
 extrilec' p'nt' s' p'nt' discurre^o p'
 oēs mōs r' s' p'ctū, n' eni duplū p'nt'
 cit dimidiū n' ecō, s' r' s' p'ctū duplū
 sit p'fectior r' s' p'ctū d' midū, s' r' p'
 inq'tūm pater non p'nt' filiu;
 sed p'nt' ipsum per actum ge
 neratōis per quam filius accipit
 esse, non tamen per respectū; pa
 ternitatis, quicquid tamen sit de
 hoc p'nt' p'nt' cōcō s' q' actō
 sit for' r' s' p'ctū saltē extri' ad
 ueniēs, qz illud qd' ē eēntial' ad

aliud e' e'ntial' r'p'ectm actio est
b' g' & maior p' de se mior pa
ter, qz imposs' e' cōcipe actōney
nisi cōcipiat aliqd q' sit per ip'm
actio eni' videt' q'dā factō q' n' pōt
cōcipi sine facto. Prefea quoye
cūq' abstractoye cōcreta sunt re
spectu ul' relatiō & sua abstracta
erūt rlatōes ul' resp'cūs, s' cōcre
ta actōis & passiōis sūt rlatiua ut
pat' 3° me^o, ubi d' q' agēs & pati
ens referūt i' 2° rlatōis, g' & ma
ior p' tū qz sūt idō cōcretū & ab
stractū, tū qz i' quocūq' g'ne e' n^m.
& reliquū. 2° e' alia op'io cui' 3°
dā doctoris, s' iacobi de bytino q'
pōit q' ip'ā actio e' for^a, simpl' ab
soluta, p' qz null' r'p'ect' e' pri
or natural' suis termis, s' actio e'
prior natura suis fmis g' & ma
ior p' sūt eni' rlatiua s' nat'ra in
p' edicāntis p^a, minor p', qz ter
min' ad quē ut dicit' r'f'f, actus
aut' e' p'duct' p' actōis, s' oē p'duc
tū e' post'ri' natura p'ducere g'
ū. Prefea, nul' r'p'ect' e' ult'ri'
fmis & ult'ia p'fectō p' actōe, sed
actio e' ult'ri' fmis & ult'ia p'fectio
ip'is p' actōe s' p' h'm 9° me^o, n'
eni' videm' ut habeam' v'isū sed
eo' habem' v'isū ut videam'.

Prefea nul' vidē r'p'ect' potest
h'fe p'les r'ios immediatos e'nt' di
stictos s' actio multos r'les habet
qz passione; & for^a p'ductā, g'
ū. Preterea oēs r'p'ectūs mutui

sūt i' eodē g'ne, p' d'at' q' eni' oppo
sita eni' sūt q' sūt sub eodē g'ne q'
rū ut r'p' e' p'ōt' s' actio & pa
sūt i' d'ict' r'is p'ntis ut p' 3° g' & .

Prefea r'ellectō & u'isio & uo
lūto & talia sūt q'dā for^a ab^o, sed
i' sūt de g'ne actōis, g' & a^o p'
tū qz sūt fmis ult'ri' & ult'ia p'fectō
sua; potētiay. Tū qz sūt p'
duc^a formay absolutay, saltē;
aliq' p'ta r'ellectō ip'is h'it'9, hab'it'
r'q' g'ra dicitur ex ip'is accētib' 2°
et h'icoy, q' q'dē h'it'9 e' q' h'it'9 q' e'nt'
ab^o, p' b' 2° qz oīs op'atō alicui'
for^a e' q'dā actō p' pa^a, s' illi h'it'us
sūt q'dā actōes g' & . Quid aut'
sit d' m' ut' q' ut'at' op'io possit tē
neri p' h'it'9. Tenēdo at' op'io;
scoti pōt' r'nderi ad rōes al'is doc
toris. Ad fmā q'nd' d' r'p'ect' r'p'ec
t'9 e' prior natural' & dico q' d'
plex e' r'p'ectūs, q'dā p' mō; act'9 p'
sicut r'ellectō & eq' & h'it'9, & e' al'is
r'p'ectūs p' mō; act'9 2° sic p'duc^o
& actō, tūc d' q' 3° oīs re^o p' mō;
act'9 p' posterior sit or^o nature
suo r'io & sū^o re^o tū p' mō; 2°
act'9 e' p'terior suo sū^o or^o nē,
qz h'it'9 e' cōe oī r'p'ectui, e' tū ordie
nafa p'or ip'ō r'io, n' ita q' r'is s' q' f'
or^o nafa ip'm sic' ip'ē s' sūū sū
dā^o & h'it'9 e' qz r'is r'p'ect'9 r'q'dā
e' al'itas s'ue cā aliq' sui termini

Ad 2^m q'nd' d' q' r'p'ectūs n' e' ul
t'ri' fmis, d' q' re^o sūt d' n' 2° h'it'9
se & for^a, s' ut excludit r' m' ut

3 3

calectio pōt' accipi ut excludit
calor e' genitū, alio^o pōt' accipi ut
nō excludit s' ut aliquo^o idudie
termis. Tūc d'ico q' licet actio nō
sit p'fectō ult'ia n' fmis alicui' ut
excludit r'is, sicut n' aliq' alius
r'p'ectūs, e' tū p'fectō ult'ia rōe ultimi
r'iquem attigit. Ad 3^m cū d'
q' idē r'p'ectūs nō pōt' h'fe p'les ter
mios immediatos dico q' ut'9 e' p'le
& p'rio sic q' ut' illo; n' sit r'is ra
tōe al'is, nō e' aut' icōueniēs q' ut'
r'p'ectūs haēt p'les & distictos ter
mios nō eq' p'rio & ime^o, s' ut' p'
se & p'rio, & al'ū rōe illi' nō at' sic
e' de actōe. Ad miorē q'nd' d' q'
actio attigit passū & r'is imediate
dico q' nō attigit p' 1° eq' p'rio & i
me^o, n' eni' attigit s'ue r'p'icit pas
sū nisi rōe for^a in ip'ō introduce
ita q' p'rio attigit r'is p'nta formā
& rōe ei' attigit passū, ul' forte
e' agēs p'rio attigit passū nō at'
formā n' i' mediate passū, & ita si
ue attigit passū me^o r'io sū ecō
uerso, s' r'is me^o passū, actio nō
h' p'les r'ios p' p'rio nisi unū, lic' 3°
2° rōe illi' accipiat aliud. Ad
4^m q'nd' ar' q' oēs r'p'ectūs mutui
sūt i' eodē g'ne, dico q' h'it'9 e' ut'9 d'
r'p'ectib' mutuis p' mōm act'9 p'
cui' sūt oīs r'p'ectūs de g'ne, r'la
tōis r'p'ectūs at' mutui q' sūt p' mō;
act'9 2° cui' sūt oīs act'9 2° non
o; q' sūt i' eodē g'ne. Ad 5^m d'
q' r'ellectō & uolūto & r'is nō o;

q' sūt for^a de g'ne actōis s' de ge
nere r'ellectōis s' d'ici sūt de g'ne
actōis sicut r'cia e' de g'ne r'latōis.
Ad p'batō; oīs op'atō 2° d' q' du
plex e' op'atō, q'dā h'it'9 r'is r'it'it'9
tū distictū ab eo' p'ductū ab ea
& post'iorē ea, sicut calectō e'
r'is e' calor & de r'is pōt' cōcedi q' e'
actio. Alia e' op'atō nullū h'it'9
terminū r'it'it'9 ul' p'ductū ab
ea & r'is nō e' de g'ne actōis, sicut
sūt r'ellectō uolūto & u'isio & h'it'
mōi op'atōes, n' eni' p' n' obiec
tū e' r'is r'is op'atō 3° cū ut'9 r'is
subm' q' p' p' p'elupponit, & r'is
nō sūt for^a r'latie s' absolute, sūt
ig' de g'ne r'ellectōis s' e' s' d'ici
sūt de g'ne actōis. Sic ig' pōt' d'
ad illas rōes tenēdo istā opp'ōnē
uerū p'tū qz alia op'io e' lat'is p'ba
bilis pōt' d'ici ad rōes scoti. Pro
cui' euidētia & r'ōib' soluēdis est
sciēdū q' triplex e' g'ne for^a. Est
eni' q'dā; formā q' p'fic' subiectū p'
se in ordie ad se tāmē nō i' ordine
ad aliud nec p'le nec per accēs ut
albado; & talis e' simpl' absoluta.
Est alia forma q' p'fic'it subiec
tum p' se & p'rio i' ordine ad ali
ud ut sūt r'ndō & s' r'ia, & talis for
ma e' p'le r'p'ectā s' m' 3° for^a
e' q' s' media i' r'is q' q'dē p'rio p'
fic'it subm' ordie ad se & 2° &
ex cōnti i' ordine ad aliud sicut ut
r'io & op'atō e' cū; al'is p' r'gntie
r'is ei' for^a e' aliq' ab^o e' r'is q' r'edie

ad aliud puta iobiectū & ista de
ē qdā ab² extrā p¹ subm ab²
ut aut b³ r¹ p¹ anexū ad obiect³
q d r¹ p¹ p¹ i ordine ad
aliud ut; ad aliud obm ad qd h³
nccio r¹ p¹ anexū. hoc 2° est
motu qd ē ētiras p¹ ab² & p¹
r¹ p¹ p¹. isto etiā mō d¹ de a cōe
& passioē q¹ sūt qdā entitates ab²
h³tes nccio anexū r¹ p¹ p¹. Per
h³ p¹ ad rōes. ad p¹ m¹ c¹ ē ē ad ali
ud x. dico q¹ u¹ ē si p¹ & p¹ rō ē
ad aliud. si a¹ p¹ & p¹ rō ē ad se &
z² 2° & ex d¹ ē ad aliud nō op¹.
nūc aut sic ē de actōe & passioē q¹
p¹ rō & p¹ sūt ad se. z² 2° & ex d¹
ti sūt ad aliud puta ad r¹ m¹. Ad
z² m¹ dico q¹ agēs & patiens p¹ d¹
sūt qz ut ut sūt cōerens actōis &
passiois q¹ ad ab² ētiratē u¹ sūt
ut sūt cōerens q¹ tū ad r¹ p¹ cūs nō
h³ ētiratē ab² p¹ rō sūt ab² z²
mō sūt r¹ p¹ cūs & illo¹ lo¹ phūs s¹
me¹. Quātū ad z² m¹ articulū
ubi erāt uideā duo pūta. Pri
mū ut; actō sūdes i motu tūq¹ i
p¹ p¹ sūda¹ ut subō. R¹ d¹ ē aliq¹
q¹ ipā actio sūda¹ i motu tūq¹ i p¹
p¹ rō sūdamīto ut subō. Ad hoc
adducit auctoritatē auctorū s¹
p¹ rō p¹ rō & hoc plaē uide¹ dicit
Sciēdū tū ut dicit q¹ motu p¹ p¹
ad actionē i d¹ g¹ cās. uno¹ in
g¹ cās efficiāis & sic motu ē po
sterior ipā actōe. alio¹ i g¹ cās
materialis & isto¹ motu est prior

actōe ipā sicut subm p¹ rō i p¹ o¹ e
cidē. nō aut imposs¹ ē dicit idē
ē p¹ rō & posterio¹ i diuersis gen
rib³ cāz r¹ s¹ i eodez sūt imposs¹.
Cōtra istā oppo¹ ar¹ sic nul
lum accūs ē rō p¹ d¹ cā sūt subō
eti nec simpl¹ prior suo subō. s¹
actio ē p¹ d¹ cā sūt motu g¹ prior.
m¹ rō p¹ ē enī p¹ d¹ cā p¹ actōe
agētis g¹ x. iō d¹ aliter p¹ actio nō
pōt sūdari i motu sic q¹ ei¹ s¹ b¹ m¹
& sūdamītu sūt motu s¹ sūda¹ i po
tētia actōe si cā sūt q¹ sūt i agente. s¹
aut tē sūt q¹ sūt i passioē sūdamītu
ē po¹ passioē de quo uidebit i se
q¹ n¹ s¹ 3° articulo. Ad rōes in
oppo¹ q¹ d¹ q¹ actō sūda¹ i mo
tu. dico q¹ auctoritas soluit se ip
sā. sicut enī dicit oīs actio sūda¹
i motu ita dicit ecō¹ q¹ motu sūda
tur i actōe. Ex quo seq¹ q¹ actō
nō itēdit dicere q¹ motu sūt subm
sue sūdamītu ipā actōis qz tūc
hic ēē circ¹ qz motu ēē sūdamī
tū actōis & ecō¹. I. actio ēē subm
sue sūdamītu motu q¹ ē imposs¹
solū g¹ itelligit q¹ nec ē motu sine
actōe nec ecō¹. I. actio sine motu
accipiēdo large motu ut est cōis
ad motu successiuū & ad d¹ mot
sue & ad mutato¹ q¹ cū s¹ i¹ b¹ l¹.
De z² pūto utru¹ actio sūt di
stincta a motu. rō ubi ē nna opi
nio cuiusda¹ doctoris q¹ ponit q¹
actō nō ē distincta real¹ a motu. hoc
p¹ sic p¹ q¹ oppo¹ sūt eadē

3

ipā iter se sūt eadē. s¹ opo¹ rō mo
tus & oppo¹ rō actōis sūt inter se
eadē g¹ actio & motu. m¹ rō p¹ rō.
qz oppo¹ rō motu ē quies. q¹ qdē ē
etiā oppo¹ rō actōis. sicut enī mo
bile q¹ nō mouet cessat a motu &
quiescit ita oē agēs q¹ nō agit ces
sat ab actōe & quiescit. g¹ quies
oppo¹ rō actōi sicut & motu. g¹
x. Preterea oīs for¹ fluēs sūt
successiua h³ p¹ p¹ ē motu.
s¹ aliqua actio cōi¹ ē for¹ fluēs
successiua h³ p¹ p¹ ē. g¹ x. &
ita si distiguat a motu eēt i quo
cūq¹ motu duo motu s¹ hoc ē fal
sū g¹ x. S¹ rō istā oppo¹ ar¹
illud qd¹ trāsit alio manēte ē disti
ctū real¹ ab ipō. s¹ motu trāsit ac
tio p¹ m¹ ēte. g¹ x. p¹ rō. quia
actio manet transeūte motu sine
mutatōe. h³ p¹ d¹ p¹ rō de gra
ui & leui. Cōstat ei¹ q¹ graue q¹ es
cit deorsū cessante motu deorsū
s¹ quies deorsū h³ aliq¹ actōz p¹ rō
u¹ t¹ trāsēte mutatōe sine mo
tu g¹ x. p¹ rō al¹ p¹ rō. qz q¹ rō ali
qd¹ ē magis p¹ rō & i meliori di
spōe rō magis & p¹ rō agit si
ē agēs naturale. ut pōt agere si ē
agēs liberū. s¹ graue quiescēs in
aliquo loco p¹ rō ut; deorsū ma
gis ē p¹ rō & i meliori dispōe q¹
exis sūt sūt. g¹ magis exis deor
sūt h³ p¹ rō; magis p¹ rō q¹ exis
sūt sūt. cū opatō sūt p¹ rō c¹ cū
rō h³tes eā & sūt p¹ rō. Cō

3

firmat qz ubi graue exis deorsū
h³tes opatōz p¹ rō ēē ibi sūt suo
p¹ rō ei¹ fine. cū sua opatō sūt ul
tim¹ sūt sūt. cū g¹ graue exis
i suo p¹ rō loco sūt i meliori & p¹
fectioni dispōe q¹ exis 'extra sūt
locū p¹ rō seq¹ p¹ rō p¹ rō in
loco p¹ rō erit magis acti¹ quā
exis alibi. s¹ nō ē ibi acti¹ p¹ rō
cū ibi real¹ nō mouet g¹ x. Ad
rōes illi¹ oppo¹ rō nō. Ad p¹ rō
cū d¹ q¹ rō oppo¹ rō sūt eadē. x.
cōcedo. s¹ rō nego minor ē. ad p¹
bationē dico q¹ quies oppo
sita actōi & alia ē q¹ ē oppo¹ rō mo
tus qd¹ p¹ rō q¹ sicut p¹ rō manēte
actōe trāsit motu ita pōt aliq¹
quiescere quātū ad motu sūt q¹ e
te oppo¹ rō motu nō quiescendo
ab opatione sūt quies oppo¹ rō
operatōi sūt actōis tale enī sim¹
& p¹ rō quiescit. licet nō s¹ quid
quia quies p¹ rō oppo¹ rō motu
nō opationi sūt actōi agentis &
ita quiescēs quiescēs nō oppo¹ rō
motu. simpl¹ s¹ quiescit licet nō
quiescat quies oppo¹ rō opatōi
Tūc dico q¹ large loquēdo de q¹
re alia est quies oppo¹ rō motu. &
alia q¹ oppo¹ rō actōi. unde cessans
ab ope d¹ q¹ cessat alia q¹ ē a motu
cessante. mo¹ h³ ei¹ mō q¹ d¹
die q¹ q¹ ab o¹ o¹. Ad z² oīs
for¹ fluēs x¹ d¹ q¹ for¹ fluēs ē du
plex. qdā q¹ sūt p¹ & p¹ rō sic q¹
de rō ei¹ est q¹ fluat. alia est que

nō fluit p̄ se & p̄ iō s; p̄ acc̄s. ita
q̄ nō ē de rōe ei; q̄ fluat. tunc di
co q̄ oīs for̄ p̄ iō flūēs ē mot; nō
z^o q̄n̄ ei; aliq̄ localī mo^o sic
mot; ip̄ localis fluit p̄. qz de ra
tōe ei; q̄ fluat. ita etiā sibi conie
flūit ip̄o p̄ acc̄s. nō t̄n̄ p̄. cū d̄
rōe uq̄ sibi nō sit q̄ fluat. s; p̄ iō
ēē p̄manēs sicut p; de uleio. nō q̄
mot; localis ultio terminat. q̄ t̄n̄
ē ei; dē rōis cū precedētib; flūit
b; rōe mot;. tūc ad b^o dico q̄ s;
aliq̄ actio sit flūēs hoc t̄n̄ nō ē p̄ se
sic q̄ dē ei; rōe sit q̄ fluat. s; t̄n̄ p̄
acc̄s rōe mot; cū quo ip̄a actio
actualī dū q̄ nō aut p̄. Quā
tū ad 3^m articlū i quo q̄ r̄ ut
i quo sit actio subīue. s; i agere
ut i patiēte. R̄ nō t̄n̄ p̄ iō disti
guo de actōe q̄ actio ē duplex q̄
dā q̄ nihil aliud ē re^o q̄no agere
feri ad patiēs. tenēdo q̄ sit for̄ rō
spectū n̄ saltē fūda^o quo me^o
& rōe cui; agēs f̄feri ad patiēs. &
ista ē actio q̄ ē p̄ntū distictū a pas
sione. Est t̄n̄ alia actio acta q̄
p̄ ē quidā effect; p̄ iō actionis &
idē cū passiōe istā aut distictōne
videt̄ ponere simpliciter supra p̄ntā
ūde simpliciter supra p̄ntā q̄ ē q̄
r̄ e facere poīf p̄ntū & nō factio.
R̄ nō q̄ iō ē qz fact; de actōe d̄
& d̄ effectū actōis. certū ē q̄ effect
ect; actōis ē fact; n̄ q̄ ē p̄ntū. s; fact;
facta. & de illa actōe loq̄nt̄ur &
cōm̄tator i d̄ i. et s̄ i. locis. A. x^o.

en̄; dicit̄ i 2° de aīa q̄ illud q̄ d̄ in
primis i sensu ē actio. certū ē q̄
q̄ nō ip̄rimis in ip̄o aliquid q̄ sit
de genere actionis. sed ē ei; effec
tus q̄ i eius sensu ip̄rimis. Est g^o
aliq̄ actio acta preter illā q̄ est de
genere actionis. & d̄ n̄ i hoc ille
due actōes qz actio que ē p̄ntū;
distictū ē q̄ quā ut p̄ quā ab aliq̄
ē aliquid. actio autē acta est s; q̄ ali
quid ē ab aliquo. esse autē a quo
aliud ē. & q̄ ē ab alio sunt rōes op
poīte. nec eīdem possūt p̄petere
sicut nec eīde; potest esse p̄ducēs
& p̄ducētū per unū respectuum
& respectu eīdē ut pat; de p̄re
& filio. & ita intelligit̄ a. x^o q̄ ē un; a
ctūs cū; passione & q̄ est secūm
idē subiectū & multa alia. si autē
querat̄ quare sic nominat̄. R̄ nō
quia actio que est de genere actō
nis ē simplī & fundamētālī i agē
re q̄ quātū; ē ex senct̄is lat; ma
nifestat̄ autē per effectū que est
actio acta. & quia sicut intelligitur
respect; intellect; ita nominat̄ &
ita manifestam; sicut per sensū;
apprehēdim; & ponit̄ exemplū
de caritate que licet sit actus no
tabilis quia t̄men est creatū late
ns in anima ideo nominat̄ per ef
fectū ei; q̄ dilectō ē. Hoc pre
missio pono d̄ i. q̄ i. q̄ ē. P̄ i
q̄ actio acta est in passio hoc p; nā
illa ē eadē cū passiōe ut ē ip̄a p̄
s; ē i passio. 2° ē i q̄ actio q̄

3

est de genere actōis t̄n̄ d̄m̄ ē ē for
malī ex n̄s i agere hoc p^o. oīs for
ma i formās realī aliq̄ subm̄ dat
aliq̄ eē ei formalī & hoc ē d̄ i. o; 3
forme. ita q̄ si ē absoluta dat sibi
eē abso^m s̄ i re^o re^o s; actio non
dat aliq̄ eē patiēti formalī. g^o a.
b^o p^o. qz t̄ ē eē q̄ d̄ sibi daret̄ ut
eē agere ut pati. nō pati. qz illud
dat sibi passio. distictū autē for
malī ē distictū eē formale n̄c p̄r
sibi dare agere qz t̄c oīs agēs eē
patiēs q̄ d̄ ē eīdē t̄n̄ s̄ i. si enī;
t̄n̄s factiō; calefactō; q̄ ē i aq̄ ut
dicit̄ d̄ i. aq̄ calefacere t̄n̄ ipsa
aq̄ se ip̄a; calefaceret. Cōfir^o
qz q̄ b; cū q̄ q̄ lī aliq̄i effectus
repu gnāt d̄ d̄ ē repugnat̄ equalī
p̄ r̄ ip̄o; effectū. s; ita repug
nat̄ passio actio aq̄ ē agere sic re
pugnat̄ agēti passio aq̄ ē pati. g^o
ita repugnat̄ passio; actio acta
q̄ ē agere sic repugnat̄ agēti passio
passiva q̄ passio ē pati. Preterea
impossī ē acc̄s precedere suū;
subm̄ s; actō ē prior passio ut sic.
g^o a. b^o p^o. qz passū nō ē passū;
nisi p̄ actō; s; oīs cā ē prior suo ef
fectū. g^o a. Preterea finis iri
secus alicui; rei ē ip̄a re. s; actio
ē finis iri t̄lec; p̄ actō. g^o a. a^o.
pat; qz si nō eēt i ip̄a re. cui; ē fi
nis iri t̄lec; iā eēt extra & nō iri
mior p; qz oīs finis extra r̄du c̄r
ad finē iri. s; actio nō p̄t reduci
ad aliquē finē agēis. qz nullus ē

intermedi; g^o a. Cōfir^o bo^m
alicui; & p̄fectio nō sep̄t̄ ab illo
sed finis ē bonū q̄ d̄ & p̄fectio rei
cui; ē p̄ cōm̄tator ē s^o me^o cōm̄
to; g^o a. Preterea oēs q̄ d̄ re
feri realī ad aliud referi realiter
ad ip̄m p̄ aliq̄ q̄ est realiter in eo
ita q̄ illud q̄ d̄ referi i eo aliq̄
relatō mutua nō eēt nec realis. qz
dico p̄ sc̄ia; & sc̄ibile & deum &
creaturā. sed agens referi ad pa
tiens p̄ actionē. patet s^o me^o ubi
dicit̄ qz 2° mō; relatōnis sū datur
sup potētī; actiū & passivā; ut
calefactiuum ad calefacere ut i
p̄ra actū potētī; actiū & passivā
puta sup actō; & passiōe ut cale
fariēs ad illud q̄ d̄ calefit. Con
firmat̄ nihil referi realī ad aliud
p̄ illud q̄ d̄ nō ē rea^o i eo. s; actō p̄
q̄ agēs agit referitur ad patiēs ut
dictū ē nō ē i agere. g^o a. Con
firmat̄ ite; nulla duo referūtur
mutuo quorū; q̄libet nō includit
relatōne p̄ quā referi fact; & rō;
fūdatiā; illi; respect; sed relatō
agentis ad patiēs ē mutua. sicut
enī; agēs referi ad patiēs ita econ
uerso ut patet s^o me^o. g^o a.
Cōfirmat̄ 3°. q̄ oīs respect; re
fert realī suū fūdamētū i quo est
s; actio p̄t ē respect; i passio ex n̄s.
g^o actio referi realī ip̄m passū. s;
nō referi ip̄m ad agēs cū agēs n̄
sit i mō; actōis. g^o r̄ fert ip̄m passū.
rea^o ad se ip̄m b^o aut ē s̄ i. g^o a.

Preterea impossibile est quod aliquid
mutetur in aliquid a se ad se. negatio ad
contradictorium positum nisi per adu
tum nouum alicuius forme noue enti
tatis nouiter sibi adueniens. sed
si aliquid nouiter mutetur de non agere
re ad agens. 2° quod sibi adueniat
nouiter aliqua entitas noua. sed
illa non est nisi actio. 3° maior pars
quod nihil mutatur nisi per aliquid quod ab
ipso recedit uel sibi aduenit. 4° et

Preterea quod in se potestatem per
primam actus sunt in se impossibiles & ipsa
potestatis illa patet quod quanto aliqua
magis sunt in actu tanto magis sunt
impossibilia sicut duo alba sunt in
se impossibilia in eodem magis duo albi
bissima erunt impossibilia sed actus
potestatis actus est agere & potestatis pas
sive est pati. 2° si actio & passio sunt
in eodem impossibilia & actus potestatis
& passiva erunt impossibilia sed po
tестatis actus & aliquid potestatis pa
sive sunt impossibiles ut potestatis calefa
ctio & calefactibilis 2° sicut aliqua
actio pura calefactio non est in passio

Preterea philosophus dicit quod actio &
passio sunt unum sicut motus ascendens
eis uel descendens. & sic est eadem di
stinctio unum ad duo & duo ad unum
& unum ad duo. nunc autem constat quod
motus ascendens & descendens non est
formalis unum motus cum sint opposi
ti. sed materialis ratio spatii inter me
dium quod est idem ratio terminorum sicut ex
cremorum. & non sunt eadem unum motus

subiecto. sicut autem motus ascendens
est id quod ascendit. sicut autem motus
descendens est mobile quod descendit. Ita
istiusmodi non sunt unum formalis nec
subiectus sed sunt unum motus quod
ad extremum. hec dico de ratione unum
ad duo & duo ad unum. Sed
contra ista contra dicitur 2° 3° ar^o. primo sic.
omne illud quod habet aliquam formam
realem nunc quia prius non habet est re
mutatum. cum 2° actio sit aliqua for
ma realis noua si ipsa est in agente se
quiritur quod omne mutans mutetur & omne
mouens necesse mouetur & omne agens
patitur necesse. sed hoc est falsum ut de
ducitur 2° in 3° huius. 2° Pre
terea potestatis equalis potestatis & to
talitatis principii passiois & ipsa suffi
cienter appropriatis necesse sequitur actio
& hoc in agentibus naturalibus. cum 2°
totale potestatis actiois sit agens & etiam
totale potestatis receptum ex quo est in
ipso. sequitur quod agens circumscrip
tum potestatis extrinsecum se agit in se ip
so cum sit sibi ipse sufficienter potestatis. &
inalignis se calefaceret se quocumque
obustibile circumscrip
tum quod tunc omnis passio esset coe
gens agens. 2° maior est 2° me^o

Item nullum agens potestatis transferre
aliquid in aliquo formalis nisi illud
quod formalis transformatur sit in illo trans
mutato. sed agens transformatur passum
formalis per actum. 2° 3° patet quod
nunc transformatur per aliquid formalis ab
ipso separato. licet bene effectus. b^o 2°

3

quod potestatis actus est principium trans
formandi aliquid in aliquid. 2° me^o
2° actus potestatis actus est quo agens
formalis passum transformatur. Con
firmatur quod si aliquid formale sit quod
agens potestatis passum transformando
ipsum quod ipsa actio agens ita quod actio
se tenet ex potestatis & illud for
malis transformatur sit in passio. 2° ratio
agens habet rationem principii effectum
sed omne est potestatis actus uel
habet potestatis actus 2° actio erit
sua potestatis actus uel includit ipsam
quod est absurdum. 2° Ad idem
arguitur quod dicitur de creatore quod dicitur non
potestatis est in deo cum sit forma noua ad quod
dicitur est in questione de fine. Sicut
arguitur quod dicitur per processum in finem quod
sunt prius rationem potestatis huius. 3°

Ad alias rationes respondeo ad primam
cum dicitur omne illud quod habet aliquam
formam. Dico quod mutari est alter
se habere nunc quod prius & hoc
omnis mutatio est de duplici opposito
in duplici opposito tunc de potestatis
mutatiois ad mutatiois. & de oppo
sitione terminum ad terminum accipiendo
totale rationem mutatiois. Tunc ad
formam quod dicitur omne quod dicitur omne
illud quod habet nunc aliquam formam
realem per quam transit de opposito in
oppositum mutatur agens enim non sic se
habet ad actum quod actus sic in agente
recipitur quod nihil ab ipso abicitur & ideo
licet agens transeat de potestatis in ha
bitum non tamen de termino potestatis ad

3

119

terminum potestatis. quod est oppositum potestatis
termini. & ideo non mutatur potestatis licet de
non habeat aliquam formam quam prius
non habet per contrarium autem passum re
cipiens potestatis transformatur & mu
tatur potestatis quod sic passio in eo recipitur
quod aliquid ab eo expellitur. & ideo transeat
de potestatis non solum ad habitum sed etiam
ab opposito contrario in oppositum contra
rium. & ideo omne passum mutatur. Vel
potestatis dicitur aliter quod mutatio sicut du
plex uno stricta. & sic est transeat ut di
ctum est de duplici opposito in duplici
opposito. alio large per quocumque
transitu etiam de simplici opposito in
simplici opposito. tunc dico quod po
tестatis accipiendo mutatiois maior est talis
2° autem modo accipiendo mutatiois 2°
est uera. non enim omne quod nunc habet aliquid
formam quam prius non habet transeat de
duplici opposito in duplici opposi
tum. tunc de opposito mutatiois ad
mutatiois & de ipso opposito terminum
ad terminum. sic in potestatis est de agere
actionem recipere. licet enim agens ac
tionem recipiens nouiter transeat de
opposito actus potestatis de potestatis
eis in actionem. non tamen transeat de op
posito in oppositum per modum terminum.
actio enim non est actus alicuius uel
mutatiois terminum & ideo licet agens
mutetur sed quod per quocumque transeat de op
posito actus ad actum non tamen transeat
mutatur quod non transeat de opposito ter
minum ad oppositum terminum. patiens
autem quod transeat de opposito terminum ad

oppositū terminū motū simplē
Ad 2^m dico q̄ nō o; q̄ oē hñs
totale p̄cipiū actiuū & passiuū;
app̄xiatū possit agere q̄tūcūq;
eni aliqd p̄tēs se mouere loca;
babeat i se p̄cipiū totale motū
& receptū motū, tamē si nō esse
aliqs locū extrinsecū nūq̄ se possit
mouere localī, qz motū localis n̄
tātū req̄rit subm̄ & p̄cipiū effe
ctiuū, s; etiā p̄teriorē motū; ip̄
sicut etiā hñs aliqs habeat poten
tia; uisua q̄ ē p̄cipiū elicitū &
receptiuū uisionis, nunq̄ tñ p̄t
uidere nec uisionē elicere nisi ha
bico p̄ni obiecto quādōcūq; aut
aliqua forma ē p̄pter aliqd siue
ordinat̄ ad aliqd nūq̄ p̄t in actu
quātūcūq; sit ei; p̄cipiū actiuū
nisi ponatur ad aliud ad q̄ ē ordi
nata, sicut patet de potētia uisua
q̄ nō p̄t in actu uideri sine obiec
to, sicut enī cōstat q̄ om̄is actio ē
p̄pter terminū & ordinat̄ ad ip̄m
& ideo dico q̄ licet ignis sit totale
p̄cipiū calefactōis & actū & re
ceptiuū nūquā tamē uirtute ig
nis p̄t poni nisi ponat̄ aliq̄ sub
iectū formalī puta caliditas, p̄
ter quā itendit̄ sicut aīal existens
extra locum non potest se moue
re localī, Itc; babeat i se p̄cipiū;
actiuū & receptū motū, qz i loco
nō p̄t poni uirtute ei; terminū
magis localis puta ubi, p̄pter quā
cludet̄ p̄cipiū motus. Ad

aliud nō ubi sciēdū q̄ i transmu
tatōe cōcurrūt ista, priuū est ali
quid trāsmutās aut agēs qd̄ trāsmu
tat. 2^m ē potētia actiua uel
trāsmutatiua mediāte qua trans
mutat. 3^m ē ibi actū potētie ac
tiue seu trāsmutatiōe q̄ etiā con
currūt ad eō quodamō trāsmuta
tōe. 4^m ē ibi passio uel trāsmu
tatio passiuā q̄ est qd̄ effectū ip
sius actus potētie actiue. 5^m ali
cōcurrūt aliqs terminū uel p̄tra
aliqua forma iducta ut quādo ig
nis trāsmutat aquā, p; 6° quādo
ista oīa cōcurrūt. Per h̄ ad for
dico q̄ maior ē uera si illud nō sit
actū potētie trāsmutatiue uel ipsa
potētia trāsmutatiua, si enim illud
erit effectus alicui; potētie trans
mutatiue uel aliquis terminū indu
ctus, agēs trāsmutabit passū; p
ista iactentia, ei sufficit q̄ aliqd
sit iductū p qd̄ trāsmutat puta
passio p̄ terminū passionis. Ad
cōfirmatō; dico q̄ nō seq̄r̄, & req̄
rit̄ q̄ actio sit i potētia actiua nec
habēs ip̄s, s; sufficit q̄ sit actū po
tētie actiue. Ad rōes p̄cipia
les Ad primā cū dicebat̄ oē qd̄ ē
i potētia receptiua, dico q̄ i p̄t
negari, & si p̄bat̄ p hoc q̄ recep
tū passio & recipere ē pati, utriq;
istū simul negare. Ad cui; u
euidētā qz p̄pō i^o est uulgata &
magnā h; apparētā. Est sciēdū;
q̄ receptibile siue forma iceptiua

3 3 114
in aliquo subiecto p̄t recipere,
puta agēs & haec est, potētia icep
tibilis, passio & haec est i subiecto
receptibilis, & 3° terminū actōis &
passionis, tūc dico q̄ aliud ē reci
pere formā aliquā & aliud ē pati
qz aliq; aliqd recipere p̄t tñ non
pati, p̄bat̄ qz nihil patit̄ nisi me
diāte passione, sed subiectū p̄p̄
ordinis nature recipit aliquā for
mā anteq̄ iā iō; passione; habet
p̄būō qz qd̄ ē cā alci; ē ordinē
nature p̄p̄ illo, sed actio ē cā pas
sionis 6° p̄p̄ infor̄ actio subm̄
siue iheret̄ subiecto & recipit in
ip̄o realī q̄ passio 6° 2°. P̄ter
ea in agēdo siue i fieri subiectū
recipit aliqd puta actōnē & ip̄s;
nō patit̄ ita iōendo hñs subiectū
terminū actōis, cessante actōe &
passione semp̄ recipit ip̄m qm̄ for
mā quā diu ē cā tā diu recipit in
ip̄o nec tātū subiectū ip̄m patit̄
quā diu recipit formā ip̄am, tūc
6° ad rōes; dico q̄ recipere formam
ē p̄t duplī, qz uel, manente pas
sione uel nō mediāte passione, sed
tātū iheretia, nō dicit̄ illi; formā
q̄ iā recipit illud subiectū i quo
est tūc, concedo q̄ oē qd̄ recipit
aliquā formā mediāte passione de
genere passionis uere & realiter
patit̄ qd̄ aut̄ recipit aliquid non
mediāte passione s; mediāte iher
etia de genere relatōis nō patit̄
p̄p̄ie, sed tñ, iheretia & qz agēs

recipit actōnē p̄p̄ quā natura q̄
passio seq̄r̄ iō nō recipit eā passio
nē mediāte, ubi cūq; enī ponitur
actio ordinē nature p̄cedere pas
sionē ibi nō potest recipi mediāte
passione, s; mediāte tñ iheretia
q̄ est de genere relatōis, & iō cū;
actio recipiat̄ i agēte ante omne;
passionē p̄ cōns nō op; agēs pati
sicut nō patit̄ p hoc q̄ recipit ac
tionē, actio enī nō dat subō q̄ pa
tit̄ s; q̄ agit, sicut passio dat libi
q̄ patiat̄, & iō qm̄ arguit̄ oē reci
piēs aliquid patit̄ dico q̄ ē falsū;
sicut de eo q̄ recipit actōnē, falsū
ē enī de recipiēte quātūcūq; formā
a tam a passione nisi recipiens re
cipit eā mediāte passione, tūc enī
seq̄retur q̄ diu subm̄ qd̄ cūq; i
formaret̄ aliq̄ formā tā diu pate
ret̄ ab ip̄a qd̄ ē falsū. Ad 2^m
dico q̄ actō actiua ē tñ, actū cū pas
sione & idē secū subiecto & per
cōns ita intelligit̄ agēs & cōmtator
ubi cūq; loquat̄. Ad 3^m dico q̄
aliquā actōnē cō iheretia p̄t esse
duplī, uno formalī alio cālit̄
p̄p̄ oīs actō ē iheretia sic q̄ p̄ a
tenant̄ i agēte formalī, 2° iō
oīs actio ē iheretia sed solū ila q̄
nihil det̄ aliqd̄ extra se, itelle, tō
6° & uolūtō solū iheretia iheretia
et formalī, & cā ē qz nō trāseūt
eorū op̄atōes extra, licet forsant
alī p̄ actū uolūtatis al qd̄ de: eltri
quāt̄ extra licet uolūtatis non sit eā

inior pbat qz des e ex^m ifinoy
qz no iprelentat certa nec deter
miata. Prefea qcuqz des pot fa
cere succellive pot facere si p. m^a
lit repugnā^a t'is fallitatis i effcū
s3 des pot facere succelli^e ididua
ifinita cū possit mūdū ppetuare
g^o x. maior p3 qz eius factio una
drā t'pis deterrmāf. Prefea ubi
maior p'alitas nō dicit maiorē re
pugnātiā; nec ifinita p'alitas ar
al quā repugnātiā. s3 coex^m plu
riū idividuoy simul nō ē maior
repugnātiā quā paucoy. g^o infi
nitoy coex^m non erit al qua re
pugnātiā maior accipitur abaxp
4° hui9 ubi dicit qz si i eodē loco
possint esse plura corpa eadē rōe
ifinira. Cui9 rō ē qz coex^m n'ia
plurū nō dicit maiorē repugnā
tiā quā paucoy. g^o nec coex^m in
finitoy. mior pbat. nā nō ē maior
repugnātiā si sint mille uel duo
milia idividua alicui9 spei ut al
cui9 nature qz si eēt decē milia.
R^o ad p^mū cōcedō maiorē
ad minorē dico qz nō sūt possibi^a
ifinira s3 finita i ifinitū. ultra enī
q d'cū3 pdu cū des pot pl^a pdu
cere nō g^o sūt possibilia ifinira s3
finita i ifinitū. Ad cōfirmatō3
dico qz natura specifica nō parit
coicari s3 ifinitis. qz hoc nō ē po
ssibile s3 finitis i ifini³. Ad 2^m
dico qz si oē pot sūt cōiūcti sic qz
coll^o oīs nūs ut diuisa s3 dicit

si3 sic ē ōra & ē sent⁹ qz blira i^m
nū3 pductū & illū & illū des pōe
pduce^r maiorē s3 tūc b^o ē falsa
nā nūs qz ē maior oī nūo sic dicit
sūpro pū i^o & i^o x. n^o se^o qz sit nūs
ifin⁹. si ōo sūaf li oē cōiūcti s3 im
plicaf mai9 ipossi^e nā des nō pōe
pduce^r aliquē nūs qz sit maior oī
nūo pducto ut possibili pduci a
deo nā i^o nūs qz ē ali9 & dicit⁹ ab
oī nūo possibili pduci a deo non
erit possibilis pduci a deo. aliter
eēt tradcō. s3 i^o nū9 eēt h^o. g^o
x. & iō dicitū sūt sūp⁹ qz sūmō
li oē cōiūcti spug^a ifinitis. Ad
3^m dico du² uno^o qz des nō ē ex
plur ifinitoy s3 finitoy i ifin^m. s3
ista succellio se³ ex pte obiecto
rū. aliter dicit qz lic3 rep^rer ifi
nita nō tū ipā pot pducere simul
unde & si des haberet ex^m ali9
succelliti nō pot ipm simul pdu
cere qz hoc sibi ropūgnat. ifin^m
aut ut dicitū ē iclu^o qdā succell^o
unde coiter dicit qz ex pte de nō
ē repugnātiā s3 ex pte effect9 qz
nō ē ifinitatis capax. n^o dico tū³
qz des nō pot pduce^r ifin^m qru3 ē
ex pte sui qz cuilib3 potē^o actie
corū3 s3 sua pō passiva s^o & 9° me
tha^{ce}. Ad 4^m dico qz ce^o a^o
si nō sit spugnā^a ex pte illoy ta
liū pducedoy succ^o dico tū³
ē spugnā^a n^o lic qz u^m id^m rpu^o
alfi i ex^m. s3 eo qz nō ē possi^e inf^o
pdu^o & eo qz pō dei poss3 exbau

3 3 118
riū ultra ei3 oā pduca pnt pl^a
& p'la pduci i ifinitū. Ad 5^m
dico qz si maior sit absolute sūpra
nō ē uera nec adducit iuxta men
tē axp. uult enī pbat qz duo cor^a
nō possūt esse i eodē loco. qz eadē
ratōe ifinira quā dicit. qz tāta est
ipossibilitas qz duo cor^a possunt
existere simul quāta ē qz ifinira
possūt simul existere qz si hoc eēt
eadē rō: eēt possibile de ifinitis
sic nō ē i ppoito qz p'alitas decē
idividuoy nō icludat repugnātiā
ifinira tū pl^a ralitas arguit. 2°
cōclō ē ista qz nulla magnitudo ē
actual^o ifinira. hoc pbat qz talis
magnitudo aut ē ifinite uirtutis
aut finite nō finite qz cū ipā hēt
pres ifinitas & in qualibet parte
sit aliqua pfectio. cū oīs entitas
po^o spāter absoluta dicit aliq
pfectōe. g^o talis magnitudo iclu
dit i se ifinitas pfectōs. s3 oē iclu
dens ifinitas pfectōes ē uirtutis
ifinite g^o talis magnitudo nō po
terit esse uirtutis finite nec ifini
te. pbatō qz tūc possēt moueri in
ifin^o. pbatō nā qualis ē pportio
mobilis ad moile ut mouētis ad
mouēs i uirtute s3 quā mou3 ut
mouēt. rā^o s3 ē pportō mot9 unū
ad motū alteri9 i uelocitate & tar
ditate. illa ppo pot sumi ex 6° h^o
& pot sūt declarari ex una simili
ppōne poita i 4° hui9. sicut uir
tutis alicui9 ifinitis ad uirtutem

alicui9 finite nulla ē pportō. sic si
niti ad ifinitū g^o n^o mot9 hui9 ad
motū illi9 ē aliq pportō. sicut li
b3 mot9 s3 i tpe ad aliu motū fa
ctū i tpe ē aliq pportō 4° h^o g^o cū
mot9 uirtutis si^e sit i tpe mot9
uirtutis ifinite erit i ifin^o. h^o aut ē
falsū & ipossibile g^o ex quo seq^r
Prererea talis magnitudo infi
nita ut esset diuisibilis ut idiuifi
bilis. nō idiuifibilis cū sit qd d^m
n^o diuisibil^o p^o qz didat i duas
pres reales tūc i^o due p^o ē fi
nite ut i finite. nō ifinite qz tūc p^o
eēt eq^olis toti^o ē esset dicere manus
ifin^o cū oē rō^o sit mai9 sua pte. q^o
p^o utiqz ē ipossibile & n^o ē qz r^oer
de una pte si eēt diuisibilis uel in
diuisibilis sicut pri9. & sic pcede
ret i ifinite. nec pot dici qz sint fint
te qz finitū nō pot constituere fi
nitū qz nihil constituit illud a quo
excedit ultra oēm pportō3 & in
ifin^m. Prefea n^m actual^o ifin^o
ē actual^o ifinitū. s3 oīs magnitu
sensibilis ē actual^o fiata g^o x. a^o
p3. qz ifinito repugnāt tradcōe
fiari ut p3 3° h^o b^o p^o. qz oīs ma
gnitudo sensibilis ē ali9 fi^o. non
in q^o pot dar aliq cor^o sens^o qui
sit ali9 fi^o. figura^m aut s3 sua dif
finitō3 & descriptō3 ē qz rō p^o rō
dies. Prefea oē cor^o sens^o ē mo
bil^o nā ei3 ē p^m mo^o. s3 t'is mag^o
si ponit nō eēt mo^o. qz p^o mouēt^o
s3 iur^o p^o ali^o t'is mo^o rō^o p^o circ^oari

nō motū rētro cū exta senō ha
 beat locū ad que; moueri possit
 ex quo enī ē infinitum totum oc
 cupant, nec motū circulati cum
 eis latera distēt iū finitū & p̄ cōn
 una ei; pars non poterit moueri
 ad motū alteri; q̄ tñ op; in motu
 circulari. Preterea quāritas &
 tāntitas idē sūt sic q̄ tū & tāū. nī
 qz unū ē interrogatū m̄ altē respō
 siuū, sed tāntitas repugnat infini
 tō oē tāū sūt bicubicū; ul' tricū
 bitū l' alicui; talis mēsure & pu
 re determinate. gō p̄. Preterea
 ista magnitudie p̄ducas ul' deus
 pōt sibi addere al' qnā parte ul' nī
 si nō gō ei; pōt ex hauris & termi
 nat & itē ex cū sit nūc eq̄lis virtu
 tis sicut prius & p̄io poterit p̄du
 cere & per oīs nūc si gō pōt nūc
 gō i' nō p̄ addi aliq' d' infini; qz re
 pugnat infini; radicē. S; extra
 illa; cōcl' arguit sic, oē totum
 cōstitutū ex infinitis p̄tib; nō ē
 infinitū, sed oē cōtinuū actu est
 cōstitutū ex p̄tib; actuali; infini
 tis gō ē. maior pars qz ip̄ssibile
 ē qz ex infinitis possit cōstitui fini
 tū sicut ex finitis infinitū, mior p̄
 bas, nā oē diuisibile i' infinitū habz
 aliqua cōstitutia s' q̄ ei; d' pōt
 durare i' infinitū sed si i' cōtinuo nī
 eāt finite partes diuisio nī possz
 dāre in infinitū, nā ex quo finite
 sunt possūt esse cōcepte. gō ē.

Preterea deus pōt attribuere

illi magnitudini q̄ sibi nō repug
 nat. s; finitas & infinitas nō repug
 nat magnitudi. ini. p̄io hui; finitū
 & infinitū quāritati cōgruūt. gō ē
 Cōirmaf nulla passio adeq̄ ta
 alicui subiecto repugnat illi subō
 sed finitas & infinitas ē passio dif
 iūta quāritatis ipsiq̄ adequata.
 gō ē. Preterea oē totū nō iclu
 dēs repugnātiā ē passio, sed mag
 nitudo actu infinita ē hui; gō ē
 maior ē eui; qz nihil ē ip̄ssibile
 nisi includat repugnātiā. mior p̄
 bas qz qd' est p̄se unū nō iclude
 repugnātiā ex repugnātib; eni;
 nō pōt fieri unū perse magritū
 aut infinita est perse unū sic &
 finita. Preterea potētia dei est in
 finita tūc p̄ducatur magnitudinē;
 quāritā pōt ex quo ē finita p̄s. n.
 magnitudo p̄ducatur ul' ē finita l'
 infinita, nō finita qz deo pōt sup
 qd' cūq̄ finitū & sic poterit maio
 res p̄ducere cuius oppositū fuit
 suppositū, si finita habet p̄potē
 R. nī ad p̄mum ubi sūt multi
 modi solutiō. Prius ē mō; fran
 cis de maronis. q' dicit q' plura
 actu diuisa sunt simplr plura, tñ
 plura actu indiuisa ut abstrahū
 a diōe plura sunt s' quid, sed sunt
 simpliciter unū; p̄p̄ idē; pōt
 re aut infini; q̄ tū f' qd' nulla ē repug
 nātiā ut dicit p̄e i' cōtinū gō i' cōtinū
 sūt infini; p̄es s' qd' & iō; s' hui; unū
 infinitū s' quid qd' in rep̄ natura

nō repugnare. Aliter i' nō; cho
 mas anglicus ponēs istā diffictōnē
 q' i' cōtinuo sūt duplices p̄es qdā
 actuales, qdā potētiales. p̄ actua
 les dicūt p̄es ei; dē quāritatis & ex
 nūo & q' tū rāte talū; dicit mag
 prius; totis. p̄es potētiales dicūt
 p̄es ei; dē p̄portōis & s' nū; illaz
 priū nō uariat corp; s' magnitu
 dinē & p̄uitatē qz tot sūt p̄es ta
 les i' grano mili; ul' i' millelima p̄
 re ei; quot ito; uniuerso qz ut
 biq̄ sūt infini; p̄ hoc dicit q' licet
 i' cōtinuo sint infini; p̄es poten
 tiales nō tñ actuales, tñ tñ oēs
 sūt p̄e. 3° ē alter mō; soluēdi
 an reali; q' i' cōtinuo nō sūt p̄es in
 finite sed finite i' infinitū, ita q' nū
 quā ē de ueritate ad ultimū rāō ei;
 ut dicit infini; ē forma successiua
 ut etiā fuit p̄batū i' p̄io articulo
 in successiuis aut sūt finita i' i'
 gō ē. Aliter dicit qdā doctor
 q' i' cōtinuo nō sūt p̄es finite nō
 finite nūo & qz nullū nū; cō
 stituūt, dīo enī cōtinuū nū; cāt,
 cāt enī numer; ex diuisōe cōtinui
 3° hui; cū q' nō sūt p̄es diuisō
 seq̄ q' nullū nū; constituāt.

Hic dicit quidā aliter sic, q' alī
 quid ē infinitū pōt ē dupl' p̄io
 mō i' facto ē & i' accepto esse ul' i'
 fieri & i' accipiēdo. p̄io dicit infini
 tū eni; tot sūt accepta q' nī pōt
 sint plura accipi ut dicit linea in
 finita sicut cui; nulla pōt fieri ad

ditio & hoc mō p̄bat ax^o in 3° h^o
 q' nō possit corp; i' finitū ē. 2°
 mō dicit infini; eni; post aliqua
 p̄s accepta possūt plura & p̄s
 accipi i' finitū ita q' accipiēdo luc
 cessiue unū post aliud nō ē datē
 terminū p̄im uocaf' i' finitū i' a
 2^m uero i' potētia & i' fieri. Est
 alter; sciēdū qd' dicit q' diuisibile
 nō denotat actū s; potētiā qz disti
 bile dicit q' pōt diuisi; dicit gō cō
 tinuū q' nō habz p̄es infinitas in
 accepto ē ē q' cōstituāt infini; i' actu
 habz tñ infinitas i' fieri & i' accipiē
 do unā post aliā & iō; sufficit q' sit
 finitū i' potētia, de hui; solutiōib;
 tenas quas uolueris ul' q' enī in
 hui; illā mā; omīto. Ad 2°
 dico q' finitas actualis & infinitas
 potentialis cōgruūt quāritati &
 nō repugnat sibi ip̄ssibile; autē
 actualis sibi repugnat & ideo de
 uo nō potest sibi dare eam p̄ hoc
 etiā patet ad cōfirmatōnē. Ad
 tertiu; dico q' maior ē uera negari
 do tamē minore; ad p̄batōnē di
 co q' si magnitudo esset infinita i'
 cluderet repugnantiā sic q' infini
 tas sibi repugnāret non q' partes
 ille ad inuicem adhuc tamē iclu
 deret repugnantiā, declaratur
 exemplo, si enim homo eēt a 3° in
 esset per se imum hoc tamē i' p̄ti
 gnantiā includit. Ad q̄rtu;
 dico q' deo nō pōt p̄ducē aliq' mā
 gnitu; nisi ip̄s q' ab ip̄o possit

produci qz dicitur potēte actū
correspondet sua potētia passiva.
cū gō magnitudo infinita non sit
possibilis produci sed finita i. i.
tū. ideo dēns nō poterit produci
magnitudinē infinitā sed finitā in
infinitū. ita qz ultra istā pducam
poterit maiorē pducere & illā in
i. i. tū augmētare. Aliter eis pō
poterit exhaustiri & terminari. rō
gō presupponit unū finitū. s. qd
possit pducere aliqua; unā mag
nitudinē ultra quā nō possit. quā
do gō dicit qz producat aliqua; mag
nitudinē quā pōt. potētia enim
dei nō pōt adequari i aliquo pduc
tō nec terminari. falso gō presup
posito nihil pōt cōcludi. 3° con
clusio ē qz deus nō pōt pducere
aliquā formā finitā s pfectōnes
sic qz fiat albedo finitā i gradu
infinito calor. hoc autē pbat sic. nā
si esset calor finitus posset transire
corpus frigidū a frigiditē in ca
lorē sūmū i istā. cōtra ē falsum
gō & aī. falsitas cōtra patet. qz
tūc posset mori fieri i istā. qz
pbat sicut i precedētē. qz qd
pbat fuit in istā rōne. Prēterea
infinitas itēsiua pōt u. hinc ter
minū & terminū itēsiōis. qz qd
habet terminū & terminū intēsi
ōis ultimū ē finitū & ensū. s. ta
lis forma si poneret esset in ultio
terminō itēsiōis qz si def qz nō
esset i terminō itēsiōis sōt ultra itē

di. i. finitū. infinito autē nō pōt fie
ri additō & si dicat qz sic. ideo pōt
argui de deo qz ē infinitus intēsiue
dicat qz in deo nō ē pprie intēsiō
sed sua infinitas ē per carētia; oīs
limitatōis & spēsificatōis. Pre
terea sequit qz motus rectus pōt ēē
infinitus. hoc autē ē falsū gō & falsū
pōt ostēditur. s. hinc dicitur qz
talis motus ēē occōs qz nō quā;
posset ad finem puenire. Cōtra
illā cōclō; ar^o pōt sic inter illa q
se tēgūt pōt nō idē ēē p pītas i
finita. qz iter p pītas plō quā;
duplo & triplo & sic i finitū abs
tilla pōt ēē numerāli tēdes ēē
qz dā p pītas finitū. s. p pītas ē
qz dā forma qz ē qz dā relatō. gō &
Prēterea si finitas itēsiua spng
nat albedini hō nō esset ut ut^o nil
qz ēē extra lites sua nā ē spēs
i^o enī uidet rō illo; qz tenet pōt il
lā. s. hoc nō obstatē illis for^o ēē
fra lites sua nā ē spēs & magis
qz finitū. nā albedo magis itēsiua ma
gis pōt disgregare tūlū qz mīo in
tēsiua gō &. Prēterea ad i. i. pōt ap
plicari rō qz i qualibet forma
sūt finitū gradus qz disti^o for^o i
motū ē ēē disti^o for^o qz ē motus
enī hinc enī mōtō ēē i mō^o corrētē
s. nō nō ex pte for^o finitū autē
gradus sūt for^o itēsiua itēsiua. Rō
ad gō dī qz qn aliqz se tēgūt p pī
nō ē p pītas s. mōtō qz ē qz dā i. i.
finita. Ad 2° dicitur qz non ēē

3 3 120
tō exlic limite nācō sūe spēs
fice ē impossibile s; eo qz sibi cōtra
dicatōis spugnāt finitas. Ad
3° dico qz illa rō rā se tēdē diffi
cultatē sicut rāō illa de pub^o cō
tinuū qz fuit facta i precedētē. qz
one. & ideo recte pōt dici sic ad
illā s; qz illi gradus sūt solū poten
tiales ut saltē oīs in potētia & s
qz i finitū. ut possūt applicari a
solutōs qz ibi s; cōtatē sūt. Quā
tū ad 3° articulū ubi erat uiden
dū nō itēsiua; possit excedi. ar^o
pōt qz sic. pōt ex pte ex eterni
tate mūdi. s. enī uia p hī mōd^o fuit
ab eterno ut saltē s; ueritate; po
tuit esse p diuinā potētia ut pba
tur i^o hinc. hoc supposito ar^o p
hīc uia rriplīciter. pōt qm s; a
resupposito anni fuissent infiniti
sed qz libet añ^o tiner multos dies
gō ples fuissent dies quā mni gō
finitas anno; excedit ab finitū
die; qz aīo anni fuissent finitū
pbat. qz aliter fuisset dare primū
annū s; impossibile ē dare primū an
nū qn ponat pri^o dies gō dies &
tēp^o habuissent uiciū & p cōtra nō
esset ab eterno. 2° qz stante
supposito reuolutōes sol^o fuissent
finitū s; ad unā reuolutōē sol^o
s; astrologos sūt duodeci reuolu
tōes lune gō fuissent duodecies
ples qz reuolutōes sol^o s; iste reu
olutōes solis sūt finitū aliter fuit
set necio dare primū gō necio est

dare magis finitū. 3° qz dicitur
pōt aliqd addi ipm pōt excedi &
pōt ēē magis qz pri^o. s. tō^o tpi pre
teritō pōt aliqd addi ut dies cra
stina & tpus preteritū ē finitū;
stante supposito gō &. Cōfir^o.
qz oīs ps ē mior luo toto accipio
gō totū tps preteritū & auferā
ab ipō unā partē s; diem illud
qz rēmanet erit pars illū totius
cōstitutū sed tale qz remanet est i
finitū gō magis finitū. 2° arg^o
ex pte dīax psonax. ubi arguit
pōt sic. psona itēsiua plures p
fectōnes quā alia i^o ē pfectior illa
sed pater in dīnis itēsiua plures
pfectōnes quā filius gō pater dī p
fectior quā filius sed filius ē finitū
gō magis finitū. pbat mior. qz p
itēsiua generatō; actiua quā filius
nō itēsiua. Cōfirmat. qz plo
na potēs aliā generare ē pfectior
i^o alia s; psona patris pōt filium
generare gō &. 2° sic. oīs poten
tia potēs i plura quā alia ē pfectior
qz i^o qz nō pōt i tot s; potētia itel
lectia dei pōt i plura quā eis potē
tia pducitā s; potētia dei pducit
ta ē finitū. gō & mior p^o nā i ali
qz pōt pō^o itēsiua i qz nō pōt pō^o
pdc^o p^o eis des se itēsiua & nō pōt
se pducē. 3° ar^o ex pte disti^o u
deū & creaturas nā qz lib^o creatū
i a distat a deo i finitū cū iter itēsiua
finitū sit distācia i finitū s; una
creatura magis distat a deo qz alia

g. **2.** minor pbat magis distat in
perfectis a perfectissimo quā perfectio
sed una creatura est perfectior alia
unde magis videtur a magis distare
a deo quā angelus **g.** **2.** **4.** **2.**
ex parte diuinitatis continui nā in quolibet
continuo sunt infinites partes tūc sic ut
includens quod dicitur aliter & ultra
hoc plū includit magis quā illud
aliud s; aliquid continui includit quid
quid aliq pars eius includit & ultra
hoc plū quā nō solū illā pte includit
s; etiā ptes alias ptes & ptes sunt
infinites g^o ptes totius sunt ptes quā
infinites. Preterea quā quocūq;
aliquid est ablatū ipm est minoratum
nā oēs enō habet quicquid habet
prio sed ab aliquo continuo diffo
est aliud ablatū tā si quāritatē quā
si pportōnē g^o prius ante diuinitatis
plures erāt partes & pportōnē
quā nūc sed nūc sunt infinites g^o **2.**
Rō ubi sciendū est quod est unū
modū dicēdi quod infinitū excedi pōt
esse dupl. uno quod tali excessu
ipm finitū & illo est possibile.
alio quod in tali excessu ipm rema
neat in sua infinitate & isto est ipol
sibile. Contra istū modū dicē
di arguit & ostendit qd nihil pōt
ab aliquo excedi nisi ipm sit fini
tū respectu illius a quo exceditur
pbat prio sic quod est imperfectū in ali
quo genere nō est infinitū in illo
genere sed oq; excessū est imperfectū
respectu illius a quo excedit **g.** **2.**

Species illa non est infinita, unde
pbat ex ipso dicitur. prio exēptio
sic, quod si aliqua albedo esset infinita
ta si perfectio dicitur. ipm nō est
imperfecta in se, dicitur pbat sic, quod
solū illud est infinitū si perfectio, quod
habet omnem perfectioem in illo genere
& nulla perfectio sibi dēnā; oī cui
aliqua perfectio alicuius generis de
ficit est limitatū in illo genere sed li
mitatū est finitū g^o **2.** Preterea
tūcūq; cōpetit terminari sibi re
pugnāt infinitas ut sic & respectu
illis sed ut excessu cōpetit termi
nari g^o **2.** pbat qd illud quod nō p
cedit tūc licet aliud terminat si nō
nō terminaret tūc pcederet si
illud excessū aut nō pcederet
sicut excedēs ut si esset aliqua li
mita, excedēs aliqua alia licet; ex
cessu nō pcederet ut excederet
tūc sicut excedēs. Preterea
finitū in actu & finitū in potētia de
bet p opposita differētia quod ipm sit
opposita sicut actus & potentia, sed
finitū in potētia differētia in aliqua
deficit & cū sp aliter & aliter acci
piat g^o in materia differētia p h
quod sibi dicitur s; oī excessu aliquid
excedit g^o nō excessū est finitū
excessū hō pōt esse finitū sicut
qd nō est finitū nō est illius quod ex
cedit ut si deo faceret aliquid quod ita in
finitū aliquid albedinē hō est finitū
gradus adhuc dēnā excedit illū & ip
est finitū respectu dei oīa erāt

Species illa, quod si nō sit si perfectio
& iō nō aliter & pono illā; distin
ctōne quod infinitas ut aliquid infinita ut
sunt eiūsde gnis ut rois ut aliter
exēplū primi si eēt dūc albedi
nes infinites, exēplū **2.** si aliqua al
bedo eēt infinita & subā eēt infinita
hec infinitas & illa essent in diuer
sis generibus & aliter rois. Hoc
premissio pono duas ppos pta
est hec quod infinitas in diuersis ut i
finita aliter rois nō est impossibilē
quod excedat ymmo quod plus est i
finitū in uno genere excedit a fini
to aliter generis declarat utruq;
exēplū, prio quod si deo faceret ut
dicitur est aliqua creatura infinita;
adhuc excederet a deo & p cōis
respectu dei nō eēt infinita, sicut si
deus faceret aliquid accūs infinitū
& aliqua substantia infinita adhuc
talia substantia excederet tale acci
dens. **2.** declarat alio exēplū.
nā si deo faceret aliqua linē infi
nitā aliquid albedinē adhuc sub
stantia aliquid finita eēt perfectior illis
2. ppo est quod infinitū in eisde ipol
sibile est quod excedat ab aliquo eiūs
de rois hec pat; ex rois contra
illā opōnē factis & etiā quod omne
excessū claudat & terminat ab ex
cedere, dicitur enī excedēs in illū
quod excedit & illud quod excedit
ut dicitur quod hō; caplo de uacuo,
g^o **2.** Hinc talis pat; ad ratios de
pria uia, de annis dicitur illo quod illa

Infinitas est in diuersis unde impossibi
le est esse plures annos quod fini
tos ita quod infinitas annorum nō pōt ex
cedi ab aliquo eiūsde rois quod antē
excedat ab infinitate dierū hoc est i
diuersis quod nō est impossibilē, aliter di
citur quod anni & dies possūt duplicif
sumi, unū particulariter & diuisif
alio ut rō collectiue prio fuerūt
plures dies quā anni, **2.** nō tūc
prio sumūt quod si infinites & sic pri
culado. Ad aliud de eadē uia
dicitur eode mō si primā solutiōne;
uel **2.** uidel; quod infinitates ille sunt
in diuersis. Aliter dicitur frāctio
de marcha quod licet p qual; reuolū
solis diuisim accepta sunt xii reuo
lutiōes luē s; ex hoc nō sequitur in
fers quod oīs reuolutiōes luē collecti
ue sūptē sint duodecimes ptes suo
lutiōis oīs sol; collectiue sūptē
licet enī quilibet reuolutiō solis ut
luē sint si oīs tū collectiue sūptē
sunt si tū sol; luē & iō oīs suo
lutiōes luē nō pnt eē ptes reuolū
tiōis sol; Ad **3.** eiūsde uie dicitur
quod infinitū ab illa pte qua est finitū;
nō pōt excedi nisi aliquid sibi pōt ad
dicitur aliquid auferri hō tū ab illa p
te quod est finitū tpe g^o si fuisset ab et
no fuisset infinitū a pte ante non a pte
post & iō a pte post pōt excedi.
Ad **2.** principale de dis ptois
dicitur quod **2.** est falsa quā omnes ille p
fectioes includūt perfectiōne & y
in aliquo coi utruq; sic est in ppoio quod

ois pfectio idndif i alle dia q̄ e
 cois tribus personis & iō nō seq̄
 pater p̄t filiu gnare ḡ e pfectio
 filio nō seq̄ qz possit gnare & qd
 qd e i die icludit p̄cōa i y^{ca} iel
 se dms q̄ e cois tribus personis per
 ide; parz ad cofirmatō; & ad rō;
 de potētia itellectis dei Ad ali
 ud scz 3^m de distātia dī qd distā
 qua i gely distat a deo & q̄ a iūis
 distat a deo sūt i dīctis ḡibus
 & dīctis rōnū aliq̄bus nō ne
 gaf excessū. aliter dī ad 3^m de de
 stātia creaturā a cā p̄ia ponit
 unā talē p̄pōnē qd infinitū ab illa
 p̄te a qua e finitū nō p̄t excedi
 sed bñ ab illa p̄te p̄t excedi a q̄ si
 nitū e sicut declaro nūc e finitū
 i angēdo & iō ab illa p̄te excedi n̄
 p̄t e aut finitū a p̄te ante & in di
 vidēdo & iō ab illa p̄te excedi p̄
 sicut parz qz finitū accipiēdo
 dualitate excedit ipm̄ accipiēdo
 i quantitate & iō e qz ab hac parte
 finitū e numerū. sicut dico i p̄pōsi
 tō qd finitas antē dī a p̄te p̄ scilz
 a p̄te p̄ie cā finitas tñ a p̄te āre
 scz eēntie hoīs & angeli & iō infi
 nitū ab illa p̄te excedi nō p̄t.

Ad 4^m principale videbit 6°
 huius ad aliud de diuisione vide in
 6° huius. huius p̄missis rōnō ad rōs
 p̄cipales. Ad primā dī q̄ ali
 quid e p̄pōtōne lealicū p̄t eē
 duplī. uno p̄pōtōne nō sp̄gnā
 sic qd e 10^m nō sp̄gnat potētie

qd potētia possit & redeat in ipm̄
 abo p̄pōtōne p̄fectōnis sic qd inf
 ipā nō sit finitas p̄fectōis p̄rio
 habet ueritatē eua maior 2° non
 Ad 2^m cōcedo maiorē ad mio
 re; dico qd nō sunt possibilia in
 finita sed finita i finitū nō e; sūt
 hoīs finitū p̄ducibiles & possibi
 les sed finiti i finitū. Ad triū
 dico p̄ idē qd des nō itelligit infini
 tā s; finita i finitū n̄ aliter qd licz
 des finita itelligat qz tñ ipā non
 possit p̄dūci nisi sint possibilia &
 qz nō sūt possibilia nisi finita i in
 finitū ḡ ā. Ad 4^m dico qd si
 mūdū fuit; ab et̄no dies fuit; &
 infinitū a p̄te ante & p̄ oīs portū
 set p̄dūcere des guttas aque uel
 lapides infinitos nō simplī s; qd
 & p̄ p̄tū rō; p̄mi qz nō eā dā
 primū lapidē p̄dūctū ā.

**VERITVR VT
 rum infinitū & q̄ infi
 nitum sūt ab itellectu
 humano naturaliter**

cognoscibile. Et uidef qd sic oīs
 potētia hñs aliq̄ qd cōē p̄ obiecto
 adeq̄to p̄t i qd cū qd cōēntū sub
 illo obiecto sed itellectus nō habet
 p̄ obiecto adeq̄to ens iquātū eē
 ḡ potētie i qd cū qd cōēntū; sub
 ente sed infinitū e ens ḡ ā maior
 parz ex^o & rōe p̄rio qz aliter ob
 iectū nō adeq̄ ref potētie sed ex
 oidep̄et ipā. ex^o p̄tā de potē

itilia & q̄ cū qd inferiori potētia
 uisū enī p̄t ferri i qd cū qd uisū bi
 le. minor p̄bif p̄ auctoritate aut
 canne p̄ me^o sūe qd dicit qd ens &
 res p̄ia ip̄ dione ip̄m̄ i sūa. p̄
 baf etiā rōe qz subm̄ hñs p̄ficien
 tis aliq̄ potētia nō excedit obiectū
 illū potētie. s; subm̄ habitū me^o
 e ens iquātū ens ḡ obiectū itel
 lectū n̄ erit aliq̄d sp̄alius ente ḡ
 nec cōi; cū nō sit dare cōi; ente.
 ḡ ā. Preterea oīs potētia potēs
 naturalit itelligere aliq̄d totū p̄
 itelligere realit oīs p̄tes ei; sed
 iste p̄ sūt infinite ḡ ā. maior p̄.
 qz sicut se h; aliq̄d ad ētītātē ita
 ad itellectū. s; cōē^m depēdet q̄tū
 a l entitatē a p̄ib; suis omib; ḡ
 quātū ad itellectū. Preterea in
 itellectū unū naturalit oppōitō; p̄
 naturalit itelligere reliquū. sed i
 itellectū n̄ p̄t itelligere naturalit
 finitū ḡ & infinitū. maior p̄; unū
 enī oppōitō; ē rō itelligēdi seu
 cognoscēdi reliquū qd me^o. In
 oppōitō ē a p̄ i h^o 3°. i^o enī ut dic
 i cōdic^o finitū. s; qd h̄at rō; igno
 ti. rōe etiā p̄baf sic iter obiectū;
 & potētia opz eē aliqua p̄pōtō
 s; finiti ad infinitū nulla ē p̄pōtō
 ḡ ā. Rñ ubi sūt duo moī di
 cēdi. Priū ē cuiusdā dēctoris qd
 p̄t p̄d; infinito possū loq̄ du^o.
 uno q̄tū a l qd noī a. alio q̄^m ad
 qd rei. p̄rio ē cognoscibile a no
 bis qz alit nō possem; loq̄ nec di

sp̄itū de ipō. 2° nō ē naturalit
 cognoscū a nobis Cōtra i^o opio
 nē ar^o qz t^o p^o nō ipōnē rei q̄
 ignorat. s; nos ipōnē nō finitū
 p̄ itellectū. ḡ p̄rio cognoscim; n̄
 solū qd noīs significatis s; etiam
 quid rei significat p̄ no^o. Pre
 terea nullū p̄t itelligere p̄ res pe
 ctū definiatū nisi itelligat rōe; il
 lo resp̄cū. s; significatō noīs est
 qd i ordo siue resp̄cū rōis noīs
 significatō ad rē significatā ḡ n^o
 p̄t itelligere qd significat nomē
 nisi itelligat rē significatā p̄ no^o
 & ita h̄ndo qd noīs habet quid si

Preterea cū disputam; de infini
 to aut disputam; tñ de noīe aut
 tñ de re su^o noī. si p̄rio ḡ illa
 disputatō nō ē naturalis nec me
 thaphical s; gramatical aut logi
 cal & ita cōsideratō finiti nō pri
 nebit ad me^o p̄bifū s; ad gra
 maticū uel logicū. hōc aut ē falsū
 qz tñ n̄ ē disputatō de noīe s; de
 re sub^o p̄ signi^o noī. s; nullū di
 putare p̄t de ignotis ḡ habem;
 de infinito notitiā nō tñ de qd no
 mis s; etiā de qd rei. Iō dī alit
 s; doctorē scotū. qd de infinito pos
 sum; loq̄ du^o. uel q̄tū ad rō; infi
 niti i se. uel q̄tū ad illud qd sit b
 infinito. uel q̄tū ad rē sub^o fini
 tati. p̄rio loquēdo de infinito i se
 siue p̄li siue actuali sic ipm̄ non
 itelligim; solū q̄tū ad qd noīs. s;
 etiā q̄tū ad qd rei. loquēdo aut de

infinite quantum ad illud quod subest
infinite realiter ut quantum ad res. bis
et infinite. sic dicitur quod neutrum fini-
tum intelligitur ut cognoscitur. ex^m po-
nitur de ente accens. quod de ipso non
est scia & tamen phisus quod me^o pbat ali-
de ente p accens quod non posset esse ve-
rum nisi de ipso esset scia. g^o de ere p
accens est scia quantum ad eis rōz i se. sed
non de ipso scia quantum ad illud quod sub-
est rei. cōsistit de de infinito. Cōn-
nulla rō de se intelligibilis ab intel-
lectu rhibet alterā rōz intelligibile
non intelligi. sed rō finiti in se est intel-
ligibilis ab intellectu p se g^o illud quod
subest ei non est intelligibile nisi rōe i
finito. pbatō quod si illud quod subest in
finito esset finitum tunc intelligibile
esset a nobis. & ipm cui subest esset
intelligibile a nobis. cū g^o non sit in-
telligibile a nobis illud quod subest
illud est rōe finiti. s; rō finiti in
se non phibet ut pbatū est g^o nihil
est quod phibeat quin illud intelligat
a nobis. Prefea intellectus cōposi-
tus presupponit finitatem utriusque
extremi. sed intellectus attribuit in-
finitatem se ei quod subest sibi quod ali-
ter non posset eā attribvere nec re-
cipe ab eo g^o intellectus intelligit
utrumque ex^m sc; finitatem & quod est
subm finitatis. Cōfirmat quod
alicuius subiecti passionem intelligēs
potest intelligere subm. s; finitas est
passio seu modus eius quod subest sibi
g^o & id dico aliter quod sicut dicitur

duplex potest considerari. scilicet ut idu-
mōz necessarii & sic de ipso est scia
ut ut iduit propriū mōz infinitatis
cōtigitis & subterfugit rōz ipius
scie. cōsistit dico i pposito quod finiti-
potest duplex considerari. p ut idu-
mōm finiti. ut ut idu-
ieci finiti. si 2° non est dubium quod
quod cōtigit finiti tū actuale quod pōle
intelligit a nobis. ut aut idu-
dū finiti adhuc duplex quod vel ut
iduit mōz finiti negatiue vel ut
positiue. si p^o adhuc est intelligibile
a nobis p abnegatōz finiti opōiti
sibi & p carētia termōz. si autē
2° ipossibile est quod finiti intelligat
a nobis nisi iquantū illud finitum
positiue subdit mōz finiti positie
uerbi gratā cū intelligo illā p pōne;
quod hō est aial itelli^o eā iur itā p pōne
des hoies quod sūt possibiles sūt infi-
niti. non tamen intelligēdo hoies infinitos
nisi ut idu-
solū intelligo omēs hoies sub rōe
humanitatis i cōi quod est finita. non tamen
intelligēdo omēs eos i particulari sub
ppriis rōib; cuiuslibet. & ita intelli-
gēdo omēs hoies eā aial licet intelligā
infinita non tamen intelligo ea ut idu-
mōz finiti positie s; tamen ut idu-
mōz finiti negatiue. & finiti positie
Cōsistit est dīcēdū de quocūque i
finito siue potēiali siue actuali.
de potēiali p; quod cū intelligo quod in
cōtinuo sūt finitū e ptes i p^o licet
ego intelligā finitas ptes non tamē

intelligo eas infinitas actu nisi solū
i rōe ut i & sub rōe priā quod est finita
non tamen i particulari sub rōe ppria
cuiuslibet. ut aut infinite pres intelli-
gunt idistictē sub rōe p rōe idu-
mōz quendā finiti^o & id non intelligo
eas ut idu-
finitatis solū. Cōsistit p; de nu-
meris quod cū intelligo quod nūm est aug-
mentabilis i finiti i potētia intelli-
go infinitos nūm i sub rōe nūi
non aut i particulari sub rōe ppria
cuiuslibet. ut aut intelligunt i sub
rōe nūi sic idu-
cōsistit cū intelli go lineā actu infini-
tā est o intelligo lineā extracidi sū
intelligo dūo s; extra dīsonē & ne-
gatōz finis rōe cuius negatōis positie
illūratē negatiue; i g^o cū intelligo li-
neā actu i in tā intelligo ea; ut in
du-
tis quantum ad extrā dīsonē & ut inducit
mōm finitatis negatiue quantum ad fi-
nis p uatōne & ita cū intelligo line-
am actu finiti non intelligo quod actu a-
litas definit finitatem positie; s;
solū finitatem negatiue. g^o est mōz
intelligēdi finitatem. Cōtra h^o
arguit unū oppōitū non intelligit
sub rōe alterius oppōiti. s; finitū
& finiti sūt oppōita g^o nūquā i
finitū intelligit sub rōe finiti.
R^o iuxta quod est scia quod cū finitas &
finitas cōsequantur quantitate & ita
ei cōgruunt p^o h^o id quod moīs dī-
quitas tot moīs dīcūt hec quod dīcūt

quitas autem est duplex. quādam est motus
quod est de genere quantitatis. alia est pfectio
quod stat i pfectioe & uirtute cuiuslibet
cāe cōsistit de de infinito & finito.
nā quādam est finitas ut finitas motus
quod cōsequit p mā quantitate. est alia pfe-
ctioalis quod cōsequitur 2° quantitate. &
hec finitas est i deo de cuius intellec-
tōe nihil ad ppositū quod ad phicu;
non spectat. sicut est p m. intelligēda dī-
stictō phica i precedētī quōstioe de
infinito p uatōe & negatiue. nā talia
bñ possūt a nobis intelligi sub p-
priā rōe. Hoc premisso quali-
p quadā declaratōe quōstionis. rō
ad rōe; & dico quod sicut potest sciri
aliquid i nūi & ignorari i particulari
sicut potest intelligi aliquid sub rōe fini-
ti i nūi & positie & ignorari sub ra-
tōe finiti & i particulari & positie &
illa ppriēno opponūt sicut & i.
Ad rōes pncipales rō Ad p^o
dī uno quod illa maior habet uerita-
tē de obiecto adeq; rōe motui
cuius est rōe sensibilibis. non aut de
obiecto adeq; rōe finiti cuius est
rōe. unde intelligēdū est quod aliquid non
potest nec dē assignari obiectū ade-
q; tū alicuius potest p aliquid dē finia-
to statu. s; i rōe illud dē ponit
obiectū potest quod potest ab ipso appē-
bendi i quocūque statu. sicut decla-
rat ex^m si ego nūc uiderē nūc al-
ba non ppter hoc albedo est obie-
ctū adeq; tū uisus mei. sicut dico i
pposito s; ei i statu illo non possūt
q 2

prehendere & intelligere nisi sen-
sibilia non propter hoc sensibilia de-
betur per obiectum ad quod intellectus
non manente eadem potest manere id ob-
iectum quia si hic & in alia vita reman-
ent eadem potest intellectus remanere
idem obiectum. Aliiter dicitur ad
rationem quod intellectus intelligit
omnia contra sub ratione ut in eo non autem
sub ratione propria. Ad 2^m dico quod
intelligens aliquid et totum intelligit omnia
partes sub ratione finis & sub ratione quod
ut in non autem sub ratione propria. Ad
3^m dico quod intelligens unum oppositum
potest intelligere aliud non sub ratione
propria nec sub ratione positionis sed sub
ratione ut in privativa & hec de questione
sufficiant & per consilium et totum libro
philosophie.

Explicit textus liber
Incipit quartus liber

IRCA QVA
sunt huius capitulo de
loco quod per unum
locum sit aliquid entitas
absoluta id est essen-

tialis cum superficie & ut quod non & per
quod non sit aliquid entitas absolute de eo cum
ratione & in eo cum diffinitione includit
reus ipsum non est aliquid entitas absolute locum
est huius. 2° minor per non de ratione lo-
ci est continens non habet continens locum &
abire. sicut in diffinitione eius positum ut
entitas quod videtur reus. 2° ar

quod non sit idem essentialiter cum superficie.
primo per 2^m in primis quod positum ipsum est
diffinitas species quantitas. Item ratio
sic omne corpus naturale fertur naturaliter ad
suum locum proprium & ab ipso recedit
violenter. Item hoc non potest competere
superficie. Item 2° minor per 2^m ex 4° huius
minor per 2^m positum per possitum quod tota terra
vel totum centrum terre quod est locum naturalis
illoque gravitum ponitur circa centrum
rationis lue. deus enim hoc potest fieri si
velit hoc superposito certum est quod ali-
quis lapis non iret naturaliter ad istum locum
sed ab illo loco recederet naturaliter
2° ar. Item omnis locum est immobilis nulla
superficies est immobilis 2° nullus locum est
superficies. contra per contradictoria.
ante per 2^m quod ad locum satis per de su-
perficie etiam quod est in corpore moto.

Contra corpus significata quod sunt per
sunt in loco & tamen ibi non habent superficiem
abiectionem exterioris sunt enim in celo episcopo
extra quod non est aliud celum. celum autem
est in loco cum moveatur localiter & tamen non
habet extra se superficiem abiectionem 2° ar.

In oppositum est 2° ar. positum enim quod lo-
cus est ultra superficiem corporis abiectionis
reus superficies autem est ens absolutum
2° ar. Rationem ubi sic procedit. primo
eius recitabo unum modum dicere de loci
entitate & quantitate. 2° aliter dicam. 3°
videbitur de loci immobilitate. Quod
ad primum est tunc opinio autem reoli su-
pra 2^m sententiam quod positum quod locus
nisi aliud est quod determinata potest hic vel
ibi. hoc sic probatur. illud est formaliter

locum quod positum solo locum ipsum
habet determinatum locum in univ-
erso. sic est positum. 2° ar. minor probatur
quod a ponitur quod corpus sit in determinata po-
sitione pura hic vel ibi varia continens
sic utas super corpus remanebit eodem
loco. sed ponitur idem continens sic utas
si variatur non remanebit idem locum

Item locum est illud ad quod primo fini-
tatis motus localis. sed illud est potest hic
vel ibi 2° ar. minor probatur quia circum
scripto aere & aqua si terra ponitur
sua orbis lue ad huc movetur
versus centrum & tamen ibi est sola potest
ne aliquo modo. Prefertur 2° ar. sunt
eadem quod sunt eadem deus. sed loci &
positi sunt eadem deus quod ante & retro
2° ar. Prefertur locari est situari
positum quod locum est situatio vel potest per lo-
cum a conjugatis. Prefertur illud est
locum per quod respondet ad interrogatorem
factum per ubi. sed hoc est potest ut cum quod
tunc ubi est locum respondet in eis vel extra.

Contra illa opinio 2° ar. illa non sunt
idem quod unum non manent alio ma-
nente locum & potest sunt huius. 2° ar. per quod
locum non corrumpitur coram loco. 2° phi-
sophie & tamen corrumpitur potest. Contra
maior quod 2° ar. probatur quod locum non est ma-
nens forma quia ipsa non potest separari
ab eo cuius sunt sed locum & potest separari
2° ar. Item illa non sunt idem quorum
uno multiplicato alterum non multiplicat
casus locum & potest sunt huius. probatur quod deus
faceret multa corpora in eodem loco
tunc locum est locum non tamen potest. quia cor-

rumpe uno corpore corrumpitur eodem
potest & tamen non corrumpitur potest alterius.

Item locum non infort locum 4° huius.
sed potest infort quia potest in re positionis
& sit in re situata. cum quia non absolute
quod est in locum de perdit reo locato.
potest autem de perdit impossibile est quod
quod locum sit potest. 2° ar. contra hoc
quod dicitur quod sursum & deorsum sunt deus
loci & ante & retro 2° ar. Contra quod
sunt istis potest esse locum per potentiam di-
minuam. probatur quia positum quod deus am-
bilaret omne corpus excepto vase ple-
no aqua ibi est verissime locum & tamen
non est sursum & deorsum non autem ut re-
tro. quia non est centrum sperere. Co-
firmitur quia nisi ad aliud sed reus videtur
est deus absolute sursum & deorsum sunt
ad aliud. quia sunt reus ad partes uni-
versi & tollitur reo termino. unde
celo annihilato & centro utas rema-
nens nec est sursum nec deorsum.

Ad rationes eius rationem ad primam deus
maior. ad minorem dico quia nisi habet
determinatum locum nisi habeat aliquid
extra se continens unde licet aqua in vase
stare habeat determinatum in eis 2° ar. ratio
idem tamen non habet idem continens meum potest autem
reus 2° ar. ratio quia sibi utas mutum locum
& si aqua patiens. Ad 2^m dico quod
motus localis non est ad locum quia ni-
hil est locari. Ad 3^m dico quod sur-
sum & deorsum & alia non sunt deus ipse
positi nisi patiens & quod est secum eo
enim aliquid est positum sursum quia locum
ubi est sursum. illud idem dico de ubi
93

& sitū intelligēdū etiā qd dicitur
talīa nō sūt dīe loci p pīe s3 sūt
qdā rīōes loco attribūte. Ad
4^m dico qd locari nō ē situari pō
pse s3 solū cōsecu^o sic qd ad lo
cari se^o situatō. unde sciēdū qd
loc9 a cōngatis u. a cōcretis ad
abstractū nō t3 dīa nisi ubi ē pre
dicatō ple & eētialis. nō enī seq^r
si supficiatū ē albū g^o supficiēs ē
albedo. s3 tñ se^o si albū ē coloratū
g^o albedo ē color utraq; enī ē ple
illa g^o locari ē situari nō ē ple. g^o
n^o ē bona dīa locus ē lū9 ut pō

Ad 5^m dico qd si tñderet p pō3
hoc nō ēēt nisi qz ad uariatō3 loci
se^o uariatō pōis ex eo qz pō hab3
quādā cōsecu^o ad locū unī etiam
p pīe nō dēt rīdī p pōitō3; s3 per
locū pū dicēdo i tñ loco si qritur
de aliquo ubi est. Quārū ad 2°
articulū ubi erat uidendū qd sit
loc9. pouo tria p rēbula. 2° dica3
ad qsitū. Prīm p rēbulū est qd
loc9 pōt suīdu^o. uno^o ma^o. alio^o
nālī locus ma^o sūpt9 nō ē aliud
q supficiēs cōcaua corpis abī^o
ut p rēdēs ab īstī uētia & actī uētia
tē sup rēlocatā. locus aut nālīs ē
īcludēs p rēdictā īstī uētia & actī^o
p rīo^o ultīa spera ut loc9 spera
īferior9 qz nō uī^o ab alīa īcipera
lē īstī uētia. 2° terra ē loc9 illorū3
grauīū ut cēp^o & etiā celū ē loc9
coīs illorū3 īferior9 oīs & aq pīcīū
cōseruāt enī b^o i suis locis nālīb9

l3 p accīs corrūpaf. unī p p rēb^o
atigit qd dīu er la loca nālīa uariā
tur gīatōes. uide uidemus qd di
uerla clumata mūdi dīu er la nālīa
gīari. i una enī p rē gīantur leoēs
& i alīa nō. & i u r a līaces ut illi ca
rogallī ut i lōbardīa & cāthalonīa
& i alīis aut alīq b9 p rībīs nō.

2^m p rēbulū ē qd sūm dolo^m
ma^o i supficie locatē re^o corpis
locati sūdāf duo sīpcūs. un9 īstī
sec9 aduenīēs q est re^o eqūlītātīs
īq rū supficiēs locās & locata sūt
sīp. 2° ē alī9 re^o extrīsec9 ad
uenīēs qui ē re^o actōis ut loca
tōis siue dīcūscīptōis actīe qd
locās abīt & cīrcūscībit locat9
& ē re^o s3 qd dīc un9 doctor de 3 e
nere ubi. q aut sit extrīsec9 adue
nīēs p3 qz nō se^o nā3 sūt^o pōitō
tērmīo nisi unū alterī applicatue
actu. sūm dolo autē locū nālē p ut
supaddīc uirtutē rālē s3 q cōl3uat
locatū i corpelo^o re^o lōrī sūdāf
alīi duo re^o p rēf p rēdictos re^o
un9 ē extrīsec9 aduenīēs q ē re^o
actōis & passīōis p qto b3 uirtutē
actīuā & t rānsmutatīuā re^o lo
catī. Alī9 ē īstīsec9 aduenīēs
qui ē dē gīe rēlatōis p dū cētīs &
p dūctī p qto cor^o locās cōl3uā
lōrū alīquīd p dūctī i cōpōitō rōe
cū9 ē dī cōseruāt. 3^m p rē
bulū ē qd cōditōes loci sūt octo.

Prīa ē qd loc9 ē ple cōtīnēs lō
īta qd de rōe eius est cōtīnēt. a.

4^e 124
2° ē qd loc9 nīl ē lōrī s3 ē alīqūta
tūtas ilo^o exīn. 3° qd locus ē
ēfīlis locato qz si nō aut ēēt cor^o
sīne loco ut loc9 sīne corpe quo
rū utrūq; ē īpōssībile. 4° ē qd
ē sepābilis a lōto pura ab hoc uel
ab illo lic9 nō ab omī sīmplī sicut
declarāf de mā. 5° ē qd mēsurā
locari ē extrīsec9 nō ī rīsec9. ita qd
p rī lō^o cōtīnēt p s loci. 6° ē qd
alīq loc9 ē uālīs alīq uolēt^o alī
quis sūfū alīquis dēorū. 7° ē
qd cūlibet corpi dētērmīato cor^o
spondet alīqūtas locūs dētērmīnā
tus. 8° ē qd loc9 ē ad qm unū qd3
cor^o sēnsībile nātūrālī fēf & īn
q nō nālī quīesclīr. cor^o dīco sēnsī
bilīs & a quo. uolēt^o rēcedē lo
quēn^o de loco p p rīo & nālī.

Hīs p rē nālīs pouo alīq s p
pōnes. Prīm ē qd loc9 ē dīstīctus
ēntīālī a supficie ita qd ī p rēdī
cītō loc9 ē supficiēs nō ē formālī
s3 mālīālīs ē enī supficiēs mālīa
ut sūdāmētū loci. hoc p^o p rīo au
torītate ap^o ī p rīs qui ponit pā
sīcīfīcē dīstīctā. qz sūt dīuerlō
s p rīs q rītātīs cōtīnēt dīstīctō autē
sīcīfīcē argūit ēntīālē. P rēf
ēā qd cūq; ī actūālī exīn sūt sepābi
līa ipā nō sūt eadē ēntīālī s3 loc9
& supficiēs sūt b^o ī g^o ā. māior
p; p cōt rāctō; n^o u; īstīātīa de
sūpīorī & īferīorī. nā b^o nō se ha
bēt sīc māior p^o qz si dēus dēstrū
ēt oīa īferīorā excepta spera ul

tīmā. ita qd oīs spere īferīorēs ēf
sēt dēstrūctē & oīa dēntā quīa
hoc dēus facere pōt. n^o cāthol. c9
hoc negaret certū ē qd hoc stāre ad
huc rēmanēt supficiēs celi & tñ
rēmanēt locus cū de dīo rātōe sūt
cōtīnētē. g^o ā. Itē celū s3 supfi
cīē cōtīnēt nō h3 rō; loci n^o ē lō
cū nīl cōtīnēt s3 ēā supficiēs g^o ā.

Alīq uero ab hoc uolētēs eua
dere dīcūt forte qd locus & super
ficiēs dīcūt solū cōtīnētē p cor^o
tātā. ut locus rōspīcīt locatū ī d
cāndo ut cōmēsurādo dīcīt loc9
ut aut p rēscīdīt ab īstīs dī super
ficiēs īstīrī mō9 enādēdī n p lāc3
mībī. l3 nō dubīto quīn hoc pōss3
op rīe sūstīnerī. uide credo qd dēus
pōt sepāre supficiēs a celo & tñ
ī ipā certē rēmanēt rō cōtīnēdī for
tē. 2° p pō ē qd locus ex quo nō
ē supficiēs se^o qd sit alīq enīrītās
ā cōtīnālīs ī supficiēs fundātā. ita
qd supficiēs sūt enī mālī ut p rīs
sūdāmētū q līs aut sīt b^o ēntīās ut
q ē. uide ē hīc dubīū apud m^o rōs
quī dīcūt qd locus nībīl alīud est
nīlī qdā re^o extrīsec9 aduenīēs
cīrcūscīptōis actīuē uel est ipā
mēt cīrcūscīptō actīa. uide sicut
ex p rē corpīs lōrī cōtīnēt p rē
sūā cīrcūscīptō q dī ubī ita ex
p rē corpīs locātīs cōtīnēt actī
uā cīrcūscīptō q dī ipē loc9 uē
tūptū pōt alīr dīcī qd locus nō ē
ipā actīa cīrcūscīptō n^o cōtīnētā
9°

Sed est aliqua entitas s^o eis e^ontia nobis ignota cuius actioa descriptio & corin^ota sibi insunt sicut q^odam ratios attribuibiles uel attribute. Sed est dubitatio in xta predicta in quo genere sit iste lo^o r^o illi qui dicunt q^o locus n^o est nisi p^oa descriptio actiua dicit q^o locus n^o est nisi de genere ubi. d^o si^ongu^oit eni duplex ubi sc^o actiuum & passiuum. actiuu^o cort^oz ex parte locantis passiuum uero ex parte locati & utr^oq^o dicit e^o eiusde generis licet actor sex p^oicipioz non diffinit nisi ubi passiuum. Alii dicunt q^o in nullo genere est sed reducit ad genus q^oritatis. unde scotus in hac materia pcedit multu^o dubie n^o eni dicit in quo genere est. ueruptu^o dicit q^o n^o est in genere quantitat^o p^o tam^o pbabiliter dicit q^o non tantu^o per ratios me cogentes. sed eo qz maior uide^o pbabilitas ab hac parte qua ab alia q^o ipse locus est de genere quantitat^o p hoc uide^o primo autoritas a^o p^o i predicam^o specie quantitat^o a superficie g^o sequit q^o sit quantitas. It^o equale & inequale couent quantitati & ratio m^osure diuisibilitas & indiuisibilitas de hoc eni est plena tota p^obia. sed hoc competit ipsi loco est eni equalis locato & diuisibilis & ipsum mensurans g^o x.

Quartum ad 3^m articulu^o ubi erat uide^o de imobilitate loci ponere tres co^olos. Prius e^o q^o locus e^o mobilis mobilitate corruptiois & destructionis 3° bas o^o acc^ons q^o d^o e^o in sub^o corruptibili e^o corruptibile locus e^o hui^o g^o x. maior p^o n^o ac n^o e^o sepabile a sub^o nec migrat a subiecto in sub^o g^o op^o q^o corr^o p^o r^o corruptioe sub^o mior p^o bas n^o fud^o i i corpe co^ote. illud aut^o e^o corruptibile g^o x. It^o sup^o q^o aliq^o cor^o loce^o actiu^o a p^oib^o ae ris. ut uis uolans. q^o r^o i man^o e^o i corpe cu^o p^o aeris co^otinuat ul^o reman^oz locus aut^o corr^o up^o n^o pot^o dici q^o reman^oz. n^o ps una aeris n^o e^o tuc locus al^o i cu^o locus & lo^o m^o n^o sint con^o locus eni sepat^o e^o a loco g^o re siq^o q^o locus precedes nccio corr^o p^o i^o def^oat. 2° de^o q^o locus e^o i mobilis p^o & p^o ac^o imo^o e^o opposita motui soli ita q^o n^o mo^o n^o p^o nee p^o ac^o lo^o i^o p^o n^o tuc seq^oref q^o id^o locus n^o e^o sub diuersis sp^oebus loci & m^oref de uina sp^oei alia co^o seques e^o falsu^o g^o & a^ons p^o cona accipio aliq^o co^o r^oines i q^o fudat lo^o & q^o heat ro^o lo^o & sit sur^o sur^o moueat g^o deorsu^o. si g^o locus mo^o ad motu^o illi^o corpi^o g^o lo^o q^o erat sur^o e^o nuc deorsu^o s^o lo^o sur^o & deorsu^o s^o s^o dist^o sp^oes. tu^o qz sur^o & deorsu^o s^o drie loci 3° h^o. tu^o eti^o qz s^o a^o i in s^o hui^o mo^o q^o e^o sur^o & motus qui est deorsum

sunt sp^oes dist^octe g^o per co^ons loca ad que s^ont isti motus. tenet co^ona per eud^o in s^o hui^o. It^o q^o non mouet p^o r^ole p^o bas quia o^o q^o p^ole mouet est corpus & perse a q^o r^oie locu^o le i locus neut^oz istoz est g^o x. It^o q^o n^o e^o p^o acc^ons a^o x^o assignat differetia in 4° hui^o inter materia & forma ab una parte & locu^o ab alia. quia materia & forma mouet per acc^ons per motu^o. s. ad motu^o illi^o c^oitus s^ont loc^o aut^o n^o g^o x. Co^ofir^o n^o tuc loc^o e^o i lo^o & loci e^ont loc^o hoc e^o falsu^o 4° hui^o g^o x. & hec uide^o ratio ibi posita Contra hanc co^olo^o arguitur om^o accidens q^o d^o est in subiecto mobili mouetur ad motu^o illius subiecti locus e^o i subiecto mobili g^o x. maior part^o quia motus nobis mouetur om^o q^o i nobis s^ont part^o eti^o ex^o de quocuz^o accide^ote mior patet quia locus fudat i corpi^o bus mobilib^o unu^o eni elem^otu^o est locus alterius. It^o co^ocau^o orbis lu^o e^o locus istoz ferioz q^o e^o t^our i n^otu^o celu^o aut^o est loc^o oim & tam^o illa n^o s^ont imobilia. It^o p^o bas q^o sit mobilis motu augm^oti quia plan^ota crescens accipit mior^o locu^o tuc quero g^o aut locus augm^ota^o aut plan^ota capit nouu^o locu^o. si def^o primu^o habet p^opo^o m^o si def^o 2° cu^o primus locus sit mans^o erit simul i diuersis locis q^o e^o ipossibile. R^o quartu^o ad imo

bilitate ista loci s^ont m^oti modi dicendi. Unus modus dicendi est cuiusda^o doctoris qui ponit q^o in loco e^o aliquid materiale & aliq^o d formale. materiale in loco e^o u^olti mu^o. i. u^oltima superficies corpi^o id^o corin^ois & ambientis. forma le uero est respectus determinatus ad polos uniuersi illud q^o d^o e^o materiale ut dicit^o est mobile si co^o sideretur s^o se illud tam^o u^oltimu^o ut stat sub ordinatili respectu ad polos ul^o ad centrum respectu uniuersi est imobile. s^o q^o dicunt ipi quoniam quado natus ligata stat ad palu^o i u^o flum^o enatus & palus manent in eode^o loco n^o q^o sit eadem superficies continens sed quia stat i eode^o aspectu ad polos hec opin^o n^o placet mihi naz uariato subiecto uarias accide^ote necessario cu^o g^o uariet subiectum loci puta superficies aque i^otinu^o e^o flu^ois uariabit ip^o loc^o nccio. Alia est opinio tho^o anglici q^o premitit q^o de ratone loci p^o p^ore dicit s^ont tria ul^o q^otuor q^o ponu^o i eis rat^oe. Primu^o est q^o sit u^oltimu^o corpi^o n^o corpus ut posueru^o ponetes loc^o esse sp^oatiu^o. 2° est q^o sit u^oltimu^o corpi^o ambientis ut corin^ois p hoc ex du^o superficies s^o eis ro^o q^o dicitur q^o m^o m^ol^o sit id^o 3° q^o sit imobilis p q^o dist^ota uale q^o e^o t^ossil^o a lo^o ad lo^o e^o h^o. 4° m^o p^oif p^o q^o ex clu^o

locus dicitur quod si contingat locum nunc fore
sicut sibi aequum, de immobilitate autem loci
ut dicitur sic ymaginatur quod hoc ultimum
aeris inquit tunc superficies aeris motus
localis ad motum aeris, sed ut sic non
est locus illud etiam ultimum quoniam habet
istum ordinem & respectum ad defensionem
tunc ad polum vel centrum vel saltim ad in-
tellectum modum tunc celum quod sibi
est orientem immutabilis. Istum modum
dicendi adhuc non bene capio spali-
ter de illis polis quoniam quod idem intel-
ligit per polum nam vel est immobilis in
celo ex his vel mobilis non in eis illis
quoniam totum celum mobile est, si mobilis
ergo ab illo non capiet suam immobilitatem
& idem potest dici de intelligentia & centro
omnes ergo in hoc concordant quod locus est
mobilis localis per se & per accidens ita
quod illa immobilitas in eis sibi ex sua ratione
propria quod foris sibi repugnat movi
Iuxta ergo predicta pono 3as con-
clusiones quod tunc ad illam immobilitatem quod locus
formalis sumptus dicitur quod si moveri
in comparatione ad motum localem
est corpus locans variis modis ita quod
pono quod aliquid tale corpus non movetur
localiter licet continetur fluat continens
manet quodammodo & quodammodo equaliter
tunc idem locus, quod nec locus prior nec
posterior equaliter illi ergo locus ma-
net in comparatione ad motum localem licet
non manet simpliciter, hoc declarat de pa-
lo fixo itaque circa quam continetur fluit
aqua & refertur & sic non manet ea-
dem aqua quia est ibi corpus locans

ipsum tamen palus dicitur manere qua-
si in eodem loco eo quod locus non move-
tur cum sibi quietescat, voluit ergo quodam-
modo dicitur quod palus non ardet in eodem loco
simpliciter & formaliter, quod habet eundem
aspectum ad polos nunc & prius.

Contra quos plane sunt argu-
tiones quod variatio subiecti necesse est variatur
accidens ibi sibi autem variatur ibi, s.
dicitur quod est subiectum loci ergo dico ergo
quod palus licet affixus non dicitur manere
in eodem loco formaliter cum variatur
ibi circumscriptio actualis & continens

Dico tamen quod idem locus ibi si equi-
valentia & respectu motus localis quod
non movetur localiter licet habeat alium
& alium locum rationem enim potest moveri ab
illo loco ad illud locum cum non sit illi
magnitudo intracta, licet aer vel aqua
continetur variatur, ubi est enim mo-
tus localis idem variatur manens
respectu eiusdem idem loci, ex
hinc patet quia si aliquis proferat
per hanc vocem a. d. c. d. o. a. a. a. for-
maliter & proprie loquendo sit ille
tres voces quoniam tres proprietates
dicitur tamen quasi una vox quod idem
significat, ita est hic de aqua re-
spectu palis sicut enim respectu si-
gnificati dicitur quasi una vox ita
hic respectu motus localis dicitur
quasi unus locus quod ubi non movetur
licet quod est, 3as con. h^o ar^o quod ubi si
est palus non est in eodem loco quod necesse est mo-
veatur quod per 3° quod illud quod se habet
locum aliter nunc quod est tunc necesse est motum locum

sed palus est hinc ergo 2° maior pars
quod illud movetur quod se habet aliter
nunc quam prius ergo si se habet aliter nunc
quam prius sed locum necesse est moveretur
sed locum minor partem ex dictis ex
quo est in alio & in alio loco.

Præterea impossibile est quod aliquis ter-
minus alicuius motus possit ac-
quiri in aliquo sine motu illius ter-
mini, patet nam impossibile est quod in ali-
quo acquiratur albedo sine aliqua
alteratione eius sed ubi est terminus mo-
tus intrinsecus & locus extrinsecus
ergo impossibile est quod aliquid acquiratur
non ubi vel non ubi locum quoniam ipsum
illo prior motu noviter moveatur.

Confirmatur nullus dicitur quod ego
possem sufflare aliquid de loco aliquid
& tamen ad sufflationem eius variatur
continens puta aer, unde totus po-
pulus videtur hoc clamare quod nullus
diceret quod domus nostra esset in ali-
quo loco sufflante vento, unde esset
certe in una die iuxta illud si hic
esset possibilis. R^o ad primam
sciendum quod ad motum localem per se re-
quiruntur duo, primum est quod mobile sit
sui transmutatio, locum movetur 2°
quod inter terminos motus sit oppositum
quodam distantia media vel intrinsecus,
utraq^{ue} autem conditio deficit in propo-
sito palus est sic affixus per sui trans-
mutatio, non movetur locum, sed per trans-
mutatio, aqua fluens, 2° etiam
deficit quod inter locum fore & poste-
rior non est spatium intrinsecum ergo non le-

quod tunc aliter se habet, sed locum ergo si lo-
cum movetur sed est falsa ratio sed ad-
dere potest locum hunc & illum sed
spatium intrinsecum & quod hic locus suc-
cedens habeat aliquid oppositum vel opinionem
rationem predictorum habeat aspectum
directum ad polos vel ad intelligentiam
vel ad centrum. Ad 2^{am} dico quod non
est quod terminus acquiratur per motum illi
a quo acquiratur sed per motum alicuius
termini quod est ratio diversimodi. Ad
tertiam dico quod non habeo pro
impossibile quod ego te possim sufflare
de loco tuo non sic quod ego faciam te
moveri de loco ad locum, sed faciam quod tu
acquiras a^m & a^m locum sibi motum tuum
non est evadendum de proprio ex quo ratio
dicitur in contrarium ipsi enim de illa ma-
parum sciunt idem opinio non est assistere
tunc tunc & quod hic in eodem loco est ymagina-
tio ut etiam. His visis ratio ad ra-
tionem contra 2as conclusionem. Ad pri-
mam dico quod maior est vera de acci-
dentibus quod non oppositum motum non includit quod
motum si pugnet potest declarari in
exemplo si sedeo iuxta postem sedem
iuxta postem est a^c exⁿ in me po^o quod
moveatur ad hostium ergo non se^o quod hoc
accidens quod est me sedem iuxta postem
moveatur ad hostium non per se^o per a^c.
ratio est quod sibi repugnat motus sic est de
loco quod sibi repugnat motus & opinio
neque recitata includit respectum quoniam ten-
dum ad universum qui repugnat motum
Ad 2^{am} dico quod cavum orbis lunæ
est ad suam concavitate est in mobilis

sed & dispositio; prius motus con-
tinuus g^o si aliquid nunc locum ab ul-
terius prioris concavitate recedens
illa parte corrumpit. octo prior &
succedit alio loco & sic dico quod non
motus sequitur motus localis loci sed
corruptio. Ad 3^m dico quod motus
non movetur motu aug^o quia cum illo
motu est continuus motus localis qui
negatur a loco. Ad probationem; de
planta crescete dico quod locus pri-
or corrumpitur ex defectu loci octo
enim in actu requirit locum in pla-
ta enim precedens quantum ad eius qua-
ritatem se habet ad totam plantam per
augmentum sicut pars ad totum pri-
us autem in toto non debet locum g^o fr. ce
locus corrumpitur ex defectu loci

Ex predictis g^o possumus con-
cludere quod locus distinguitur a super-
ficie & non est ipsa superficies sed ipsa est
etiam subiectum & illo^o etiam locus est
in predicamento generis rationis reductus
quoniam non videtur bene in quo alio
modo ipsum ponere de immobilitate est
loci per quod est immobilis de quo tamen
enim in sequenti questione super qua
dam dico francisci de marchia.

Ad rationes principales ad finem di-
cis quod probatur quod locus sit respectus
dico quod continetur non est ipse locus nec
est^o sed est quodammodo in se sicut locus
non est ipsa unitas sed fundatur in illa su-
perficie ultima corporis continetur & ab ipso

Ad rationes quod probatur quod locus est disti-
cta a superficie tangit ubi una

difficultas quod etiam facit contra nos
de corporibus significatis quod sunt in celo
epireo & sic sunt in loco & in non ha-
bet superficies continetur in quod ut dicitur
est octo quod fundatur non loci unum dicitur
probatur quod sancti non stabunt supra con-
textum celi epirei. sic quod totum corpus
stet in vacuo sed totum erit infra celum
epireum quod dicitur autem sit de hoc ut est cum
formidie loquendum est de ista etiam
difficultate quod tangebatur quod celum est in lo-
co cum movetur localiter & tamen non habet
continetur extra se dicitur quod non est in
loco sed localiter movetur quod patet in
sequenti questione & hec sufficiant.

7 VERITVR VT

ru; ultima sphaera sit
in loco per se. & videtur

quod sic. come quod per se mo-
tus localiter per se est in loco. ma-
ior est huiusmodi g^o a. maior patet
quod eo dicitur motus localis quod est ad
locum tamen ad terminum extrinsecum
motus enim capit denominationem
a termino ut potest satis patere
ex 3° & 5° huiusmodi minor etiam patet

Confirmatur cuiusmodi est aliquid
motus ubi potest inesse terminus
illis motus sed celo inest motus lo-
calis cuius finis in loco est ubi quod est
precedens a circumscriptione loci g^o
a. a. p. motus enim dicitur quod dicitur tamen
ad finem & est actus quod dicitur in se ad finem
g^o a. In opo^m ar^o. octo quod est per illo^o
est extra se aliquid continetur sed per mobile

si habet extra a loco continetur g^o a. a.
per quod locus est ultra superficies cor-
poris a. b. et per quod non est extra celum

Respondeo ubi pono tres modos dicere
1° ponam opinio; probatur. primus motus est
aureoli quod est motus localis non est
aliud ubi sed est sicut ita quod celum temp-
suum motum continuum non accipit aliud
& aliud ubi sed est tamen aliud & aliud sunt
iste motus dicitur non potest stare per quod
assuit falsum. hoc quod dicitur quod motus
sit ad sicut enim per motum non est
tribus quibus dicitur scilicet & dicitur
& ubi sit autem est aliud primum ab
istis. Respondeo autem accipit sicut per or-
dinem ito ut per ordine primum in loco
non primo quod ad illud non motus celum
est per se partes habeat tamen or-
dinem in toto. si autem 2° assuit sicut tamen
se per celum habet extra se continetur quod
impossibile mai^o. id est alio modo dicitur
e. dicitur quod egidii quod ponit quod aliquid
dicitur est in loco du^o. uno^o per se totum
alio^o per partes suas tamen dicitur quod celum non
est in loco per se totum sed per partes suas habet
est sphaera inferiores quod ordinatur ad
ipsum sicut per ad totum. per alium motum
exponendi per ipsum irregulares quod
una ab alia localiter continetur. sed in motu
non potest stare tamen quod supponit falsum
tamen etiam quod non soluit primum. primo
enim supponit falsum hoc quod dicitur celum
est in loco per sphaera inferiores. ar^o ei
sic nullum continetur aliquid est in loco ratione
continetur sed primo mobile continetur omnes
sphaera inferiores g^o a. Continetur

quod sicut non sequitur a est cum b & b est cum
c g^o a est cum a c sed magis se quod sit
cum eis cum quod dicitur est cum est cum cum
in proposito non est sic non est ultimo
celum continetur omnes sphaera inferiores
& ipse sphaera inferiores continetur de
mota & alia inferiores g^o celum ultimo
continetur in aliquo loco. sed magis se
quod celum continetur omnes locum g^o a. etiam
de 2° exponendi partes patet quia
supponit falsum locus est in se per se a
locato & non sunt contigua quod huius
una enim partes est alia contigua & non se-
para. 2° etiam non soluit primum quod
eo^o quo aliquid dicitur motus soluit eo motus est
in loco sed celum per se movetur localiter
g^o a. ideo est alio modo dicitur 3° om-
nino rationis quod ponit quod primum movetur non est
per se in loco sed soluit per accens ratione
centri quod est per se in loco circa quod ipsum
centrum movetur ita quod motus eius non
dicitur localis eo quod sit ut est ad locum
sed eo quod sit ut est circa locum; 2^m
enim motum mobile se habet aliter nunc
quam primo quia g^o respectum centri ce-
li ut mobile aliter se habet nunc
quam primo sed eius motum continuum g^o
a. sed ille motus non potest stare. primo
quod accipit falsum nullum enim continetur
est in loco continetur sed celum continetur
terra g^o locus etiam est equalis locato
& est extra ipsum celum non est huiusmodi
respectu primi mobilis g^o a.

2° etiam non soluit primum quod eo^o
quo motus localis est in loco cum motus
localis sit ad locum. sed celum movetur

plenō rōs cētū loca. 2. 2. Et
iō hico alī p cui9 euidē sciēdu9
q̄ ista q̄stio de pri9 motū h3 diffi
cultatē q̄rū ad phōs nō q̄ntū ad
theologos. s3 m̄ enī fidē p̄mū moi
le cētū a celo empireo & iō ē in
loco. s3 m̄ a iū phōs p̄mū mobile a
nullo cōtinet s3 cōtinet oīa. Et
iō hoc supposito ē difficultas q̄m
ipm̄ pōt pōi iloco eadē etiā diffi
cultas ē de celo empireo 2m̄ fidē
celū empireū nō mouet localē de9
tū pōt eū mouet & tū a nullo cōn
tinet. iō dico q̄rū ad illā difficultē
q̄ celū mo9 localē tū nō ē i loco nō
mo9 i loco. s3 eo dī sic moueri lo
calē qz ei9 mot9 fiat ad ubi & est
circa locū. Ad cui9 euidētiam
ē sciēdu9 q̄ duplex est ubi sicut &
circūscriptō sicut enī ē duplex
circūscriptō s3 actiua & passiua
prima est corpis circūscripti. 2a
ē copis circūscripti & cōtinet ita ē
ē duplex ubi. s3 passiua & illud
q̄ ē ipi9 corpis lōri sicut locabilē
& actiua & hoc ubi ē ipi9 corpis
lōris nūc autē illa duo ubi sūt ei9
de gnis. ex quo se9 q̄ si u9 illo9
t̄narū fiare motū & aliud q̄n enī
aliq̄ sūt ei9 de gnis si ad unū illo
rū pōt fiare aliq̄ mo9 & ad aliud
s3 ad passiua ubi pōt fiare mot9
localis g9 & ad actiua q̄ ē ei9 de9
gnis cū passiuo. tūc 2o dico ultra
q̄ mot9 localis ē duplex. q̄dam q̄
fiat ad ubi passiuū & i9 mot9 ei9

q̄ q̄ d̄ cū cor9 lōrū & i loco 2m̄
mo9 ilico. Ali9 ē q̄ fiat ad ubi
actiua & i9 mot9 ē i9 cor9 aliq̄
locū mo9 nō i loco s3 circa lōrū
siē q̄ d̄ abit. & tūc ex hoc ad p̄pō
dico q̄ mot9 p̄ moile nō ē ad ubi
passiuū cū ipm̄ p̄ moile nō cōti
neat i aliq̄ loco s3 circa lōrū tūc
i9 mot9 dī localis qz ē circa lōrū n̄
q̄ sit i loco ipm̄ mo9 nō q̄ mouet
ad locū s3 tūc qz mo9 circa lōrū
sūt & sicut illud q̄ d̄ mo9 lōrū ad
locū acq̄rit duplex ubi unū ple
& hoc ē passiuū ipi9 moile ad locū
ad quē mo9 & aliud p̄ accēs & hō
ē ubi ipi9 loci acq̄rit p̄ mot9 ad
ipm̄ moile q̄ d̄ existit i loco ipso.
ita d̄ i p̄pōito illud q̄ d̄ mouet
circa lōrū acq̄rit duplex ubi acq̄
rit enī p̄ ubi actiua q̄ locat illd
circa q̄ mo9 aliq̄ nūc q̄ pri9. 2o ē
acq̄ ipi9 lōri circa q̄ d̄ ē mot9 ubi
passiuū q̄ q̄ d̄ ipm̄ lōrū lōrū ab
ipō q̄ tūc ē circa ipm̄ alī nūc q̄n
pri9. & ita p3 q̄ n̄ lōri spera nō est
i loco nō ple nec p̄ accēs nec per
tes suas nec aliquo9 nec mouet
in loco sed tātū circa locū modo
p̄dicto. Sed hic sūt duo dū
bia. Primū ē q̄ 2m̄ p̄m̄ locus
est immobilis. s3 g9 celū mouetur
ad ubi actiua non erit. simpliciter
immobile cū tamē cōm̄ sit loc9 oīm̄
2m̄ dubiū ē qz ultra spera su
pra p̄m̄ moile n̄ ubi actiua nō tūc
2m̄ sup̄riorē canā tūc s3

4
i9 loca sed ipm̄ nō tūc mouet s
i9 inferiorē s3 etiā cōnexā g9 ei9
mot9 nō pōt didi n̄ nec simplē
terminari ad ubi actiua sicut d̄m̄ ē
Rn̄ ad p̄mā diffi9 de imo9
loci q̄ ē diffi9 cū cū q̄ cōm̄
cōis lic9 sit satis d̄m̄ i p̄cedēti
q̄stione uerū p̄ndicit franciscus
de marchia q̄ loc9 ē imoile i moi
litate oppo9 motui locali q̄ mo9
corp9 locatū ad ipm̄ locū cū ei9 rō
iqz loc9 terminat dep̄dētā locati
ad ipm̄. s3 si locus moueret sūt
etiā cōtinet motū quo mouet
locatū ad ipm̄ tūc loc9 non posset
terminare dep̄dētā locati nō lōrū
posset ferri nō terminari i loco m̄
gis q̄ ecō unde oī terminans de
p̄dētā aliquid deb9 ē dep̄dētā
dep̄dētā i9 lōri aut loc9 sit imoile
eo9 aliquo tūc pōt moueri con
cauū enī orbis luē ē loc9 ignis &
tūc mo9 motu circulari ē tūc imoile
imoilitate oppoita motui rō q̄
mouet ipē ignis q̄ ē lōrū unde si
orbis luē moueret isto motu tūc
nō posset locare ignē. S3 cōtra
qz ipm̄ moile mo9 motu circulari
sicut & orbis inferiores & tūc est
loc9 inferior oīm̄. Rn̄ & dico q̄
illa diffi9 loci a phō data nō ē gen
ralis de oī loco s3 de aliquo unde
solū cōuenit illi loco q̄ h3 cōpletā
& p̄fectā rō9 loci. Ad cui9 eui
dētā ē sciēdu9 q̄ p̄fect9 loc9 hab9
re9 lōri pri9 rō9 cōtinēti loc9 ei9

4
129
cōtinēt locatū & illa rō cōis ē tam
de loco naturali q̄ de mē9. 2o h3
rō9 s3 q̄ d̄ ipm̄ locatū locatū enī
mittit & sustētat i ipō loco i eā9
tūc dico q̄ loc9 ē duplex. Vn9
p̄fect9 h̄ns rō9 utriq̄ p̄dētōrū
re9 sui lōri & illo9 celū ē loc9 illo
rū inferior9 leuiū & terra grauiū
talis autē ē imoile nō cōm̄ op
pōita motui quo mo9 ipm̄ locatū
ad ipm̄ locū. Ali9 ē loc9 q̄ re9
sui locati hab9 tūc tūc rō9. s3 cōtinē
ti solū enī cōtinēt locatū nō autē
sustētat ipm̄ illo9 celū ē loc9 illa
rū spera9 inferior9 ita enī cōtinēt
tas q̄ nō sustētat & ille loc9 nō oī
q̄ sit imoile imo9 oppo9 i9 non
enī p̄prie terminat eā9 dep̄uden
tā tūc enī cōtinēt ipm̄ possemus
aliter nos expedire breuiter de i9
difficultate sicut sup̄ior q̄ loc9 q̄
ad ei9 subiectū n̄ subiectū nō
ē imoile lic9 quātū ad ei9 ēritatē
formalē ē imoile. Ad 2m̄ du
biū dico q̄ spera illa ultra nō mo9
p̄ sup̄ficiē nec p̄ sup̄iorē nec per
inferiorē quia nec tūc nec alia ē
locus alio9 sed ipm̄ totū celū lic9
ipā sup̄ficiē inferior sit imediata
ratō cōtinēti ita illud q̄ d̄ motus
est corp9 ipm̄ & mouet s3 utriq̄
sup̄ficiem licet immediatē una
pars est inferior & sic ad q̄stione9
Ad ratōnē in p̄ncipio & ad cō
firmatō9 ex dictis pater.

7 VERITR; VTR

rum p aliqua potē
idez corp9 nūo simul
possit esse in diuersis
locis & videt q nō possibile ē idez
ad se referri oppoita relatiōibus
sed si idē corp9 nūo esset i diuer
sis locis sū & sē hoc seqref: gō z
maior pat; qm oppoita oia sē
cōtradictōz, mior pat; qz tūc idē
posset eē sup9 & infer9 sū pō re
alter9 & re eiydē sū r dertm
& sūstrū & de aliis relatiōibus
oppoitis sū sū, sū p piquū & di
stās sūz relatiōes cōtradictōie sic
sū p e & dissil e. gō z. Prefea tūc
seqref q idē corp9 pōt sū moue
ri & nō moueri sū e qescere & in
uno loco habere oparō; sē sūz
& i alio nō hēc iplicat cōtradictōne
gō z. pbat cōtra nā in uno loco
posset moueri & i alio quiescere
unde si lapis esset i uno loco pos
set ibi pici & moueri & i alio lo
nō. pbat z cōtra quia in uno loco
posset esse visibile aliqd & in alio
nō & sic sū videt & nō videt
illud visibile. In oppoitu ē hu go
de sacramtis. pre. v. c. z dil. q. fact
ut unū corp9 eēt i uno scit quo
mō voluit & si voluisset alī facer
poruisset. R. sū sū sic pcedat;
prio recitabo unū opioē; cū suis
sū cōtra. (zō ponā opioē p p rā
quā p bō & ponā tres ueras cō
dōes p rationibus soluēdis.

Quāuātū ad pōtū ē ois opio
oim doctorū anq nō p ipolibi
le ē p aliqua potēā: creatā nec in
creatā idē corp9 sū & sē sū in di
uersis locis. hāc cōdō; aut pbat
multi diuersimoē. prio emi licē
pbat un9 doctor q nō q tū est
de potētia agētis pōt fieri indrūf
sū uarios mōs. s; idē ē receptibile
illū sū unū mō; possibile ē inferri
sū quōq; alioz mōz. s; ex pre agē
tis p mōi cū sit uirtutis & potē
finitē ē q sū potētia ut unū
cor9 sū sū i diuersis locis sū q cū
q mō; p alitatis gō sū pōt sū unū
mō; p ratis pōt sū q cū. sed si i
possibile ē q deo agēte idē corp9
sū ubiq; qz hoc ē p p rā; deo gō
similē erit ipossibile q idē sū in
diuersis locis simul. Preterea
illud q d iplicat cōtradictō; mani
festā nulli sū bē potētia virtū
te s; idē corp9 eēt i diuersis locis
iplicat manifestā cōtradictō; gō z
mior pbat. tū qz q nō pōt in uno
loco potērit eē q ibi sū gelu uel
frigus & i alio calor qz forte erit
iuxta ignē & sic simul habebit fri
gus & nō frigus tūc etiā qz in uno
loco poterit sumere cibū & non
esurire ibi & in alio nō sumere qz
forte nō erat i loco i quo sibi mi
stref & sic esuriet & non esuriet
sumeret & nō sumeret. Tū qz
gallū hic exis poterit nō mori &
aliquū exis potest mori & comedi

qz in eis ab aliquo sū & de illi
quo hōis hic ppter itēperie aeris
erit infer9 & forte mouet & alibi
ppter tēperie aeris nō erit infer9
& erit infer9 & nō infer9. sūz
& nō sūz. uiz & non uiz. q oia
illa iplicat cōtradictō; un9 autē
doctor arguit sic termi loci & lo
cari sū sū gō sū locatū ē extra ter
minos sui loci loc9 erit extra ter
minos suos p p rā. Itē si idē
corp9 eēt sū in diuersis locis tūc
hoc eēt una mutatiōe aut duabus
nō una qz una mutatiō ē tūz ad
unū terminū. nec duabus qz aut
eēt eiydē spēi aut alter9. nō eiydē
qz una mutatiō ē tū ad unū ter
minū. nō duabus qm aut eēt eūf
dē spēi aut alter9. nō eiydē. mē
tha. nec alter9 spēi qz sū mē
rarit & sic mōz ipossibiles ē tūc
Cōfirmat qm terminos sū
ipossibiles sū hni; sed q cū; duo
ubi p rā eēt termi mōz eiydē quia
pōt corpus unū moueri. ab uno
ubi ubi. sū ad illud. gō q cū
duo ubi sū tū idē corp9 erūt i cō
possibilia. Cōfir. z qz iposs
bile ē q aliqd moueat de loco ad
locū quin dādat p rā locū aliter
nō mouet sed ibi staret. Item
ipossibile ē q dē materia nūo esse
sub diuersis formis sub aliis sū
sed hoc pōt hoc seqref. gō z. p
bat mior qz si idē sū eēt i diuer
sis locis & a diuersis aialib; i illis

corp9 sū comedes et nutritum sū
utrinq; cōuenit illud i sua essen
tia sū cōs eacē mā nutritiōē il
lus cōformabit forma utriusq;
nutritiōē. 2° pbat eadē mōz
qz pōt q idē lignū sū i diuersis
locis & i illis sū duo ignes agere
in illud lignū & corrūpē qz non
pōt resistere uirtutis agentis & i
ducere formā ignis nō eadē tūz
agētia sū diuersa. 1° alia & alia i
eadē materia. Itē seqref q qui
cūq; pū ignis posset dūtere oia
cōbustibilia habet eiz hoc combu
stibile pportōnati & ibi alud &
i 3° loco. & sic de iūmōis locis
tūc sic oē potēs sū i multa passa
pua potest simul i magnū passū
integratū ex oibus illis dūstibi
libus. q aliquis ignis pū pōt sū
in aliqd. agnū combustibile. ista
opio nō placet. Et iō pono opi
nionē p p rā & d. cō q nō repūge
dei oipō facere idē corp9 eē loca
tū i diuersis locis sū & sē. pbat.
illud q d nō iplicat cōtradictōne;
ex termis nec mā ipossibilem;
nō ē ipossibile dei oipō. sed facē
idē corp9 eē i diuersis locis nō
eoyz icludat cōtradictō; ex termis
nec tale ē manifestū ipossibile ne
parebit solummodo rōnes quās isti
addūcūt. gō z. Prefea cū uni
tare foris stat sū cōtradictōe plu
ralitas posterior. sed ipā ubi sūc
posterior ipō corp9 p; cū canē

ex dicitur de loco a loco g^o
z. maior pat, ex eplis infinite uide
no p3 cōtra aliqd morū s rō; cu;
re^o itilice adueniēs de quo mīy
uī q̄ possit p̄ficari sūdamēto l
subiecto eodē manēre ut sup ean
de; albedinē p̄t sūdari p̄les sū;
tudines. & i eodē sūdamēto p̄les
p̄t^o cū relatōes mltiplicent ad
multiplicatō; unis uel alteris ex
tremis cū g^o ibi dicit re^o extrinse
cu; adueniētē nō nī aliq̄ ipossi^o
q̄ sit mutatio ipō; nisi stāte un^o
subiecti. Et si istes q̄ uerū ē q̄ plu
res re^o p̄t sūdari i eodē sūdamē
to quādo un; eorū nō adēq̄ totū
sūdamētu unū autē ubi adequat
totū unū locatū hoc uidet sū rā
tōne dicitū qz re^o q̄ orif ex nasa
sūdamēti magis uidet adēq̄ rī sū
damēto quā ille qui extrinsec; ad
uenit ceteris parib; sed ad duos
terminos p̄t eē i eodē sūdamēto
duo t̄es re^o ex natura sūdamēti
ut due eq̄litate; ad duo quāta &
eq̄lia g^o sine rōe sūngif q̄ hic un;
t̄is re^o adēq̄t. Prefes q̄ d q̄ d
pōt de; i generis cāe efficiētis mē
diatē cā x̄ pōt itilice i uirtute p
pria & sine illa. s; de; me^o sacro
pōt facerē q̄ ide; corp; xp̄i nūo
sit i diuersis locis & i diuersis alia
rib; g^o hoc poterit i uirtute p̄pa
& sine sacramēto. q̄ pōt de corpē
xp̄i pōt de quocūq; alio corpore.
maior p3. illa emē una p̄pōtāto

sa apud theologos oēs & antiquos
& nouos q̄ etiā lic pōt p̄bari omē
cōtinēns cāritatē alicui; p̄fectiori
mō quā idē si pōt i aliquo mediā
te illa cāritatē pōt i uirtute p̄pria
ex quo illa cāritatē cōtinē p̄fōri
mō s; de; oēs cāritatē effectiuā c̄
cūq; z^o agēis cōtinēt emineret.
cū oīs cālitatē effectiā dicit aliq̄ p
fectō; & de; sit infinite perfectōis
& illa ei perfectio deficiat g^o z. nō
sic ē de cālitatē extrinsec; qz idū^o
aliquā perfectō; licet quātū ad il
lud q̄ ē perfectōis cōtinēns a
deo emineret. Cōfir^o ubi cūq;
deus pōt facere aliq̄ corp; nāle
nō sub suo mō naturali pōt ipm
facere sub suo p̄prio mō natura
li qz i p̄rio sū duo mirabilia & i
z^o unū tm s; deus s; fidē cor; sū
sacra; idē nō sub mō nasa; ē sū
i diuersis locis pōt facere & sū sa
cramēto. Prefes mī; icōueniēs
ē duo corpa eē sū i eodē loco quā
idē corp; eē sū i diuersis locis
sed primū ē a deo possibile g^o z;
maior p3; s; p̄n^o oppōis cōtrarie.
& etiā ē p̄hiqz p̄hi oio portū re
pugnātiā inter duo quāta respec
tu eisdē loci eo q̄ unū quātū; ex
pellit aliud. mior p3; etiā p̄ docto
rē subtilē i m̄se xp̄i & de corpore
etiā ḡficato & de corpib; in die
iudicii. cū i tā parua ualle. s. iola
pbat iudiciū debet fieri & si q̄ d̄t
bet p̄p̄tū locū occupat et ibi nō

possent recipi. illa autē opio hēde
multū uideat ipossibilis ē uia na
tura uolēbus tm rō; seq̄ nō dēt
reputari ipossibilis. tū etiā de fa
cto iā fuerit factū miraculose. cer
tū ē autē q̄ beatus Ieroni; eadem
die & hora q̄ celebrat; missā mī
terfuit sepulch; bē martie & hō
maximu; miraculū quo ad hanc
oppō; maxime nō dēt iducere.
Nūc uī i sponō tres regulas
nī p̄pōnēs p̄ multis ihac māsia
soluēdū. P̄ia ē illa q̄ cūq; sunt
eētialē p̄ora ipō ubi uniformiter
sūt corporū q̄ uis habeit diuersa
ubi q̄ nec posteris nec sū natura
uariabū s; uarietas ubi hoc p3;
qz prius eētialē nō uariat p̄p̄
uariatō; posterio; sed bē uaria
tur posteris ad uariatō; p̄p̄ qz ē
etiā sū sū natura cū aliquo sū
uariat cū illo. 2^a regula ē q̄ sic
passū exns in uno loco recipere
for^o a duobus agētib; sibi ibidē
app̄xiatis sic ipm patiat i duob;
locis exns ab eis dē sibi i illis d̄to
bus locis app̄xiatis & b^o de pa
ab^o hoc p3; qz ad hoc q̄ paties pa
tiar ab agēte recipiēdo illā formā
nō o; nisi q̄ sit i pō p̄a & agens
bēat formā actiuā & sine app̄xiā
ta dē sū i hoc ubi sū i illo sic
app̄xiā nīl differētē q̄ tū ad actō
nem q̄ ē ad formā absolutā a quocūq;
actu actiuo sibi app̄xiato sū i
illo loco sū e i alio l; passo pōitq̄

i diuersis locis ipm habet eadem
potētiā actiuā. & eodē mō pōt si
app̄xiari ut ē i illo loco sicut in
alio g^o eodē mō q̄ tū ad oēs for^o
absolutā a quocūq; actio sibi ap
p̄xiato paties sū i illo loco sū e
i alio sicut si tm eēt i uno loco &
esset agens sibi app̄xiatū addidit
s; formā absolutā qz nō o; q̄ eadē
patiat loquēdo de relatō; q̄ sunt
sū natura cū ipō ubi uī postērio
rā qz ista p̄t uariari sicut & ut i
ut p̄batū ē i p̄ma regulā. ista etiā
p̄pō sū e regula magis patet in
uī sēdo ad istātiā i sp̄ali. 3^a re
gula ē q̄ sicut corpus i uno loco
exns se hab; i rōe actiuā ad diuer
sa sū app̄xiata i illo loco sic ipm
ut exns i duobus locis se hab; ad
eadē sibi app̄xiata i illis duobus
locis hoc p3; ex p̄pōe p̄cedenti
Nūc uī sū p; ad rōe p̄mi doc
toris. Ad p̄mā pōt dicit p̄mo q̄ ali
q̄ d pōt eē i diuersis locis p̄ di
mēsiōnes nō p̄p̄ias sicut sacram
tū aliqd per opatō; uī tēmiatō;
sicut angelus. aliud cū cūscriptiōe
sicut corpus dimēsiōnatū. aliud
s; cor; & ipm sicut paulus tūc di
co ad rō; q̄ creatura non ē capax
oīs ubi sic q̄ sit ubiq; p̄pter sui
litarō; licet ex parte dei nō sit tē
pugnātiā deus enī pōt i oēs uisio
nem & s; oēm mōm uisionis non
tū i quocūq; oculo pōt cāte quā
tūq; uisionē & quocūq; qz q̄ ib;

oculo non est susceptio e' cuq' & q' h'c'cuq' uisio: is licet illa repugnā
tia nō sit ex pre dei sed ex parte
creat' sic dispo' s'p' r'clup' e' i
po' ad oem colorē nē ad oēs s'p'
S'p' pōt dici i ppo'io q' r'pug
nat' creature q' sit ubiq' & q' heāt
oē ubi s'p' l' nō repugnet sibi suc
cessiue. Aliter d' q' n' ē i possi'e
po' dei facere aliq' creatū eē ubi
q' & q' n' d' q' hoc ē p'p'ū dei dico
q' a' deo d' eē ubiq' & a' creatura
nā deo nō ē ubi p' lō' s' p' n' pō' &
& e' p' p'f' sui imēsi' nō sic est
aut de al' q' creatū. Ad 2^m ne
go miorē ad p'mā pbatō' de calo
re & frigore p' ex dicit' regulis
tō applico & dico q' aq' s'iu e' gelu
i'frigidās & ignis calēfaciēs sic in
diuersis locis exn' aut sūt e'q'lis
uirtutis i'lagēdo aut unū uic' re
liquū si sint e'q'lis uirtutis & sine
applicata ista cor' habēri unū ubi
utrūq' al'ter' i'pediet ita q' n' e' r'p'p'
ageret ad q' dā effectū me' i' q'
passū magis assil'at uni quā alteri
Eodē mō dico q' q' n' sūt app'xi
mata eidē corpi in diuersis locis
exn' iuxta 2^m 3^m si aut nō sūt
equalis uirtutis ita q' unū simpli
citer assil'et sibi passū ut magis q'
aliēnū tūc eodē mō e' ab' si sine
i' diuersis locis qz nō ē magis dif
ficil' si sit sic q' sic q' si ignis & aq'
ponerēt s'p' & nō nē' posse fieri a
deo & idē cor' app'xiatū igni &

aq' q' d' cor' idē h' ubi q' n' oportet
teret' ibi dicere ad unādū cōtra
ria i eodē passo h'c'facili' uel e'q'
facile uitare pōt q' cū. Ad 2^m
p'pō' de fame & saturitate & c'c'
dico q' fames ē appetit' ut ē nāl'
ut uolūtari' ut lenit' & s'ū sic
dicit aliq' d' absolutū g' nō uariat'
ad uariatō' ubi ex f'mā p'pōne &
p' d' n' si hic la ciaret' & cellaret ap
petit' cessat' & alibi s' nō ex cibo
lūpto hic sicut stat' de morte di
cet'. Ad aliā pbatō' de morte
& uita dico unū generale & p' ea
applicabo quia tā mors q' uita di
cūt aliq' d' absolutū p'nām ut poi
tū & nō uariat' p' d' n' p'p' uaria
tō' ubi iuxta p'mā p'pō' si g' mo
rit' hic mo' & ubi s' tū nō se' uul
nerat' hic g' uulnerat' ibi qz uul
neratō d'c' d' i' q' dā cōtinū ut h'
aba' i'quo diuidēt' hoc sed tū uo
rū ē q' s' h' b' uulm' h'ic l' & alibi
tūc dico de gallina q' si cōdat' h'
nō remanet alibi & nō morit' alibi
nisi qz hic nō occidit' a cōdētē.
Ad aliud de tēpie & i' tēpie sai
tate & i' s'itate p' p' 3^m p'pō' uide
as enī quō i' i' uēria tēp'iet ut i' nē
p'iet' sanitatē ut i' s'itate app'xiata
alicui corpi exn' i' uno loco puta
si unū uiceret aliud ut sint e'q'lis
uirtutis qz eodē mō ipā se hēbūe
ad i. ē cor' i' diuersis locis pōtū
Ad rō' al' i' doctoris ad p'mā
dico q' locū & lōrū esse simul pōt

eē uidet' unō s'itate p'nā' sic
q' locū sit p'nā lo' & isto' uide b'n
sūt s'p' qz unū ab alio nō ē preci
sū n' separū alio' s'itate ad equa
tōis sic q' unū alteri ad equatur
& isto' sūt s'p' 3^m tal' sub s'itate
sic q' ipm locatū nō possit ad e'q' ri
n' cōm' s'urari alicui alteri loco &
sic n' sūt s'p' Ad 2^m dico q' dua
bus mutatōib' alteri' & alteri' uo
s'p' si sint ad terminos al' i' s'p' i' &
xiu' s' d' si sit ad terminos ei' d' s'p' i'
u' d' motus nō h' maior ē i' cōp' s' i'
b' i' q' i' cū g' f'mi sint i' cōp' s' i'
biles & mot' ad illā p'pōne quia
duo acciā i' dico q' tū ē de acci
tib' p'fecti' ut se hēb' i' b' ad motū
accus p'mi nō sic motus. Ad cō
firmatō' qz f'mi mot' sūt i' cōp' s' i'
sibiles u' q' de f'mi mot' f'mi
nō aut de f'mi cōcōnt' i' b' f'mi
f'mi cui' s' i' b' mot' sūt h' i' s' p' uo
tio cōcōnt' a' s' sūt q' cōcōnt' g' u' f'
cū p' d' i' c' i' s' & i' s' i' p' n' eē p' o' i' .
Ad cōfirmatō' 2^m nego assūptū
Ad 3^m rō' cōcedo maiorē ē eē
dē p' r' sed nego miorē ad f'mā p'
batō' de cibo & al' i' dico q' idē
s' i' s' i' d' uo stomachi ibi eēt i' co
dē loco & cibo i' eēt i' utroq' f'mi
nō tūc enī ut cōl' i' t' uirt' una &
tōl' i' t' er' eēt aliā & rō' cōu' e' t' e' r' e' r'
i' s' u' cor' p' eēt e' q' l' i' s' uirtutis &
tūc equaliter cōt' i' t' e' r' e' r' e' n' t' d' e' a' l' i'
l' i' m' e' n' t' o' h' o' c' i' s' u' c' o' r' r' u' s' & i' l' l' u' d'
i' n' s' u' i' t' a' q' e' o' d' e' m' o' s' i' c' u' t' h' a' b' e' s'

dices de stomachis aaliū s'p' exn'
ribus & cibo recepro i' utroq' ita
dico sicut 2^m p'pōne. Ad
2^m p'pōib' de ignibus app'xiatis
uni ligno p' illā regulā 3^m eodē
mō enī ē sic si illi ignes duo eēt
app'xiati ligno i' uno loco exn'
te uide igit' tūc quō se hēb' i' dē
ligno i' diuersis locis exn' i' .
Ad aliud de q' igne etiā p' p'
p'mā regulā 2^m 3^m qz eodē mō
quo se h' r' t' ille p' u' ignis exn' in
uno loco ad illa plura obustibilia
sibi app'xiata eodē mō se habebit
ipē i' diuersis locis exn' ad i' plu
ra obustibilia separi sibi app'xiata
uide q' quō ibi qz eodē mō &
hic. Hās uisus ad rōes i' n' c' i' p' a'
les r' i' . Ad p'mā dico q' nō ē in
possibile quin relatōes iste p'n' in
eē eidē s' diuersa f' u' d' a' m' t' a' illa g'
ubi q' sūt q' si f' u' d' a' m' t' a' illa' o' p' p' o'
s' u' r' a' r' e' relatōm p'n' eē cās q' alicui
i' s' i' n' t' o' p' p' o' i' t' e' r' e' l' a' t' o' e' s' nō i' g' i' t' e' s' t'
i' cōu' e' n' t' e' s' c' o' r' h' n' s' u' t' i' s' u' p' i' o' & i' n'
f' e' r' i' u' s' eē s' u' p' i' u' s' & i' f' e' r' i' u' s' n' e' c' m' i'
r' e' r' i' s' q' r' e' u' i' t' e' r' o' r' e' & s' u' p' i' o' r' e' p' o' l'
s' i' t' f' u' d' a' r' i' i' u' b' i' l' i' u' b' i' s' i' t' r' e' u' o' q' u' i' a'
u' n' y' r' e' u' o' pōt sic i' altero fundari.
declarat' p' d' i' c' t' a' s' o' l' u' t' o' e' x' o' q' m'
i' d' e' p' o' t' a' l' i' c' u' i' eē s' i' m' i' l' e' s' a' 3^m & d' i'
s' i' m' i' l' e' s' s' c' i' a' 3. Ad aliā r' a' t' o' q'
i' d' e' m' o' u' e' r' e' t' & q' e' s' c' e' t' d' i' c' o' q' m' o'
u' e' r' i' & q' e' s' c' e' t' s' l' o' c' u' s' i' t' e' s' i' m' u' l' cū
i' p' o' u' b' i' u' e' l' p' o' s' t' e' r' i' o' u' a' r' i' a' t' u' r' a' d'
u' a' r' i' a' t' o' u' b' i' i' u' x' t' a' p' r' e' d' i' c' t' a' r' e' o'
23

Et tñ poterit i uno ubi quiescere & in alio ubi nō quiescere quoniam quiescere hic solt nāhil aliud ē q̄ habere cōtinuē idē ubi hic & nūc & prius & moueri solt nāhil aliud ē quā habere aliud & aliud ubi. si tñ ut ēst possibilē q̄ idē corp⁹ hic habeat unū ubi & alibi plura. sic poterit in uno loco quiescere & i alio moueri. Et si arguas q̄ i uno ubi posset moueri ad se ipsū ite est i alio ubi & ita accēderet ad ubi i quo iā est nūc & tñc tūc ex pelleret se ipsū de primo ubi & tñc ēst ipse sibi e sibi ipsi locū ut nō expellet & ita duo corpa simul.

Itē si tñ esset aiātū posset se ipsū mouere expellendo & trahē dō & ideo posset p se ipsū idē homo habēs mille ubi facēs cores as & maximū exeret citū i cōpo & multa alia q̄ vidēt mirādā & strī penda & itē. loqui & currere & disputare cū se ipō. dico q̄ illa & ista sūt puerilia. si enī q̄ratur ratiō eorū de quibus agit nō est difficultas. Rñ & dico q̄ idē corpus nō expellit s̄mo se nec seq̄ q̄ dicit q̄ duo corpa ēnt s̄ qm sūt unū

Ad aliud q̄ adducit de cerēa & exercitu nō uidetur ipossibile seo. & ad aliud de fabulatōe & disputatōe cū se ipō dico q̄ si loq̄ p̄ se suppoit actū ymaginatōis ut intellectus & ille qui idē ē i p̄tibus locis ille talis actus erit ubi tuncq̄

ipse fūerit loquēs. si autē loquū non est nisi formatō uocis per instrumenta naturalia in aere p̄cū lo poterit hoc formari uox & ibi non. & ibi tñcabit & hic loquū tñ. Et igit alibi tenebit tenorē & hic discantabit & hic cetera aere in existens attrahit aerem & i aqua existens nō potest attrahere aerem ita etiā concedo q̄ ut ē in uno ubi q̄ possit mouere corpus sui m tē est in alio ubi pollendo ut trahendo quoniam p̄pter ydempritatē corporū non auferretur ratiō mobilis nec moti ab ipō. Et si arḡ moueretur q̄ non quiescit & si quiescit q̄ non mouetur. q̄ simul q̄ escit & nō quiescit & nō mo⁹ & mo⁹ Rñ & dico q̄ quiescere hic ut in illo loco non infert simpliciter nō moueri. sed accipit non moueri in hoc loco ubi quiescit ita q̄ ista affirmationes quiescere & moueri non inferunt istas negationes ymmo est fallacia cōsequētis qz a nō uerificat i r̄ uis termini & dñs negat r̄ cū q̄ p̄ h̄c q̄ p̄ ad unā aliā ppō. p̄ncipalis rōnis de aliquo uisibili qm sūt uidet & non uidetur. non enim sequitur non uidetur hic q̄ non uidetur. sed est fallacia cōsequētis.

ONSEQVENT
er quēritur. Vt ruz
uacuum possit eē in

4
133
natura & uiderit q̄ sic qz mobi le qd mouetur ut recipit in pleno ut i uacuo. nō in plēo qz tūc duo corpa ēnt in eodē loco si m. l. q̄ in uacuo qd est p̄positū

Itē aliter arguit p̄r expimentū. pri nū expimētū ē q̄ uas plēnum cineribus tātū recipit de aq̄ sicut si esset sine cineribus qd nō esset nisi i cineribus ēnt aliq̄e uacuitates in quibus aliq̄a reciperetur. Itē si ponatur candela i uase cuius ista pars infingit in ultima parte uasis intus pleni aqua ita q̄ flāma excedat bēn aq̄ i quāritate palme & post supponatur urinale ex p̄tū est q̄ extinguetur candela ex quo sequitur q̄ sit dare uacuum. p̄ba qz quēro quid occupat locū plenuz flāme ignis iam exincti nō aqua de nouo generata uel p̄ existēs quoniam in cōpulo est rarior ignis quā aqua & p̄ r̄ns maiorem locū occupabit quā aqua. similif aqua excedit raritatē aeris in duplo ut i decuplo & per cōns idem argumētū erit de aere q̄ i aliqua parte est uacuum scz ubi erat flāma. Cōfirmat flāma corrupit partē aeris & ibi nō pōt aliqua aq̄ generari per actionē ignis nec extātū rarefieri. Itē accipiatur aliqd uas duri meralli & implet aqua i rēpore frigido si abcidat cōgelatio prius congelabitur pars

superior & ipā cōgelata minore; locū occupabit q̄ infra latera reliquis uacuum quoniam suppo q̄ nō possit subtrahere aer & suppono etiam q̄ est manifestū q̄ oē q̄ cōdēplatur minorē locū occupat Itē accipiantur due tabule rotunde omīno planitate q̄ applicent adiuice; sine aliquo medio & suppono q̄ sint eiusdem spissitudinis & ponderositatis utra q̄ ps superioris tabule & suppono q̄ filum afiguratur centro tabule superioris q̄ si elletur mediāte filo sequitur uacuum cū partes centrales p̄batur sic prius enim aer extrilectus puenit ad partēs circūferentiales quam centrales. similif tñ & equaliter distat tabula superior ab inferiori s̄ omnē partem. q̄ in illo prior erit dare uacuum. sed diceretur q̄ p̄ h̄m x̄ de aia corpa nō possunt se tangere in aq̄ ut in aere nisi mediante aere uel aqua se tangere dicentur q̄ aer q̄ multipliciter rarefit. Contra suppono q̄ ille tabule strigatur ad inuicem loco frigidissimo ubi non possit rarefieri ut m̄is quam sufficiat ad replendum quousq̄ aer extrilectus cōcurrat ut etiam suppono q̄ ille due tabule sūt ferre & siue etiam igire certum est q̄ tunc non dimittet et intercipi aerem quis p̄pter eorū acciuitatem totū corrumpetur suppono

etiam quod licet hec superior tabula
ita applicet aq certū est quod tūc ni
hil inter recipitur & tunc redibit
difficultas. Itē uacuum est spa
tium ab omni loco sepatum possit
tamē recipere, sed spatium ultra
celum est huiusmodi ut certū est p
theologos. Itē prius p̄r absol
ui a suo posteriori, sed locus est
p̄rior oī locato. 2° In oppo
situm est q̄ in hoc capitulo p̄b̄s
ex ratōe rō esse uacuum in natura

R^o p̄rio uidebitur p̄p̄sū
si ē possibile dare uacuum. 2° sup
posito esset si in ipso p̄sset fie
ri motus. Quantum ad primū
premitto quid intelligo per uacuum
ubi dico q̄ per uacuum n̄ aliud
intelligo nisi spatium ab omni corp̄e
separatum: tamen ip̄sū natū re
cipere corpus & uideatur dectria
a^o 4° huius. Hoc premissio po
no aliquas cōclōes ut p̄p̄nēs.

Prima est q̄ si natura non po
tūst dare aliquod tale spatium ab
omni corpore sepatum: si natura
possibile recipere illud tale cor̄
hoc p̄batur omne locatum habet
naturaliter aliquam cōuenientiam
naturalem cum suo loco naturali.
sed nullū corpus locatum potest
habere aliquam cōuenientiam natū
ralem cum tali spatio sepatato ip
sius receptio 2° non potest poi
aliquod tale spatium ab omni cor
pore sepatum: corporis receptio

quod sic locus eius maior p̄ter p̄r
a^o 4° huius & apud omēs philo
sophos ē satis clara. minor etiā pa
ter. quia tale spatium sepatatum
nullius ē nature non enim uideretur
esse nisi quedam p̄tuitio 2° ē.

Item sequeretur q̄ ista corpo
ra inferiora non p̄sset saluari
nec cōseruari 2° ip̄sibile ē per
naturam 2° p̄b̄s d̄m̄ n̄m f̄ a^o 2°
primo interbaronū latior inferi
or cōiungitur latiori superiori ut
tota uirtus inde gubernet. & stat
in hoc q̄ tūc agens & p̄tens in na
tura uel per se uel per aliquid sine
app̄tata sic q̄ si aliquod debet
inferius cōseruari uirtute alicuius
planete primo planeta dispoit ae
rem & alterat & per cōs sit cōser
uatio in istis inferioribus. 2°
p̄p̄o ē ista q̄ credo saluo iudicio
meliori q̄ stante uirtute spera de
possit cōseruari corpora intermedia
& infra spatium corrumperet. hoc
p̄batur sic quecūq̄ creatura pro
ducta a deo sūt essentialiter disti
cta & absoluta & unū ab altero n̄
dependet. deus p̄t unū cōser
uare omnibus aliis cor̄ruptis &
ānichilatis. sed celum & ista inferio
ra sic se habent ut patet. celum ei
ē absolutum & essentialiter distin
ctum & non dependēs ab istis infe
rioribus ut patet 2° non ē ip̄sibi
bile quin deus p̄sset facere licet
esset cōtra naturam. quia a centro

terre usq̄ ad celum nō esset aer h̄
ignis nec aliquod aliud corpus. ex
quo seq̄r q̄ p̄ potētiam diuinā p̄t
ē spatium ab omni corpore sepatum
ap̄tū recipere corpus deo enim iterū
p̄sset creare terram & aerem & alia
& ista ē infra celum sicut prius &
oēs rōes q̄ fieret cōtra hoc p̄cedē
dūt naturalē ut si applicaret p̄p̄s
dicat dū rōes p̄cedētis p̄p̄s

Quātū ad 2° articulum utro
i uacuo possit ēē motus dicitur cōf
q̄ nō yūmo si lapis ponet̄ i celo
& a celo usq̄ ad terram nullū esset
corpus intermedium sicut ē i celo & i
terra. p̄ f̄mo sic. qz talis motus
ut ē n̄alis uel ēē uolētis nō na
ralis qz i uacuo n̄ ē n̄a & iterū
qm̄ motus n̄alis def̄m̄t̄ ē q̄ tūm
ad d̄m̄ n̄a q̄ nō p̄t ēē i uacuo
cū dicat solā p̄uato; n̄ uolētis
p̄b̄s de p̄iectis qm̄ cū p̄iectū a
p̄iecte dimissū fuerit nō h̄ uide
moueat̄ i uacuo cū p̄iecto fiat in
aere ut sagitta p̄iecta mouet̄ a p̄
tibus aeris. Itē ar̄ rōe q̄ reputa
tur dem̄rā p̄ a^o q̄ l̄is ē p̄portio
medii ad mediū i subtilitate & spi
ritudie eadē ē p̄portio motus ad
motū i uelocitate & tarditate &
tp̄is ad tps i lōḡi & breuitate s̄
posito q̄ aliq̄ cor̄ mouet̄ p̄ me
mediū uacuum & p̄ mediū plentū
n̄ ē t̄ p̄portio mediū ad mediū i
subtilitate & grossitudine cū in u
euo nulla sit subtilitas nec sp̄s

4
139
tudo 2° p̄ om̄nib̄a t̄r̄ p̄portio
motus ad motū i uelocitate & tarda
tate uel p̄ om̄s tps ad tps i lōḡitu
dine & breuitate sed om̄s tps ad
qd̄ cūq̄ tps dicit̄ ē aliqua p̄por
tio. 2° o^o p̄alē istorū sic in non
tpe s̄ motū ēē i nō tpe ē ip̄sibili
le 2° ip̄sibile ē i uacuo ēē motū

Item positis duobus descendē
tibus per idem medium eiu s̄ de
figure existentibus quē ē p̄por
tio grauitatis ad grauitatem eadē
ē p̄portio motus ad motum quā
tum ad uelocitatem & tarditatem
si 2° esset motus in uacuo unum
grate uelocius descenderet quā
aliud hoc ē ip̄sibile quoniam
magis grate eo descendit ueloci
t̄s quoniam est potētius ad sc̄i
dendum. sed in uacuitate non o^o
ip̄sibile sc̄indere. Itē si motus
f̄deret in uacuo mobile moueret̄
ad omnem partem uel ad nullam
quoniam qua ratōne ad unam. eā
dem ratōne ad aliam. sed ad om̄es
non potest 2° ad nullam. & ita nō
esset ibi motus sicut non esset ibi
quare quiesceret in una parte &
non in alia. Ad istas ratōes rō
sponder ḡh̄errardus odonis quō
niam non uideatur consonum intel
lectus quia si deus cōstitueret to
tum aerem q̄ lapis simul esset in
terra & i celo si cadet de celo p̄t
ē sic p̄batur. qm̄ si i uacuo p̄t ēē
motus n̄ ēē nisi p̄ r̄sistē 2° me^o ad

ipm mobile ista ppo videtur
iq̄ro huius qui pot̄ q̄ successio i
motu cetur ex resistētia mediū ad
ipm mobile, sed sine illa resistētia
potest esse motus & successio i mo
tu g^o x. minor paret quoniam s̄
u eritatem & s̄ omnes theologos
angelus potest moueri de celo ad
terram motu successiuo licet hoc
nō sit phō manifestū. & nō illa suc
cessio nō sit ex resistētia mediū cū
nō sit corruptibilis. unde fuit di
ctum in s̄ma q̄stione huius q̄ suc
cessio i motu potest cari i mobili
ūp̄ ex resistētia mediū p̄ ex parte
s̄m̄ q̄ nō ē natio acq̄ri ipribl̄ p̄ ex
parte s̄m̄ mobilis, ex sua enim s̄m̄
tate nō est natū acq̄rere aliquā
s̄m̄ in totū s̄m̄. item cū uel qd̄
transit de extremo in extremum
prius attingit mediū sed ubi ē pri
us & posterius ibi est tēps̄. ubi
autē tēps̄ ibi successio in tēpore
g^o x. Itē suppono q̄ esset una
asta magna affixa i terra & suppo
no q̄ stāte uacuo a celo usq̄ ad ter
ram aliquis lapis moueretur sic a
capite lancee & al̄ quis alius lapis
eiusdē, quāritatis icipiet etiā s̄m̄
moueri a medio istius s̄te. Tūc
quero aut ille lapis qui mouetur
a medio lancee ē prius i terra quā
ille qui mouet a capite uel simul,
nō eī; s̄m̄ quoniam quādo lapis qui
mouetur a capite ē ubi erat lapis
alter pura i medio, lapis qui erat

in medio uel aliquid trāse uel nū
si nihil. g^o nō s̄m̄ icaperunt mouē
ri qd̄ est extra suppositū, si aliqd̄
trāsiuit g^o prius ē i terra quā al̄
sed ubi est prius quā posterius ibi
est successio. g^o x. Ad predie
tas ratōes aȳ r̄ndit dictus doctor
licet ratōes adducte nō sint s̄m̄.
Ad primā dicit q̄ motus natural̄
& uolens p̄ s̄m̄ esse i uacuo &
quādo dicitur q̄ motus natural̄
definit nāb^o d̄m̄ dicit q̄ d̄m̄ mo
tus natural̄ s̄m̄ i medio & i moi
li. ita g^o raturalitas p̄r eē ex p̄r
motilis & etiā ex p̄r tērmic̄ ad
quos mouetur motus etiā uolē
tus potest esse i uacuo. & quādo
dicit de motu pietoȳ dico q̄ me
lius fierent in uacuo quā in plēo
p̄r resistētie carē s̄m̄. & quā
do dicitur q̄ res p̄iecta in uacuo
nō haberet a quo moueretur sicut
i plēo dico q̄ res p̄iecta mouet̄
naturaliter uirtute p̄iectis & rō
a partibus mediū p̄r qd̄ fertur q̄
apparet de sagitta p̄iecta p̄ aerē
ūde nō pot̄ irelligi uel dici q̄ mo
uet̄ p̄pter impulsū p̄riū aeris suc
cessiue, sensibil̄ enī appar̄ q̄ aer
nō facit illū motū sed magis p̄r
stāt ip̄e ip̄edim^o g^o x. Ad 2^m
dico q̄ ibi in p̄pōne maior ē s̄m̄.
qm̄ nō oī; eādē p̄pōtō; eē mediū
ad mediū in subtilitate & grossit̄e
qualis est motus ad motum in
uelocitate & tarditate & tēpore

4. tēps̄ i lōgitudine & breuitate
Cuius rō ē qm̄ successio motus nō
solū ē ex resistētia mediū ad mobi
le uel motoris ad motū uel ad qd̄
mouē s̄m̄ p̄r eē ex ordine
formaȳ acq̄sitaȳ natural̄ ordi
naȳ sicut apparet i motu corpū
supcelestiū ubi nulla ē resistētia
mediū ad motū motoris ad ipm̄
corpū qd̄ mouet̄ cū nō illū mediū
ibi fuerit. Et si dicat q̄ partes
foris resistūt p̄ribus posteriori
bus idē poss̄ dici de motu graui
tatis facti i uacuo q̄ p̄r p̄r eē s̄
sisteret posteriorib^o q̄ absurdū ē
Ad 3^m dico q̄ rōes uel d̄f̄e tar
ditatis uel uelocitatis p̄r eē p̄r
sicut rō suppoit̄ ex d̄m̄ grauita
tis maioris uel minoris suppoita i
d̄r̄m̄ r̄m̄ mediū. & tūc dico q̄
successio q̄ car̄ ex solo ordie ipsa
ritum ubi acq̄ r̄darū p̄r p̄r uel
locitari s̄ magis & minus ex solā
d̄m̄ grauitatis maioris uel mino
ris i mouētib^o. Ad 4^m dico
q̄ nō mouet̄ ad oī; p̄r nō ad nul
lam. s̄ solū ad illā ad quā d̄f̄m̄
tur grauitas uel lenitas p̄r ad d̄
cūferētia uel mediū uel q̄ elceret
sic quoniam eē i cetero si eē graue
uel cūferētia s̄ eē leue. si autē
uis tenere opio; aȳ potes r̄ndē
ad rōes aȳ ut supra q̄ p̄ forte lo
q̄bat̄ disputat̄e sicut uis tenere
aliā p̄r pot̄ r̄ndere ad alias rōes
ad p̄m̄ p̄r uel rō; s̄; de motu aut

A

139

geli q̄ loquēdo phice & s̄ nā; uel
uī phī q̄ āgelus non pot̄ moueri
oē s̄m̄ q̄ mouet̄ ē dimisibile s̄ ipm̄
& huius. Ad 2^m cōcedo q̄ p̄r
naturā ē i medio quā i extremo
nō t̄r̄p̄r r̄p̄e. Ad 3^m dico q̄
sequēdo illā uī; oīs r̄s̄t̄s̄ nē
ūde rō ē aȳ q̄ si eē dare uacuum
qua rōe trāliret moile uel mouet̄
ad unā p̄r eādē rōne ad aliā & sic
posito uacuo nullus poss̄ eē trā
situs. p̄r sic dici ad hoc tenendo
uī phī, sed qd̄ s̄ ueritatē p̄ndū
sit uidet̄ uere nisi potius q̄ deus
poss̄t ponere uacuum & si uel lapis
caderet de celo ad frā talis d̄scē
sus nō eē i istāi p̄r maximā di
stātia inf̄ celū & terrā. Nūis uī
sis r̄m̄ ad rōes p̄ncipales. Ad
p̄m̄ dico q̄ recipit̄ in pleno nec
le^o duo cōtraria eē simul ut tu
d̄m̄ qz t̄m̄ aduē^o alterū; rece
dit. Ad 2^m de cineribus dico
q̄ s̄m̄ cōcurrūt q̄ s̄m̄ causa huius
unū est q̄ partes cineris iclodūt̄
multas partes aeris q̄ repellunt̄
in inf̄sionē aque. aliud ē qz cū;
humidum aque non sit materiale
terminabile p̄r termino & bene
alieno idēo minorem locum occu
pat. Tertiū est q̄ cōtraria apta
nata sunt agere & pati adinuitem
sed inter cineres & aquam est cō
trā; etas qualitatū ratōe cuius
accid̄ cōtrarie^o ex utraq̄ p̄r iōi^o
trā sufficiūt i rōe unius eāe effi^o

Ad 3^m de cādelā dico qd b^o po
sito qd aq̄ ascendit aerē & aer aere
fit & iō nō qd genēs de nouo n^o
aer n^o aq̄. Cōtra qz cōtra naturā
aq̄ ē ascendere, dico qd sit contra
naturā particularē qd gēne ascendat
tū qm natura particularis nara est
obediē nē qd & regimē totius uni
uersi q̄ maxie abhorret sui disso
lutō & irruptō; iō h^o sit ne uacu
um r̄liq̄. Ad 4^m dico qd si eēt
aliqui p̄ uas i quonō possēt intrare
aer qd e uas corrūperet uirtute
totius uīuersi & i tū nā uacuu ab
borret. Ad 5^m dī qd i bi i f̄cipit
aer q̄ tūc qd loco frigidō applice
tur siue calido saltē uirtute regi
tia totius uīuersi qz aer postea ra
re fit & sit cū aer circūstare suffi
cit ad r̄plēdū locū & sic nō eēt po
ssi^o adhuc uirtute regitia totius uī
uersi nō erit possi^o unā ab alia ele
uari qd applicet tabula aq̄. dico qd
circa pres cētrales tabule i se q̄tur
tabula p̄ tū spaciū p̄ q̄tū pōt aer
lo^o illū attrigē & r̄pleat & uiolenti
expiri hoc erit mai^m. Ad 6^m
dico qd b^o ueritatē & b^o theo^o hoc ē
bñ uerū qd des pōt facere mūdum
maior ē q̄ sit hoc aut a p̄his nō cō
ce lit uīuersū i q̄ p̄ h̄m ē p̄fectū
& sibi r̄pugnāt ad. itō. Ad ali
ud de possibili nō b^o nā; sed apud
pōz dīnā p̄ uā i q̄ l̄ eī; subā sit pri
or oī accitē n̄ tū p̄ ab oī separi l̄
i^o cor^o sit p̄or i corpi loco n̄ tū p̄

separi ab oī; bñ ab isto l̄ ab illo.

IRCA CAPITV

lū de tpe q̄ r̄if p̄mo
ut tpe sit aliq̄ ē uas
pres aīa; ex n̄s & uī^o

q̄ nō qz e^o cū; totius p̄ nō sūt pre
ter aīa; l̄ p̄ tpe nō sūt pres aīa;
g^o a maior p̄; qz totū depēdet a
suis p̄tib; mior p̄ qz p̄ tpe sūt
presitū & futurū & tū presitū &
futurū nō sūt qm q̄ sūt p̄ erit nūc
nō ē. Cōfir^o oē cōstiturū ex p̄
tib; si ē i a u u r̄q̄rit oēs p̄ i actū
l̄ p̄ tpe nō sūt i actū g^o a. Itē
illud e^o ē existit presitū i or^o n̄
ēris ad nō ens illud e^o ē n̄ ē aliqua
ēritas pres aīa; l̄ tpe ē h^o g^o a.
maior p̄ & mior p̄ qm cōstitū i
or^o ad presitū & ad futurū q̄ non
sūt. Itē ipossi^o ē qd uni & idē ē i
reali deat̄ r̄alī cōtinuitas & discre
tio l̄ tpe ē qd cōtinuū & dic etiā
discretō; cū sit nūc mo^o g^o a. a^o
p̄; qz sunt discrete & oppositē dīe
q̄ritatis. Itē nūc ē ab aīa l̄ tpe
est numerus g^o a. maior p̄bat i
ferius in hoc 4° minor etiā patet
i eodē 4° p̄ aīa ad o^m mo^o ē pre
ter aīa; g^o a tpe. aīa p̄; qz si n̄ l̄
i intellect^o eēt ad b^o eēt mo^o alini &
alini mouē r̄ dīa p̄ qz tpe ē p̄
mo^o & mēsurā. R̄tū ubi sic p̄
cedā. p̄mo uidebit̄ qd sit tpe. 2°
si ē preter aīa; 3° mouebo aliqua
dubia circa tpe. Quātū ad p̄^m

ē s̄ i adū qd tpe p̄ p̄ter sui m̄mā en
titatē ē nobis multū i manifestum
ūde aug^o x^o cō. ess. ca^o 4° sic dī
cit dñe usq̄ nūc n̄ctio qd sit tpe
ip̄i^o g^o entitatē & r̄ p̄ā ciffi^o b̄rē
nō possū i hac uia l̄ sufficit mō
descriptōis e^o & nā; aliq̄ l̄ inue
stigare & iō s̄ i adū qd ē qda op̄io
sc̄; aureoli qd pōt qd tpe n̄ aliud
ē q̄ successio mot^o & oī; m̄b̄tū
& hoc p̄bat tpe nō ē nisi prius &
posterius cōtinuitate addita l̄ p̄o
ritas & posterioritas nō sūt aliud
formalē q̄ qda successio h̄ris pres
f̄ores & p̄steriores cōi^o addita
g^o a. maior p̄ qm tpe nō ē for^o
aliud quā preteritū & futurū. l̄
hec for^o nō sūt nisi pri^o & p̄steri
us ūde presitū nō ē aliud n̄ q̄ dē
foritas r̄^o futuri eōis & p̄nciali
tatis. mior p̄ qz successio nō est
aliud q̄ hoc p̄ hoc & istāri prius
r̄alins si tpe excedēs successio
g^o n̄ aliud ē q̄ illa p̄oritas & p̄
sterioritas. & hec uidet̄ ē r̄ctio
augustini x^o cō. ess. cap^o xi^o r̄
pus nō ē aliud q̄ discretō successi
uoy dīe discretō; qd idē uidetur
ē qd successio nō dīc aut exētio
nē qm hoc nō uidet̄ ē nisi i p̄ma
nēibus. Itē auicēna i 2° libro
suoy phicoy dīc qd tpe nō ē n̄ cō
tinuitas n̄ or^o nō cōtinuitas p̄mā
sua g^o successioa hoc ē n̄ ali
ud q̄ successio g^o a. Aliter de
scribit tpe l̄ adolph^o dīcēs qd tpe

ē q̄ritas cōi^o siue cōtinuitas & mēsurā
mot^o distincta ab eo quo i f̄ngitur
p̄us & posterius ad mēsurādum
motū. Aliter dī ubi sciēdū qd
i tpe ē aliq̄ m̄le & al qd forma
le. ē enī p̄es ḡris q̄^o & i q̄ lib^o sp̄e
ē rep̄re ista materiale igif i tpe ē
illud i quo cū alius cōuenit & h^o
ē q̄ritas siue cōtinuitas formale
uero ē illud p̄ qd differt & hoc ē
habere pres siue cōtinuitas d̄ instās
copulatas & hoc solū sibi cōperit
& nulli aleri. Ex hiis igif possu
mus describere sic ip̄m tpe. tpe
ē quātitas cōtinua successioa h̄ris
pres q̄ sūt preteritū & futurū ad
q̄^o i r̄alice copulatas. ūde cōti
nuitas motus ē alia a cōtinuitatē
tpe p̄ sic cōtinuitas e^o cōtinuū
ē alteri^o rōis ip̄m ē alterius rōis
sed cōtinuū r̄poris & motus sūt
alterius rōis quā istās & mutatū
ē g^o a. Quātū ad 2^m articulū
prio ponā cōc̄pōz i r̄ctāz^o ad eius
declaratō; ponā qdā preāblā. cō
c̄pō ē ista qd tpe h̄z ē for^o & q̄^m ad
eius totā ēritatē eēt extra aīa; ūde
nō ymaginor sicut qdā qd sit for
malē ab aīa & malē pres aīa; qm
ex ēri^o extra aīa; & i aīa n̄ ē aliq̄
ēri^o p̄o i^o qd ē ac^o i r̄elcū circūsc̄ri
ptō h^o p̄ sic n̄ effcūs ime^o dī ē
effcūs i r̄elcō mei p̄ tui p̄ c̄cū; sed
tpe ē p̄ aug^o effcūs ime^o dī sup
ḡn^o ad l̄rā; g^o a. Itē s̄ i adū aīe
d̄ eēt r̄al t̄n̄l̄t^o a r̄erario i r̄erariū

& 2. contradictorio i. cōtradictorio s; hoc nō pōt eē sine tpe g^o & maior pat; qm̄ a quo oī actū intellectus circūscripro pōt fieri de calida frigida & de frigida calida s; non de calida calida. minor p^o qm̄ t^o rā situs a cōtradictorio i. cōtradictorio & a cōtrario i. cōtrariū supponit necio utrūq; cōtradictorio & ut cōtrario & sic nō pōt esse sicut sed unū prius & aliud posterius q̄ sūt ipm̄ tps s; suppoit etiā quādo aut ē ex adiacētia tps. g^o &.

Itē i eo nō ē tēpus s; eē formale ppū i quo opposita tps nō habet oppō; & repugnātiā In eē apprehenso s; opposita tps nō habet repugnātiā oppositā i eē apprehēso g^o & maior p^o qm̄ q̄cūq; opponūt hnt oppō; i illo i q^o hnt sūt; eē formale uerbi grā albū & nigrū sūt opposita & habēt eē i sensu & i intellectu obīue & i me^o & i cā & in subiecto & n^o oppositiō; habēt i intellectu qm̄ si p̄nt itelligi nec i utru qm̄ sūt p̄nt uideri nec in cā qm̄ ibi sūt p̄nt eē nec i me^o qm̄ p̄ eādē rō; s; tm̄ hnt oppositiōe; in subiecto ubi ē eē formale dō; minor pbat quoniā opposita tps s; aug^m & p̄m q^o phico; sūt p̄us & posterius ista aut i apprehēsiōe aīe lūe sūt natura. i. in naturali itelligētia ut habet i p̄ntis. q^o sic i illo nō ē tēpus for^a a quo ut i q^o oīa tpaliter gesta nō hnt sicutatem

posteriorē & posterioritātē s; h^o habet i eē apprehēso hic p^o b^o qm̄ illa q̄ fuerūt sūt facta unū pōt itelligi sine alio ut p̄us alio illa etiam quoy unū nō sūt p̄us alio p̄nt s; mul itelligi ut el prius factum pōt itelligi prius. Itē nullū factū ab aīa ē uerū ens reale s; illud q̄ nō ē ēs reale nō ē de sicutatōe phig^o a p^o ad ultimū tpe nō ē de cōsideratōe obīq^o & falsū. p̄ euidē tū hūis cōsideratōis ē sciēdū q̄ tēp^o pōt lumen considerari duplīcī

Vno^o quārū ad eīa dīuinitātē sūt p̄ illa extēsiōne i fluxu cōtinū & sic circa eīa cōtinuatō; nō facit aīa. Alio^o quārū ad eīa dīcretō; p̄cedēdo. s. & dīstīguendo illud qd̄ p̄teritū q̄ sūt iā acquisitū & p̄trālitū ab illo q̄ sūt rō; ut i sūt futurū rō; eīa & unū qd̄ q̄ istorū dīstīguendo iter terminos p̄pos p̄teritū ut p̄teritū & futurū ut sūt tūri nō cōsiderādo ipō; cōnexiōne i p̄nti dīstīguēdo sic hnt nā; dīcretō; & istō aīa se habet ad ista nō solū ut dīgnita sūt ab ea s; q̄ i tēp^o eē dīgnoscibīlī & p̄ciso & dīcretō po^o n^o enī dīcretō; & p̄ciso sūt; hnt nō ab aīa h^o p^o qz cōtinū q̄ ex nā rī tēp^o eādē ex nā rī nō tē dīcretō p^o qm̄ sūt op^o dīcretō; s; tēp^o ex nā rī i nō est cōtinuitas g^o ipōssī ē q̄ sūt ex nā rī tē dīcretō ista i dīcretō a cōdit tēp^o s; h^o op^o frā; b̄le h̄ dīc q̄ p̄gnū

ut cōtinuitas ē quā dīstīguēdo la tēpore dīcretio uero ē qd̄ d̄ formale & primū nō ē ab aīa sed 2^m bene ita q̄ ex hīs duob; entitas tēporis itegrat. Cōtra quoniā due dīe eīa sūt generis non p̄nt eādē rē cōstitūere. Itē ay^o enūm rās q̄ritates dīcretas pōt solū numerū & orōe;. Hīs premīssis pono aliquā p̄eābulā. Primū ē q̄ natura cū s; lib; cōtinui sūt p̄manētis sūt successiui i hoc stat q̄ eīa ps ad aliquod indīstībīle trāsīcū copulāt p̄pter qd̄ habēt unitatē & cōtinuitatē quo factō i actu p̄ciso ipā nō hnt ultra cōtinuitatē h^o p^o due enī p̄es lineae copulāt ad p̄cū & per ipm̄ quo p̄ciso ut factō i actu iā eēt dīcōtinua hoc etiā p^o p̄ay^o i p̄dīcāmēris. 2^m p̄eābulū ē q̄ alīf habēt eē p̄manētia & successiua p̄manētia quārū ad eoy; actualitē extētia req̄rūt oīa p̄es actualitē extētes sūt nō sic successiua s; sūt sūt q̄ eoy; p̄es sūt ad alīq̄ d̄ indīstībīle copulare & ex cōnexiōne ad illud hnt eoy; extētia nō enī req̄rūt q̄ sūt eoy; p̄es sūt extētes 3^m ē q̄ lic; instans nō s; tēpus nec pars tēporis p̄ extētia tamē i stans actualē tēp^o dīcīf eē i actu unde nō req̄rīt ad hoc q̄ tēp^o sūt in actu nisi q̄ sūt i actu p̄ alīq̄ d̄ indīstībīle cōtinuās p̄e priorē cū posteriori declarāt ex^o lic; cōtinū

ap̄t hōis nō sūt hō cōtinuus hō denotat crispus ex eo tū q̄ crispitudo itofat caput sūt ē in capite ex q̄ b^o p^o dēclaratō entitatis tps Quārū ad 3^m art^m ubi erant eria dubia mōtēda. P̄ia dubitātō ē ut; s; unū tēp^o oī; tpalitū uel ut; repugnet formali rōi tēporis multiplicari. R. n^o ubi sciē; q̄ ē una op̄io aut eolī & q̄ etiā ut; p̄hī & cōmētatoris q̄ oī; tpalitū & unīcā tēp^o & hoc p^o sic a dīcto doctōrē qz tēp^o dīstīguīt ex fluxu ip̄i nūc s; ipōssī ē eē nīlī unū nūc g^o ipōssī ē eē nīlī unū fluxū & per sūt nīlī unūcā tēp^o maior p^o i sūt s; enī p̄maginatō; maior p̄t sūt sūt cāt lineā s; etiā nūc fluxū cāt tēp^o minor p^o qz seq̄ref q̄ rex frāco; nō possit sūt currere & ego loqui. p̄tēra nulle due actōes q̄ sūt facte i alio & alio nūc p̄nt eē sūt s; si eēt p̄a nūc nō eēt facta i eodē nūc g^o &. Eādē rō pōt adduci de tpe. nulle enī; due actiōes facte i alia & in alia parte tps p̄nt eē sūt s; si cursū p̄tri & locutiōe alexandri corrīderet alitū & aliud tēp^o nō essent fce i alia & i alia parte tēporis ut in eodē tēpore g^o nō possit sūt corref & bñ alexander loq. h^o ut; itō; p̄hī 4° h^o q̄ pōt q̄ idē ē tēp^o oī; tpa^m & oī; q̄ sūt i frā & i mari. i^o op̄io nō iō dīf alī p̄ e^o euidē ē sicut q̄ cū tēp^o dē mot^o iō sūt mō dēstruit

licet & tempus. Sed est pars distincta de
motu. quod quidam est motus compositus & prius
& iste est motus primi motus qui regularis
latet ois motus alius. Alius est motus
particularis ut motus motus particularis
lariu. 2^a distinctio est de tempore & tempus
est duplex. quoddam compositum & generale
cuius cuius motus particularis passio
stetia mensura & motus primi mo
bilis. mensura per liberatam quod soli illi
liberatur & aqua subo & nulli alteri
& istud est tempus corruptum primi mo
tui primi motus. Est autem aliud
tempus speciale & particularis speciale &
particulariter superius & istud ut sic
corruptum motui particulari & sic est
istud inheret. Hoc premissis
pono duas conclusiones. Prima est ista
quod ois tempus est unicum tempus quod
de ut dictum est ois aliorum motuum
mensura extrinseca hoc probatur ois
motuum est alius motus prius ipse
repugnat 2^a ois erit unum tempus
ante partem 3^a huius & per totam partem
omnino est per quod tempus compositum motus
finitum & quam per de isto tempore dicitur
quod impossibile est ipsum plurificari
sicut nec mobilia per nec motus prius
in ois eni genere entium est dare unum
primum ad quod ois alia reducitur.

2^a conclusio est quod tempus particularis est
speciale necio plurificari ita quod ad
plurificatum motuum tempus necio
sequitur plurificatum tempus probatur sic
repugnat rationem prius & posteriorum
plurificari. 3^a nec tempus repugnat plus

distinctionem prius quod postea
sunt ipse tempus & istud preteritum & fut
urum sunt ipse tempus ut dicitur predi
ctis doctor quod recitatur est primo
articulo. ante per quod cuiuslibet motui
corruptum per prius prius & posteriorum
per prius quod ois quod huius alia & alia suc
cessionibus alia & alia prima &
alia & alia posteriorum sed alia
& alia motus huius alia & alia suc
cessionibus quod est alia & alia suc
cessionibus. hoc per quod ois successi
onibus per prius & posteriorum
quod quod alia & alia successum
habet alia & alia per & per omnia
alia & alia per prius est successus
3^a est. Itaque possibile est per alia
motus sunt extra tempore per quod huius
eius mensura ista per cuiuslibet partem
quod ois motus tempore mensura sed
cessante motu primi motus & per
omnis prius corruptum & cessante
cum desinat ad desinationem motus per
est alia motus huius huius 3^a ois quod
istis tempore mensura est ois tempore primo
cum illud non sic hoc supposito 3^a
ois quod huius corruptum per prius tempus
ita quod sic eius mensura. minor probatur
per sacra scriptura & rationem primo sic
in iohanne planus habet ad lra quod ces
sante motu celi erat motus pugna
cium. Itaque autem quod cessante motu
celi posset moveri rota figuli rationem
sic quod deus posset ab alia distincta
essentia quod unum ab alio non
dependeret facere unum sine alio 1^a sunt

huius 3^a est. Itaque quod sunt esse
etiam distincta uno plurificatio alie
ru plurificat ut potest plurificari
3^a motus & tempus sunt distincta ut per
iferio 3^a est. Itaque quod dicitur alia
quid est propria passio alicuius idui
dum ut alicuius spei etiam est passio
cuius tempus idui eius de spei. 3^a tempus
est passio primi motus huius & omnia
corruptum & cuius tempus motus eius dem
spei. sed per se sunt motus eius de spei
quod sunt per se ad eundem motum speciale
sicut motus alia spei dicitur in quod
ad quem terminum est quod alios mo
tus ad eundem terminum specificate tibi
dabo 3^a multiplicato subo multi
plicat eius passio 3^a multiplicato
motu multiplicat & tempus maior
per quod tempus non sequitur precise idi
viduum est enim a propriis principis
spei 3^a sequitur necio quod tempus possit
multiplicari. 3^a est. Ad rationem au
reoli 1^a & dico quod non est unum intenc
probatur cum dicitur quod rex fraco non
possit currere & etiam possit loqui
nego ad probatur nullum due actones
quod sunt facte in alio & alio tempore. ut
est si sunt facte in alia & alia per tempo
ris finem ut in alio & in alio tempore
finitum & compositum unde dicitur est quod tempus
compositum est finem est mensura ois tempo
ralium extrinseca & per extentionem qua
do 3^a alia due actones si exist
unt & mensuratur eade per tempore
primi tunc dicitur esse facta si non igitur
dicitur esse facta simul eo quod sunt in

alio & in alio tempore particulari. 3^a quod
sunt facte in alia & in alia parte tempo
ris primi. Ad autem dicitur quod iten
dit de tempore primo & de illo quod est
mensura ois compositum & extrinseca. 2^a
dubitatio est tempus sit per sequa
ritas continua quod non sit quantitas per
habere quod quantitas continua est distributa
in ea quod sibi sunt in 3^a mensura partes at
tempore non sunt quod fuerunt vel esse
3^a est. Itaque in eodem capitulo dicitur
autem quod tempus est quantitas per accidens
quod per accidens est distributa distributa
enim est passio quantitatis. Itaque quod non
sit quantitas continua. probatur quod est
nunc motus nunc autem est quantitas discre
ta. Ratio ubi sciendum quod est unum opi
nio aureoli quod ponit duas propositiones
Prima est quod tempus acceptum per
modum quantitatis indefinitate est quantitas
composita & non discreta. Alia est quod
tempus acceptum per modum quanti
tatis definitate & mensurate est quanti
tatis composita ex composita & discreta.
Ad cuius evidenciam premitte
quod duplex est quantitas. quodam indefinita
ta. ut quantitas non reducit ad certum
nunc & mensuratur ut cum dico lineam
ab alia vel superficiem. est autem alia qua
ritas definita ut quantitas reanc
ta ad certum nunc & mensuratur ut cum
dico bicubitum tribubitu vel lineam
am trium palmarum vel 4^{or} & sic de
aliis. Iuxta quod sciendum ut dicitur
quod per philosophum 4^{or} mensura prima ratio mesu
re invenit in quantitate discreta &

ratiō ad quāritatē dicitur, & hīc ē
 q̄ nūq̄ quāritatē cōtinuā pōt aliqd mē
 surare nisi ut reduta ad certū
 nū; & mēsurā sicut hīc absolute
 nō dī mēsurare s; lineā dīnax pal
 max ul' triū ā q̄ ē reduta ad cer
 tū nū; dicit mēsurare sic ppor
 dicit de tpe q̄ pōt sui du' uno
 ut ē q̄ritas idē mīata, alio' ut ē q̄
 ritas dē mīata p̄rio' est ab' e' ip̄a
 successio adhuc nō r̄ducta ad cer
 tū nū; uel mēsurā, x^o ē q̄ritas re
 ducta ad certū nū; & mēsurā; &
 isto' tēps ē p̄rio' & posterio' ut nū
 meratū i mo' uel ē ip̄a successio
 nūata & ut tps r̄ sic q̄ritas nūata
 dī an' uel mēsis ul' dies, hoc pre
 missio pbat f̄dcē du' cōncl' oēs, &
 f̄mo f̄ma sic tps ut ē quāritas idē
 termīra nō est aliud quā; succes
 sio sed successio ē quā' cōtinuā ip̄a
 enī successio ē q̄da' f̄oritas & p̄te
 rioritas ad aliquē f̄mī, sēz, est eīz
 futuritio & f̄teritio i cōtinuā ad p̄ns
 g^o ā. Cōfir' qz sic' lineā ab' e'
 est quā' idē mīata nō discreta cū
 nō icludat nū; sic dico de tēpore
 z^a ppō p' sic oē icludēs conti
 nitatē & nū; ē quāritatē opōita ex
 cōtinuo & discreto sed tps ut dī
 quāritatē dē mīata ē hui' g^o ā. mi
 nor p' qz ip̄m tps iclud' cōtinuā p̄z
 qm' p' tēporis copulāf ad idē sibi
 le. Quod autē icludat nū; & dī
 scretōz pbat nā ip̄ossū ē quāritatē
 certificari nō dēterminari nisi r̄dē

certū ad certū nū; nā ip̄ossū ē
 de līa certificari quāra sit nisi ut
 sit reduta ut dicā; lineā duarū;
 palmaz, si' r̄ ip̄ossū ē f̄cipe ānū;
 ut ē quāritatē dē mīata nisi redutē
 ad certū nū; & mēsurā & c^o &
 h^o ē plera itēō cōmentatoris in
 4° h^o am' z^o q' pōit tps cōpōi ex
 cōtinuā r̄ q̄ ex mālī & ex discreto ē
 tāquā ex formali. Cōtra istam
 ppōnē ar' ip̄ossū ē alicui sp̄i ali
 cui' gēneris i cōtinuā opōitas
 drās eīz dē gēnis dīfas, s; cōtinuā &
 discreto sicut drē op' quāritatē dī
 uidēs ut p̄z i p̄ntis g^o ā. Item
 nulla aliq' entī q' h; ē f̄cile per
 cōtinuā & copulatō; unū f̄ris cū m
 alia ē it̄rice discreta s; tps h; ē
 hūi' g^o ā. maior p̄z qm' si al' qd'
 oppōitū ē cā alicui' ita q' p̄ illud
 h; ē p̄re ille ad cōtinuā sibi f̄pu
 gnat & cā sui nō ē. hoc de se
 p̄z & eti' per istā regulā si oppōi
 tu; i oppōitō & p̄pōitū i p̄pōitō
 mior p̄z r̄icas enī tu nō h; qd' esse
 h; tēps ubi f̄res copulāf & quō
 h; ē nisi per cōtinuā dicitū ē mī in
 f̄ambolis z^a articuli q' successiua
 solū; h̄t ē per hoc q' partes co
 pulāf ad aliqd' idē sibi. Cōfir'
 maf nullū; ē nō idē discretū ē cōtinuā
 sed oē eēn' cōtinuā ē eēn' nō cōtinuā
 tū qm' oē cōtinuā dīc' p̄recisō; & i
 dīōnē cū cōtinuā sit q̄da' unitas dī
 scretū aut dīc' cōtinuā & dīscōnē
 discretū enī ar' m̄ltitudīez g^o ā

Vnde ap̄ entīas quāritatē discre
 tas solū pōit nū; & orō; uel solū
 pōit ip̄m tps iter quāritates cōti
 nuas & nō li cōtinuā discreta enī arē
 ip̄m iter discretas si igit' ista opi
 nio itēdit q' tpi i cōtinuā it̄rice
 & discretō. credo q' ē falsa, & nō
 dubito salua sui grā, si autē intelli
 gat q' cōtinuā ē sibi it̄rice discre
 uero accōtalīs q̄ tū uī; aīa intelli
 git unā p̄ō ut p̄cīsa; ab alia sic bñ
 cōdēs, & iō dīco al' pōitō duā
 ppōnes. P̄rio' ē q' tēps ē per se
 quāritatē hoc pbat sic oē qd' p̄ se &
 ex nā sua; p̄tō extra partē est
 per se quāritatē tēps ē h' g^o ā. mior
 p̄ter qm' p̄teritū & futū; sūt p'
 tps per se qz nulli alēi cōpōtūg
 q̄de cū p̄tes sp̄atū sūt p̄manē
 p̄tes uero tēporis successiue par
 tes uero tps & sp̄atū nō p̄nt esse
 eēdē, & itēz qz aliqd' mobile pōt
 trāsire aliqd' sp̄atū mai' i miorā
 tēpore quā aliq' i miorī tēpore
 Itē illud qd' nō p̄fā extēsiōnē
 h; p̄p̄riā quāritatē cū extē' sit p̄
 quāritatē s; tps h; extēsiō; p̄p̄riam
 aliā ab extēsiōne sibi & sp̄atū; p̄z
 qz extē' reā' f̄tū ēs ē alia ab extē
 siōne reā' p̄manēte extē' aut tps
 ē f̄tūes sp̄atū uero p̄manēs. Itē
 cū cōueniūt p̄ssiones p̄p̄riē f̄
 sequā' & p̄p̄ssima rō quāritatis il
 lud tē ē quāritas p̄ se tps ē hui' g^o
 ā. mior p̄z qz lōgū & breue p'
 cōueniūt tpi sicut rō mēsurare quā

ritatē q' ē p̄p̄ria rō quāritatis g^o
 ā. z^a ppō ē q' tps ē per se quā
 ritas cōtinuā pbat cui' cūq' p̄tes in
 trīlice copulāf ad aliquē termīnū
 cōē; illud ē per se quāritas cōtinuā
 tps ē hui' g^o ā. maior p̄z i p̄ntis
 mior etiā p̄z qz ei' p̄tes copulāf
 ad nūc 4° h^o g^o ā. illa rō aureoli p'
 p̄p̄ois nō pbat nā q' discretū in
 sit sibi tāq' accōtis ut li dīcēre line
 am tri i palmaz dīco ip̄a; lineam
 si h̄tractā termīari q' ē accōtis eius
 uel sic dīcēdo dīco unū; ens per
 accōtis. Ad rōes i oppō' A. p'
 maz q' pbat q' nō sit quāritas dīco
 q' p̄tes tps nō sūt actuāte p̄ntia'
 s; bñ cōtinuācōis & copulatōis
 ul' dī q' ē dīffī' quāritatis p̄manē
 tis. Ad aliud dīco q' tps ē q̄tū
 per accōtis cāf qm' suā quāritatē;
 trahit ab alio. f̄c' autē ē ens per
 Ad aliud dīco q' ē nū; motus
 dī. mēsurā motus. z^a dubitō ē
 ista ut tps reā' dīffīguat a mo'
 Rū' ubi ponā tres ul' 4° ppōes
 P̄rio' ē q' tps qd' ē i motū p̄mī
 mobilis sibi dīffīguat a reā' a
 motib; i' eritōtib; quos mēsurat
 hoc pbat sic q̄cūq' sūt ad iuicem
 p̄cīssibilia nō sūt idē reā', sed tps
 p̄mī & mot; i'feriores sūt h' g^o ā.
 ā. mior pbat qm' si nul' ē ēt mō
 tu' hīc i'feris ac huc posset celū;
 motūeri & p̄ntis ēt tps. sicut cēssā
 te motū p̄mī mobilis & p̄ntis eius
 tpeadh' hīc i'feris ēē motus ut

pbatū ē supra. Itē quādo dicitur
duo accūs sūt indisticta subis &
definitis sūt disticta realī tēpus
p̄mi motus & motus inferioris sunt
huius g^o x. 2^a p̄pō est q̄ pars
tēporis p̄oris distiguif a p̄te tem
poris posterioris, hoc p̄bat omē
accūs qd̄ ē idez realī cū subō ali
quo ē in illo subō, sed ps tēporis
prior nō ē i parte posteriori mo^o
qz tūc mēsurar; eā & tūc eēt p̄or
& nō posterior qd̄ ē falsū, simul
dico de parte posteriori tēporis
& parte p̄ori motus, sicut enim se
habet subiectū ad subm̄ ita accūs
ad accūs. 3^a p̄pō ē q̄ cōpando
totū tēp̄ ad totū motū p̄mi mobi
lis tēp̄ p̄mū nō distiguif realiter
a motu i quo ē, p̄bat oē absolutū
p̄us natura alio distictū realiter
ab illo p̄or per dinā potētā ab i^o
separi ista p̄z īfallibiliter de9 enī
p̄or separare q̄cūq̄ absoluta nō de
p̄dētā q̄re enī de9 nō potest hec
duo separare certe hoc ē p̄pter de
pendētā ad iuicē uel p̄pter eoz
realē ydēp̄tatē, sed īp̄ssī ē per
aliquā p̄ō; motū eē sine tpe, hoc
p̄z qz n̄ p̄or eē motus q̄ n̄ sit prius
& posterior & aliqua pars p̄terita
& aliqua futura hec aut sūt ip̄m̄
tēpus g^o x. Itē tēpus ē passio
motus passio aut nō distiguif
a subō uel sup̄pō p̄batū enī fuit
in p̄mo libro, g^o x. 4^a p̄pō ē q̄
tēpus distiguif formalī a motu

par; qm̄ passio distiguif formalī
a subō g^o x. unde tps addit supra
motū re^o aptitudinalē, tūde sic
r̄sibile addit supra hoīe; re^o ap
titudinalē sic etiā tps sup̄ motū;
tūde sicut accidit hoī q̄ a cru ride
at, ita accedit motui q̄ ac^o moue
tur addit igif supra motū tēp̄is
uūabilitatē tēp̄; igif & motus sūt
cōnūalē disticta tamē formalī.

Cōtra 3^a cōclō; ar^o f̄mo sic,
q̄cūq̄ adiuicē referūt r̄latiōe r̄a
li illa talia nō sūt idē realiter qz
ois r̄latō talis requit duo extre
ma disticta realī qm̄ r̄latiā sunt
quoz eē eād aliud igif r̄latiā r̄a
lia sūt quoz eē eād aliud realiter
sed tēp̄ & motus sūt huius p̄z qm̄
se habēt sic mēsurā & mēsuratū

Cōfirmat idē ad senō referē
r̄latiōe realī, me^o. Itē q̄cūq̄
p^o copulāf ad aliū terminū eēt
h̄ic eētialī aliā & aliā cōnū^o & p
ōis ei9 q̄ntitas ē disticta eētialī
sed mutātū eē ad qd̄ copulāf p^o
motus & istas ad qd̄ copulāf p̄ter
tēp̄is nō sūt idē eēt^o g^o x. R̄n̄
ad f̄mā dico q̄ mēsurā extrīseca
referēf realī ad mēsuratū & sic cō
pando tēp̄; cōe ad motus inferiorē
sic ip̄a distiguif realī. Ad cō
firmatō; p̄ idē dico. Ad 2^m dico
q̄ nūc & mutātū eē sūt idē eētīf
tū disticta ex natura rei p̄pter q̄
diuersa noīa sortiūt. 4^a dubi^o
ē ista ut; tps sit passio uel seq̄la

motus. R̄n̄ ubi s̄cēddm q̄ ē d̄nā
ep̄io gerbardi odonis ponō du
as cōclōes. Priā ē q̄ tps h̄uīt
ē ante mūdi iūtiū & īceptō; cui9
liber cr̄ emre sic q̄ fuit ab eterno
hoc p̄bat sic ante mūdi iūtiū de9
potuit angelū p̄ducere alio non
p̄ducto tūc ponaf q̄ p̄ducatur
un9 angel9 q̄ nō fuit tūc p̄ducus
tūc ille angel9 2° fuit simul p̄du
ctus cū p̄mo uel posteriori non sit
qm̄ pri9 existit alio non exīte g^o
posteriori & aliter pri9, sed prius
& posteriori sūt ip̄m̄ tps ut par; p̄
cōmētatorē 4° hui9 g^o x. Pre
terea ubi ē dare mutātō; cōtinuā
& eternā ibi ē dare tēpus sed ab
eterno ē dare mutātō; conti^o p^o
qm̄ q̄ trāsīt cōtē ab esse possibili
ad eēt possibile mutaf cōtinuē s; 2
nā antēx^o uel cui9lib; alteri9 crea
ture ē hui9 p̄batō qm̄ accipio n̄c
i quo dētis potuit p̄ducere man
dū antequā p̄duxisset sp̄ ei9 fuit
uex dicere potuit nūc producē
mūdū pro i^o nūc g^o nūc mūd9
fuit possibilis produci & desina
tōnē ip̄i nūc p^o istud nūc mun
dus nō fuit possibilis pro i^o nūc
sicut nec antēx^o nō ē mō possibilis
in nūc uel pronūc q̄ fuit sicut n̄c
ē me possibile creare heri maior
p̄z^o p̄hicox ubi ex eētitate mut
tatōis arguit eternitatē tēp̄is.

Itē extrema cōtradictōria eā
de mēsurā mēsurāf & etiā h̄icus

4
190
& p̄uatio p̄z de q̄te & mo^o 4° h^o
sed ois motus mēsurāf tēpore g^o
& nō omē eē ei9, sed ab et̄no fuit
nō eē motus g^o x. 2^a cōclō quā
poit ē ista q̄ tps nō ē passio n̄c se
quela motus hoc p̄bat sic nam
passio uel seq̄la motus ē sine mo
tu s; tps p^o eē sine motu g^o x. b^o
p̄bat istō motu exīte mobilia q̄
elcūt q̄ esūt ē i tpe ut p̄z 4° hui9
q̄ enī q̄ elcūt eo mō se h; nunc &
p̄us prius aut & postērio sūt ip̄m̄
tps i^o ē r̄o ay. Itē illud q̄ p̄xi
gitur ad posterioritatē motus ul
īceptō; mo^o nō ē passio uel seq̄la
motus s; tps ē hui9 g^o x. maior
p̄z q̄ passio ul seq̄la motus non
ē p̄or ip̄o motu, mior p̄bat qm̄ i
ceptio motus ē exit9 mobilis ab
p̄o i actu, i^o aut exit9 exigit u^m
qm̄ i potē^o seu i nō motu & aliud
qm̄ i quo mouet seu exigit i mo^o
g^o ad istū exitū f̄exigif qm̄ & qm̄
& p̄ōis tps. Itē nulla passio ul
seq̄la motus ē cā ueritatis p̄mi p̄n
cipii, sed tēp̄; ē hui9 g^o x. maior
patet, qz hoc p̄r^o non p̄t eē ue
ru; nō exīte cā sue ueritatis non
exīte aut motu ad h̄ic ē uex; hoc
p̄ncipiū de quolibet affirmatō
negatō, g^o x. p̄bat mior qz sūt tas
ibi poita uerificat istud p̄ncipiū
simul ac̄r depēdet a tēpore quia
esse simul in eodē tēpore sed q̄ si
multas poit in isto p̄ncipio patet
p̄ disti^o elc̄hi q̄ ē q̄ elc̄^o ē 17^m9
f3

cōtradictōis unī & eīdē nō noīs
solū sed rei & noīs nō synonīmī
sed eīdē ad idē & rō; & i eodē
tēpore. Cōnīstā opīō; arguīf
ē enī certū & cōtra totā phīz. & p^o
arguīf cōtra p^o q^o tēpus nō
sit ab eterno p^o g^o. & beda; sup
gen. ad l^{ra}; q^o ponūt tēpus esse p
ductū ab initio mūdi ūde ponunt
q^o esse simul creata sc; naturam
angelicam celū & i^o m^o mater i^o
primā; & tēpus q^o ab eterno fuit
tēpus g^o ab eterno habuit aliq^o
subm^o & istud nō fuit de; cū de;
nō ē subm^o accūris g^o ab eterno fū
it aliqua creatura q^o fuit subiectū
tēporis. sed hoc ē cōtra ueritatem
& istū doctorē & fide; g^o x. Nec
uidetur salua sui reuerē^o & uerita
tem esse dictū q^o tēpus nihil hab;
p subō ut dicit sed ē quoddā cōs
uex sc; de; uel seq^o nā oē ens
uel ē ens i se uel i alio tēpus non
ē es p^o cū nō sit subā g^o ē ens in
alio. Itē si tu e rōes ualēt per
ide; phīz q^o de; nō p^o duxit
set tps illud enī p^o cipiū de quoli
bet affirmatō uel negatō ē est ne
cessario ūex q^o p^o te nō uerificat
sine tps. Cōnīz^o cō^o est pla
na itentō cōmētoris & ax^o q^o b^o
Itē qm i ē omni soli & sp^o ut p;
p phīz q^o etiā sit seq^o motus. p^o.
oīs mēlura successiua ē cōsecūtia
entis for^o successiui sed oē succe
ssiū ē mot^o uel fū datur i mot^o

quōdā q^o dico p^o actō; & passō;
g^o x. maior patet qz nullū su cce
ssiū pōt mēlurare ens pmanēs
illa p; quonia; mēlura & mēlura
tū debēt esse unigena & debent
pportōnari cui^o ūō sūt pmanēs
& successiū. dico g^o q^o cessante
omī motu nō ē tps p^o nisi solū
p^o uatiue Pro euidē^o tamē hū;
materiē iuxta uerba phī bicin q^o
Sciēdū qm qes per accūs mēlu
ratur hic ymaginatū sic. quia
i eo q^o tantus motus possit fieri i
tāto tēpore iō per hoc q^o aufer^o
mot^o p^o tēporis & mēlura mo
tus q^o possit fieri i tāto tēpore iū
dicamus tātā quātitatē esse q^o etis
& dicimus durare q^o etē per unā;
dīē qz i g^o motum illum si esset
tēpus mēluraret per se i deo & q^o
es cuius quātitatis indicatū ex
quātitate motus qui possit fieri
in tāto tēpore & dicitur mēlurari
i tāto tēpore & hoc est per accūs.
sicut si ymaginarem ūa cū ita q^o
nullū corpus esset inter latera
domus & essem infra latera dō;
esse dicerē ūa cū itate quātitatis
pnta decē pedum in longitudine
nō q^o & ueritatem illā; quantita
tem haberēt cū sit nihil sed p^o acc
dens quia corpus tāte quāti
tatis natū ē itali loco r^o cipi. Ad
rōes p^o dicti doctoris. r^o. Ad
p^o dico q^o prius & poster^o p^o
sū i dū. Voo^o rea^o forma^o & p^o

& isto^o sūt tēpus & arguūt tēpus
Alio^o q^o si mō ymaginatio & p^o u
tuo & q^o si per quādā coex^o t^o p^o
possibili si eēt & isto^o n. arguunt
tēpus. unde ymaginor sic q^o ante
mūdi initū nō fuit pri^o & poste
rius nisi solū mō ymagin^o & p^o
uatiuo licet de spatio uacuo q^o
dicit tātū quātū ē istud q^o reci^o
cū tamē nulla sit ibi quātitas po
sitiue dicit enī prius & posterius
sūt in eternitate nō tamē formalē
cū idiuisibile sit sed quā uirtua
liter & per quādā; coex^o tēpis
sio; q^o si eēt coexistere sibi. Ad
z^o dicit q^o nō ē imutatio ralis cū
nihil existat realē sed solū modo
ymaginatio. Ad 3° dico q^o nō
o; extrema cōtradictoria mēlura
ri eadē mēlura p^o sed res actu
mēluraf i^o p^o sed res i p^o mē
luraf p^o uatiue puta qz poss; dici
tm dīasse licet declaratu; est de
spatio uacuo & q^o ete. Ad rōes
cōtra z^o cōcl^o o; facras. R^o ad p^o
mā cōce^o maiorē & negādo miorē
Ad p^o dico q^o supposito
q^o cessat; oīs mot^o & p^o & alii ad
hūc; p^orie nō esset quies nec qui
esceret. Et si dicat cōi q^o nō mo^o
nō ē aptū natū moueri g^o hoc q^o
scit. r^o negā^o qz ē fallā cōtis
o; enī addere q^o sit mēlura i qua
moile aptū natū sit moueri. Sup
posito autē q^o null^o mot^o esset hoc
deficeret uel diceret sicut ē supi

us dicitū. Ad aliud dico q^o sit
fuit moile & motus saltē de p^o mo
mobili illud etiā nō ē nisi ymagi
natio ut q^o & q^o. Ad 3° dico
q^o ad ueritatē p^o p^o cipiū nō req
ritur tps p^o & realē i; p^o uatiue
& quā ymaginatio licet; itātē p^o
sit tēpus ad ueritatē hū; p^o cipiū
Hū; uisū r^o ad rōes p^o cipa
les. Ad p^o dico q^o licet pres
tēporis nō sint actualitē pmanēs
& p^o uatiue sūt t^o actualitate e^o
dā; cōi; mōis & copulatōis & ac
tualitate successiua & hoc suffi
ut dicitū ē i successiuis. Ad z^o
dico q^o p^o r^o & futu; sūt actua
litate cōi; tōis & copulatōis & h^o
sufficit ut dicitū ē ad eē tps. ūde
licet neutra pars tps sit p^o qz
cū oīs pars tēporis sit p^o uel po
sterior p^o terita uel futura tēporis
tamē dicit p^o ens esse sic q^o illa p
p^o tps ē nūc sit uera qz actu est
cōi; tōis unī; p^o cipiū cū alia ad mutatu
esse cui; cōi; tōis tēpus dicit ha
bere esse ūde sicut illa ē uera mo
tus ē nūc licet utraq^o pars motus
sit facta uel fienda uerū p^o rōne
realis cōi; tōis unī; partis cū a^o
ad mutatu esse motus dicit nunc
esse. Sciēdū t^o q^o ista p^o tēpus
ē nūc u^o motus ē nūc hab; dupli
cem itellectū. unū q^o nūc sit men
sura act^o designati & illo^o ē fallā
quoniam motus nō in istāti men
suratur. aliū itellectū pōt habere
r^o

qnuc dicat mēsurā cōpōis p̄dica
 ti cū subiecto uel huius diuersita
 tis subiecti ad p̄dicatū & isto mō
 ē uera nā i omī p̄pōe uera de p̄xi
 unitur subiecto p̄ istāti idiuisibi
 li sed stāt simul ita q̄ eius ueritas
 mēsuraf istanti idiuisibili non tñ
 o3 p̄actus designatus partiū mē
 suratur tēpore & tamē p̄ instanti
 uniretur p̄dicatū subiecto Ex
 p̄dictis igitur cōcedo q̄ ad eē tē
 pis sufficit q̄ sit aliquod idiuisibi
 le cōtinuās unā partē cū alia ita q̄
 per esse instātis denomiatur tps
 esse ut dictū ē. Sed circa hoc
 sūt aliqua dubia. Primo qz se
 quitur si ex hoc q̄ mutatum esse
 esset aliquid idiuisibile q̄ simul de
 eodē esset uel dicere q̄ mouere
 tur & quiesceret. p̄batio nā pono
 q̄ de quiescētī fiat motus i eodē
 instanti p̄ oīs termīaf quies & inci
 pit motus. si ḡ ad hoc q̄ motus
 sit uel ad ueritatē huius iste mō
 sufficeret q̄ inciperet nūc mouē
 quāuis p̄ instanti non mouētur p̄
 eandem naturā sufficeret ad hoc
 q̄ ista esset uera iste quiescit i eo
 dem termino idiuisibili quietis &
 sic simul mouetur & quiescit. Si
 militer uerē esset dicere q̄ sit eēt
 dies & nox in eodē instanti i quo
 unū termīatur alter incipit. ḡ x.
 Itē ipossibile ē q̄ aliquid beāt
 esse per aliud oppōitū sibi sed di
 uisibile & idiuisibile sūt opposita.

ḡ ipossibile ē q̄ tēpōis qd̄ ē diu
 sibile habeat esse per istans qd̄ ē
 idiuisibile. Itē illa q̄ nō sūt con
 tinuari nō possūt. hoc p3 & p̄bas
 quia in illo q̄ nihil ē actu non pōt
 fūdari aliud actu quoniā fūdam
 tū ē maioris entitatis quam fun
 datum cōtinuatio autē ē quid ac
 tuale fūditū & fūturū aut nō sūt
 ḡ x. Rñ ad primū dico q̄ ad eē
 motus uel tēpōis uel cuiuscūq̄
 successiui nō est sufficiens esse in
 diuisibile iniciens uel terminans
 sed requiritur aliquod idiuisibi
 le actu cōtinuās partē priorē cu3
 posteriori ad hoc q̄ motus p̄sens
 uel motus denominetur esse.

Iuxta q̄ sciendū q̄ quāuis hec
 p̄pō sit necē oē aīal currit uel nō
 currit mouet uel nō mouet non
 ē uera in quolibet tpe & quolibz
 instanti tēpōis nō tamē h̄c ē nccia
 omne animal mouet uel quiescit
 quia uidetur in p̄. Cā autē huius
 ē quia si quālibet parte tēpōis
 sit hec uera & ipossibile ē aliter se
 habere & in quolibet instanti con
 tinuāte partes circūsus uel etiam
 partes quietis tamē instanti termi
 nās quietis & terminante motus
 neutra pars disiunctiue ē uera &
 iō nō hanc quāuis p̄babilis lo
 dū ē de nccia mouet uel quiescit
 qm̄ pōt eē falsa ut dictū ē. Ad
 aliud dico q̄ tēpō nō h3 eē p̄ idiu
 sibilitatē; s3 p̄ subtrac̄m idiuisibilitati

unde licz diuisibile & idiuisibile for
 maliter sumēdo sint opposita non
 tñ p̄ subtrac̄o. Ad aliud pro
 cui9 euidē ē sciendū q̄ de nūo te
 rum qd̄ā habēt eē i istāti & ipossi
 bile ē eas eē p̄plus quā per istās
 ut generatō & corruptō ut dicūt
 acceptō; nouā sui esse. qd̄ā uero
 sūt q̄ habēt eē i istāti p̄ pl9 quā p̄
 istās ut p̄manētia. qd̄ā uero sūt
 q̄ habēt esse p̄ instās & ipossib̄ est
 eas esse i instanti sicut sūt oīa suc
 cessiua. dico igit q̄ licet pres tem
 poris nō sūt i uno instanti sūt tñ
 i plus quam per istās. Ad rō3
 enī cōtinuitatis sufficit ūltima eē
 simul uel dicif q̄ sūt simul actu
 alitate copulatōis in p̄ribus igit
 cōtinuatis dicif uel fūdatur con
 tinuatio. Ad 3^m p̄ncipale dico
 q̄ discretō iest tēpōri ab aīa licet
 quātū ad totā suā entitatē sit i ter
 animā formalē. Ad aliud dico
 q̄ sumif i binūs p̄ mētura qd̄
 apparer ex hoc q̄ dicit q̄ esse i tē
 pore est mēsurari tēpōre. & sic
 terminatur q̄stio ad p̄sens.

VERITVR Con
 sequētē. sūt istās s
 sui subā; maneat u^m
 & idē i toto tēpōre. &

uider. q̄ n̄. quia sequētē illa (que
 sūt facta nūc & infra mille simuz
 anū) esse sūt simul similitate s̄ sub
 stātia sed nec s̄ substātia nec s̄ eē

est possibile ḡ x. Itē sequit q̄ i
 stans s̄ substātia esset equale tēpōre.
 oīs ē fallū. ḡ x. & aīas. fallitas oīs
 patet. quia nulla entitas simplr i
 diuisibilis potest adequari entita
 ti i infinitū diuisibile. instans autē
 est indiuisibile. tēpōis autē est
 diuisibile ḡ x. oīs p̄bas. nam ex
 quo est idē i toto tēpōre nō pōt
 excedi a toto tēpōre. In oppo
 situm est aīa in 4° huius ubi po
 nit q̄ instans est unum & idem s̄
 substātiā diuersum tamen s̄
 rationē uel esse. Rñ ubi sic p̄
 cedam. Primo q̄ dem recitabit
 ūna opinio q̄ etiam uidebitur p̄bi
 in qua uniuersaliter tota oītas cō
 cordat. 2° ipām imp̄babo per
 rōes mibi fidē facientes & ponēf
 p̄pā opio. 3° mouebūt qd̄ā du
 bia circa m̄a3 de istāti. Quātū
 ad p̄mū ē scibdu3 q̄ est una opio
 aut reoli i 2° sentētia3 recitās prio
 rita dicta aīa. 2° termīat cōclō3 q̄
 itēdit aīa. Primū dictrū ē istud q̄
 attribuit ipi nūc q̄ ipm̄ nūc ē idē
 i toto tpe s̄ subā3 & lo^m dr̄ns p̄s
 aliud & aliud eē & s̄ rō3. & ponit
 duo ex². Pri^m ē de p̄ūcro qz s̄
 ymaginatō; mathē^{co3} p̄ūct9 flu
 ens cāt liēā sic q̄ idē p̄ūct9 maēt
 s̄ subā3 i to^o fluxu idē uariat tñ
 s̄ eē q̄ itell² i 2° & i 2° situ sic nūc
 fluēs cāt tēpō & ē idē i to^o fluxu
 s̄ substātiā dr̄ns secūdum esse.
 Aliud exemplum adducit de

In 4°
 27 m 4 b)

corulcho i camēa & i domo s sub
stāciā enī ē idē; tibi; dicit camē esse
s eē uel s ratōnē sicut sōf sedens
dicit a se nō sedēre. 2^m dicitur ē
istud qnō seq̄ illud q̄fer̄ sicut
tēpus seq̄ ipm̄ motū & sicut mo
bile ē idē i toto motu s subām &
nō s esse sic ē nūc uel istās. 3^m
dicitur ē qnūc ut discōtinuat tēp̄
ē i actu & est terminus ip̄i sicut pū
ctus factus i ac^o discōtiat ipām li
neam sic nūc i actu discōtiat tēp̄
& ē terminus eius & sicut pūctus
i potētia cōtinuat ipām lineam sic
nūc i potētia ipm̄ tēpus. Hoc
pmissio declarat potētiā suam. Ad
cuius euidētiā sciēdū ē ut dicit q̄
tēpus nō habet esse preter animā
hoc aut dat ut dicit multa icōue
niētia sequūf q̄ adducūf contra
istā 2° q̄ ē aq̄ cōcluderē deficiā
tempus ar² ut dicit habet esse ab
anima & aq̄ etiā ymaginat^o contia
tōnē tēporis esse abania eo modo
quo ymaginatur mathē^o pūctū
per se fluxū cāre lineā mathē^o
Mathē^o igit uolēs ymaginare li
neā rectā; ymaginat^o fluxū unū
pūcti in rectū & etiā uolēs yma
ginari lineam circularē apphēdit
fluxū puncti circularis sic ē aq̄
est de instāti quoniā si uelim facē
tēpus preteritū in actu ymagia
tur uūc fluxus usq̄ ad istud pre
sens signatū. Eo mō etiā sic uel;
facere tēpus futurū; i actu yma

ginatū quoddā indiuisibile siue
ab isto mutato esse semp in poste
rius & ille fluxus est ipm̄ tēpus
& per hoc ipse putat euadere ad
oēs difficultates. Contra istā;
opinionē arguit. & etiā tria dca
dicit enī tria falsa manifeste. pmo
in hoc q̄ dicit tēpus esse ab anima
hoc enī est i prec edēti q̄stione ip
batū; & est articulus excoicatus
parilius per epm̄ pariliētem &
prociā uniuersitatis; q̄ determinā
esse et tōnē potētia eū & tēp̄
esse in sola apprehensione anime
& ponitur sub centesimo & nona
gesimo quarto errore. Quan
tum ad 2^m etiā q̄ dicit istās siue
re & refluere. 2^a quia indiuisibile
nō potest fluere nec etiā moue
ri s huius. Item si instās esset
causa temporis quero in quo ge
nere cause nō in causa materiali
quia tunc esset subiectū; tēporis
indiuisibile autem non est subiec
tū; diuisibilis n^c formalis certū
est enī q̄ instans nō est forma tem
poris sicut n^c pūctus ē for² linee
n^c fialis p³ n^c effiēs qm̄ idē ē sub
iectū; passiois & efficiētis. Item
qz s² rei nō ē cā efficiēs rei istās
autē s² tēp̄is. Itē q̄ro de fluxū p
q̄nē cāre p̄ tēp̄s uel est motus qm̄
cū sit successiuus nec ē est q̄ sit al
terū; horū nō motus qz motus ē flux
us motus n^c tēp̄s qz tūc p̄ tēp̄s cā
ref tēp̄s & tūc p̄cedēt i infinitū;

4
Itē i quocūq̄ instāte ē fluxus; i;
instās nō pōt eē subm̄ fluxus; mi
nor p̄bas quoniā fluxus dicit quā
dā successione & diuisibilitatē nullū
enī indiuisibile pōt eē subm̄ diuisibilis
g^o a. Itē si istās p̄ fluxū fluxum
cāret & tēp̄s se² q̄ adēq̄ ref tēp̄i ipsi
totaliter eēt aliq̄ pars ip̄i tēp̄is q̄
nō eēt cāra p̄ fluxū istās. s; idisi
bile nō pōt adēq̄ari diuisibilis g^o
a. de imaginatōe igit mathē^o 2°
dico breuiter q̄ credo ipām esse
falsam nec ut credo aq̄ loq̄bas de
mēte sua s. forte hoc dixit s opi
nionē mathē^o 2°. Cōn³ p̄ri
cipale ar² qnō sit idē istās s sub
stāciā i toto tēp̄e. p̄rio sic ip̄cessibil
ē q̄ p̄ter aliquā entitatē s subām
n³ sim² idisi² s mediet aliq̄ entit^o
diuisibilis sed iter q̄cūq̄ duo in
stātia i tēp̄e s doctrinā aq̄ in s^o h^o
cadit tēpus mediū g^o ip̄cessi^o ē q̄
subā huius instās & illius sit una
ip̄cessibiliter maior p³ quoniā; iter
q̄cūq̄ duo cadit mediū ip̄a s sub
stāciā sūt p̄cisa & separā^o. Cōste
mas accipio duo instātia iter que
claudit aliquā pars tēporis & tūc
up̄ subā huius instās ē subā i liq̄i
stās uel alia si alia habet p̄p̄m
si eadē g^o uni una & alia. sed iter
q̄ cadit entitas diuisibilis media oni
ē unū; nō ē aliud g^o a. Itē q̄cū;
sūt simul i diuersis p̄tibus tēp̄is
illa ip̄cessibilia & idisticta nō sunt
unū s subām s; instātia tēp̄is sūt sūt

143
idistictis p̄tibus tēporis g^o a. 2°
p³ qz ip̄cessi^o eē uides q̄ idē nūo
s subām sit idistictis p̄tibus & di
stictis simul quā; una eay ē ex
tra aliā s subām qz oē tale s sub
stāciam plurificat. Et itē; quia
sicut partes s eay subām sunt di
stictē qz una s essentiā uel subā;
ē extra aliā ita & ea q̄ sūt i eis. mi
nor p̄batur qz i tēpore sūt p̄tes
iūnite q̄; q̄lib; alteri cōtinuatur
per instātia q̄ q̄dē sūt infinita & non
sunt imediata g^o o; q̄ sūt i distin
ctis partibus tēporis. Item ac
cipio duas partes tēporis scilic;
p̄teritū; & futurū; & accipio istās
q̄ cōtinuatur ipsas duas partes.
tūc q̄ro an subā huius instās trā
seūtis ista p̄ adueniēte puta qn̄
pars futura trāsit in p̄teritū q̄ro
tale istās s subām ei; corrupit
uel remanet. si dicat q̄ subā eius
trāseat & desinat sicut p̄s illa quā
copulat habeo p̄p̄m si dicat qd
subā ei; nō delimit se² g^o q̄ trā
de subō i subm̄ & d^o una p̄ tēp̄is
ialia s; hoc ē mai^o ip̄cessi^o g^o a.
Itē sic se hab; mūtū eē ad mo
tū & pūctus ad lineā sic istās ad tēp̄s
ista p̄p̄o ē aq̄ s; mūtū eē in motu
& pūctus i lineā nō sūt idē s subā;
g^o nec per oēs instans in tempore
minor enim patet de puncto in li
nea satis est clarū. nā uno pūcto
corrupto potest alius remanere
qn̄ enī due p^o linee sūt i actu ille

pru. tunc q copulat corruptio est al
est i duo dicitur pū q ille & erunt
duo de nouo pducti d mīto esse
etiā p qm ante q dicitur est aliud
idē autē s subā; nō ē an se gō a. tū
etiā qz cū cuilibet mūto eē corre
spōdeat suū pprū nūc sic unū;
mutatū eē ante aliud i finitū
ita unū instās autē aliud i finitū
sed idē s subiectū nō ē prius se gō
ā. Itē sequit q plura nō essent
simul pbario nā cuilibet mutato
eē i motu corrū; suū nō in tpe
per te enī manet idē nunc in toto
tēpore s subā; gō & oīa mūta eē
i motu sūt i eodē nūc. ex quo se
q p pā nūc corrū; plur; mu
tatis eē eēt s hoc ē ipossibile.
gō ā. Itē corū istā cōclō; argui
tur p rō; qz si istās nō manet
idē s subā; tūc corrūperet. nō
ē falsū; gō & aī. falsitas nōis p
batur qz ul corrūperet i se ipm
& hoc nō quia tūc simul esset &
nō esset uel in alio instanti & hoc
nō pōt esse quia uel corrūperet
in pcedēti uel i sequēti nō i pre
cedēti quoniam tūc corrūperetur
ātequā esset nec in sequēti quia i
mediato p i me^o non i mediato
quia istās nō ē immediatū instanti
quia illud q d nōquā fuit nec i to
to tēpore pterito fuit incipit esse
s; istās nō fuit gō p nōis incipit esse
nec immediato qz iter talia instāta
mediata cadit mediū tēpus & enī

In quolibet tēpore sūt i finitū istā
tia gō per nōis istud instās nō pos
set corrūpi qm corrūperet i finitū
instātia q d ē falsū; gō ā. Item
uel corrūperat quādo ē ul quā
nō ē nō quādo ē qz tūc hēt sūt eē
& nō esse & quādo ē incipit esse s;
q incipit eē nō desinit esse cū sint
oppoita gō quādo ē nō desinit nō
corrūpi nō quādo nō ē qz quan
do nō ē iam est corrūptū uel non
dum incipit. gō ā. Rnō ad p mū
dicūt aliqui q istās pprīe nō cor
rūpi nō generat qz oīs genera
sue corrūptō mēsurat aliq men
sura uerū p m pōt bñ iciper eē ul
desinere in plus enī se b; icepro
quā generatō aliter dicit ab aliis
q instans bene corrūpitur s; nō
mēsuratur etūs corrūptō aliqua
mēsurā. Est enī mēsurā p essen
tūde quādo aliquid est tale deno
minatiue & aliud essentiale stādū
est in illo quod est tale essentia
Ista rñ licet habeat apparētā
de instanti. non tollit tamē diffi
quoniam ego arguo de mutato esse
in motu si corrūpitur i tempore
uel in instanti nō in tēpore quoni
am cōtradictoria eadem mēsurā
mēsurat ut hētus & pnatō ut pat;
de gēre & motu. tū etiā qz nullū
idēibile corrūpi i mēsurā disti
li qm mēsa & mēsatū deit ppor
tōnari nō i instāti qz i corrūpēt in
pcedēti p i sequēti sic sūpitus ar^o

4
de instanti. & ideo dico aliter q in
stans uel mutatu eē nō corrūpit
i instāti s; i tēpore nec sic intelligē
do q tps sic mēsurā corrūptōis
p eoy sed qm cedūt ad cessatō;
tēpis uel aliter diuisibilis indi
uisibile enī nō cedit nisi p cessatō
nem aliter diuisibilis tūde instās
nūc p nō cedit nisi p hoc q sit
p tēritū nō aut sit p tēritū p sola;
cessatō; iduisibilis q pbat nam
ipā tēpore cessa qro an iter istās
p nūc ē pntialē & iter nūc etiā q
ta cū ē iā p tēritū fuit mediū uel
nō. si sic gō aliquid iduisibile ces
sit & per nōis tpe iduisibile cessit
ad cessatō; aliter diuisibilis. si nō
ē mediū gō sūt sūt totaliter cū gō
unū sit plens & reliquū erit p nō
& per nōis nō erit cessū gō ista p
pō ē cōcedēda nōis q oē iduisibile
cedit diuisibiliter nō sic q una p
cedat p rō & alia subleqf imedia
te cū sit iduisibile sed qm nō cedit
nisi ad cessatō; aliter diuisibilis
nō sequit gō ē diuisibile. nā; hoc q
dico cedere uel pōt dicere nā ad
cessū uel ipsū cessū eē nō sequit
igf cessū eē ē diuisibiliter qm s;
ad cessatō; aliter diuisibilis gō disti
bilis ē qz quādo cessū nō ē s;
bene cōcedo q cessū eē ē distibile
nec cōtingit dare p mū istās nō p
p tēpis i quo cessū sit sicut nec
cōtingit dare p mū p tē motus nec
gō istās p f m m quo tū p i e^o

būi. Ad 2^m dico q corrūpēt
p duo denoiat. p uia ad corrup
tū eē & sic oē q corrūpēt quādo
ē corrūpēt hoc autē ē i uia ad cor
ruptū eē nec sequit q sit habeat eē
& nō eē q p alio pōt denoiare p
mutatum corruptum est & sic
isto modo corrūpēt istās & hab;
corrūptū eē q nō ē. Vteritis
quādo addit q sit hēt eē & desine
re eē. sciedū q ista uerba dupli
citer p nō exponi. uno p negatō;
p tēritū & sic q i toto tēpore non
fuit & per pō; p tēritū & per nōis
futuri & isto optime stat q illud
q d incipit eē. i tēpore p tēritū
non fuit sed in i senti desinit esse
i. deinde nō erit isto pōt expo
per negatōnes p tēritū & p tēritū
sic q nō fuit nec ē per rō; futu
ri scilic; q erit & isto mō ista sūt
oppoita q incipit eē & desinit eē
p alio quo q dicitū ē q cōradic
toria eadē mēsurā mēsurant non
ē uerū certū q nō p esse mutati eē
solum durat per instans & tamen
etūs non esse ē in toto tpe sequē
ti bñ uerū ē tamē q p nōis ponit hic
de p tēritū. Quantum ad tertiū
articulū moueo aliqua dubia.
Primū dubiū ē de acceptōe
hui; nōis instans quare sic dicit
Rnō ubi sciedū q instans. uno
mō dicit idē q non stans ideo
dī de aliq hōie q ē instabilis. alio
dicit idē q i mōis p app p quans

unde dicitur de aliquo fesso quod imi
net. i. ppiuar uel istar utroz mo
acci' hic istas. e' eni pmo' no' stas
sed rapti trāsiens e' aut z' iueni
ens uel apppiquās qz de tpe nō
haberem' nisi nūc & cū nūc non
lit idē i toto tpe post unū sūt alia
z' dubitatō ē utz' de rōe istā
tis sit idisibilitas. rñ' p' cui' euā
pono aliq' dicta. Primū ē istud
quod istati repugnat rea' dīdi. p' baf
sic sicut se h' p' act' ad lineā & uī
ad nūz' ita istas ad tps. s' p' dūz' re
pugnat dīsi' realē g' & istati. lē
mimo i q' rū mīmū repugnat dīsi'
alī o'z dare u' minus mīmo sed i
stas ē quodā mīmū g' x. 2^m
dictū ē quod iposs' ē in eodē istanti
assignari alīritatē prioritatis & po
sterioritatis. hoc p' i' n' idisibi
li nō pōt assignari realē alīritas p' o
ritatis & posterioritatis. sed istas
ē simplē idisib' g' x. maior p' ubi
ē p' i' & p' steri' ibi sūt p' a & p'
ans dīsi' b' mīor p' ex p'cedenti
dicto. 3^m dictū ē istud quod istati
pōt assignari alīritas prioritatis &
posterioritatis s' rōz. hoc p' qm
idē istas ē p'ncipiū unis p'ncipis
& finis alīris s'z finis & p'ncip' dicitur
alteritates p'ncipitatis & posteriori
tatis. g' x. 4^m dictū ē quod istans
nō ē diuisi' i plura signa realia.
p' baf' nā tūc eēt dīsi' b'le istas &
quolibet istoz signi icatoz eēt i
stas & c' unū istas eēt plura istan

tia quoz dīsi' b' ē fallū. 5^m die
tum ē quod i eodē istati tēporis p'nc
assignari plura signa rōis. p' baf'.
tū qz idē istas ē p'ncip' & finis.
Tū etiā qz i eodē istanti tēpis
sūt plura signa nē & cū simula
te istatis tēporis stat prioritas &
naturā. p' baf' qz p'ncipia passio est
i eodē istati tēporis cū subō & tū
ē p'ncip' nā g' x. 6^m dictū
ē istud quod de illa akeritate p'ncipa
tis & posterioritatis s' rōz nō pōt
predicta cōtradictoria uerifica
ri in eodē instanti tēporis. p' baf'
qm iposs' ē quod i eadē mētura rea
liter indiuisibile aliquid sit & nō
sit sed istans ē realiter indiuisibile
g' x. Item cōtraria nō possūt
de eodē uerificari in eodē instanti
tēporis impossibile ē de eodē
dicere quod sit albū & nigrū sed cō
tradictoria plura opponūt quā
cōtraria g' x. Oppositū hui' p'nc
pōit un' doctor ut sūt alibi recit
tatū & solutū ad ratōes eius. sed
ē dubiū utz' in istis signa natu
re sit aliqua successio uel simul
tas. Rñ' & dico q' nō hoc nō illud
ē intrinsicē. quia simulatas & succe
ssio nō cōpetunt mensuris indiu
sibilibus sed tū diuisib' b' sed
d'petit eis distinctō rñ' s'ltas & suc
cessio pōt accipi s' ea extrin' p' co
extrin' ad t' p' ad istas t' quod extrin' cō
existit sibi. ex' m' hō' creat' u' a' g' e
l' cū suo suo cras a' cū suo suo

ista duo ētra sūt disticte mēsure
entiu pmanētiū n' i' ea ē ordo suc
cessionis & simultatis nisi forte p
cōpatōne ad e' n' itatē cui existūt.
3^m dubiū ē utz' istas sit subā
uel accūs rñ' & dico quod p'ncip' loquē
neutrū ē. p' baf' quod nō sit subā parz
quod aut nō sit accūs. p' baf' oē accūs
ē i aliquo subō g' x. minor p' baf'.
qm uel ē i subō dīsi' b'le uel i dīsi' b'le
li nō idisib'le qm tūc idisib'le eēt i
me' tūc idisib'le nec dīsi' b'le qm i
poss' ē accūs i dīsi' b'le esse i subō
diuisib'le cū subm' & accūs deāne
adaquari. Itē accipio istans cō
puls p'ncip' p'ncip' cū futura uel ē
subiua i p'ncip' p'ncip' uel futura uel
simul iā b' b' nō in p'ncip' duobus
moīs qm quia rōe i una eadē rōne
i al. a. nec i 3' qz tūc unū accūs eēt
i diuisis subis qd' ē iposs'. dico
igit' quod istas nō ē i tpe nō mūtū eēt
i morū nō p'ncip' i lineā sic' accūs
i subō nec per mōz i formatiui sed
sicut cōri' i cōriāto uel termino i
termino. Sed cōtra. qz subā
& accūs didunt oē ens. rñ' & dico
quod ista dīo nō ē ime' p'ncip' loquē
do de subā & accūs de multis eīz
o'z dicitur quod nec subā nō accūs p'ncip'
p'ncip' de ipis e'ncialē ut de u' lri
mis d'ncis & de multis al'is ist' g'
dīo nō ē ime' s'z bñ' ista oē qd' est
uel ē subā uel accūs uel aliq' reali
tās illi uel ist' g'. 4^m dictū est
utz' istas sit intrinsicē tēpori uel

idē e'entia'. rñ' quod tūz' docet rñd'z
& dicit quod sic. qd' p' baf' sic. illud
qd' tēp' h'z eēt for' & a quo ē tēp'
iposs' separi ē idē e'ent' tēp' istans
ē hui' g' x. maior p'z q' rū ad pri
mā partē. qm uel h'z eēt aliud for'
per aliq' d' distinctū ab ipō e'ent' per
solū eni formale sibi h'z eēt forma'
l'z possit h'z eēt effectie ab aliquo
distincto e'ent' ab ipō. Quātū ad
z'z' partē etiā p' qm de' pōt sepa
re q' cūq' duo ab' e'ent' distincta
mīor p'z dictū eni fuit i p'cedenti q'
stione quod tēp' h'z eēt for' p' cōri' ad
idisib'le ita quod p' eēt idisib'le noīat'
tēp' eēt nō pōt separi qm tunc
tēp' nō eēt tēp' qm si istas nō eēt
nō eēt cōri' nō per cōri' cōriatūz
nō per cōri' tēp' g' x. de ista ratōe
si uis potes facer' duas. si dicat quod
tūc sequer' quod tūc p'ncip' eēt de e'ent'
linee rñ' hic aliq' cōcedūt istā 3^m
qm sicut se habet istas ad tēp'us
ita p'ncip'us ad lineā uide primo p'ncip'
sterioz subā lineē ē ex h'is scilic'z
ex p'ncip'is. Aliter dicer' ē aliq'
negādo 3^m de' eni possit separi
lineā ab h'is p'ncip'is s' l'ē extremis
de aliis aut est dubitatō qm cū q'
cūq' sūt cōri' g'ua se t'āgūt & t'act'
& p'ncip'us sūt eadē primo de p'ncip'
tōe & similit' q' cūq' se t'āgūt uel tō
tum tangit totum uel pars partē
uel pars totum. si totūz' t'āgūt tō
tum. ergo totū additū toto nō
facit maius. si pars partem uel

forma illa parte agit tota illa parte
vel pars illius parte illius. nō p^o
mō nec 2° mō qm̄ idē argueret
ut prius. n° 3° mō qm̄ idē seq̄ret
ī aliq̄tibus g^o ī idistictis eēcialiter
ubi deus rōpōssit uicō. alterius
supplere qm̄ īpossibile ē illius ac
tualis sepatō. 3^m dubiū ē utq̄ istā
tia sint actu ī tēpore uel ī potētia
& sūt pūcta ī linea. Rⁿō splex
ē actuali^o. qdā sepatōis ut illud ī
diuisibile dicit eē actu sic q̄ hēat
eē sepatū ut si istās eēt sepatū; a
tēpore & isto^o ē īpossib^o. Alia ē
actualitas fiatōis ut illud īdiuisi^o
dicit eē actu itā q̄ actu terminat
illud cui⁹ est ut pūcta extrema ī
linea dicit eē actu ista actualitate

Alia ē actualitas pūctualitatis &
isto^o oīa pūcta ī linea sūt actu tri
stans uero cōiūctās partē prete
rita; cū futura ē solū pns alia ūo
trāsiēt ut q̄ sūt ī p̄fīto uel q̄
sūt ī trāsiēdo & q̄ sūt ī futuro.

Hīs tribus actualitatibus op
ponit triplex potēcialitas sūme
p̄t̄r oppositum ut uidebis. 6^m
dubiū ē utq̄ pns sit pars tēpōris
uel utq̄ oīs pars tēpōris sit prete
rita uel futura. & uidef q̄ nō oīs
actio fit ī tēpore. si g^o oē tēp^o sit
p̄teritū uel futūq̄ & oīs pars ei⁹
sit p̄terita uel futura seq̄t q̄ oīs
actio sit ī p̄terito uel ī futuro. s;.
nullū tale fit sed ē factū p̄ fiēdū.

Itē oē qd̄ ē p̄teritū aliq̄n sūt

p̄sens qm̄ dē qd̄ocūq̄ ē tēp^o dicit
ut qd̄ ē factū ē uox dicere q̄ alū
erit ps sc; pns g^o ista p̄terita aliq̄n
suerūt ī p̄nti q̄ro igit̄ istud pns q̄
ē uel enī ē diuisibile tēpōris p̄ a. i
qua pars diuisibilis tēpōris. si p̄
g^o diuisibile mēsurat̄ idisticti q̄ est
īpossib^o cū nō adequat̄ ad tūicē. si
2^m habet p̄pōitū. Itē p̄tes par
tes mōt⁹ p̄nt eē simul g^o plures
partes tēpōris. sed p̄nt q̄ sūt sit
una non ē p̄terita & alia futura
g^o nō se^o q̄ oīs pars tēpōris sit p̄
terita uel futura una prior & alia
posterior. Itē rō dicit q̄ pars
tēpōris alia ē p̄ or alia p̄terior
tūc accipio partē p̄orē uel illa ps
p̄or h; p̄tes uel nō. si nō g^o ē idist
bilis si habet uel una ē prior alia
uel nō s; sūt simul. si ē p̄or g^o nō
sūt p̄tes p̄tis p̄tis qz ps p̄ or nō
p̄t̄r cōstitui p̄ partē p̄teriorē.
si def q̄ una nō sit p̄ or alia s; sūt
simul hēf p̄pōitū & etiā q̄ p̄ uēs
p̄tes successiuē erūt simul s; hoc
est īpossib^o. Rⁿō ubi pono aliq̄
dicta. s; mū ē q̄ pns nullo ē pars
tēpōris. p̄t̄r oīs ps tēpōris hē
p̄tes pns nō h; p̄tes g^o ē. p^o mi
nor cui⁹libet successiue hētis p^o
una pars succedit alteri & q̄ r. a
ē ante alia & una ē facta tē aliam
sed ī p̄nti nō p̄t̄ assignari q̄ una
pars succedat alteri & q̄ una pars
sit facta an alia. g^o ē. mior p̄baf
qd̄ qd̄ ē pars p̄tis ē pns s; illud

4
qd̄ ē factū uel fiēdū nō ē pns g^o
seq̄t quod p̄sens nō ē pars tēpōris
qd̄ ē ens successiuū. Itē tēpōris
diuidit̄ ad diuisionē sp̄arii 6° h^o
sed ī sp̄atio sp̄ una pars ē p̄or alia
posterior & post quālibet partē
ē alia pars & una ē extra alia qz
oē cōtinūū hab; partē extra partē
g^o ī tēpore oīs pars uel est prior
uel posterior. s; hoc nō p̄t̄ assignari
de p̄senti qz q̄ p̄us ē factū;
nō ē p̄ntialit̄ factū g^o seq̄t q̄ p̄
sēs nō ē pars tēpōris. 2^m dic
tū ē q̄ istud p̄sens nō ē aliud quā
ipm̄ īdiuisibile nūc uel instas uel
ipm̄ cōtinūū partē p̄teriti uel fu
turi. p̄bat̄ qd̄ dicit̄ dicit eē pre
sens dicit̄ esse nūc & ecō^o g^o nūc
& p̄sens sūt idē; sed nūc ē īdi
uisibile copulās partē p̄teritā cū
futura qz q̄cūq̄ dicunt̄ esse pns
dicit̄ esse nūc & ecō^o g^o nūc & pre
sens sūt idē; sed nūc ē īdiuisibile
g^o & p̄sens. Vbi sciēdū q̄ sic^o
īpossibile ē ymaginari aliq̄ā p̄
linee q̄ in ipā terminēt̄r duob; p̄
pūctis & claudit̄r infra duō pū
cta per modū cui⁹dā it̄rualli n^o
etiā possūt ymaginari duō pūcta
quādo inter ipā cadat mediū sinē
media linea quoniā īdiuisibile nō
ē imediātū īdiuisibile. sic etiā p̄
portōnabilē nō p̄t̄ ymaginari ali
quā pars tēpōris quin ipā cadat
inter duō īdiuisibilia cū enī q̄lib;
pars tēpōris sit cōtinūa o; q̄ p̄tes

195
per aliq̄ta īdiuisibilia copulāt̄r
& cōtinūat̄r quoniā h^o ē descrip
tio cōtinūi cū igit̄ pars p̄terita
sit qd̄ cōtinūū o; q̄ ī tēpore p̄teri
to sint fīnita īdiuisibilia si cur & ī
finite partes de uolūo aut̄ īdiuisi
bili ē uox dicere q̄ sit p̄sens quo
niam si cur illa pars ī qua sūt pre
teritū ita etiā īdiuisibilia ipā p̄te
rierūt solū g^o de nullo īdiuisibili
ē uox dicere q̄ sit p̄sens quod
copulat partē p̄teritā cū; futura
ista g^o nō sūt idē adquare. 3^m
dictū ē q̄ futūq̄ p̄t̄r sūt dō^o. uno
mō for^o & p̄ illa futūritōe. alio^o
materialit̄r & p̄ illo sūbstracō
ipi futūritōi sic^o dies crastina di
cit̄ mibi futūritōnē qm̄ ē futura
& sūbstracō futūritōis p̄ta ipā
dies futura & ista nō sūt idē certū
ē q̄ futūq̄ for^o sūt p̄ntū nūq̄ p̄t̄r eē
p̄teritū p̄teritū enī & futūq̄
sūt p̄tes eēcialit̄r distincte for^o su
mpte. cū g^o inter ipā sit equalis
distinctō & sint partes distincte tē
pōris una non p̄t̄ fieri alia illud
aut̄ qd̄ sūbtrahit̄r futūritōis po
tēst trāsiēre ī p̄teritū. 4^m dic
tū; ē q̄ p̄teritū & futūq̄ sunt
quedā p̄p̄quiora ipi nūc alia re
mōtia lic; oīa uel sint p̄terita
uel futūra & oīs p̄tes q̄ sūt p̄tes
p̄teriti sint p̄terite lic; una p̄
q̄ alia. declaraf accipio istās copu
lans horā 3° cū hora meridiei cer
tū; ē q̄ una pars hore 3° fuit anq̄

alia & tamē dicitur pars ē p̄terita
sicut una pars hore meridiei erit
at quā alia & tamē quilibet ē futūra.

3^m dictū ē q̄ aliter accipit p̄
presens a gramaticis quā a phi
cis ipi inq̄ sic describūt p̄ns gros
sipedaliter sicut ipsi sūt grūssipe
dales p̄ns ē cuius pars p̄teriti t̄p̄
futura est ita diffinit p̄cianus in
maiori uolumine nos aut̄ p̄hice lo
quētes nosmet ipsos itelligētes n̄
ymagiam² q̄ illud q̄ est p̄teritū
sit p̄ns ideo de p̄sō nō sic loq̄mur

6^m dictū ē q̄ sicut fuit dictū d̄
tpe q̄ licet quilibet ei⁹ pars sit sc̄l
fiēda ipm̄ tamē tēpus dicit p̄ns
per actualē cōtinuatō; unius p̄ns
ad aliā uel cū aliā. ūde dicitō tps
ē nūc est sens⁹ s̄ q̄ dicitur ita c̄
subiecto sic sicut ē de motu q̄ licet
quibet pars motus sit p̄or uel po
sterior tamē mot⁹ dicit esse actū
per actualē cōti³ unius p̄ns cum
alia ad mutātū esse p̄ns ita q̄ cui
libet parti tps corrūdet p̄portō
nabiliter pars mot⁹ & cōtra & to
tū toti. Huius uisus. r̄n̄ ad rōes
p̄ncipales ante op̄m. Ad p̄mā dico
q̄ aliqua actio uel mot⁹ fiat i tpe
sufficit q̄ cuilibet p̄ti tps corrū
deat pars mot⁹ p̄por² & extra &
totū tpi ita q̄ p̄ti p̄terite corrūde
at ps̄ facta i motu & future fieri
da & etiā; requiritur q̄ sit actualis
cōtiā² & per hoc dicit fieri i tpe
eo q̄ assistit actuali cōtiatōi tēpo

ris & illi corrūdet etiā licet n̄ fuit
i p̄terito uel i futuro sed aliqd
ē factū uel siēdū. Est igit̄ pos
sibile q̄ motus sit & t̄n̄ quibet ei⁹
pars ē facta uel siēda totū eni; d̄
stignit a suis partibus sicut ē eti
am pos² q̄ nulla pars tps sit & q̄
i tps sit p̄pter talē cōtiatō;

Ad 2^m dico q̄ si accipias p̄teri
tum & futurū formaliter dico q̄
falsē accipis qz unū nō pōt fieri
aliud si uero p̄ subtractis puta
accipiēdo historiā d̄re q̄ ē p̄terita
tūc dico q̄ ipm̄ fuisse p̄ntē; pōt
itelligi dupl̄. Vno^o q̄ illa mēsu
retur illo istāi p̄nti & isto^o ē ipol
sibile qm̄ isto^o ut dixi diuisibile
mē² urat et in diuisibili p̄ns eni; d̄
dixi ē quid idiu. sibile. Alio^o pōt
itelligi fuisse p̄ns sic q̄ i aliq^o nūc
fitebat cōtiā² unius partis cū a² ad
p̄ns sicut uerū est dicere hodie &
hora 3^a hui⁹ diei cōtiat̄ cū; hora
meridiei & ē uerū dicere q̄ dies
hodierna ē p̄ns p̄ cōtiatō; ista; &
p̄ntialitatē ad p̄ns nūc & cū p̄tib⁹
eius. Ad 3^m iā dixi i p̄mo hui⁹
quō pōt mot⁹ cōpari ad moile ab
solure & isto^o cū accōs extēditur
ad extēsiōē subiecti sic & alia; &
a² p̄tē subiecti sit i a² & a² p̄tē sub
iecti. sed hoc q̄ oēs p^o sit moue
ant̄ seq̄t̄ q̄ p̄tē mot⁹ sunt simul
uel p̄nt̄ sit eē. Alio^o pōt p̄pari
mot⁹ ad moile i p̄parōē ad spatium;
& i^o acci² p̄oritas & posterioritas

in motū sine i p̄tib⁹ mot⁹ & isto^o
ipossibile ē duas p̄tes motus esse
simul & quia tēpus capit diuersi
tate a motu & istā diuisiō; 2^a ideo
ipossibile ē duas p^o tps eē sit. Ad
4^m dico q̄ i tēpore p̄terito sūt p^o
quarū quilibet ē p̄terita licet una sit
prior alia & p̄teritū. Huius ui
sis dicitū ad auctoritatē ay q̄ ui
deatur dicere q̄ istas sit idē i ro
to tēpore & subā; & dico q̄ in hoc
p̄ su expoitur a diuersis diuersi
mode. Vno eni; mō expoif̄ q̄ loq̄
bas s̄ itētō; m̄ thē² u² q̄ pōtēbas
unū p̄ctū si uere per tēpaz hūeā
& sic etiā ponebas de instāi. Al̄
expoif̄ q̄ ista uaria^o & subām non
est nisi ex parte diuersarū p̄tib⁹;
tēpore uel loq̄ de instāi s̄ q̄ est
finit unius partis & itēu aleris
q̄ ipm̄ uariat & substantiā. Et sic
terminatur questio.

ALTERIVS QV

ritur ut nūc sicut h̄
entitas realis absolū
ta distincta essentialit̄ a rebus nūatis
Et p̄mo arguit q̄ sit realis entitas
quonia; positis p̄ncipiis realiter
p̄nt̄ p̄ncipiātū sed tres unitates
q̄ sūt p̄ncipiū ternā sit nūc ponū
tur & realiter extra animā. g^o 2°.
2° oñdo q̄ nō sit entitas absolū²
nulla eni; entitas absoluta circūit
quodlibet gen⁹ entis sed nūter⁹
circūit quālibet gen⁹ entis. g^o 2°.

mior p̄bas q̄d onā q̄d odlibet pre
dicamētū pōt nūari dicitō eni; tres
subē q̄titatis & c¹¹. Postea oñdo
q̄ nō sit distincta a rebus nūatis qm̄
sic se habet multitudo i cōi ad eā
i cōi ita se habet multitudo sp̄alis
ad ens sp̄ale sed multitudo in cōi
nō distinguit ab ente i cōi cū sit e^o
passio. g^o 2°. Ad oppositū uide
tur quātū ad ista tria ay qm̄ p̄mo
pōit ipm̄ ab aia si eni; aia nō est;
nūc nō esset 4° hui⁹ quātū ad 3^m
& 2^m ē ei⁹ mēs i p̄ntis ubi ponit
ipm̄ esse quātitatē q̄ ē ens absolū^m
distinctū a subā. g^o 2°. R̄n̄ ubi
sic p̄cedā. P̄rio eni; i q̄ ref̄ si nūc ē
ens absolū^m distinctū a rebus nūatis.
2^m ut; habeat esse circū scripto
actu intellect⁹ 3° motū eūf̄ q̄dam
dubia de nūo. Quātū ad p̄mū
tēpore duorū doctōrū quorū quili
bet pōit unā p̄pō; P̄ria p̄pō ē
fratris occam qui pōit q̄ nūc non
distinguit realiter a rebus nūatis
nec essentialiter sic q̄ nūc ter nari⁹
nō distinguit essentialiter a tribus
lapidibus. p̄bas sic oñs entitas ab²
prior inseparabilis p̄t̄ quācūq; pō;
ab illa posteriori cū illa postero
ri ē idē essentialiter deus eni; pōt
separē q̄ cūq; essentialiter distincta
ad se iūc ē i dep̄² qz ex q̄tio n^m
ab altero nō depēdet & unū alit̄
nō coerigit & p̄ns des p̄or sepa
re ipā s̄ distinguit cū; igit̄ tres la
pides sūt p̄orēs nūo snarō sicut

fūdamētū fūdato si distiguit de
poteit separe ipām fūdatā a tribus
lapidibus. sed hoc ē impossibile qz
deus non pōt facere quin tres la
pides eēt tres sed nō pōt esse
tres sine numero. Itē si nūs ter
narius esset res distincta a tribus la
pidibus eēt accūs & pōt idē acci
dēs eēt ī diversis subiectis qd est
ipossibile. Itē ipossibile ē sub
iectū suscipere aliquā formā nouā
nisi per trāsmutatōz mediā sed si
tribus lapidibus addat qz nō nō
fit mutatō in tribus lapidibus g
nūs qternarius nō ē distinctus a q
tuor lapidibus. 2^a ē alia ppō
alterius doctoris qui pōt qnūs
ē for^a respectū hoc pbat sic nō
forma q daf ī aliquo ē maioris ē i
tatis quā illud ī quo fūdat s; nūs
fūdat supgenūs relatōis dicitur
enī tres relatōes g^o cu; for^a abso
luta sit pfectior q respectū ipos
sibile erit qnūs sit for^a absoluta.
Itē cui; rō p^a cōsistit in hūi
dine ad aliud ē relatō sed rō p^a
& essentū ē hūi^o g^o x. mior p^a:
qm nūs ē alicui; rei nūabilis nūs
& nō pōt absolui ab habitudine ad
nūabile. g^o x. Itē ē ppe passio
nes totaliter sūt relatīe & ipm rō
liter ē relatiuū s; ppe passiones
nūi sūt hūi^o. g^o x. mior pbat qz
pitas & ipitas uidēt se hēre sicut
entitas & eq^o litas q dicūt relatōes
g^o cōtra istas duas ppōes arguē

pono duas ppōes cōtradictōias
istis ppōibus. P^a ē ista q nu
merus distiguit essentialiter a re
bus nūaris p^a sic. oē accūs distiguit
essentialiter a suo subiecto ī quo
ē sed nūs ē accūs cuius subiectū
sūt res numerare nā ē de genere
q^o titatis & nō pōt fūdari nisi sup
res nūatas. g^o x. maior pbat qz
iposs^o ē q eadem eēt^a accidat sibi
ipi. Itē corrupto 3° lapide rēma
nēt alii duo lapides & nō remanet
ternarius nūs g^o iposs^o ē q rēma
ritus nūs sit idē cū illis tribus lapi
dibus. 2^a ppō ē q nūs ē eētia
liter for^a absoluta. pbat illud q ē
spēs alicui; p^a ab^o ē eētialiter
absolutū s; nūer; ē hūi^o qz est
spēs q^o titatis g^o. Dices q licet
nūer; hēat mō; q dicitur q sic
ē ī g^one q^o titatis q^o dicit nō for^a &
quārū ad illud q ē nō ē nisi ī g^one
relatōis. Cōtra qz oē nouū p^a
hūi^o mō; q^o titatiū. s; h; ex alio p^a
se quāto s; nūer; nō h; ex alio p^a
quāto. g^o x. mior pbat qz hoc ha
beret a quāritate cōti^a sed hoc est
falsū pbatō qz oē hūi^o mō; quan
titatiū ex alio hūi^o illū s; p^a mō ci
q d nō h; p^a sicut qz ard^o ē extrē
sa p accūs qz ad extrēsiōē quanti
tatis in qua est iō extrēdit cōsmi
liter p accūs sicut quāritas p^a s;
nūer; nō h; eūdē modū quāritate
cū quāritate cōti^a. g^o x. Itē oīs
relatō ē alicui; fūdamētū ad aliq

4
finū sed nūer; nō ē hūi^o. g^o x.
mior pbat accipio nūer; biari; 3
due uitates sūt totale fūdamētū;
ei; qro qd sit rē ei; uel abe uira^o
ul' alia rē ul' act; itelligēdi. nō p^a
qz tūc idē eēt tōle fūda^m & rē m^o
n° 2^m qm fūdamētū nō coincidit
cū termino. n° 3^m qz tūc nūs nō pōt
itelligi sine actu itelligēdi q ē fal
sum pūta q nō itelligat actū itel
ligēdi. Ad cui; euidētā ē scē
dū q nūer; pōt sūi dū^o sicut sub
stātia & accūs. Vno pōt sūi subā
p illo a quo nō subē ipōit & sic
subā significat ordinem ad accūs
aug^o 5° dicitur q ca^o 5° dicit q
nephas ē dicitur q substat sicut
boitati ex quo dicitur q abū sūi
ē dicitur deū eē subā. Alio d^o
subā p illo cui nō ipōit & hoc ē
qd absolutū n^o enī nō subē ipōit
tur illi relatōi q ē ad accūs sed ali
cui ab^o abstracto illi p modū fū
damētū p idē dico de accūs ut cū
accipit p illo a quo rē ipōit dicit
re^o pū ad adiacētā sūe iherētā
ut autē p illo cui nō ipōit dicit
absolutum pū fūdamētū h^o re^o.
Cōsist^o dico de nūo pōt enī tūo^o
accipit for^a p illo a quo ipōit nō
numeri. Alio p illo cui ipōit nū;
quo nūm; ul' p illo rēpe res pa^o
uūnat pmo^o accipiendo ip^o dico q
nūs ē relatō dicit enī ordinē sicut
re^o rei nūabilis ad aīa; nūantes;

2° nō ē mō accipiendo nū; pū
ta p fūdamētū quo nūam; ē eēt^o
absoluta uel sicut hō for^a nō est
subā accipiendo subā; p^o ita etiā
biari; uel ternari; ē nūs for^a p^o
sūptus. Hūi^o nūis rēdeo ad ra
tiones. Ad p^a p^a p^a p^a cō
cedēdo maior ē nego minor ē dico
enī q de; pōt facē tres lapides sū
daf sup rēnalitate nō aut for^a sed
solū fūdamētālit. Ad 2^m dico
q nūer; qternari; ī illis qtuor
uīatib; ē q se hūitib; pmo; uni^o
ex quo dcludā iherēt; neci; nūer;
eē ab aīa. Ad 3^m dico q aduē
ente aliquo alio lapide trib; lapi
dibus cū illi tres lapides p^a nō
eēt p^a p^a nūer; quaternari;
& nō sint seq^o q sit facta aliqua
mutatō & sic p; p^a illi; assūp
ti. Ad rōes alterius ppōis rē
Ad p^a dico q rō pbat q nūs
nō ē p^a rē n^o aq d pōitū cū sū
datur sup 2° rē rōes & nūer; &
p^a uatōes. tūc g^o dico q; una for
ma fūdata ī aliquo reatit pōt
eē maioris eētatis q illud in quo
fūdat tū nō ē iposs^o de for^a q nō
fūdat ī aliquo nisi s; rō; nō enī ē
iposs^o circa negatō; cōapi aliqd
po^o cōcipim; enī p^a negatōes
p^a liras aut dicit qd pōitū. g^o
x. Cōsist^o p hūe qm magnitū^o
ē for^a ab^o & tū fūdat sup rē li
bet generis uel u^a rlatō ē maior
& p^a cōr alia. Ad 2^m nego b^o;
3.

Ad pbatōz dico q̄ illa s̄ d̄ in n̄i
ad aīā; n̄iāntē ut̄ et̄ ad rē n̄iā bi
lem nō ē de rōe n̄i s̄ cōseq̄ ip̄;
Ad 3^m dico q̄ lic̄ s̄ p̄ p̄tate & ip̄i
late s̄ d̄at rē n̄i n̄i p̄a s̄ rē n̄i
sicut dico de cōitate & incōlitate.

Quārū ad 2^m articulū po^o fa
dicta. Primū dictū ē q̄ oē n̄iabile
ē cōe b̄iis i q̄ b̄ n̄iatur p̄; nō em̄
n̄iario al̄ quorū s̄ p̄ ea q̄ s̄t p̄ a
eis nō em̄ s̄t & plō sunt duo s̄t
ex quo seq̄ cerrelarie q̄ i illis in
quib̄ nō ē aliqua cōitas p̄ficabi
lis i illis nō s̄t sp̄ aliquis numer^o

2^m dictū ē istud q̄ n̄i qui cāf
ex d̄ioē cōi nō cāf ut̄ ip̄m ē q̄ d̄dā
totū itegrale s̄ t̄m ut̄ h̄z rōz ip̄z
totū ut̄ h̄z. hoc p̄z q̄z eē n̄iāle sal
uatur i quolibet illoz i quo n̄iā
tur esse em̄ oē n̄iāle rōe ut̄ dictū
ē sed cōtinuū ut̄ r̄ctū itegrale n̄
saluat i aliqua p̄tē ei⁹ i quas d̄iti
ditur nō em̄ linea bipedalis salua
tur i aliqua p̄tē ei⁹ ip̄m aut̄ cō
tinuū ut̄ habet rōz ut̄ saluat in
ralibus. ex quo quidā d̄cō cōclut̄
frācisus de marchia aliud dictūz
q̄z cū rō totius n̄iis p̄ qua p̄tē
numery uniformis saluat i quoli
bet ḡnē q̄ n̄iis t̄t̄ ex d̄ioē cōi ē
ei⁹ s̄ d̄ rōis cū n̄iō ei⁹ q̄z ḡn̄is
alterius hoc aut̄ em̄itto tāquam
dubiu. Hoc f̄ misso ponā vnāz
cōclōz q̄ numer⁹ nō habet eē for
maliter circūscripta aīā ab ei⁹ ac^o
hoc p̄bat sic. ip̄ellibile ē q̄ aliq̄

q̄ n̄i p̄ale acc̄is possit r̄aliter s̄
dari supra aliqua localiter distin
cta etiā quātūcūq̄ localiter sep̄
tū sed supra tres lapides subq̄
cūq̄ distācia positis s̄ d̄at nume
rus ternarius q̄ ip̄ossible ē q̄ nu
merus ternarius sit aliq̄ vna for
ma r̄aliter s̄ d̄ata supra tres ui
tates numeri ternarii. maior pat̄z
q̄z numeralis acc̄is ē ex unitate
subiecti unū em̄ acc̄is n̄iō nō est
i pluribus subis n̄iō sic sep̄atis &
ista ē rō quē me multū cōiūcit ad
h̄c p̄tē q̄z p̄t h̄c multū boni do
ctores ad ip̄ossible deduc̄t r̄t
em̄ lādulphus q̄ n̄iō nō ē aliq̄ rōd
unū ens ut̄ r̄c̄abitur i sequenti
bus. Itē nulla forma r̄alis pre
ter animā em̄ plurificat ad plu
rificatōz vel cōpatōz intellectus ali
cuius vel aliquorū ad alia & ad a^o
sed n̄iō sic plurificat & m̄ultiplica
tur. q̄z. maior pat̄t q̄z a quo cū
q̄ aliquid h̄z suā essentia & entita
tem & ab eo etiā h̄z suā unitatē &
multitudinē & diuersitatē q̄z ista
s̄t p̄ssiones entiu. m̄ior p̄ a cō
pio duos lapides si intellect⁹ cōp
at ip̄os ad duas paleas & fa d̄ent
n̄i; quaternariū si ad tres senariū
& de q̄ b̄iscūq̄ aliis. Itē si n̄i
merus ē p̄ter animā seq̄ratē
q̄ potis duobz b̄iariis ponentē
binariū i finitū. n̄iō ē falsū. q̄ & aīā
p̄bat cōa accipiat b̄iariū lapidū &
binariū duorū lignorū ut̄z ē dicē

q̄ ibi s̄t b̄iariū n̄i d̄io b̄i g^o s̄
d̄ant dualitatē ab b̄iis distictā q̄z
s̄ d̄amēt̄m d̄re a s̄ d̄ato. tūc g^o
accipio istā; dualitatē s̄ritā cum
2^m n̄iō binario ista s̄t duo g^o
s̄ d̄at n̄i; binariū & p̄cedā in fi
nitū. Itē ab eo est formalis n̄iis
a quo ē n̄iāre ista p̄z de se & i q^o
ph̄icorū g^o x. Itē ad idē arguit̄
frādis de marchia nulla for^o vna
s̄ sp̄m sp̄alissimā absolutā s̄ d̄a
tur supra rē cū i plibet ḡn̄is unde
oīs ille forme d̄re ḡnē q̄z s̄ b̄ā
imediata d̄re ḡnē s̄ n̄iis binarius
quorūcūq̄ duorū ē ei⁹ d̄ sp̄ā &
de quocūq̄ n̄iō alio n̄iis etiā; s̄
d̄at̄r supra res cū i plibet ḡn̄is

Cōfir^o. q̄m b̄iariū duorū em̄tū
rōi^o p̄t̄a duorū subiectorū nō ē;
extra intellectū eū ei⁹ s̄ d̄amēt̄z;
nō s̄t extra s̄; b̄iariis duorū em̄tū
realiū ē ei⁹ d̄ rōis sp̄ā em̄ illud
ens reale & ens rōis nō p̄t̄ ē ei⁹
dem rōis. Cōfir^o q̄m oīs sp̄ā
sp̄alissima r̄alis d̄em̄t̄ s̄t s̄t
teatū reale sic^o albe^o d̄em̄t̄minat
sibi sup̄t̄e & s̄t intellectū s̄; b̄ā
riū ē q̄ d̄a for^o sp̄ā nullū s̄ b̄m
sibi d̄em̄t̄mans g^o nō ē for^o r̄alis.
g^o x. Itē nulla for^o r̄alis em̄t̄
dem rōis s̄ d̄at subiectū ē s̄ rem
i for^o ei⁹ d̄ rōis etiā s̄ sp̄ā sp̄alil
simā oē ei⁹ quod ē i po^o subiectū
alicui⁹ ē alterius rōis ab ip̄o s̄ b̄
iquā nō ē i pot^o ad al^m sed n̄iō
ei⁹ d̄ sp̄ā s̄ d̄at i n̄iō ei⁹ d̄ sp̄ā

sp̄alissimū sicut sup̄ binariū duo
rum equorū & b̄iariū duorū boi;
s̄ d̄at b̄iariū n̄iō q̄m ut̄z ē dicē
q̄ bec s̄t duo n̄iō binarii & oēs q̄
s̄t ei⁹ d̄ sp̄ā sp̄alissimū sicut oīs
dualitas. g^o x. Itē oīs for^o ab^o
r̄alis q̄ ē i subiecto ext̄so r̄alit̄
ext̄dit p̄ acc̄is s̄; n̄iō nullo^o p̄t̄
sic ext̄dit. g^o x. bec videt̄ it̄entio
plana ph̄i cōm̄tatoris i q^o huius
cap^o de rpe cū sic iq̄rit si ip̄ossi
bile sit n̄iāntē ēē ip̄ossible ē n̄i;
ēē dico iḡt̄ q̄ ip̄enū s̄ oīo ē p̄ter
animā. Ad cui⁹ euidentia ē sciē
duz q̄ aliqua for^o s̄ d̄at sup̄ aliq̄
materiā cōz & plurificabilē qua
d̄ripli cōt̄ p̄mo aliqua for^o cōse
quif̄ aliqua naturā ip̄ā; s̄ se & ab
solute ut̄ scibile ut̄ scibilitas ipsa
q̄ ē cōlectia alicui⁹ obiecti cōis.
Aliqua aut̄ ē for^o q̄ non cōsequif̄
naturā absolute s̄; p̄ cōpatōnē ad
alia ut̄ for^o distributia nature iā
sicut cū dic̄t̄ oīs aīā est immortalis
& ista nō ē extra i re sic^o n^o distri
butō ip̄ā 3° ē aliqua for^o collec
tia nature cōis sic^o dic̄t̄ d̄ic̄ pot̄.
p̄biri⁹ q̄ oīs boiēs p̄icipatō ē sp̄ā
s̄t ut̄z bō nec ista ē i re extra si
cut nec collectio ip̄ā sed ē distribu
tia 4° ē aliqua for^o m̄e^o q̄ nō
ē p̄t̄e collectia n^o p̄t̄e distribu
tia t̄m & bec for^o 2° for^o numeri
nō em̄ ē eātū distributia s̄; ē distri
butia nē cōis & collectia ei⁹ d̄;
terioris i ea. sicut n̄iō d̄enarius

hoim distribuit hominē in suis in
ferioribus & tamē h^c colligit oēs
decē nūs enī decē hoim ē decē. s;
oīs decē sūt. huius autē colle. rō ē
distributō sit p̄ intellectū g^o p̄ n̄s
ip̄ nūs nō ē preter aīa. 2° sū
endū q̄ nūs n̄ ē aliquod factū ab
anima licet sit ip̄ aīa obiectiē &
licet nō sit preter aīa. Ad cuius
euidētiā sciēdū ē q̄ q̄dā sūt q̄ vō
sūt ab aīa nec aliquo^o depēdet ab
aīa sicut entia realia extra. A^o
sūt q̄ sūt ab ip̄ aīa effectiē & sūt
tātū ī aīa obiectiē sicut itēō sp̄ū
& generis & oīs itēō n̄. Alia
vero sūt media 3° q̄ uiz t̄m sūt in
aīa obiectiē & nō ī re extra. non
enī sūt cāta ab ip̄ aīa. sed p̄r ad ea
q̄ cānt ab ip̄ aīa sicut numerus. uīra^o
enī ut cōcepte ab aīa sūt dāt nume
rūz nō autē ut sūt ī re extra. &
hoc p̄pter aliū modū eēndi quaz
habēt ut cōcepte. quā habeant ut
ī re extra ex n̄ ut enī sūt obiectiē
in intellectu cōcipiēte nō distigui
tur subiecto nec loco sicut distin
guuntur ut sūt ī re extra. & ideo
ī eis ut cōcepte fundat numerus
rōnariū nō autē ut existētes
ī re extra & ita numerus ē hoc eē
obiectiū habet esse ī aīa nō autē
effectiū ē ab aīa saltem p̄mo &
immediate. Sed cōtra istā cōcl^o
arguitur p̄rio sic. quia sp̄s p̄ri
realis est ī re extra. sed numerus

est sp̄s p̄ri realis quia quāritā
eis g^o ā. maior patz quoniā nullū
īdepēdēs ab intellectu ē extrīsecūz
aliqui facto per intellectū nisi face
re aliquod unū. s. ex ente reali &
ex ente ab anima. Itē subiectūz
sciētiē realis est extra animā rea^o
sed nūs est subiectū sciētiē realis
quoniā arismetice que est sciē
tia realis. g^o ā. maior patet quoniā
secantur sciētiē quā eadmodum &
res de quibus sūt 2° de anima. Ex
sciētia similiter habet denomina
tionem a subiecto. s. de etia; qm̄
subiectū est mēsurā sciētiē. & mē
sura perfectior. est mēsurato. &
sunt unigenea nature 4° mē^o. s;
omnia ista dēficiunt hic. ens cuius
rationis nō mēsurat ens reale n^o
est perfectius nec unigeneūz

Item illud q̄ est obiectū per se
potētiē sensitive nō est factūz ab
anima. sed numerus est obiectūz
per se potētiē sensitive patz 2° de
anima. Itē intētr extrēma unis
ratiōis q̄ nullūz habent ordinē in
intellectus nō potest cōsiderāre or
dinem essentialē. sed ordo nūo
rūm ē ordo essentialis ordo & oī
tates omniū nūoꝝ sūt eiusdē rōis
g^o ordinē istoy nūoꝝ nō cōstr^o
intellectus sed iūer maior videtur
esse euidēs. nā ex quo sūt eiusdē
rōis nullū ordinē possūt hēre nisi
accidentalē. Item nulla potētiā

4
1490
facit suū obiectū p̄maritū nec p̄
rem eius. ista patet qm̄ oīs potē^o
presupponit suū obiectū agit iū
obiectū ī potētiā & ab ip̄o accipit
actu; sed ens p̄me itentōis sub q^o
cōtinetur numerus ē obiectū itel
lectus. igit ā. Itē intellectus ī ac
tione sua nō cōstituit aliquid nisi
in esse relative ista patet. quia nīl
cōstituitur nisi per actu; cōparatū
q̄ est duoy extrēmoꝝ. g^o dīe cō
stitutū per tale actu dicit cōpara
tūne ad 2^m. R^o ad p̄mū & dico
q̄ aliquid esse hic reale potest eē
dupliciter. Vno quoniā habet eē
circūscripto enī actu intellectus &
quoniā ab aīa nō est depēdēs ob
iectiē n^o effectiue ut lapis & t̄sa
Alio^o quoniā est depēdēs ab aīa
obiectiue & nō effectiue ut nume
rus ut effectiue est tamē īforma
tiuum ipsius intellectus & eius p̄
priū accidēs sicut actus itelligen
di et sciēdi. P̄mo nō oportz sp̄m
p̄ri realis esse realem sed suffic^o
2° hoc patet nam actus itelligen
di depēdet ab intellectu & sciētia &
tamē sūt ī p̄dicamēto qualitaris

Ad 2^m dico q̄ sufficit q̄ subie
ctum sciētiē realis nō dependeat
ab intellectu effectiue licet bēn ob
iectiue & q̄ sit reale & hoc est qz
nō depēdet effectiue ab intellectu
Ad tertū dico q̄ numerus ē
sensibilis materialiter quātūz ad

ōp̄itates ipsius. nō autē formalitē
& quārum ad formā; ipsius & sic
phūs itellexit ī 2° de anima p̄ter
cōtradiceret sibi ipsi ī 4° huius
ubi ponit q̄ si intellectus nō fuit
numerans nō erit nec per oīs nu
merus. Ad quartū dico q̄ ma
ior est uera de extrēmis habenti
bus p̄portōnem eandem licet igit
tū unitates talium numerorum
sunt eiusdem rēionis tamē habēt
diuersas p̄portōes. Alia est enim
p̄portō unitatis ad duas unitates
alia ad tres & sic ī infinitum & ideo
ē diuersas p̄portōes potest itel
lectus causare diuersas sp̄s nūe
rorum habentes inter se ordinēz
essentialē & hoc est q̄ dicit con
mentator 2° huius quāntūz ē q̄
est alia & alia species numeri sic
alia & alia p̄portō unitatis & ecō^o

Ad quartūz dico q̄ licz potētiā
nō possit causare suū obiectūz
s de quārum potest tamē causare
sub ip̄o aliquid cōtētum. causat
in quādam scientiam & actum intel
ligendi que sūt sub ente prime
intentionis. Ad sextū potest
dici q̄ maior est falsa licet enī ens
secūde intentionis sit per actum
cōpatitū nō tamen ens prime i
tentionis. uel potest dici s̄ iā dic
tūm q̄ nūs nō est effectiue ab aīa

Quātū ad 3^m artū ubi erant
aliqua dubia remouēda. P̄ria dū

bitato est ista, qualis est dicitur quod est
 principium numeri. R. n. & dico in sciencia
 est quod est una opinio cuiusdam doctoris quod
 potest quod unum est duplex, quod per se a quo
 incipit numerus nuquam scilicet unum duo tria
 Aliud a quo fluit sive casus numeri
 merus vel originis. & hec est unitas
 ex cuius dicitur casus numerus ille, scilicet quod
 continuus dividitur ita crescit nume-
 rus & augetur, tunc igitur dicitur doctor
 iste quod unum quod est principium numeri non est
 illud a quo incipit numerus sive inq-
 bus arguitur. sed illud a quo fluit &
 casus numerus, ex dicitur enim casus casus
 numerus, continuus autem dicitur unitate.
 Pro illa arguitur, primo sic unum quod
 est principium numeri continetur numerus, sed numerus a
 quo incipit numerus non continetur numerus, sed
 illud a quo profluit quod istud respicit
 est ipsum numerus quod sicut totum respicit
 partem suam non autem illud a quo incipit
 numerus, primo talis est eius pars, 2. &
 Ite illis quod sunt eiusdem rationis non
 magis accidit quod numerus incipiat sive
 incipiat ab uno quam ab alio, sed
 omnes unitates sunt eiusdem rationis, 3. ut
 a qua incipit numerus est tantum per accidens,
 principium & non per se numerus, non enim est
 per se principium numeri magis quam
 ultima unitas, 4. Ite unum quod
 est principium numeri est plus numero
 non tantum ordinis potius, sed etiam or-
 dine calitatis & dignitatis, sed unum
 a quo incipit numerus est primum tantum ordine
 potius ipso numero unum autem ex cuius dicitur

omne consurgit numerus est primum or-
 dine calitatis & dignitatis. Co-
 tra opinio ista arguitur sic, primo illud
 quod est nullo corruptum ad generatorem
 alterius non est per se principium alterius
 sed unum ex cuius divisione casus
 numerus corruptum necessario ad
 generatorem alterius, scilicet numerus maior
 patet quoniam casus vel principium per se
 non corruptum ad generatorem, princi-
 pium vel casus minor patet quoniam
 est quod continetur crescit numerus sic
 continuo decrescit diminitur, corrumpitur
 illud unum ex cuius divisione
 fit numerus, unde sicut numerus
 crescit in infinitum per appositionem unita-
 tum ita decrescit continuo & dimi-
 nitur & consumitur in infinitum per
 subtractionem & divisionem ipsam
 unitatem quare est, Ite quando ali-
 quod non est talis alicuius nisi mediante
 aliquo ei opposito cuius est casus per acci-
 dens est casus & non est casus illius per se
 sed unum ex cuius divisione oritur
 numerus non est casus numeri nisi
 mediante uno ei opposito cuius est
 causa tantum per accidens, 2. ut minor
 patet quia unum non est casus numeri
 nisi mediante unitatibus partibus
 huius dividitur in ipsum quod quodam con-
 tinetur numerus ipsum, ista autem unita-
 tem quod sunt casus numeri ipsum unum di-
 visibile non est casus numeri nisi tantum per accidens
 3. n. c. ipse numerus, quare est, Ite dico aliter
 Ad cuius evidentiā est sciendum quod

unum repletur in numero est duplex, quod
 dam est quod consequitur generaliter omnem
 numerum, sicut per se passio sequitur subiectum
 subiectum, ita enim qualiter species numeri
 meri consequitur sua per se unitas sicut
 per se passio suum proprium subiectum
 unde sicut unitas in generali consequitur
 tur ens in generali, ita determinata
 unitas determinatur numerum, & contra ipse
 numerus in generali, & de ista unitate po-
 no ista propositio quod ipse non est principium
 numeri sed magis e converso, per se, per
 propria passio non est principium subiecti
 sui cum sit posterior sed potius e converso
 verso, sed unitas determinata est per se pa-
 rum 2. & est alia unitas que non
 consequitur sic numerus, sed per se totum numeri
 non & hic invidiosus quod dicitur enim est
 alicuius divisibilis ex cuius divisione
 ne aliquo casus numerus, ex ista
 unitate pono ista dicitur sive propositio
 quod ista non est per se principium numeri sed per
 accidens, quod per se quod ut arguebat,
 superius huius unitas corruptum ad
 generatorem numeri, 3. est alia unitas ab
 strahens a divisione & indivisione licet
 utraque possit sibi accidere ad quod
 est unitate sicut dicitur dicitur unita-
 tis & de ista pono ista propositio quod ipse
 est principium numeri per se quod non est
 nec est 2. cum ista & nulla alia istat
 & sequitur quod ipse sit principium numeri per
 2. propositio de illa ultima unitate
 tate est ista quod ipse est de genere quan-
 titatis discretæ sicut reductione, per
 unum quod quod est principium linee per

unitas est de genere quantitatis co-
 tinuæ, 2. per se magis magis illud
 quod est principium numeri est de genere qua-
 titatis discretæ, per se, quod quod unitas sic
 est per se linee quod si ipsum in infinitum repli-
 cetur numerus potest reddere ipsam lineam,
 unum autem sic est per se numerus quod aliquo
 tiens sicut potest reddere numerus, 2. magis est
 per se linea quam unitas, 3. propositio est
 ista quod unum quod est principium numeri uno
 est numerus alio non nam numerus potest accipi
 dupliciter, uno generaliter per se mensura
 discretæ indivisibilis permanere & ma-
 unitas est primus numerus, alio specialiter
 per se mensura permanere divisibilis & di-
 scretæ & sic unum non est numerus sed huius ac-
 cipiendum numerus, primus numerus est numerus biarius
 non autem unum cum unum equatur unum
 sic indivisibile & est quodammodo per se de nu-
 merito loquentes aliquid dixerunt primus
 numerus est unitas alia autem dicitur unitas &
 uterque non dixerunt, accipiendum numerus
 ruz dicitur unitas ut dicitur, Ad
 rationes ruz, Ad primam dicitur 2. & ne
 minor quod illud unum a quo incipit numerus
 dicitur numerus cum aliquo tiens sicut potest red-
 ditur numerus a quo sic est illud unum ex cuius
 dicitur casus numerus cum tale corruptum ad
 generatorem numeri ut dicitur, sed tunc forte per
 huius dicitur quod unum ex casus casus numerus est
 duplex quod dicitur quod huius ruz totum ite
 generalis & huius non est per se numerus, n. c. saluta-
 tur in aliquo numero primo corruptum
 primo ipso numero generato, Aliud est quod
 huius ruz totum unitas ut huius dicitur & huius unitas
 respicit in quodlibet numero & huius est per se

fridplū nūeri & tale unū ē mēsu-
ra nūeri triplicif sc; p explicatō;
qz tātus ē qlibet nūer; qū ē de
uitate illius q̄ ip̄s nūeratis dicit
dicit. 2° p replicatō; qm̄ tātus ē
quilibet nūs quorū ē illud unū
replicatū. 3° p adēquationē quorū
tātus ē quilibet nūs quātū ē illd
unū. ū de & qm̄ illud ē i potētia re-
plicabile suē m̄ multiplicabilis i infi-
nitū. ideo etiā ip̄e nūs ē m̄ multiplica-
bilis i infinitū. ū de tamē iste modus
lic; sit sp̄alior quam ille nō tñ ma-
gis pprius. Ad 2^m dico q̄ unū
q̄ ē p̄cipiū nūi p̄t sui duplici-
ter. qm̄ uel for; q̄tū ad rōz unū
uel māliter puta uel tale unū. tūc
dico q̄ bñ accidit q̄ hō i cipit nū-
merare ab uno māliter sūpro. p̄
ab illo uel ab isto uno & ita q̄ illd
unū f̄cedit & aliud subseq̄r con-
cedo q̄ istud accidit nūi. sed acci-
piēdo unū formalē i cōi nō acci-
piēdo unū. ymmo ē de eēn^o ip̄is & de rā-
tōe eius. Ad 3^m dico q̄ unū; a
quo i cipit numer; ē p̄cipiū nūi
sicut idiuisibile diuisibile. & est
sp̄o prius nō tātū ordie p̄tōnis
ūt dicit. sed etiā ordie p̄fectōis cū
sit mēsurā eius & ratō cognoscē-
t̄p̄m. 2ª dubitatō est ista a qua
unitate dicit nūs un; for;. Rñ
nbi sciēdū q̄ sūt hii m̄ti mōdi u^o
lādūphi sūpra f̄mū sentētiā; q̄
ponit istā cōclō; q̄ nūs formalis
ē quēda; multitudo nō aliq̄ unū

nec aliquid unū iō dicit q̄ fatū
ē dicere & querere p̄pter quid h;
unitatē suā cū oppositū sit sibi.
hec autē op̄io p̄bat sic. p̄bat ei; p̄
ip̄m cōi; p̄tes nō sūt magis unū;
quā si nō eēt i eo ē for; & realiter
quēda; p̄alitas & m̄ti udo. p̄tes
nūi sūt hui; 9° g^o x. maior p; qz
unitas totius resultat ex unitate p̄-
ritum adiuicē cōpōiti ut deducit
9° mē^o de unitate cōpōiti. minor
p̄bat p̄tes nūi sūt actuales oīode
distictē & sic fūdāt nū; qm̄ ē talis
maior distictio & nō unitas. Itē
accidēs cui; ē esse necessario est i
pluribus ē realiter & localiter di-
stinctis & pluralitas omnimoda.
numerus est hui; 9°. maior p; qm̄
accidētia numerantur per subiecta
saltem accidētaliter & realiter mi-
nor paret quoniā si eēt i uno sub-
iecto possēt fūdari in una unitate
Itē quia omē qd̄ est realiter
unū & nō plura nō est unū sim-
plicitate uel cōpōitōe. sed nūme-
rus nō est un; unitate simplicitatis
cū cōsistat i pluribus realiter di-
stictis nō i cōpōitōe. qz p^o nūi q̄ p̄t
ēē aliq̄ oīode sepata. qm̄ u^o lapis
h^o & ali; p̄s fūdāt dualitatē. Cō-
tra istā op̄io; ar; 9° cōclō q̄ h; p̄p̄a
ē unitatē a quō; a^o disticta & disti-
& i se idisticta dicit aliq̄ p̄p̄a unitatē;
& i se ē unū aliq̄ d̄s nūs ē h^o 9°
Alio^o p; qz ista ē diffi^o unitas quia
tūc & unū cōueniunt p^o ethicor;

4
192
mior p; qz oī q̄ ē sp̄s alie^o p̄tri
habet aliquā ppriā entitatē ab
distictā & i se idistictā nūs ē hui;
mōi. 9° x. Cōfir^o unitas speci-
fica ē aliqua unitas habens suble-
unitates nūales sed nūs dicit ali-
quā unitatē specificā cū sit sp̄s
generis. 9° x. Nec ratōes eius co-
gūt. Ad primā dicit q̄ suppo-
nit q̄ unitas ē pars nūi & q̄ habet
aliquas p̄tes tales qd̄ forte nō ē
uer; ut statū uidet i alio dubio
Aliter dicit q̄ licet illa plurali^o
nullā habeat unitatē realiter eo q̄
fūdāt nūm sepata tamē habēt u^o
tātē aliquā i intellectū. quia ut sic
fundat nūm; ū de sua ratōe & de
sua cōclō esset op̄ia si ille unitas
fūdarent realiter nū; sicut ip̄e t;
Ad 2^m dico q̄ maior est uera
de accitē reali sic fū^o i pluribus
localiter distictis nō autē est uer;
de accitē qd̄ ē ab anima obitctē
quoniā illud p̄t fūdari i illis itē
rationaliter q̄ si ut habēt rōz; u^o
subiecti lic; realiter hēnt oīodā
multitudinē. Ad 3^m p̄t dici
tenēdo q̄ unitas nō sit pars nūi qz
unus nūs nō ē unū unitatē sim-
plicitatis formalē. licet fūdāt a^o
sit diuisibilis quātū scilicet ad eis
unitates q̄ sūt eius fundamētum
tenēdo rōz; q̄ unitas ē pars nūi
& sic diuisibile ē solū eius rōz;
Et ideo ē alia op̄io cui; dā; docto-
ris q̄ p̄t q̄ nūs hab; formā suā

& suā unitatē ab ultia unitate nō
absolute iquātū unitas ē sed de
termiat; disticta; ad f̄mā unitatē
penes quā distictā maiorē u^o mi-
rē a f̄mā unitate nūi; distinguit
nū; sp̄c^o q̄libet h̄ suā distictā aliā
& aliā. Cōtra tūc seq̄ret uaria-
ta ultima unitate sic q̄ ip̄a fieret
p̄ma uariet; forma nūi quoniā;
uarietio illo qd̄ ē forma nūi uaria-
tur numerus sed ultima unitas
p̄t fieri p̄ma h̄ iceptō; nūandi ad
aliā & aliā unitatē remanēt eadē
forma nūi ut pat; sensibiliter. 9°.
Tū etiā quōāni disticta ē quēda;
relatio & respectus & sic nūs for-
rietur suam formā a respectu qd̄
est falsum cū sit entitas absoluta
& ideo dico aliter q̄ in numero ē
duplex unitas. quēda; materialis
& quēda; formalis. Unitas mate-
rialis ē illa que ē fūdāmētū nūme-
ri ut unitas numeralis q̄ est in nū-
mūo quinario sicut sūt quic; unū
tates & ab ista unitate nūali uaria-
tur & multiplicatur numerus ita
quotquot sūt tales unitates tāt; ē
nūs ut si sint due unitates ē bi-
narius si tres ternarius. Alia est
unitas formalis i nūo ut ista q̄ ē pa-
nūi nūs ip̄m nū; sicut passio d̄e
suū sūb̄m. Vna ei; ē pp̄o famola
apud omnes scotizantes q̄ apud
omnes h̄ ueritatem iquentes qd̄
cuilibet enti correspond; sua p̄p̄a
unitas p̄portōnā & ab ista unitate

formali nō datur nūs q̄ntitas
nullū prius variat ad variatōes
sui subiecti posterioris. sed ista
unitas ē posterior nūo sicut p̄p̄a
passio suo subiecto. Hoc simi-
lo pono duas pp̄oes. P̄ia est
ista q̄nūs ē fūdam̄taliter uny ab
ei9 for^a p̄p̄a & ab ei9 eitate p̄p̄a
p̄bas ab illo ē nūs fūdam̄taliter
uny q̄d ē rō fūdam̄taria sue p̄p̄e
unitatis s; ei9 p̄p̄a eitas & ei9 p̄
pria forma ē rō fūdam̄taria sue p̄p̄e
unitatis cū sit subm̄ 2° g^o x. 2^a
pp̄o ē ista q̄nūs ē for^a uny abi^o
unitate formali q̄ ē ei9 cōsecutia
sicut p̄pria passio suū subiectū
p̄bas ab illa unitate dicit for^a u^o
nūs p̄ quā ē i se for^a iduisū & a
quocūq; alio diuisū ista p; qz h^o
nō ē descriptō uny. sed hoc ē tali
unitate p; qz talis unitas ut dicit
ē ē passio entis q̄ sic describit i 5°
mē^o. S; dubitat̄ circa doc qd
ē nūs uel q̄ ē ei9 for^a. R^o dicit̄
q̄ for^a nūi ē ignora sicut & multo
ru; : liax rex. uide dicit̄ qd d; q̄
fuitas ē for^a ternariū & sic cōside-
ratur sicut de aliis. Alii dicūt q̄
discrētō ē for^a nūi sicut cōr^a 2° ē
for^a q̄ntitatis cōr^a ita q̄ a^o & a^o di-
scrētō facit aliū & aliū nū; : Alii
dicūt q̄ aggregatō m̄ritudis. ūn
alia & alia aggregatō facit aliū &
aliū nū; . uide boetii i libro de uni-
tate & uno dicit q̄ nūs ē m̄ritu^o
ex unitatib; aggregata. Aureo

lūs aut dicit q̄ for^a nūi ē assuatio
m̄ritudis ita q̄ m̄ritu^o ē cā m̄l
& nō nūs. s; assuatio ē formalis &
hec ē for^a nūs. hoc p^o p^o sic. illd
uidef rō formalis alic; quo nūde
tur r̄rogati de eo. s; iter rogati
de aliq; m̄ritudie q̄ ra est puta de
denario nūo hoī^m nō n̄r aliquid
circa m̄ritudinē p̄nta q̄ ē tāta. 1^a
aut tātitas nō ē aliud q̄ assuatio q̄
da; illi m̄ritudis g^o x. 2^a du-
bitatō p̄cipalis ē ista uty unitas
sit ps nūi. Itē ista ratio est spe-
cifca nūi qua r̄rogat̄ hec dicitio
quot sed cū q̄rit̄ quot sūt isti ista
dicitio quot nō r̄rogat̄ nec certā
sūmā nec certā nūatē m̄ritudis.
3^a dū^o p̄cipalis ē ista uty ūi-
tas sit ps nūi. r̄n^o ubi sciēdū q̄ est
op̄io cui9 dā doctoris q̄ p̄it q̄ ui-
tas ē ps nūi nō solū fūdam̄talit̄
simpl̄ sed etiā aliquota. qz aliq^o
elens sūpra reddit suū totū; hec
aut op̄io p^a sp̄liciter. p^o sic illud
ē ps alic; aliquota q̄ aliquotiens
sūptū reddit suū totū. p; qz nō
reddat suū totū nisi eēt ps e^o. s;
ū^o aliq^o tiēs sūpra reddit ip̄ito^m
s. suū nū; g^o x. Itē ex q^o p̄o^o
aliq^o ē ps illi9 & ex q^o d̄stituit̄. s;
nūs d̄stituit̄ & p̄o^o ex ūi^o b^o. g^o
x. Itē illd̄ q̄ aliq^o d̄ resoluit̄ ē ps
ei9. s; nūs r̄soluit̄ i unitatē ut nūs
ternari9 i tres unitates. g^o x. a^o
p̄o^o. quia ex t̄sdē res cōp̄oitur
i quib; r̄soluit̄ 6° hūi9. g^o x.

4

Cōfirmat̄ qz p̄c nūs esset for-
maliter iduisibilis & sic nō eēt for-
maliter q̄ntitas. p̄bas cōm. qz oē
diuisibile hab; partes. nūs autē
nō p̄t diuidi nisi i unitates. g^o cū
diuisibilitas sit ratō q̄ntitatis 5°
mē^o nūs nō erit q̄ntitas. Cō-
tra istā op̄ioē licet sit op̄io cōis.
Ar^o p̄mo sic ip̄ossibi^o est q̄ aliq^o
p̄et animā existēs sit pars illi9 q̄
nō habet esse p̄ter animā s; uni-
tas habet esse p̄ter animā ut p;
nūs aut p̄ter animā nō ē ut dicit̄
tū ē. g^o x. Itē illud qd̄ est i sp̄e
sp̄alissima alic; generis & idē secū
essentia^o nō ē i potētia ad aliā spe-
ciem illius generis licet sit i potē-
tia ad ip̄m sicut subiectū. qz una
sp̄es sp̄alissima nec aliquid idē se-
cum essentia^o nō est pars alic; sp̄ei
sp̄alissime sed q̄ntitas cōr^a & q̄ri-
tes discrēta sūt sp̄es oppoite quā-
titaris. g^o illud qd̄ ē i genere quā-
titaris cōr^a nō ē pars irr̄seca q̄ri-
tatis discrēte. sed unitas cōtinui
ē i genere cōr^a g^o unitas q̄ ē ps
nūi est q̄ntitas discrēta & nō est
q̄ntitas cōr^a. Itē ex p̄ib; sp̄e
discrētis nō r̄sultat totū sp̄e idē i
cū sed unitas linee & unitas sup-
ficiē & unitas pfūditatis sūt sp̄e
discrēte sicut ip̄e entitates sūt sp̄e
discrēte & nūs duay liēax & dua-
rum supficiē sūt idē sp̄e & idē.
bimarnus i sp̄e est quoy. cūq; duo-
ru; g^o nūs nō cōp̄o^o ex unitatib;

193

rāq; ex partib; irr̄seca. Hic
uis. dico aliter q̄ sicut aliud est
subiectū accētis aliud ip̄m accētis
& ita aliud ē esse irr̄secū subiecto
& aliud accētis uel aliud ē esse p̄e
subiecti & aliud ē esse p̄e accētis
& aliud huius & aliud illius. uni-
tas igit nō ē pars nūi sed ē aliq^o
subiecti nūi. uide nūs est qd̄a ac-
cētis fūdatū super unitates sicut
unitas fūdat̄ sup q̄ntitatē cōr^a
q̄ aut nō sit pars. p̄bas. quia pars
irr̄seca rei sp̄ est eiusdē generis
cū suo toto cuius est pars. s; uni-
tas q̄ est p̄cipiū nūi nō semp est
eiusdē generis cū ip̄o nūo quouit̄
am unitas lapidis nō ē semp eius-
dem generis cū ip̄o nūo. g^o x.

Ad rōnes i oppoītū. r̄n^o. Ad
primā dico q̄ maior ē uera si red-
dat ip̄m nū; sp̄malit̄ unitas aut
sic aliquotiens sūpra nō reddit nu-
merū formaliter. sed reddit for^a
subm̄ nūi & iō ē ps subm̄ nūi nūm
aut reddit cōcōr^a. Ad 2^m di-
co q̄ nūs nō cōp̄o^o for^a ex unita-
tib; q̄tū ad essentiā. s; solū m̄l
& rōs subm̄. Ad 3^m dico q̄ nūs
nō resoluit̄ for^a i unitates nec eēn-
tialiter s; solū m̄l rōe fūda^o

Ad cōfir^o dico q̄ sufficit q̄ sit
m̄l rōe d̄sibilis. 4^a dubitatō ē
ista qualis ē unitas ternariū nume-
ri s; sex. uty sex sit sexties u^m
uel ter duo. R̄spōdeo & dico
q̄ i nūo repit̄ q̄druplex unitas.

Prima est unitas que resoluitur in
numeros & dicitur in unum, scilicet unitas a qua
accipitur totus numerus quod per se non dicitur
esse unitas. 2° est ibi unitas in qua re
soluitur & dividitur numerus & hoc est unitas
que collocatur in numero & haec unitas est ab
scissa & accepta a propria unitate sic
illud quod absciditur est posterius illo
a quo absciditur. 3° est ibi unitas
cois utriusque tam unitati a qua ab
sciditur & unitate abscise. 4° est
ibi unitas que consequitur numerum sicut
passio sui subiecti quod unum quod est
ens consequitur sua propria unitas.

Prima unitas a qua accipitur numerus
est mensura numeri per explicatorem quoniam
tunc est numerus quilibet quantum explicatur
de ipso per dicitur in unum. 2^a
unitas que absciditur a prima unitate
est mensura numeri per adequatorem quoniam
tantus est numerus adequate quod sunt
unitates abscise. 3^a unitas cois
utriusque est mensura numeri per replicatorem
quia tantus est numerus quilibet quod est
replicatur unitas cois in unitatibus
abscisis iter quas unitas abscisa
prima est mensura numeri per elongatorem & di
stancia quod tantus est numerus quilibet quantum
distat a prima unitate abscisa. ut
runt unitas que consequitur numerum non est
proprie mensura numeri sed magis pa
cis forma autem specifica numeri non est
2^a unitas que collocatur in numero quoniam ista
est subiectiva & materiam unum in qua unum non
est 3^a unitas cois utriusque quod illa non
est una numero sed plures numero nec

forma numeri est unitas quoniam 1^a est passio
nec forma numeri est distincta a prima uni
tate ita quod ista relatio numeri non est qua
titas nec est discretio quoniam in numero
totae sunt discretiones quod sunt unitas
discrete quod est tota species numeri
senarii dico quod est una absoluta quod est
tas que est sua senectas nec debet qui
drat species per comparationem ad aliud si quod
ratur que est ista dicitur dico quod est no
bis ignota sic dicitur alioquin. Quam
ad 2^m dico quod bis tria non sunt sex
nec sexties unum quod per tripliciter.

Primo quod illud quod est foris unum
non est foris plura sed numerus sena
rius est foris unum tria autem & tria sunt
foris plura quod sex non sunt foris tria
& tria. Item 2° nulla pars in qua
ritate predicatur de toto inquantitate
sed pars quantitas sunt duo & tria
simpliciter quod duo & tria non predicantur
de sex sed dicendo sic sex sunt bis
tria tria predicatur de sex quod eodem
modo potest argui de uno quod sex non sunt
sexties unum quod unum est pars senarii
& pars numerus predicatur de toto. 3°
illud quod non est simpliciter aliud non est ali
quod est illud sed sex non sunt sim
plicitate unum quod sex non sunt sexties unum si
multiter sex non sunt similitudo tria quod non
sunt tria aliquoties & ita bis tria non
sunt sex & autem 3° mensura dicitur
quod decem non sunt novem & unum quod autem
intelligitur quod decem sunt novem & unum
ut de decem predicatur novem & unum
quod utriusque est falsum quod nec novem

predicatur de decem nec etiam unum autem
quia intelligitur quod non est cum uno sunt
decem & ita predicatur de decem de novem
& uno quod est falsum quod decem non predicatur
de novem per se nec etiam de uno
& ita decem sunt simpliciter simul decem.

Ad rationes principales rursus ad 2^m
dico quod tres unitates realiter nisi
ut concepte non sunt principium suffi
ens numeri. Ad 2^m dico quod ma
ior est vera de unitate absoluta que est
preter animam numerum autem non est
preter animam ut patuit. Ad 3^m
dico quod non est simile si enim aliquod non
differret ab alio in eo cuius ratione non
potest fugere non sequitur quod non
differat ab aliquo in speciali & haec
de questione.

CONSEQUENTIA
Quoniam dicitur tempus
est mensura duracionis
quolibet duracionis pluri

quia per istas. Et videtur quod si quilibet
haec successione duracionis continetur al
qua mensura duracionis formalis suc
cessiva sed omnia duracionis plus quam
istae duracionis sunt quod est maior quod
quia quilibet duracioni debet cor
respondere propriam mensuram b
patet quod duracionis plus quam per istas
duracionis motus & prius cum quod est solus
sunt mensura successiva quod prius &
posterius ut numerata sunt prius
tempus per comparationem 4° huius
quod sequitur quod tempus ut omnia duracionis

mensura. Ad oppositum dicitur & igno
ra dicitur plus quam per istas sed
falsa non mensuratur tempus quod est. R
deo ubi sic predicatur quod primo ponatur
quod edam dicitur 2° dicitur ad questionem.

Quantum ad 2° est istud primum
dicitur quod a doctoribus ut ponitur
sex mensura. Prima est eternitas. 2^a
eternitas. 3^a tempus. 4^a istas episcopus. 5^a i
stas non est istas naturalis intelligitur
& additur alia que est istas originis.

Eternitas enim quantum est mensura
divine essentie ubi nec est principium
nec est finis de quo loquitur boetius
3° de consolacione dicitur eternitas est iter
mirabilis vite sine & tota possessio
ita idem boetius dicit quod nec eternitas
habet aliquid in eternitate preteritum nul
lum quod vero in tempore reperit cor
& ideo solus deus & doctor est ef
fus. 2^a autem est eternitas. eternitas autem est
mensura cuiuslibet permanetis sui sic
substantia sua est accensum dum per cin
dar a mutatione que cum quod ita quod in unum
subiectum est eternum de quo dicit
boetius 3° de consolacione qui igitur p
petua ratione mundum gubernas celi
terram quod sapientia inebens stabilis quod
inmensa dicitur circa moveri. De
tertia mensura que est tempus dicitur
quod est mensura mobilis & motus &
per accensum quietis ut habet 4° h
fide tempus solum est mensura suc
cessiva de quo dicit dyonysius
libro de divinis nominibus ca. xiii. tempus
plus vocatur que ignis & corruptio

et variatōe alter se habet. 4° mēsurā ē illās tēporis qd mēsuratimūtōes illāris illātanēas ūde sicut mor9 mēsuraf tpe ita mēsuratū esse mēsuraf illāti. ūde 1° mēsurat mūtatiū esse uel mūtatiōnes subitas ūde nō mēsurat substantiā nisi ut ē sub mūtatiōe subita uel sub mūtatiōe esse 2° est in stans nature de isto instanti sunt multi modi dicēdi. Aliq dicūt q nō stat nisi i depēdētia hui9 ab hoc. ita qd si illud instans dicūt pcedere subm ppiā passiōē & p dñs pres totū. & sic dicūt q passio ē posterior natura suo subiecto. sed hoc ip̄bat. qz filiū9 idiuinis dependet a patre & tñ nō ē posterior patre natura. & ideo sicut dicūt ē supius per prioritatē nīl aliud i telligo quā suppositō9 hui9 ab hoc i quadā alteritate nature. & iō parē illā³ de filio i diuinis qm nō est alteritas nature i patre & filio ymmo sūt una res natura. sed tñ passio di² alteritatē nature a subiecto. iō subm pcedit passiōem i instati nature. 6° aut mēsurā ē illās naturalis itelligētie & illa mēsurat qditates s q una ē spē natura itelligi sine alia. de ista loq⁹ ay i pñis relatiōe sūt simūl natura i naturali itelligētia. & idēō si unū pcedat alit9 itellectōe est mēsurā naturalis itelligētie. sic sp̄stāta cui9 cognitō pcedit cog

nitiōne accētis & hoc naturaliter quādis ppter uires lenitias p⁹ originē i nobis cognitō accētis. 7° mēsurā ē mēsurā pncipatiōis & ista respicit pncipiū & fa cipiātū. ita s istā mēsurā pncipiū pcedit pncipiātū foritate originē ūde sequitur ē foritas nature. 8° originē. sed nō ecouerso qz for itas nature addit alteritate i natura & hec de ista 2° dictū est q quāplex pot⁹ gen9 mēsuray p altū modū a⁹ dicitis. Vna ē mēsurā pfectōis. 2^a cōditōis. 3^a cōordi tatiōis. 4^a innotēscēt. 5^a diuētis. P⁹ia g⁹ gen9 pfectōis mēsurā de quo habet 4° mē^o q spēs sūt sicut numeri quia sicut un9 nūe rus ē pfectior altero ita una spēs ē pfectior altera. ita q pfectius i uniuerso ē mēsurā alioy ut hēp p⁹ undecio mē^o & p doctor m de causis. De 2° habes 9° mē^o t⁹ scibile ē mēsurā scie qz scibile ē cō sciatie. De 3° hēf. 10. mē^o p⁹ mū i quocūq⁹ genere est mēsurā alioy ut unitas oī9 q ordiāt i g⁹ā quāritatis. & ista addit aliquid su pra genus quāritatis mēsurā pfectōis quia ista pōt dicere i pfectōne aliquid quia unitas dicit⁹ fua stione. De 4° mēsurā est ex p⁹ p⁹ de ulna tūl cubito uel cōnā q est mēsurā pāni i rōtelcente qz per quāritatē ulne uel bicubiū cognosco quāritatē pāni. S3

de quāta dicit qd mēsurā duratō nis licet temp⁹ mēsurat motū9 & eternitas est mēsurā āgeloy & oī9 pmanentiū. 3° dictū est qd qd cūq⁹ mēsurā accipit notitia de mēsurato. s3 p quācūq⁹ mēsurā itellectus uiuoy certificat de mēsurato ut patet iducendo i singulis. 4° dictū est q mēsurare nihil aliud est quā aliquid s quāritatē min9 notā certifi care & notificare. 5° dictū est mēsurā nihil aliud ē quā itellec tus de quāritate rei desiant certitudo. 6° dictū est q mēsurā ip̄tat triplex re⁹ unū ad itellec tu9 alit⁹ ad rem mēsuratā alit⁹ ad mēsurā. 7° dictū ē q mēsurā est duplex. qda; ex natura rei. qda; a nobis. Mēsurā autē q est ex natura rei est q est ex spā & nō ex aliq alia itentōe huāna. Mēsurā a nobis dicit q nō mēsurat ex natura rei s3 ex itentōne huāna. 8° dictū est q triplex est gen9 i generali mēsuratū9 s3 mō9 triplex mēsurādi. aliquid ali qd mēsurat i p⁹la^o. aliquid ex p⁹la^o aliquid ex p⁹la^o & reple^o. hoc patet aliquid omī mēsuratū excedit mēsurā. aliquid excedit & exceditur. aliquid eq⁹ s3 mēsurā a mēsurato ex hoc excludit correlatiōe q hēp qd est mēsuratū qd ē mēsurā. 9° dictū ē q cōditōes mēsurē sunt sex. Prima ē q de rōe mē

surē ē p⁹ptitas. patet qm nullum prius depēdet a posteriori. s3 potius e^o. sed mēsuratū depēdet a mēsurā g⁹ ā. 2° cōditō ē q de rōe mēsurē ē notōritas. pbat⁹ qm illud p qd aliquod cognoscit ē notius illo qd cognoscit. sed s mēsurā res mēsurata cognoscit ex illo dicto. g⁹ ā. Itē e^o mē^o dicit phūs q pncipiū ē qd ē mēsurā. 3° cōditō est q de rōe mēsurā ē uniformitas uel singularitas. pbat⁹ qm nihil pōt regulare p illud qd ē regulare & disformare sed regulatū habet regulare mēsurā g⁹ ā. 4° cōditō ē q de rōe mēsurē ē similitudo. p3 qm quanto plus aliquid accidit ad simpliciatō plus accedit ad mēsurā sūt rōe9 mēsurē. 5° cōditō ē q de rōe mēsurē ē independētia. pbat⁹ qm de rōe pōris ut prius est ē independētia. sed mēsurā ē pri9 mēsurato ex p⁹ia cōditōe p3 g⁹ ā. Istā autē depēdētiā itelligo nō ab e^o q nullo^o depēdet qz sic nullū creatū ē mēsuratū s3 habet itelligi respectu mēsurati. 6° cōditō ē q de rōe mēsurē ē unigenitas p3 qm mēsurā est unigena mēsurato. p⁹ p phm xi^o mē^o q dicit q licet mēsuraf p aliquid sui generis sic itelligēdo nō solum s rō9 analogo sicut ponit alexāder 9° mē^o. sed etiā uniuocatiōis. Ponit etiam p⁹dicus q xer detim &

creatura nō ē uitas uincatōis. c^o
rō ē s̄ eū qz se hnt sicut mensura
& mēsuratū. hui⁹ aut dictū ē de
bile & reputo falsū. f̄ fca q̄ teneo
q̄ iter cū & creatura & iter quā
cūq̄ mēsurā cū mēsurato ē uige
nitas nō solū s̄ rō; analo^{ca} s̄ etiā
u uo^o. Prete³ est sci^m q̄ f̄ p̄lex
pōt eē uitas. q̄dā mē^{ca}. q̄dā phica
q̄dā lo^{ca}. & s̄ hoc triplex gen⁹ re
pitnr. sc̄3 genus mē^{ca}. phicum &
logi. u. genus mē^{ca} ē s̄ 4° mē^{ca}
genus phicū ē i q̄to etiā phica cō
ueniūt q̄d ē subiectum naturale
genus logicū dicit̄ gē⁹ p̄dicabile
f̄mo gen⁹ cor̄ r̄der̄ triplex uni⁹
s̄ q̄ ip̄ diuersificat̄ tripl̄. Vno^o
pōt accipi ipsū ēs ut cōe crea
ture & creatore. Alio^o ut cōe sub
stātie & acciti. 3° solū ut cōe cōi
bus accitibus oīa enī cōtēra. sub
isto genere sic p̄tito hnt p̄p̄ia;
uigeneitatē. cōtēra enī sub ētē p̄^o
mō accepto ut de⁹ & creatura uī
geniā⁹ i tēlsta tñ uigeneitas cū;
sit iter mēsurā & mēsuratū nō ex
cludit uigeneitatē analo^{ca} cū ana
logia intporat q̄dā iequalitatē p̄i
cipatōis idcirco s̄ illā p̄cile sūptā
nō pōt eē rō mēsurē q̄ ordinē
p̄oritatis iportat & p̄ oīs ieq̄lita
tem p̄ticipatōis. cōtēra aut suben
te 2° mō accepto unigeneatē i tē
creato. cōtēra uero subente 3° mō
accepto unigeneatē i accitē nulla
ramēbay duay uitatū excludit

uitatē analo^{ca} sicut nec p̄ia uni⁹
sicut nec p̄ma uitas ita & iste due
ultie sūt inter mēsurā & mēsurā
tum. nec tamē ē intelligēdū q̄ illd^o
i quo sūt f̄dicō uitates sūt mēsu
re respēc^o etiū quē i ip̄s uigene
antur. sed nobilius r̄ctū sub illis
i quibus sūt tales uitates illud ē
mēsurā respēc^o illor̄ ut i f̄mo^o
nō ē mēsurā ens. sed deus nec in
ii 2° ens creatū sed subā nec i 3°
accns sed quāritas aut q̄d cūq̄ ali
ud sub accidētē cōtērum 2° uni
tas. l. phica mēsurē & mēsurati ē
etiā u uo^{ca} ubi enī aliq̄uid acci⁹
in phicis q̄ si habet ratōē; mēsurē
respēc^o illor̄ ibi ē necē cōueniē
tia i genere phico quare 2° 3°
ē uitas sūpra s̄ logicū sūte gen⁹
logicū quē ē inter mēsurā & mē
surato ē uincatōis. ubi ē aduer
tendū q̄ s̄ phic^m s̄ mē^{ca} in utroq̄
genere est aliq̄uid q̄ ē p̄ticipum
& mēsurā oīm illo⁹ quē sūt i illo
genere sicut cōsti^m p̄t in corpore
retū & corporeū. incorporeū;
habet rōem mēsurē respēc^o cor
porei. hoc tamē intelligēdū est q̄
substātia difformiter & opposito
mō descendit p̄t corporeū & incor
poreū. sic enī descendit subā p̄t i
corporeū q̄ formalē nō recipit
s̄ u⁹ opio; i mā q̄ acci⁹ p̄ altēa p̄
re cōpōiti uel saltē nō recipit i
mā q̄ dicit̄ i descēdū subā p̄ cor
poreū recipi⁹ for² i mā q̄ dicit̄ i

4
Sed i illis ē difformitas qm̄ i prio
descēdū quanto immediat⁹ aliq̄uid
cōstituit p̄ icorporeū t̄ro ē p̄fecti⁹
& quāto remotius t̄ro ip̄fectius
sicut āgelus qm̄ immediat⁹ s̄ cōsti
tuitur quā aīa. iō nobilius est ip̄a
ūde i simū gradū tenet i ordīe in
telligētiay. & p̄mū i ordīe forma
rum corpālū. & mediū iter for̄
corpales & icorpales. ecō^o autē ā
i alio descēdū q̄ sit p̄ corporeū qm̄
illi quāto immediat⁹ sp̄s p̄ corpo
rū cōstituit t̄ro ip̄fectior est. &
quāto remotius t̄ro p̄fectior ē q̄
pater ele^{ca} enī p̄ corporeū immediatē
cōstituta sūt iō ip̄fectiora quā hō
Idē autē ē i quacūq̄ sp̄e aīa hō ē
p̄fectior sp̄s qz ultio cōstituit.
ex quo patet q̄ i p̄dictis diuersis
accipit mēsurā qm̄ i p̄mo descē
dit q̄ ē p̄ mēsurā alio⁹ qz cum
illud sit p̄fectius. In 2° autē q̄ est
posterius habet ratōē; mēsurē ut
hō p̄eadē rōē; qm̄ p̄fectior est oī
bus aliis. & hoc ē q̄ dicit̄ phic⁹ q̄
hō ē mēsurā oīm qm̄ habet uitas
cū oībus q̄ pater. grego. qm̄ cor
car cū oībus q̄ i eē cū i sensibilib⁹
bus & uigere cū. uigere i i r̄dū
gere cū āgelis. Ex his ueludo
correlatia. Primū est q̄ i r̄do
lubilitas idiuifibilitas uitas uitas
tas dicit̄ ratō mēsurē hoc patet ex
f̄cedētib⁹. 2^m est q̄ dicit̄ &
i dicit̄ nō pōt eē eadē mēsurā. p̄
bat qz mēsurā oī ē unigeneitas

196
mēsurāio. g^o 2°. 3^m ē q̄ illud q̄
ē cōe rōe f̄dicatōis nō habet ratōē;
mēsurē. 4^m ē q̄ mēsuratū; de
p̄det a mēsurā. p̄bat qz posteri
us depēdet a p̄ori suo. s̄ mēsurā
ē qd p̄ri⁹ mēsurato. g^o 2°. 5^m ē
q̄ solū i essentialiter ordiatis iue
nitur rō mēsurē & mēsurati. p².
qz rō mēsurē solū iuenit̄ ubi est
prius & posterius. 6^m ē q̄ i i⁹
q̄ sūt ei⁹ dē rōis penitus nō pōt
esse rō mēsurē est mēsurati. p̄bat
qm̄ mēsurā h³ rōē; p̄oris idē p̄dē
tis notioris mēsuratū uero hab³
rōē; posterius & depēditis notio
nis. & iste sūt rōes diuersē. g^o 2°.
7^m ē q̄ i diuiduis p̄p̄ie nō est
rō mēsurē n^c mēsurati. p̄bat qz
idiuidua sūt ei⁹ dē rōis sp̄c^{ca} nec
ē ibi prius & posterius p̄pter q̄
ibinō ē ordo s̄ phic⁹ 7° mē^{ca} s̄ nā;
s̄ mēsuratū & mēsurā nō oī q̄ sit
oīo ei⁹ dē rōis qz ibi ē ordo & op³
q̄ sit inter ea prius & posterius s̄
naturā ut p³ ex f̄cedētib⁹ g^o &
dico p̄p̄ie qm̄ si i p̄p̄ia idiuiduis
sit p̄oritatis p̄fectōis ita q̄ una in
sūt p̄fectius alio tūc pōt ip̄oni eis
rō mēsurē & mēsurati. tñ suppo
m sicut credo q̄ subā suscipit ma
gis dōmin⁹ de quo i 5° hū⁹ qōne
2° fiet mensio. tūc natura huāna
i xpō h³ rōē; mēsurē re^o oī; hoīm
8^m est q̄ i solis sp̄eb⁹ u⁹ ḡnib⁹
sūptis ut sūt sp̄s uel genus est
p̄p̄ie rō mēsurē & mēsurati. p²

nō aut quātū ad esse existētia
Cōtra cātū ut cātū nō ē p' nā
cā ut cā ē ēē eētis g' b' esse exn'
accīdētis. 2° ad p'ncipale ar^{te}.
p' quocūq' istātū ē d'pōitū ēz aliq'
tus foribz ē d'pōitū nō enī ex po
sterioribz nec sūp' cū eo sp' enī cō
ponētia sūt p'ora. s; p' i^o signo p'
quo d'pōitū fiat actū g'natōis est
d'pōitū. g' d'ponētia nō accipiunt
eē p' g'natōz d'pōiti. s; for' ē noua
g' d'. 3° arguo sic. p'ductō ali
cui' cātū hātis cās irrilecas s' sup'
necio unione illoz. sicut enī esse
extrinsecū nō pōt agere nisi appx
imate ita nec cē irrilece pōt agere
nec d'pōitū cōstitūere nisi p'ns ad
iūicē sint unīte p; de aīa & de cor
pore re^u hoīs. s; unio quoz; pre
suppoit eoz ēē. g' for' nō accip'
eē nisi p' i^o unione ut p' g'ratōnē
d'pōiti. Itē 4° sic. illud magis p'
pri' ē p'ductū q' se toto ut quo
libet sui ē p'ductū q' illud q' nō se
toto & q'libz sui ē p'ductū q' enīz
alicui' d'ueit adēq' p' d'ueit ei q'. il
li cui nō d'ueit adēq' ē. illud autē q'
d'ueit alicui se toto cōtēit sibi adē
quate s; for' ē p'ducta se toto nō
sic ē totū cū mā sit ingēta & incor
ruptibilis. g' d'. Itē 5° sic. pars
eētialis nō ē iperfectior p're inte
grali & q' diratia s; ps itēgralis nō
gēnrat ad gēnratōz totū. n' cor
rūpif ad corrūptōz totū. corrūp
ta enī rō mā nō o; p' ei; corrūpi

& cūā ēa gēta nō o; ipm totū gē
ti. Itē licet illud ē p' gēnratōe
q' ē postēri' resolutōe s; corrūp'
for' ē postēri' corrūptōe. 2° g'
d'. mīor p' illud enī ē p' nā a quo
nō d'ueit sūbstādi d'ia. s; bñ se
q' corrūpif for'. g' to^m d'pōitū
& nō e^o ut pater p' de facto hoīe
pater enī de possibili qz dē; pos
set cōseruare p'ncipia cui'cūq'
cōpōiti sine cōpōitō & nō e^o d'ue
lo. Cōfirmat p' eādē rōnem
p' q' p'batū sūt de corrūptō
nā. qz illud ē pri' a quo nō cōtē
rif d'ia. s; p' gēnratōnē cōpōiti
sequif gēnratō & p'ductō forme
& nō e^o ut pater ex dictis. dico
enī q' for' p' se & p' se gēnrat gē
ratōe p' p' alia a gēnratōe d'pōiti.
Ad cui' intellectū q' tū ad istū;
articulū ē cōtēdū q' forma ē in tri
plici d'ra & loquer de d'ra nāfali &
forma sūbstāli. q'dā forma totū pū
humanitas alia partis ut aīa p'ma
nō gēnrat alia gēnratōe quam
totū q' est cū ipō. alia autē q' ē for
ma partis pōt accipi d'plicitē s'
duplex esse q' habet in toto. habz
enī esse p'priū & irrilecū p'ra il
lud quo est p'ductū esse q' est
forma & quo distingūif a materia
sūbe. ab esse materie. aliud esse h;
sibi extrinsecū accīdētale p'ra esse
totū q' p'cipat p'ra ut ē i^o rō eē
enī totū alioq' p'ficidē mā; &
formam & ita hūi' esse non est

p'priū forme qz etiā cōtēit matē
rie ut extrinsecū qz illo corrūpto
adh' pōt remanere forma quātū
ad totū ēē sūū irrilecū sicut etiā
remanēt materia. Itē tūc dico q'
sicut forma habet duplex esse ita
ē duplex gēnratō. Vna quā for
ma accipit eē de nouo p'priū sibi
irrilecū & ista ē simplex gēnratō
forē. Alia ē q' accipit eē p'pū cō
pōiti & ista ē 2^a g'ratō forme s' q'
p' q' ut dictū ē corrūpto ei; esse
cōpōiti adhuc remanēt totū sūū;
eē p'priū. h' etiā g'ratō ē corrūp
forme & mē g'ratō enī 2° g'natēf
tā māfā q' for' q' tū ad illud eē. s;
p' hoc possū; dicere triplicē gē
ratōz. q' p' pri' ē q' for' gēnrat &
accipit esse p'priū & irrilecū. 2^a ē
quā cōpōitū; gēnrat. 3^a est s'
quid p'ra quātū ad esse cōpōiti
quā for' & mā g'nat. ita sim' est
triplex corrūptō. q'dā intrinsecā q'
respicit esse p'priū for'. & hoc nō
cōpōit oī for' p'ra itellecūe s;
aīe. Alia est extrinsecā s; quātū
ad esse cōpōiti q' ē corrūptō for'
s' quid & ē cōis cōni for' iformā
ti. Alia est cōpōiti ex q' b; part; q'
for' ē gēnratilis & corrūpibil'
sim' & f' q'd & saltē aliq' materia
autē s' quid solū quātū ad esse ex
trinsecū. Quid g' dicēs ad mēn
tem a; ē negandus in isto passū.
rō & dico q' nō nā d' accīdētis satis
pater cōcordātia inter hāc opioz

& sūā qm for' n' g'nat p' estā quā q'
illa g'natōe q' d'pōitū g'nat s; ei; se
neraf aliqua alia g'natōe for' d' q'
oēs māiores a; negat ē de alfatō
ne nō capio ipm bñ nisi teneret q'
ex sūbō & accīdēt aliq' d' unū 3^m re
sultaret q' n' ē captabile q' alibi est
oñlū d'icēs g' q' i' al' tōe cōclud'
q' duplex ē factio una quā fit ipsa
for' accīdētis. 2ª quā sūbō sit sub
tali for' ex q' sūbō ifor' sūb tali
for' p' in q' nā for' ē p'ducta anq'
ifor' qm iformare p'supponit
eē rei i' sūb hūi' factōis ut oledo se
qui mē a; dicēs q' n' ē sūbō
subfor' q' uī' satis d'icēs & satis
captabile ut a; negatō; ex utroq'
pū se; ens albū. tūc nō itelligo bñ
sic p'mū s; m' i' i' passū discor
dēt ab a;. Ad rōes e' rō ad p'
mā. oē q' g'nat &. oñ' q' ista rō cō
cludat d'ra a; d' q' g'nat p' accīdēt
g'nat ex aliq' sūi p'. s; d'cedit for
mā p' accīdēt g'nat g' mā cū n' pōt
aliud dari ēi' for' p' accīdēt q' ē fal
sū cū sit prior & e' sūm. tūc dico
ad rō; qz cū for' n' hēat eū dē mo
dū eēn' sic d'pōitū n' p' d'ns eū dē
mō; s' hēdi s' ei; mō; cōl; ē p'priū;
mō; factōis sp'is p' hoc ad for' q'
fiert ex aliq' sūi ē d'nt' ut ex aliq'
sūi sic ex p're e' irr' & iste mō;
g'natōis ē d'pōiti qm d'pōitū h; ali
quid ex quo fit tāq' p're sūi p'ra
materiam. alio' aliq' d' ex aliq' nō
tūc ex parte sūi irr'leca sed sicut

ex subiecto de cuius potestate deditur
& hic est motus generatio forme licet ei
ma non sit aliquid forme primo quia
tunc esse copositi & tunc est subiectum quod
aut non sit ex aliquo sui primo dicitur
tunc fiat ex aliquo sui 2° non sit per
creatorum quia creator est de non esse aliquid
supposito nostro modo. Ad aliud
& quod dicitur illud ex quo fit aliquid
est principium dico quod unum est in se
si fiat ex eo tunc ex parte sui licet ratio
sit ex materia & forma vel extrinsecus
si fiat 2° unum licet ex subiecto ut for
ma sit ex materia de cuius potestate educitur
& quod dicitur quod principia non sunt ex al
terutris ut est in se ut copositi est
ex eis sed unum extrinsecus per idem ad idem
autem quod materia non est causa materialis forme &
rationis per se in se. Quantum ad
2^m articulum sic procedat primo reci
tabo duos modos dicendi ut ipse in
habo 2° dicit aliter. De primo est unum
modo dicendi quod natura spiritus puta humani
tas vel quod alia talis est principium
& terminus agendi vel generandi & dicitur
individualis non est nisi in eodem principio
per se & terminus est in eodem subiecto
ipse natura principiat & tunc istud 2^m
& sic proportionabiliter in aliis. Unde
quod generat illud totum quod generat
est foris potest ex natura & dicitur individuali
principium autem totale fiandi istud
actu est natura spiritus dicitur autem individuali
est conditio sine qua non potest fieri iste
actu sicut declarat ex 2° quia albedo
non dicitur nisi sub quantitate licet

quantitas si sit formalis ratio obiecti
est tamen ratio sine qua non potest albe
videri. Pro illa opinione arguitur
primo sic illud est per se ratio produci
di aliud in qua ipse productum assila
tunc produci per se hoc patet quia
omne agens intendit sibi assimilari
in passum vel effectum sed illud in quo
effectus assimilatur efficiendi est natura
non dicitur individualis quia dicitur indi
vidualis est principium distinguendi 2° dicitur
Ita in generatione univoca termi
nus est eiusdem rationis cum principio
productum sed generatio qua ignis
generat ab igne est univoca 2° dicitur
sed in igne generare & in generato
nihil est eiusdem rationis nisi natura
ipse quia non est dicitur individualis cum
sit principium distinguendi per se
2° dicitur. Item 3° arguitur sic ab ipso
doctore dicitur in se virtualiter aliquid
alterius rationis a continere nobilitate
est quia continetur univocum patet
quia continetur aliquid equivoce
nobilitate quum continetur univocum
continetur autem alterius rationis a con
tinere est continens equivoce. 3° dicitur
individualis sunt alterius rationis
quia in nullo continetur 2° si una
continetur alia continetur equivoce. 3° si ip
sa sit principium produci una conti
nere alia cum primo dicitur virtualiter
finitum 2° si dicitur aliquid quod tunc est nobi
lius dicitur 2° quia dicitur individualis
nobilitate est 2° eiusdem spiritus quod est in se.

9
Contra istum modum dicendi quod non
reputo in toto esse dicitur arguitur sic primo
illud quod non continetur aliud in actu 3° dicitur
in potestate est produci ipse. 3° natura
non continetur ipse dicitur individualis
actu. 3° tamen in potentia licet generat con
tinetur dicitur 2° natura non potest esse principi
um vel ratio produci individualis dicitur
nec ipse individualis. Ita ipse non
continetur virtualiter perfecti 3° natura est
essentialiter perfectior dicitur individuali 2°
dicitur. 2° probatio minoris in ordine essentiali
actu ultimus spiritus est perfectior omnibus pre
cedentibus ut in formis subalibus
ubi precedentibus perfectior continetur semper
est in se omnibus perfectior 3° ordo lineae
perfectior est in se essentialis cum superius in
ordine reali perfectior parte de inferiori 2°
ultimus actu in tali linea perfectior est omnibus
perfectior. 3° ultimus actu est dicitur individua
lis seu individualis 2° dicitur. Contra quod
illud quod dicitur gradum unitatis perfec
tioris dat perfectioris gradum estis cum un
tas sit per se estis non potest attingi nisi
ad ita quod proprii subiecti. 3° dicitur individua
lis dat perfectioris gradum unitatis quia
dat ipse natura 2° dicitur. Contra quod dicitur
individualis dat actu perfectum & quod
habet necio dicere & continetur quod unitas
naturalis quod est natura sit unitas ipse & quod
quod quod est maius falsum cum ipse sit per
fectior & maior omnibus aliis. Pre
terea 3° dicitur sic quod continetur aliquid per
& primo magis sibi continetur per illud
quod ipse est talis quia per illud quod non

160
est per se licet habere tres angulos fagum
lo parte & prior continetur sibi per illud quod
est per se fagum. 3° agere sive produci actu
ne vel parte per se & per se continetur singulari
2° continetur sibi per illud quod est per se in se 3°
ipse spiritus est per se dicitur individualis non tamen per
natura. Alia est opinio tenens extrinsecum
ut quod dicitur individualis est tunc principium
sive ratio fiandi etiam principium actu 2°
per se opinio actu illud est ratio formal
fiandi aliquid actu 3° produci per se quod
productum dicitur a produci est 3° generat
dicitur per se dicitur individualis a generante non
tamen per se cum in ea continetur. 2° actu
illud est ratio fiandi foris & etiam princi
piandi seu eliciendi actu per se quod disti
guat generat actu & parte 3° dicitur. 3° dicitur
productio operis non distinguat per se
natura sed distinctio inter ea accipitur
per se dicitur individualis sive in ordine ad
ipse 2° dicitur. minor probatio quia relationes
alterius rationis debent distinguat per se
fundamenta alterius rationis sed productio
actus & passiva sunt relationes alte
rius rationis ipse autem natura est eiusdem
rationis cum generante & generato
saltem in generatione univoca dicitur
autem individualis semper sunt aliter
rationis 2° dicitur. 3° actu quod sic illud
est terminus generationis per se quod
distinguat generationes ipse in
se sed generationes quocumque eiusdem
rationis generationis distinguat per
se dicitur individualis non autem penes
naturam 2° dicitur habet dicitur individualis
per se terminum non autem naturam.

Sed contra ista opio ar' fmo
illud qd' fudaf in aliquo' ut
tualiter illud i quo fudaf hoc p3
qz ip' p' e' conuere uirtualit'
q' aut' fudaf i aliquo e' naturaliter
posterior eo. s3 d're ididuales fudaf
i natura licet act' i p' p' p' p' p'
g' no' conuere uirtua' p'fecto' n'e.
s3 act' q' no' conuere p'fecto' alie' uir
tualiter no' pot' ee' tota ro' p' duc'e
ip' p' p' p' p' p' p' p' p' p' p' p' p'
Ite i g'rat'oe uni' p' p' p' p' p' p'
& no' p' acc'ns f'm' e' ei' d'e ro'is cu'
f'ncipio loqu'e' de g'rat'oe p' p' p'
uni' q'n' ignis calidus ut' q' d'at'us
g'rat' igne' calid' ut' qu' d'at' s3 g'ra'
caloris illius ab hoc calore est p' p'
uni' g' d'at' ididuales calois
g'rat'is no' e' ei' d'e ro'is cu' d'ra' id'
duali g'rat'is. & io' dico aliter q' s3
totu' constitutu' ex na' & d'ra' ididua
li sit f'ncipiu' ut' f' p' t'nec na' nec
d'ra' ididuales e' totu' f'ncipiu' f' p'
g'rat'ois ut' acc'ns t'n' ut' q' co'ct' r'
re' d'uer' simoe. Ad cui' eu' d'e
ria' e' sci' d'u' q' g'rat'oe i creaturis
e' d'icat' & etia' p' d'icat' e' q'da' d'ca
tio ne' & oim' i eo' e'ntial' ic' d' loy'
ignis eni' g'ra'ns co'icat' igni' g'rat'io
na' ignis & omia' q' in illa na' e'nt'
ic' d' d'u' f' q' d' d' f' sup'ponunt' i g'ra'
t'one. est etia' z' p' d'icat' & hoc ip'
suis ididuali' & o'z q' i g'rat'oe no'
f' sup'ponu' t' cu' s'ut' ip'e' d're ididua
dualis q' o'is s'ut' i nullo' u' e'ntes
dico t'n' q' s3 g'rat'oe in creaturis sit
p' d'icat' & d'icat' magis t'n' p' d'icat'

erit q' d'icat' & hoc e' ut' ta' exte'
q' ite' exte' q' d'e qz ro' p' d'icat'
u' e'nt' g'ra'na' uni' q' e' q' ro'ne
aut' d'icat' e' p' f' g'rat'ois t'n' ce'
& d'icat' eni' e' collect'oe alie' rei d'is
g'ra'na' & g'ra'no' i g'rat'oe aut' p'nt'
equoca ut' equoca e' n' h3 g'rat'io
cu' g'ra'nte co'e' s3 eni' aliq' ro' s'ut' d'is
g'rat'is & g'ra'no' ut' etia' ut' q' cu' s3 a'
ro' inferior t'n' re' illi' no' e' g'ra'na'
uni' s3 e' q' g'rat'io e' q' g'ra'na'
tur aliq' d' ab ho'ie e' q' q' d'at'um
ad ro' s3 ip'e' n' q' d' ad ro' s3 g'ra'na' d'e
eis & ita' ut' p' d'icat' e' q' ut' sic n'
h3 aliq' d' e' cu' p' d'icat' e' p' d'is i
p' d'icat'oe e' q' no' d'icat' aliq' d' pro
d'icat'oe cu' s3 d'icat' p' h'eat' i d'icat'oe
ex quo p' p' d'icat'oe s3 i plus
exte' q' d'icat'oe. etia' ite' s'ic i creatu'
ris s3 s'ut' oim' i d'is p' qz g'rat'io
e' d'icat'oe e' ei' q' e' qz g'rat'io &
g'ra'no' p' d'icat'oe aut' e' re' ei' q' d' est
p' f' g'ra'no' n'ic' s'ut' iter ididua
ei' d'e s'p'it' e' maior d'ic' d' s'ic'as qua'
u' e'nt'ia' d'ic' d' s'ic'as t'n' oib' e' no'
& ab oib' d'ic' d' no' aut' e' qz d'ic' d'
ta' ut' n' qz g'rat'io aut' d'ic' d' p'e'
nes illud i q' g'ra'ns & g'ra'no' s'unt
oim' p' d'icat'oe aut' p' s' illud p' q' d'
g'ra'ns a g'ra'no' d'ic' d'ic' ut' a g'ra'
t'oe & ip'e' magis d'ic' d' q' s'ic' t'n' u'
cu' eo' Ex f' d'ic'is g'rat'io ad q' d'e
cu' q' n' q' d' sit fo' s'ic' f' s' ut' f' n' g'
n'rat'ois. s'ic' loq'm' d'e d'ic' d'oe ut' p'
ut' ip'a' e' d'ic' d'oe q' f' n' fo' s'ic' & f'
e' na' ip'a' m'z' est' rat'oe co'icandi se

actio & terminus coicabilis passiva
si aut' loq'mur de ip'a' generatoris
ut' e' p' duc'oe. sic dico q' terminus ei'
e' ididua no' p' h'aturā sed p' e'
d'ra' ididuale ita' q' d'ra' ididua
lis e' i g'rat'oe ro' p'ncipiadi i g'ra'
ro' ro' terminadi. ut' licet d'ra' ididua
dualis sit i utroq' ta' i g'rat'oe q'
i g'rat'io neut' tamē e' ei' d'e ro'is
formal' cu' altera cu' s'ut' i mo' d'i
uerse i nullo' co'icantes ut' oim' s3
e' i f' mo' libro. Hec aut' d' s'ic' p'
batur. illud e' f' m' formalis actio
nis ut' e' p' d'icat'oe quoc' no' f' sup'po
nit' p' d'icat'oe sed s'ut' p' p' d'icat'
accipit esse. s3 illud q' acc' e' s'ic' s'ut'
p'liciter p' p' d'icat'oe no' e' natura. s3
d'ra' ididuales natura eni' no' acci
pit ee' simpl' s3 i hoc uel i illo. t'n'
& f' quid' g'rat'io. Ite p' d'icat'oe p' a'
e' accipere esse. t'n' s'ic' uel e' terminus
actiois s'ub ro'oe oppo'ra' termino
eius. Sed natura cu' s' sup'ponitur
p' d'icat'oe oppo' termino actiois q'
loq'f' ip'a' cu' acc' p'at' ee' p' ea' s3
& p' d'icat'oe d'ra' ididuales no' s'ut'
s'ic' p' o' d'oe sic. nulla potentia
limitata corinet' imediate p' a' e'nt'
dem ro'is sine aliquo ordine s'ic' d'
media' aliqua una ro'oe. sed n' m'
ididua co'icet' m'ltas ei' d'e ro'is
sine aliquo ordie po' e'nt' m'ltas s'
ne' aliquo ordine g'rat'oe. & id'o
co'icet' ip'a' uirtualiter g'rat'io hoc erit
me' e' aliqua una ro'oe. s3 hoc no' p'
esse natural' g'rat'io. s'ic' g'rat'io dico q'

Terminis utraque coicabilis ad p'
cipiadi & terminadi generatoris
aliqua' d'ic' d' r'oe ut' uis' e'
Ad r'oe' i oppo'it' r'oe'. Ad p'
f'nt' op'ois e' d'ic' d' illud e' p'nci
pium p' d'icat'oe i quo p' d'icat'oe d'
s'ingul' a p' d'icat'oe. dico q' illa ma
ior e' uerā p' n' g'rat'io e' co'ic'
no' aut' ut' e' p' d'icat'oe ymmo ut' sic
illud e' p'ncipi' p' d'icat'oe i quo
p' d'icat'oe d'ic' d' u' a p' d'icat'oe. s3
enim g'rat'io uel co'icans ite' d'ic'
assilare. t'n' ut' p' d'icat'oe e' ite' d'ic' d'
s'ingul' e' q' uia i creaturis magis
p' d'icat'oe a p' d'icat'oe d'ic' d' u' qua'
s'ic' id'e' s3. Ad z' m' i g'rat'io'ne
uni' d'ic' d' dico q' aliquid ee' ei' d'e
ro'is p'at' ee' du' uidel'z' for' & q' d'
d'icat'oe uel s'udametal' & d'eno
m'rat'io e' f' mo' eni' modo s'ut' ei' d'
d'e' ro'is duo ididua ei' d'em s'p'it'
q' d'ic' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
s'ic' d'ic' d' q' e' ei' d'e ro'is z' s'ic' d'ic' d'
d'ra' ididuales ei' d'e s'p'it'. t'n' eni' s'
no' s'ut' ei' d'e ro'is q' d' d' d' d' d' d' d'
h'eat' q' d' ei' d'e ro'is s'ic' d'ic' d' d' d'
s3 s'ic' ut' f' d' d' & d'eno' d'ic' d' p' q'
ro' s'ic' d' d' d' n' e' q' e' eadē s' rat'oe &
s'ic' co'icet' ididua q' s'ut' ei' d'
d'e ro'is. t'n' dico q' i g'rat'io'ne d'ic' d'
ut' d'icat'oe e' p' n' & f' s' s'ic' d' d' d' ra
ro'is q' d' d' d' & for' qz ut' s'ic' f' n'
& s'ic' d' d' n' ut' aut' e' p' d'icat'oe. s'ic' d'
co'ic' s'ut' ei' d'e ro'is d'ic' d' d' d' e' t'n'
& f' oim' qz s'ic' p' n' & f' s' s'ic' d' d'
ididuales q' s'ut' ei' d'e ro'is h' o' m' d'.

partes circūferetēs cuiuslibet cir-
culi equaliter distāt a centro ubi
etiā situs & multa alia cōsistūt idē
uisibili g^o multo magis subā licz
tū ista opio sit multū cois & bona
& uideat de itēōe pbi. ut ex tū ut
uerāq; partē uideam⁹ & p utraq;
pre sustinēda. Dico aliter de pñi
q; subā ifra eandē spēz h3 latitudi-
nem graduū f quos pōt suscipe
magis & minus. pbat hec opinio
per articulū exercitātū pñiūs &
sub hac forma q; q; cūq; nō dixerit
aiam xpī esse pfectōrē & nobilio-
rēm quā aīa inde error Itē rōe
sic accipio duo & duo corpa nāia
ei9 dē spū ei9 dē dispōis quātū ad
oia sola dēnsitate & raritate exce-
pta quorū unū sit duorū pedum
cōdenset quātū ad dūtorū ei9
quousq; dēnsiat ad q;ritrē unū
pedis qz hoc totū ē possibile. tūc
hoc supposito argūo sic. oē cor⁹
f subāz excedēs aliud mānēre ei9
een⁹ tota excedit illud sp. f3 cor⁹
duorū pedū excedit f subāz cor⁹
unius pedis. sed qñ cōdensatur
remanet tota ei9 subā. g^o sic cōden-
satur & reductū ad quāritatē eqle
adhuc excedit ipm & erit maior
ipō. sed nō ē maior extēsiue g^o ne-
cessario erit magis itēsiue q; subā
ei9 dē spēi sed hoc nō cēt nisi sub-
stātia suscipiet magis & minus
itēsiue g^o Itē cūq; fmi
actio recipit itēsiōnē & remissioz

& illa tērmis sed p dūctō sustan-
tiē nēcio recipit itēsiōnē & remis-
siōnē g^o & maior partz. qm si itēsi-
a cōe nō itēderet tērmis seqret
q; idē formalr eēt tērmis actōnis
itēsiue & remisse & q; idē eēt effec-
tus cē pfecte & ipfecte q; ē itēsi-
niens. tū etiā qm si itēsiā actōe nō
itēderet tērmis accipio actōne;
itēsiam & diuido i gradu i quo ē
equalis actōe remisse & in aliū in
quo excedit ipm. & qro tūc quid
corrūdet ipi gradu i quo tūc ex-
cedit p fmiō nō eniz q; corrūdet
actōi remisse qm hoc corrūdet alfi
gradu. uel g^o nihil q; ē itēsiōniēs
uel aliquid aliud & tūc seqt q; rē
minus itēdat ad itēsiōz actōnis
q; est ppositū. mior pbat uidelz
q; actio generacia subē itēdat tū
quia oīs dūrtus unita fortior ē se
ipā dispēta uel diuisa patet p au-
torē de causis quātō g^o actio gen-
ratiue subē erit uirtus unita tan-
to erit pfectior & tū quā ē quan-
to plus habet de forma rā
to plus habet de actōe nre for⁹
sed cor⁹ spissū plus habet de for⁹
quā corpus rax & per nō plus
habet de actōe nre. g^o de genera-
tōne nō extēsiue quia actio nō ex-
cedit actōne extēsiue nisi rōe sub-
iecti uel ratōe rēpōz. g^o solū itē-
siue. tūc etiā quia uirtus limitata
& finita habet uirtutē itēsiōrē in
passū ppinquū q; i passū remotū

9
g^o sequit q; quātō ē in passū ppi
quū magis tāto actio sit fortior.
Itē cūq; cūq; subiecti p pte pas-
siones naturales ipm cōsequēt
subiectū suscipiūt magis & minus
& ipm subiectū. hoc patet qz sub-
iectū nō itēdit nisi itēsiōne ali-
cuius. canse sed p pte oparō igis
q; est calor pfectior ē sine omī di-
spōne rāria etiā suscipit magis
& minus ut ignis de quā cū magis
q; ignis d; pala n; de stoppa. g^o
Itē calor itēdit & remittitur
g^o & ignis. pbat nō cā nafali se-
le hēre cātū. est sifr se habēs. sed
calor in diuersis indiuiduis non
sequit eē habet. g^o pbat quia
unū erit itēsiōr alio. maior p3.
quia omīs cā naturalis agit iquā-
rum potest & f ultimū de potētia
& sic omīs cā aq; pfecta cā hē
effectū. eq; pfectū g^o & ad destrūc-
tōne nō ē effectū naturalis nō eq;
pfecte. & nō sūm⁹ se habēt. nec cā
sifr se habēt. Ad istā rōne q; hē
nider pōderosa. R. nō mōltiplicif
sed non cūro de pñi. Prefa q;
mutat. partē. est in termino a quo
& partē est in termino ad quē 2° li-
bro huius ubi dicit. cōmētator q;
hoc habet a cōtate in 4° pñi. p
generibus. qro hāc partē & partē
sūt accipere p diuisibilitate for⁹
f quā ē mot⁹ abe. p diuisiā diuisi-
bilitate subiecti q; d; mot⁹. se p
mū habet ppositū quia forma

163
substantialis dicit diuisibilis. h 2^m
ptra tūc ppo ay eēt fallā. nō illa
partē mobilis. h a pōra pedalis. il-
lud a trāsmutat & tūc rē nō ē pti
in utroq; tērmis. f3 rē in altero
tātū tū quia cōrigit. aliq; totū
simul alari. ex 4° libro & de sen-
su & sensato g^o i tali actōe prim &
prim nō possūt accipi. ex pte moi-
lis. tū quia ay pereret q; ē fallū
nūc enī pbat q; oē mobile ē diuisi-
bile acciperet g^o q; o3 pbat nam
si mobile habet partē & partē iam
patet q; ē diuisibile. Itē oīs for⁹
hōis gradus ei9 dē rōis simul cōpos-
sibiles i eadē partē subiecti pōt
tendi & remitti. sed forma subālis
habet hūis⁹ ptes & gradus cōpos-
sibiles. pbat quia q; d; pfectior
i pfectiori non debet rēuēri a
perfectiori. sed i accōtibūs sūt h⁹
gradūs q; sūt ipfectiora. g^o & in
substātia erūt cōpossibiles. unde
nō sūnt. q; deus pōt quā animas
fāctas substātia suā pfectiorē
alia. sed quid dicit. de cap. q; d; dē
tur dicit q; oppositū. R. nō q; nō lo-
q; bāt nālyer nec p hē. sed tūc
logice loquit. in loquēdo substā-
tia. enī nō suscipit magis & minus
quia ut sic sūnt quātū ad 2° mo-
tū. f quā dicit q; non suscipit
magis & minus. Ad istā rōne in
oppositū. R. nō ad pñi cōcedēdo
māiorē pōt. sūt f istā nālyer i
mior. Ad p⁹ pbat quātō

dicif qd generatio nō est motus di
 co qd ex hoc nō sequitur quā ad sub
 stantiā sit motus nō possit tē. quia
 gradus forme q̄ intendit nō intro
 ducit per generatō; sed p̄ itētiō;
 qz generatō pprie & sim^r ē i p̄du
 ctōe subē de nō ē actu sim^r ad eē
 actu. Ad ultimā p̄batō; qd oīs
 motus ē a contrariō i contrariū. & nihil ē
 contrariū. dicif qd utraq; ppō ē du^r
 accipiēda si enī i maiori pprie cō
 trariū accipies tūc ista ē falsa qz
 in quāritate & ubi nō ē contrarietas
 sic. & nō ad ipā ē motus. si autē acci
 pias contrarietas large p̄ quocūq;
 ipossibili cōcedo maiorē sed minor
 ē falsa qz una forma subālis ē icō
 possibilis alfi. Si autē accipias
 contrariū p̄uatiue. sic etiā; subā h̄
 contrariū qz h̄er p̄uatiōē oppositaz
 minor p̄; etiā. qd subē nihil sit tra
 riū ē dubiū. dico g^o qd p̄ arguit
 ex cōibis & a multis q̄bū scdā cōn
 cessis qd subā suscipit magis & mi
 nus. tūc de reliq; idē dērmā i q^o
 mē^r ubi dicif cōrator h̄ dubie qd
 subā suscipit magis & minus. Ad
 2^m qd dicif qd gradus adueniēs rei
 constituit. & dico qd aliq; d eē accūs
 alteri pōt eē du^r. Vno^o qz ē alfi
 generis ab eo cui aduenit si fatiēs
 p̄le unū cū eo & sic 2° gradus al
 bedis nō ē accūs p̄mo gradus cui
 aduenit n^r etiā ipi albedini n^r etiā
 2° gradus forme subālis est. sic
 accidēs p̄mo gradus n^r etiā subē

Alio^o pōt accipi accūs. pro oi
 ēo sine quo res pōt eē & isto^o cō
 do qd 2° gradus for^r subālis uel
 accūs ē accūs re^r p^r. Ad aliud
 possit dici u^o qd eē subē sit magis
 fixum q̄tū ad exn^r eo qz h̄ p̄le
 existētiā cui^r nō ē aliq; d accidēs
 nō tñ ē magis fixū quātū ad esse
 hoc. qd ē itēdi uel remitti uel nega
 ref mior qz quāritā^o q̄ addūf p̄t
 sulcipe magis & mior quātū iquā
 ritaz dēli corpis ē p̄fectior q̄ quāri
 tas corpis rari. si g^o uis tēre istā
 opōiō; pōt sic teneri lic; hoc tene
 am cā cōsolatōis. Quātū ad 2°
 articulū ubi erat uidēdū quō ele
 mēta sūt i mixto. pono aliquas p
 pōnes. Prima ppō ē ista qd ele
 mēta nō sūt i mixto uirtualit̄ quō
 i sua cā effectū ē uirtualit̄. p̄ba
 tur sic. cā efficiēs p̄le cōmpar ad
 suū effectū ita qd nō corrūp̄t ad
 corrūptō; sicut generatō; iplius
 sed iustāti i quō generat̄. elemēta
 ex mixto mixtū corrūp̄t. g^o &
 Itē nulla forma eadē naturā
 ē spēs cōtinet p̄ modū eē formas
 contrarias qm̄ idē iquātū idē. sp̄ est
 natū facē idē. sed for^r cui^r h̄ mix
 ti ē una ē spēs & eadē ē spēs for^r
 autē elementorū sūt contrarie sicut
 etiā ipō; q̄litates g^o for^r mixti nō
 cōtinet uirtua^r p̄ mō; cē formas
 elementorū. Itē cā efficiēs & mātis nō
 pōt cōtinerē. h̄ mixtū est i p̄ma
 pō pō^r p̄ mō; mē ad ipā elemēta

qm̄ illud ex quo p̄ corrūptō; sūt
 qd d generat̄ ē i pō pō^r ad illud
 sed elemēta generat̄ ex mixto per
 corrūptō; ipō. g^o &. 2° ppō
 ē qd elemēta nō manēt i mixto tūc
 ē sicut iudicā ē cōueniētiā ipō; cū
 ipō mixto. &. p̄t enī qdā elemēta
 manere i mixto eo qd mixtū h̄t
 quādā cōueniētiā cū eis sc; elemē
 ta h̄ enī mixtū q^o q̄litas. ista ē
 ppō sic p^r illa qd cōtinet ad mix
 tionē alicui^r nō tōlter corrūpta
 manēt i eodē aliquo^o nō ē cōtēti
 tā & sicut iudicā. h̄ elemēta cōtēti
 ad generatō; mixti & nō totalit̄
 corrūp̄t qm̄ mixtio ē miscib^r
 aggregatō; uisio & nō corrūptō
 rum p̄ de generatōe. Itē oī qd
 ē mixtū aliquo^o ex aliq; b̄ ueraci
 ter sūt i eo nō solū ē sicut iudicā;
 h̄ elemēta uere ueniūt ad mixtionē
 mixti g^o &. Itē eodē elemēta sūt
 i mixto q^o tō; sūt i mē h̄ cō; sūt
 i mē nō solū ē cōtēti h̄ aliq; b̄
 eorū realitates. p̄batō qz unū cō
 trariorū i alitū agit p̄tā calidit̄
 i frigidū & sicut nō corrūp̄t aliq;
 ipā alteratōnō eēt mior. g^o i tpe
 intermedio i quō remittit nō ē
 h̄dū idē cit. g^o &. 3° ppō ē qd
 elemēta nō manēt i mixto i aliq;
 actu formali p̄fecto n^r remissio in
 quo saluet̄ spēs aliq; for^r ipō; nō
 ē enī opio auic. qd elemēta manēt
 ē enī cōplētā remissas atē ē
 suas q̄litates. cōrator autē dicif qd

elemēta nō remanēt i mixto ē etn
 tias eorū cōplētā. ppō; h̄c p̄ba
 sic. nulla spēs spālissima i p̄te sub
 stantiē ē i pō ad aliā spēs spālissimā
 ut cū ipā possit facere p̄le unū. h̄
 ignis ē spēs spālissima i ḡne subā
 & c^o elemētis. g^o cū quodlib; mix
 tum sit spēs distincta ab elemētis
 se^r qdā elemēta p̄le nō pōt facef
 unū cū ipō mixto n^r p̄t tēre
 p̄le ad alitū; ipō mixti. Itē
 ex duabus spēsibus spālissimis sal
 uatis eorū rōib; specificis i quocū
 qd gradu nō pōt fieri una spēs spā
 lissima p̄le ista p̄; qm̄ ex q̄būcū
 qd sit p̄le unū ipā sūt eorū & idēst
 era ab illo qd sit. p̄; de mē & de for
 ma & de oibus p̄tib; re^r totis cū
 g^o quodlib; elemētorū sit una spe
 cies spālissima distincta a mixto se^r
 mixto qd nō pōt uere p̄le ad cōsti
 tutō; mixti. n^r p̄t eē i mixto sal
 uatis eorū rōibus specificis. Itē
 p̄t idē accūs nō nō pōt eē siml
 idēstatis subis. nō sic eadē pars
 mē nō pōt sūt p̄fici imediāe dua
 bus formis specificis dispersis. g^o
 nec eadē pars mē mixti pōt infor
 mati formis oīm elemētorū. si g^o
 elemēta manēt i mixto ē qd eorū
 tias p̄le se^r qd h̄c p̄t mixti sit
 for^r unū elemēti & in alia p̄te for^r
 alteri qd ē ipossibile qm̄ q̄libet
 pars mē mixte resoluit i q^o elemē
 ta. tū etiā qz se^r qd q̄lib; pars mixti
 nō eēt mixta. sū qm̄ leg^r qd eēt
 x3

Continuo

ibi 4° ididua de gne sube cu ma
teris ppriis & sic 4° corpa esse
in eode loco qd e ipssibile p nafa
Itē quāta ē repugnātia iū mix
tu; & elemēta tāta ē inf elemēta &
ipm mixtū, s; tāta ē repugnātia
inf elemēta & mixtū qd qn ex mix
to p resolutō; ipm generat elemē
ta mixtū nō remanēt i aliquo gra
du suo saluata spē mixti i eio qd
generat ex eo g^o hūc tēa manēre
i mixto qd generat ex eis. 4°
ppō ē qd elemēta nō sūt i mixto tā
tū ē eoy quābrates, dicit eni qui
da; qd for^e elemētoy i generatōne
mixti totaliter corrūptis. s; p rāto
dicit mixtū ex demētis eē qd cor
ruptis demētis i significat qdam
for^e simplex eō simplex sic qd
qd eoy. dicit tñ cōtinēs elemēta i
trilicē qm illa for^e insurgēs deter
minat sibi eāsdē pferates licet nō
in sumo s; i quodā medio & sic in
quādā mixtione uide dicit qd si cū
for^e ignis cōsequit i sepa bilē calor
in sumo sic for^e mixti cōsequit qdā
qūlitas pportōnabilis qd qdā qua
litas pplexionalis eis. Vnde nō
ē quali^o ignita s; pplexionalis hāc
cōcl^o pbo pmo sic mixto; resolu
tis i 4° elemēta g^o 4° elemēta
sūt necēta i mixto aliquo nō solū
s; qualitātē. pbat tñ qm qro un
pueit i^o resolutō i q tuor elemēta
uel pueit ex pte qūlitatū uel ex pte
agēis mixtū corrūptis uel ex

mixto nō ex pte mē nō dicit i
rūm mōy. g^o 03 elemēta manere;
mixto aliquo 2^m qd declarabit i
sequētib; nō pōt dar e q hoc ut ex
pue qūlitatū qm nullū ipsectū ē cā
pfcōris. nec eni aliquod accūs est
cā effectiua alicui; subē ipossibile
est g^o qd ptes qualitatē sint cā gna
tōis mixti. nec etiā pōt dari qd ex
pue agēis mixtū corrūptis. qm
op^m nō est cā op^m. & qn g^o ignis
obūit lignū ex cūis obūitōe q
tuor elemēta resolutū ut iudem;
in cinerē q ignis generat & sic re
solutū in terrā & generat qdā hū
ditas & sic resolutū in aquā & de
aliis. ignis g^o corrūptis nō erit cā
pueatōis aq rū etiā qz idē iquātū;
idē spē aptū natū tā cere idē &
nullū agēs nāle re^o ei; dē passi ē
sūt & sūt cā oppōitōy. n^o p^o dari
q; ex pte mixti tu; qz mixtū cor
rūptis i iūstati i quō elemēta gūnt
cā dē & dē tū sūt sūt & cā effec
tūa nō corrūptis ad gūntō; effec
tus tū qz sic dicebat nullū agēs
nāle sūt & sūt cā oppōitōy re^o
ei; dē. tū etiā qz nō ē cā corrūptō
nis sui ipm; si aut mixtū est cā re
solutōis est cā resolutōis elemen
torum sui ipm. g^o 2. n^o pōt dari
q; ex pte mē qm mē nulla cōpetit
accūs i g^o q elemēta non sūt
in mixto tñ ē eoy qūlitates. 5°
ppō ē qd elemēta. nō sūt in mixto.
in pura pō n^o i puro pōli hoc p^o.

qz sic seq ref qd qd nō dicit
esse in alio sicut in mixto. etia;
qd qd oia ele^o eant i iustitia unius
elemēti licet sūt i mixto. nō est
falsū g^o & aīa falsitas dōtis appy;
qz tū cōsequit qd odlibet elemētū
est mixtū sicut & aliq^o mixtu;
qd ē mōi esse ipossibile. dñs par;
qz mā cūlibet elemētū ē i pō ad
formā cūlibet elemēti. S; ptra
istā ppōnō ar^o illud qd ē fīy gene
ratōis ad qd ipossibile ē qd maneat
actu aliq^o actualitate s; pue potē
rialiter in fīo gūntōis a quo. s; ele
mēta generat ex mixto g^o iposs
bile ē qd b. maneat s; aliqūa actūa
litate maior p; qz fīmōy & mū
tōis sūt icōpossibiles. s; h^o g^o 2.
Rūdeo & dicit qd si mixtio ē gū
tio illa ratio est demōstrātia nō ē
aut mixtio nō ē generatō n^o p^o
dñs resolutō mixti i elemēta est
corrūptō. quō hoc sit dicit. 6°
ppō ē qd elemēta manēt in mixto
aliqua actualitate p mixta tū eni;
aliqua pōlitate in qd qd ē actualita
re nō saluaf eoy. ē spē u^o qd statū
deklarabit. Pro^o enidē ē sci
endū qd actū & pō dū^o distignūf.
est eni qdā pō pura sūt in q res
nā h; de actu & sūt ē p ratiōem
q dā actū sūt i quo res nō h; de
pō. 2° ē qdā 1° pō p mixta actu &
qdā actū p mixtu; pō actu sūt h;
uoco oē; actu in quo saluaf spē
albedis sicut actu sūt albedinis

dico oē; gradū itē sūt i remissū
i quo saluaf spē albedis. & p op
pōitū actu nō sūt uoco oē; ac^o
i quo nō saluaf spē sūt rō rei spē
dūca n^o tñ res ē ipō in pō pura.
dico g^o sic qd duplex ē actū forme
tū; actū sūt i q^o saluaf spē for^e
sūt ille sūt extrē; sūt rōmissū. est
sūt alis actū p mixtu; pō i quo nō
saluaf spē for^e & i^o actū pōt dicit
actū ei; dē cōfusiois ita qd eā sūt
i mixto p actu nō actū^o uirtuali
n^o pfectōnāl. tñ n^o formali i quā
saluaf rō spē^o ipōy. s; māc i ipō
actu pō p mixto i quo nō saluaf
eoy spē^o rōes & h^o dicit eē opi
nio aureoli i 2° sūt & qd pōt qd oē
elemētōy nō corrūptis tōliter. s;
manet aliquo s; realitates aliq; p
tūntēs ad ipm formas elemētōy
i quo tñ nō saluaf nō n^o rō spē^o
n^o dicit ipōy elemētōy tñ pōt
q; for^e mixti ē dīata & cōstrūta
tū realitatib; formay elemētōy
nō eni ē rō dīata sūt dīata ex
formis elemētōy i quocū; gradū
pmo g^o pbo qd supponōd; i^o gra
dū sūt actū p mixtu; pō. 2° qd ele
mēta sūt i mixto. pbo pmo^o ubi
cūq; inter actū; ē dare aliquā ac^o
mediā ibi iter fīmōs illay actōm
ē dare mē^o terminū. s; i mixtiōe
ē dare actōne mediā iter generatō
nē; & corrūptōy. pbatō qm mix
tio nō est genitō n^o corrūptō. tñ
p^o pmo de gūntōe describit eam

Mixtio est mixtibilis; alteratio
unio. g^o nec est terminus generatio
corruptio. nō sicut generatio quia ter
minus generatio est ens actu i^o
saluat spes for^o nec sicut corruptio
tōis cū sicut corruptio sit non est
simpliciter in actu. sicut tamen est in pō
tura g^o sicut mixtionis est ali
quod medium inter ista. Itē eo
de g^o demēta manēt in mixto. quo
mō qualita^o cōtrarie manēt in me
diis. sed qualita^o cōtrarie isto mō
manēt in mediis tūz iac^o p mixto
pō^o nō saluat eorū p^o priis ratiō
bus specificis. g^o sicut mior p^o batur
qm̄ quādo unū cōtrariū corruptū
p^o aliud & gēnerat spes media ut
in coloribus ut p^o albedo nō corrup
pit ipm̄ in ista. sed successine re
mittēdo ipm̄ ut p^o de calido agen
te in frigidū. sed non remittit nisi
aliquid generādo vel cādo i^o p^o
generatō enī unū ē corruptō al
terū. tūc g^o q^o de istonūc cādo
per calidū vel ē aliquis gradus cā
tus ipm̄ calidi remittentis in quo
saluat rō eius specifica. aut nō nō
pōt dari p^o m̄ qm̄ ipossibile est q^o
dne forme specificē distīcē nec
ēriā aliquis gradus ipm̄ in quo
saluat rō eius specificā possit p^o rē
per se ad cōstitutōz alicui^o alius
spēi g^o seq^o illud q^o cā calidū in
remittēdo ipm̄ frigidū non sit ali
quis gradus in quo saluat rō spe
cifica ipm̄ calidi. o^o igit^o q^o sit rea

litas alicui^o formē sicut quā; calidū;
maneat in quodā actu cōfusionis
in ipō frigidū. hec videt esse intē
tioz in libro de generatōe ibi
enī querit quō demēta sint i mix
to p^o batur q^o demēta non corrupūf
in mixtione sicut in generatōe
mixti quoniam q^o corruptū est nō
est ens quia ex nōentibus nō pōt
esse mixtū. 2° p^o batur q^o demēta
nō solū maneat in mixto actu p
hoc q^o si remaneret in mixto iac^o
demēta nō le haberēt aliter nunc
q^o prius & sic nō esset mixtum unū
videt^o q^o i mixtōe unū & aq^o nō rmanz
unū & aq^o & solū ēt fialif dicens q^o
manent in potentia in mixto & nō
in actu. per hoc autē phūs nō intē
dit q^o manēt in mixto in potentia
simpliciter pura sic q^o nullo^o ma
nente in ipō mixto iac^o quoniam
q^o tūq^o ex quo aliquid est mixtū;
& nō existēs aliquid^o in actu i eo
simpliciter est corruptū. si g^o ele
mēta nullo^o p^o mixtionē existant
in mixto actu sequitur q^o simplē
est corrupta. & sic mixtū ēt
ex nō entibus q^o est icōueniens
ad q^o deducit phūs ibidē. unū dico
q^o tūz ponatur unus actus medi
o^o nōcessario unū cōcedere ex
duobus videt^o q^o i mixto maneat
aliquid eorū essentias p^o prias &
sic mixtū nō erit unū p^o ctē. sicut tamen
per accidēs & per agregatōnē ul
oportebit ponere q^o demēta nullo

4

mō actu sicut i mixto sed rotaliter
corruptū. & sic per dū nō erit ali
quid sicut rē mixtū tūz aut hōz
est icōueniēs. g^o sicut p^o batur q^o
demēta sicut i mixto aliqua tali ac
tualitate. p^o batur q^o i mixto sicut ali
que realitates demētorū q^o q^o dā rea
litates p^o p^o nō sicut q^o dā ipōrū
demētorū nec eorū accīa nec sicut
forme demētorū. sed sicut quedā
tales realitates in quibus nō saluat
p^o priā rō specificā forme sicut de
claratū ē de mediis formis q^o dā
bus i quibus ē aliqua realitas alif
cōtrarii ex quibus quidē realitati
bus forma mixti dicit^o cōstituta &
cōstituta. Hoc p^o batur sic nō ma
gis est simplē forma mixti sub
lis quā sicut forma sillabe ba. que ē
quidā sonus i genere qualitatis.
sed iste sonus. ba nō obstatē eius
simplicitate est cōstitutus ex p^o p^o
realitatibus. b. & a. & ex realitati
bus sonorū. b. & a. ablati solis p^o
p^o priis ratiōnibus. b. & a. sic g^o
simpliciter dicit^o forma mixti nō
obstatē eius simplicitate cōstitui
tur vel cōstituitur ex realitatibus
demētorū in quorū natura tamē nō
saluat^o for^o demēti. sicut manēt ibi
amissis p^o p^o priis determinatōibus
mator patet. quoniam ille sonus. ba
est una qualitas & unus sonus sim
plex aliter eēt ibi due sillabe. g^o
sicut mior p^o batur cū enī dico. sta. i^o

169

sono aliquid habet de isto sono. s.
& aliquid de sono r. & aliquid de
sono a. sed tamē nihil est i eo i^o
saluat^o forma soni alicuius eorū
sed est aliqua realitas utriusq^o so
ni ut patet quoniam si saluat^o so
nus nō tamē fiet iste sonus qui ē
sta. sed fiet iste sonus distinctus
s. & r. & a. g^o sicut. Vel potest dici q^o
demēta manent in mixto sicut eorū
realitates ablati eorū ratiōibus &
& actūtib^o i^o p^o dicit^o nō^o & diffi
forme. sed ille realitates sicut que
dam truncate entitates ipōrū ele
mentorum. hec videtur esse pla
na intētioz primo de generatōe
qui dicit q^o mixtibilis in mixto ro
taliter nō corrupuntur. dicit enī
q^o mixtio est mixtibilis; alteratio
rum unio. mixtibilis g^o alteratur
h^o ē amittunt a^o uationes & def
initiones & per cōns in mixto
nō saluantur sicut eorū formas sub
stantiales. Sed iuxta illam ma
teriam sunt aliquę difficultates.
Prima quoniam videtur pone
re q^o forma substantialis suscipit
magis & minus. ponit enim q^o ele
menta sicut in mixto sicut quāsdā en
titates ratiōnatas. Itē eodē modo
demēta sicut in mixto quo^o cōtraria
sicut in medio sicut cōtraria nō sicut aliq^o
actu p mixto. g^o nec demēta patet
maior quia colores mediū dicit^o
tū ē esse mixti ab extremis sicut

mixtū ex elementis, pbat. tū; qz
colores extrēmi eēt r calif in me
diis. & ita eēt opoiti ul' opoiti
lēs ex extrēmis qz e fallū qm acci
dēs ē forma simplex. Tū etiā;
qm seqf qz medi9 color pfectior
eā utroqz extremo. pbatō omis
for' opoita seu ostituta ex duab9
formis extrēmis f spē; distinctis est
pfectior qualibet illay. sicut ipm
mixtū ē pfectior quolibet elemto
sed medius color nō est pfectior
extrēmis qz albedo ē nobilissim9
color qz mētura ē oī; color. iō.
me^{ce}. Itē oīdo qz ibi sūt forme
elemtoy: actualē & simplē. pmo
sic. oīs opatō argu' p ptiā formā
sed i mixto sūt aliqne opatōnes
elemtoy. g^o a. maior p; 4° me^{ce}
mior pbat qm mēta mixta calcf
ciūt & infrigidāt & ferūt deorsū
uel sur sū. hoc aut nō pōt eē ex ip
lis qualitatib9 pmaris quoniam;
acciti nō pmo^o debet agere. cū i'
tales opatōes sūt mixtis & elem
tis. seqf qz hoc sit pp formā in ex
istēt i utrisq;. Itē oē mixtū p
resolui i 4° elemēta g^o qz b9 est
ex q̄tior elemētis f^m corū fēssas
mā p; qz unū qd qz ē cōpōitum
ex eisdē in quē resoluit 3° huius
Vnde q̄ro ex qz b9 p̄nit resō^o il'
i eā nisi illi in se eā. Itē ex eisdē
sum^o utiūm? & nutritur. 2° de
generatōe. sed mēta mixta nutri
unt ex elemētis f eay. for' sicut

de plantis patet qd nutritur ex
aquis & sicut de salmēdia dī
p nutritur ex igne & inde uitur.
g^o a. Rn^o ad p̄mā dicit anreo
lus qz aliud ē intēdi & remitti &
aliud frangi & optignat enī forme
substantialis intēdi & remitti non
tam ē frangi & cum dicit qz aliqūa
forma potest suscipere maius &
minus dupliciter. Vno^o saluata
ratōe specificā forme i utro; gra
dū eius sicut albedo cūius ratio
specificā saluatur in utroqz gradu
eius sicut in intēso sicut in remis
so. & illo^o forma substantialis non
potest suscipere maius & minus
Alio^o potest aliqua forma suscipe
maius & minus ita qz in illa termi
natio nō saluatur eius ratō spē
cificā & isto mō forma substantia
lis potest suscipere maius & mī9
intelligendo qz forma ipā hab; du
plicem actum unū; in quo saluatur
forma alitum in quē nō saluatur.
Ad secūdū nego minore; Ad
primā; probationē dico qz l; me
dius color sit forma simplex per
exclusionem cōpōnis que est ex
materia & forma etn cōpōita. alio
mō p̄ta ex gradib9 p̄cōnalibus
ul' aliq^o a. Ad 2° pbatō; qz
tūc me^o color eēt p̄cior a^o dē qz
nō se. qm iste act9 p̄mixt9 ē ip̄fec
tior qz act9 simplex. tūc i' p̄pō tē
q̄tādo ille forme nō sūt illi acti
simplē. s; hoc nō uidet sufficere

4
Et iō dico aliter qz sicut mixtū est
nobilius elemētis ita q̄litas est no
nobilius extrēmis. hoc declaro in
mediis colorib9 oē illud qz dicit
aliqua f aliquos gradūs p̄ciores
ē nobilitas quolibet illo; hec ē cā
p quā ponim9 mixtū eē nobili9
elemētis. sed extrēma cōtinēt
in medio f quosdā gradūs p̄fecō
nis. g^o a. Hoc idē pōt declarari
2° ex eoy effectib9. nā ille color
ē p̄cior i quo pōt e9 magis de
clarat p̄ta nisi magis declarat
i colore medio quā i alio. g^o a. si
militer quis magis declarat in la
pore medio quā i extremo. Ad
pbatō; quō a; dicit qz albedo est
nobilissimū color. dico qz aliqua
p̄ta ad intēcē cōpari dupl. uno^o
uel f gradu entitatis s; spēcificū;
spōy uel quātū ad gradu actuali
tatis eoy p̄mo^o cōpādo elemēta
ad mixtū; uel colorēs extrēmos
ad medios dico qz mixtū ē p̄cūis
& color medius extrē. 2° aut
mō quātū ad excellētiā actualitatis
ē cōtē. nā albedo ē color p̄fectif
simus qz mos accitūis & uisus in
mutatiūis sicut ignis ē nobilius
quocūqz mixto qm ē actiūior licz
in gradu entitatis sit ip̄fectior ut
dicitur ē. Ad 3° dico qz sicut ta
les opatōes sūt i gradu mixto &
remisso illa pōt eē a forma mixti
i. Ad 4° dico qz alio^o mixtū p
resolui i aliqua & alio^o illi erūt in

166
eo qm f soluit in ea qz sūt in ac
sum^o saluata eoy p̄p̄tis rōibus
& tū illa poterūt eē i ea actualitate
p̄mixta f aliquas entitates i qbus
nō saluatur eoy esse spēcificū licet
pōt declarari de i' sila sta & eius
sono qz resoluit i sonos triū lrāy
& tū illa silaba sta nō remanēt so
nus illay lrāy actualitate p̄cā ut
patet. sed remanēt aliq̄ realitates
eay ita pōt eē de el'ctis s; unū est
illa r' resolutō dico qz p̄ accūs a
corruptē uel resolutōe mixtū p
se ex illis realitatib9 q̄ existunt in
actu sim^o & acq̄rūt p̄p̄quos ter
minos & actiūōes & hēf simplē
actūs illius for'. Ad 5° dico qz
nullū mixtū resoluit & nutritur
ex el'ctis dēse p̄tū; unde plante
p̄nutriūt ex cōmixtōe terre cū;
fimo & aque ad ill' d' de saluādra
negat qm nō nutritur ex solo ig
ne sicut aliquo alio nutrimento licz
p̄ sui qualitatē possit stare in igne
quō moueret. Quātū; ad 3°
articulū pono aliqua dicta. p̄mū;
est qz motus pōt accipi dupl. p^o
cōtē & large p̄ ut se extendit ad
omnē mutatiōē & illo^o loquitur
phūs 3° phicoy. & ubi cūqz loqui
tur de hac materia a hūc librū unū
diffi^o data de motū 3° h^o ē cōis ad
oē; mutatiōē & hoc mō pot cōce
di qz generatō est motus. Alio
mō potest sui mot9 magis stricte
f qz ē mutō a subiecto i subiectu;

Et isto solū ē in tribus generibz
 scz ad quantitatem qualitatem & ad ubi.
 & 1° loqz p hūc s^o hūc & illo dī
 stignif a generatōe. 2^m dicitur
 ē illud qz generatō pōt sūi duple
 uno p alteratōe materie. alio p
 introducatōe for^e subālis i māsā
 3^m dicitur ē illud qz triplex iūei
 tūr successio i generibz subārdz
 una successio ē i qz libris subā
 corruptōis. Alio ē successio i
 generatōe subālicuiqz cōpōiti in
 diuersis mēbris sicut in generatōe
 aialis prius generat cor quā alia
 mēbra pncipalia mī. 3^a successio
 qn forma subālis idūc i pte
 ppiqz a agēis prius qz in pte
 rēmotā. Hoc pmissio pōt sūi
 quas p pōes. Prima ē dēc qz in
 qz būs dā formis tota forma atqz
 tur simul in instanti paret de for
 ma asini & de multis aliis pūta de
 talibus formis pfectis. 2^a p pō
 ē qdāz sūt forme qz partī acqz rūt
 sic qz una p pōmo acqz rūt quā alia
 sic patet i generatōe ignis i māfā
 aeris sicut argūebat in una ratōe
 pōita i pede questionis tñ hōc ob
 stāte qz libet eius pars acqz rūt in
 6°. ex quo vidēter p ad qz hōc
 scz qz p dūctō forme subālis ē in
 instanti. nām alia generatō non
 distignif a motū p pōis dicitō qz
 est cōtra p hūc s^o hūc in motū qz
 de; man; idē subā subūtro; fio
 nō sic de generatōe sed bñ iūei

in motū. Hūc dicitur rēdeo ad
 rōes pncipales. Ad p^o dico qz a^o
 sic bene iūctōe nūc hūc istānā
 sol i stāti atqz illūc qz illūatio
 sūt i illān. g^o qz p hūc qz de actō
 ne sūdāra i motū & nō de mūtōe i
 stānā cōtū ē p dūc^o for^e subā
 Ad 2° rō; rō; & dico qz hōc p
 dūctō totū for^e i quodā istāti nō
 sūt tota acqz rūt. utqz tñ qz ē p s i
 stānti acqz rūt nō app p f eis hō
 qz successio est p pē motus qm in
 motū manet idē subā subūtro;
 p mō & ē a subō i subā p ab affir
 mato i affirmatū nō aut sic est in
 generatōe qz ē a nō ē ē. Ad
 aliud rō negādo aī. ad pbatō;
 dico qz agēs sūt nāle fortis ager
 hoc ē qz ad iūctō dā for^e sub
 stāntiē i mā nō idiget toto tpe ad
 dūctō; totū p mō sūt pōt dispo
 nere & iūctōere nō sic de agēte
 nāle. Ad aliud tenēdo qz subālis
 forma suscipit magis & min; de
 quo tñ nō dēfīmo mē de pōi dice
 re qz gūa^o for^e dē qz dā instāti.
 1° qz iūctō pōt ē i tpe. i^o aut iūctō
 i motū qz nō ē de aliqz b; p hūc
 tñ hōc qz negat p hūc p o; subā;
 nō sic iūctō. & hōc sufficit ad pōis

9 VESTIO Est utqz
 in qdā dicitate for^e accū
 talis sūt dare gradus &
 quos ipā pōt suscipere magis & mi
 nus. & hōc quos possit motū fieri.

& dicit qz nō nā sūt dōrō sūt p n
 cipioz forma ē sim^a & i variab
 li essentia cōsistētis. kēa^o libro
 mē^o for^e sūt sicut mūs quia sicut
 nūctō; sūt i dūctōibz i qz nihil
 pōt sibi addi nēl mīnūi qz i mīre
 tūr spēs nūi sic sūt & de for^e & p
 dūc nō hēbit istos gradus. Itē;
 aī. i pōis de quālitare cōcessit d
 iūctō qz suscipit magis & min; nō
 tñ de iūctō qz suscipit magis & min;
 unde una iūctō nō ē magis alia
 licet un; sūt magis iūctō quā alia.
 Itē rōibz sic argūit qm aut t^o es
 gradus sūt extra eētā forme &
 sūt sibi accūtales uel iūctō eētā
 forme & sūt sibi eētāles nētro
 istoz mōz sūt. g^o a^o pbatō. p mū
 nō pōt dari qm seqz rūt cū; posse
 sepāre aliqz accūtales a quōcūqz
 instāti qz dēis possit facere albē
 dūc sine aliquo gradū qz ē fallū
 tū etiā qz tūc albedo iūctō p mīl
 sa ēē agregata p mō albedo qz
 cūqz mō accpta ēē qz dā agēte
 gatū per acū & sic nō ēē i gene
 re quoz utqz ē fallū. nō pōt da
 ri 2^m qz tūc seqz qz albedo iūctō
 sa nō ēē pfectē iūctō eētā albedi
 nis nec spēs. tū etiā se^o qz nō forma
 tina possit suscipere magis & min;
 & etiā remissa & iūctō differēt &
 eētā quoz utqz ē i pōssibile. tū
 etiā qm grad; cōtīgē nō sūt eētā
 les. sed hūc gradus sūt cōtīgē
 pbatō forma cōtīgēt iūctō &

remittit g^o tales gradus & quos
 iūctō sūt cōtīgēt & accidēt
 tales. & sūt illud qz remittit. Itē
 seqz qz albedo iūctō ēē cōpōitō
 dūc ē fallū. g^o & aī. fallitas dūctō
 p; qz i formis quāto for^e ē cōpō
 itior tanto iūctō & quāto sim
 plior tāto pfectior. dūc p; qm
 plura iūctō. Itē i pōssibile est
 pōima accidētā ei dē spēs ēē i eo
 dē subiecto. sed tēs grad; plu
 res sūt ei dē spēs cū sūt ei dē ra
 tōis. g^o a^o maior p; s^o mē^o. Itē
 tales gradus uel sūt finiti uel infi
 niti. nō finiti. qm nō ē dare finitū
 tū; i actū. tū etiā qz nō sūt dare
 maius finitū & p dūc una albedo
 nō ēē pfectior a^o. nec pōt ēē finitū
 quonā dūctōibz motus ē pū
 ex dūctōibz remittit & forme
 sūt qz est motus paret i motū lo
 calis. un; aī pbat ex dūctōne spa
 ti sūt qz est motus est dūc mot; p;
 etiā quā per illam partē; mot;
 tū aliquid acqz rūt de remō
 tū nihil si nihil g^o in illa parte tē
 poris cōtīgēt ille partes mo
 tū. mobile quāle quā in tota p
 tē rēportis eodē mō se habūit. seqz
 tū etiā qz sūt mot; & ad nichilū;
 fiet quoz utqz ē i pōssibile. tū etiā;
 qz mūtū ēē motū aliqz rūt ēē
 ex pte si qz oē qz mūtū ēē aliqz
 mūtū est. cū g^o in motū sūt infini
 tē ptes & finita mūtata ē hūc
 seqz qz in albedō sūt grad; finiti

rei & aliud sine quo non potest esse. id
rei in his que suscipiunt magis & mi-
nus aliud est in quo saluat ratio rei &
aliud sine quo non potest esse ratio rei. di-
co igitur quod in his que suscipiunt magis
& minus definitio indicat illud quod
est de ratione rei utroque modo & sine quo
non potest esse ratio rei in quo saluat ratio
rei. id definitio suscipit magis &
minus sicut & definitio. In his
autem que non suscipiunt magis & minus
definitio solum indicat illud sine quo
non potest esse ratio rei. cuius ratio est quod talis
est distinctibilis & pars eius diffi-
nitione habet corrumpere definitio. &
id non suscipit magis & minus sicut
nec definitio. causa autem est ratio de preteritis
tis & indivisibilitatis. & pro hoc pars
ad formam quando dicitur illud sine quo
res potest esse dico quod utrumque est & non est de
ratione rei sicut sine ipso non potest esse
ratio rei tanquam illud in quo saluat
ratio rei in quo saluat ut in quo
reperitur. Ad aliud de numeris dico quod
partes sunt magis bene comparat quod dicitur
& definitio de numeris quod utrumque ad hoc
quod sicut in numeris quilibet unitas addi-
ta variat species & definitio. sicut quod li-
ber entitas talis ex natura variat dif-
finitio rei. quantum autem suscipit magis
magis & minus non comparat omnes diffini-
tiones numeris. sed quantum ad hoc potest
solum comparat definitio subiecto quod
non suscipiunt magis & minus. unde
postea subdit quod definitio non sus-
cipiunt magis & minus nisi cum ma-

cedendo igitur quod albedo ut separata a
materia hoc est a suis individuis non
ipsum nec definitio intendit non finit
nec in materia hoc est in individuo
puta in albedine huius albedo & est
definitio suscipit magis & minus
in intentione & remissione. & si dicitur
quod forma est consistens simpliciter invari-
bilis est. concedo quod est indivisibilis sub-
iective ut ille intendit. sic loqui da-
re dicitur in materia & formam ex hoc
quod materia est variabilis de forma
in forma. igitur dico quod forma
que suscipit magis & minus in intentione
sua suscipit huiusmodi gradus & est
in intentione & remissione sic intelligendo
quod una albedo est magis alba & quod
homo magis participat de ratione albedinis
quam alius. similiter dico de diffini-
tione albedinis. sciendum tamen quod non magis
nec tales gradus sunt de essentia
formae sicut sunt essentialiter idem
cum ipsa sic intelligendo quod non sunt alii
quid extraneum ipsi nature. unde non
propter hoc ab gradibus istis erit
natura separabilis. non licet inter se deinde
& inferius sit participatio essentialis
in superioribus potest esse sine hoc inferiori
& sicut presens sine toto. unde sicut toto
non est idem essentialiter suis partibus
sed bene e converso. nec tamen in di-
viduis sunt idem essentia. species licet bene
e converso sic gradus non sunt idem essen-
tialiter nec sic quod sunt de essentia nec
licet bene e converso. accidit enim si-
bi sicut individua species. hoc ergo pro-

missio pars ad formam questionis pars non
tamen talis proponit quod intentione forme
fit per gradus. partes namque omnes forma
que augmetur habet presens cum ad indivisibi-
le non sit motus. huiusmodi & etiam quia
divisibilitas parte cooperit quantitati
que terminat augmentum huiusmodi presens utro-
que gradus. Item processus a minus
perfecto ad magis perfectum non potest in-
telligi sine gradibus. pars quod ascen-
sus non sit nisi per presens gradus sicut
patet in una scala quod si ascendimus
gradatim ascendimus. sic forma quando ite-
dit accipit & procedit a minus perfectum
ad magis perfectum. ergo. Consequenter
cum quilibet homo gradum sit quali-
tas habebit aliquos gradus & erit
perfectus usque in infinitum dicitur quod cum
divisibilitas in gradibus sit parte
quantitatis virtute & quilibet gradus
sit qualitas illa vadit in infinitum sicut
& in sensibilibus formis que intendunt
per motum. sed hoc est tamen difficultas
si isti gradus sunt realiter distincti
& dicitur quod non. sunt autem distincti sed
tandem in una actualitate reale omnes
& fundat in divisione ut in distinctio
reale de qua tamen dicitur fuit pars quod
fuit libri. Consequenter quod aliquid sic se-
habet quod unum potest corrumpi reliquo
remanere illa sunt realiter & actualiter
distincta pars isti gradus sunt habet
ut pars in intentione & remissione. ergo
Et idem dico aliter quod isti gradus rea-
liter actualiter sunt distincti. sed con-
sequenter vel gradus in intentione non potest presens in

actu sed in potentia ergo non potest actu di-
stincti tamen etiam quod tunc erunt actu infi-
nita cum in continuo sunt infinite pres-
sive in forma habent esse finiti gradus
aliter ad ipsam nec ipsam non possit
esse motus. tamen etiam quod cum quilibet gra-
dus sit forma tot erunt ibi forme
quod gradus. Tamen etiam quod isti
gradus separati ab invicem distinguuntur
nullo ergo cum minus distinguantur con-
tra illa que sunt separata & non sunt
distinctio maior quam naturalis sequitur
quod isti gradus conueniunt nullatenus
distinguantur. Respondetur ad primum dico quod
licet in termino ponatur infinite pres-
terminatio divisionis & separationis
in potest tamen sunt plures actu distincte
& producte. sic dico de gradibus.
Ad secundum dico quod licet plura actu
distincta sunt sicut partes tamen in actu disti-
cta & distincta tamen & abstracta a divi-
sione sunt partes & quid. ponere autem
infinite & quid non est impossibile. Ad
tertium dico quod licet partes gradus caritatis
non dicitur partes caritates sunt
nisi sunt actu distincte. Unde est una
qualitas totalis sed partes partiales.
Ad quartum dico quod in divisione natura
li vel distinctio sunt partes gradus. tamen
sciendum quod isti gradus habent in for-
ma triplicem unitatem. Prima est unitas
divisionis licet sunt distincti non tamen disti-
cti est unitas copios quia omnes forma
est ex suis gradibus sicut omne
est ex suis partibus licet non sit
talis copios qualis est entis cum ente

in actu & in potentia: 3ª est unit^o continuitatis s; nō habeat cōnunitatē excessivā tū enim extrema sūt unū. hic nō ē talis extremitas est tñibi unitas pfectōis & itēōis

4ª unitas est hōgeneitatis qz cū libz gradus ē eisdē rāe. Sed hic duo sūt dubia. Primum est quales sint isti gradus. rñ^o ubi sciendū q gradus quidā sūt eētia rum & isti dicūt illi q quos qlibz eētia limitata ē ad certū genus & ad certam spēm ex istis gradibz cōstituit ordo uniuersi. Alii sūt gradus formaz & isti si accipiūt b formā spīz sic nō distinguūt a fms. sed si accipiūt gradus eo^o quo p^o gradū interiorz puta cōtō rem aliū minus cōz & sic usq ad spēficū sic distinguūt a fms. p^o qz ipossibile ē duos gradus esten tiarū esse in eadē essentia & repiri p^o qz iā ē cōtradctō s; isti & illi possūt ēē in eodē g^o z. 3° sunt alii gradus pfectōnū unitate cōtē toy & illo ē itētio mea hic de gra dibus. Ex qūo cōcludo qz dīuersi tas horū graduū nō dīuersificat spēm qz sūt eisdē forme specīe.

2^a cōclō ē qz forma specificā ē idīstibilis quātū ad gradū specīi cūm dīstibilis nō qz quātū ad gradū pfectōnālē qz forma spe^{ca} nec intēds pōt nō mitti. 4^a cō cludo qz rō formalis nature īstio gradu rēpre nō acquirit de nouo

13 g dudo q qlibet mutare se est aliter et alio gradu

quia eadē quidditas fuit totaler in gradibus precedētibz cū sint eisdē rōis formalis. 2^a q^m dubiū ē a quo sūt isti gradus dico q sūt formaliter ab essentia forme non absolute sed ut sub extrema sunt autē effectiue ab aliquo efficiente & intēdēte in formā. finaliter autē ppter hoc qz tota rō nē spificē nō pōt cōleuari in uico gradu iō indiget pluribus ut palū & aliuz gradu pfectō eius possit ppetuari

Quātū ad 4^m articuli ē pñ ū dubiū utz in intēsiōne forme gra dus pexns corrūpaf in aduētu sublequēti. rñ^o ubi est sciendū q ē opio gerardi odonis qz cū aliqd sit de albo albius uel de albo miy albū tota forma pcedēs corrūpaf & nouū indiuiduū forme genera tur. Hec aut opio sic pbat. ter mini motus sūt perse icōpossibi les 5° huius sed gradibz forme q est exns & sequēs sunt termini motus uel saltē rōes formales ter minādi. g^o gradus pcedēs est in cōpossibilis gradui sequēti. g^o z. pbat mior triplē. Tū fmo qz cū termi motus sūt poitui quia motus fit de subiecto in subiectū dico aut subiectū affirmatiue mō strātū sed nihil ē poitū in termino a quo nisi gradus pexns quoniaz puatio termini ad quē nō ē aliud positiuū g^o gradus pexns ē perse terminus a quo. g^o z. Tū etiā

quia aut terminus a quo est aliquid poitū aut nihil si ē poitū habe tur ppoitū qz nihil ē pte poitū in termino a quo nisi gradus pexns si aut terminus a quo sit puatio & puatio in subō apto nato eq pol ler negatōni oppōte & radiorie affirmatōi g^o augmentū for^e erit exns ī subiecto. & ita ēēt mūtō idī sibilis & nō motus. pbat qz puatio & habitus opponūt circa sub lectū aptū natū sicut affirmatō & negatō sed inter affirmatōnem & negatōnem nō dāre mediū g^o si ter minus pte augmētū est puatio sē qz inter terminos augmētū non sit dare mediū. sed inter terminos nō habētes mediū nō est motus quia motus nō dīuidit nisi b dīuisiōne spātiū uel mediū mediātis iter ter minos. g^o z. & ppea generatō nō est motus qz est a nō esse in esse Tū etiā qz puatio q ē principium nature habet fūdare supra aliquā formā poitūā minus potētiālem termino ad quē patet quia pīci piū per accūs reducit ad pīcipiū pte īq^o aut ē pñ^m p accūs for^a zē pñ^m perse pmo b^o. sed in termino a quo augmētū nō in eif aliquid po sitiuū super qpuatō termi ad quē nisi gradus pexns g^o gradus pexns ē icōpossibilis gradui sub sequēti. Cōfirmat qz termini motus localis sūt poitui. est enīz ab uno ubi ad aliud g^o termino^o

intēsiō sūt poitū s; illi termini intēsiō sūt ipi gradus ut pbanē est. g^o z. Itē qz angul^o s; se totū s; s; sui partem aliquā qm qlibet parte ang^o est antea prio de gna tōne. si g^o in augmētō quātitas p existēs manet cū quātitate sequē ti & tota quātitas pexns p quātita tet sequētē augerēt. g^o due quā ritates nūo erūt simul ī eodē loco & ita p te duo corpa erūt in eodē loco simul qz est ipossibile. g^o. Itē forma pexns & forma sequēs sūt eiūsdē spēi. si g^o qualita^o pcedē manēt simul cū sequēte & sint ī eadē parte subiecti quia for^a intē sa & remissa nō dnt subiecto. g^o plura accūs eiūsdē spīi solo nūo dnt erūt simul ī eodē subō qz est ipossibile. g^o sequit qz for^e pcedē tes corrūperēt. Itē si gradus pexns remaneret forma mutaret a gradu in gradu & per dñs esset subiectū trāsmutatis qz ē falsū. g^o z. Sed cōtra illā opionēz pono istā pponē cōtradictōriam illi q in motu intēso gradus pre existēs nō corrūpif in aduētu se quēns hanc g^o cōclōz pbo sic. illa q sūt cōpossibilia in essendo nō se excludūt abūicē. sed forma intē sa & remissa sunt cōpossibiles in essendo. g^o z. minor patet qz illa q dnt nisi solū b poitū spātiū & suplatiū sūt cōpossibilia & suplatiū non excludit cōpātiū

Alii tñmēro sūt gradus acci
dentales & sicut i cōtō ille ptes acci
dentales sūt finite & istos unum
cōtōm est neciō alio ita sūt isti gra
dus accidentales cū q̄libet pars sit in
suo toto dicat potētia sunt fini
ti in forma. & istos gradus una
forma est intērior alia s; dubita
tio qua possibilitate illi dicūt po
tētiales & isti accidentales cū q̄libet
pars in toto dicat potētia & ista
in suo toto 2° dicas mihi ptes ei
dē pportōis i cōtō quare dñs pō
les & alie actuales & hoc per 3^{am} q̄
a cōtrario i diuersis locis & ab oī
bus cōter loquētibz dicas mihi
hoc & ego dicā tibi illud. p me g^o
& p te satis ratio ad quē q̄ris &
dic q̄ iō dicūt esse i potētia p̄sio
nis & separatōis & iste per oī i ac^m
p̄recisionis & separatōis quia est sic
p̄recisionis nec aliquis gradus dicat
g^o p̄mo de p̄tibz & cōtō ei dē
pportōnis quia iste dicūt pōles
quia cōtinēt a p̄tibz accidentibus
p̄tes ei dē q̄ntitatis dicūt etiā
pōles quia s; ipōs nō exēcit n^o mi
norat dñm iste aut ei dē q̄ntita
tis dñt ab actualibus quia s; ipōs
& minorat & distinguūt dñm s; ex
rensū & descēsū qz distinctō ē mō
in actū & oī cām maioritatis q̄ dā
actualitas ut iō tales ptes ei dē
q̄ntitatis dñt actuales illi autem
ei dē q̄ntitatis dicūt actuales
idem possit dñe de gradibz for^o

qz sūt isti dicūt actuales qz for
san cōtinēt gradus illos pōles & s;
ipōs una forma ē intērior alia & ex
cecit alia hec aut oīa uidēt notatē
quādō actualitatē cū addit q̄ esse
infinītū i actu sūt iūz dicūt q̄ infini
tas ē s; quid. Ad p̄m q̄ ptes gra
dus nel sūt diuisibiles ut diuisi
biles. nō dico qz sūt diuisibiles
ita q̄ ista dicit dicit i finitū sic p̄
de p̄tibz dicit uenit actualis nō
didit i actualē s; s; i pōle. Alii
dñt q̄ isti gradus sūt diuisibiles s; p
fectiō; ita qz q̄libet gradus a b^o sim
plex p̄fectiō diuisibilis uenit sūt
diuisibiles gradus quo s; extēsiōne
ita qz nō ē intelligēdū q̄n aliq̄ forma
s; se tota a trāsa equiter qz nō gra
dus ē i una pte sub & alio i alia pte
& cōtō s; q̄libz ē i q̄libet pte. S;
ē dñm qz cal^m agit i ferrū illud mis
sū i frigidū quo pōt dferuari ibi
nā ē maioris uirtutis q̄ ferrū re
manēs ut minoris nel eq̄lis. si mio
ris q̄ corrūpif & nō poterit salua
ri si maioris g^o erit ferrū magis
calidū q̄ frigidū si eq̄l^o erit eq̄
frigidū & calidū & tñ certū ē q̄ p^o
ē magis frigidū p̄ p̄ sensū. nō q̄
ē minoris uirtutis & cū dicitur g^o
corrūpif. dico qz ubi ēēt q̄s ex
trilecū cū senās q̄ statū corrūpif
pp̄ etiā extrilecū agēs dferuat si
cur p̄ de aq̄ tepida q̄ dferuat itē
pidi^o s; p̄ p̄ sentia i ḡis i frigida
tur autē; ab absen^o etulde; i ḡ. nis

9
VERITVR Vri
ad q̄ntitatē sūt mot^o
& uidetur qz nō omis
motus est a cōtrario
in cōtrariū. sed q̄ntitati nihil est
cōtrariū in p̄ces dētibz g^o a.
Itē tūc augmētātō nō est a pos
sibilis g^o nec motus ad q̄ntitatē
est possibilis. nō tenet per p̄m
s^o huius qui ponit qz motus ad q̄nti
tātē nō ē augmētō uel diminū^o
p̄bat aīns multipliciter. p̄mo^o rōe
quia si augmētātō esset possibilis
aut fieri adueniēte uateria nuda
aut adueniēte materia cū q̄ntita
tē nō sit adueniēte materia nuda
quia nūquā ē sine q̄ntitate nō fie
adueniēte materia cū q̄ntitate qz
tūc q̄ntitates essent in eodē. hoc
est falsū. g^o a. Itē si augmētātō
esset possibilis tūc fieret alimētō
adueniēte. tūc quero de isto alimē
to uel cōuertitur i subā; aliti uel
nō si nō tūc nō ē augmētātō qz si
cibus ponat i stomacho meo ego
nō ero maior nec minor. si cōuert
itur in subā; aliti & tūc corrū
p̄itur & si corrūpatur aliquid ali
ud generatur qz corrūptō unū
est generatō alterius s; generatō
nō est augmētātō. g^o a. Itē si aug
mētātō esset possibilis tūc fieret
aī q̄ntitate adueniēte qz illud p
qd̄ alitū augēf habet q̄ntitatem
sed recipiens debet dēndari a na
tura recepti g^o a. relinquitur g^o

177
qz augmētātō nō ē possibilis. Itē
si augmētātō est possi^o hoc est per
rōe; alitū s; nō pōt hoc g^o a. maior
p̄z^o de aīa qz alimētū i eo qz q̄ntū
h; augmētātō s; nō pōt quia illud
alimētū aut recipere i pleno aut
in uacuo. nō i uacuo qz nō ē dare
uacuo i nā n^o i pleno qz tūc cōte
dūo corpa s; i eodē loco qz ē fal^m
ut p̄z^o de aīa. Itē si augmētātō
est possi^o tūc aīal augmētātō tūc i
dupliciter s; hoc ē alitū. g^o a. fal
sitas dñtis p̄z ad sensū. p̄batō dñs
qz q̄libet ps aliti augmētātō. sed
aliqua ps ē ita mīma q̄ nō possit
augmētari nisi in duplici pte aug
mentare qz nō ē dare mīo mīmo
Itē si sic o; dare dēcisionē p̄tū
& susceptō; alitū. s; hoc est fal^m g^o
a. falsitas dñtis p̄z ut qz nō sit talis
dēcisio p̄tū qz tūc dolor ēā tūc
q̄n suscipem; alitū tñ nō cāf nē p̄z
de se dñs p̄z qz alitū nō possit de
u^o p̄te ad aliā trāsire nisi dēcidē
tur si per^o sine solūde. Itē si aug
mētātō est possi^o tūc nō dñt a gene
ratōe. s; hoc ē falsū. g^o a. falsitas
dñtis p̄z qz sūt diuersē sp̄es mot^o
s; dñs p̄z qz ibi nō ēēt augmētō ni
si ibi ēēt noua ḡratō carnis. Ad
oppo^m ē aī q̄ntū ad utz; hōy. &
p̄ q̄ntū ad p̄m i hoc s^o ubi p̄ dēf
mīaf qz ad q̄ntitatē ē mot^o q̄ntū ad
aī^m ē cōtra hoc i 2° de aīa. ubi dic
qz augmētātō est possibile. Rñ^o
ubi scēdū s; p̄m in s^o b^o motus

ad quantitate ad gnta^o ut dicitur
Est g^o videtur designat^o de
de materia eius, ubi ponit aliqua
dicta, primū est q^o augmentatō est
duplex, qued^o est p^oris dicta. q^o
dam est large dicta. Augmentatio
p^oris dicta est quādo alimentum
virtute caloris naturalis cōverti
tur in substantiā aliti & facit unū
cū eo uidead hoc q^o sit augmēta
tio p^oris dicta tria requirūt. 1°
q^o fiat alimēto adueniēte & p^o hoc
differt a rarefactōne. 2° q^o ex
alio & alimēto fiat unū & per h^o
differt ab accretio lapidū. 3° q^o
q^olib^o pars alicui sit adicta. & p^o hoc
differt a reb^o i^o aiatia, nā si i^o ignis
magis apponēret de cōbustibili
bus dicit q^o ibi est augmētatio. s^o
tamē ibi nō est augmētatio p^oris
dicta q^o quilibet pars alicui non
ē aucta. Simil^o ex parte aliti duo
requirūt, scilicet q^o possit alimētū
conuertēre in sui naturā. 2° requiri
tur q^o habeat poros & cōtas in q^o
bus tale alimētū possit recipi ne
duo corpora essent in eode^o loco
Similiter ex parte alimēti duo re
quirūt, scilicet q^o sit in potētia
ad formā aliti. 2° q^o cito possit di
geri. Sed augmētatio large sūpta
est quādo additur alteri & nō cō
uenitur in naturā ipsius nec facit
idem numero cū eo sicut patet in
aliquo lapide uel in igne quia si i
igne apponā cōbustibilia nō est

idem in numero sed est ibi alius
ignis de nouo generatus & rōrū
tur etiā in augmētatione q^o aliter
& hoc est ipm alitum ex quo alit
& alius & hoc est illud p^oris ipm
alitum. 2° dictū ē per quem
modū fit ipm alitū. nō ubi ē sciē
dum q^o ē una opinio alicuius que
dicit q^o augmētū habet fieri per
aliquā ita q^o alitum illud recipit
primo in stomacho & ibi decoctū
& diuidit ita q^o pars grossior emic
tunt extra partem inferiorem &
alia pars subtilis digeritur & cu^o
bene est digesta & decocta in epa
te cōuertitur in sanguinem q^o au
tem in rubedine epatis quoniam
est ruber ita q^o pars grossior ua
dit ad urinam quoniam ē colata
sicut alitū sanguinis, sed p^o sub
tilis uadit ad cor. & iterum ibi di
geritur ita q^o pars grossior uadit
ad trasa semaria & ex illo fit ge
neratio sed pars magis subtilis p^o
quasdam uenas p^ocedētes a cor
de per quaslibet partem corpo
ris sunt quedam ramusculi uena
rum per quos tale alitum recipit
in qualibet parte animalis & sic p^o
illud augmentum in animali cōt^o
& bona est opinio. Est tamen
alia opinio alicuius qui dicit q^o
illud alimentum bene decoctum
& digestum in stomacho uadit p^o
quasdam uenas ad cōs p^oris corpis
& postea i^o p^oris ipm aialia recipit

9

Et tamē pot^o fieri pleni quō
dam humore humidō & adueniē
te illo alimēto quod est corpus so
lidum iste humor humidus melā
colicus uel quidā alter extra par
tem illa^o emittitur p^o poros & de
de illo uel generat^o uermes uel pi
li & sic alie superfluitates uel alic
talis humor adueniēte alimēto cō
dēpatur & in parte^o aliam cedit
uel corrūp^o & sic pars illa gros
satur & quātū realiter alimētū &
intēditur & sic augmentū in aialia
bus catur. & hec opinio est quasi
eadem cum opinione alic^o. Sed
cōtra ista^o opinionē arguit cōmē
tator & dicit q^o si p^o poros tale aug
mentum catur tūc totum cor^o
esset porosum sine quolibet parte
sed hoc est falsū g^o uiderit q^o
hec opinio nō sit terta. Soluit ipē
cōmentator & dicit q^o aliquid pōt
esse porosū dupliciter. Vno^o
uel in actu uel in potētia. & dicit
q^o licet totum corpus nō sit in actu
porosū tamē in potētia totū cor
pus & quilibet pars eius est porosa
Hoc p^omissio uidead est quō
ad quantitate sit motus, ubi sunt
aliqua intelligēda. Primo q^o quan
titas potest sumi dupliciter. Vno
modo p^ose & absolute ut abstrahit
ab omni posteriori parte ab omni
qualitate sensibili & per h^o a ma
teria sensibili in quātū sensibilia
est. Alio^o in quātū concēnia sub

178

stantiā naturalē & est terminus
corporis naturalis. p^omo^o p^onet
ad cōsideratō^o ma^o & ut sic abstra
hit a motū & a materia sensibili &
ut sic in ea non est cōtrarietas in
quantitate etiam cōtinua non est
mīnimum nec in quantitate discreta
maximū. 3° in quantitate est cō
trarietas unde i^o utroq^o cōposito
naturaliter materia & forma sub
stantiali transmutabili est ponere
maximū & minimū & mediū
habens ut utq^o p^o ab uno in alie
rūm potest fieri motus. 2° est
intelligēdū q^o ad quantitate sit
p^oliciter nō est motus p^ose ita q^o
motus p^ose terminetur ad qua
ntitatem cum in omni mobili suppo
natur quantitas quoniam omnē q^o
est mobile est diuisibile sed i^o mo
tū ad quantitatem scilicet ad aug
mentatōnem uel diminutōnem mo
tus & transmutatō attenditur pe
nes quantitatem & terminatur ad
quantitatem & tamen aliū & aliū
gradū illius generis unde uel ē
a quantitate p^ose ad mīn^o p^ose
uel ecō^o si ex mīn^o albo sit magis al
bū ē motus p^ose albedinē & nō albedo
ntā^o i^o p^o me^o & simē. Ex p^odictis
p^o ista^o cōt^o q^o ad q^o ē motus
p^o p^o alitū p^o addi p^o sim & sic
cassine nota q^o ipm nouit exce
des & sicce^o g^o motus ad q^o ē
ē possibilis cōtra patet hoc non est
nili p^o quantitate alic^o pat^o ad sensū.

His dicitur. **F** ad rōem p̄cipu-
 les. Ad p̄mā dico q̄ licet in p̄p̄ri-
 tate absolute supra ut p̄p̄rietas
 a qualitate sensibili nō sit, p̄p̄rie-
 tas tamē ut determinat sibi materia
 sensibile ē quodā mō contrarietas.
 licet hęc nō sit p̄p̄rie contrarietas.
 intelligēduz etiā q̄ quantitas sus-
 cipit magis extēsiue & sufficit ad
 hoc q̄ sit terminus motus. Ad
 2^m nego ans. Ad 3^m p̄b̄tōz di-
 co q̄ augmētatio fit adueniente mā-
 cū quantitate & cū dicit q̄ dīe q̄ti-
 tates eēt sūp̄ dico q̄ nō quia una
 iuxta p̄p̄rietas alteri & postea materia
 cū suis dimētiōibus & de mīatōi-
 b̄ sit sub forma alia & postea sit
 extensio quedā & maioratio q̄ dīe
 In alimēto. uide nō fit maioratio rōe
 materie sensibilibis absolute cū sit
 indiuisibilis sed rōe quantitatis p̄-
 existētis & forme existētis & uir-
 tute agentis & illis q̄ est cū cōter-
 rēdi alimētum in rēm aliam.

Ad secūda p̄batōnem dico q̄
 fit ueniente alimēto & corrūpit
 forma alimēti quādo dicit q̄ ista
 bene sunt q̄ sit corrūptō forme
 alimēti & ex cōtri q̄z fiat augmē-
 tatio rei alie & generatio noue p̄-
 ris corporis. Ad tertiū dico q̄
 non debet denegari recipiēs a na-
 tura recepti quocūq̄ & qualiter
 cūq̄ unde in hac p̄p̄one nō uide-
 tur magis estimatō nec si negare

rōe dicitur mōlū. Ad quārtū
 nego mōlū & cūm p̄bat. aut
 recipiēs in pleno aut in nactio.
 dico q̄ in pleno sūz i poris q̄ sunt
 cōp̄p̄ta plena quodam humore
 humido & cūz dicit q̄ duo corpa
 z dico q̄ non quia iste humor ad-
 ueniente alimēto cōdensat uel
 corrūpitur uel in partem p̄p̄ia
 tendit & unūz sit cum ipā. Ad
 quītu dico q̄ ubi scēdū ē q̄ du-
 plices sunt partes quōniā quedā
 sunt corpa que differūt sp̄e sicut
 manus & pede & a capite & sic de
 aliis. Aliis sunt que differunt nū-
 mero solum ut una pars corporis ab
 alia parte. Per hoc ad formam
 cūm dicit q̄ anīmal in duplo aug-
 mentatur. dico q̄ uerum est q̄
 liber pars in specie sed non in nu-
 mero. Ad sextū dico q̄ nō dī-
 dicitur in decisiōe partū quo-
 niam uō transit alimētum per p̄-
 tes sed per uenā mīatōis ad oīs
 partes corporis & recipitur in ple-
 no sicut uisum est. Ad septū
 dico q̄ nō dicitur q̄ augmētum
 nō differt a generatione dicit
 q̄ dīp̄lex est generatō quedam
 simplex quādo generatur totū
 animal uel p̄ncipiā a aliis. Alia ē
 p̄ncipiā q̄ quādo generat
 aliqua minima pars corporis &
 id q̄ augmētūz nō dīr a ḡn̄atōe
 sūp̄p̄t & sic terminat q̄stio.

VERITVR VT

rela sit p se sio mot?
 Et ui q̄ licet illud q̄
 p se suscipit magis et
 min9 ep se sio mot9 s3 rela e h9
 pbat a9 qm suscipere magis ex
 minus hoc nō ē nisi itēdi et remie
 ti heca lē sunt quidem motus. p
 bat b 2 qm suppono q̄ duo sunt
 silēs in albe e ex q̄ unus sit albiōr
 alio suppo igit q̄ remittat talis
 albedo i albiōrē ex h9 leq 2 q̄ fiat
 sūp̄ior q̄ pri9 fuerit albi et p 9m
 sūp̄tudo itēditur p se qz nō itēdi
 ad itētiōē sūp̄tuti cū sūdamētū
 r̄mittat g9 ista itētiō est per se in
 sūp̄tudinē g9 z. Itē rō p̄h̄i p̄ quā
 p̄b̄ q̄ ad relatiōz nō sit mot9 est
 ista qm ipossibi e q̄ aliquid alicui9
 ḡn̄is ad qd ē motus reperiat in
 aliq9 de nouo sicut eius mūroē nā
 nulla mutatio scā i ma factus sū
 alii silis ex ista rōe formō uihā
 unā rōe3 per oppositū oīs res ad
 ueniēs alicui nouis q̄ trāsmūf in
 aduētū h9 ē p se tūnus motus hoc
 p3 p o m ad istā rōem p̄h̄i s3 rela e
 aduēte sūto sūdamētū per se trā
 sumatur g9 z. p̄bat b9. oē illud
 qd se habet nōncalif q̄ prius ne-
 cessario tūsumf p3 6 h9 sed sūda-
 mētū aduēte relatione se h3 nūc
 aliter q̄ prius qm prius ego non
 erā tibi silis mō sū silis g9 z ad
 oppo m eay ex rō sua adducta ē.
 Rn ubi sic pcedā mutā primo

dūū preābulū . 2° ponā aliquas
 cōdō^o ex q̄b3 patet p̄p̄osutum
 p̄m preābulū ē istud q̄ drā ē i
 actiōē et mutatiōem et motum
 qm mutatio et motus continet
 duos terminos a quo uiz et ad quē
 qz oīs mutatio ē ab oppo^o in op-
 po^o quoniam omnis mutatio est
 a quodam i quodā uel hoc i hoc
 uel a subiecto i subiectū sicut mo-
 tus uel a non subiecto i subiectum
 sicut gnā uel est ex subiecto i nō
 subie tum sicut corrup^o actio autē
 per se non cōr̄n̄t nisi tantum ter-
 minū ad quē nō t̄m a quo nisi per
 accidens in quantum concurerit
 cū mutatiōe q̄ cōcernit duos ter-
 tios q̄ aut est p se potest ab solui
 ab eo q̄ ē per ac^o et sic potest actio
 rēp̄iri sine mutatiōe et motu. s3
 s̄m atignitūm 6° de trinitate ca^o
 p̄ splendor ignis q̄ ignis ab igne
 et q̄ diffūsiō ē cōcōmūus uel co-
 eū^o igni si ignis eēt cōcōmūus. s3 g^o
 sic eēt splendor ignis eēt per se r̄
 actiōis ignis ab et̄rno & tū nō erit
 tū mutatiōis nec per se nec per
 accidens qm nō trāsm̄eris de non
 eō ad eē sūp̄t cōditiōes sūp̄ in esse
 nisi uerificet p̄o dū^o signis nāc^o
 sicut q̄ dā doctor uerificat qd tū
 sine i p̄cedētib3 i p̄batū. sūp̄ est
 aliud ex^m augustinio de trinitate
 ca^o 3° si pes eēt ab et̄no in puluē
 sp̄ eius eēt ueligiū qd qd ē cau-
 sētū a pede. si igit sic eēt ueligiū

est per se fieri accois & non est per
se mutatio in p accois qm cu muo
fit de op^o i op^m tuc puluis est
sub utroq; oppositor; qd e iposs^e
et ita ois for^e est coena suo tub^o
realis disti^o ab ipso. e per se fieri acci
ois no e per se fieri mutio qm s^o
sif e sub utroq; oppositor; qd pbo
e ipossib^e qm i ista gna^o gna^o
omnia accois nalia. s. q^oitas q^oitas
nalis qm subiectu nuq^e e p aliquo
istat sine accois nali^o in illo g^o
instari gna^o gna^o quantitas e alia
a gnacione sbe quia quantitas e ac
tidens absolutu realis distinquu
a suba & tñ muo ad quantitate no e
p se a alia mutio ad suba p batio
qz cu ois mutatio fit ab opposito
i oppositu & subiectu i eod^e ista
no possit transire de oppposito in op
positu quonia tuc e s^o sub utroq;
oppositoy. g^o muo e per se tñ ad
substacia & p accois ad quantitate
& tñ actio e per se ad utruq; ergo
aliqud p se pot^e e terminu gna^o l^o
no sit per se terminu mutiois h^o
e itaio phi^o mera^e loquens de ac
tione sic ait. cia aut q^o fit ab aliq^o
fiut ex aliquo & ex h^o aliud. dico
z^m q^o lib^o categori^o dicit ei hic
aut. q^o aut. aut. quale. aut. qn. aut. ex
q^o fit moy^o ei^o aut ex quo eoy^o q^o
a na sunt ecce q^o phi^o mai^o dicit q^o
facio no cernit nisi tria scz a quo
ut. s. q^o est agens & ex aliquo qd e
ma^o q^o ipse exponit q^o dicim^o ma^o

& h^o aliud q^o e tñ ad quē & no pda
pluā g^o de rōe accois no e bre ter
minu a quo s^o terminu ad quē.
h^o prem^o de s^o po^o aliq^o s^o oēs
pma^o s^o e ista q^o res. cu^o pñi
e p se fieri accionis disti^o ab actioe
alteris pñi exceptis aut e actioe &
passione. pbat sic. illud q^o no inclu
dit in termino pmo alicui^o actiois
formali^o & eent^o e p sale idēpti^o
no accipit eē imediare uirtute ei^o
accionis. p^o qm uirt^o e^o cu^o actiois
no itēdit se ultra terminu psum
& idēsum i ipso eent^o p^o realem
ydeptitate: sed res unius pñi no
cludit i re alteri^o pñi eent^o qm
pñi sit eent^o disti^o. nec real^o
p realē idēptitate qm tuc unum
no pot^e eē sine alio realiter. cu idē
non possit real^o eē sine seipso g^o
res unius pñi no accipit esse per
actionem terminatam ad rem alte
ritus pñi ergo quodlibet pñi
tum accipit esse per propriam ac
tionem acceptā q^o non e termin^o us
actiois quia tunc esset processus
in infinitum. forte dices quod
res unius predi^o includitur in
re alterius predi^o uirtualiter
ad hoc autem quod est terminu
actionis secundarius accipiat esse
uirtute actionis primi termini su
ficit hoc quod includatur in pmo
termino uirtualiter. contra gli
bet effectus includitur uirtualit^o
in sua causa & tamen effectus no

9
accipit ad pduc^o passua q^o pduc
cit sua ac^o qm tuc cessaret ois ac^o
cē z^o g^o ad hoc q^o aliquid pduc^o
p actioe alteri^o termini no sufficit
q^o idudat uirtualit^o i eo. Sif crea
tura icludat uirtualit^o in ubo & tñ
creatura no accipit eē p pductio
nem ubi diuini s^o p pduc^o p pā
qm aliter fuisset producta ab eter
no. Similit^o ubi man^o uirtualit^o e
i pre & tñ uerbu accipit eē p pro
ductione propā per qua non acci
pit eē pater g^o ad hoc q^o terminus
sarius accipit eē per actione pmi
termini non sufficit q^o icludatur
i ipso uirtualiter. Item ad pñ
cipale oē q^o accipit eē de nouo per
actionem imediate terminatā ad
ipsum. qm per actione terminatā
solū imediate non accipit eē nisi
imediate s^o re^o e^o lib^o predic^o mēti
eē accipit de nouo. g^o p alia actioe
ime^o e^o tiatā ad ipsā. s^o actio imedi
ate tiatā ad unū pñi no pot^e ime^o
tiari ad aliud. qm eadē actio litatā
non pot^e fieri in ime^o ad terminos
realit^o diuersos g^o o^o q^o tñ z^o ri^o
actiois disti^o realit^o p o^o tio illius
actiois no accipiat eē imediate p
actionem primi termini sed per
propriam actionem. Item hoc
probo specialiter de relatione sic
. Si relatio acciperet esse aut hoc
esset per actionem absolutam aut
hoc esset per actionem fundamenti
aut per actionem termini no per

180
actionem termini tñ qm actio q^o
non attingit subiectum alicuius
formenon attingit illā formā sed
actio tñi cu sit subiectiue in ipso
tio no attingit subiectu rlois op
posite. g^o no attingit rlois oppo
tā eē qm actio e^o cu^o agētis litari
p cēnit certā disti^o agentis ad ef
fectu cu no possit ager^o disti^o i i
nit^o s^o unū corrl^o tñ no p cēnit cer
tā disti^o alteri^o corrl^o tñ g^o no acci
pier eē p pduc^o ip^o nec p pduc
tio^o fūda^o. Tū p^o qm relatio
accipit eē de nouo post gna^o fū
damēti. Tū eē qm for^o cōtrarie
no accipiūt eē p eadē ac^o nūo s^o
idē fū^o refer^o ad diūos tinos cō
trariis respectib^o sicut eadē q^o t^o
q^o e maior respēi unius & minor
respēi alterius q^o sūt duo respec
tus cōtrarii. g^o rel^o no accipit esse
ime^o per actione fū^o nec tñi s^o
p pā actione. z^o p pō e ista q^o
nihil est per se terminus mutatio
nis nisi tñ substacia quantitas &
qualitas. & ubi. & hic loquēdo de
mutatione naturali. Hec autem
pclusio sic pbat^o illud qd po^o
extremis ponitur in eodem in
stati cum eis non accipit esse per
se per mutationem. sed solum p
accidens. probatur. quia omnis
mutatio est de opposito in oppo
situm: sed extrema alicuius for^o
non possunt transire in eodē istā
ū de op^o i op^m qm sif eent^o sub
32

utrisq; oppositor. g^o qd qd acci-
pit eē i eodē istāri cū extre^o dist-
inctis ab eis nō p se & p per^o mū-
tiois s; rela^o de gñe relōis poif in
eodē istā^o i q^o ponūf abo extre^o
g^o ū. Confirmat qm̄ illud qd
nō hēt p^o ū op^m nō hēt p pā mū-
tioē; cū ois mū^o sit de op^o in op^m
s; illud qd po^o alio po^o & tollit a^o
sublatō nō hēt p p^m op^m i i^o sub-
iecto qm̄ tūc idē subiectū sub eo
dem istāri eēt sub utroz op^o s; s;
po^o extre^o utra; rela^o po^o g^o nō ē
p se tūc alic^o mūoīs s; tūc p acci-
dē pōt itelli^o de q^o; a^o for^o s; cō-
p dicit a^o p^omo sic cōtra p mā dēlu-
sionē quiquit ē p se tūc acciōis r-
ferf p se ad agens sic p dūctū ad
p dūctōis s; rlatio nō rferf ad cāz
p modū p dūcti ad p dūctōis quo-
nia; tūc rela^o eēt subiectū alteri^o
r lōis p q̄ referf ad p dūctōis & il^o
eēt subiectū alicui^o relōis alteri^o
& sic eēt abire i infinitū q̄ ē icōne i
ens. Cōtra s^o dēclūsiōē; ar^o sic
ois acciō noua est mū^o qm̄ mūri ē
ali^o se brī nūc q̄ p us s; r lō pōt ac-
qri de nouo nō acq sūto sūdamen-
to de nouo sed solū acq sūto tūc
denouo g^o talis acq sūto noua re-
lationis erit noua mūtio qz noua
acciō ē nō amūta^o g^o ad relatiōē;
est p se mutatio noua alia a muta-
tione fundamēti. Item genera-
tio s; quid ē mūtio s; quit sic ge-
nera^o sim^o ē mūtio sim^o s; oē illud

quod p se ē tūc acciōis ē p se tū-
nus gñā^o & gñā^o s; quid tūc ad
aliquod p rē qm̄ ad q̄libet p rē
p se & ē acciō g^o ad quodlib; p rē
ē p se mūtio & non tūc p accidens
Respondeo ad p^m dico qd du-
plex ē relatio qdā effectus ad cau-
sā siue p dūcti ad producens & if-
ta proprie nō referf ad producens
s; rō rformā^o p dūctū ad p dūctōis
Quedā uero ē relatio altera ab illa
sicut ē relatio similitudinis & eq-
litaris & sic de multis aliis & ista
non referf ad p dūctōis nisi me^o
p^o rlatiōē & talis relatio ē subiec-
tū p me relatiōis & referf per istā
& in prima relatione est status &
sic non sequitur processus in infi-
nitum & sic concedo qd relatio tūc
nis relationis fundatur super re-
lationem alterius relationis & sic
non sequitur processus in infini-
tum sicut nec sequatur in aliis ac-
cidentibus. Cum ergo dicitur o-
nis forma que per se est termin^o
actionis uel referatur ad agens de-
nominatiue sicut subiectū relati-
ōis uel referatur ad agens essenti-
aliter & quidditatiue sicut ista re-
latio p dūcti ad p dūctōis referf
ad p dūctōis essentiale & quiddi-
tatiue non autem sim^o & denomi-
natiue s; alie rlatiōes ab ista re-
ferūf ad agēs mā^o & denoiā^o nō
tūc eēt^o & qd ubiq; aut ē sub-
iectū aliquod tale denominatiue

9
propter aliquod ei quod est tale
essentialiter ē status illo qd ē tale
essentialiter Ad s^o dico qd eomo^o
quo ē acciō noua eomodo est mu-
tatio noua si p se si p ac^o p ac^o
acq sūto relatiōis noua si ē noua
acq sūto ē sūdamēti siue p p acq
sūto nō tūc nouā ē noua nō per se
s; per accidens iō ē mutatio per
accidens p p mū^o tūc oppo^o qm̄
si tūc fūit coētus sū^o r lō eēt
coēna utriq; qd aut nō sit coēna u-
triq; hoc ē p acciōis qm̄ i pā extre^o
q̄ nō sūt coēna ad iūcē & sic ab ali-
o h; aliud qd sit tūc acciōis & ab a-
lio qd sit tūc noue acciōis qm̄ qd sit
tūc acciōis d^o hoc h; qm̄ est ens
distinctum qd aut sit terminus no-
ue actionis hoc h; ex extrinseco
qm̄ alia causa sua ē noua & ita qd
relatio sit noua hoc nō hēt p se ex
natura sua qm̄ tūc esset per se
terminus mutationis sed hoc hēt
ex alia causa noua ideo ē termin^o
mutationis per accidens tantū.
Ad aliud dico qd generatio s; quid
poteft sumi dupliciter. p̄ iquātū
mutatio & sic ē solum in quatuor
predicamentis p se lic; i quolibet
alio sit per accidens solū ut sim^o ē
product^o rei ut distiguif contra
mūtionē rei p p rē dē; & sic con-
cedo qd ē per se i quolib; p rē ex-
cepto p rē acciōis. Hiis ubi r nō
deo ad rationes p rē principales: Ad p
mā concedo maior ē Ad b^o dico qd

181
Relatio per se nō suscipit magis &
minus: hoc est per ac^o & p aliud
puta p intentionē sūdamēti p per
remissionē ita qd relatio iten dicitur
aliquā ad intentionē sūdamēti sicut
arguebat^o Aliquā ei remittit^o ad re-
missionē sū^o utputa qd duo sine
essēt^o albi itē dāf albedo i uno ec^o
q̄ facti sūt mī^o silēs pōt ēt itē dī p
remittit^o ad intentionem p remissio-
nem alicuius extremi Ad s^o r nō
deo ubi pono talem propositionē
qd sūdamētū cui nouif aduenit
relatio necessario mutat^o i aduētū
& qd adducit^o ab ay qd sine mūtio^o
sūdamēti ipsū sūdamētū factū
ē simile alteri dico qd mūri: est dū-
placiter Vno^o ad se. Alio^o ad al-
trū primo^o ē i ab^o s^o i respecti-
uis. Et p^omo itendit ay qd rela-
tionem nō ē mū^o i subiecto p fun-
damēto ū.

VERITVR Vtrū

nbi sit p se tūc mor^o

lō^o Et ubi qd non qm̄

nō suscipit mai^o ne; min^o per au-
torē lex p rē p rē nec ē in ipso
r ratiōis qm̄ ab uno ubi ad ali-
ud nō ē max^o distō^o saltē i qd cū qd
g^o ū: Itē loc^o ē p se tūc mor^o loca-
lis. g^o nō ubi mā p; qm̄ un^o mo-
tus gñe ē ad unū tūc gñe. 2° h^o
mō locū & ubi drūt gñe: probaf
a nō qm̄ motus capit denomiā^o
a tūc 2° h^o motus aut localis di-
a lo^o. Tūc qz drē motus localis

sūt drē loci pura sursū & deorsū
g^o &. Item nulla forma acquisita
ipartibiliter & idididit ē p se tino
morus p^o qm motus ē acquisitio
partis p^o partē 6° h^o ad ididitile
nō ē motus sed ubi acqris iparti
biliter & rotū sū & similiter deper
dit totū sū. p^o qz illud deperdit
totū sū qz^m se totū ē imobilis in
tuo istāti & nūq̄ ē p^o imot^o
nec z^m se totū nec z^m aliq̄ partē
eius. s^o ubi ē h^o. p^o qz in motu lo
cali mobile in uno istāti hēt aliq̄
ubi & nūq̄ p^o ea hēt aliq̄ partē
e^o ipsū ubi p^o nō. Si dicat q^o sic hēt
tur ppositū qm uidelicet ubi dep
dit totū sū & p^o nō acqris totū
sū. Et si dicat q^o non sit una pars
ipsius ubi quā dicatis q^o hēt mobi
le in alio istāti aut erit in eadē parte
mobilis in qua pmo erat in istātia.
Si dicatur q^o sit in eadē tūc pars
q^o est qm hēt tūc idē ubi & tūc cro
tū mo^o lō^o p^o q^o escē^o q^o ē ipol^o g^o
. Si dicat q^o sit in a^o pte q^o prius ē
tūc migrabit de parte in partē &
de subiecto in subiectū q^o ē ipossi
bile qz accidens nō trāsīt de sub
iecto in subiectū. Cōfirmatur
qm si aliqd moueat ab uno ubi in
aliud quero an maneat p^o ubi
aut nō. Si maneat in quiete & mobi
le recedit migrabit de subiecto in
subiectū. Si nō maneat nihil ergo
corrūptur tūc deferat cum mobi
li. Non primum ut uidetur quō

ntiam ex quo causatur ex cō
scriptione loci & locū manet in mo
bili uidet g^o q^o ubi manet. Si
deferat cū mobili tūc ad illud u^o
nō est motus qz motus est spec
tus nō habenti ubi aut in princip^o
habet. Item ubi ē circūscriptio
copris locantis & s^o circūscriptio
ista cōsistit in idididitile ita q^o quo
cūq^o additō uariato uariat ista
circūscriptio g^o idididitile acq
tur nō g^o p^o motū. Item si ad
ubi ē motus ille motus ē in tē
pore. sed in quolibet tempore sūt
infinita instancia in actu & in quoli
bet instanti ē mobile motū in aliq^o
sibi adēto in actu. ex quo seq^o s^o
motus ad ubi ē possibilis q^o infi
nita ubi in actu essent iam p^o ranti
ta sed infinita ē actu p^o fectē p^o rāti
iplicat contradictionem g^o illud ex
quo seq^o q^o sit motus ē ad ubi
Dicendū q^o istans in oī tēpore est
in potētia solū & eodē mutatur
ē in motu p^o p^o q^o d^o q^o mobile
dū cōtinuē mouet nō ē in ubi nisi
in potētia. Contra q^o s^o instans
in tēpore & in actu actualitate prin
cipalitate tūc distinguitur cōtra p^o
reritū & futurū s^o nō habeat actū
separatū. sed in quolibet istāti tem
poris mēsurāris motū alie^o ad u^o
mobile ē actu actualitate p^o fectē
in ubi signato g^o si motus ad ubi
esse possibilis sequitur q^o mobile
fuit actu fundatū in infinitis u^o

9
& q^o infinita actu sint p^o fectē
dū ē fallū & cōtra p^o h^o g^o &
Item si motus ad ubi ē possi^o
sequeretur q^o mobili ex tūc uelo^o
in principio magnitudinis & mobi
li tardo in signo medietatis spaciū
temporis ipsū incipit ubi sū mo
ueri q^o nullā partē magnitudinis
p^o rātibit mobile tardius anteq^o at
tingat a uelociori rāta p^o rē uelo
citas excedēs ex parte uelocioris
dū ē fallū & iplicans contradictionē
g^o & a^o nō. fallitas & sequētis p^o Nā
illud in cludū contradictionē q^o mobi^o
uelox sū incipiat moueri cū tardo
& q^o attingat mobile tardius p^o mo
tū atēq^o exeat ubi in quo incipit mo
ueri. nā p^o rāti. Nam si mobile tar
dius in aliq^o p^o rātibit spacio anteq^o
mobile ueloci^o aduenit ad ubi a
quo mobile tardius incipit moueri
illa pars q^o tūc cū modica ē aliquo^o
respectū spaciū iter cepti iter mo
bile uelocius in principio motus &
tardius sic q^o sit in decupla p^o rti
one se h^o nō uolo q^o mobile ueloci^o
excedat in uelocitate mobile tardius
in xx^o p^o rtiōne. g^o in tēpore in q^o
mobile tardius p^o rātibit q^o partē
spaciū iter cepti inter terminū a
quo incipit moueri mobile ueloci
us & mobile tardius mobile uelo
cius ulterius p^o rātibit de spacio
ultra tardius p^o rātibit parres
spaciū equales spacio q^o mobile
tardius ponit p^o rātibit ex quo se^o

182
q^o mobile tardius nō tūc potest p^o
transire de spacio q^o tūc datū ē anq^o
mobile uelocius eueat ad ubi in
quo mobile tardius incipit moueri
Item ar^o p^o rōes zenonis quas
ponit phīs 6° huius & acci^o solū
dūas. Prima ē ista q^o omne q^o mo
uet p^o aliqd spaciū prius p^o rātibit
mediū q^o attingit finē sed istud me
diū ē idididitile in duo media eq^o li
g^o p^o rātibit mediū illius me
diū q^o attingat finē eodē ad z^o ar
guā de medio illius mediū in infinitū
cū rōnū sit diuisibile in infinitū
sed p^o rātibit in finitas magnitudi^o
ē ipossibile in actu g^o ipossibile ē mo
ueri ad ubi z^o ratio zenonis est
hec si motus ad ubi ē ueloci^o
nūq̄ attingit tardissimū p^o rāti
pono q^o mobile uelocius excedat
in decuplo mobile tardius in ueloci
tate cū hoc pono q^o uelocius sū in
cipit moueri a principio magni^o
a. b. c. & mobile tardius a me^o. f.
ab ipō. b. Tūc arg^o sic anq^o mobi
le uelocius aduētū sit ad .b. mo^o
tardius aliquid p^o rātibit de spacio
extra .b. q^o p^o rātibit qz si adhuc mo^o
tardius sit in .b. g^o fuit in .b. p^o rāti
p^o rātibit p^o rāti mo^o uelocitas mouebat
de .a. in .b. g^o in toto illo tempore q^o
escebat & p^o rāti nō sū incipiūt mo
ueri tūc accipio tūc illū in quo ē
mobile tardius uel ad quē ē motū
mo^o tardius qm mobile uelox est
in .b. & uocet iste rōn^o .c. tunc sicut
3°

prids argto anqūa mobi^e d'elox
a uerū sit ad. c. p' mobile tardum
trālibit aliquid ultra. c. p' nihil. Si
nihil g^o i' toto tēporē i' quo mobi^e
uelox mouebat. a. b. in. c. mobile
tardū quā i' u. i. c. & tūc sic nō mo
uebat. sed suppositū erat q' d'it^r
moueret g^o necessario transitit
aliquid ultra. c. tūc sic iste tūc d'
& sic sicut p'us arguā & p'cedā in i'
sinitū: In oppositū ē a' qui ponit
motū eē ad ubi & motū locale eē
possibile. Respondeo ubi i' m'it
tā aliq' p'abula. 2° dicā ad q'ōnem
Primū p'abulū ē q' cū oīs motū
sit a cōtra^o in cōtrariū & ad ubi sit
motū. Iō ubi ē aliq'lis d'raritas
nō s' se sed in cōparatione ad aliq'd
extrinsecū uñ aliq' i' d'istātia acci
pi' in cōparatione ad motū graui
um & leuiū cuius tūc sūt cōtrariū
orbis lūe & centrū. Aliq' accipi'
illa d'raritas p'ēs appetitū mo'^o
pura ut si aliquis itēdat ire ad do
mū & ubi q'elcat ubi illud quā i' e'
maxime distat ab ubi i' quo i'cipit
& hoc dico in cōparatione ad appe
titū mouētis nec aliter i' ubi ē mo
tus nec cōtrarietas. 2^m p'abulū
ē istud quid ē intelligēdū p' ubi d'^o
q' ut cōter dicit q' ubi ē circūscri
ptio corporis loca a circūscrip
tione loci p'cedens p' illā circūscri
ptionē possumus intelligere etia
Vno^o ipsā circūscriptionē actiū
loci q' tūc intelligere actiue a loco

p'cedere Alio^o possumus intelligē
p' ipsā circūscriptionē ut passine
& tūc ē act^o corporis circūscripti
Ter^o d'io^o possumus intelligere per
istā circūscriptionē q'dā eē relic^m
i' cor^o a lo^o circūdāte. nec ut est ac
tus effec^o p'cedens a loco nec ut
ē passio locati. sed ut ē quidē act^o
i'herens mobili capiens diūsitā
d'istātia a loco circūdante locatū
nō tūc d'istātia ut ē effec^o ab illo
& sic ē gen^o. Ter^o ciū p'abulū est q'
tūc motū localē ē duplex quidem
i' r' i' se cō qui tūc acquiri' mobili
tūc subiecto & aliis tūc extrinsec^o
& ille ē ipē loc^o: tūc eī nō acquiri'
mobili nisi sic mētura extrinsec^o lo
cus eī ē i' locatē nō i' locatō tūc ipse
motū denotā a loco cōter enī tūc
cam^o istū motū motū localem &
tūc cā ē qz loc^o ē nobis nociō q'
sit ubi alia cā ē qz loc^o est tūc d'ic
cor^o locatō aduē^o sic si eē for^o
sibi i'herens. Hiis tūc p' d'
as p'posiciones. p'ma ē ista q' ipm
ū^o formalit' sūptū acquiri' i' istā
h^o p'bat sic illud q'd ē aliud & ali
ud i' a^o & i' a^o istā d'epd' totū sit
acquiri' i' istā. sed ubi est h^o g^o &
h^o p'bat p' q'dā tōnē sūptū ad
d'icā qm si mobile i' d'ub^o istā
bus ē i' eodē ubi salte^o p'tē g^o p'
tē qui ē tūc a' s^o hui^o p'ōt i' quo
libet in instanti est in alio & in alio
spacio sibi equali. ubi sciendū
quod ipsum ubi quod ipsum ubi

4
acquiri in instanti pōt intelligi dupl^o
Vno^o q' eius acq' sitio & eius uia
acq' sitio q' ē motus sit i' instanti &
hoc ē fallū. qz motus ē i' tempore
Alio^o qz ipm ubi acquiri' i' instanti
hoc ē q' acq' sitio ē sit i' instanti & isto
modo ipm ubi acquiri' i' instanti Vbi
sciendū est q' aliter ē i' mobili locali
& aliter i' aliis motibus qm in aliis
motibus tūc acquiri' q' tūc ad
suum eē for' male partibiliter qm
tēminis hēt partem & partem i'
acq' sitio eē cuiuslibet partis sit i' in
stanti. In motu aut locali i' tūc
extrinsecus acquiri' partibiliter
s. locus. tūc intrinsecus motus loca
lis. s. ipm ubi cū no sit nisi respec
tus quidē extrinsecus adueniens
causatus a loci circūscriptione ac
tūc i' uariā ad uariationē ipsi^o
loci cū igi' mobile in quolib; istā
ti sit i' alio & i' alio loco sic q' nō sit
dare istā i' quo mobile nec aliq'
pars mobilis sit i' eodē loco sicut
prius. Aliter quā i' ceteris i' tēpore
intermedio Igi' sequitur q' sicut in
quolib; istā locū ē ali' & ali' ita
i' quolib; istā sit aliud & aliud u'
p' eo igi' q' acq' sitio ipm ubi &
eius uia acq' sitio p' tūc motus ē i'
tempore i' acq' sitio eē ipm sit i'
instanti: hoc nō obstāte pōt eē tūc
motus. Sed ē d'ubitatio qm nō
uidet differre motus a mūtione
qm p' tēminis motus acquiri' in
instanti licet eius uia sit in tempore

183
ideo ego dicam de generatione q'
nā eius uia acq' sitio forme sub
stācialis ē i' tempore eius an intro
ductio & acq' sitio eē ē istā d'ic'
q' q' tūc ad hoc nō ē d'ra. sed quā
ad hoc qz motus est a subiecto in
subiectū. Mutatio ē a nō subiecto
i' subiectū ut generatio p' a subiec^o
i' nō subiectū ut corruptio. p' cū
pōt attēdi d'ra saltem q' tūc ad aliq'^o
tūc motus qm imotu acquiri'
aliquid partibiliter de forma aut
substāciali nō sic ē salte^o s' p' d' in
ōni motu hoc ē s' p' q' tūc ad aliq' ē
tūc extrinsecū q'd dico p'pter
motū locale cuius tūc extrinsec^o
i' locus qui acquiri' p' tūc i' e'
tūc intrinsec^o. s. ipm ubi acquiri' in
partibiliter. In aliis aut motibus
quolib; tūc acquiri' partibiliter
est ē d'ra qm in mūtione p' tūc q'
forma substācialis deb; generari
p' corrūpi' q' r' alteratio p'cedēs
nō sic aut o' eē i' q' lib; motu i' ali
q' d'ingit i' quibus dā 2° p' pō est
ista q' ipse loc^o p' tūc motus loca
lis extrinsecus q'd idē est acquiri'
partibiliter hoc p'bat o'ne q' hēt
p'tē & p'tē acquiri' partibiliter pat;
qm nō pōt acq' r' aliq'd nisi sic ē
s' loc^o h' p'tē & p'tē p' est ē u'ltiā
superficies corporis continentis
superficies autem cū sit quan
titas diuisibilis est similiter locus
eciam est quantitas. Hec pro
positio pat. t ad seculum uidens

enim quod aliquod mobile motu
ad aliquod locum primo una pars est
in una parte spatii & postea in alia
g^o a. Sed est dubitatio circa hoc
quod suppono quod aliquod corpus pla-
num descendat ad aliquod locum. uide-
re est sensibiliter quod locus ultimus
est totus sicut acquisitus. sicut una pars
h^o mobilis non est primo in una parte
loci quod alia & si ora descenderet &
caderet deorsum uidentur quod utraque
pars sicut est in loco ad quem mouetur
& tota rotunda dicitur qualiter est de
motu mobile mouet de plano su-
pra istam paginam aut in motu quod est de
deorsum uersum per e contra quod primo
motuque est ab ante in retro pura si-
g^o de primo una pars mobilis est in
una parte loci quod alia nec quod alia
pars ut patet ad sensum. In alio autem mo-
tu licet quod ad spatium iterum
sit quedam partibilitas ut si lapis
descendat a quo lapis primo est in una
parte aeris postea in alia & sic suc-
cedit ueritatem quod ad locum
ultimum in quo quiescit putat in terra
non est illa acquisitio sic partibiliter licet
bene uia acquisitua huius tamen sit par-
tibiliter. Sed est dubitatio circa
dicta utrum per aliquam potentiam cor-
pore manente in loco corpus pos-
sit esse sine ubi. Et uideatur quod non quod
positis extremis alicuius respectus
ipsis etiam applicatis quod dico
propter respectum extrinsecum
aduenientem necessario ponitur

ipse respectus sed ubi est quidam
respectus inter locans & locatum
extrinsecus adueniens ut ubi est ostendit
sicut g^o applicatis loco & locato se-
g^o necessario ipsum ubi. Item agere
re naturali aproximato passo dis-
posito necessario agere g^o me^o sed lo-
cus est quod dicitur ens naturale cui debetur
agere uel actione necessario circumscri-
bere g^o aproximato sibi circumscri-
ptibili quod est receptibile & passu-
uum respectu circumscriptionis
actione pura ipsum locatum ergo
necessario sequitur quod ipse locus causet
istam circumscriptionem in ipso
locato. sed ipsa circumscriptio pas-
siva nihil aliud est quam ipsum ubi
ergo a. Ad op^m quod sicut de-
us conseruabat illos tres pueros
scilicet sidrac misac & abdanago quod
in igne existens non comburentur
ita quod fuit precisum agens naturale ap-
proximato passo disposito a sua ac-
tione ita potest circumscribere istam
actiuitatem loci in locatum quod lo-
cus non capit istum nisi in locato
Respondeo ubi pono duas po-
siciones. Prima est ista quod
secundum uiam nature non est possi-
bile quod locato existente in loco ip-
sum non habeat in ubi loco pate-
re rationem iam factam quod agens
naturale aproximatum passo di-
sposito uiam nature non potest non agere
z^o propter est quod propter dei est h^o pos-
sibile optime phas o^o ab est h^o na alio

9
184
ista iam sine supposito probata: & ad
multas istas & deducas rursus
licet locatum est plus ipsum ubi & sicut lo-
cus est plus ipsum circumscriptione ac-
tione & distincta ab ipso. g^o deus pote-
rit facere quod sit locus & locatum etiam
aproximata & tamen quod locatum non ha-
beat ubi formaliter. ita quod tunc tunc lo-
catum non erit alicubi formaliter hoc
est non habet aliquod ubi. erit tamen alicu-
bi quasi fundametaliter hoc est quod
erit in alio loco. Et per hoc potest sol-
ui una ratio. Nam separato tunc ubi tunc
corpus per est alicubi per non alicubi. si est
alicubi g^o habet aliquod ubi quod alicu-
bi ponitur de alio & ubi. Si non est
alicubi g^o est nullibi licet est nullibi nisi
aliud est quod est in nullo loco g^o per
non est in loco quod est extra positum
Solutio per per iam dicta quod hoc po-
tens est in loco foris est bene finita
hoc est quod est in aliquo loco. Ad
roes alias tamen & dico quod oes proce-
dunt z^o uiam nature aliter autem est lo-
quendum z^o nature & z^o dei potentia
Hiis uisus tamen ad roes principa-
les: Ad primam dico quod non sequitur ubi
non recipit maius & minus ergo ad
ipsum non est motus cum quod autem non sus-
cipit maius & minus nisi solum extrin-
sue unde etiam ipsum ubi suscipit
maius & minus quasi fundametaliter
quod autem ad locum nisi quod locus sit pro-
est fundametaliter plus ubi. licet quod fundametaliter
in ipso quod est in loco putat in locato per et
quomodo in ubi est contrarietas

quod fuit iam declaratum hoc in pa-
rabolis Ad z^o dico quod unus uo-
tus est tantum unus terminus in-
trinsecus & iste terminus est in
motu locali bene autem potest habere
duos terminos unum intrinsecum
& alium extrinsecum. Ad z^o
dico quod licet ubi quantum ad suum esse
formale in partibus iterum acquiritur
tamen quantum ad esse fundametaliter
puta quantum ad ipsum locum par-
tibiliter acquiritur: Unde sic fuit
declaratum. Non oportet quod in omni
terminus intrinsecus partibiliter
acquiratur quod dico propter mo-
tum localem quod in aliis est bene da-
re terminum intrinsecum partibili-
ter acquisitum. licet bene eius uia est
partibilis quod quidem partibilitatem
habet ex spatio super quod est
motus ut per h^o. Et cum addu-
citur quod nullum instans acquisitum
est terminus motus tamen est sume
do licet acquisitum per acquisitione per
uia ut sic dicamus quod cuius acqui-
sicio est in instanti ipsum non est
terminus motus & hoc est uerum
sumendo autem acquisitionem per acquisito
est a^o non est uera. Et cum adduci-
tur quod ad indissolubile non est motus tamen est si sit
indissolubile de genere unitatis. Et si
sit indissolubile formaliter & funda-
mentaliter licet autem ipsum ubi sit indissolubile
foris non tamen tamen quantum ad locum quod
sit est fundametaliter ut dicitur est ad per h^o dicitur quod
translato motu ubi corripitur per ad loci

si ab oib' partib' q' s'c' deo cog-
nita s'c'a deo ignote. Item si li-
nea diuidat s'c'it duo p'ct'ia i' act'u
s; certu' e' q' p'ct'us no' diuidetur
cu' sit indiu'isib' g' o' diu' cadit i'
ter duo p'ct'a s; i' ista duo p'c'
post d'isio'e' no' e' me'm' ut p; qz si
i' linee adiu'ic'e' applic'e'f g' n' p'us
a'n d'isio'e' erat aliq'd' me'm'. Co-
firmat' qz q'n linea d'is' q'ro sup
quit cadit d'isio' l' cad' sup p'ct'u
ita q' un'us p'ct' fiat duo p' d'isio'
ne l' cadit sup duo p'ct'a i' p'o' i' li'
q' post ea p' d'isio'e' s'c'it i' act'u ter-
mina' n' potest dici p'm q'm punc-
tus e' oio' id'isib' s; d'ef' h'c' p'ro-
po'm'. In oppositu' e' a' b' h'.
Resp'odeo ubi i'cedo sic p'cedere
Primo i'q' recitabo op'ione' ut
co'radic'e'te' op'ioni ar'is' 2' p' e'
d'ca op'io' in p'bab'it' & ponet' op'io'
p'fa'. Tercio ex hoc uidetur
utru' id'isibile sit imediatu' id'isibi-
li. Quatu' ad 1' articulu' scie-
du' e' q' d'it una op'io' s'c'is p'era' di-
odonis q' po' co'ntinu' q'd' a' p'o'm'
ex id'isibilib; & resolu' i' id'isibi-
li. hoc sic p'bat multiplic' f' mo-
sic. In o' or' e' s'c'ialis dep'e'd'ntie
e' status ad aliq'd' simpliciter p'm
i' ordi'e' i' no' dep'e'd'nt' p' ab aliq' a'
i' or' uel g'ne' s; o'mnium totum
dep'e'd; e' s'c'iter a' medietatibus &
ista medietates ab aliis medietati-
bus q' erit necessario dare aliq'd'
p'mu' simpliciter id'ep'e'dens. s. ali-

quā partem quā nullo modo est
tota. Talis autem pars oppor-
t' sit indiu'isibilis aliter non esset
simpliciter p'ma g' o' a' p'robat'
q'm' e' s'c'ialis dependencia e' illa
in qua posterius dependet a' fori-
sic q' co'radic'io' e' i'p'icat e' post-
terius sine fori. Et q' i' tali ordine
sit primum simpliciter patet q' u'
e' s'c'ialis dependencia retinet e'f-
fectum i' esse & nullum effectum
sic retinet nisi terminatum i' esse
Et hec est p'po' a' b' h' me'c' b' o'
p'bat' q'm' un'us cubitus dep'e-
der' a' duobus semicubitis sic q'd'
co'radic'io' est cubitum esse & se-
micubitum non esse: ista aut' r'o'
faciliter soluitur. Hec enim pro-
po'io' tenet i' causis efficientib;
& extrinsicis. Non autem intrin-
cicis partes autem co'ntinu' non
co'parantur ad co'ntinu' sicut
efficientes un' p' illa' p'po'io'ne'
primo de causis efficientibus s'c'
e' p'at' b' h' me'c'. Item s'c' co'e'
totum componitur ex partibus
& magnitudinibus. multitudi-
e' s'c'itatis sicut co'p'o'ntur cubitus
ex duobus semicubitis cum mag-
nitu' sit i' r'ita s; nullu' co'ntinu'
e' s'c'itudo act'u' s'c'it' s'c'to
h' ergo & cetera: maior includit
predicatum i' subiecto sicut &
duo semicubi i' reddunt q'titate'
cubiti sic magni' i' s'c'it' multitudine'
reddunt magni' i' s'c'it' un' nūq' ex

infinis pot' si in q'm nec e' co'nt'er so-
u' l' e' s'c'it' p'at' e' s'c'it' u'ic'ate
diuisu' g' o' no' diuisibile e' i' s'c'it' u'
h'ia p' s'c'it' a' n' s' p'bat' om'es possibi-
litates ad se nullu' ordin' h'ntes q'
ru' q' h'bet pot' e' ad act'u' reduda' i'
illat' p'at' e' ad act'u' reduda' i' ista'
r'it' s; o' s' d'isib'ilita' r'it' s'c'it' q'd'
p' o' s'c'it'ilitates nullum ordinem
h'ntes e' s'c'it'alem & qu' el'ber illaru'
pot' esse ad act'u' reduda' i' ista'
tia ergo simul possunt e' ad act'u'
reduda' i' i' n' s'c'it'anti a' maior proba-
tur quoniam omnes possibilitates
non habent i'ncop'osib'ilitate' q'm'
simul possunt reduci ad actum ni-
si dicitur q' e' s'c'it' ordo sup'po'itio'
his s'c' q' una non potest reduci ad
actum nisi prius reduda' possi-
bilitas altera non reduda' miuot'
patet quoniam possibilitates non
habent e' s'c'it'alem p' s'c'it'io'ne'
quia utraq'ue potest ad act'u' redu-
ci altera non reduda' puta hec s'c'it'
ista. Item q' sicut omnis poten'
potest p'ponere o'mnium ex partibus
suis omnibus et singulis: potest
ipsu' resoluere i' omnes & singu-
las partes suas' sed omnis pot' e' s'c'ia'
diuina potest componere co'ntinu'
um ex omnibus & singulis parti-
bus suis ergo potest resoluere
tinu' i' omnes partes suas et
singulas' maior patet quia per e'
a' l'dem causas p' quas unu' q'd' p'
con' s'c'it' u'itur per. ead' em potest

destrui. minor probatur. quoniam
uel in co'ntinu' e' aliqua par'cu-
la et aliqua unio que d'it a deo uel
que non e' a deo. si primum hec
propo'm'. si s'c'it'udu' g' o' illa e' s'c'it' i'cre-
ata & creata q' e' s'c'it' i'ncoueniens
Secundo q'm' qu' e' de illa par-
ticula e' de i' unio'e' una qua' di'
no' e' a deo si deo pot' illa' resolu'e'
p' s'c'it' suas om'es l' no' si s'c'it' h'at' p'ro-
po'm'. si no' g' o' aliq'd' ageus p' pot'
u'it' e' de' d'ide' 2' o' i' t'm' argua' ut
prius q' p' q'cu'q' p'o' p'ra' co'nt'
possit' u'it' i' p' ead' p'at' separi-
co'firmat' o'e' r'e' creat'a pot' deus
separare ab a' q'cu'q' q' no' e' i' res ut
dep'e'd; ab ea. s; q'lib; p' o' s'c'it' d'iffe-
re ab aliis & non dep'e'det ab eis
i' e' g' o' deus poterit separare q'li-
b; p're' i' ab aliis. Co'firmat' 3'
q'm' n' p'o' pass' i' reb; n'alib; exce'
pot'e' s'c'it' dei s; p'ri' e' i' pot'e' pa' ad
d'iu' d'udu' g' o' illa pot' no' ex cedit
pot'e' s'c'it' dei & sic deus poterit diu-
dere. Item o'ne' i' m' s'c'it'abile per
reduplicatio' e' id'isib'iliu' s; poni'
ex id'isib'ilibus. sed co'ntinu' e' s'c'it'
huiusmodi g' o' a' minor p'bat'
sic om'ne' indiu'isibile potest loca-
liter moueri super spatium ergo
potest m'nsurari spatium per re-
duplicatio' nem indiu'isibiliu'. a' n'
probat' sic o' u'arias suu' p'p'u'
s'c'it' u' pot' sup' aliq' magnitudi'ne' loca-
l' mo' pot' q'm' n' aliud e' moueri
lo'i' quare suu' s'c'it' u' qu' e' h' i' lo'

ultima sicut dicitur in ultimo non
 debet accipi per aliquam partem eius quod con-
 tinuat aliter sed per dicitur loci discretia
 sic patet istis & retro illius sunt om-
 nino unum vel sursum unius & de-
 orsum alterius & hoc est possibile
 puncta etc. superficies lines ad
 vicem & ista in tempore quod licet
 ista sunt indivisibilia per partem qua
 titatis sunt tamen divisibilia per dicitur dis-
 cretinas loci vel temporis. sic ap-
 parerit quod superficies distincta per
 & ex dicitur non quod corpus est
 infra superficiem & non extra sed cor-
 pus tangens est extra & non intra &
 sic superficies divisibilis existens
 dividit & dividit per interius & extra
 Item punctus qui est in medio potest ter-
 minare semi diametrum venientem
 ex parte dextra non terminando ex
 parte sinistra. Hoc fuisse tunc ad ro-
 phidico quod ista sunt dicitur quod
 dicitur quod dicitur sunt quod tunc
 sunt simul non accipitur ibi ulti-
 mum pro aliqua parte ipsius qua
 continetur aliter sed pro differ-
 respectiva loci ita quod ante istum &
 retro illius sunt omnino unum &
 sursum istius & deorsum illius &
 hoc est possibile est contineri puncta

Sed quod ista solutio nulla sit nisi
 vel enim intendit per dextrum &
 sinistrum in punctis duas relatio-
 nes fundatas in punctis vel spaci-
 um in quo sunt puncta per ipsam
 puncta per aliquod alterum absolutum

quod non est idem totaliter cum
 puncto sed est aliquid eius puta
 pars per tunc si primum scilicet quod duo
 puncta sunt continua quorum dex-
 tra unius & sinistra alterius sunt
 unum accipiendo dextrum & sinistrum
 pro respectibus subdatis super
 duo puncta hoc non est dictum quod
 iste due relationes non sunt omni-
 no unum immo sunt due distinc-
 te habitudines habentes duo distinc-
 ta fundamenta. Isti enim duo respectus
 sunt respectus totius divinitas ante
 & ex natura rei si autem accipiat dextrum &
 sinistrum pro spaciis quo sunt puncta
 ea sic scilicet quod puncta sunt continua quod si
 tunc in quo sumat unum a dextris &
 oio idem cum sit in quo sit aliter d
 sinistra hoc non est dicitur quod tunc ut quod
 puncta habent totaliter eundem situm
 & sic alia duo puncta non facerent
 magnitudinem habere partem extra p-
 te cum puncta sit totaliter in eodem situm
 quod situm est totaliter indivisibile sic puncta
 etc. Si autem accipias per dextrum & si-
 nistrum puncta ipsam puncta hoc
 non est dicitur quod si duo puncta fuerint
 totaliter idem impossibile est quod ex ipsis resultet
 aliquid magnitudo. Si tunc accipiat per
 dextrum & per sinistrum punctum ali-
 quod ad punctum ipsum scilicet quod duo puncta sit
 dicitur quod dextrum idem illud quod est a dex-
 tris. Et sinistrum alterius idem illud
 quod est a sinistris sunt oio unum hoc etiam
 non est dicitur quod imaginatur quod puncta sit
 aliquid duo & quod puncta sit divisibilis &

illud quod est a dextris & illud quod est
 a sinistris. Ita accipio tria puncta
 ea quod si sunt continua ut ipse ponit
 tunc per utrumque extremum tangit co-
 tum medium aut aliquid ipsius per
 nihil. Non est dicendum quod nihil quod
 tunc non contineretur quod omni-
 nua se tangunt tactu cotinuitatis
 nec est dicendum quod tunc liquid
 & aliquid non quod tunc puncta diderit
 tunc in duo quod sequitur quod puncta
 extremum tangit totum medium
 & per puncta erunt in eodem situm
 divisibili cum ipso medio quod impossibile
 est quod aliquid totum tangat ali-
 quid totum totaliter quin sit in eo-
 dem situm indivisibili cum ipso. Si autem
 sit in eodem situm indivisibili cum ipso
 possibile est quod ex eis resultet aliquid
 magnitudo cum omnis magnitudo
 habeat partem situaliter extra puncta

Ad 2^{am} rationem respondet ad
 ad 3^{am} partem enim quod iste solutio
 salva sua gratia sunt modici funda-
 menti tamen quod demonstratio
 per indivisibilia sunt. Quarto ar-
 gno contra istam eadem opinionem
 scoti per demonstrationes scoti quod
 potest per istas. Prima demonstratio est
 geometrica. Si continuum componeretur
 ex indivisibilibus tunc maior
 & minor circulus essent equales
 non est falsum quod & ante non probatur
 quoniam tot essent partes minor
 dicitur situm in maiori ita quod compo-
 nerentur ex partibus equalibus

in magnitudine & multitudine quod
 sic declaratur. Nam describent
 duos circulos super idem centrum sic scilicet
 quod b^o continet infra a^o & vocetur
 centrum a & ducatur a centrum a una
 linea recta usque ad circumferentiam ma-
 ioris circuli & tunc in puncto b. Itē
 ducatur una linea alia ab eodem centro
 a & tunc in puncto c. itē in puncto b
 iste linee sic deducte secabunt b^o
 circulum tunc quod tunc secant ipsam in
 duobus punctis per me^o per me^o per
 tunc tunc tunc dari non potest quod due
 linee parallele nunquam concurrunt nec
 coincidunt si in puncto predicto tunc quod
 ab illo puncto usque ad centrum non eēt
 nisi una linea quod inter duo puncta
 non cadit nisi una linea recta tunc etiam
 quod angulus b^o eēt equalis a^o quod sic
 declaratur. Nam accipiamus iste puncta
 secantem maiorem circuli & vocetur
 d. super quod est etiam una linea p-
 perpendiculis cadens super lineam d. b.
 ecce quod linea recta constituit angulum
 rectum cum linea d. b. & cum linea d. c
 quod angulus constituitur ex linea recta cum
 linea d. b. erit equalis angulo constituto
 ex eadem cum linea recta d. c. quod ambo
 sunt recti & omnes anguli recti sunt geo-
 metricis sunt equalis & per puncta sequitur
 quod angulus minor eēt equalis maiori
 quod angulus constituitur ex ista linea recta
 & ex illa linea a. b. eēt angulus totalis
 ad angulum constitutum ex eadem linea
 recta cum linea d. c. quod tunc ipsum
 & ultra hoc una linea non potest

magnitudo velocitatis didaf i tr
 diuisibilia i. a. b. c. magnitudo autē
 tardioris didaf in duo indiuifibilia
 tm q̄ hēnt in ſecūalra pportio
 ne unū ſtoꝝ indiuifibiliū. o. & alitū
 i. tūc autē tēpus in quo mobile ne
 lox trāſiit tres aibōs didaf in tria
 aibō qm̄ ſicūt magnitudo pportio
 onabiliꝝ didaf. Iſta autē tria aibō
 tēporis ſi. x. cū gō mobile uelox
 prāſeat tria aibō ſpaciū i rribōs
 aibōis tēporis necē eſt q̄ mobile
 tardū prāſeat duo aibō in eīſdē
 tribus aibōis tēꝝ & mobile tar
 prāſeat unū aibōū imediꝝ ipſi
 tis tēporis. Sed tempꝝ pportio ex
 illiſtribꝝ aibōis nō pōt diuidi in
 aibōmos me^o niſi unū aibōū
 mediatū didaf gō de primo ad ni
 timū ſi cōtinuū pportio ex indiuifibi
 libꝝ indiuifibile didaf q̄ dē dicit
 hęc e rō pb̄ih^o. Alio^o ar^o ſic
 ſi unūum x. Tūc ſe^o q̄ nō ois li
 nea didaf i duas medietates eq̄l^o
 & q̄ indiuifibile didaf unūū e ipſi
 gō & illud q̄ dē autē ſit impoſſi^o didi
 clarū e de ſe ſed q̄ ſit ipſi^o dare
 aliq̄ lineā q̄ nō pōt didi i eq̄les pā
 res pꝝ qm̄ ois lineā data pōt facere
 deꝝ eq̄l^o & ex illis duabꝝ lineis
 ponere unā duplā ad utruūqꝝ in
 q̄ rū duplā ad medietatē medie^o
 unūū & ſic ois lineā data pōt didi i
 duas lineas eq̄les: ſed dīa pꝝ qm̄ ſi
 accipiat unā lineā pꝝ oio ex in
 diuifibilibꝝ pūbꝝpta ex nouem in

poſſibile eſt q̄ talis lineā didaf
 in duas partes quin ſint in una p
 te plures quam in alia niſi noua
 pars diuideretur. gō x. Ex iſta de
 ductio raro datur ergō. Alia
 octava ratio. ſi cōtinuū conpo
 neretur ex indiuifibilibus x̄ indiuifibile
 diuideretur aut q̄ rota ro
 ta mora non eſſet mora rota utrū
 q̄ eſt impoſſibile gō x. nā pbat̄
 Ad cuius euidentia ſuppono
 q̄ ptes exiſtentes ſupra extremū
 rote uelocius mouerentur quā q̄
 ſunt iuxta mediuū quia maiore
 circum hābent facere in eodem
 tempore aut in eq̄li accipio gō q̄
 pars indiuifibilis extreme moue
 atur per unum tūc pars que eſt
 iuxta mediuū mouetur aut non
 ſi non gō rota rota nō mouetur. ſi
 autem mouetur per miꝝ illius q̄
 pars exiſtens ſup extr̄ extremū ſed
 illud mouet p aibōū ut ſuppo
 ſitum eſt gō iſta mouebitur p m^o
 quā p aibōūū & ſic indiuifibile
 eſt diuifibile. o ar^o ſic q̄ x̄
 x̄. ſequitur q̄ indiuifibile didaf eſt
 uel q̄ totum celum non moueret
 ſed utrumqꝝ eſt impoſſibile gō & illud
 nā probat̄. Ad cuius euide
 tiam ſuppono q̄ partes celi q̄ ſit
 iuxta equinoxiale circulum uel
 locius mouerentur q̄ partes q̄ ſit
 iuxta polum qm̄ in eq̄li tempore
 ſe; in die naturali h̄nt facere maio
 rem circum. ſi gō conponat ex

indiuifibilibus accipio p m̄ indiuifibi
 lem iuxta equinoxiale q̄ mouet p
 unū aibōū. Tūc indiuifibile q̄ eſt
 iuxta polum mouet p nō. Si non
 ergo totū celū nō mouet ſimul ſi
 mouet mouet necō p minus q̄ p
 aibōū qm̄ mouet tardio q̄ pars
 exiſtens iuxta equinoxiale ergo idē
 didaf. Deimo ſic ſi unūū
 pponeret ex indiuifilibꝝ x̄ ſe; q̄ in
 diuifibile didaf eſt q̄ mobile tardio
 trāſeat eq̄le ſpaciū uelociori mo
 bili q̄ q̄ nullo mouetur dum mo
 uetur q̄ dē iſtoꝝ ipſiſe trāſe
 tio e ergo illud ex q̄no iſtud ſeq̄.
 nā pba^t. ſi accipiat̄ tres lineas
 ſic q̄ dē agūt me^o i uno extr̄
 moy i cipiāt ambe moueri ſupra
 ma^o una uelocius & alia tardius.
 qz i p^o una pars indiuifibilis lineā q̄
 mouetur uelocius q̄ trāſiit p^o
 pūctū lineā imobilis. Quero
 utruū p^o pūctū lineā q̄ mouetur
 tardio prāſeat aliq̄ id ipſiſe lineā i
 mobilis aut nō. ſi nō nūdūē mora
 & ſic mouetur & nō mouet quo
 niā ſuppoſitū eſt q̄ ambe nicipiāt
 moueri. Si dicas q̄ pūctū pūctum
 lineā ipſi q̄ mouet tardius prāſe
 ſent aliq̄ id quā pūctū pūctum
 lineā q̄ mouet uelocius unū pūctū
 tm̄. Quero autē prāſe iſte p^o
 q̄ pūctū & tūc ſe; q̄ mobile tardi
 us moueat ueloci^o aut prāſiit
 unū pūctū & tūc mouet eq̄le uel
 loq̄ter qz eq̄le ſpaciū prāſiit.

aut prāſiit unū q̄ nō pūctū
 & ſic indiuifibile didaf ſi ſic nā pꝝ
 Ex iſtis gō dēdo nō ſumit̄ cō
 pōt ex diuifibilibus inſp diuifibilia
 QVANTVM ad 2^m articū
 hūm ubi erat ponēda opio p pā p
 mitta; pōt aliquas diſtinctiones
 Prima eſt iſta q̄ dēdo pōt dupli
 citer ſumi. Vno^o ma^o alio^o nā
 licet. Primo ſumit̄ ſub ratiōne
 q̄ ſe qua e q̄ ſe abſolutū p̄ intellec
 tū ab oī q̄ ſe ſe ſe ſe & ab omni
 motū & mā nā. 2° ſumit̄ ſub
 ratiōne q̄ dēdo ratiōne iſtis & h̄nt
 formā nālē q̄ eſt principiū moy
 nālē. p^o p̄tinet ad p̄ſiderat̄
 ma^o 2° ad cōſideratōnē nālē
 2° diſtinctio e hęc q̄ i cōtinuo
 ſūt duplices partes q̄ dē ſūt eē
 q̄tates ſic q̄ una e equalis alteri
 p̄ illi q̄tatis. Alie ſūt eē ſe i
 proportione ſic q̄ una e eq̄lis al
 in proportione ſue ſequitur in
 pportione alterius ut ſic babeāt
 eq̄litas pportione & nō quātita
 tis. exemplum primi ſi accipiat̄
 omnes lineas bicubice & tricubice
 exemplum 2° ſi accipiat̄ me^o
 q̄tatis datē poſtes mediuū medii
 dēū me^o alteri medii ſic q̄ ſep
 accipiat̄ ſ medietas^o. Ad cuius
 perfectam euidentiam eſt intelligē
 dum que dicunt̄ partes eūſdē
 proportione & q̄ e eūſdem quā
 titatis. 2° quare ſic appellatur
 de primo omnibꝝ aliis modis i ger
AAX

missis unū modū ymaginandi
y maginatus sum satis mihi clarū
uideretur qd partes eiusdē q̄tatis
dicuntur aliquibus potest repli-
cari aliqua una certa mensura ip-
sas partes reddere ita qd ex repli-
catione huius talis mensure par-
tes possunt redder eorum & per
consequens consumi ut sit una q̄
tatis ut decem palmarum potest
reperiri aliqua certa mensura quā
reddat certas partes in numero ut
in quantitate decem palmarū una
palma per replicationem eius de-
cies cōsueret totam illam magni-
tudenem. Sed partes eiusdem
proportionis dicuntur esse ille q̄
hinc non potest reperiri aliqua u-
traque mensura certa per cuius re-
plicationem redduntur omnes il-
las partes. Cuius ratio
est quoniam cum illē partes non
sunt in numero certo & determi-
nato ymmo ponuntur cōtinuē
in mire ideo quoniam infinito rō
ponat talis mensura & talis con-
suetudo. Sed quare sic appellat
Rn ubi sciēdū qd operationes quā
sunt in magnitudinibus declarantur
paliq̄ operationē scā; i rōis ita qd si
cut in nūis dāf pres eiusdē pro-
portiois & eisdē q̄tatis ita in mag-
nitudinibus. p cuius etidēta sūt
aliqua intelligēda. pmo ē intelligēdū
q̄ proportio ē multiplex. Quodam

est proportio dupla q̄ sit qd xuer
aliquid bis sicut se hnt 4° ad quo
& sex ad tria. Alia ē proportio
sesquialtra & appellatur una alia
ubi ay i multis locis & est quando
aliquid cōtinet aliud & medietatem
illius sicut se habent tria ad duo
& sex ad 4° x. Alia est propor-
tio sesquialtra qm̄ aliquid xinet
totū aliud & 3° partem eiusdem
sicut se habent quatuor ad tria.
Alia est proportio sesquialtra ne-
quando aliquid continet aliud &
quarta partem eius sicut se hnt
quinq̄ ad quatuor & sic multipli-
proportione infinitim. Secū-
do notandum qd duplex est propor-
tio secūdam p̄m 5° et hinc
-l. geometrica & arithmetica. In
proportione geometrica arēdit ex-
cessus nō ē q̄tatis s; ē proportio
ut sicut se habent sex ad quatuor
ita duodecim ad octo. ibi non est
excessus in equali quantitate qz
sex excedunt quatuor in dualita-
te. sed duodecim excedunt octo
in quadrinitate dualitas autem &
quadrinitas non sunt equalis q̄-
tatis. Geometrica proportio
attenditur secundum proportio-
nem essencialem ut sicut se habent
sex in proportione sesquialtra
ita duodecim ad octo. Sed in
proportione arithmetica secun-
equalitatem quantitate & non
ē equalitatem p̄portiois ut sicut

se habent sex ad 4°. ita & octo ad
sex ecce q̄ ibi est excessus in eq̄-
tate qm̄ utrobq̄ i dualitate nō
aut ē excessus in p̄portione eadē
qz sex sūt i p̄portione sesquialtra
ad 4° octo uero in p̄portione
sesquialtra ad sex. Itē sicut ergo
est in numeris ita i magnitudinibus
unde sicut se hnt hoc lig^m 4° pal-
marū ad lignū sex palmarū ita se
hnt lignū octo palmarū ad lignū
duodecim palmarū iste excessus est
ē p̄portione geometricā & ē pres
eiusdē p̄portiois nō eisdē q̄tatis
& est ibi p̄portio. Non iō q̄ litas
diuidit i infinitū & iō dicitur dicit
q̄ rōinu ē d; d; d; i infinitū i pres
eiusdē p̄portiois nō i pres ei^o dē
q̄tatis qm̄ sit aliqua magnitudo
quātūm cumq̄ magna diuidatur
in partes digitales s; sumeretur s;
si diuideretur continue in partes
eiusdem p̄portiois nūquā cō-
meretur diuidendo ut diuidatur
aliquid continuum in duas pres
medietates uel in partes & ita alia
pars in alias duas partes & sic in i-
finitum & nunquam erit deueni-
ad indiuisibilem. Hiis uisib; &
cōmibus aliis premissis conside-
ratis. Pono aliquas conclusiones
tamē premitto qd inrendo ponere
quadam cōclusiones sūt p̄cedi-
cio alicuius alterius opinionis
Prima cōclusio ē ista qd in nullo
continuo sūt actu istas pres licet sit

6
187
cōtra aliquos q̄ signat qd infinite
pres iō^o existēt nō subsistēt
sep̄im. hec autē 9° sic p̄bat. Nā si i
dū^o eēt pres istas i actu q̄lib; x
indū eēt istū i actu nū si nō ē ex-
tensionē salte ē extensōis ē s; m̄ g^o
& aīs fallitas sequēris p; 3° hui^o
s; p̄bo d; q̄ q̄ q̄ pars istas s; pli-
ca reddat istū & etiā qm̄ ex istis
tis nō hnt ostēdū nisi istū. nec ex
fatis nisi istū. h; uñt m̄ unū qd;
ē f; q̄ q̄ q̄ icludit. Si g^o icludit
de extensōe istas extensōes ē ē extensō
istā si g^o iō^o sit infite pres ipsū
erit istū. Itē si iō^o sūt istas p^o
oīa d; eēt eq̄lia sic q̄ unū cōti-
nū excederet aliud ē pres d; est
s; m̄ g^o & aīs fallitas d; p; qm̄ nō
d; possit q̄ tot sint i millelima p^o
grani nulli sicut i toto miterlo
nō ē g^o a uerbis meis cap^o l; 3 a ml-
tis oppo^o dica^o d; p̄bat. Illa sūt
eq̄lia q̄ s; ponūt ex p̄tib; eq̄litus
magnitudo & multitudine s; iō^o exist-
tūt pres istas actu qz cōponēt ex
p̄tib; eq̄lib; multitudine & magni-
tudo ei i quolib; sit iō^o partes non
sūt p̄tes i uno q̄ i alio qd istū nō
excedit nec excedit istū & si sūt eq̄-
les i multitudine erūt etiā equalis in
magnitudine quoniam si partes
tūius erūt maiores quam par-
alterius ille maiores possunt diu-
di in equalis partes illis partibus
continui & in illo in quo excedūt
maiores partes erūt plures q̄ istas

quod est falsum quoniam si nihil est maius
& si dicatur quod tales non erunt equales
nec inaequales quoniam equalitas & in-
qualitas sunt passionis quae sunt
R. u. & dico quod licet non sit equalitas
quae sit cum mensura ratio duarum quantita-
rum quoniam talis est cum mensura ratio quantitas si-
nitive ibi erit tamen equalitas hoc est non
excessus quoniam infinitum nec excedit in-
finitum nec excedit quod partes infiniti
non excedunt partes alterius continui
nec totum excedit totum. Si autem
ultra dicatur quod non est inaequalitas quae sit
in continuo infinite partes infinitas contra non
est quoniam infinita magnitudo partium
nec accipit totam multitudinem
partium, tamen ultra infinitum in actu
non est accepta quod sit multitudinis
intra primum impossibile est quod sint plu-
res. Et si dicatur quod in multitudine
infinita non est totum vel pars. Con-
tra talis multitudinis est divisibilis
sed divisibile habet partem quia
nisi dividitur nisi in ea ex quibus
componitur. Sed hic est unum
dubium quoniam similitudo argu-
lorum sub una specie possibilium
est infinita certum est autem quod
est multitudine individua possibilium
sub diversis speciebus quam
sub una tantum ergo infinitum est
maius infinito. Respondeo & dico
quod nunquam est possibilis multo
infinita sed finita in infinitum &
in deo falsum supponit. Secundo
arguo sic. Si in continuo existere

infinitas partes in actu continuo
componeretur ex indivisibilibus
tunc est falsum ergo & ante. falsitas
consequens per quoniam quilibet illarum
partium numero infinitarum est divisibilis
nisi indivisibilis. Si indivisibilis haberet
propositum. Si divisibilis ergo erunt in
continuo siles partes sed hoc est impossi-
bile ergo &. Dico ergo quod in continuo
non sunt infinite partes sed finite in infinitum
ut sicut dicitur in 3° h. In finem habet ro-
successiva ita quod acceptum est
sicut de ipso tamen restat aliquid ac-
cipiendum. Sed contra istam conclusionem
arguo sic. Illa quae existunt aliquid est
actuale sicut actu & existit actu in
proposito sed partes sunt h. ergo &
Non sicut quod tunc sumere totum co-
tinuum per divisionem ergo infinite maior
per quoniam illud quod non est actu non habet
essentiam & nullum ens actu dependet
ab illo quod non est actu. licet partes conti-
sunt actu est non est per contradictionem
tamen non actu non est quod tunc componere
ex nichilo ergo actu ens & sic ex
istat. Non finite quoniam contra conti-
nuum componere ex indivisibilibus
ergo infinite. Item per divisio-
nem non causant nisi puncta ergo
sunt divisione forma cuiuslibet partis
existit sed forma est actu ergo sunt
divisionem partes habent actum
suum. licet si actum esse dicitur in infinitum
vel est ergo dicitur in partes que sunt
semper in eo vel quod non sunt in eo
si primum habeo propositum quod cum

6
iste non sit infinite ut probatur est sequi
quod sit infinite nec potest dare 2^m quoniam
unum quod dicitur in ea ex quibus pro-
R. u. pro 2° evidet est sciendum quod sicut
est in pro 2° accipit dupliciter ita esse in
actu. est in pro 2° aliquid accipit per esse
virtualem. s. per esse quod habet res in virtute
est & res quae tale est habet non sunt in se sed
habet denotat a pro 2° dei actus in quod
virtualem dicitur & isto creatore
ante creator erat in pro 2°. Alio esse
in pro 2° id est quod importat aliquid in actu
non distincto nec terminato & isto
modo dicitur quod generat importat spiritus in
pro 2° quod implicite & idcirco isto etiam
am modo totum importat partes in pro 2° quod
indivisibile. Sicut accipit dicitur
pliciter. Vno ut dicitur per pro 2°
accipit id est quod se existens & est extra
nisi in actu ita quod est in virtute sive
est tamen. Alio est in actu id est quod se
erit & dicitur in sua propria essentia
& hoc accipitur actus a philosopho non
meo ubi dicitur quod actus est in se
parat. Nunc ad roes. Ad primam
dico quod licet actu partes constituantur
non oportet quod sint in actu dicitur tamen suffi-
cienter dicitur actum pro 2° acceptum hoc est
quod actu existat extra nihil. Ad
2^m dico quod partes in continuo sunt actus
est tamen non se quod sint actus in suis reali-
bus clause & tate. unum omnia ista sunt
vera. s. partes in continuo sunt actus
ens & quod actu existat dicitur & quod
actu continuo non est se quod sint in actu

188
2° nec tamen ibi enim accipit actus
quod quid ut est dicitur a philosopho roes non
tamen accipit ibi actus sicut non quod
possunt actu constitutere infinite
Ad tertium dico quod licet quod di-
bet pars in continuo ante divisio-
nem habeant formam non tamen
habet eam distinctivam quando
primo omnes partes concurrunt
ad unam formam totalem que est
in actu sunt autem multe forme in
potencia. Et quando dicitur quod
forma est actus & actus est a for-
ma dico quod actus distinctus est a
forma totali & completa non tamen
a forma partiali quoniam eo quod
pars est non est actu distincto &
terminato nisi talis pars sit ipsemer
actus tamen licet una pars vere nega-
tur a alia dicendo hec non est illa
nec propter hoc sunt dicitur sed distinguitur
Ad quartum dicitur quod conti-
nuum sit divisibile in infinitum &
ideo est divisibile in partes quia
habet in ipso actum non sunt partes
infinite actu sed finite in infinitum
sunt partes & sic non sequitur quod eius
dicitur posse consumari. Ex quibus
habet ergo que dicta sunt in 2° h.
in questione de contingencia re-
ubi bene tractatum est utrum om-
nes partes continui sit a deo cog-
nita. Ex his etiam que dicta sunt
tertio huius questione de infinitum
Et ex his que dicta sunt intel-
lige hanc materiam in hac materia omnes

in quolibet spatio est in spatio
 sibi equali & in alio spatio. sicut dicitur
 alio & in alio spatio. sicut dicitur
 non movetur sed in quolibet tempore
 sunt infinita ista g^o & per omnia in
 tali spatio erunt infinite partes pe-
 dales. Item suppono quod omnes
 linee ducte a centro ad circumferentiam
 sunt equaliter. 2° suppono quod a centro
 usque ad circumferentiam per perabi-
 lites infinite partes etiam quod quilibet punctus
 potest lineam terminare & aliam &
 aliam punctus aliam & aliam lineam.
 Tercio suppono quod inter qual-
 libet duas lineas que sunt a centro
 ad circumferentiam est superficies
 mea^o quod partes illa superficie que est
 infra circumferentiam due lineas vel sunt
 continue vel sunt contiguae vel sunt
 hinc. Non potest dari quod sunt. 2° quod
 2° latum sunt indivisibile & indivisibile
 non est indivisibile nec sunt contiguae
 quod unum indivisibile non contiguae
 indivisibile. Nec contra se habent quod inter
 quolibet duo indivisibilia est dare
 infinita indivisibilia inter quolibet
 duo indivisibilia est aliquod medium
 indivisibile. 3° h^o g^o sequitur quod inter
 quolibet duas lineas est superficies
 mea^o. Quarto suppono quod quod
 est linea tunc est superficies. quod probo
 quoniam vel linea excedit super-
 ficem vel e converso non primis
 duobus modis quod non est dare lineam
 sine superficie nec e converso g^o
 sequitur tertium. Ex istis quatuor

suppositis arguitur sic. Infinita lin-
 eae per ab a centro ad circumferentiam
 ut partes 2° suppono & iter quod quod
 duas lineas que sunt a centro ad circum-
 ferentiam est superficies mea^o ut partes
 3° suppositum sed partes illae sunt
 hinc que est infra circumferentiam sunt eisdem
 quantitatibus quod quod est linea tunc est
 superficies ut h^o 4° suppositum
 quod omnes linee ducte a centro ad
 circumferentiam sunt equaliter ut h^o
 per primum suppositum g^o sequitur
 quod in tali superficie sunt infinite par-
 tes enim eiusdem vel equalis quan-
 titatis. Item omnis pars includens
 infinitas partes eiusdem proporti-
 onis est pars quod ita est equalis cuilibet
 alteri includenti etiam infinitas partes
 ista pars quod in infinitis non est excessus
 sed in quolibet continuo sunt infinite
 partes quarum quod quod includit in-
 finitas partes eiusdem proporti-
 onis aliter potest consumi divisio g^o
 2°. Respondeo ad primum co-
 cedo quod & nego fallaciam. Ad
 probationem eisdem quod tunc est
 infinita & est equalis tunc dico quod
 ex divisibile in infinitum non sequitur
 quod sit infinita nisi solum infiniti.
 & si accipiendo unum post aliud & est
 illud quoniam illa ex quibus est non
 sunt partes actus quod illud finitum solum
 intelligit 2° exceptione. Ad h^o
 dico quod quod partes 2° est divisibile in infinitum
 partes 2° partes 2° partes 2° partes 2°
 partes 2° partes 2° partes 2° partes 2°

Ad 2° dico quod evidenter est
 sciendum quod omne continuum sunt ma-
 gnae est divisibile in infinitum in partes
 de proportionibus que sunt continentes cum
 quo tunc stat quod sit dare minimum mag-
 Et quod partes de corpore mathe-
 quod divisibilitas est quidem motus &
 transmutatio. Dico quod divisibile
 possumus duo intelligere. uno aliquid
 quod habet apertum ad actum divisionis ut
 sectionis passivae & isto modo mathe-
 sunt divisibile & indivisibile. Sicut corpus
 celeste 2° hoc est indivisibile cum sit in-
 transmutabile & substantia. Alio modo
 possumus intelligere per divisionem hinc par-
 te extra partem tunc sit transmutabile tunc
 non & indivisibile op^o quod est carens omni
 peribilitate & isto modo corpus celeste &
 omnia mathe-
 sunt divisibilia. Ad
 roes que per abant de partibus eisdem quod
 Ad 3° rationem non potest evidenter
 est sciendum quod alienitas spacia est ex
 quibus alia & alia parte adducta tunc
 sit eisdem proportionibus sine eisdem quod
 Secundo est sciendum quod sicut in spacia
 sunt quod partes eisdem quantitatis alie
 est de proportionibus: Ita etiam hinc potest re-
 piri in motu cum motus dividatur ad
 divisionem spacia ita quod alia & alia parte
 motus eisdem quantitatis est ex alienitate
 partium eiusdem quantitatis in spacia
 & sicut in illis eisdem proportionibus. 2°
 intelligendum quod ista infinita spacia equalia
 que habent mobile in motu quod tunc deum est
 in alio & in alio ista est in alio & in alio
 spacio sibi equali non sunt colliter divisibilia

quodali sunt contingens sic quod eorum alie-
 ritas non est nisi ex alienitate partium
 hinc partes proportionibus quod igitur ille sunt infi-
 nite g^o illa spacia possunt alia & alia
 distinguuntur & multiplicari in infinitum.
 Ad confirmationem igitur quod dicitur omne
 spacia 2° dico quod unum est si ille par-
 tes pedales sunt distite totaliter sic quod
 partes unius non sunt partes alterius
 licet non est in parte ut partes per dicta
 Ad 4° dico quod superficies in
 circulo est infinita partes equalis quantitatis
 possumus imaginari duos ut ille
 presens infinite sit eisdem quod 2° dista-
 que est a centro usque ad circumferentiam unum
 non habet per inconvenienti si tunc superficies
 diderit in infinitum per abando spacia
 a centro ad circumferentiam & partes per eundem
 quod quod 2° dista-
 que est a centro usque
 ad circumferentiam nec sic constituerent
 magnitudinem actum infinitam tamen non
 eundem quod quantitatis & dista-
 que sunt partes quod quoniam sic
 hinc una equalis quod tota magnitudo
 superficies que est infra circumferentiam diderit &
 sumeret in circuitu hinc sunt infiniti
 hinc partes proportionibus. Ad 5° tunc
 per quodam regulam coem quod talis est quod
 quod ab alio finitum si suppono
 confusum tunc respectu alicuius mag-
 nitudinis tamen ad eundem termi-
 num supponentem persoliter finitum
 alicuius magnitudinis non est bona
 quod quod sequitur fallacia sic deo modo
 sic est in parte quod partes in a^o sumuntur
 quod confusum in b^o non y^o magis personaliter

Quarta conclusio est ista quod omne totum naturale secundum ad actum primum qui est actus essendi est divisibile in infinitum sicut patet quod natura est principium motus et generis et quod habet naturam per se quod omnino mobile habet partes ex se habet tunc quod ille partes sunt motus et immobiles si secundum gradum componitur ex immobilibus quod est contra sicut est si mobiles gradum erunt divisibiles in partes mobiles et ille in alias et sic in infinitum. Confirmatur quod habet habet quod omnino mobile est divisibile sed omnino naturale est mobile gradum omnino naturale est divisibile sed omnino divisibile dividitur in se divisibile ut est habet gradum. Item accipio ignem quod est corpus naturale quantum certum est quod sub qualibus parte quantitatis ignis est forma ignis tunc sic quantitas est divisibile in infinitum sed sub quibuslibet parte ignis est pars ignis et est homogenium gradum ignis est divisibile in infinitum. Confirmatur quod qualiter sic se habet quod pars corrumpitur parti sicut totum totum si unum est divisibile in infinitum et aliter sed quantitas ignis et ignis sunt habet gradum a patet ex habet ubi patet probat divisibilitate motus in primum hoc ex divisione spatii et mobilis bonum est evidens quod omnis forma naturaliseducta de potentia materiae est extracta in quantitate. Confirmatur ex primo de generatione ubi patet probat divisibilitatem motus in infinitum dicitur quod omne corpus sensitivum est in infinitum divisibile potentia actu autem non habet omnino corpus sensibile est naturale gradum. Sed dicitur quod quantum naturale bonum est divisibile in infinitum non quantum naturale habet gradum.

mathematicum. Nam sicut dicitur de anima quod omnino natura est certus certus minutus tunc magnitudinis et aut gradum et dare eadem minimum carnis primo habet si autem esset in infinitum divisibilis esset dare minimum minimum. Contra ista arguo primo sic patet probat in habet gradum quod motus divisibile est in infinitum rotam mobilis et tunc quod motus est divisibilis hoc est rotam mobilis in quantum est quid mathematicum patet quod naturale. Non primo quod materia aliter a motu gradum et habet primo quod quantum naturale cui per se debetur motus quantum habet est divisibile in infinitum. Confirmatur quod minima caro quantum ad actum primum primum primum quantum ad se est divisibile in infinitum si divisibilis habet primum si dividitur in infinitum cum minima caro pertinet ad primum carnis materiam divisibile primum primum ex divisibilibus quod est impossibile habet gradum. Item sic scotus quod quantum aliquid appetit aliquid si non facile rotam quod est in infinitum et tunc primum illud sibi appetit et tunc appetit illud tunc est similitudine cooperit sibi gradum aliquid adiectum sibi non appetit tunc tunc gradum videtur et appetit alieni gradum oculos parte tunc habet oculos eodem appetit tunc gradum habet tunc oculos manus videtur sibi non appetit tunc maius sed dicitur in partes integrantes eiusdem rationis cooperit facile et primo ratione quantum gradum cui essentia in est quantitas tunc gradum est essentia appetit sibi dicitur in partes tales sed pro quo ita bonum

compositum quantitas sicut magnus gradum Confirmatur autem in se divisibile in se descriptum per se et definitio et descriptio impossibile est cum uni cooperere unum sine alio sed quantitas sicut materia divisibile per se quod est dicitur in ea quod in se quod quod libet natura est esse bonum aliquid quia ubicumque est aliquid per se denotatum a quantitate potest dici licet medietate quantitate bonum sibi operit. Unde illud dicitur antiquum cum dicitur quod caro potest dici quantum mathematicum non in quantum naturale dicitur sic ex quo quantum est rotam divisibile et non naturalis sed non debet negari quoniam in quantum naturalis natura est dicitur et sic divisibile sicut quantitas cum quod est licet naturalis non sit formalis rotam ille divisibile sic bonum manus dicitur et videtur habet oculos licet manus non sit rotam videtur. Confirmatur habet gradum non est dare carnem naturalis idem sicut primum quod natura est aliter potest fieri maius in habet gradum cum caro quantum sit minima permanet quantum spiritus est divisibile spiritus habet rotam conforma est de materia habet homogenea. Ad hoc rotam de anima dicitur quod intelligatur de quo naturalis quantum ad actum est gradum rotam habet quantum forma naturalis requirit de tunc tunc natura et determinatur quantum natura est tunc quia si dicitur non potest salvari forma naturalis in tunc primum accipit sicut est actus actus sunt in parte dispo. natura sunt in subiecto dispo. sicut est ista natura naturalis quantum ad actum est gradum est generatum

sibi sicut motus se non motus bonum non est divisible in se habet bonum sic illud tunc divisione dicitur ad aliquid dicitur ita quod tunc illo non potest sui respectu acron naturalis non est divisibile in se quantum ad actum sicut omnino quantum naturale est bonum gradum. Ad hoc est clara quod divisibile in se non habet minus aliquod de anima quod minus illo potest sui in se tunc bonum probatur quod ad deducendum potest me ad actum forme requirit vires ut agere dicitur in agere quod bonum non potest fatere talis reductionem gradum hoc de potest dici igne in ita parvas lincillas quod minus aliquid illarum non potest de materia aliter ut aeris et sicut forma ignis dicitur. Confirmatur quod ad hoc quod aliquid corpus movetur naturaliter primo requirit in se virtus dicitur potens mediis dicitur potest tunc deus dicitur gratia dicitur quod ultra non haberet ut tunc ad dicitur mediis nec cadere dicitur deorsum. Confirmatur de operibus sensus quod ad hoc de natura sensus requirit virtus dicitur potest in se tunc divisibile in se dicitur si ultra dicitur non potest motus sensum tunc tunc tunc ad tunc dicitur oppositum probatur tunc quod ex in divisibile. Ad hanc dico quod illa primo probatur in se quod sic subordinaata ad illam ordine dicitur sic quod respectu sicut apparet exterioribus sicut dicitur quod dicitur in se mediis

tria que est non est sui ordinis
 quod non potest esse simul in eodem tempore
 non simul in eodem tempore de se verifi-
 cari oportet quod si tempore hoc non
 est quod est sed nullum tale potest esse ab
 eterno quod est per se quod creatio
 est de nihilo factio. Item omnis
 effectus est in ordine nature per se
 sua causa in illo quod per se quod est
 per se effectus vel effectus habet esse
 vel non esse. Si habet esse tunc non est possibile
 sua causa si habet non esse per se non habet
 quod sic illud quod est per se in ista
 ratione tractate & si tunc non est
 potest esse eternum sed omnia per se
 dicitur per se modo quod est per se quod
 eternum non habet principium suum durati-
 onis. per se autem quod sic per se
 ut in ista ratione & per se tractate
 habet principium durationis suum pro-
 bat quod nisi ista creatio in quod creatio
 tractaret sed manet in creatura
 sequens quod creatura tunc creatio
 habet esse impossibile quod est. per se
 aliquid a primo habet esse a primo quod non
 aliquid a primo habet esse acceptum ab alio
 sed est acceptum in se non in alio
 quod non accipit quod habet esse aliquid a
 primo habet esse de primo & per se in se
 esse. Item ista non simul habent quod
 aliquid antichiliter & tamen per se
 eternum per se potest esse nec frabit
 simul quod aliquid sit ex nihilo de se
 quod sit eternum a patre ante sed in
 intelligentie cum non habeat materiam & sine
 create ex nihilo sit quod nec ab eterno

fuerit in se potest esse & si habet quod
 nec in se oportet celestium ab et-
 erno potest esse. Item quod aliquid in se
 tunc oppositum quod est de se si sibi
 fuerit aliquid per aliquid aliud hoc est
 per se non solum non sed etiam tunc
 sed res creatio quod est de se in se pro-
 batio. Nam tunc est quod habet accipit
 ab alio & per se quod de se nihil est
 cum quod habet esse per se sequens quod
 posterius duratione suo non est
 & si habet sequens quod nullum creatum fuerit
 nec potest esse ab eterno cum ipsa
 nec potest esse post non esse. Item
 quod habet in se tunc cessat aliquid
 ista supponit quod tempus fuerit ab
 eterno cum quod totum tempus non sit in
 se tunc natura nisi per instantes se
 quod totum tempus preteritum
 cessat aliquid in se illud quod pre-
 cedat ab ista non est per se potest
 esse per se. Item ista opinio est per se
 primo sic impossibile non fuit possibile
 non est cum quod nihil transit de possibile
 ad impossibile non est sed si deus non po-
 test aliquid per se ab eterno hoc
 est quod est aliquid a deo fuit impossibile ab
 eterno. quod non aliquid a deo potest esse
 per se a deo nisi res transiret de
 esse impossibile ad esse possibile. sed iste tractatus
 est impossibile quod per se non a deo potest
 dici sed est impossibile quod est illud.
 Dicitur quod per se possibile ab eterno non
 est per se sed per se & tunc potest ali-
 quod fieri ab eterno non est dicitur
 quia illud quod ab eterno est impossibile

& postea sit ex tempore de sim i
 possibile factum est sim possibile. Preterea
 si hoc tenet ita dicitur ibi quod nihil est
 sim impossibile. sed quicquid est impossi-
 bile est impossibile solum per tunc quando est
 impossibile & ita est impossibile potest fieri
 possibile cum non sit impossibile nisi per tunc
 quod est impossibile ita quod non habet fieri
 possibile quod quod possibile est possibile non est im-
 possibile. Hec autem non est ex quo sequens
 quod illud quod non potest esse ab eterno &
 per eterno est sim impossibile ergo est
 Preterea ar 2o per se in casis per se
 si affirmatio est causa affirmantis &
 negatio negantis sed causa per se etiam
 tunc creatura est quod deus dat sibi esse
 contingenter quod non est tunc est quod non
 dat sibi esse tunc deus est necessarius cau-
 salis negantis pura non entitas
 creature aut contingens si contingens
 habeo possibile si necessarium contra quod
 negatio affirmantis contingens non
 potest esse necessarium. In casibus enim per se si
 affirmatio est causa negantis affirmantis
 & negatio causa contingens negantis quod
 sic a deo creatura habet esse quod deus
 dat sibi contingenter esse ita habet non esse
 quod deus non necessarius contingenter dat
 sibi esse. Preterea confirmatur
 quia nulla negatio seu evasio est
 perfectior sua affirmatio opposita
 Sed illud quod potest esse ab eterno est
 perfectius aliquo isto quod non potest esse
 ab eterno. Si quod non est creatura
 potest esse ab eterno ergo esse. Pre-
 terea confirmatur 2o quia habitus

& primario mensurantur eadem
 mensura quod si non esse fuit ab eterno
 & esse potuit esse sim ab eterno
 Preterea non repugnat creatu-
 re quod sit voluta & intellecta a deo ab
 eterno ergo sibi non repugnat quod sit
 ab eterno patet tunc quia sola vo-
 luntas dei est causa efficiens creature
 ante per se quia sic est de facto quod deus in-
 cludit creaturam ab eterno & crea-
 tum fuisse ab eterno non claudit
 contradictionem quod est possibile apud de-
 um tunc est manifesta per se tunc
 quia productio divina non detrahit
 ad aliquid durationis temporis quod per se
 creatura fuit possibilis ab eterno
 Confirmatur quia deus produxit
 aliquid creaturam de novo tunc sic nel
 potuit ante produxisse vel non potest
 dici quod non quod actio dei non detrahit
 aliqua durationis temporis quod est ante
 potuit produxisse tunc signet illud
 instans & ut prius arguit quia vel
 ante potuit producere vel non ex quod
 sequens ante quod cum instans sit tunc
 deus potuit producere creaturam
 & per se potuit ab eterno. Item
 si non potuit producere ab eterno
 vel eius causa est ex parte primi
 productis vel ex parte effectus non
 primum cum equalis virtutis sit
 & potest deus tunc & tempus etiam
 ab eterno. Nec potest dari 2o quod
 non repugnat effectui quod fuit ab
 eterno nisi habet in se si triangulus
 fuit ab eterno & habet tres angulos

Similiter si ignis fuisset ab eterno
 splendor fuisset ab eterno. Dico
 igitur quod des potuisset si uoluisset
 produxisse creaturam ab eterno nec
 hoc repugnat ex parte dei nec ex parte
 creature. Ad rationem alterius
 opiniois respondetur ad primam & dicitur
 primo ipse; deus facit deum ab eterno
 predestinat utringenter saluandos & p
 scit ut dampnandos & potest con
 tingenter mundum creare ab eterno
 ante per quod uoluit a deo uoluit
 ab eterno & oem uoluit ad extra
 uoluit utringenter deum per quod illud quod
 est sua ratio. stat cum alio potest etiam
 stare cum quod cum alio eodem modo cum
 illo. Sed eternitas stat utringenter
 cum utringenter scilicet & predestinationis
 die & cum dea creatiois sine pro
 ducois potest stare cum deum sicut est
 de ratio hic & ibi & sic. Item omnis
 effectus deus producit per quod producit
 utringenter quod producit quod enim non
 producit non producit nec utringenter
 ter. modi ei rei presupponunt rem
 igitur quod deus produxit mundum
 ab eterno adhuc potuisset ipsum non
 producere & per deum utringenter & non
 necio. Ad formam rationis dico quod
 deus potuisset creaturam non produ
 xisse per istam rationem quod producit
 Ad probationem secundam oem quod est
 ista fuit exposita in 2° huius quod ista est
 vera in sensu primo. In sensu autem
 dicto est ista quod autem sit ista fuit etiam ibi
 expositum. Ad 2^{am} probationem

dico quod posse creare & posse non
 creare non sunt contradictoria quia
 ego possum aliquid agere & non agere
 ista tamen sunt contradictoria puta posse
 agere & non agere posse agere stan
 tibus conditionibus contradictoriis
 Et quoniam ulterius arguatur in confir
 matione quorumcumque actu potestie
 concedo illud quod potest esse
 Ad maiorem dico quod deus ab eterno
 potuit creare & non creare diuisi
 non tamen coniunctim & ita huius
 potest non sunt sponibiles coniunctim
 sed tamen diuisim quod nec actu erunt
 sponibiles coniunctim sed diuisim
 Ad aliam confirmationem quod dicitur
 oem utringenter agens & dico quod sicut
 dicitur fuit in 2° huius quod duplex est
 determinatio quod deus est quoddam
 de possibili dico igitur quod omnis
 agens dum actu agit indeterminati
 natum de possibili determinatur
 tamen de inesse & ita si deus produxisset
 ab eterno creaturam fuisset de
 terminatio de inesse de possibili
 li determinatur tamen determi
 natione de inesse cum contra ideter
 minatione de possibili stat possibile
 contingenter ut fuit ibi dictum. Ad
 secundam redico primo istam
 rationem contra eos. Nam secunda
 Augustinus si ignis fuisset ab eterno
 splendor ab eterno genitus fuisset
 ab eo. Si triangulus fuisset etiam
 ab eterno & habere tres angulos
 fuisset ab eterno. tunc

Sic omnis effectus posterior est
 sua causa & isto instanti poro quo
 est ignis uel splendor est si non est
 si non est & postea est cum ista sit
 contradictoria uerificabitur de eodem
 in eodem instanti durationis. Ex quo
 etiam sequitur quod non sit illi coeternus
 si est genero ignis non est per cuius con
 trarium supponitur. Ad formam
 rationis per cuius euidetia est sciendum
 quod omnis effectus est posterior natura
 sua causa. esse autem posterioris natura non est
 esse aliquo signo posteriori reali
 nisi esse per natura non est esse aliquo signo
 reali in quo non sit posterior. Sed esse
 posterioris natura ut lepe dixi nihil ali
 ud est quam hoc dependere ab hoc in
 quadam altitudine nature. concludo
 igitur maiorem si plus tempore habet non
 esse quod esse non aut si plus natura. Ad
 probationem primam quod dicitur illud quod
 per habuit non esse quod esse & Verum
 est si habuerit plus tempore. Ad
 2^{am} probationem dico quod creatura habet
 non esse per quod esse potest intelligi
 dupliciter. Vno quod fuit aliquid
 signum in quo habuit non esse & posterioris
 habuit esse & hoc est impossibile sup
 positum quod fuerit ab eterno. Nam
 non fuit ab eterno uel oportet
 esse contradictoria uerificari de
 eodem nisi singas quod uerificatur per di
 ueris signis nature quod fuit alias
 improbatum. Alio potest intelligi
 quod plus habuit non esse sic quod eius esse
 habuit dependentiam ab alio & isto

intelligitur hoc sequitur aliquid
 contradictorio. Ad 3^{am} dico quod
 accipit unum falsum tunc quod creatio tra
 sfer manere creatura hoc enim est
 falsum quod perbo. Omnis productio
 in instanti raptum transiens & finis
 manere termino eius est accidens
 Omne si quod trans manere substantia
 aliquid est accidens quod est substantia
 non potest transire ipso manere sed
 omnis productio que est accidens presup
 ponit substantiam sed creatio non pre
 supponit substantiam cum per eam res
 accipiat esse totale genero nec per deum est
 fluens sine raptum transiens sed ma
 net materia eius. Item nullum
 ens fluens est similitudo plus ante per ma
 nere sed esse. Sed creatio rei cum sit
 causa eius est prior ipsa re genero creatio
 rei permanentis non potest esse raptum
 transiens nec fluens nisi per se per
 ens in diuersitate entium fluens
 esse. Tunc ad rationem quod dicitur
 quod creatura semper crearet. Dico
 quod creatio dicitur duo. Aliquit reate
 & aliquid reus. Creari est dicitur rem
 esse & hoc est dicitur etiam rem esse
 nunc per hoc & hoc est reus huius est
 permissa est similitudo rationem non
 autem est aliquid in reus similitudo est
 Explicuit quoniam super octo libris
 philosophorum doctoris profundissimi
 fratris iohannis canonici ordinis
 fratrum minorum. Anno 1437. 5.
 die 25. mensis aprilis. Padue in platea

Quod ad 2^m articulum si hic est
tridens de successione aliquid eodem
dicitur posse facere etiam per se ab
eterno dicitur non sit a liquidus sit
cedendo motus ut ipse potest fieri ab
eterno per ista 9^{ne} per se ponit
hoc rationes spales 2° ponit aliquas
generales. Ar^o ei^o sic istud est per
mixtum potest tunc licet illi cui repugnat
actum mixtum potest non potest esse istud sed
motus sitis temporis repugnat quod sine
actu mixtum potest. Acceptus ei preteritum
totum sit in actu non est aliquid est ipse
cui totum transierit & in actu completo
fuerit g^o a. Et si forte dicas quod
accipiendo aliquid preteritis preteriti per
die hesternam & si per istam accipiendo
aliam fore & sic consequenter retroce
dendo unam accipiendo per aliam & sic in
istud quod nunc dicitur ad primum istam
reptis. Sed contra hoc ar^o sic & hinc
quod tunc per istum motum non accipit ipse
preteritum per motum preteriti sed magis per
motum futurum. Preterea ar^o 2°
ad primum rationem istam quod accipiat
est ex illa parte ad quam est processus non a qua
quod a parte qua est ista non alicuius est per
ad quam processus h^o per in unum in quibus non
processus in istum ex parte unitatis sed
tunc est eundem per se in unum h^o idem
per de ratione istam quod ad de istum
ex parte magis ad quam sit processus de
sione sic igitur per ista non quod ratio infir
tunc est illa per se alicuius quod est processus
sua & non ex illa parte a qua est processus
Sed processus in successione est preterito in

futuro g^o ipse est in tempore preteritum esse
infirum sed si est eternum est necesse in e
finitum g^o a. Preterea ar^o 3° sic
de ratione infirum est non sit totum in actu
sed ipse ipse ad aliud. Sed illud quod
est preteritum totum existit in actu ita quod
non restat aliquid ei igitur ipse est de
preteritum est infirum. Et si dicas ut prius
quod est infirum procedo uersus preteritum
procedatis accipiendo unam partem post
aliam in istum iam mutas preteritum &
futurum. 4° de ratione infirum est quod h^o
est impletum & impletum quod sperat potest
anexa sed preterito repugnat hinc esse
impletum & impletum cui totum quod prius
ad rationem ei sit completum & non restat
accipiendo g^o a. Preterea hoc h^o
ph^o 3° h^o istud est cuius sperat ali
quod accipere ultra sed extra tempore te
nium non est accipere sit non restat
aliquid ei accipiendo cui totum sit ac
ceptum g^o ipse est tempore preteritum esse
infirum. 2° ar^o per rationes deas & primo
sic nullum infirum potest esse per se futurum
sed preteritum est per se futurum g^o a.
Preterea ipse est aliquid infirum esse
totum acceptum sed oportet preteritum
deas colit preteritum est totum acceptum
g^o ipse est tempore preteritum ut preteritum
esse infirum. Preterea tanta duratio
sunt ab eterno nisi nunc procedendo
ista est ab isto nunc usque in eternum rede
tundo sine retrocedendo ab isto nunc
ipse est est redire in eternum quod tunc per
transierit infirum g^o similiter rediendo
sine retrocedendo ab eterno ipse est

est deum esse ad illud nunc prius
sive pugnare eadem ratione g^o a. Preter
tempore potest infirum a parte sui est infirum
a parte per ipse g^o tunc tempore sunt ab est
usque nunc a parte ante quod tunc erit sine futu
rum est a parte per ipse sed eundo ad preter
per ipse est tempore futurum est per ante
tunc cui erit infirum g^o a. Si tempore ut
motus fuerit ut potest esse ab est no
nunc potest esse deum ad istum
nunc. Preterea per quibus resolutione
solis una sunt. xii. l^o g^o si mundus
fuerit ab estno resolutione solis sit
istud infirum g^o unum infirum excedat aliud
h^o est ipse loquere de istum in eodem
genere. Preterea si tempore fuerit ab est
loquere quod est equis suo toto h^o est
ipse g^o per h^o quod est accipere totum tempore
preteritum usque h^o si est infirum amora h^o
quod preter ab ipse potest una die uel quod
quod preter sita illud tempore quod est in tempore est
infirum sed tempore remanens est per tempore
ipse ex preter remanens & ex parte
remora g^o cui parte remanens sit sita
sicut & futurum tempore quod sit equis sita
Sed contra istam conclusionem ar^o per
non est ipse est infirum sine aliquid
permanens g^o nunc aliquid futurum sed
fuerit non est aliud nisi tempore uel motus
g^o a. Preterea quod est sim^o ipse
nunc sita ipse sed quod est sim^o ipse
bile ab estno est ipse & quod est ipse
tempore est sim^o ipse g^o quod est ipse ex
tempore est ipse ab estno & quod est
ipse ab estno est ipse ex tempore
Sed motus est possibilis ex tempore

g^o a. Preterea in causis precibus si
affirmatio est est ca^o sed ca^o quare
tempore uel motus hinc est est quod deus
dicitur dedit sibi esse ut argutum
est super g^o a. Preterea super
quod aliquid possit esse infirum. etiam tempore
totum a parte. Ar^o de tempore &
motu quod aliquid duo sunt de ratione
cui uni illorum non repugnat nunc aliud
sed istas quod sunt per motum tempore & in
stantes quod est tempore tempore sunt eiusdem
ratione quod ad illud quod dicitur sita me
tal^o licet forma sit alteris ratione per
ratione per se & ratione termini sunt alteris
ratione in istas quod est principium & illud
quod est in tempore de ratione sic & omnes
partes tempore sunt eiusdem ratione sed
quod est affirmationum eiusdem ratione
oppositum sunt eiusdem ratione. Negationes
ei non distinguunt nisi per affirmati
omnes g^o negatio istas quod est per
tempore & eiusdem ratione cum negatione
instantis quod est in tempore cum g^o ne
gatio instantis quod est in tempore
possit esse infirum a parte ut suppo
g^o per omnes potest esse ab estno. Omne
illud potest esse ab estno quod potest esse
sine per se sue durationis g^o. confir
sic se hinc quod permanens ad suos
tempore permanens ita se hinc quod
fuerit cuiusmodi est tempore uel motus
ad suos tempore fuerit sed quantitas
permanens sicut linea se habet ad
suos tempore quod non magis dicitur
sine requirit sibi tempore tempore quod alium
Non est magis requirit ratione principium

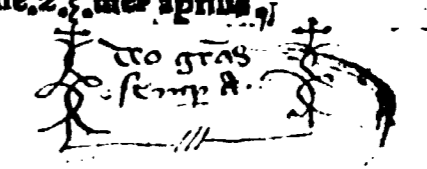
Tabula p. p. p. i. dec. qmbo v. r. f. s. e. a. h. i. p. h. i. q. q. m. b. m.

¶ **Veritas ad me oēs q̄ laboratis.**
Prologus libro primo a ff. 1. b.
 1. ¶ **Verū substantia finita in se ip̄o** sc̄p̄
 coīnq̄tū nālis: sic p̄m̄ subiectū
 adēq̄tū phienālis libro p̄. q. p̄. a ff. 2. a.
 2. ¶ **Verū magis ista sūc magis & p̄m̄**
 nota ab intellectu nostro libro p̄.
 q. 2. a ff. 13. d.
 3. ¶ **Verū a deo & creaturā substantia**
 & accōre: possit abstrahi: aliquis
 unus cōceptus unū realis libro
 p̄. q. 3. a ff. 22. b.
 4. ¶ **Verū actualis separato accōris cūm**
 existentiā eiusdem: includat: era
 dictionem ex terminis libro p̄mo
 q. 4. a ff. 30. a.
 5. ¶ **Verū totum p̄ se sūp̄tū dicat aliq̄**
 entitatē 3as distinctam realiter
 ab oībus partibus simul sumptis
 libro p̄. q. 5. a ff. 27. d.
 6. ¶ **Verū in inditūditis eūsdē sp̄s**
 sūc aliq̄ rōes positive & p̄m̄ gn̄is
 eorū dē nūālē & exin se distincte.
 libro p̄. q. 6. a ff. 41. d.
 7. ¶ **Verū gentis & dr̄a dicat distinctas**
 realitates libro p̄. q. 7. a ff. 51. b.
 8. ¶ **Verū i quolibz gñe sine 3as p̄tipia**
 et in sūmōis nālis: q̄ sine eiusdem
 gn̄is p̄dicamētalē libro p̄. q. 8. a ff. 64. d.
 9. ¶ **Verū mā dicat aliq̄ etitātē actualē**
 p̄sibilem p̄ aliq̄ p̄p̄ ab oī forma
 libro p̄. q. 9. a ff. 68. a.
 10. ¶ **Verū p̄tatio sit aliq̄ etitas forma**
 liter existēt: circūscripto oī op̄e
 intellectu libro p̄. q. 10. a ff. 77. b.
 a ff. 77. b.

¶ **Circa 2^m librūm.** a ff. 82. c.
 1. ¶ **Verū formā ḡabiliān̄ sui gn̄o³**
 habeat aliq̄ dē realē distinctū
 ab eā materiā libro 2°. q. 1. a ff. 82. c.
 2. ¶ **Verū q̄tās: possit abstrahi a m̄**
 sibili libro 2°. q. 2. a ff. 88. d.
 3. ¶ **Verū cātas: q̄ finalis sit cā cālitate**
 cō efficiētiā libro 2°. q. 3. a ff. 89. a.
 4. ¶ **Verū deus habeat etitātē: & in**
 fallibilem notitiā: cū intellectū ob̄
 futuri t̄igētis libro 2°. q. 4. a ff. 96. d.
 ¶ **Circa 3^m librūm.** a ff. 108. b. c.
 1. ¶ **Verū motū sit aliq̄ entitas realis**
 distincta cōtūter a termino ad quē:
 est libro 3°. q. 1. a ff. 108. b.
 2. ¶ **Verū actio sit existēns formaliter**
 in agēte libro 3°. q. 2. a ff. 110. a.
 3. ¶ **Verū effectus actualiter n̄ sit**
 p̄sibile a deo p̄ducit libro 3°. q. 3. a ff. 116. a.
 4. ¶ **Verū infitū l^m qd̄ infitū sit ab in**
 tellectu humano nālis: cognoscibile
 libro 3°. q. 4. a ff. 122. a.
 ¶ **Circa 4^m librūm.** a ff. 124. a.
 1. ¶ **Verū locus sit aliq̄ entitas ablo³**
 ut cōtūter cūm in p̄tate libro
 4°. q. 1. a ff. 122. a.
 2. ¶ **Verū p̄tatio s̄p̄a sit: p̄ se in loco:**
 libro 4°. q. 2. a ff. 128. b.
 3. ¶ **Verū p̄ aliq̄ p̄p̄ corpus idē h̄tio**
 possit eē sit localis: idūerlis locis:
 libro 4°. q. 3. a ff. 130. a.
 4. ¶ **Verū dācūū possit eē in n̄:** libro
 4°. q. 4. a ff. 133. b. c.
 5. ¶ **Verū in tempōe sit aliq̄ entitas**

ter aiā: existēns libro 4°. q. 5. a ff. 136. b.
 1. ¶ **Verū instans p̄ substantiā maneat**
 unū & idē in toto tempore libe
 4°. q. 6. a ff. 142. c.
 2. ¶ **Verū nū sit aliq̄ entitas ablo³**
 distincta cōtūter a rebas nūtis
 libro 4°. q. 7. a ff. 147. c.
 3. ¶ **Verū tempus sit mēstra cōtūlibet**
 durantis plusquam p̄ instans:
 libro 4°. q. 8. a ff. 149. c.
 ¶ **Circa 5^m librūm.** a ff. 149. a.
 1. ¶ **Verū ratio ptimi termini actis**
 etāledūcis: per se p̄mō cōp̄tati p̄
 fat me libro 5°. q. prima. a ff. 148. a.
 2. ¶ **Verū p̄tatio forme substantialis**
 nāliter gēre n̄ ḡnare mēstū: et
 āq̄ mēstū idūlī: libro 5°. q. 2. a ff. 152. b.
 3. ¶ **Verū ḡratio s̄tē instanti:**
 4. ¶ **Verū in q̄ d̄tare forme accūlis**
 sit dare grad³ q̄m quos ip̄a possit
 suscipē āngis & m̄t³ & 6^m q̄m
 possit motū t̄are libro 5°. q. 3. a ff. 167. b.
 5. ¶ **Verū ad quāntitātē sit motus:**
 libro 5°. q. 4. a ff. 177. c.
 6. ¶ **Verū relatio sit p̄ se termin³**
 motus libro 5°. q. 5. a ff. 179. c.
 7. ¶ **Verū ipsūm ubi sit p̄ se termin³**
 motus localis libro 5°. q. 6. a ff. 181. d.
 ¶ **Circa 6^m librūm.** a ff. 184. d.
 1. ¶ **Verū quodlibet cōtinū cōponat**
 ex sp̄d̄ibilibus: & didat in se p̄r
 diuisibilia: libro 6°. q. 1. a ff. 184. d.

^{p̄h̄t}
 ¶ **Circa 7^m librūm.** a ff. 192. c.
 1. ¶ **Verū motū & motū sūc simul:**
 libro 7°. q. 1. a ff. 192. c.
 2. ¶ **Verū ad sc̄ziam sit p̄ se motus:**
 libro 7°. q. 2. a ff. 194. b.
^{p̄h̄t}
 ¶ **Circa 8^m librūm.** a ff. 196. b.
 1. ¶ **Verū quilibet creabili vel p̄d̄**
 sibili permanenti: t̄ d̄ successio re
 pugnat formaliter fuisse ab et̄no:
 libro 8°. q. 1. a ff. 196. b.

¶ **Expliciūt quēstionē p̄fundit**
 sumi doctoris Iohannis canonici
 ordiis minorū: super libris p̄hico
 rum: ap̄ padue impressa: i. 4. 7. 5.
 die. 2. 5. mēse aprilis. q̄

 Tho. Grotius
 Semp. R.